دەزگاي چاپ و بالاوكردنەوەي

زن*ج*يرەى رۆشنبيرى

*

خاوەنى ئىمتىاز: شەوكەت شىّخ يەزدىن سەرنووسيار: بەدران ئەھمەد ھەبىب ***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شمقامی گولان، ههولیر

بهرهو جيهانى شيعريى چهند شاعيريك

ناوی کتیب: بهرهو جیهانی شیعریی چهند شاعیریک نووسینی: کهمال غهمبار بلاوکراوهی ئاراس – ژماره: ۷۹۲ ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل دهرهینانی هونهریی ناوهوه: ئاراس ئهکرهم بهرگ: مریهم موتهقییان بهرگ: مریهم ههولیر ۲۰۰۸ له بهریوهبهرایهتیی گشتیی کتیبخانه گشتییهکان له ههولیّر ژماره ۱۹۷۸ی سالّی ۲۰۰۸ی دراوهتی

بهردو جيماني شيعريي چهند شاعيريك

كەمال غەمبار

بهرچاو روونی

ژیان دیاردهیه کی کبی مهیموی بی جووله نبیه، ههمیشه له گورانکاریدایهو مروف ئهو بوونهوه رهیه که له شیوهی ئاو خوی دهنویننی و دهرژیته گومی ژیان بو ئهوهی بوگهن نه كات و خوى نوى بكاتهوه. ژيان و ژياريش ههميشه له ململانتيه كي توندو تبردان له گه ل مهرگدا، ژیان گهره کسیه تی به رکی کون دادری و به رکی تازه بکاته به ر، ههروهها مروّقیش ههر بهم شیّوه له گوّران و خوّ نویّکردنهوهدایه، بهردهوام شتی نوي دادههیننی و شتی نویش وهردهگری، ئهو میشکهی له قاوغی کون و پیشوودا دەرناچى ژەنگ دەگرى و بە بىرىكى سەلەفى مامەللە لەگەل بىرى نوي و ژپانى نوي دهكات و دهبيته كوسب و تهگهره لهبهردهم گورانكاري و پیشكهوتندا. پیشكهوتنی مرۆقىش لە كردنەوەى دەرگاو پەنجەرەكانەوە بۆ سەر ھەواوكەشى نوئ و سازگار به دی دهکری، پر به سببه کانی نه و هه وایه فینک و باراوه هه آمری و هه واکهی ژوورهکان دەرکات که هەناسەدان و هەناسه وهرگرتن تێکهڵی پهکتر ببوون، لهم روانگەيەوە نووسىەر بەر لە ھەموو كەسى يۆوپسىتى بە خۆ گۆرىن و خۆ تازەكردنەوە ههیه، ههرگیز گورینی ریبازی هزری نووسین و وهرگرتنی زانیاری نوی و نووسین به عهقلیّکی کراوهی والا بوّی نابیته مایهی تیرو توانج تیگرتن و توّمهتبارکردنی به هەليەرسىتى، ئەمە ريورەسىمى ژيانە و ئەمرۆ ئەمرۆيەو دويننى دويننيە. ليرەدا دەمەوى بِلْيْم كه ئايا خوّ گورين و خوّ نويْكردنهوهي ههر له خوّيهوه دهبي، يان پيويستي به جۆرە خۆراكىك ھەيە كە وزەو توانا بەو نوپكردنەوە ببەخشىخ. لام وايە بەقەد ئەوەى خواردن داينهموي ژيان بهردهوامبوونه، ههر ئاواش ميشک پيويستي به خوراكيكي تايبەتى ھەيە ئەويش خويندنەومى بەردەوامە، خويندنەوەش كليلى كەسايەتى رۆشنىيىرە، كە چ دەخوينىتەوھو چۆن دەخوينىتەوھو تا چ رادەيەكىش سوود لە خويندنهوه وهردهگري. بويه دهبي جياوازي له نيوان خويندهوارو روشنبير بكهين. رۆشنبىرىش بە باوەرنامەي بالا نىيە، ھۆشىتان مامۆسىتاي وا ھەيە لە زانكۆدا وانە

دەڭىتەۋە ئىست ساڭ لەمەۋبەر چى وتۆتەۋە ھەمان بائەت دەڭىتەۋەۋ لە قاڭبە كۆنەكە دەرناچى و ئەق ماۋەيە شىتىكى ۋاي نەخورنىدۆتەۋە كە بىخاتە سىەر خەرمانى ييشووي، بۆيە زۆرجار قوتابىيەكان گلەيى لەم مامۆستاو ئەو مامۆستايە دەكەن كە زانىارىسەكى ئەوتۆپان لا نىسە ىتوانن سىوود سەخشىن، ئەوە لەكاتۆكدا زانكۆ وەك بالاترین مهلبهندی روشنبیری نابیته سهرچاوهی تیشکدانهوهی زانستی و هزری بەينى ينويست و بەينى گۆرانى ژيارى، ئەگەر مامۆستاى زانكۆ بە زانيارى نوي ميشكى خوّى دەولەمەند نەكات- كە باسى ماموستاى زانكو دەكەم، مەبەستم نووسلەرىشلە – كە زۆر دەنووسىن و كەم دەخويننەوە، بۆيە ئەو نووسىنانەي كە ناويان دەنين ليكۆلىنەۋە، يان تۆژىنەۋە، ناچنە خانەي نوۋسىينى بەھيىزو بەييىز ئەگەر بەسلەرچاوەي پر بەھا دەوللەملەند نەبن. سلەرچاوەي زۆرىش نىشانەي قووللى و وردى و دەستىاكى نووسەرەو مايەي متمانە يۆكردن و دەستخۆشى لۆكردنە. شتى باشىش بق خقى هاوار دەكات. (د. سوهير قەلەماوى) كە باسى مامقستاكەي (تەھا حوسين) دەكات دەڵێ: كه وانهى دەوتەوە، له هەر هۆڵێكى وانه وتنهوهدا جۆرێك وانهى دەوتەوە، بۆپە قوتابىيەكانى دى له هـۆلەكانى ترەوە دەھاتن گوپيان لى دەگرت و يني ســهرســام دهبوون كـه چۆن شــندوازى وانه وتنهوهو جۆرى زانىارىيـهكان و ئالوگۆر يۆكردنيان كەسايەتىيەكى تايبەتىيان يى بەخشىببوو، جۆگەي رۆزلۆنان و شكۆمەندى بوق. ئەوىش وەك دەربرينى راى تايبەتى نەك بەشىيوەى سەپاندن.

شاعیر لهم کۆمه له شیعرهیدا، شاعیری رهگ و ریشهیه، شاعیری خو به ستنه وهیه به خاک و خول ، به شینی وهیه کی جهده لی لق و پوپی گول و دارو دره خت به رهگ و ریشه و به ده به ستیته وه، زورجار وشهی رهگ له شیعره کانیدا به دی ده که ین، ئه مخاسیه ته شه شیعری «بیخه و» دا نیشانه ی هوشمه ندی و خوشه ویستی نیشتیمان و ئاده میزاده، مایه ی کولنه دان و خوراگرتن و هه لویست نواندنه، سه رچاوه ی رهسه نی و گه رانه وه یه بوسه روونه کان و کانیاوه سازگاره کان.

ئیلیا ئیهرینبورگ بهپاپلۆ نیرۆدای گوت: تۆ وشهی «پهگ» له شیعرهکانتدا زۆر دووپات دهکهیتهوه، ئهم پهگ و پیشه زۆره لهبهرچییه له شیعرهکانتدا ههن؟

پاپلۆ نيرۆدا له وه لامدا گوتى:

«من ناتوانم بژییم ئهگهر له خاکهکهم خوّیدا نهبیّ، من ناتوانم بژییم بیّ ئهوهی قاچ و دهست و گویّم لهسهر خاکی نیشتیمانهکهم دانهنیّم، من ناتوانم ههناسه بدهم بیّ ئهوهی ههست به سـوورانهوهی ئاو و سیّبهری نهکهم، من ناتوانم نهش و نوما بکهم بیّ ئهوهی ههست به رهگهکانم نهکهم که لهناو قوری رهشدا له خودی دایک، له کروّکی بنهچهدا دهگهریّن». (۲)

ئەوەتا مەدھەت بێخەو لە ھۆنراوەى «ڕەگ»دا تابلۆيەكى ئەوتۆمان بۆ دەكێشێ، پەيوەندىييەكى نەپچڕاو لە نێوان چڵو پۆپى دارو دەوەندايە، كە بوونى رەگ و رىشە ھۆى بنەرەتى ئەوانە، كە ئەوان لە رێگەى رەگەوە ھەڵدەچن و بۆ ئاسىمان دەكشێن بە شنەى با دەكەونە سەما، دەبێ ئەوە بزانن كە لەسەر بۆشايى نەوەسـتاون، ھەر بۆيەشە دەبێ ئاگايان لە باڵندەكان بێ، لانەيان لێ تێك نەدەن، لەخۆيان بايى نەبن، نەكەونە گيانى ئەو باڵدارانەى كە بەو ئومێدەوە دەژيان چڵەكان بېنە پەناگاو سێبەر و داڵدەيان، لقەكان بەربگرن:

وريابن وريا چڵهكان

ئێمه نهبين کهي ئێوه ههن(۳)

شاعیر بهدوای رەسىەنايەتىدا دەگەرى، كە لەسسەر رەگى خۆى برويتەوە، بەلام بە

هۆنراوهى رهگ داكوتان و خۆشهويستيى خاك و مرۆڤ له كۆ شيعرى داربه رووى مهدحهت بيخهودا

ههر شاعیری که کوّمه له هوّنراوهیه ک ده خاته به رده می خوینه ر، ده بی له به رهه می دیکه یدا جوّره هه نگاویّک به رهو پیشکه و تن و سنوور شکاندنی پیشووی بهاوی، ئه گینا پیرویست به وه ناکات که شیعر به سه ریه کدا که له که بکات. ههر ته نیا بو ئه وه وی بلیّین به رهه می هه یه، سه رچاوه ی هوّنراوه ی ویشک نه بووه، له م چه ند دیّره دا ئه وه مه به سته که ده بی شاعیر ناگای له ریّچکه ی شیعریی خوّی بیّ، هه نگاو به هه نگاو بابه تی نویّترو به پیّزتر بیّنیّت به به رهه م، له زه مینه یه کی دیکه دا پی دابنی (مه دحه ت بیّخه و)ی شاعیریش له و شاعیرانه یه که تائیستا جگه له کوّمه له هوّنراوه ی «دار به روو» سیّ کوّمه له ی دیکه شی به چاپ گه یاندووه: «زهنگی کاروان، رابه ری دیان، ورشه ی ناوات»

ئهگەر لە شيعرەكانى پێشووى مەدھەت بێخەودا جۆرە مۆرك و شەقڵێكى ڕاپۆرتى و شێوە ڕووكەشى بەدى بكەين، ئەوا لەناو شيعرەكانى «دار بەڕوو»دا، ئەم دياردەيە ھەست پێ ناكھەين، ھەر بۆيەش چەند ساڵێك لەمھوبەر چاوم بەچەند پارچە شيعرێكى شاعير كەوت تەنيا چەند كۆپڵەيەك سەرنجيان ڕاكێشمم و تام و بۆى شيعرێكى شاعير كەوت تەنيا چەند كۆپڵەيەك سەرنجيان ڕاكێشمم و تام و بۆى شيعريان پێ بەخشيم، ئەو حالە بە چەند دێڕێك ڕاى خۆم بەرامبەريان دەربڕى و ئەوەم ڕاگەياند كە خۆزيا ھەموو ھۆنراوەكانى شاعير ئاوابان. لێرەدا مەبەستم كێشانى بازنەيەك نييە بۆ شاعير كە نابێ لێى دەربچێ، وەك بڵێى ويستبێتم چەند مەرجێكى تايبەتى بۆ شاعير دابنێم كە دەبێ پەيرەويان بكات. نەخێر. وەك كۆلردج دەڵێ: «ئەگەر شيعر چەند بنكەيەكى ھەبێ لە دەرەوەدا بەسەريدا بسەپێنرێن ئەوە لە شيعر ناكات، بەڵكو بەرەو خاسيەتى مىكانىكى دادەبەزێ (١)، بەڵام مادامەكى خوێنەر لايەنێك بێ لە داھێنانى شاعير، رەخنەگر بۆى ھەيە چەند تێبينييەك دەربېرێ كە پرۆسيسە داھێنانى شاعير، رەخنەگر بۆى ھەيە چەند تێبينييەك

مەرجى مايەى خۆشبەختى و رووگەشى بى، رەسىەنايەتىيەك ھەرچەند پاييزى گەلا رىزان بىشىيوينى و بيوەرىنى، برويتەوھو پاييز ببەزىنى، رەسەنايەتىي ھىرۆ بى:

ئەگەر ويسىتتا*ن*

رەسەنايەتى ون نەكەن

سەيرى بنجى ھێرۆ بكەن (٤)

«داربه روو»ی بیخه و ئه وهنده رهگی به خاکدا روو چووه، ئه وهنده خوی داکوتاوه، هه رچه ند رهشه بای شووم هیرشی بو هیناوه، گه لایه کانی وه راندووه، لق و پوپه کانی تیک شکاندووه، به لام مه رجی بنه رهتی مانه وه رهگه، رهگیکی چه سپاوی پهل بلاوی به تین:

به لام ههرگیز نهیتوانیوهو ناشتوانی

داربه روویک له رهگ و ریشه دهربینی (۵)

ههر بۆیهشه داربه روو بۆته ههوینی سرووشی شاعیران، رهمزو هیمای خو بهستنه وه به خاک و خوشه ویستی، نیشانه ی نهبه زین و وره به رنه دان، سه رچاوه ی به رچاو روونی و نومید بوون به دوا روز .. مادامه کی خاک له نارادابی، هه شه بیاریزی و خوی له به رزه برو زه نگی روزگاری ناهه موار رابگری، بوی ببیته سه نگه رو به رگری لی بکات.

دەنگى سىروشت، دەنگى شاعيىرە،، ھەست و نەسىتى دەروونىييەتى، وەك بلايى واقىيعى سىروشت لە خۆيدا دەبىنىتەوە، سىروشتەكە رەمىزىكە بۆ مىرۆقى ھاوار لى ھەلساو، ھەر مىرۆقى بى و لەھەر شىوىنىك بى، بەلام مىرۆقى يكى نەبەزىوى چۆك دانەداوە، كە سەرەراى ئىش و ئازارو ژيانى وەيشوومە پر ئەشكەنجەو زريكەو قىران، ھىستا ھەر قىت وەستاوەو خۆى راگرتووە:

كۆلكە داريكى بچووكيش

بەوينەى دەسىتىكى قوچاو

قیت وهستابوو لهنێوانیان (٦)

ئەم كۆلكە دارە بچووكە لە ھۆنراوەى «بەرى ئەگەرەكان چۆن دۆنە روو» دا دەبىتە دار بەروويەكى گەورەى قەد ئەستوورى رەگ داكوتاو كە رەشەباكان دەبەزىدى،

تریفه ی دووریش لهشکری تاریکی دهشکینی، رازی دیمهنی دهنگدارو قوولی چاوی ههژارهکان لاوهکان دهههژین، که مهسهلهکه ئاوابی، ئهگهر له دهریاش بدهن ترسیان نییه و بهسهر شهپولهکاندا زال دهبن. ئه و هاوکیشهیهی بیخه و دهبن به زنجیرهیه کی ئهلقه نهپچراوی توندو پته و ریخه ی بو ههنگاو خوش دهکهن، جوره به رچاو روونییه ک به مروق دهبه خشن.

وشه لای شاعیر شتیکی پیروزه، هی ئهوه نییه بخریته بازاری مهزادکردن، یان روویکی سهخته به خویهوه بگری، وشهی لهئاستی فریودان و پایهو ساماندا چوک دانادا ... وهک ریبواریکی ماندووی ریگهی دوور تینووی ئاوه، دهیهوی تاسهی تینوویهتی خوی بشکینی، که چاوی بهئاویکی روونی سارد دهکهوی پر بهدل ئارهزووی نوشکردن و ههناو فینک کردنهوهیه، به لام که زانی کانییهکه «لاک»ی تیدایه توخنی ناکهوی ئهگهر لهسهر حیسابی خنکان و مردنیشی بی، ئاوهتا شاعیر دهلی:

بهلام که زانرا کانیهکه «لاک»ی تیایه

تينوو نزيكي ناكەوي

بەلىق رازى وشەش وايە(٧)

بهستنهوهی کانی بهتینوو لایهنی بهرچاو و دیاریی ئاوهکهو دهرک پیکردن به بوونی لاک لهناویاو پهیوهندی وشه به شاعیرو نووسه، چۆنیهتی مامهلهکردن لهگهلیدا، جۆره موعادهلهیهک لهلای خوینه ساز دهکات، شاعیر بهشیوهیه کی مهنتیقی ماقوول مهسهله که شی دهکاته وه، مهسهلهیه کی مادی به مهسهلهیه کی مهعنه وی مهستیته وه، که تینوو نایه وی ههناوی ههلقرچاوی گهرم داهاتووی خوی به ئاویکی بوگهن فینک بکاته وه و تینوویه تی خوی پی بشکینی، با ئاوهکه ش له پواله تدا پوون و ساردبی، ههروه ها وشه ش ئهوهنده پیروزه لای شاعیر، پازو نیازی دهبی لهناو دیپی که شوه و پیزو هیزادا دهرببرین، ههرچهنده شاعیر نهیویستووه که دیوی ناوه وه و دهره وه ی مهسه لهی وشه پوون بکاته وه، به لام سهره ده زووه کهی بهده سته وه داوه، شاعیر بیره کهی بهده سته وه داوه، شاعیر بیره کهی بهده سته وه داوه، شاعیر بیره کهی به ده سته وه داوه، شاعیر بیره کهی به ده سته وه داوه، شاعیر بیره کهی به ده سته وه که دیوی داوه، شاعیر بیره کهی به ده ست و خول کی دا پشتو وه و مهرجی هونه ری پهیپره و کردووه،

لیّرهدا وشهکهی «غاندی»م دیّتهوه بیر که بهرامبهر روّژنامهدا گوتوویهتی: «روّژنامه ژهمه خواردنیّکه، گهورهترین تاوان لهم ژهمه، یان ژههراوی کردنیهتی».

هونراوهی «پهروانه» نیشانه و رهمزی گیان بهختکردنه لهپیناوی خوشهویستی و عیشقیکی پیروزدا، تهنیا خوین رشتن، یا ئازار کیشان نییه لهپیناوی مهسهلهکهدا، به لکو مردنه و گیان توونا کردنه، ئهگهر «خهییام» خوی به پهروانهیی دابنی که دهیهوی به پووونیهتی که دهلی:

مصباح قلبى يستمد الضياء

من طلعة الغيد ذوات البهاء

لكننى مثل الفراش الذي

يسعى الى النور وفيه الفناء (٨)

ئەوا لاى «سـهعدى» دەبيّت دەرسيك بق مـهلى بهيانى خوش خوان كه داواى لى دەكات دەرسى دلدارى له پەروانه فير بيّت كه گيانى دەسووتى و ئاوازى تيا ناميّنى و دەبيّته زوخال:

ای مرغ سحر عشق زیروانه بیاموز

کان سوخته را جان شدو آواز نیامد (۹)

به لام پهروانهی بیخه و پیشیل ده کری و هه ر ده نه خشی، نه م قوربانیدانه ی ده بیته مایه ی ده رس و یادگار، ده رسی شهیدای خوشه ویستی، خوشه ویستی رووناکی تا راده ی شهیدبوون له پیناویدا، یادگاری که شیش جی دیّلی به روّژ له م گول بو نه و گول ده فری و ده م ده نیّته ناو ده می گول، به شهویش هه رد لداری رووناکییه و عه ودالییه تی نه گه رله پیناویشیدا بسووتی و گیانی ببه خشی، چی تیانییه مادامه کی شه هددی عدشتی و دلاداریده:

خیرا خیرا وهکو شهیدا بالّی ناسک له چرا ئهدا ئەسووتیّ و ئەکەویته خوار پیشینل ئەکریّ و هەرد ئەنەخشیّ جیّ دیّلیّ وانەو یادگار(۱۰)

ئەگەر پەروانە وانەو يادگار جى بىلىن، ئەوە وشەكانى شاعير ئەگەر لەرىنى ئامانجە پىرۆزەكانىاندا بشىمىرن، بى سەرو شويىن نىن، بەلكو خاوەنى ناسىنامەى خۆيانن، چونكە لەرىنگەيەكى پىرۆزو بەرزدا دەجەنگن ورىكە دەبرن:

وشهكاني من نيشانچين

بۆ ئامانجى بەرزو دوورى مرۆف و ژين

لەرىڭگادا جەنگاوەرن

بازنەي ئاسۆيەكان دەبرن

بهدوای بزهی راستی لیوی

لات و كلوّلهكان ويلن

گەر بشىمر*ن*

ناسنامهکهیان جی دیّلن (۱۱)

که قین و ژان و ئازارهکانی چهوساوهکان دینه کهف و کوڵ و ههڵدهچن، که بهرووی ئههریمهنی بهدکار دهتهقنهوه، دار و بهرد و کهژ و چیاش لهگهڵیاندا دهتهقنهوه، سروشتیش زوّرداری و ستهمکاری بهخوّیهوه ناگریّت، ئهویش تیّکهڵ به رق و کینهی چهوساوهکان دهبیّ و زوّرداری تهفرو توونا دهکات:

کاتی چاوی چەوسىاوەكان

دەبن بە گر و بە پشكۆ

بۆپەنجە و داوى ستەمكار

كاتى ھاوارو ژانەكان

كۆ دەبنەوە

ههرد و دار و کهژ و چیا

تەنانەت رووبارو دەريا

وهكو بۆمبا ئەتەقنەوە(١٢)

ئهگهر گهلای درهختهکان له وهرزی گهلا ریزاندا بشوهرن و له رهگوریشهی دارهکاندا دوور بخرینهوه، بهلام ههندیکیان له دایکیان جیا نابنهوه، دهبن به پهین و زیاتر تین و تاو و گورو خق راگرتن به دایکیان دهبهخشن، ئهمهش نیشانهی رهسهنایهتی و خقبهستنهوهیه به نهژادو بنهچه:

گەرا گەرا لەدواى گەلى وردبوونەوە دىمەنى لەپيكى زبرو دوو چاوى قوول يەكەم خەلاتى بردەوە ((١٥)

له راستیدا جوّره تابلوّیه کی ئاواو یه که م خه لاّت بردنه وهی به لّگهی ئه وه یه که شاعیر هه ستیکی هونه رکاریی قوو لّی هه یه، شیّوه ی رووکه شی رازاوه و ئارایشکراو کاری تی ناکات، به لکو کاریّکی هونه ریی داهینه رانه ده یجوو لیّنی، که دیمه نی له پیّکی زبرو دوو چاوی به قوو لاّ چووی رووی کی چرچ و سیس و ژاکاوه... به م شیّوه «بیّخه و» له واقیع نزیک ده بیّته وه و نه م جوّره واقیعه هه لاه بریّری که خوّی مه به ستیتی روزمانسییه تی له گه ل تیکه ل ده کاو واقیع یکی دیکه ی لیّ دروست ده کاته وه.. نه مه لبرژاردنه ی شاعیر له وانه یه کاریّکی نه گونجاو بیّ، یا به لای هه ندی که سه وه کاریّکی نائاسایی بیّت، به لام وه که شیللی له کتیّبه که ی «به رگری کردن له شیعر» دا ده لیّ: «شیعر شته ئاسایی بیّت، به لام وه که شیللی له کتیّبه که ی خویان وا بنویّن وه که بلّیی ده کان ائاسایی».

ژیان لای شاعیر دیاردهیه کی وهستاوی چهسپاو نییه، به لکو له گۆړانکارییه کی تهواودایه، کاروانی ریدهی هات و نههاتیش ههر چهنده تووشی کهوتن و نشوستی بی ههر دهگاته جی، مادامه کی بروای به خویه تی، وه ک چون ئاوی رووبارئاوی کون کون له گه ل خوی هه لده گری و هی نوینی دیته سهر، ژیانیش ئاوا ههمیشه به ردهوام ده گوری، کون ده روات و نوی له دایک ده بی، له ئاوله مه یه موو کونیکدا نوی چه که ره دمکات، شیعریش ده بی بابه تی تازه به خویه وه بگری و له نوی بوونه و دا بی:

کاروانی ریّی هات و نههات

ئەگاتە جى

ئاوى رووبار لەيەك شوين بى

له چرکهيٽِک هي کون دهروا

هي نوێ دێ (١٦)

ههندی دهبن به خاک و تین بق رهگهکان تاکو دایکیان زویّر نهبیّ تا پیّیان نهلّیّن نارهسهن(۱۳)

خۆشەويستى خاك و خۆل ئەوەندە لاى شاعير گەورەو پيرۆزە كە بەھيچ كلۆجى نابى پياو لىنى بىنزاربى و لىنى دابىچى و دوور كەويتەوە، ھەرچەندە جاروبار لە ھەندى شويندا تووشى ئەشكەنجەو ئازارىش بووبى، نىشىتىمان ئەوەندە گەورەو فراوانە ھەموو لايەك دەگرىتەوەو باوەش بۆ گشت كەس دەكاتەوە... نىشتىمان وەك دەريا وايە ھەموو رووبارو قەلبەزو تاقگەو جۆگەو جۆيبارەكان بەخۆيەوە دەگرى و گشىتىيان يەك دەخا، در بەگشت ناھەزان و نارەسىەنان خۆل و لم و ماسىي تىكەل دەكات:

دڵی فراوانی دهریا گشت ئاوازی خورو هاژهی رووبارانی دوٚڵ و چیا لهگهت خوٚڵ و لم و ماسی تیٚکهڵ ئهکاو یهکیان ئهخا دژی ئهوهی کانیاوهکهی بهر بهرد ئهدا(۱٤)

زوّر له هوٚنراوهکانی ناو «دار به پوو» شقلّی پوسته ربه خوّیانه وه دهگرن، له پیّگهی وینه کیشانی دیمه نی ورد وردی تابلوّی هونه رمه ندانه مان پیشکیش دهکات. تابلوّیه که جوانی و نازداری سروشت و نافره تیّکی شوّخ و شهنگ نهبی که دلّپوفیّن بی سه رچاوه ی سرووشی شاعیربیّ، به لکو تابلوّیه که له ناخه وه کارت تیّ بکات و بته هریّنیّ... تابلوّیه که له ناو هه زاران تابلوّی هونه رمه ندان، که شاعیر خوّی هه لبریّره و سه رپشکه وه که هونه رمه ندیّکی کارامه ی هیّر اسه یری ده کات، دوای ورد بوونه وه یه کی زوّر قوول بریاری خوّی ده دا:

شاعیر لهم کوّمه له شیعرهیدا تهقه لایه کی باشی داوه که به شیّوه ی شیعری پوّسته ردیمه ن و ویّنه ی ریّکوپیّکمان بو بکیّشی، بیرورای خوّی له بوّته ی تابلوّیه شیعرییه کاندا، قال بکاته وه، وه ک هوّنراوه ی «هه لمات، ههور، ئاسوّ، ورشه، برووسک، کاروان کوژه، دهبان و پیّنووس، کل و بیر، شاریّگا، هیّرو، گرهو… هتد».

زۆربەى ھۆنراوەكانى ئەم كۆمەللەى بەردەستىمان دەمانخەنە سەر ئەو رايەى كە شاعير ھەنگاوى گورجى بۆ پۆشەوە ناوە، سەركەوتنۆكى باشى وەدەس ھۆناوە، ئەم راستىيەش وامان لى دەكات رايەكى دىكەمان بەرامبەر بە شاعيريەتى «دار بەروو» ھەبى كە لەگەل رايەكانى پۆشوومان جيان، ئەويش ئەوەيە كە شاعير توانيويەتى ئەم جارە زەمىنەيەكى دىكە بۆخۆى ديارى بكات و جى پۆي خۆى لەسەر بكاتەوە.

پاش ئەم ھەلسەنگاندنە بۆمان ھەيە چەند تيبينىيەكى تايبەتى بەرامبەر ھەندى لايەنى شىغرەكان دەربرين كە شاعير فەرامۆشى كردوون، ھيوادارين لە بەرھەمى داھاتوويدا چارەسەريان بكات بۆئەوەى ھۆنراوەكانى خەستتىر و قووللىر بن. لەو تيبينىيانەمان ئەوانەى خوارەوە دەستنىشان دەكەين و بەپەلە بەسەرياندا تى دەپەرىن.

بۆ ئەوەى بىروباوەرى شاعىرو وينە شىعرىيەكان لە باوەشى دارشىتنىكى قوولى پتەو خۆيان بگرنەوە، دەبى شاعىر ئەوەندە خۆى بەسەروا نەبەسىتىتەوە بۆ نموونە:

له هۆنراوهى «گزنگ»دا كۆتايىيەكەى به «هەتا هەتا» دۆت، ئەوە لەكاتۆكدا ھەر لەبەر ئەوەى سەرواى «پەيتا پەيتا» لە شىيعرەكەدا ھەيە. ئەگەر «ھەتا ھەتا» نەشبى باشترەو لە نرخى ھۆنراوەكە كەم ناكاتەوە ئەگەر بە نرخترى نەكات.

یان له شیعری «هیرق» دا که دهلی:

هێرۆيەكانى ھەڵوەران

وای زانی توونابوون نهمان

(توونا بوون و نهمان)یه ک واتان، نهمانه که زیاده و پیویست به بوونی ناکات.

یان له شیعری «کل و بیر»دا:

كوولهكهى دنيايان شكاند

كۆتيان پساند

به لاى منهوه «كۆتيان پساند» زيادهو بى ئەم دەستەواژەيە مانايەكە خەستترو پتەوترە.

یان له هۆنراوهی «بریقهی چاو» دا که دهلی:

به لام بریقهی چاوه کانتان

برووسكى هەورى بەھارە

زەنگ و دەنگىكى بەكارە

سپيدهي جهژني چهوساوهو

سەركەوتنى تيدا ديارە

«رست» زونگ و دونگیکی به کاره» زیاده، ئه گهر له جیاتی برووسک «ههوره تریشقه» بوایه جینی خوّی بوو، که زونگ و دونگیشی له گه آل بیّ، به آلام مادامه کی برووسکی ههوری به هاره که بریقه ی چاوه کانه و بریقه که سپیده ی جه وثنی چهوساوه یه، پیّویست به رسته ی ناوبراو ناکات، ئه راگوّن گوّته نی: «جوانترین هوّنراوه کورتترینیانه» به تایبه تی که شاعیر ریّچکه ی بابه تی پوسته ری گرتووه.

تیبینی دووهمم ئهوهیه که شاعیر جاروبار ههندی وینه ی شیعری دووپات دهکاتهوه، ئهم خاسیه ته لهسه رحیسابی شاشکردن و که لهبه رتیکه و تنکه و شیعره که دهبی و ابزانم هونراوه یه کی رهسه نی به پیزو خهست و خول له دهیان هونراوه ی دیکه باشتره که رسته و وینه و دیمه ن و بیری ناو شیعری دیکه یان تیدایه و دووپات دهبنه وه، لیره دا مهبه ستم ئهوهیه که شاعیر دهبی ناگای لهبه رپیی خوی بی، ئه وینه و دیمه ناو چوارچیوه یه هونراوه ی دی که له هونراوهیه کدا به کاری هیناون. بو نهم بوچوونانه مان چهند نموونهیه ک دهخهینه روو:

شاعیر له هۆنراوهی «هیرق»دا دهلی:

بەلام ھيرقى بەرزو رەسەن

دوای وهیشوومهو توف و زریان

لەسەر رەگى خۆى ژيايەوە

لەسەر ھەر بنجى بە دەيان

ههمان وینه له هونراوهی «بهری ئهگهرهکان چون دیته روو» دا دووپات دهبیتهوه:

رەخنەگریکیش نەدریمه قەلەم با بەخوینەریکی باش بژمیردریم و هیوادارم تا رادەیەک توانیبیتم بریاری خوم لەسەر هونراوەکانی بدەم، ئیلزا تریولیه گوتەنی: «له ئاستى هەر بەرهەمىیکدا دوو نووسەر له ئارادان، ئەو نووسەردى بەرهەمەکەى داهیناوەو خوینەر»

نيسانى ١٩٨٤ هەولير

پەراويزەكان:

١- بروانه «الشعر بين الواقع والابداع»، صبيح ناجي القصاب

۲- مذکرات بابلو نیرودا «اعترف بأننی قد عشت»

ترجمة الدكتور محمود صبح، ل ٢٤٦

٣- دار بهروو: مهدحهت بيخهو، ل ٢٢

٤– هەمان سەرچاوە: ل ٥٣

٥- ههمان سهرچاوه: ل ٤١

٦- ههمان سهرچاوهک ل ٣٣

٧- ههمان سهرچاوه: ل ١٦

٨- بروانه: رباعيات الخيام- ترجمة احمد رامي

۹– گلستان: ل۷

۱۰ – دار بهروو: ل۷۳

۱۱ – ههمان سهرچاوه: ل ۷۵–۲۷

۱۲ – ههمان سهرچاوه: ل ۸۱ –۸۷

١٣ – ههمان سهرچاوه: ل٨

۱۶ – ھەمان سەرچاوە: ل٩

۱۰ – هـەمان سـەرچاوە: ل١٠

١٦ – ھەمان سەرچاوە: ل٨٨

١٧- بروانه «اراغون شاعر المقاومة»

١٨ – الثقافة الاجنبية، ژماره (٣) ل ٢١٨ .

ئەگەر ويستتان رەسەنايەتى ون نەكەن سەيرى بنجى ھێرۆ بكەن

یان له هوّنراوهی «تابلوّ»دا ئهم ویّنهمان نیشان دهدات:

دىمەنى لەپىكى زېرو

دوو چاوی قووڵ

له هۆنراوهی «کام سهرچاوهی سرووشی بیر»دا شاعیر دهلنی:

به لام لای من

رەنگ دزراوان

قووڵؠ چاوان

• • •

زبری ناو لهپی زامدارو

خوين تيزاوان

ههروهها له هونراوهی «سنوراغ» دا دهلیّ:

هەندى وشىەى ناو پەراسىوو

قووڵ**ی** چاو بوو

نالهی گیانی «سی»ی خوراو بوو

جاريكى ديكهش چاومان بهم وينهيه دهكهوي:

ئاوازى نالەي ناو سىنەي

پر زووخاوان

له کوتاییدا ئهوه دهسه لمیننم که له ناو «دار به پوو» اهه ندی هونراوه ی تر هه بوو پیتویست بوو شییان بکه مه وه و به چاوی لیکو لینده وه مامه له یان له گه لاا بکه م، به لام له ترسی در یژداد ری پشت گویم خست ، ده بی نهوه ش بلیم «مه دحه ت بین خهو» ی دار به پووو، بین خهوی زهنگی کاروان و رابه ری ژیان و ورشه ی ناوات نییه ، به لکو بووه به شاعیر یکی دیکه که پیناسی شیعری پر وینه ی ورده کاری و تابلوی هه مه پهنگی بابه ت پوسته رله هه گه وی شیعردا هه لگرتووه و پیشکیشمان ده کات. نه گه رمن و هک

·····)

دەرەود

(بازلله له روومهتی درهخت و شهقام و پهنجهرهو دارتیّل و ههتیوهکانی ناو کوّلانه جوانهکان دهوهشیّنی دروشمی دیوارهکان یهک یه دهکهون یان منداله ههتیوهکان له دیوار دایدهپچریّن دهیئالیّننه خوّیان)

خەونى ناو ئەو ھەموو دروشمانە

ئەگەر ھەبى دەبىي چى بى

•••••

(....

دەرگاى خودم

له رووی تابلو و جغاره و چرا داخست

چوومه دهرێ

منى وروكاسى سيريانى هەلدير

بیّ ئاژاوهی کوّلانه جـوانهکان ئه و بلیـمـهته راماوهی ناو تابلوّی ژوورهکهمم هونهرمهندهکه بهههله پیّشکیّشی کردم ماوهیهکه ئه و رامانهیم له بیرکردنه وهم مراندووه خهریکم بیشکیّنم بیهیّنمه پیاسهیهکی دهمه و روّژئاوا)

ريكى كۆلانە ناشيرينەكان

سەرسامى كەن

بخەوينەوە

ناريكي كۆلانە جوانەكان

ھەراسانى كەن

رێکی ناخەوێ

نارێکیش

كۆلانە جوانەكان

درق و شهر و دهستهمقبوون دهیانپاریزی

پرۆسەى بە شىعركردنى دىارو ناديارى رووداو لە جەستەى نامۆيىدا لە شىعرى كەلكىشى سەباح رەنجدەردا

كەلكىش

مندالهكاني رۆژههلات

چووینه گهشتی نوستن

لەم خەونەدا بەچى دەگەن

.....)

. . . .

دایکیان پیلوی گهرم لیکدهدا

(برژانگی ئەسىتىدە و برژانگی ئەو پەنجەيان تىكىھەلكىشا برژانگی ئەسىتىدە نەرمنەرم پەنجەى بەرەو بەيان كىشايەوە بۆشايى پىلووى ئەو پر بووەوە چووە قۆزاخەى ئىفلىجى نوسىن بە بىنىنى يەكەمىن دىمەنى خەون رووبار لە شووشەى پەنجەرەى دەكىشا پەيكەر دەموچاوى تىدا دەشوشت ھالاوى ھارى لە دەمى دەردەپەرى دارستان بىابانى داخراو بوو گۆرانى تىدا نەدەگوترا)

منیش که لکیشی نیوان بهرزی و نزمی

ژووری خودم

پێڵۅۅؠ پەنجەرەي كەوتوو

دەرگا خەنجەر

ميواندارى شهوى مردوو

نیوه چاوی پێ نووقاندم

چرام لەژىر تابلق داگىرساند

جغاره يەزدانى كپيى

پێت لهکام درهخت دهکهینه رِهگ

سەرت لەكوێ

بەسىۆزى سۆراخ ژەھراوى كراوين

ژیان بریتییه له ساکاری و ئالوّزی

ماوهتهوه

ئەم گومانە بياريزين

**

تەرمىك لەسەر شۆستە ياكەت دەفرۇشى ت

پەنجە گەورەي پيم

مرد

پەنجە گەورەي دەستم

ژیا

(ماریکی پەلکە زیْرینەیی کلکی ھەوەسى لەگەڵ پەنجە گەورەی دەستم خەواند كەللەي ھابىلى كردە ھیلانە ھیلکەی تیدا ترووکاند قابىل خواردنی كۆمەلیک سەدەی

لهناو لوولاقي هابيل خستووه)

پەنجە گەورە*ي* پيم

ھابىل

پەنجە گەورەي دەستم

قابيل

ئێـوارهیهکی دوای باران پهلکه زێڕینه منداڵێکی بلوێر فروٚشی فراند پێـڵاوهکانی لهبهر دهرگا لێ جێما پێـڵوهکانی بوٚنی باڵندهی مرداریان دهدا پهیامبهرێکی سـپ لهدوا نامهی بهرزی و نزمی دێرهکان لهدهستی چاوی بهربووبێتهوه)

گێژهن له تووکی باڵندهی مردار

حەبۆكى شكا

مەلەوان گۆرانى پەرىنەوەي گوت

كۆلانە ناشيرينەكان

مندالنتى و دەستەمۆ نەبوون و پاكى

خەتىكم لەگەل پەنجەكانى رووبار جووت كرد

رەگەكان ئاوەكانيان دامەوە

كەرژاندېوومە بنيان

(باڵندهکانی ناو پرچی رهگهکان باڵیان کردهوهو دوور کهوتنهوه نامهیهکیان به لکی داریّکهوه بوّ جیّ هیّشتووم یهکهم دیّری کیژه ههژارهکان ئیژن پاشاکان کوّلیّتهکانیان پیس کردین)

منیش رهگهکانی خوّم گواستهوه ناو ئاو

مالم لهناو بهلهم

مندالهكان گهمان دهكهن

(گیای کاناری بهلهماکه دەرنن له وەنهوزی چاوەروانی وشکی دەکهماهوه له نانهیهکدا بق بالندهکانی دەنیرمهوه)

یاشاکان لهناو لوولی ماری کهوی دهسترن

كيژه خرۆشاوهكانى پاژنه پئ تەقيوو سەماى خۆشىن

ياشاكان لهناو لوولى مارى هار دهخهون

کیژه بیّزارهکانی پاژنه پیّ دایساو

سەماي ناخۆشىن

پاشاكان گوڵه گهنم

به سینگی کیژه خروشاوهکان وهدهکهن

پاشاكان گوڵه گەنم

له سینگی کیژه بیّزارهکان دهرنن

ئەى سەما تريەي ينت چ دەنگنكى ترسناكە

ئەي سەما تريەي ييت چ دەنگیکى رووناكە

مانگی پەنجە تەزىو لەتووكى شەمشەمە كوێرە گەرم نەبووەوە ترىڧە كەنارى بوون كەنار بوونى شەركەرێكى پەنجە لە شەر خووساو لەنێوان ئەمبەرى شەرو ئەوبەرى شەر بەنجەى بەئاوى دۆزەخ دەكرايەوە

ئێوارەيەك تەلىسىمى مەسىح بنمىچى ژێر زەمىنى ھەڵكێشا ئەو فووەى مريەمى دووگيان كرد قووتەكەى پۆكردەوە منداڵەكە ھەتاو دەسىتى بۆ ڕاوەشاند خەو بەرى دا پێڵوەكانى بەپێى گچكە ببوونەوە)

زەنگى لاوانەوە

تاسەي

بينين

چێڗ

بەركەوتن

بيستن

بۆن

بەھىر دەكات

ههتاو گهرم داهات

ههزاران ئارهزووى بيباك

له دۆزەخ دىل كراون

ئەفسانەي دۆزەخ دەتەقىنمەوە

(له ئاوازی تەقىنەوە بالندەی مردار بالی هەلدا بۆ ئەو بۆشايىيەی گەردوونی تیدا بالق بوو دیدەنی له چەمانەوەی خاچ رووخۆش كرد مانگی هەلاتوو دەرگاوانی بۆشایی)

مردوو مانگی ئیستای کهوتووه

له کۆلانی ئایندەو رابردوو گەمان لەگەل درەختى نهێنى دەكات

رووبار دەمى داپچراوانى ئادەم
بەردەكانى رۆخى
ددانى كەوتووى
كە لاوەكان مەمكى حەوا
مندالى لاسار لەناوى
ئاوينە لە رۆژ رادەگرى

چاوی بالندهی یی دهنووقینی

(لەنێوان دووشاتان كانيەكم بە تەرم كوێر كردەوە چوومە گەشتى شەڕو دژوارى بارانى ھەورى تەنك و ئەستور لە ردێنم جۆگەيان كرد لە چەناگەم دەرچوون گەرامەوە شانەكانى ئەمبەرو ئەوبەرى كانى گۆپكەيان نارەنجۆكى دا كيژە ھونەرمەندێكى پێشنيارى كرد شريتى يەكەمىن پێشانگاى لە كەلاوەى مەمكى حەوا لەدەمى مقەس بنێ پەنجەكانى بۆ نارنجۆك نارد لە گۆشەيەكى كەلاوە لە ھەوايدا پەنجەكانى فرێيدا تابلۆ ھەڵبرزچكا ئادەميزادەكانى ناو تابلۆ لە دەمى جۆگە كەمێكىيان پێيەكانيان بەرەڵلاى ناو ئاو كردووە كەمێكى تريان دەستنوێژ دەگرن كەمێكى تريشيان كفنيان ھەڵوەشاندوەتەوە دەيشۆن كيژە ھونەرمەندەكەش ئەڵقەى كەمێكى تريشىيان كفنيان ھەڵدەكىيىشى ئەڵقە كىرديانە ئاسنى سەر زێرابى كۆلانە كەوتووەكانى ئادەم تاواندەوە دايە كارگە كرديانە ئاسنى سەر زێرابى كۆلانە نوستورە بە خەبەرەكان منداڵەكان پريان كرد لە ھەراى تێ ئاوارەى بوون)

چاوى بالنده له ئاوينه ديل

کوێر هاوار*ی* کهوت

خواوهند

لەمانگ نزیک بووەوە

گلۆپ دەكاتەوە دەمرينىتەوەش قەيتانى پىلاوى مىوان شل دەكاتەوە تووندىش قەفەسى كۆلانەكانى رۆژھەلات لكى يەنجەى مندال

قەفەسىي كۆلانەكانى رۆژئاوا

لكى ئاسن

(کەو لە کەللە گەرمى گەران بائى شۆركىدەوە جوانىيى و ئائۆزى دەنووكى قاسىپەى پۆلۆككنا تەپلەى جغارەى راكۆشايە بەردەمى دەنكە زەنگىانەى چاوى بۆ ناو تەپلە شىۆركىردەوە ئاگىرى جغارەى داوەشاند رووبەرى بازنەيى تەپلە دووريانى پۆكەوە گىرندان و لۆكبوونەوە جەمسەرى سەرو وخوارو بوو بە ئاگىرى جغارە دووريانى كون كىد خۆلەمىنى لە كون ھۆشتەوە ھەور گەوالەيەكى دابوو و برووسك شەھىد بوو كەويش

بهتوندی بالمی ههلادا مورووهکانی چاوی کهوته دهستی مندالیّکی گورانیبیّر)

گۆرانيبێژێکم سهرسام لهناو کفن یان کهژاوه گۆرانیم ون

ژوورم له

ئاگر خۆڵ

ئاو

با کەپکە مار بنمیچی یانکەم ییوه شۆرکردەوه شهو لهناو شیعریّکی بهرکیّش و سهروا دانیشت

گاي في لێهاتوو

بەدەنگى ئاشنا مانگ ھەڭفرىنە

بەلتوى پەنجەرە

چړنووکی کهواندووه

چاوی مورووی له روخسارم نقووم

به ئاگايى

بيره خەو

نوسىتن

دەژمێرێ

گەمەى ئێوارە

ئاسىوودەيى

تارمايى سۆزگەچڵێن

سر

کهوی له درهختی خهنده مردوو داتاشراو

مۆسىيقا لە ئەندىشەي يشكفت

بالی له سهری سال داوی

پەردەي قەرەويللەي

ئەو يادانەي تاسە خاو دەكەنەوە

لەناو چلەكان*ى*

پەيامى گەلا پيتنن پەرىشانى كردوون

كەق

يەردە دادەنەوە

لاش دهدات

چاوێکم چاوي گەشت كەلاي ناو پەرداخىك ئاو بهخشنده بيخواتهوه له كەلىنى يەنجەي مندال كەلا غلور بىتەوھ خواوەند بۆي نەگىرى له ناخ بەردەبێتەوە غاری دا سيبهرى نهمرى دۆزەخ دووركەوتەوه ئامىلكەي چاوى وشك سەرى بەگرانى خستە نەرمايى شانى له رۆژ راما لارى و ستوونى رۆژ سيبهر كورت و دريژو تهنك و ئهستوور دهريژن سێبەرم ناشت هێزی خوّم دایه تارمایییه برادهرهکهم مێژوو بەرسىتە بوون پێرێم ئەمرۆ لەدايك بوو دوينيش ليم تورا کات لکه داریک بوو قەلەرەشىي دەنووكئاگر چرنووکخۆڵ بالناو

چاوى ئەسىتىرە لە ھىللەگى يەنجەرە دىل فرمیسک بهرهڵلا به دلوّیهی بەردى حەوشە ھەڵكەو كەو مەلاشووى كانى ھەلدايەوە ينيه زيوينه كانى مندال تنيدا ئازاد قولْیی ههلقولان به نکالی بازنهیی دا دهدات يەنجەي يردنيمانگى لێگير تانى ويرانەيى تاسەي تريفە تريفه كويستاني گيا نوستوو ئەستىرە بە دەستى راست بگەشىنەوە گەشتم ئا بەدەستى چەپ مۆنېكەوى گەشتم گەشىتى نا یێیهکانم دهسیێرمه رێگا يرچم به شهونمي ئەستىرە تەر پەرى كەوم لە پەنجەتى پيم گريدا ئەسىتىرەي گەش ڃاوێکم ئەستىرەي مۆن

بۆ ھێلانەى خۆى بردى شوێن لكە دارێک بوو قەلە رەشى

دەنووكئاگر چړنووكخۆڵ باڵئاو

سينگب

هيلانهي خوّي تيدا دانا

(ئەو شەقامەى ئىروارە جوانىى لىلەۋە بەرسىتەى تەماشام ۋەدەكەم بەھەمان شەقام لۆژە لۆژ دەگەرىدەۋە ناو خانوۋە نارىكەكەم منداللەكان شىرىنى دەسىتم ۋەردەگرن بەرۋۇمدا پىناكەنن)

(ئەو شەقامەى ئۆوارە ناشىرىنى لۆيەوە لەرسىتەى تەماشام فرى دەدەم بەھەمان شەقام لۆژە لۆژ دەگەرىدەوە ناو خانووە بلوورىنەكەم منداللەكان شىرىنى دەستم وەرناگرن بەروومدا يۆدەكەنن).

منداله هونهرمهندهکان برژانگی کات دهردهکیشن کویری شوین جوانییه منداله هونهرمهندهکان برژانگی شوین دهردهکیشن کوسهیی کات جوانییه کیوی جوانیی

شەپۆلى با دەيكوژێ

كيوى ناشيريني

دەستى رەش دەيۋيينى

مندالهكانى رۆژههلات

گوللەش دەزانن بۆنكەن

مندالهکانی روزهه لات گولیّش دهزانن بتهقیّن سیمای کات هه لبزرکا تاویّنهی شویّن گهچلا مندالهکان گورانییان ماوه

۱۹۹۲ هـ اولٽر - ۱۹۹۳

ئەركى شاعير تەنيا پرۆسەى بەشىغركردنى ديارو ناديارى رووداو لە جەستەى نامۆييدا شىكردنەوەو لۆكۆلىنەوەى واقىع نىيە، بەقەد ئەوەى كە ياخىبونە لەو واقىعەى بەزۆر سەپىنراوەو، تەقەلادانە بۆ ھەلوەشاندنەوەو بىناكردنەوە بە نەخشەو كەرەستەى نوێ، بەو تۆروانىنە گەشبىنىيەى كە ھەنگاو بەرەو دوارۆژى مرۆڤى ئەو وەچەيە دەنى كە بە پاكى بۆ ژيان خولقاوە، ھىنشتان ژينگەو دەقەرو جىھانى دەرەوە دىوى ناوەوەيان پىس نەكردووە نەشىنواندووە. لەم روانگەيەوە «سىەباح رەنجدەر»

یه کهم هه نگاو داوی و هه ر له سه ره تاوه خوّی تووشی جوّره سه رکی شییه کده کات وه که پروّژهیه کی شیعر ئامیز که خوّی هه لاته کاندن وبینا کردنه. که به چاوی خوّی دهبینی زهمینه ی شیعری ئه مروّ شه قار شه قار بووه و ته ختایی زمان تاریک و لیله و رهونه قی تیدا نه ماوه، زمانی روژانه ی ئا خافتن زمانی کی ئاسایی و بی ده سه لاته ده یه وی توی نوی له ناو که لین و ورزی زهویه که دا بروینی. بویه په نا ده باته به رسه رکی شیعی زمانی کی تایبه تی که بتوانی به وزه و هیزیکی به گورو به خور ته عبیر له هه ست و نه ستی ناوه وه ی قول بی سنووری خودی خوی بکات، نه م سه رده مه ی تیمه ی به ته واوه تی خه ریک و جه نجال و ئالوز کردووه. ناوی ته کردنی دوو و شه و دار شتنیان به یه کی وشه و واته

«كە لكنىش» داھىنانىخى نويى لە فەرھەنگى كوردىدا. «كەل» بەواتاى: كەژ، كىنو، شاخ، ھەروەھا بەواتاى «جوزى جەيوانە كىيوى»يىش دىخ. ھەردووكىيى بەماناى «جۆشىن» دىن. لارەدا پرسىيارى دىتە پىش: مادامەكى سەر مەلبەندى مىيىك وھۆش و عەقل بى و مرۆق پەلكىش كات، بى ناكرى (كەل) بە ھەردوو ماناكەيەوە مرۆق پەلكىش كات، بى داكى وەك، بوونەوەرىكى شاخاوى و (كەل) بە

مانای کهژو کیو وهک بوونه وهریخی بی گیان، بوونی کوکه رهوه یه کی هاوبه شی نیوانیان «جوشین» ئه م دوو حاله ته جوره کردن به شه خس واته ته شخصیک ده په خسینی که سیفه تی مروّف به و دوو بوونه وه ره بی گیان و گیانله به ره ده به خشن، بارود و خیکی له بارو گونجاو سازده که ن، فه رهه نگی نویّی شیعر، وشه ی ئاوا له مجرّه به خوّوه بگری و به گهرمی پیشوازی لی بکات.

دوا بهدوای سهرناوی ئهم دهقه، ههر له یهکهم ههنگاوهوه سهرچلییهکی تر سهر ههلاهداو شاعیر دوو ریّگا دهگریّته بهرو لهبهردهم دهرگای خیتابی شیعریی خوّیدا رامان دهگریّ، ئیّمهش وهک خویّنهر خوّمان لهئاستی دهقیّکدا بهدی دهکهین که له دوو ئاستی جیادا خوّی دهنویّنیّ، بوّیه ههموو کلیلیّ دهرگاکه ناکاتهوه. ئهو خویّنهرهی که نابهلهدهو له خویّندنهوهی دهقی لهم جوّره رانههاتووه، لهبهر دهرگا دهوهستیّ، خوّی لهبهردهم دهرگایهکی دهخراودا بهدی دهکات، به لام خویّنهری بهلهدو راهاتوو و خاوهن فیکرو هزری سهربهخوّ، که خوّی رهخنهگریشه، شیاوی ئهوهیه کلیلی دهرگاکه بگریّته دهست و زیرهکانه والای کات و چهند جاریّک بیّت و بچیّ و بیّته دهروهو بگهریّتهوه ژوورهوه.

چونکه دهبی ئه و راستییه بوتری که ئهم دهقه له وه زیاتره که دارشتنه کهی شه و کویّرانه و پهللاره کویّری و خوّنه وهیستانه بی، وه کی یه کهم جار خویّنه و وای دیّته به رچاو، به لکو له ژیر رکیّفی نهخشه کیّشانیّکی ئهندازه یی توّکمه یه، هه یکه لی دهقه که پشت به ئهنتروپوّلوژی و سوسیوّلوّژی و میژوو و فه لسه فه ی ژیان ده به ستیّ.

رووبه رووی نه و پرسیارانه دهبیته وه که دهمیکه له میشک و دهروونی مندال و لاوهکاندا پهنگیان خوارد و ته وه ده ده ناو نه زموونیکی جیا له هی تر به لام به پیی چه مکیک پیویستییه کی شیلگیرانه پهلکیشی دهکات بق گورین و دروستکردنی شتیکی نوی که خه ونه خوشه کانی منداله کانی دواروژی تیدا گهشه بکات.

ئەم دەقە بەرپەرچدانەوەى ئەو جۆرە بۆچوون و زيهنىيەيە كە گۆران بە شـتێكى حەتمى لەقەللەم دەدات كە لەخۆيەوە دێتە دى و پێويستىيەكى سروشتىيە.

سهره تاتکیّی لیّ کردم که رهنگه هی خودی شاعیر نهبیّ، ههر ئهم نیگهرانییهش وای لیّ کردم به و سهرچاوانه دا بچمه وه که پیشتر لهمه پشاعیرانی نویخوازی پوژهه لات و پوژئاوا خویندبوومه وه ویّپای چهند ژیده ریّکی تر که پهیوهندییان به نویکردنه وه نویخوازی ههبوو. پاش خویندنه وه توژینه وه و قوو لبونه وهی چهند مانگیّک شتیّکم لیّ هه لنه کپراند که تهنانه تبه ئاستهم وهرگرتن و گواستنه وهی میکانیکی به رههمی شاعیرانی تری تیدابیّ. ههرچهنده ههندیّ خهم و په ژاره و موعاناتی هاوبه ش لهنیوان شیاعیراندا ههن که لهیه کتر نزیک دهبنه وه، یان جیا دهبنه وه، به لام مورکی کارتیکردنی شاعیرانی تری به سهره وه دیارنییه له شاعیریه تی و پهسهنی بخه ن ئهم بی چوونه شم ئه وه ناگهیهنی که شاعیر ئاوپی له سامان و که لهپووری خومالی و نه ته وایه تی و جیهانی نه داوه ته وه و سوودی لیّ نهبینیون، یان به پیّی تیپوانینی خوّی نه ته وایه ته و نه که دورنه نه که دورنه که در نه به نه که دورنه که دورنه که نه دوره که دوره

دوای ئەوەی كـه بەتەواوەتی دلانيا بووم كـه هی خـودی شـاعـيـره، زياتر به پهگوريشال و تانوپوی دەقەكەدا رووچووم و كاتێكی زوّرم بوٚ تەرخان كرد، به قووللی و پشـوویهكی درێژ پهل بهاوێم و لهگـهلّیدا چهند جارێك بمرم و چهند جارێكیش بژیێمهوه. خوێندنهوه دوای خوێندنهوه، حالهتێكی تایبهتی لا رهخساندم، تا دەهات بالای ئهم قـهناعـهتهی كـه «سـهباح رهنجـدهر»زیاتر لهو دوو سالهی له جیـهانی ئهم دەقەكەدا ژیاوه و شـهونخوونی بو كردووه، هیچ به دووری نازانم سنووری واقیعی بهزاندووبی و تووشی حالاتی «ئیشراق».

و خەوبىينى و رۆيايەكى تايبەتى بوونى و لەناوخودى دەقەكەدا سىۆفى ئاسايەك توابىيتەوە، وەجدو خۆشەويستى دەقەكە و خۆتەرخانكردنى بۆ ئەم پرۆژەيە: مرۆۋىكى تر، شاعيرىكى تر، داھىينەرىكى ترى ھىنابىتە دونىياوە كە وزەو چالاكىيەكى فىكرى و رۆحى داھىينانى واى لا رەخساندووبى كە خۆ لە ھەندى لايەن بدات و خوينەرو رەخنەگر نەگاتە بەردەم حالەتىكى تايبەتى، ئەم دەقە زادەى ھەلچوون و داگىرسانى رۆحىكى ساتەوەختى نىيە. ئەنجامى سىۆزى كارەساتىكى جەرگبرى شىكردنەوەو تىگەيشتىن و قوولبوونەوە كەردوون و مىنژووى مرۆڤ لەم دونىيايە ئالۆزو جەنجاللەدا، كە مرۆڤ خۆى گەردىلەيەكى ھىنجگار وردى لەدايكبووەو گوزەر دەكات.

(پەنجدەر)یش، وەک ئەو گەردىلە بچكۆلەيە لەناو ئەم دەقەو دونيايەدا كە جارى گوزەرى نەكردووە خودى پىش خۆى دەمرىنى و دەبىت مرۆقىىكى زۆر ھۆشىمەندى خودى خۆى، بۆيە بەيەكجارى خۆى ناداتە بەر شەپۆلى نائومىدى و بى ھوودەيى و دەست شوشىتىن لە ژيان. سەبارەت بە پەخنەگرىكى ورياو شارەزاوە دەمىكە دەرگالەسەر چەند ئاسىتىك دەكاتەوە، ھەر ئەم حالەتەش وادەكات كە نەتوانىن پىشىبىنى و نوقلانەي ھىچ شىتى بكەين تا دەگەينە بنەتاكەي.

که پیّی دەنیّته ناو جیهانی شاعیر سهیر دەکهی دەقهکه لهسهر بنچینهی نویکردنه وه و نویخوازی بینا کراوه، زمانی خوازه (مجاز)ی پهیره کردووه، خوّی لهشيّوازي راپورتي و خيتابي و راستهوخو وهدوور گرتووه، داهيّنانهکهي بهيارمهتي وشهی ناراسته وخوی پر له تیلنیشان (تلمیحات)ی فیکرهکهی به رجه سته کردووه، ئەم دیاردەیەش بەروونى لەم دەقەيەدا بە بروايەكى پتەوەوە خۆى دەنوپنى، ھەر وەك ئاماژهم بق کرد زمانی دهقهکه زمانی خوازه «خواستنهوهو دریکه»یه ههر ئهو شیّوازه مهجازییهشه وا له خوینهر دهکات به وردی ههنگاوبنی و به عهقلیّکی کراوهو تیْرامان و بيركردنهوهيهكي قوول لهئاستي دهقهكهدا بوهستيّ و پيّ به پيّ ماملّهت و سهودا لهگهڵ ههر ههنگاوێک بکات که داهێنهری دهقهکه حیسابی تایبهتی بو کردووه بەرلەوەى ھىچ جۆرە جووڭەيەك بكات. تەوزىفكردنى ئەنتروپۆلۆژياو مىتۆلۆژياو دەسىملىنىنى: ئەگەر رابردوو بارو ئەركىكى سىەخت و گران بى، ئىسسىا بەئىش و ئازارترو دژوارتره، راكردنيش له ميزوو، لهواقيع و بهرهڵڵا كردنى جڵهوى خهونى بي زەمىينەى لەبارو خەيالى فەنتازى كاريكى بى سىوودو پووچەلە، بۆيە شىيكردنەوەو تيكشكاندنى واقيع ياخيبوون و گواستنهوهي خود بق بابهت، كردني بيستراو بهبینراو، رووداوی نادیار به دیار، نائاسایی به ئاسایی، گونجاو به ناگونجاو سهر دەفتەرى بنچينەى فىكرى دەقەكەن و پيداويستى فەلسەفەى شاعيرن بەرانمبەر مروّف و بوون و گهردوون.

> مندالهکانی روّژهه لآت چووینه گهشتی نوستن

گهشت جیهانبینییه، جیهانبینیش چاوکردنهوه و خو روشهنبیر کردنه، شیکردنهوهی شتهکانه چوونه ناو ئهزموونه نوییهکان. کورد وتهنی: کهش و ههواو کهش گورینه و گواستنهوهیه له حالهتیکی مهیین و دووره پهریزی، بو حالهتی براڤ و زیندوویی و دینامیکییهتی ژیان. گهشت زور شت جیبهجی دهکات، دژی تاریکی گیانه و زور شتی بو روون دهکاتهوه بویه دهقهکه له سهرهتاوه تا کوتایی گهشتیکه بهناو جیهان که له کروکدا دهبیته سروودیک بو نگینی شکوداریی براڤ و داستانی وهسفی زهوی و ململانی و جوری خهلک و رهوشت و خاسیهت و ههلسوکهوت و باری سایکولوژییان.

کردنه وه ی دووکه وانی به قه د یه ک نیشانه و هینمای دیاربوون و نادیاری خه و نه که یه ، ئه و هاوکیشه ی شاعیر دروستی کردووه له نگه ری هه ردوو خه و نه که ی پی پی پی گرمان و دلنیایی بوون. کردنه وه ی که وانه ی یه که م: دانه خستنی و والاکردنی بی سه ر هی دووه م. داخستنی که وانه که ی دووه م تیکه لبوونی هه ردوو حاله ته که یه ، وه ک زینده خه و نیک ، به لام دانانی پینج خال بی هه ردوو حاله ته که به شداریکردنی هه رینج هه مردوو مه و دایه که یه و «دیارو نینج هه ردوو مه و دایه که یه و «دیارو نیندی هه ردیار».

ئەم كارەش ياريەكى ھونەرىيەو مەغزاو جەوھەرى تايبەتى فىكريى شاعيىر بەرجەسىتە دەكات. دايكە كىە ھۆماى بوون و ژيانە، خەون دەبىنى، خەونىش حاللەتۆكى دەروونىيە، ھەروەھا يەكەم خەون بە «رووبار» بەماناى زەمەن دى كە پەيكەرى ئەزەلى ھاروھاج دەموچاوى تۆدا دەشوشت.

ئهم پهیکهرهش که خودی مروّقه تهمسیلی سهرهتای بوون و گهردوون دهکات، ههر له سهرهتاوه ویّرانکاری لهگهل خوّی دیّنی و سروشت دهشیویّنی و ئازادی تیّدا خهفه دهکاو دهکهویّته گیانی هاورهگهزی خوّی که بوّئه و هاتوّته دنیاوه که بری و ئاوهدانی بکاتهوه، نهک بهشی مال ویّرانی و دهربهدهری و ئهشکهنجه و کوشتن و برین بیّ.

داخستنی داستانی بیابانی بی گۆرانی – هینمای ویرانی و خهفه کردنی دهنگی راستی و ئازادییه – به رجهسته کردنی ئهم حاله تانه به گشتی هینما و ئاماژه یه بق قورئانی پیروز که بوچی خوا مروقی خولقاندووه؟

خوا فەرموويەتى:

واذ قال ربّك للملائكة إني جاعل في الارض خليفة قالو اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبّح بحمدك ونقدّس لك قال إني أعلم مالا تعلمون.

قورئانى پيرۆز: سوورەتى «البقرة» ئايەتى (٣٠)

«واته که خوا فهرمووی به فریشته کان ئهمه وی له عهرزا جینشینی دابنیم که ههموو ئیشینکی چاک و خراپی پی بکری. فریشته کان عهرزی باره گای خوایان کرد سیرو کاکله ی چییه تو له عهرز گهلی دروست ئه که ی که چاکه و خراپهیان پی بکری و که ئیفسیاد بکا له عهرزا، کرده وه ی نا وه وا بکاو خوینی بی تاوان بریژی گئیمه گهلینکین، به رده وام ئاماده ین بو تهسبیحی زاتی تو، به یانی گهوره یی و پاکی تو له عهیب و نه قص له گه ل سوپاس و ستایش و ههمیشه نه فسی خومان پاک ئه که ینه وه له تاوان له به رخود اله وه لامیانا فه رمووی: من گهلی تاوان له به رخود اله وه لامیانا فه رمووی: من گهلی نه مسراری وا ئه زانم ئیوه نایزانن»

بروانه تەفسىرى نامى بۆ قورئانى پىرۆز عبدالكرىم مدرس دايناوه بەرگى يەكەم، چاپى دووەم، چايخانەى ئۆفێستى «حسام» بەغدا ۱۹۸۵ ل: ٦١،٦٠ .

بەپىنى ئەم ئايەتە ولىكدانە وەى «سىروشىتى مىرۆڤ» لەخۆرسىكە وە ھارىيە، ئەمە قەدەرى مرۆڤە ونموونەى خولقا وەكەى ئەزەليەتى مرۆڤە، كەدەبى پابەندى نەخشىەبى بۆى كىشىرا وە وتادەمرى لىنى دەرنەچى، واتە ھەر شتى كەدەپكات ناچارە «مسىر» وبەدەست خۆى «مخىر» نىيە. بەلام مىرۆڭ لاى «رەنجدەر»ى شاعىر مندالى بى گەردو ھونەرمەندى سىروشت وخۆشەويسىتى ژيان و پالەوانى ھەلتەكاندنى واقىعى دەسىتكردى بەزۆر، بىناكىردنە وە وۆپكردنە وەى ئارەزوومەندانە يەكەندى كەخىرىيان

چارهسهری خوّیان دهستنیشان دهکهن. دوابه دوای دیمهنی خهونهکه، شاعیر خوّی دهبیّته پالهوانی دیمهنه دراماتیکییهکان که بهدوای یهکا دیّن، دهچیّته ناوجهرگهی ململانیّیهکی توندوتیژ، ململانیّی نیّوان شهش تهوهره: «بهرزی و نزمی»، «تاریکی و رووناکی»، « نهخوّشی و ...» ژووری خودی شاعیر که بهرجهستهی کردووه، له پاستیدا خودی شاعیره، ئه و بازنهیهی که بوّی کیشراوه و بهزوّر تیّی ئاخیّنراوه. پیّلووی پهنجهرهی ژوورهکه که شاعیر «خودی خوّیهتی». کهوتووه، واته چاوی لهنیّوان نووقاندن و کردنهوهدایه، حالهتی بوّرژانه، دهرگای ژوورهکه خهنجهره، چوونه دهرهوه، بهره و جیهانی واقیع پی مهترسییه، شهویّکی مردووه. جیهانی دهرهوه شهویّکی تاریک و تنوّکهو ئهنگوست چاوه، نیوه چاو نووقاندن – ئاماژهیه بوّ بوّژران و شاعیر دهچیّته حالهتی زینده خهون.

ئێكسسوارى ژوورەكە.

چرا: داگیرساندنی بۆ پەردە ھەڵماڵینه لەرووی شتە شاردراوەو نهێنییەكان.

تابلق: هینمای پاکی و بی گهردی و بهدوای راستی گهرانه.

جغاره: خهم رهوێنييه

یهزدانی کپی: خو به ستنهوهیه به شتیکی غهیبی و بی پهرژین و ئومید بوونه به دهربازبوونی خود.

شاعیر به زمانی دهلالهت دیمهنی ژوورهکهی بر کیشاوین. ژووره تاریکهکه خودی دهروونی شاعیر. جیهانی تاریکییه. داگیرساندنی چراکه لهژیر تابلویهکهدا، رووناکی خستنه سهر ئهو راستییهیهکه شاعیر بهدوای عهوداله. که دوزینهوهی خودی ناوهوهی شاعیر و دهوروبهره تهنگه بهرهکهی ناو ژوورهکهو دهرهوهی بهرفراوان و والایه. ههروهکو بودلیّر دهلّی: «نییه له پهنجهرهیهکی روّشنکراوه به موّمیّک قوولّترو تهماو تر و ئهفراندنتر و گهشتر بیّ»

الحداثة: ج(۱) تحرير مالكم براد بري وجيمس ماكفارلن ترجمة: مؤيد حسن فوزي دار الحرية للطباعة – بغداد ۱۹۸۷ ل:٤٢

له و شتانه ی که شاعیر پهنایان دهباته به رلهم دیمه نه دا من به پاله وان یکی شکسته و نائوم یدم دیته به رچاو، به لام له ریگه ی ته وزیفکردنی چراکه وه مه ودای نائوم یدی دهبری، به ره و نوم یدو هیوا به نه فه سیکی دریژه وه هه نگاو ده نی، له م گه شته ی ناو خویدا، پیوست ی به خهم و په ژاره ره وینی ده روونی خوی هه یه بویه جگه ره ده کیشی، هه روه ها یه زدانه کپییه که شروه می پشت به ستنه و نوم ید په یداکردنه و ه کاله تیکی ده روونی که نائوم یدی چه که ره ی تیدا کردبی و ده ستیک هه بی له پشت و اقیعه وه له و کیشه ی تیمی که و توو وه ده ربازی کات.

تاریکی – ههرهسهینان – نائومیدی: ههرسی تهوهره رهمزی بی دهسه لاتی مروّقن. چرا داگیرساندن – جگهره کینشان – یهزدانی کپی: سمبوّلی به ئومید بوونن. کهواته ململانییه که لهنیوان جهدهلیه تی سی تهوهرهی بهرانمبهر سی تهوهری تره. ئهمهیه جهوههرو دیوی ناوهومی پالهوانه که (سهباح رهنجدهر)ی کهلکیشه.

«کهلکیش» پالهوانی ناو ململانیی نیوان خهون و واقیعی دهستکردی بهزور سهپینراوه. تادی کیشه کهی توندتر دهبی، هه لپهی چوونه دهرهوه دهکات. دهیهوی لهخودی خوی دهرچی و بچیته قاوغیکی ترو خوی به گهردوونی دهرهوهدا ببهستیتهوه «بهستنهوهی عهقلی ئینسانیش به گهردوونی دهرهوه، وا له مروّق دهکات که رای خوی بگوری لهو شوینهی ههیهتی له دونیادا. وینهی شیعر ئامیز، یان شیوهکاری، بهتایبهتی که دوو توخمه یه که دهخات، که عهقل به توخم و رهگهزی هیجگار دوور لهیکتری لهقه لهمیان دهدا. زورجار ئیشراقیکی نهینی لهبار که پیداویسته دهرهخسینی.

الحداثة: ح (٢) تحرير مالكم براد بري وجيمس ماكفارلن ترجمة: مؤيد حسن فوزي دار الحرية للطباعة – بغداد ١٩٩٠ ل. ٥٢٥–٢٩٦

لهدیوی دهرهوهی ژوورهکهی شاعیردا «با» که توخمیکه له توخمه سهرهتاییهکانی بوون ، بهپیی بوچوون و بروای مروقی سهرهتایی بههیرزرین و تیرژهوترین و بهدهسه لاترین توخمه که دار لهسهر پهردوو ناهیلی و نیشانهی ویدانکردنه.

به ئارەزووى خوى پەلامارىي بى دەسەلاتان دەدا كە «درەخت و شەقام و پەنجەرەو…ن» ھەمووشىيان بى پەرژنىيىن و لەژىر رەحمەتى ئەودان. دروشمەكان كە رەمزى راپەرىن و شىۆرش و تەقىنەوەى خەونى خۆشن، بە زەبرى بايەكە ھەموويان دەكەون، يان مندالله ھەتيوەكانىش لەدىوار دايدەپچرىنى و لەبەر پىرۆزى لەخۇيانى دەئالىنى دەرى ئەم دىمەنە دراماتىكىيە پرسىيارى سەر ھەلدەدا «خەونى ناو ئەم دروشمانە، ئەگەر ھەبى دەبى چىبى؟

....)

(.....

خـهون له دهلالهتی خـوّیدا، هوّی دوّزینهوهی نادیاره، زانینی غـهیبه، خـهونیش روونادات ئهگهر له حالّهتی جیابوونهوه نهبی له جیهانی ههست پیّکراودا. ههر ئهم خهون جیـهانیّکی نوی دروست دهکات و جیهانیش به لهدایکبوون نوی دهبیّتهوه. کهواته ههر وهکو ئهدوّنیس دهلّی: «خهون و رؤیا بایه خ به پاکیزهیی جیهان دهدهن.

خەوبىنىن بايەخ بەوە دەدات كە ھەمىشە جىھان بە نويىيى خۆى بمىنىتەوە، وەك بىلىنى بەردەوام لە سەرەتادا دروست دەبى. لىرەدا مىرۆق پەسىتە لە جىھانى ھەست پىكراو، چونكە جىھانى چرىيە، واتە جىھانى يەك جۆرو ئاسايىيە. خەرىكبوونىش بە جىھانى ناديارو شوينى نويكردنەوەى بەردەوامە بەو سىيىفەتەى كە ئەگەر و ئىحتىمالى ھەمىشەيىيە».

أدونيس - الثابت والمتحول - صدمة الحداثة الطبعة الاولى - دار العودة ١٩٧٨ ل ١١٦ .

وادیاره تائیستا دروشمی نهیتوانیوه خهونه گهشهکانی مروّق بینیته دی، ویّرای ئهو ههموو قوربانی و مالّ ویّرانی و ئهشکهنجه و دهردهسهرییه. جا دهبیّ ئه و خهونه چ بیّ و چوّن بیّ؛ هیّشتان پرسیارهکه بهردهوامه و بیّ وه لاّمه. ئه و دوو بوّشایییهی ناو کهوانیش بهرجهستهکردن و نا بهرجهستهکردنی خهونهکهیه. واته دیاره و دیارنییه، تاریکه و رووناکیشه، کهواته تا دی کیشهکه زیاتر قوول دهبیتهوه. دهرگا داخستن و چوونه دهره و گواستنه و هیه بهبیرو لهشه، گوّرانیکه له ژیانی (کهلکیش). هیشتان و روکاسه و لهبهرده م سیّریانیکی هه لدیّره. لیّره دا شاعیر له ریّگهی فلاشباکه وه،

دهگه ریخته وه سه رو که لکیشی نیوان به رزی و نزمی و نه خوشی، که سیرییانه که ن په رده دادانه وه ی خودی پاله وانه که یه که خودی شاعیره و ناشکراکردنی واقیع و رووناکی خستنه سه رکه لین و قوژبنه نهینییه کانه.

هێنانه دەرەوەى مرۆڤه ئەزەلىيەكەى ناو تابلۆيەكەيە، كە بەراسىتى بەرجەسىتە نەكرابوو.

دهه پنرینه دهرهوه، له وهختیکی دهمه و پوژئاوا. به پنی پووناکی و تاریکی، بهره و بینی دو و واقیعی هاودژو ناکوک. ئه و پامانه ی شاعیر که له نه نجامی فریو خواردنی به دهست تابلویه و گیری خواردبو و لهبیر خوی باته وه. پهمزه ئه به دییه که نه خاته به دهم و اقیعه ی که هیشتان پواله تهمو و شته. شاعیر واقیعه ی هه ستی پکراوه که له شیوه ی موعاده له یه کی جه بری به رجه سته ده کات:

كۆلانە ناشىرىنەكان — بەرەو مالى ھەۋارەكان. كۆلانە جوانەكان — بەرەو مالى بۆرۋواكان. سەرسامكردن ← ھەراسانكردن.

کۆلانه → پێکی → ههژارهکان → ناخهون= عهودڵی زانینی راستین. کۆلانه → نارێکی → بۆرژواکان → ناخهون= لهترس و ههرهشهی ههژارهکان. کۆلان → جوانهکان → بۆژرواکان= درۆ و شهر و دهستهمۆ بوون.

كۆلان → ناشىرىنەكان → ھەۋارەكان= مندالىّتى و دەستەمۆ نەبوون و پاكى.

لنرهوه راستییه جهوههرییهکان دهردهکهون، شته به روالهتهکان پهردهیان لهسهر لادهدری و زوّرانبازییهکهیی نیّوان:

«واقیعی سهختهکاری و قوّلبری» و «پاکی و بن گهردی و خوّراگری» زیاتر خوّی دهنویّنیّ. «کهلکیّش» دهستهموّ و دهستخه روّی بیروباوه ری گهنده لّی بورژوا بووهو فریوی خواردووه. جوّگهلهیه که له رووباره که بوّ رهگهکان راده کیّشیّ. لیّره دا «رووبار» هیّمایه بوّ «زهمهن» راکیّشانی خهتیّک له و رووباره، به ستنه وهی زهمهنی بوژروایه، به زهمهنی هه ژاره کان، به لاّم رهگه کان که نیشانه ی رهسهنی، خوّ له و زهمهنه ده ترازیّن. بالنده کانیش که رهمزی ئازادی و یاخیبوونن دوور ده که ونه وه و نامه یه کی

«أما تعلمون أن الكثير منا بسبب من تعميدهم الى يسوع المسيح إنما تعمدوا الى الموت»

الكتاب المقدس: العهد القديم والعهد الجديد دار الكتاب المقدس في الشرق الاوسط بيروت – ١٩٨٧

هەڵبەتە تەعمىدىش بەرەو مردن ژيانەوە بەبى بىروباوەرى مەسىيحيەت، تەعمىد بەئاو دژى ئاگرەو رەمزى ئەو تەعمىدەيە كە بەدەورى خۆى رېڭگە بەرەو لەدايكبوونىكى نوى دەخوڵقىنى. «دانتى»ىش ھەر لەم روانگەيەوە سەيرى پاكبوونەوە دەكات و دەڵێ:

« شىياوى ئەوەم بەرەو ئەستىرەكان ھەلكشىيم، ئەمەيە گوزەركردن بۆ مەملەكەتى مردنىكى تر».

ئەلبەتە مردنیکی تریش زیندوو بوونەوەیەکی نوییه به خوسپاردنی نامەیەکی نوییه بو چاککردنی دنیا . جاویدانی ژیانی مروق پش دوای زیندووبوونەوەیه . وادیاره مانەوەی (کەلکیش) و مناللهکان لەناو بەلەمەکەدا ، ماوەیەکی زوری خایاندووه ، لەناو

ئاوهكەدا بەلەمەكە وەسىتاوەو لەگەل زەمەنەكەى واقىعدا نەچووە. نەكەوتۆتە بەر رەوتى ئەو، ھەرچەند كە گيانەكان وەك ئەليوت دەلىّ: «موعاناتيان ھەيە چونكە حەز بە پاككردنەوە دەكەن، ھيواو بەئومىد بوونيان لە موعاناتەكانيان دا ھەيە».

ئهگەر وەستان لە دەرەوەى كات بەپێى ھەندىّ بۆچوون «نەمرىى و نەژى» بىّ، بەلام (بەلەم) رەمىزىكە بۆئارامگرتن و دان بەخۆنان «ضبط النفس» دەركردنى قەوزەش لە دەورى بەلەمەكە كە نىشانەى زەمەنىكى درىدّە: ھەروەھا وەستان لەناو بەلەمەكە دووركەوتنەوە لە رۆخى رووبارەكە، ھىدايە بۆ رەتكردنەوەى زەمەنى بۆژرواو گۆرىنى و خواستنى زەحمەتىكى نویىيە.

هینشتان کهلکیش و مندالهکان له وهنهوزی چاوه پوانیدان، بهکامیرای چاویان چهند لهقتهیهکمان له و دیمهنه پر هاودژهمان بق دهکیشن و دهمانخهنه بهردهم واقیعی ئاشکراو نهینی پووه والآکان و دهمامککراوهکان. ئهم جوّره هاوته ریبییه ش دژهکاری یی دهوتری .

کهوی پاشاکان دهڵێن» مار هار هار

ترپهی پێ — پووناک ترسناک

شاعیر له و دیمهنه ی پیشوو دوو دیومان بق یه کلایی ده کاته وه.

دیوی دهرهوه: دهرخستنی رووه دهمامککراوهکانی پاشاکان و بۆرژواکان = خروّشانی ئه لقه له گوی و چلکاو خوّران

دیوی ناوهوه: دهرخستنی کروّکی بورژوا وهک ماری هاج وژههراوی= نارهزایی و تهقینهوه بهرانمبهریان.

كۆتايى دىمەنەكە، حالەتە درامىيەكەى نۆوان بۆرژواو نەيارانيان:

تەپل لىدەرو زورنا ۋەنەكان= نان دەخۆن

شاعیر بهرانمبه رئه وهی به چاوی خوّبینی لهگه ل خوّی ده که ویّته پرسیار، لهنیّوان گومان و دلّنیاییدایه. هیشتان به ته واوه تی کیشه که ی بوّ ساغ نه بوّته وه. بوّیه عه ودالّه و خه ریکی سوّر اخکردنه. داکوتانی پییه کانی له رهگی چ دره ختیّ؟

مانای خوّ به ستنه وه یه به زهمینه ی واقیع . دوو دا له و نازانی چ شوینی بکاته پیکه یی بت وانی لیّـوه ی هه نگاوبنی . سـه ر لهکـوی ؟ سـه رکـه به ره و ئاسـمانه ، بالگرتنیّکی روّمانسیانه یه ، تیکه لکردنی پی لهگه ل سـه ر ، ئاویّته کردنی واقیع و فیکره ، ئهگه ر به ساکاری پی بنیّته واقع .

به لام به فیکر ئەوەندە ساکارییه. ژیانه که لای ئالۆزە، به لام ئەوەی دەمیننیتهوه پاراستنی گومانهکهیه، واته هیشتان خوّی ساغ نهکردوّتهوهو گومانهکهی بهردهوامه، بهپیّی فهلسهفهی «دیکارت»یش گومان بنچینهی دلّنیایییه.

مرۆف مافی خۆیەتی که گومان له واقیع وهک زهمینه و ژیرخان بکات، فیکریش وهک سهرخان. ئهگهر ژیرخانهکه ساکار بی و بهئاسانی بکری پیی بخریته سهر، سهرخان ئالۆزه، به لام شاعیر له ناو پرسیار و گوماندایه. دووحاله تی بهرانمبهر بهیه کمان بو دهکیشی، «پی» زهمینه کهی پهگهکهی واقیعه. «سهر» هه لکشانه به فیکر به رهو به رهای به به به به به به نیز ده کیسته به به ره و به ره و به رایی، به ستنه وهی پی به سهر، واقیع به فیکر دهگهیهنی یان بلیین تیکه لاوکردنی فیکرو واقیع نیشانه ی هوشیاری و زرنگی شاعیره. ئهم هه لویسته شخوی له خوی له خوی له خوی له خوی له خوی له به ره و هه لکشانه و له ژیره وه دهست پی ده کات ئه وسا بو سهره وه، له پیوه وه بو سهر، ئهم پهیوه ندییه ش، پهیوه ندییه ش، پهیوه ندییه کرانه وه ی ده لاله تی ده قی بی کوتایییه، به م شیوه ده قه که له ئاستی پهیوه ندی کرانه وه ی ده له له استی ده واله تیدا ته کانیکه به ره و ژوور، به ره و بی سنوور، ئه مه شاور، نه مه شاور ی سنوور، نه مه شاور ی شاور ی شاور ی شری شاور ی شاور ده که به دا دا در ی شاور ی شاور ده که به دا دا دا در ی شاور که کون ده که به دا دا در ی شاور که که دیدا.

ژیانیش ههروهکو شاعیر بۆی چووه: ههردوو دیو بهخوّیهوه دهگریّ، هاودژی یهکن: ساکاری و نالوّزی. لهم دیمهنهدا زهمینهی بوون دیّته کایهوه. لهسهر بنچینهی رهگوریش و سهر، سهرهتاو بنهتا.

ليرهدا جۆره پرسياريك سەر ھەلدەدا: ئيمە گيرۆدەى داوى سۆزين. ئەم سيفەتەش

لهگهڵ خوێنی ههموو ڕۅٚژههڵاتییهک بهتایبهتی کورد تێکهڵو بووه. بوٚیه به ئهقڵ بیر ناکهینهوه، کهوتووینهته نێوان ساویلکهیی و ئاڵوزی، نێوان سوٚزو ئهقڵ. نێوان گومان و دڵنیابوون.

ئیمه گومان دهکهین به لام ناتوانین، به ئاشکرا دهریبرین. دهبی وهک نهینییه کبیپاریزین. بویه خومان له ئاستی کیشهیه کبهدی دهکهین، که کیشهی فهلسهفهی ژیان و بوون و گهردوون و میژووه. دهبی سهرهتاکه ی چبی و بنهتاکه ی چون بی؟ چون گومانه که وهک نهینییه که بپاریزین تا بهتهواوه تی گهشته که به منداله کانی روژهه لات بسب یرین، که ئهوان له دوودلی و گومان دهربازبن، دهرگای بهرهو جیهانیکی نوی والاکهن.

«تهرمێک لهسهر شوّسته پاکهت دهفروٚشێ» یهکهمین نێچرو قوربانیدانی دهستی بورژوای دهسه لاّتدار دیمهنی تهرمێکی مردووی زیندووه. لێرهدا (تهرم) هێمایه بوّ ئهو کارهکهنارهی سهرچاوهی ژیانی لێ براوه، رژێمی دیکتاتوٚری شوورهی مهزنی چینی بوّ بنیاتناوه که نهتوانێ لێوهی بپهرێتهوه بوٚ سهرچاوهکه. بوٚیه: پهنجهی گهورهی پێ که زهمینهی کارکردنه، مردووه، هێزو وزهی تێدا نهماوه پهنجهی گهورهی دهست: ژیان «پاکهت فروّشتنه» وهک سهرچاوهی دهرامهت. له دیمهنی یهکهم تهرمهکه شهخسیێکی نادیاره «غایب»ه، له دیمهنی دووهمدا راناوی نادیار دهبێته راناوی قسهکهر، که دهبێته واقیعی ههرکهسێ لهو چوارچێوهدا خوّی بهدی دهکات.

پهنابردنه بهربهستنهوهی دوو رهگهز به یهکترهوه تهنیا ویکچوونی مهعنهوییه که کویان دهکاتهوه، به لام ویکچوونیکی ماقووله، لیرهدا بهم بوچوونه تهرمهکه درکهیهو ئیدیومه بو کارکهنار، له ئهنجامدا پهنجهی گهورهی پی و دهست له وهزیفهی بایهلوژی خویان دهردهچن و وهزیفهیه کی تریان پی دهدری. یهکهمیان دهبیته رهمزی مروقی کوژراو، دووهمیان پیاوکوژ،

پەنجەى گەورەى پى → ھابىل → كوژراو، مردوو پەنجەى گەورەى دەست → قابىل → پياوكوژ → تىكدەر

لیّرهدا خاسیه و شههوهتی پیاوکوژی و ویّرانکردن و سروشت شیّواندن له پشتی ئادهمه وه دهچیّته رهگو ریشه ی نهوه ی ئادهم. جیّ نشینه که یک (قابیل) ه

ئارەزوو و حەزى خۆپەرسىتى و شەھوەتى نامرۆقانە لە دەروونىدا چەكەرە دەكەن و ملمالانىنى لەمەپ ھاوسەريەتى ھەردوو خوشك «بە بودا و ئەكلىما» يەكىكىان لەويتىر جوانترە، زەمىينەى گىيانى برايانە و ھاو خوين و بە ئاسوودەيى پىكەوە ژيان لەق دەكاو دەستى تاوانبارانەى (قابيل) كارەساتى دەقەومىنى كە ھەتا دەبىتە رىچكەو شوين بۆ توخمى مرۆڤ، پشتاوپشت لە وەچەيەكەوە بۆ وەچەيەكى تر دەبىتە مىرات و جىگر و بەھەشتەكەى ئادەم و حەوا دەبىتە دۆزەخ و ويرانە خاك.

لیّرهدا دهمهوی ویستهیه که له دیمهنی یه که مدا پهنجه ک گهورهی پیّی تهرمه که مردووه و له کار که و تو که خوّی نیوه مروّقه، به لاّم هیچ مهترسییه کی به دواوه نییه. پهنجه ی گهوره ی دهستیش مایه ی ژیان و به گژدا هاتنی ئه و واقیعه یه که باریّکی تایبه تی سه پاندوویه تی و پهمزیّکه بو گوزه رانکردنی شهره فمه ندانه ی به باریّکی تایبه تی ومل که چ نه کردن. به لام له و دیمه نه ی به دواوه ی دی وه زیفه که هه به به ته واوه تی ده گوری و مه و دایه کی تری پی ده دریّ. که مورکی ویّرانکردن و کوشتن و تاوان به خوّوه ده گریّ.

«قابیل» کۆمهڵێک سهدهی لهناو لوولاقی هابیل «خستووه» ئهم رستهیه درکهیه بۆ ویّرانکردنیّکی هیّـجگار دریٚژخایهن، بۆ شههوهت و ئارهزووی کاربهدهستی دهسه لاتداری بی ویژدان بو تیّکدانی ولات و ویّرانکردنی و قرکردنی مروّف.

هابیل → کیّلگهی ئهزموونگهری پروسهی کوشتن و ویّرانکردن و تاقیگهی جینوّسایده.

قابیل → پرۆژەی بەردەوامبوونی ژیان بۆ تاوانی مرۆقكوژی و ویرانكارییه. بەم پنیه قابیل رەمىزی ھەرچی دیكتاتۆرو خوینرپیژ ھەیه له جیهاندا. ھەر لەم ساتەوە كە (ھابیل)ی برای خۆی دەكوژێ، مەرگەساتی مرۆڤایەتی دەست پێ دەكات. دوای خو پاككردنەوە به (باران) كه رەمىزی بەپیتی و نەش و نوما كردنەو تنىروانیننځکی سەركەوتنە نەك ژیركەوتن. پەلكە زیرینه كه رەمىزی فاكوفیك و كەشوفسى بۆرژوایه مندالنځی بلویرفرۆش كە هیمایه بۆ ھونەرمەند، دەفریننی، ئەم بلویرژەنه ئاماژەیه بۆ حەزرەتی(داود) به بلویرەكەیەوە راستییهكانی بەخەلك رادەگەیاند. لیرەدا بلویرفرۆش نیشانەو هیمای بانگەشەی ئازادی و سەرفرازییه.

شاعیر بەرسىتەيەكى هێجگار خەست و خۆڵ كوشىتنەكەى بەدەسىتى بۆرژواوە بەرجەستە دەكات.

پێڵاوهکانی بۆنی باڵندهی مرداریان دهدا

خاسىيەتەكانى خوازە ئامىزو كۆبوونەوەى دوو شىتى ناكۆك، سىيستەمى پەيوەندى سەربەخۆ دەرەخسىنىن، لىرەدا بۆشايىيەكى شىيعرى ھاو وىنە بۆ پانتايى وىنەكىشان ھەيە كە وشەكە چەند مەودايەك بەخۆوە دەگرى.

دەستى چاو: خواستنەوەيە بۆرژوا بالندەكە دەكوژێ كە هێماى ئازادى و راستىيە. چاویش لە وەزىفەى بىنىنى و رووناكى گواستنەوە دەردەچێ و مەودايەكى ترى پێ دەدرێ.

له گەرداومكە مەلەوانەكە كە خاوەن ئەزموونە دەپەرىتەوە. سەرفراز دەبىق. مانگى پەنجە تەزبو، دركەيە بىق كىزى و بىق تريفەيە لە تووكى شەمشەمە كويرە گەرم نابىتەوە، تووكى شەمشەمە كويرە خواستنەوەيە، تريفەى مانگ نامىنىق پەنابردنى مانگ كە رووناكى و شتە شاردراوەكان دەردەخات، لە ترسىي خواى شەر لەرزى لىق ھاتووە، دەچىتە ژىر بالى شەمشەمە كويرە بەپىيى نەرىتى سىياسى و كۆمەلايەتى تەنيا لە تارىكە شەودا دەردەچىق، ئەويش دەچىتە پال ئامرازەكانى ترى بۆرژوا، لە تارىكى شەودا دەردەكەق و نەخشەكانى جىبەجىق دەكات.

روون بکهمهوه. (لعازهر) ههر وهکو کتیبی پیروّن - الکتاب المقدس- بوّمان دهگیریّتهوه مردووهو (مهسیح) دوای سئی روّژ زیندووی دهکاتهوه. به لاّم له دهقهکهی (خهلیل حاوی)دا «لعازهر له رهوتی گشتی دهقهکهدا- ژیانیّکی نوئ نییه، به لکو لهدایکبوونه بو مردن و هیّزیّکه بو به و نهش و نوماکردنه. ههرهشهو لیّشاوی (ترس و توقین)ه و بهم شیّوه ههموو نهش و نومایه کی نوئ له «لعازهر» دا دهبیّته توندو تیرییه کی قوولّترو، رهشه کوژیه کی دلّرهقانهی ژیان. ههموو دهرکهوتنیّکی نوئ، ههموو زیادبوونیّک له لهشی مردووی ژیان تی گهراوه دهبیّته کاری شهر خوازی و بهرجهسته کردنیّکی نویّی ترسناکی داهاتوو:

مروّقیّکه بهمانای دینامیکییه وه، به مردوویی لهناوه روّکدا دهگه ریّته وه، مهسیح نهیت وانی زیندووی کاته وه، له رواله تدا زیندووبووه، له کروّک و گهوهه و دا مردوو. چونکه حه زکردن به مردن له ده روونیدا به سه رئاره زووکردنی ژیاندا زال بوو».

خليل حاوى - الرؤياالانبعاثية والتجربة الفلسفية.

بقلم: ماجد السامرائي

مجلة الاقلام، العددان ١١-١٦ ت ك ١٩٨٩

خەلىل حاوى بە چاوێكى رەشبىنانە دەروانێتە ژيان، بۆيە «لعازەر»ى شێواندووە و-مسخ-كردووە. كە لەژيان بێزارەو نايەوێ جارێكى تر زيندوو بێتەوە. بەڵام (سەباح رەنجدەر) بەپێچەوانەى ئەو بەچاوێكى گەشبىنانە سەيرى ژيان و دوارۆژ دەكات، لەم رووەوە لە چەند خاڵێكدا لەخەلىل حاوى جيادەبێتەوەو جيهانى خۆى دەسەلێنێ:

۱- پایه و پلهی زیندووکه رهوه ی مناله هونه رمه نده که خوای پیروزه و کردگاری مهسیحه که فوو له که رهنای سوور ده کات و دنیا ته خت ده کات، هی زیندوو کردنه وه ی لعازه ر مهسیحه.

۲- مندالهکه ماوهیه کی دریّژی به سهر مردنه که ی، یان کوشتنه که ی رابورد، که چی
 لعازهر سنی روّژ بوو.

۳- زیندوو بوونهوهی بلویر فروشه که وه که خوی نییه، به لکو نهش و نومای کردووه
 «پیّلاوه که ی به پیّی بچووک ببووه». ئهمه ش ئه وه ده گهیه نی که ئه م بو چوونه ئومید بوونه به ژیانی نوی و شارستانیه تی نوی، واته زیندوو بوونه وه یه کی غهیبی نییه.

بەقەد ئەوەى زىندوو كردنەوەى راسىتىيە، ئازادىيە. كە بۆرژوا مراندوويەتى. ئەم زىندووكردنەوەش ھەرچەند مۆركى ئايىنى و كەلەپوورى خودى مرۆڤايەتى بەخۆوە دەگرى، بەلام چەمكى لاھووتى پيوە دىارنىيە.

٤- مندالهکه هیز و پیزی زیاتر بووه، بو ئهوهی بتوانی چاکتر رووبه رووی فرتوفیل و توند و تیژی بورژوا ببیتهوه. ئا ئهمهیه مهودا برین له ئهدهبدا، که له شاعیریکی عهرهبی ناودار تیپه رکات و له روانگهیه کی نویخوازانه بروانیته جیهانی ئهمرو و دواروژ.

لەرووى دەلالەتى و شەوە:

هەتاو: راستىيە، ژيانە لەم رووەوە حاجى قادرى كۆيى دەڵێ:

مەرگ و ژین میسلی سیبهر تاوه

ئەوەى باقى بميننى ھەر ناوە

واته ژیان ههتاوه، مردن سیبهره، خهوتنیکی جاویدانییه. دهست راوهشاندن زمانی خوازهیه. خهوبهریدا: واته زیندوو بوّوه. زهنگی لاوانهوه: هاتنهوهیه بوّژیان. نیشانهی روّژی زیندووبوونهوهیه بهپیی چهمکی مهسیحیهت، لای موسولمانهکان نهفخی سوور لیّ دهدریّ. دهتوانم بلّیم تاکه دهرباز بوون و سهرفرازی لای شاعیر لهناو مردندایه. چونکه ههر له مردنهوه رهنگه لهدایکبوونیکی دووهم بیّت کایهوه. مردن و لهدایکبونی دووهم بیّت کایهوه. مردن و لهدایکبونی دووهم دهوری گهرانهوهی نهمری و جاویدانی دهرهخسینیّ، که نیشاندانی بهردهوامبوونی زهمهنی بیّ سنووره. که مروّقیش بیّتهوه. تاسهی ههر پینج ههست دهکات.

«بينين. بيستن، چێژتن. بۆنكردن. دەست لێدان»

- ههتاو گهرم داهات- نیشانهی دهرکهوتن و بهتاو بوونی خوره، بوّیه شاعیر دهیهوی زووتر دنیایهکه بگوری و زوو تهخت بی . بوّیه بوّ روّژی هه لسانه وه و ژیانه وه . پهله دهکات:

«ههنگاوی دریزی بهرزهخ دهتهقینمهوه»

لەنيوان نەفخى سوورى دنيا ويرانكردن و نەفخى زيندوو بوونەوەو ھەستانەوە چل

ساله، ئه و چل ساله له فهلسهفهی ئیسلامیدا پنی دهلیّن بهرزه خ – بهرزه خ – لهم چل سالهدا گهشه سالهدا گهشه دهوهستی کهچی منداله هونهرمهندهکه لهماوهی چل سالهکهدا گهشه دهکات و راست دهبیّته وه.

«پفی پیاوی مریهم، قۆرتهکهی پرکردهوه»

واته خوا بهیهکهم نهفخی سوور دنیای سهرهو ژیر کردو تهخت کرد. مندالهکه ههتاو دهستی بو راوهشاند خهو بهری دا: واته زیندوو بووهو ههستایهوه.

زیندوو بوونهوهی منداله بلویر فروشه که وهک شاعیر گهرهکیه تی زوو روزی ههنگاوی دریزی ههنگاوی دریزی ههنگاوی دریزی بهرزه خ که چل ساله کورت کاتهوه بهرزه خیش مهودای نیوان دنیاو زیندووبونهوهیه. لهکاتی مردنهوهیه بو زیندووبوونهوه، ههروهها بروایه له نیوان سهرهتارو دوایی، یان گومان و دلنیایی.

تائيره قۆناغى يەكەمى گەشتەكە دوايى دى، كە دەتوانىن بە مىن ووى رابردوو لە قەلەمى بدەين.

که بالنده مرداربووهکه زیندوو دهبیتهوه، ئه و بالندهی رهمزی راستی و ئازادی و سه رفرازییه، جاریکی تر روودهکاتهوه گهردوونی بالقبوو، دنیایهکی تر. به لام چ دونیایی به و دونیایه که سهدهی بیستهمه و هیچ جیاوازی لهگه ل زهمهنی پیشوو نییه، ئامادهبی، ئیمه ش لهگه ل شاعیری گهوره ی تورک «نازم حیکمه ت» بلین:

خۆشەويستەكەم

ئێستا ناخەوين

تا پاش سەد ساڵ لەخەو ھەستىن

– نەخير

سەردەمەكەم نامترسىينى، راشناكەم

من رۆژى لەرۆژان پەشىمان نىم كە زوو ھاتوومەتە ئەم جىھانە

من شانازی بهوهوه دهکهم

ئەوەندەم بەسە

که من لهسهدهی بیستهم بم و

لهگهڵ ئهو پیاوانهم من لهگهڵیانم و من لهپێناوی جیهانێکی نوێدا دهجهنگم کۆمهڵه هۆنراوهی «الناظرون الی النجوم»

رووبه رووبوونه وه یه کی تر دیّته کایه وه، خاچی چه ماوه، پی شیّل کردنی بنه ماو سه ره تاکانی مه سیحه، مانگی هه لاتووش ده رگه وانی بوشایییه که جیهانی تیدا بی تریفه و رووناکییه. ئه مجاره یان له دایکبوونه که به پیّچه وانه وه مردووه، جیهانی به مردوویی له دایک ده بیّ – مردوو مانگی ئیستای بی رووناکییه، به لام له نیّوان رابردو و ئاینده، که نیّوان که ئیستایه، عه ودالّی نهینییه کانه، ده یه وی بگاته ئه نجام، بویه شاعیر له شیّوه ی فلاشباک ده مانگه ریّنیته وه دواوه، به ره و سه ره تای گه ردوون وه کبلی بلّی دوای زیندووبوونه وه که ی ته قاندنه وه ی «به رزه خ» هه مان گه ردوونی پیّشو و جاریّکی تر سه رهه له ده داته وه، له چه مکی تیکدان و ویّرانکاری و قرانی مروّف خوّی ده نونوننی:

رووبار دەمى داپچراوى ئادەم بەردەكانى رۆخى ددانى كەوتوو كەلاوەكان مەمكى حەوا

مندالی لاسار لهناوی ئاوینه له روّ دهگری

رووبارهکه رهمزی-زهمهن- ه. زهمهنیکی مردوو، کهوتنی ددان بهپینی لیکدانهوهی خهون مردنه وهکو فرقید دهلی: «زوّر شیکردنهوهو لیکدانهوهی میللیی بوّ خهون راست بوون»

«بەردەكانى رۆخى ددانى كەوتوو»

سىمبۆلى مردن و ويرانه خاك و دابرانى تەواو زەمەن و نازەمەنە حەوا كە رەمىزى ژيان و نويبوونەوەيە، ئەويش كە مەمكى سەرچاوەى ژيانى مرۆقە، داچۆراوە ژيان و نويبوونەوەيە، ئەويش كە مەمكى سەرچاوەى ژيانى مرۆقە، داچۆراوەو پووك بۆتەوە. ئەمەش نيشانەى نەزۆكى ويشك و برينگييە، گيانيكى گرفتار و نەزۆكە، پيويستى بە دەربازبوونە، مرۆقى بۆشيش كەلاكيكە ئەگەر بەماناى خوازە بى، يان لە سەرئاستى

ههردوو (شاتان) هی ئهم بهرو ئهوبهر، سمبۆلی شارستانیهتی و ژیاری روّژ هه لاّت و روّژئاوان، وادیاره شارستانیهتی ههردوو لا گهیشتوونهته لووتکه، چونکه درهختی شاتان بالاترین درهخته. به لام ئهم شارستانیهتی و ژیاره، جگه لهویرانکردن و مروّق کوشتن چی لهگهل خوّی هیّناوه... داری شاتان لهجیاتی ئهوهی بهریّکی سوودبهخش بگریّ، نارنجوّکی گرتووه، نارنجوّکیش نیشانهی شارستانیهتی مروّق نییه، ههول و تهقه لای نییه بو ئاوهدانکردنه وهو بهخته وهری. ئهم واقیعه بوّرژوا خولقاندوویهتی و شانازیی پیّوه دهکات، واقیعیّکه به روالهت جوان، به جهوهه ریش رهفزی تیکدان و کوشتن و ویّرانکردنه.

وادیاره دیمهنی گۆپکهی نارنجۆکه که سهرنجی کیژه هونهرمهندهکه رادهکیشی، لیے دهکاتهوه که وهک تابلۆیهکی نایاب لهو پیشانگایه ههلیواسی، له بۆشایییهکهی مهمکی حهوادا کردۆیهتییهوه، به لام نارنجۆکهکه وهک مهقهس پهنجهکانی دهقرتینی. جاریکی تر پاکبوونهوهو زیندووبوونهوهو گۆران خودهنوینن. رهنگ و روخساری دهمامککراو خودهردهخات، به لام لهسهر چ بنکهیهک؟ ئهلبهته لهسهر فرت و فیل و قولبری و چهواشهکردن ژیاری نوی دادهمهزری. بههوی ئهم ژیارو شارستانییهتیه دوو رووه، ژیان ئابرووی دهتکی و تامی نامینی. بویه ئادهمیزادهکانی ناو تابلویهکه

که رەمزی رەسەنايەتىيە خۆ پاک دەکەنەوە، دەستنوێژ دەگرن، کفن ھەڵدەوەشێننەوە کیژه ھونەرمەندەکە ئەڵقەی دەزگیرانیەتی لەئاو ھەڵدێنێ خۆی پاک دەکاتەوە، ھەر پێنج پەنجە قىرتاوەکەی وەکو پێشوويان لێ دێتەوەو دەگەڕێنەوە شوێنی خۆیان، کییژەکە به دەزگیرانەکەی خۆی شاد دەبێتەوەو ئەڵقەی نارنجۆکیش بەددانە کەوتووەکانی ئادەم دەتوێنێتەوە. دەکرێن بە پارچە ئاسن و سەری زێرابەکانی پێ دەگرن، منداڵەکان لەژیان بێزارن و خۆیان بە نامۆ لە قەڵەم دەدەن.

هاوتەرىبى ناكۆكى نيوان وشەكان.

هەور → تەنك

ھەور → ئەستوور

كۆلانە → نووستوو

كۆلانە → بەخەبەر

شاتانهکان → ئەمبەر → نارنجۆک

شاتانهکان → ئەوپەر → نارنجۆک

چاوی بالنده له ئاوینه دیل

ديلى هاواركهوت

ئەم حالەتە فىلاشباكە بۆ گرتنى بالندەكە، كە منداللەكە بەزەبرى تىشكى ئاوينە كە دىلى كىردەوە، ھەر چەندە دەجىريوينى، بى سىوودە ھاوارى كەوت، واتە دەنگى شل بوو. بى سىوو بوو

دەستى خواوەند

له مانگ نزیک بوّوه

شهو دانیشت → واته تاریک بوو

گای فی لیهاتوو که نیشانه ی هاری و زهنگی دهسه لاتی زوّرداره، داوای لی دهکری مانگه که له خشته به ریّ و هه لیف ریّنی، به زمانی لووس و دهنگیکی ئاشنا وای لیّ بکات خوّی حه شاردا. هه لفراندن: خواستنه وه یه، بوّ بالنده به کاردی نه ک بوّ مانگ، بوّ گا هاروها جه که مانگه که هه لفریّنی؟ بوّ نه وه ی شه وه که زیاتر تاریک بیّ و شته کان

بشاردرینه وه. که وه که موّمیاکراوه، رهمزه بو بوّرژوای بوّش و بیّ گیان و بیّ ههست. به لیّ وی پهنجه ره چرنوّکی داداوه. واته هه لنی شد وه چاوی موّروو واته (چاوی دهستکرد)، به لاّم ههرسی حالهت له پاله وانی رووداوه کان (شاعیر) به وی ده کات.

شاعیر —▶ به ئاگایی

شاعير —◄ بيرهخهو ←◄ نيوان به ئاگايي و بي ئاگايييه.

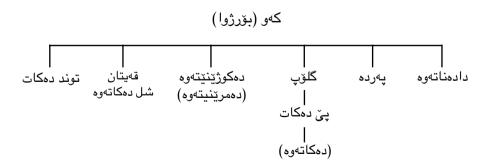
شاعير → نووستن

گهمهی ئیواره → تاریک و روون= ئاسووده بیت → هاودژ

تارمایی → تاریک= سر → هاودژ

درهختی خهنده مردووی داتاشراو، زهردهخهنهی سهختهی بورژوایه، دهمامککردنه.

سهری سال جهژنی لهدایکبوونی مهسیح، شهوی یه لدا. جهژنی نهوروّز، ژیان تی گهرانهوه. لیّرهدا شاعیر ئهوه دهرده خات، سهری سال وهرزی گه لا پتینه، به لام بورژوا نایهوی پهیامه پیروّزه که به پاکی ئه نجام بدری بویه پهردهی یاده کانی تاسه خاو ده کاتهوه و لاشی دهبات، چراپی ده کات، ده شی کوژینیتهوه. قهیتانیی پیلاوی میوان به تایبه تی میوانی مندالان «بابا نوّئیل» که سهری سال سهردانی مندالان ده کات و دیارییان پیشکیش ده کات، شل و توند ده کاتهوه. هیشتان دله و ووه، نیگهرانی و شپرزهیی کاری خویان ده که ن که که سمبوله بو بورژوا دوو رووه، همردوو رووه که همردوو رووه که همردوو رووه که شهردوو رووه که شده دوربخهین.

شاعیر لهم کۆپلهیهدا زمانهکهی خهست کردوّتهوه و زمانی نویّی بهکارهیّناوه. لهباتی بلّی: پهردهش لادهدا دهلّی لاشدهدا

گڵۆپ: دەكاتەوە. واتە (پێ دەكا)

دەمريننيتەوە. واتە (دەكوژينيتەوە)

له باتى بلنى تونديشى دەكات. دەلنى تونديش

قەفەسىي كۆلانەكانىي رۆژھەلات

لکی پهنجهی مندال → واته نهرم و شل (هیمنی و ئاسوودهیی قهههسی کوّلانهکانی روّژئاوا)

لكى ئاسن ــــ واته رەق (سەختىيى و توندوتىژى)

ليرهدا هاوتهريبي هاودژ ديته كايهوه

رۆژھەلات → يەنحەي مندال

رۆژئاوا → ئاسن

بۆرژوای چاو دەستكرد، چاو دەبرێته زەوی، جەمسەری باكور و باشوور پێكەوە گرێ دەدا، خۆی لەناو تەپلەكە بچووكەدا دێته بەر چاو، واتە ھەموو دنيا لەو تەپلە بازنەيييە تەنگەبەرەدا بەدی دەكات. ئەمەش نیشانەی تەسكبینی و چڵێسی و خۆپەرستیی بۆرژوایه، كە بەرژەوەندی ھەموو دنیا له ناو خودی خۆیدا دەبینێ. كە دەفرێ مۆرووەكانی چاوی دەكەوێتە دەست منداڵێكی دۆڕاو، منداڵێكی ڕەسەن و بێ گەرد ھەڵدەخەڵەتێ و دەدرێ. بە داوەشاندنی ئاگری جگەرەك، بازنەیی زەوی دووریان (ئەم سەرو سەری دنیا) پێكەوە گرێ دەدا.

لێکبوونهوهی جـهمسـهری باکورو باشوور و پێکهوه گرێدانيان ناکوٚکييهکانی ناوخوٚی بوٚرژوایه. به ئاگری جگهرهکه دووریانهکه کون دهکات.

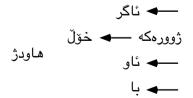
خــۆلهمــێش: نيـشــانهى مــردنه. لێــرهدا بۆرژوا مــردن بهدواى خــۆى جێ دێلێ. بهرانمبهر ئهو ناوانه، باران دهبارێ بۆ گوناهه شووشـتنهوه، کهچى برووسکه شههيد دهبێ، چهخماخهى نامێنێ، بۆرژوا دهيهوێ لهم حالهتهدا خۆى دهربازكات، ههردوو چاوى دهکهونه دهست مندالێکى فريو خواردووى دۆړاو.

هاودژهکان جوانی → ئاڵۆزی گرێدا → لێکبوونهوه سهروو → خواروو

رووبه رووبوونه وهی ئه و هه لوی سته ی بورژوا، شاعیر ده خاته به ردهم گه ران به دوای راستی، به لام سه رسامه و دوود له له نیوان گومان و د لنیایی، ژیان و مردندایه گورانییه که ونه «کفی، یان که ژاوه» ره فزه بوخه ونه که به ره و مه رگ، یان که ژاوه ی سه رکه و تن

ژوورهکهی لهم چوار توخمه پیکدی، ههر چوار توخمیش به و شیوه دایرشتوون بو ناخه وه دهچن، ئهم لاربوونه وه بو ناوه وه نهک دهره وه. توخمه کانیش له شیوهی هونه ریکی ره وانبیژی که پیی ده لین (پیچان و بلاوکردنه وه) خو ده نوینن. لهجیاتی ئه وه ی به رانبه ریه که بن تیکه لید کی کردوون، بویه من بو به رانبه ریه کتری دهیانگویزمه وه:

ئەم چوار توخمەش گەردوون پۆكدۆن، شاعير ئەوەندەى بچووك كردۆتەوە، لە بازنەى ژوورۆكدا خۆيان دەنوۆن.

کهپکه مار ژوورهکهی لیّ داگیرکردووه، ماریش نیشانهی خراپه و بهدکارییه، ناچاریشه خوّی پیّ هه لواسیّ، ئهستیّرهکه پهمزی ئاشتی و پووناکییه، ژوورهکه هیلهگبهنده نایه لیّ پووناکی ئهستیّره که بگاته لای شاعیر، چاوی ئهستیّره دیله و فرمییسک بو حالی شاعیر ده پیری د کانییه کهی بهبهرد فرمییسک بو حالی شاعیر ده پیری بورژوا جاریّکی تر کانییهکهی بهبهرد کویّرکراوهی کردهوه، زهمهنی هاته وه، لهناو زهمهنه که دا مندالهکان پاک بوونه وه. هه لقولانی ئاوی کانییه که پوخی بازنه یی دروست ده کرد مانگه که په نجهی پدینی گیر بوو لهناو ئاوه که ، کانییه که بیّ تریفه ی مانگ ویّرانه، تریفه کویّستانی بیّ گیایه، پیداچوونه وه یه که که رهوانبیّری:

— دیل به مه لاشوو هه لدانه وه کردنه وه مه لاشوو چاو چاو

فرميسک ← بهرهڵڵ گيا نوستوو: نهرواوه، دركهيه،

لهو زەمسەنە نوێيسەدا كە منداڵ تێيسدا پاك بۆتەوەو ئازادە – منداڵيش نيشسانەى تێڕوانينى گەشبينى دواڕۆژە – زەمەنەكە بەرە بەرە دەبێتە بازنەيێ مەودايەكەى فراوان دەبێ و ھەمسوو دنيا دەگرێتەوە. شاعير جارێكى تر خۆى لەنێوان ھەردوو بەرداشى بلۆكى رۆژئاواو رۆژھەلات، ئۆردوگاى بەناو سسوشسياليىزم و ئۆردوگاى سسەرمايەدارى، نێوان پێشكەوتن خوازو كۆنەپەرست بەدى دەكات، بەلام ئاخىق لەگەشتەكەيدا پشت بە كاميان بەستێ؟ شاعير دوودلله. ئەستێرە كە رابەرى كاروانە لەگەشتەكەدا، ئەستێرەى ھەردوولايە. شاعير دەيەوێ ھەردوولايان بېنە ئەستێرەكەو رابەرو رێنمايى بكەن بۆيە ئەستێرەكە: بە دەستى راست بگەشێتەوە، واتە پشت بەستن بە بلۆكى رۆژھەلات، ئۆردوگاى بەناو سۆشيالىزم. لەگەشتەكەيدا لەنێوان (ئا) و (نا) دايە.

دووپاتبوونهوهی ئا، نا. چهند جاریخی جوانی و خیرایی و کتوپری دهردهخهن. مروّقیش بوونهوهری نارهزایییه ههر وهکو ماکس شیلهر دهلّی «مروّق جیا له ههموو بوونهوهران دهتوانی بلّی نا، بهرانمبهر واقیع» شاعیر نارهزایی خوّی دهدهبری و لهم سنوورهش ههر دهردهچی و نارهزایییهکهی دهبیّته کاریّکی شورشگیّرانه و تیروانینیّکی ههلّگیّرانهوه ههلّوهشاندنهوه بیناکردنهوه. شاعیر خوّی دهخاته بهر شهروی ریّچکهکه:

ئەستىرەى گەش → واتە: چەپ → چاوىكى → زياتر ئومىد پى بوون. ئەستىرەى مۆن → واتە: راست → چاوىكى → ئومىد پى بوون.

که چاوی گهش دهبیته که لای ناو پهرداخ و بهخشنده بیخواته وه له که لیننی په نجه ی مندال غلورده بیته وه. واته حه قیقه تی مندال غلورده بیته وه. واته حه قیقه تی سه رمایه داری گوایه شتیکی نه زهلی و جاویدانی و نه مرییه دوور ده که ویته وه. تراویلکه ی چاوی وشک، که هیشتان نه بوته راستی به سه ریکی لار له روّژ واته راستی راده مینی. ده یه ویت بگاته راستی. له روّژ رامان «واته: حه قیقه ته په رهنگدانه وه که حه قیقه ته که شیبه ره که یه تی به لام لای شاعیر شیواوه یان بلین نه مسیبه ره نگدانه وه که می راسته قینه له قه له مینادا وه که خوی مه به ستیه تی وایه له رووی فیزیاوییه واته له سه ر زهوی به هه له له دایک بووه بویه دابه شکردنی سیبه ری روژه که به م شیوه ده کیشی به دووریشی نازانم لیی تیکچووبی و په ی پی نه بردووبی، روزه که به م شیوه ده کیشابی به م شیوه کواره وه:

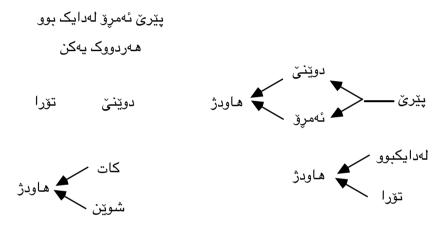
سێبهری ڕوٚژ (خوٚر) لاری- کورت - تهنک- ستوونی- درێژ- ئهستوور لهسهر زهوی باری فیزیاوی جیایه و به پێچهوانه وهیه:

سيّبهر - لارى - دريّژ - ئەستوور - ستوونى - كورت تەنك،

که هاوکیشه که لای "سهباح ره نجده ر"ی شاعیر پیچه وانه ده بیته وه میر وو هه نده واسری، شته کان ده شیوینرین و هیشتاش چینی ده سه لاتدار به رده وامه له چه وساندنه وه ی مروّف. نائومیدی لای شاعیر ده گاته راده یی ته نانه تروّژه (خور)یش نه و روّژه راستییه نییه که به سیبه ره که ی قایل بی و به م ره نگدانه وه ی خور رازی نابی و ده لیّ:

(سیبهرم ناشت) تارمایییه که ده کاته برادهری خوّی، له نهزموونی فیزیاویشهوه نهزموونی تیّروانین سهر هه لّدهدا، نهزموونیش پهیوهندییه کی توندو توّلی به خودی شاعیره وه ههیه. نهم تارمایییه ش تاکه ریّگایه که بوّ عهودال بوونی خهونه که.

كەواتە بە تێڕوانىنێكى ترەوە دەڕوانێتە مێژوو پێرێ و دوێنێ ئەمڕۆ بەرستەى مێشكىيەوە دەكات، لێيان دەكۆڵێتەوە. (رستەى مێشك له وەزىڧەيەكى تر.

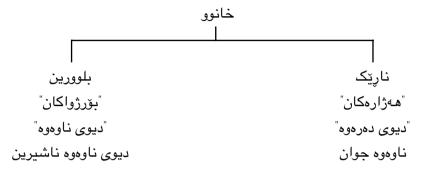

(زەمەن) قەلەرەشە ھەر چوار توخمەكانى سىروشت دەبات قەلەرەشىش نىشانەى بەدوومى و چارە گرانىيە.

(واته: قابیل) شوینیش ههروهها دهبیته (هابیل) مولگهی ویرانکاری. واته: بهستنه وهی کات و شوین به زهمه نی (قابیل و هابیل). ههردووکیشیان به پینی ئه و نه خشه یه ی وینه یان بو کیشراوه به ههر چوار توخمه کانیانه به رهو دهروونی شاعیر روو دهچن. که واته لیره دا (کات و شوین)ی ئهم گهردوونه بوونه مولکی قه له پهش. ئهگهر قه له په ههردوون بخاته ژیر پکیفی خوی ده بی چ حاله تیک بره خسی؟ شاعیری که لکیش چ جوره سه و دایه که بکات. بابزانین بو کویمان ده بات؟

هیشتان هیزی خوّی داوهته تارمایییه برادهرهکهی، رهنگه مهبهستی ئهو فیکرو هزره بی که جاری لیّی نائومید نهبووه به لکو ریّنمایی بکات و خهونهکهی و خهونی مندالهکان بیّنیته دی. شاعیر بهرهو جیهانیّکی ناموّیی ههنگاو دهنی، زیاتر ئهو

نامویییه شه ههستی منداله کاندا به دی ده کات و نه خشه ی نه و دیمه نهی ره نگدانه و هی نه و دیمه نهی ره نگدانه و هی و ماشکراکان و دیوی ده ره وه و ناوه و هی ناو کومه لگای جیهانی نه مروّن:

دەركىشانى برژانگى شوین ـ خواستنەوەيە (استعارة) شوینى شوبهاندووە بە مرۆڤ دەركىشانى برژانگى كات خواستنەوەيە كاتى شوبهاندووە بە مرۆڤ

ههردوو حالهٔ تیش ره تکردنه وهی کات و شوینه، (درکهیه) مناله کان به و گهردوونه رازی نابن و دهیانه وی بیگورن. لیره دا کوتایی و سهره تایه کی تر دهست پی ده کات.

جیهانه که به رسته وه ده کات و له به رچاوی مندالان هه لیده واسی که مامله تیکی نویی له گه لادا بکه ن، ئه وانیش له گه ل کات و شویندا به م نه خشه ی خواره وه سه و دا ده که ن:

بهرهو كۆتايى پێهێنانى گهشتى خەونەكە پەلكێشمان دەكات، لە ناديارىيەوە بەرەو بەرەو بەرەو كۆتايى پێهێنانى گەشتى خەونەكە پەلكێشمان دەكرێتەوە كە شتێكى ھێناوە ھاوكێشەى تێدايە لە نێوانى دوو دژ، لەڕێگەى ئاوێتە كردن و جياكردنەوەيەو لە نێوان ڕەتكردنەو، و پێ قايل بوون، ژيان و مردن، پياو و ژن، تاد،

رەنگە شىتە ھاودژو ناكۆكەكانى بەرزىزىن پلەى ھارمۆنيەت برەخسىينى وەك (ئەرەسىتۆ دەڭى) ھەروەھا بىروراى (فرۆيد) دەگرىتەوە لە ھاوتايى دو در لە زانستى دەرووندا.

بروانه "الحداثة" بهرگی یهکهم ل: ۷۸

بۆیه لووتکهی گهشتهکهو کۆتایییهکهی و لووتکهی سهرکهوتنی ئهم دهقه لهوهدا خۆی دهنویدنی وهک شیللی دهلی:

«شاعیر ئه و شاعیرهیه که شته نا ئاسایییهکان بکاته ئاسایی، ریبازی ریالیزمی سیحراویش هه رلهم کوتایییه دا خوی دهدوزیته وه. ئا ئهمهیه دوایین دیمه نی ئه و ململانییه دوور و دریژه ی گهشته پر رووداوه که ده راماتیکییهکان... گهشتی خهوبینین:

منداله کانی روز هه لات گولله دهرانن بونکهن

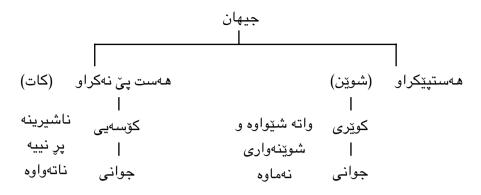
منداله كانى رۆژهه لات گۆلىش دەزانن بتەقينن

سيماي كات ھەڵبزركا

ئاوينەى شوين گەچلا

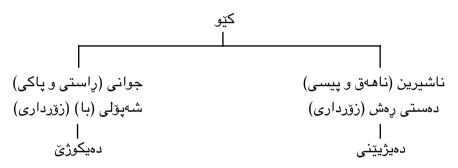
مندالهكان گۆرانييان ماوه

«سیمای کات» خواستنهوهیه و سهرهتاو بهردهوامبوونی گۆرانییه – گۆړان و بهردهوامبوونی و اته بهردهوامبوونی بهردهوامبوونی مندالهکان و لهدایکبوونیکی نوییه، (کات و شوینه) واته بهردهوامبوونی مندالهکان و گهشتهکان و خهون و حهزهکانیان و ههنگاونانه بهرهو دواروّژی مروّقایهتی که نهسیمای کاتی تیدا بشیوی و نه ناوینه ی شوینیش بگهچلی. شاعیر بهشیوهیی زیان تهرخان کردووه، که لهژیان و گهردوون و

مەوداكانيان دەگات، ليرەوە ھەروەكو ئالان بۆسكيە دەلىن:

«ئەزموونى ھەمەلايىيە، بەرى پ<u>ۆ</u>شىبىنى و حىساب و بلىمەتى و

ههردووکیان له یه ک خاسیه تدا به رجه سته ده کات کوسه یی کات خوازه ی به ره للایه -مجاز مرسل - چونکه کوسه یی بو شتی دیار ده بی نه ک نادیار، بو شوین ده بی .

هەردوو دىمەنەكە كە شىيويىنراون، ناكۆكن لەگەل يەك. ئالوگۆپ دەكرىن، لە كاتەوە بۆ شىوىن، لە شىوىن، لە كاتەرە بۆ شىوىن، لە شىوىن دەكىن، لە شىوىن، لە شىوىن، لە شىوىن، لە شىوىن، لە شىداللەكان گەرەكىيان، شىتە ئاسايىيەكان شىيوىنراون، پىچەوانە بوون و چوونە ناو بازنەيەكى تر، كە مىرۆڭ تىدا نامىقيە، بۆيە خىوازەى بەرەللا بەكارھاتووە كەخاسىيەتى جىاكراوەيە، يا پابەند بە شىتىك دىارى دەكات، يان بەھۆى شىتەكەوە، مەبەسىتەكە، يان كارتىكىدنى بۆ جۆرى شىتەكە دىاردەكات.

حەز دەكەم پى لەسەر ئەوە دابگرم كە كەلكىش. واتە: «سەباح رەنجدەر»

بهردهوامبوون و ئارامگرتنه، خودی ته عبیری رهسه نه که مروّف له رووبه روو بوونه وهی مروّف بق قه دهری خوّی و چاره نووسی خوّی بیته وه، گولله بوّن ده که ن گول که ده ته قین نهمه خوّی له خوّی له خوّی ده ناموّیی کردنی شه کان و حاله ته کانه ناموّیی کردنی شه کان و حاله ته کانه

به لام بهره و شوین و کاتیکی لهبار و روخساندنیکی ئیجابییانه ی بهره و پیشه وهبردنی ره وتی ژیان. تهنانه ت سته ی: «منداله کان گورانیان ماوه» نیشانه ی بهرده وامبوونی گهشته که یه که وشه کانی لیک جیا نه کردوته وه وه مووی وه ک چهند ئه لقه یه ک به یه کتری به ستوته وه. ئهم رینووسه تایبه تییه ده لاله تی به رده وامبوونه. وه چه کانی دواروژ وره به رناده ن. گورانییه کانیان هه رئه مه شه ده مانخاته به رده و اقیعیکی نوی وی وی وی نوشستی و چوکدادان و ویرانه خاک و ئاواره یی ناموی یا می نومیده که له ناخی ده روونی شاعیردا چه که ره ی کردووه: «منداله کان گورانییه کانیان هه ر ماوه و ده مینی».

کهواته مندالهکان بهتهواوهتی پاک بوونهتهوهو شیاوی ئهوهن جیهان بگۆرن جیا له کیژهکانی رووباری «تایمس» له کوّمیدیای خواوهندی دانتی که دوای پاکبوونهوهو دهرچوونیان له خاویّنگهکه گورانییه کانیان نامیّنیّ، کهچی منداله یاخییهکانی ئهم دهقهی «سهباح رهنجدهر» ههر چهند دهمیّکه پاک بوونهتهوهو له ئاوهکهدا دهرچوون کهچی گورانییهکانیان بهردهوامهو بهرووی ئیّش و ئازارو کارهساتهکان دهتهنهوه.

ههریهک لهو مندالانه وهک رامبق دهلی:

« من ئەو كەسەم لەناو ئازاردا گۆرانى دەللىم»

لهم كۆتايىيەدا ھەست بە پووچەلكردنەوەو ھەرەسىھێنانى شارسىتانيەتى و ژيارى رۆژئاوا و رۆژھەلات دەكەين. ئەم حاللەتەش دەرگاكردنەوەيە لەرووى ھۆشمەندى.

«گەردوون بەتەواوەتى رەگەزىكى بى شىومارە لەنىدوان چالىك و چالىكى و چالىكى تر. سىووتاندنى سەرمايەدارى و شارسىتانىيەت و ژيارىيى بۆرۈژوا لەپىناو ھۆشمەندىيەكى ناوەوەى نوى لە پىدەرى رۆحىدا بەسەر سىسىتەمى باو نەك بۆ بەرژەوەندىيى گەلەكەي و جىلى

هۆشىمەندىيەكى ناوەوەيە كە تواناى دۆزىنەوەى تۆروانىنى جىيەان و رۆزلۆنانى ھەيە، ئامانجەكەى شىۆرشە لەپۆناو بەرزكردنەوەى مرۆڤ بۆ ئاستۆكى تەواو لە معيارى بۆ پۆشەوە چوون كە واى لى بكات پۆشىتر لەو راسىتىيەى دوايى دەركى پى كردبوو تى بگات، ئەويش ئەوەيە كە دنيا بەھەشتۆكە مرۆڤ بۆ ئەوەى ھاتۆتە دنياوە كە بەئازادى و بەختيارى بژى واى وۆران نەكات كە بىكاتە دۆزەخۆك، مرۆڤ نەتوانى تۆدا بحەسىقتەوە».

بروانه: بيتربيين مدخل الى كافافي

كازانتزاكيس. ريتوس. ترجمة: سعاد فرح

دار مدارات للنشر عمان ـ الاردن ١٩٨٥

ههر لهم روانگهیهوه «سهباح رهنجدهر» ی شاعیر ئهو مروّقه ی بو کیشاوین که ههموو خاسیه تهکانی دواروّژی تیدایه، خوّی خهون به و نموونه یه دهبینی له ریّگهی ویّنه کیشانی خهون و خولیای مندالآنی روّژهه لآت. مروّقی راسته قینه ئه و مروّقه یه که ده توانی ببی به شتی، بوونه وه ریی خوی بسه لینی و شتیکیش ئه نجام بدات. ئه و چاره نووسه ی له کوّتایی ئهم ده قه دا شاعیر بو مندالآنی دهستنیشان کردووه.

«چارهنووسی مروّقه، لای (سان جوّن پیرس) درامیه تی رووبه روو بوو بوونه وهه به خود، که ناوی دهنی بارگرانی له مروّقهایه تی، ئه و بارگرانییه که له و روّژهی هاتوته سه ر دونیا به رگهی گرتووه له ههمو کات و شویّنیکدا، وهکو گهوره دهبی و ههست به دهسه لاتی ده کات به سه ردوندا. له ئاستی هه رهسه یننانی مروّقی نوی و سه رکهوتنی جاری بروا هینانی قووله کهی به یه کیتی میروویی به شه ری و یه کیتی ئینسانی ده دا.

سان جون پیرس اناباز ـ منفی وقصائد اخری الدار العربیة للکتاب. ترجمة وتقدیم علی اللواتی ل ۲

خـق ئـهگـهر – ئلیـهت – لهسـهر حـیـسـابی ئـهمـرق سـهر بـه دویّنیّ و رابردووبیّ، شاعیرهکهی ئیمه لهسهر حیسابی ئـهمرق و دویّنیّ و رابردوو سـهربه دوارقژه خقی له جیهانی نهمرو دویّنیّ دهترازیّنیّ و به جیهانی سـبهی دهبهستیّتهوه. قایل نییه بهوهی که ههیهو بووهو چقته ناو لاپهرهکانی مـیّژوو. دهیهویّ دهرمانیّ بق چارهسـهرکردنی دهردهکان بدقریّتهوه بقیه لهم هوّنراوهیهدا شاعیر ههلهشهو لاسار...

«دەبئ له پێناوى ئەپستمۆ لۆجىدا»

بروانه: "الحداثة". بەرگى يەكەم ل: ٢٩٤

ياشبهند

لهناو ئهم دهقهدا لهرووی ئهرکۆلۆژىيهوه، بهپێی توانا بنکۆڵی ئهو وتووێژه بهسهر يهکترو کهڵهکه بووانهم کردووه که پێگهيهکی پهيوهنديدار بهخۆوه دهگرن و زهمينهی پهيوهندييهکانی واقيعی رووداو و ئهفسانهييه، جگه که پێگهی خهياڵکراو و وێنه کێشـراوه له خهونهکهدا يهکانگير دهبێ و تێڕوانينی دواڕۆژ دهردهخات ئهم دهقه دهقێکی شموولييه، گێڕانهوهی گهردوون و سهرخوارکردنهوهیه لهو ململانێیه توند و تیژهی که پشت به تیۆری مانهوه بۆ بههێزتره نهک چاکتر بههێی وێنهو شهخسیهت چنین دهبهستێ، ئهم بۆچوونهش رهنگدانهوهی رێبازی فهلسهفی

«نیتشه» یه. دهقی ههمهلایهنهش بهرای مارکوز

چەمكى رەگەزو توخمە سەرەتايىيەكانى ئەزموونن، مەوداى شىمووليان ھەيە، مەوداى فەلسەفى و ماناى ژياريان ھەيە.

له راستیدا ئهم دهقه ی که شیمان کرده وه و رووناکیمان خسته سه ر له ههندی دیمه ندا مورکی ئه فسانه یی و پیدا چوونه وه ی شوینه واری میژوویی و سیاسی و کومه لایه تی و ئابووری و نه ته وایه تییه. داستانیکه رهنگدانه وه ی سه ده ی گواستنه وه یه وه که دیمه نیکی شار دراوه ی ته قه لای وه چه ی هوشمه ند و زرنگ و به ره و پیشه وه چووه بو ده رباز کردنی ئه م گهر دوونه، واته ریگه خوشکردن بو به کارهینانی توند و تیژی بو کردنی ماده به گیان به تیکوپیکدانی دامو ده زگا گهنده آل و هه ره سه یناناوه کانی بورژ وا بو به رژه وه نیی مروق. شاعیر هه آلپه ی ژیانیکیله بار و روحیه تیکی نوییه که

باوه ری پییان ههیه و دهکه و نه پشت ئه و واقیعه ی به رچاو مان بقیه ئه م هونراوهیه ته مسیلی گهردوون ده کات له ئه لفییه وه تا بای مردن تیید نه فی ژیان نییه به لکو ره خساندنیه تی . له م رووه و هم ده قه وه ک

هونهریکی رهسه ن شورشگیره، نه که به شوینه واره سیاسییه راسته وخوونه راسته وخویه که بقر وونه باوه کانی و واقیعیان له سه ربنیاد ده کری، بویه له رووی پیشخستنی هوشمه ندی ئینسانی شورشگیر ده بی، ئه مروق ئه مرایه ده سه لیننی که هونه راه وه روه کو سه باره تبه میثرووشه وه وایه. ره گه زیکی بزاقه به رهو کومه لگایه کی عادیل ترو عاقلانی تر. پاشان له راستییه کی قوول ترو مه زنتر ده کات.

وضع النقد الجديد الى البنيوية ترجمة: صبار سعدون السعدون . الموسوعة الصغيرة دار الشؤون الثقافية العامة – وزارة الثقافة والاعلام ل ۲۸، ۲۹

ئەم دەقە چەند ئاسىتىكى بەخۆوە دەگرىخ. شىيوەى ئەنتۆلۆژى گىرانەوەو مەنەلۆژى ناوەوەى دوو قۆلى كە مىشكى قسىەكەر خۆى دەنويىنى دۆزىنەوە ئەو ھۆكارو فاكتەرە سىوسىيۆلۆژى و رۆشىنبىريانەيە كە پالىيان بە شاعىرەوە ناوە كە پەنا بەرىتە بەر جىھانى ئەفسىانەو رەمز، كە رەمزى شىعر سىەنگى تايبەتى خۆى ھەيە لە ئەزموونى شىعردا. ئەو رەمزانەى كە ھەريەكەيان بە ئاستىكى ئەزموونگەرى تەواو دەبن.

۱ - من سهیری ئهم دهقه ناکهم که دریزه به حیسابی ئهو بوشایی داگیری کردووه.

به لْکو به و شیّوه سهیری دهکهم که پهنگیّکی جیاکراوهی پپ له وزهی درامییه، ویّنهیه کی پانقرامای ههمه لایییه، جوّری بیناکردن له هوّنراوهی نویّی کوردیدا پیّ شکیّش دهکات. پهیوهندی لهنیّوان پهمزو مانا لای شاعیر، زیاتر پهیوهندی زهینییه پی خویندیه و خوازه و درکه و جوانناسییه پهیوهندییه شدا هه لکراندن و ئهنجامدان و لوژیکی سروشتی و داواکردن دهور دهبینی، ئهمانه ش لای خوّیان پهیوهندییان لیّ دهبیّته وه، که دهتوانین به م جوّره دابه شیان بکهین.

بۆشايى مەمكى ھەوا: نەزۆكى مردن: ژيانەوە قەلەرەش: رابەر... تاد

۳- پەيوەندى وەسىفى (بۆتىقى)، وەسىفى بنيادنان و پەيوەندىيەكانى ناوخى دەكات.
 ئەو بنەمايانەى كە حوكمى گۆرانكارىيە خودىيەكان دەكەن.

له روانگهیه کی نویوه بایه خ و گرنگی به کاری فرمانی بوون له سه و بنچینه یی بوونی خوی و بوونی دژه که ی (نه بوون) له شید وهی خواستنه وه به خوه ده گری به م حاله ته م کاره فرمانی بوون و نه بوونی تیدایه . به قه مه که می خواستنه وه ی خواستنه وه ی تیدایه . به م شیوه چمکه کانی بوون و نه بوون ده گورین .

هاونەريّتى دژكار – بەرانبەر يەك–

چەپ → راست دەست → پێ

ئا → نا ئاو → ئاگر

ين —◄ سهر با —◄ خۆڵ

ديل → بەرەللا گەش → مۆن

دادانهوه - لادان

كردنهوه → مراندن

شلكردنهوه ─◄ توندكردن

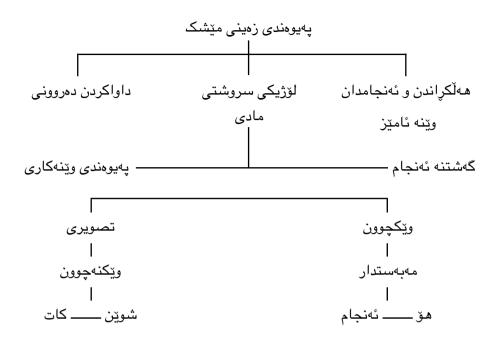
جوانی — ناشیرینی، ئاڵۆز → ساکار

کورت ← دریّژ، لاری ← ستوونی… تاد

تەنك → ئەستوور

3- شاعیر که دهبینی و ههست دهکات ئه و بههایانه ی پیشتر بروای پی دهکردن ههموویان دهشیوینرین و ههرهس دینن. دهبی وشه و رسته ی وا سازبکات که لهگه ل ئه و واقیعه بگونجین گهرهکیه تی.

٥- بيناي شيعرهکه که تۆکمه و توندو تۆله، به چهند ياسايهکي وردو رێکوپێک

۲- شاعیر ئه و وشانه ی به کاریان دینی له چوار چیوه ی وشه ی نامق، نائاسا، دانراو (داتاشراو)، خوازه خق دهنوین، نه مانای نه ریتی و عورفی باون، نه مانای فه رهه نگی، مانایه کی ده لاله تخوازیان هه یه له شیوه ی درکه ی وه سفکراوه.

ئاو: زەمەن. خۆ ياككردنەوە

دەست: ژيان. تاوانكردن

پێ: مردن، وێرانکاری

قابيل: پياوكوژ

هابیل: کوژراو، وێرانکراو

بهلهم: نازهمهن. چوونه ناو ئاو، خو پاککردنهوه. دان به خونان، خوگرتن (ضبط النفس)

راست: بلۆكى رۆژئاوا. كۆپەرست

چەپ: بلۆكى رۆژھەلات. سوشياليستى، پيشكەوتنخواز.

ددانكەوتن: مردن، ويرانەخاك

چەسىپ بووه. شەو كوێرى و عەفەويەت و خۆنەويسىتى تێدا جێگايان نابێتەوه، نەسوريالييەو نەميكانيكى و نەبەرەڵڵٳى، چەند ياسايەكى كلاسىكى دىسىپلىن كراوه.

۱- ناوهروّکی ئهم دهقه بهگشتی بهنده به نوشستی و نووچدانی مروّق و ئیش و ئازار تیکشکان و پارچه پارچهبوون، کیشهکهش ههر له سهرهتاوه لهنیوان مروّق و مروّقدا و نیو جیهانهکهی دایه. ههمیشه پی بهخشینی دهوره به مروّق و ههول و تهقه لا دانه بو تیگهیشتنی ئهزموونی میژوویی له بهرهبهیانی میرژوو، ئهویش به پولینکردنی ئینسوکلوپیدیایه کی بهرفراوان و خوّ دوّزینه وه لهم جیهانه دا.

دەسترى: لەجياتى گۆرانى دەڵێ، يان ستران دەبێژێ.

دەيئالنننه خۆيان: لەجياتى لەخۆيانى دەئالننن

لەرووى رێنووسىەوە:

بۆينەگىرى: لەجپاتى بۆي نەگىرى

پەنجەيردىنما نگىلىڭگىر: پەنجەي ردىننى مانگى لى گىر

كانيويرانه بيتاسه يتريفه: كانى ويرانه بي تاسهى تريفه

سەرسامىكەن: لەجياتى سەرسامى كەن

لاشدهدا: لهجياتي لاش دهدا

مرداریاندهدا: لهجیاتی مرداریان دهدا

فيْلْهاتوو: لهجياتي في ليّهاتوو... تاد

منداله كانگۆرانىيانماوە: منداله كان گۆرانىيان ماوه

مـهسـهلهکه لیّرهدا تووردانی گـوزارهو پهیڤ نیـیـه بهقـهد ئهوهی رهتکردنهوهی شـیوازی کـونه کـه لهکـار کهوتووه، لهریّگهی تهقاندنهوهی زمانهوه، دهبی شـاعیـر دهربری ههست و نهستی خوّی بیّ.

۸- شاعیر ئەو وشانە لیک جیا دەكاتەوە كە یارمەتى بینینمان دەدەن: «تەرمیک لەسلەر شنوسته پاكەت دەفروشی» ئەو وشانەی یاریدەی كاركردنمان دەدەن:
 (پەنجەی گەورەی دەست ژیا).

۹- بهلای منهوه «سهباح رهنجدهر» یهکهمین شاعیری کورده که شیوازی شیعر و پهخشانی لیّک گریداوه. به ههردوو شیواز کیشهکهی خوّی چارهسهر دهکات. ههر له سهرمتاوه تهقهلای داوه تهعبیر له ههرشتی بکات که رووی داوهو روودهدات و ئهنجامهکه زالبوونی هوشمهندییه بهسهر ههموو خودی خویدا. بهمهوه دهبیته هوی ئهوهی که بهلای ئیمهوه مانای ههبی. لهریگهی بهکاهینانی دوو جوّره شیواز (شیعر و پهخشان) زیاتر بایه خ به ترپه و ئیقاعی ناوهوه دهدات، گوی ناداته زهنگی موسیقای دهرهوه.... زیاتر گونجانی ئاوازو وشه ئامیدنی گهرهک نییه به لکو شوشتنهوهی وشهکانه له ناوهوهداو تهقانهوهو پرکردنهوهیه به مهودای نوی. بهم پیهی شاعیر ئهوه پهیرهو دهکات که:

هۆنراوهی نوی دهستی کردووه بهوازهینان له ئیقاعی دهرهوهی شیعری کلاسیکی چوّته ناو بوّشایییهک که پیشتر پاوان کرابوو، تا ئهو کاته بوّ پهخشان و لق و پوّیهکانی بوو.

د. كمال خيري بك- حركة الحداثة في الشعر العربي المعاصر دراسة حول الاطار الاجتماعي للاتجاهات والبني الادبية دار الفكر- بيروت ل٩٤

شاعیر ههولّی داوه دیمهن و رووداوهکان وهک گریدان و بهستنهوهی ئهلّقهی زنجیر بهیهکهوه ببهستیتهوه له چوارچیّوهی یهکیّتی بابهتی شیعرهکه. ههر وشهیهک بهوپهری هیّزو وزه پر بکاتهوه، ئهگهر ئهم حالّهتهش ببیّته هوّی لهنگهرتیّکچوونی ریتمی ریّکوپیّک و رهوانی شیّوازی کلاسیکی و تهقلیدی و ئاسایی ههر ئهم رهوتهی شاعیر وای کردووه واز له شیعری خیتابی و ریّنمایی و ئاکاری (اخلاقی) بیّنی بهو سیفهتهی ئهم جوّره شیّوازانه شاعیری نین. کهواته تیّکهلکردنی پهخشان و شیعر

لهم دەقەدا ھەنگاويّكى نويّيه له شيعرى كورديدا، له شيعرى جگه له ھى كوردى ئەم شيوازە باوەو پيشتر ھەنگاويان بۆ ھەڵيناوە بۆ نموونه ئەدۆنيس و سان جۆن پيرس و... تاد. مادامهكى ئەم شيوازەش رەوابى، شاعير مافى خۆيەتى پەيرەوى بكات كەواتە مەملەكەتى شيعرمان كردە ھونەريّكى ئەدەبى لەگەڵ پەخشاندا لە زۆربەى خاسىيەتەكانى زمانەوانى بگونجى و بەچەند خاسىيەتىكى شىيومى سىنووردار نەبى لىيى جيا نابيتەوە.

النص الادبي من اين الى اين، عبد الملك مرتاض الجزائر ١٩٨٣ ل١٧

ههر له روانگهی ئیقاعه وه تیبینی ئه وه دهکه ین که مه نتیق لوژیکی ده قه که به ره به ره نهش و نوما ده کات. دیمه نه کان دوابه دوای یه کتر دین و په یوه ندییه کی نه پچراو له نیوانیاندا هه یه. له وانه یه دیوی ده ره وه ی ده قه که وا هه ست پی نه که ی، به لام ئیقاعی ناوه وه ی زنجیره ی وینه و دیمه ن و نه خشه ی روود اوه کان ریک ده خات.

ههر وهکو ئاماژهم بۆ کرد (کەلکێش)ی شاعیر، سەرکێشییهکهی وای لێ کردووه ئەوەنده بایهخ بهڕێزمانی باو نهدا، چونکه دەروونی پره له وزهی تهعبیرکردن له جیهانی نوێ. شیعری ئەمرۆش لای شاعیر نهفرهتکردنه له کۆن و ئێستای باو. خۆشهویستییه بۆ شتی نوێ و چاوهروان نهکراو.

۱۰ «دەقـهكـهى بۆتە مـهیدانى ئەپسـتـمـۆلۆژى پانتـایى، بۆتە ناوچەیەك لەناو چەكەكانى كارى هزر ئەمەش تەقەلايەكە بۆ رەوايى دەق. راسـتییەكەى، پشكى بوونى و قـەوارەى خـۆى بەرجـەسـتـه دەكـات. ئاوێنەى واقـیع نیـیـه، بەڵكو شیكردنەوە خوێندنەوەى مەوداكانى گێرانەوەى رووداوەكانیەتى.

بروانه: التجربة الخلاقة

۱۱ – شاعیر نهیویستووه ئه و وشانه ی به کارهیّناون و مهودایه کی تری پی به خشیون زیاد لهوزه و به رگهگرتنی خوّیان باریان بکات و له پهلوپوّیان بخات، به لّکو وای لی کردوون که کاریگه ریه تییان به رده وام بی و دهوری خوّیان له رهوتی دهقه که دا ببیّنن. بو نموونه چاو له وهزیف می فسی و لوژی خوّی داده بری و له بینین و ببینین و گواستنه وه ی رووناکی و تاریکی ده چیّته قالبی به رهه مهیّنان «به رسته ی

تەماشامەۋە دەكەم». «چوۋە قۆزاخەى ئىفلىجى نوۋسىتن» كە بەروالەت بزاڤ و چالاكى تىدانىيە، كەچى خەۋن بىنىنى تىدا بە «رسىتەي مىنشك» ۋەزىفەيەكى مادى لەجياتى مەعنەۋى پى دراۋە.

۱۷ – ئەم دەقە بە سىووكى تەماشاكردنى دوينى و ئەمىرۆيە، دان بە نوشسىتى و نائومىيدى و چۆكدادان نانى. تەسەوڧى ئىسىتاتىكى جىگەى بىركردنەوەى كىروگرڧتەكانى واقىع و گۆرىنى شتە رزيوو گەندەللەكانە، ھەلوەشاندنەوەى واقىعى سەپىندراو و بىناكردنەوەيەتى بەگيانىكى نويخوازانەى گەشبىنانەى دوارۆژ خواز.

۱۳ - ئەم دەقە دەرگاى والآيە بۆ سەربوون، دەكرێ، رەنگە بۆيە بەكارهێنانى شێوازى خوازەكارێكى رەوايەو زۆربەى ھەرە زۆرى شێوازى دارشتنى خوازە ئامێزى بەخلوە دەگلرێ (P.B.SHELLY) «شلىللى» لە نووسلىنێكى ناودارى بەناوى بەرگرىكردن لە شىعر پێى وايە كە خودى زمانى شىعرى لە كرۆكىدا خوازە ئامێزە»

بروانه: بيتربيني: مدخل الى – كازانتزاكيس ريتوس – دار منارات للنشر عمان الاردن ١٩٨٢

۱۸- له رووی بنیاد و روّنانی دهقه که وه: لیّکجیابوونه وه و لیّک ترازانی خودی شاعیر له رابردووه، له واقیعی به رچاو و ئاویّته بوون و تیّکه لاّوبوونی خودی شاعیره لهگهل ترپهی دواروّژ له ریّگهی په نابردنه به رخهونی خوی و مندالله کان و بیناکردنه وهی خود و دوّزینه وهیه کی نوی له واقیعی داها توودا. هه لوه شاندنه وهی و اقیع و بیناکردنه وهی به که رسته و شیّوه و رهنگ و روخساریّکی نویّوه، به کورتی پروّسهی ئه م دهقه چوونه ناویه ک و لیّکترازانه، تیّکه لاّو بوونی ترپه و ئیقاعی خوده لهگهل ئیقاعی ئه فسانه یی له خوده وه بوّ بابه ت، له ناوه وه بوّ دوره وه، له تاییه تمه ندییه وه بوّ هه مه لایی، له که مه وه بوّ زوّر، له سه ره تایییه وه بوّ ژیاری، ئاویّته بوونی ته بایی نیّوان ئیقاعی خود و خه ونه و، لیّکترازانی نیّوان ترپه و ریتمی خود و ترپه ی واقیعه. هه روه ها ره خساندنی مروّقه وه که به هایه کی بالای گه ردوونی. شاعیر لهگهل ئه وه ش به برواهینانی به مروّق و تیّکوشانه که ی ده گاته لووتکه ی ته عبیر و دواروّژی مروّقی له سه رداده مه زریّنیّ، ویّرای ئاره زوومه دانه ی

گومانی ئاسایی و ئهو شیّلگیرییه قووله دهردهبری که شاعیر لیرهدا ههر لیرهدا له بروای سووفی نزیک دهکاتهوه»

سان جون بيرس اناباز – منفي وقصائد اخرى الدار العربية للكتاب ١٩٨٥ ل ٦ ترجمة وتقديم على اللواتي.

لهم دەقەدا دەتوانىن دايكرۆنى سەرنج و تێڕوانىنى بەرەو پێشەوە چوون «وسەنكرۆنى سىمرنج و تێــڕوانىنى ھاوكــاتى» بەدى بكەين نوێخــوازىيــەكــەشى «لە ڕوانگەى شێوەكارى و كێشدار و پەخشان ئامێز نابينرێ، بەڵكو لەڕووى ئەوەى كە لەپێشەوە بەر لە ھـەموو شــتێ ئەزمـوونێكى نوێيــە لە تێـڕوانينێكى نوێى مـرۆڤ و جيــهانەوە دەردەچێ لە نزيكبوونەوەى نوێى شتەكان و زمانێكى نوێى شيعريدا خۆى دەنوێنێ». دەردەچێ لە نزيكبوونەوەى نوێى شتەكان و زمانێكى نوێى شيعريدا خۆى دەنوێنێ».

ئهم نویخوازییهش تهعبیر لهگیانی سهردهم و تیپه پکردنی دهکات. گیانی سهردهم به به واتای شوین و کات و پوشت بیری نا، به لکو به رجه سته کردنی خهم و په ژاره و دلاه پاواوکی و نیگه رانی مروّف و ده ربازبوونی، له و چوار چیوه ی به زوّر بوّی کیشراوه و سنووری بوّ دانراوه. ئهگه ر بمانه وی پیناسه ی نویخوازی بکه ین و ئهم پیناسه لهم ده قه دا ده ستنیشان بکه ین و بیکه ینه سه رچاوه یه که هه ر وه کو «ئه لبیرسی» پیشنیاز ده کات

«دەبى نەلە گۆرانكارىيەكانى فرۆمداو نە لە بەرەبەرە ونبوونى دىسىپلىنەكانى دىد شىيعرەكاندا بۆى نەگەرىنىن بەلكو وەزىفەى رەفتارى شىيعرىدا، شاعىرى نوى چ سىوودىك نابىنى كە تەعبىر بە شىيعر بكات، لەومى دەكرى بە پەخشانىكى، ئەو دەيەوى شىتى بلى كە تەنيا دەتوانى بە شىيعر بىلى. واتە بە لۆژىكى زمانى باو ناكرى»

الاتجاهات الادبیة فی القرن العشرین ل ۱۳۷ و ۱۳۶ بروانه: الاقلام ژماره (۱۲،۱۱) تشرین یدووهم و کانونی یهکهمی ۱۹۸۹ بابهتیک بهناوی «تأثیر المذهب المذهب الرومانسی فی شعر نازك الملائکة» پهراویزی (۳۹).

۱۰ رووبه روو بوونه وهی نیوان خود و جیهان، بزاقیکه به رهو گوران. شاعیر دهنگی خوی دهکاته دهنگی پیغه مبه ری نهم سه رده مه یه بورژواو روژه هه لات و روژناوا پشتیان تی کرد.

خوّی دهکاته پالهوانیکی راستهقینه و پهیامیّکی نوی دهگریّته ئهستو، چونکه ئه و بهها و نموونه که بهدوایان که وتبو و ههموویان پیس کراون و ههرهسیان هیّناوه. ههر ئهمه ش بناغه ی تیروانینی بهرانمبه ر واقیعدا.

ئهگهر لهسهرهتادا هه لویستی پالهوانی قهلهکه و مندالهکان بهرانمبه رجیهان تیرامان و دووره پهریزی و مهیین بی، بهره بهره پروژه شیعرییهکهی دهگوری و بهره برووتنه وه کرده وه خوره خساندن و ههنگاو هه لینان ده چی.

ئەزموونى ھەسىتكارى، يان دەروونى شاعير بەرووداوى مێژوويى، يا بە دياردەى مێژوويى، يا بە دياردەى مێژوويى، وامان لێ دەكات كە لە خوێندنەوەى دەقەكەدا جۆرە لەزەتێك وەرگرين وەكئە و لەچەشەيە لە مەتەل ھەلٚھێنان دەيبينين.

۱٦ ئەم دەقە بەجۆرى چارەنووسى مرۆڤمان بۆ بەرجەستە دەكات كە لە دراميەتى رووبەروو بوونەوەدايە. ئەو دراميەتەى كە بارگرانى سەرشانى لەوەتى مرۆڤ ھاتۆتە سەر دنيا، لە ھەموو كات و زەمانىكدا كە گەورەو فراوان دەبى، ئەو ھەستە دەكات كە دەسەلات بەسەر گەردووندا دەگرى، لەئاسىتى چۆكدادانى مرۆڤى ھاوچەرخ بەرانمبەر گۆرىنى جيھان و بەرەو پىشەۋە بردنى ھەردەم ياخىيە. برواو متمانە بەو وەچەيە دەكات كە بۆ گۆرىن و بىناكردنەوەى مرۆڤ و جيھان خولقاوە، واتە وەچەيەكى نويخوازە.

«نوێخوازیش لای شاعیر هونهری دوورخستنهوهیهتی تونده له کوّمه لله هونهری پێویستییه، مالّئاوایی له جیهانیی واقیعی و ژیاری دهکات، لهجیاتی ههردووکیان پشت بهجیهانی گوّرانی ئامێزی رووچووی ناو خهیالله و ئهندێشه دهبهستێ که لهیهککاتدا دهسه لاتی ئهفراندن و تێکشکاندنی ههیه.

الحداثة: بەرگى دووەم. ل٧٧

بهگشتى دەقەكە قووڭبونەوەيە لە چۆنيەتى گەردوون و بوون، لە بزاڤى مرۆڤ و لەو

بازنهیهی بوی کیشراوه، شاعیر له ماهیهت و گهوههری گهردوون گهیشتووه

«هیچ شتیکیش خاسیهتی راستی بهخوّه ناگری بی تیگهیشتن و ریزلیّنان و ههرم کردن نهبی له هوّش و گوشمان. مروّق خوّی، مهلّبهندی گهردوونه، دهرک پیکردنی ئینسانیش نهو هوّکاریه که مروّق لهگهل گهردوونادا یهک دهخات».

التجربة الخلاقة ل ١٥٧

ئهگهر شاعیرانی پیشوو به هی پهرهو پیشه وه چوونی شیکاری و ویکچوون خوازه وه شتیکیان سازکردووبی، شاعیریکی وه که «سهباح رهنجدهر» که شاعیریکی نویخوازه، لهوانی تری زیتر کردووه، به پی نانه سه ربه رهوپیشه و بردنی نالوژیکی واقیع و گورینی واقیعه که، له خهونه وه و به رجه سته کردنی و، له سه رئاستی ماکرو سیولوژیشدا واقیع و مروق شی ده کاته وه بویه سوسیولوژیه تی ده قه که کپ و مهیوییه، به لکو دینامیکییه، له ریکه ی لیکولینه وهی شوین و کاتدا، بایه خ به ناویته کردنی کومه لایه تی و چه شنه کانی کومه لگاکان ده دا. له ناو زهماندا، له کومه لایک کردنی کومه لایه تی و چه شنه کانی کومه لگاکان ده دا. له ناو زهماندا، له کومه لایه ده کورن، دارشتن، ئاویته کردن، دووپاتکردنه وه، پاش و پیش خستن به خووه سهره وژیر کردن، دارشتن، ئاویته کردن، دووپاتکردنه وه، پاش و پیش خستن به خووه ده کری. ئه م ته قه لایه ش له ئه نجامی گورانکارییه کانی ناو دنیادا ده دری، که ده قه که له حاله تی گورانیکی ته واودا ده بی.

- ۱۷ شاعیر نایهوی بۆمان ساغ بکاتهوه که بوونی ژیان حالهتیکی تراژیدییه، بهقهد ئهوه ی که دهیهوی تواناو ئارهزووییک له دل و دهرووندا بخولقین که نهون که نام بینیته کایهوه تاسه و حهزکردنی بهردهوام بو ئه و جیگره ههدی.
- ۱۸ دەقەكە خىتابى گێڕانەوەو ھەقايەت ئامێزە، بەزمانى «ڕاناو» قسىەكەرەو خۆى و من و تۆ و ئەوان دێنه گۆ. جێ گۆركىش لەناوياندا بەدى دەكرێ.
- ۱۹ دەبى ئەۋە بلىم كە (سەباح رەنجدەر) سوۋدى لە ھەمۇۋ جۆرەكانى ئەدەب و ھونەرەكان ۋەرگرتوۋە. ۋەك دراما لە شانق. گىنرانەۋەى لە رۆمان. دابەشكردنى دىرە شىيىغىرەكان لەنئىۋان كورتى و درىرى شىيىۋەكارى لە تەكنىكى تابلقى ھونەرى. فىلاشىباك لە سىينەما... ئەم دابەشكردن و سىوۋد ۋەرگىرتنەش بە

زمانێکی نوێی دارشتن ئهنجام دراوه ههرچهند خاڵیش نییه له بهکارهێنانی وشهی کون.

- ۲۰ سیستمی کۆمه لایهتی و سیستمی رۆشنبیری و سیستمی سایکۆلۆژی ههموویان لهم دهقهدا له شتێکدا کۆدەبنهوه ئهویش ئهوهیه که من (ئێگۆ) ههم و له ههموو کارێکی کۆمه لایهتی و مرۆڤایهتیدام، ههمووشیان پابهندی جهدهلیهتی واقیعن و خهونی ماقوولن.
- ۲۱ ههر دیمهنیک، چیروکیک، رووداویک لهباوهش دهگری شوینهواری تایبهتی خوّی له دلّ و دهروونی خوینهردا جیّ دههیلّی، بیّ نهوهی شاعیر خوّی ههندی کهلیّن و قوژبن له ریّگهی راقهکردنی پهراویزهوه شتیکمان بداته دهست. نا نهمهیه هونهری درامی، زنجیرهی پانوّراما، ههر نهم حالّهتهش وا له هوّنراوه دهکات که دهقهکه دهقی نویخوازی و دواروّر نامیّز بیّ.
- ۲۲ دەبى ئەۋە بلىم مردن لەناو ئەم دەقەدا مردنىكى بايلۆژى نىيە، بەلكو مردنىكى مەعنەوييە نەك مادى و زيندوو بوونەوەيەكى مادىيە. دەمرى بۆ ئەۋەى جارىكى تر بىتە دنياۋە، پىگە چۆلكردنى كۆنە بۆ نوى.
- نویّبوونه وهی وهرزهکانی ساله، ههروهها ویّرانکردن و تیّکدانه بر بیناکردنه وهیه کی نویّ.
- 77- تێڕۅانینێکی نوێ له قووڵیی دهقهکهدا. دهمانگهیهنێته قهناعهتێک ههرچهنده کهسانی ناو دراماکه زیهنیهتیان بهدوور نییه له باوه پهێنان به بیروپای غهیبی و ئهفسانهیی به ڵام (سهباح رهنجدهر) خوی له بیروباوه پی میسوڵوژی بهدوور دهگرێ، ههروهها دووریشه لهبوٚچوونی مووده ریزم بو ئهوهی تێڕوانینی دوا پوژی مروّقی پوژهه لات بهرجهسته بکات، بیروباوه پی غهیبی تێکوپێک دهشکێنێ، تا جیهانی زهمهنی وهستاو لهگوّپ پاست کاتهوه و بیخاته سهرپێ و جڵهوهکهی بداته دهست مندا لانی پوژهه لات که هیچ هیزیک نهیتوانیوه و ناتوانێ دهنگه زولالهکهیان کی کات و له گورانی وتنی بهرده وامیاندا بیانوه ستینێ. بویه دهنگی شاعیر، دهنگی ژیانیکی نوییه. هی دوا پوژه، له کهسانی تر جیا دهکریتهوه. بانگهوازیکه بو هموو مروّقی دنیا، پووناکییه دهچیّته ناو ئه و کهلین و قوژبنانه ی که هیشتان

نهدۆزراونهتهوه. دهیهوی دهریان بخات و بیانکاته واقیعیکی دینامیکی زیندوو، ههروهکو باسترناک دهلیّ: «له بیرمان نهچیّ چوّن دهتوانین شتیک برهخسیّنین، ئهویش نهشیّواندنی دهنگی به خورپهی ژیانه».

۲۲ رەنگە ئەم بۆچۈۈنەى لاى ھەندى كەس رايەكى نائاسايى بى كە بلىم ئەم دەقە خالى گواستنەۋەيە لەناۋ شىعرىنويى كۈردىداۋ لەدايكبوۋنىكى نوييە لە دەربرينى راستگۆيانەق رەسەنان. ھەنگاۋىكى گۈرج و گۆلە بەرەق ئەق جىھانەى شاغىر گۆرانى بىق دەلى و تەقەلاى بىق دەدات. لە ھەمان كاتدا خىق دۆزىنەۋەيە لەسەر نەخشەى نويخۇازى.

لهکوتاییدا دهبی له شاعیری گهوره (قالیری) فیربین که «شیعر داهینانیکی دوولایهنه که ناوه روک و فورم و به رده وامبوونی شلوقی و لهقینه لهنیوان دهنگ و مانا – شاعیرهکان تهقه لای ره خساندنی شیعریکی ئه زموونگه رییان دا خاسیه تی جورئه ت و ئازایی تیدایه لهبه رفراوانی ئاسوو هه مهجورییه کهی، له داهینانی ئهم شیعری که رواله تی شیعری نویی گوری ئهمه یه:

خولقاندنی جوریکی نوی له ریزمان (که له شیعری مالارمیه و له به رنامه ی قوتابخانه ی دوا روز شوازییه وه دهستی پی کرد که داوای ئازادی وشهکان) دهکه ن و جوریکی نوی له وینه ی خوازه ئامیزی ئازاو نائاسان له دهلاله ته کانی «شاکاره کانی رامبو و سوریالییه کان» و به کارهینانی شوفره ی زمانه وانی فره لایه ن و شورشگی له به کارهینانی قالیری».

فۆرمى گرانىش لە شىيعرى نوى لە بايەخدانى زياد بەسەرەتاى ھاوكات لەسەر حيسابى سەرەتاى بەردەوامبوون، نموونەى بالاى قالىدرى لە كۆكردنەوەى نيوان تىروانىن و بەدواى يەكدا ھاتنى ئاخفتن، تەنيا تەقەلادان نەبووە بۆ پەيداكردنى جۆريكى نوى، بەلكو بەندە بە عەودالبوونى زمانىكى نويى چاو نەترس.

مقدمه ادونيس لكتاب (شكل القصيدة العربية) للدكتور جودة فخر الدين ل.١١

ئەگەر ئەم دەقەى وا ئەم لىكۆلىنەوەم دەربارە نووسى دەقىكى گران و بەپەناو پىچ بىخ، دەبى دان بەوە دابنىم كە منىش رەنگە شتىكم كردبى لەئاسىتى ئەودا بى بەقەد

ئەو گران و دژوارەي ناوەرۆكى، كە بەئاسانى خۆي بەدەستەوە نادا.

ئەيلوولى ١٩٩٣ ھەولير

ئەحمەد دلزار و ھەنگاونان بەرەو نوێكردنەوەو نوێخوازى

بهر له رووناکی خسستنه سهر دلزار لهبواری ههنگاونانی بهرووه نویکردنهوهی شيعرى كورديدا، بەينويستى دەزانم بەشنوەيەكى خنراو خەست ھەلوەستەيەك لەسسەر نوپكردنەوەو نوپخوازى شىيىعىرى كوردى بكەم بەينى چمكى قۆناغى سهرهه للدانی بزاقی نویکردنه وه . له و سهره تایه ی که (گوران) بق (بههه شت و یادگاری) نووسیبوو باسی له نوپکردنهوهی شیعری کوردی دهکات و دهلی: له و جوّره ئوسلووبهیان تیاکراوه به سهرمه شق که (م. نوری) و هاور یکانی له ئهدیبه تازهکانی عوسمانسان وهرگرت و له سهردهمیکی سنووردار (۱۹۲۰–۱۹۳۰) شیعری کوردی ناوچەي سلێمانىيان يێ تازە كردەوە(١). ھەروەھا گۆران خۆي مەسەلەكە زياتر روون دەكاتەوەو لە وەلامى پرسىپارى سەرەتاي نوپكردنەوەي شىغرى كوردىدا كە (حەمەي مهلا كهريم) و (عهبدولرهزاق بيمار) ديداري لهگهل كردبوو وتوويهتي: نووسهرو شاعيراني ئەوسا، بەتاپيەتى نورى و رەشىيد نەجىپ و من كە يۆكەوە بە ئەدەبى تورکی متأسیر بووین و ییکهوه دهماننووسی، به لام تهنها (شیخ نوری) شیعرهکانی بلاو دەكردەوەو من بلاوم نەكردەوە ئەو لەو بارەيەوە نىشاطى دەركەوت و ئەدەبى تورکی قوتابخانهی شیعری تازهی تیا پهیدابیوو که پیپان دهوترا (أدبای فهجری ئاتقى) لەوان (توفيق فيكرت) و (جلال ساهير) بوون و ووئەدىبىتكى ترى وەك (عبدالحق حامید)، ئەگەر چى لەم كۆمەللە نەبوو بەلام دىسان ھەرىنى متأسير بووین... کهوایی ههموومان بهیهکهوه دهمانروانییه یهک کلاوروژنه به لام دهتوانری به (شیخ نوری) بوتری سهروک بههوی:

۱–زۆرى بەرھەمى.

۲- بلاوکردنهوهی بهرههمهکهی که بیّگومان تهئسیری دهبهخشییه سهر ئهدهبی کوردی، ئیتر تهنها بو کوششی ئهوان نهوهستام کیّشی هیجاشم وهرگرت و بهکارهیّنا)^(۲). کاکهی فهلاح دیوانی (بهههشت و یادگار) و (فرمیّسک و هونهر)

تەعبىرى و ماناشىا، بەتەواوى شىعرىكە بەپنى چەشكەى ئەدەبى ئەم چەرخە».

خۆزگە ئەمزانى تۆ بۆ؟ وا خۆت ئەكەى رەنجەرۆ پەپوولەى بال ھەلوەريو! پەتىشكى گر دارزىو.(^{٥)}

ههرچهنده میّژووی دانانی ئهم هوّنراوهیه دیار نییه. به لام وهکو گوران ئاماژهی بو كردووه بق سالاني نيوان (١٩٢٠-١٩٣٠) بگەريتهوه، ليرهدا بقمان روون دهبيتهوه كه بزاقی نویکردنه وهی شیعری کوردی بهر له شیعری ئازادی عهرهبی ههنگاوی ناوهو تهنها بهشکاندنی قالبی کون و کیش و سهروای کلاسیکی نهوهستاوه، به لکو لهزور رووهوه نوپکردنهوهو نوپخوازی خوی سهلاندووه. گورانیش بهینی نهو شیعرانهی ميّرووي بق داناون لهوانه (ئيلهامي هاوار) (١٩٣٢)، (ههوري يايز) (١٩٣٣) زياتر گورو تهکانی به نوێکردنهوه داوهو کودهتایهکی نوێی له شیعری کوردیدا کردووهو لهدوای ههنگاونانی بهرهو نویخوازی لهسهر ریبازهکهی بهردهوام بووهو پاشهکشیی نه کردووه، به ییچهوانهی (نووری شیخ سالم) وه ک کاکهی (فه لاح) بۆیچووه: (دەستىكى بالاى لە نوپكردنەوەدا ھەبوو، ئەويش تەنھا پەيرەوكىردن و لاسايى كردنهوهي شيعري نويي توركهكان لهوه بهملاوه له ههناسهو بهرههم كهوت و به داخه وه کشایه وه دواوه. یاش ئه وهش ئهگهر به رهه میکی هه بوایه له سهر تان و یوی عەرووزى شىپوهى كلاسىكى دەيچنى و چېژى لى وەرگرت).(١) كەواتە رابەرايەتى (گۆران) له نوێکردنهوهدا له بهردهوامبوونيدا بوو لهو رێبازهي پهيرهوي کرد، که توانی هیزی فورم و هیزی ناوهروک وهک دوو جهمسهری تهبا بهیهک ببهستیتهوه. رێچکهيێک بکێشێ که شاعيراني سهردهمي خوٚي دواي خوٚشي پێرهوي بکهن.

دٽزارو ههنگاونان بهرهو نوێکردنهوه

دوای ئەو پیشه کییه ی لەسەر پیناسه کردنی نویکردنه وه ی شیعری کوردی، حهز دهکهین ئاوریک له (دلزاری) شاعیر بدهینه وه که ئیستا هیچ رهخنه گریک بو ئهو لایه نه خووه که بهسه رهتای شیعری دلزاره وه دیاره له بواری هه نگاونانی به رهو

دەست پێؼردنى بەرھەمى شىيعرى بۆ چلەكان دەگەرێتەوەو لە شىيعرى (ئاى دىدە پەرى)يەوە دەكەوێتە رێى. ھەرچەندە لەڕووى بىيرۆكەكەيەوە رۆمانسىيى بەلام دارشتنەكەى كلاسىكىيانەيە. (ع.ح.ب) سەرەتاى دەست پێكردنى شىيعرو دانانى كە سالانى (١٩٤٥–١٩٤٦) ەوەيە يەكەمىن شىيعرى (لە گەنجى و پىرى و مردنا)يە كە لە سەرەتايى سالى (١٩٤٧)دا لە گۆۋارى (گەلاوێژ) دا بلاوى كردۆتەوە، (كاكەى فەلاح) خۆى سەرەتاى شىيعر دانانى بۆ سالەكانى (١٩٤٥–١٩٤٦) دەگەرێتەوە، (محەمەد سالىخ دىلان) يەكەمىن شىيعردانانى بۆ سالى (١٩٤٥) لە بەندىخانەى كووتا دايناوە، (كامەران موكرى) سەرەتاى شىيعردانانى بۆ سالى (١٩٤٥) دەگەرێتەوە، لىرەوە بۆمان روون دەبێتەوە كە ھەنگاوەكانى (دلزار) پێش ھەنگاونانى ئەو شاعىرانە دەكەونەوە كە لە كاروانەكەى (كاكەى فەلاح)دا ناويان ھاتووە. وەكو لەپێشەوە ئاماۋەم بۆكرد، (دلزار) ھەر لەسسەرەتاى چلەكانەوە يێى ناوەتە ناو جىلىمانى

کلاسیکییه کان، چ له رووی دوور که وتنه وه له دارشتنی هزری ئهندیشه ی کلاسیکییه وی دوور که وی دوور که وی کیسی کی کلاسیکییه وه . گهرانه وه بق کیشی خومالی واته کیشی پهنجه (سیلاب) و به کارهینانی وشه ی کوردی یه تی و ناسک و تریه ی موسیقادارو ناوه روکی نویی

نويخوازي، چ لهخو دەربازكردنى لهكيشى عەرووزى عەرەبى يا خو بەستنەوە بەتاكە

سهرواو به کاره پنانی وشهی عهره بی و فارسی و تورکی وه که شاعیره

خاسییهت و مورکی ئه و هونراوانهن که دهتوانین بیانخهینه خانهی هونراوهی نوی،

گۆڤارى (گەلاوێژ)يش لەو ماوەيەدا دەرگاى والا بوو بۆ بلاوكردنەوەى شىعرى نوێ.

(مەرەنجىننە) يەكەم ھۆنراوەى شاعيرە كە ساڵى (١٩٤١) بەخۆوە دەگرى، رەنگە ئەم

جۆرە شيوازە جياكردنەوەيەك بى لە دارشتنى كۆن، تيادا شاعير دەڵى:

له عیشقی تق پشتم چهما شادیم لهدل دهرچوو نهما

قه لاتى ژينم لني رما مه رهنجينه دلم گولم

سووتام بەجارى

ئهم هۆنراوەيه (۸) برگه به (٥) برگەيه

ههروهها هۆنراوهی (گۆرانی شاهی خوبانم) که ساڵی (۱۹٤۱) دایناوه دهڵێ:

ههسته بيره لام شاهى خوبانم

نهختی هیورکه دهردی گرانم

ئەى گوڵى ژينم ئارامى گيانم مەرھەمى برينم دىدە جەيرانم

(٥) برگه به (٥) برگهیه

هۆنراوهی (ئهی تازه جهوان) که شاعیر ساڵی (۱۹٤۳) دایناوه ساڵی (۱۹۶۵) دا له (گهلاویّژ) دا بلاوکراوهتهوه، نموونهیهکی تره له نویّکردنهوه له پووی بهکارهیّنانی وشهی پهتی کیّشی (۱۶) برگهیی بهرانبه (۲) برگهیی:

ئەي تازە جەوان گەر ئەتەوى ژينى بەخۆشى

وازبینه لهسهرخوشی که تو ژیرو خوشی

بۆ گەل بە يەرۆشىي

تۆ تازە نەمامى چىمەنى باغى ژيانى

بهم تهرزه له تهرزت مهده دارو لهچهمانی

مهحكوومي زهماني

ساڵی (۱۹٤٦) له هۆنراوهی (بهیهک گهیشتنیک)دا نویٚخوازیییهکهی زیاتر سهر دهکاو رهگی خوی له دونیای شیعری نویّی کوردیدا دادهکوتی و درهختی نویّخوازییهکهی چروّ دهکات. نهوهتا دهڵیٚ:

نیگاری نازدار، بهلارو لهنجه

هات لهدل دهركا، ئيش و ئهشكهنجه

ههروهكو جاران، لهباخ و رهزان

لهگهڵ دەستەيەك له ليو قرمزان

ئاورىشمەگرتن يەنجەي دەگويننى

کزهبا گۆنەی دادەرووشىينى

نههینی دلیم له دیدهکانی

یهک یهک خویندهوه سهریاکیم زانی

(ه) برگه به (ه) برگهیه

سالّی (۱۹٤۵) هـ قنراوهی (بالا بهرزی نهرم و شـل)ی له (گـهالاویّژی)دا بلاو دهکاتهوه که (۸) برگهیه بهرامبهر به (٤) برگهیه:

ئهی بالا بهرزی نهرم و شل ئارامی گیان و جهرگ و دل بهغهمزه چاوی پر له کل تهوقی سهوداتم کهوته مل جا نازهنین حقری زهمین تاکهی زاری تاکهی گریان جگهر سووتان بوومه بریان بهیهکجاری

ئهم جۆره یاریکردن و ئالوگۆرکردنی سهرواکان، نویکردنهوهیهکی دیارو بهرچاوه له شیعری کوردیدا که شاعیر پهیرهوی کردووه، جگه له بهکارهینانی ناوهروکی نویّی دوور له شیّوازی کوّن، ههروهها هوّنراوهی (بولبول) که سالّی (۱۹٤٦) داندراوهو هوّنراوهی له (لادیّدا) که شاعیبر سالّی (۱۹٤٦) له بهندیخانهی ههولیّددا نووسیویهتی له کوّپلهیهکدا دهلّی:

دهمێکه ژێر چهپوٚک و ههق خوراوین بههوٚی بێگانه رووت و نان براوین نهزان و گێژو وێژین غهم و تاڵی ئهچێژین دزی و خوێنرشتن گهلێ ئازاین رور بێ پهرواین

شاعیر یاری به برگهکان کردووه، له یانزه برگهیییهوه وهکو هیّلیّکی بهیانی داکشاو بهرووی حهوت و پیّنج و چوار برگهیی ههنگاوی دهنیّ، لهرووی ناوهروّکهوه گیانی هاوچهرخانهی تیّدا بهرجهسته کردووه.

من بهمهبه ستیکی تایبه تی چهند نموونه یه کی نیوان سالانی (۱۹٤۱–۱۹۶۸)م

گولبژیرکرد، بو ئەوەى بیسەلمینم کە (دلزار) شیاوى ئەوە بوو کە لەتەک شاعیرەکانى دیکەى (کاروانى شیعرى نویی کوردى) دا کە (کاکەى فەلاح) سالمى (۱۹۸۷) بە چاپى گەياند شوینیکیش بو دلزارى شاعیر و ھەنگاوى بەرەو نویکردنەوە و نویخوازى بکاتەوە و ھەقى خۆى پى بدات، لەگەل مردووش ئەمرۇ ھیچ ناکرى، تەنیا ئەوە نەبى کە رەخنەگر دەبى بەگيانیکى بابەتىيانەوە عەقلىيەتیکى زانستىيانە ماملەت لەگەل ئەدەبدا بكات.

ئايا دڵزار كەوتۆتە ژێر كارتێكردنى گۆران؟

(حهمه سهعید حهسهن) له نووسینیکی که بهناوی (دلّزار دلّیکی ناسک... ژیانیکی دروار) لهو ئیّواره کوّرهی که یهکیّتی نووسهرانی کورد – سوید له ستوّکولّم لهروّژی (۱۹۹۰/۰/۲۰) دا بعّ ریّزلیّنانی (دلّزار) سازی کردبوو خویّندوویهتییهوه پاشان له گوّقاری (بهناوبانگ)ی ژمارهی (۱۶۶)ی (۱۹۹۱) دا بلّاوکراوهتهوه و بعّ جاریّکی دی له کتیّبیّک لهژیّر ناوی (سهبارهت شیعری هاوچهرخی کوردی و چهند مهسهلهیهکی کتیّبیّک لهژیّر ناوی (سهبارهت شیعری هاوچهرخی کوردی و چهند مهسهلهیهکی ئهدهبیی دیکه) دا سالّی (۱۹۹۲) بلّاوی کردوّتهوه. له کاریگهریّتی (گوّران) دهدوی بهسهر دوو شیعری دلّزار، هوّنراوهی (پایز) دهکاته نموونهیهک لهو کاریگهریّتییهوه دهلّی (دلّزار)یش لهژیّر کاریگهریّتی تُهم شیعره کورته بالاّ کهلهگهتهدا، له هوّنراوهی (بولبول)دا که یهکیّکه له شیعره نهمرهکانی دهلّی:

لهناو گوڵزار ئهتو بو گوڵ من بو نازدار بگرین بهزار من لهژیر دار تو لهسهر چڵ تو به دهنووک و من بهدهم

بولبول بولبول

بگرین برێژین ئەشكى چەم ***

گۆران دەڵێ:

پایز پایز بووکی قژ زهرد من مات و تق زیز ههردوو هاودهرد

من فرمیسکم تق بارانت
من ههناسهم تق بای ساردت
من خهم تق ههوری گریانت
دوایی نایه دادم، دادت
ههرکیز ههرگیز
پایز پایز
شان و مل رووت
من مات و تق زیز
ههردووکمان جووت
ههر چهند گول سیس ئهبی بگرین
پقلی بالدار ئهرژی بگرین
پقلی بالدار ئهفری بگرین
بگرین بگرین چاومان نهسرین
ههرکیز ههرگیز

هەروەها (حەمە سەعيد) لەسەر بۆچوونەكەى دەروات دەڵێ گۆران دەڵێ: ئەم لا يەك پەڵە، ئەو لا يەك پەڵە هەورى رەنگاورەنگ

لەناوەراستا، بەدەم ئاسۆوە، رۆژى شۆخ و شەنگ

دڵزار دەڵێ:

ئهم لا كەژىكە، ئەولا كەژىكە، جوان و سەخت و بەرز

لەناۋەراستا، دۆلى سۆلاقە، پر لە باخ و رەز

له ههر لا چله نهغمهی بولبوله خوّش و دلکیشه شنهی شهماله کانگهی خهیاله دوور ئیش و نیشه لهپال ههربهردی لهقهد ههر گردی ئاوازی دهردی هی کهو و سویسکه که غهم ناهیلی لهسهر دل گهردی لهروخ زار گهلی مهزوو که ئاوی بهقهد رووباری بهتاو ههلهقولی سارد و سازگار ئهخشیته خواری.

هۆنراوەكەى گۆران مۆركۆكى گشتى بەخۆوە گرتووە كە وەسىفى بەھارى لادۆيە، ئەمەى دڵزار تايبەتمەندە، بەوەسىفى تاقگەى سىۆلاق و، ھەريەك لەو دوو دىمەنە لە دەقەرۆكى تايبەتە، ھەواوكەشى خۆى ھەيە با لەسسەر يەك كۆشى پەنجەش بن، جىاوازىيەكى زۆر لە نۆوانياندا ھەيە، بۆيە ناكرى بەكارىگەرۆتى گۆرانى لەقەللەم بدەين، (حەمە سەعيد)يش ھەر خۆى دان بەم راستىيە دەنى و دەلىن: (بەلام دلزار وينەى دووەمى گۆران نىيە و خوينەر بەئاسانى شىعرى ھەريەكۆكيان دەناسىتەوە). (حەمە سەعىد) چەند وردە رەخنەيەك لە دلزار دەگرى كە ھەندى وشەى بەھەلە بەكارھىناوە وەك وشەى (چەنگ) لەجياتى(چنگ) كە دەلىن:

سەرو سامانى خۆ نا خەينە بەرچەنك دوژمنى دڵ تەنگ

ههموو هاوار ئەكەين تۆكرا بەيەك دەنگ

وابزانم هەركوردیک هەر وشەیەک بەكاربینی كە لەناوچەكەی خویدا لە زگماكەوە فیری بووە ناكری بەهەللە دابنری، مەرج نییە بەكارهینانی لە ناوچەیەكەدا راست بی و، لەناوچەیەكی دیكەدا هەللەبی دەگوتری: چەنگی لی گیركرد، كەوتە بەرچەنگی، بەچەنگان تیپکرد، تەنانەت وشلەی (چەنگالل)یش لە چەنگەوە ھاتووە نەك چنگ هەردوو وشلەش چەنگ و چنگ راستن، دلزاریش لە كۆپلە شیعریكیدا (چنگ)ی بەكارهیناوە كە دەلی:

بهبی ترسان و راوهستان و سستی

له زولم و وهحشهتی کۆنه پهرستی

لهرهنج خورو خوينمژان

له زهبري ميللهت كوژان

له ئيش و ليدان

زنجيرو زيندان

لەچنگ مردن

لهمه ش زیاتر (حهمه سهعید) ده لنی: «دلزار هه ندی جار له رووی زمانیشه وه نیشانه ی پیکاوه» و نهم نموونه یه ده نینیته وه

كاتى ئىمپريالىزم رىشەى لە ئەمرىكا چەقاند

تۆوى ناكۆكى روان و دارى ناھەموارى چاند

لەسىەر قسىەكانى دەروات و دەڵێ:

تۆ دەوەشىينرى، شەتل دەچىنرى، نەمام دەروينرى،

دلزار وهکو وردی دهلّی (باخهوانیشی کردووه) بهلامهوه سهیره کهوتوّته ئهو غهفلّهتهوه. (۱۰) بهلای منهوه (حهمه سهعید) خوّی کهوتوّته غهفلّهتهوه، چونکه کورد دهلّی: دارو درهخت ی چاندووه، داری چهقاند، داری چاند، جهوّنی دارو درهخت چاندن، روان زیاتر بوّ (نمو) واته شین بوون بهکاردیّ. دهگوتریّ:

دارهکه روا، دارهکه نه روا واته شین بوو، شین نه بوو هه روا دار نیز ژتنیش ده وتری، بۆیه ئهگه رله زماندا تیکه لی و پیکه لی دروست نه بوو بی نموونه: خورو خول، مارو مال، ریزو ریز، ده کری ئه و وشانه به کاربینی که نابنه مایه ی ئیشکالیه تله زماندا. له کوتاییدا ده لیم بهگه ر (دلزار) جاروبار له به رهه ندی بونه پیویستی روژگار شینوازی کونی له رووی دارشتنه وه پیره و کردبی، له ده رخستنی بیرو سوزو ئه ندیشه دا له نویخوازییه که لای نه داوه، وه که شاعیریکی کلاسیکی نوی توانیویه ته نموره وه که نووسینه دا له نویخوازییه که یه رجه سته بکات و له رهوته که جی نه مینی. هیوادارم له میووسینه دا بریک مافم به شاعیر دابی، به تایبه تی له و لایه نه ی که زیاتر مه به ستم بوو، وه که شاعیریکی نویخواز، به پی سه رده مه که ی و چوار چیوه ی میژوویی که ناکری به لای منه و هم سنووره که ببرین و به پی سه رده مه که ی و چوار چیوه ی میژوویی که ناکری به لای منه و هم سنووره که ببرین و به پی بوچوونی ئه مروزمان به رامبه رشیعری کوردی شیعری میشود شیعری کوردی شیعر هه لسه نگینین (۱۱)

پەراويۆزەكان

 ۱ - سەرجەمى بەرھەمى گۆران بەرگى يەكەم ديوانى گۆران محەمەدى مەلاكەرىم كۆى كردۆتەوەو ئامادەى كردووە پېشىەكى و پەراويزى بۆ نووسىيوە. ۱۹۸۰ ل ٣ .

۲ – گۆڤارى بەيان ژمارە (۲)ى ۱۹۷۱ .

۳- کاروانی شیعری نویّی کوردی- بهرگی یه کهم حهمه خهمه أمین قادر (کاکهی فه لاح) چاپخانهی
 کوّری زانیاری کورد- به غدا ۱۹۷۸ ل ۳۹ .

٤- نازك الملائكة- قضايا الشعر المعاصر مطبعة دار التضامن- بغداد ١٩٦٢ ل٢٣٠ .

٥- شيعرو ئەدەبياتى كوردى- رفيق حيلمي- مطبعة التعليم العالى أربيل ١٩٨٨ ل ٢٠٦ .

٦- کاروانی شیعری نوینی کوردی ل۱۰ .

۷- کاروانی شیعری نوینی کوردی ل۸۹ .

۸- دیوانی بهختیار زیّوهر کوّکردنهوهی مهحموود زیّوهر پروّفیسوّر دکتوّر عیزهدین ممستهفا رهسول پیشهکی نووسیوه چاپخانهی (الزمان) بهغداد.

۹- سىەبارەت شىيغرى ھاوچەرخى كوردى و چەند مەسىەلەيەكى ئەدەبى دىكە- حەمە سىەعىد سىتۆكھۆلم ۱۹۹۲ ل.۲۲، ۳۲،۲۳ .

۱۰ – ههمان سهرچاوهي پيشوو ل٥٦ .

۱۱ – نموونه کانی شیعری د لزار له دیوانی د لزار – چاپی یه کهم ستق که قلّم ۱۹۹۲ وهرگیراوه.

رێچکهی خوێن، یان رێچکهی ژیننامهی ئازاد دڵزار

«پێچکهی خوێن» کو شیعرێکی (ئازاد دڵزار)ه له دوو توێی (۲۱۲) لاپه پهی قهباره ناوهنجی شیوێنی خوی کردوّته وه و سیه رهتا له (۲۳) لاپه پهدا له ژێر ناوی «شیتێک دهربارهی ئه زموونی شیعر نووسینم» کورته یه کی خهستی ژیاننامه ی خوّی له پوّژی له دایکبوونییه وه تا نیسانی ۱۹۹۶ به زمانی کی سفت و سوٚلی شاعیرانه به سه رهاتی خوّی و ژینی ژان و ژارو هه لکشان و داکشانی بنه ماله کهی خوّیان ده گریّته وه، له پال ئه وانه شدا ترووسکه پووناکیه کده خاته سه ریه کهم هه نگاو به ره و عه شقی هوّنراوه و خوّ پوشنبیر کردنی به که لتووری کوردی و عه ره بی و جیهانی. پاستگویانه ته عبیر له شوّشی ئه یلوولی ۱۹۲۱ ده کات و ده لیّت: «شوّپشی ئه یلوولی ۱۹۲۱ به به رچاومه و داگیرسا، شوّپشگیرانی دیوی بیتویّن و کوّیه له سه رکانییه کهی هه یبه ت سولّتان داگیرسا، شوّپشگیرانی دیوی بیتویّن و کوّیه له سه رکانییه کهی هه یبه ت سولّتان کوّبوونه وه، خه لکی کوّیه هاموشوّیان ده کردن، شه وان به رامبه رشارو میری ئاگری گهوره یان داده گیرساند و یاخیبوونیان پاده گه وانه یاند.

ئهم جـوولانهوه تازهیه بو منی منالکار وهرچهرخانیکی گهوره بوو، تازه ههستم دهکرد که نهتهوهیه کی به شخوراوم، شو شرگیران داوای ئه و مافانه دهکهن، بویه بهدل پیشمهرگهم خوشدهویستن و به دیتنیان شاگهشکه دهبووم. خوینگهرمانه داکوکیم له شورش دهکردو ئهم هه لویسته م به راشکاوی راده گهیاند. بویه خوم له به راه که دوو رییانیکدا دوزییه وه له لایه که کوری پیاویکی کومونیستی ناسراو بووم، ئه و سهرده مه کوردیان به جـوولانه وهیه کی ده و سه ده می دوردیان به جـوولانه وهیه کی ده ده دو به چاره سه رکردنی یاسای کشتوکالی ده دایه قه له م بویه قوتابی و لاوه کانیان خیسه یان لی ده کرده!

زوّر له قوتابیانی پارتیش که له دهرهوهی قوتابخانه شدا دوّست و ئاوه لمّ بوون، ههردهم حسابی کوّموّنیستیان بوّ دهکرم و که دهگهیشتمه سنووریّکی دیاریکراو، دیواریّکی وهمی له نیّوانماندا هه لده چیّنرا، وه ک نهوت و ئاو، ههرگیز ته واو تیّکه ل

نەدەبووين! بۆيە لەناوەوەدا نامۆ بووم، ئێستەشى لەگەڵدا بێ لەگەڵ ئەو نامۆيىيەدا راھاتووم و پەشـيمانىش نىم!» بۆ ئەمانەتى مێىزووش ئەوە دەڵێم كە بارزانى نەمر سـەركىردايەتى شـۆرشى ئەيلوولى كرد راى كۆمـۆنيـسـتەكانىش گۆرا بە بەيانى رەسىمى ئەو راستىيەيان راگەياند.

کهواته ئازاد دلّزار بهر له پیّ نانه جیهانی شیعر که سهرهتاکهی بیّ ۱۹۲۹ دهگهریّتهوه. به ههستیّکی نهتهوهیی و بیریّکی کراوه ماملّهت لهگهلّ سهرجهمی ئهو پووداوانه دهکات که له بهرههمهکانیدا رهنگیان داوهتهوه. ئهگهر چی ناکریّ به تهواوهتی ماف به و کوّمهلّه شیعره بدریّت که (۱۱۲) هوّنراوهی بهخوّوه گرتووه. بهلام دهکریّت لهئاستی ههندیّکیاندا ههلّویّستهیهک بکهین و باری سهرنجی برووسکهیی دهربرین، که چوّن نیشتمانی ئازیز، عهشقه پیروّزهکهی ئهوهنده قوولّ چووهو له دهربوونا چهکهرهی کردووه، تا بوّته نهخشی دلّ و، سوّزه بیّگهردهکه ئهوهنده سهر دهکات که دهبیّته هیّزو وزهی شیعر:

دەيانەوى چيتر شىعر

نەكەم بەزەردووى مەچەكى

سيى سيى هەر وەك بلوور

قرى كالّى فەرامۆش كەم

چیتر بهرهو «باغی پاشا»

رێ دانهگرم بێ گوڵؠ سوور

ئهم هاودژییهی نیّوان ئارهزووی چنینی گوڵی سوور «گوڵی ئازادی» و قهدهغهکردن و هه پهشه لیّکردن، ئه و دوو حاڵه ته ناکوّکه له زوّبهی هوّنراوهکانی شاعیردا تیّبینی دهکریّت. بوّیه پاییزی شاعیر کوّچیّکی سووره، به لاّم هاوکات گه پانهوهیه به رهو به هاریّکی جاویدانی، ئهویش له ریّگهی کاروانی عهشقی ئازادی که بهسهر پشتی پووباری خویّن گوزهر دهکات، ئه و پایزهی لای کهسانی که هه رهسه هیّنان و نووچدانه، هیّمای چوّلکردنی گوره پانی خه باته، به لام لای شاعیر به رده وامبوون و خوبه ستنه وهیه به په په په په هه وار پاریزییه:

هەرچەند شەم ئىلاخ جى بىلى لە وەرزى گەلارىزانى ھەرگىز دللە دىوانەكەم ھەوارى ناگوېزىتەوە.

چەمى خوين ریدچکە دەبەستى بەرەو کەنارى رابردوو و تەکاندان، ئاوازى ژیی کەمان دەبیته هاوارو نرکەو هارژنەى مژدەى ئازادى، گویی کۆیلەکان پر دەکات، بەلام ئەفسووس ئەو كۆيلانەى كە بە دەيان راپەرين و شىۆرشىيان بەرپاكرد، ئیستە بى سەركردەن، بۆيە شاعير لەنیوان دوو تەوەرى ناكۆكىدايە، تەوەرى بانگەشەى شۆرشى كۆيلەكان و، نەبوونى سەركردەى لىھاتوو:

بەلام كوانى سىپارتاكۆس؟ دەى خىراكە

سيارتاكۆسى كۆيلەكان

زهمینه ی شوّرش لهباره و رهخساوه، به لام نهبوونی سه رکرده ی میّروویی و پیّویست بانگه وازه که کپ دهکات، شاعیرجاریّکی تر داوای تهکان و رابوون دهکات و دهلّیّت: ده کنراکه.

«فلۆرا»ی خواوهندی گولآن و دایکی بههار لای روّمانییه کوّنهکان لای شاعیر دهبیّته گوی بیستی هوّرهو بالوّرهو بلویّرو حهیران و چهمیّکی پر ناوازی ههمه جوّر دهخولّقیّن، که شاعیریش خوّی گویندهی نهم چهمهیه، مافی خوّیهتی گهر بپرسیّ:

تق بڵێؠ گۆرانىيەكانم

لهو خاكه بهرده لأنهدا

گوڵ دەرنەكە*ن*؟!

«لەژىر جەزرەبەدا» وینەی قارەمانىکی بەر لەراپەرىنە كە شاعىر زىرەكانە بۆی كىشاوىن، ھەلويسىتى رەق و باوەرى پتەوى بە جۆرى دەردەخات لە رىگەى راناوى بكەر دەمامكىكى بۆ سازدەكات و بە چاكترىن دەسەلاتى شىعر چارەسەرى بابەتەكە بە شىيوەيەكى ئازادانە دەكات. تىايا شەخسىيەتى پىشىمەرگە— خەباتگىرەكە ون دەبىت، دوو شەخسىيەت دەبن بەدوو ئاوينەى بەرانبەر يەك، وينەكىشانى واقىعىك

دوورنییه واقیعی خوی بیّت، یا هی کهسیکی تر، بو مهبهستیکی تایبهتی. که خزمهتی دوّزه گشتییهکه دهکات.

هوّنراوهی «نیّرگز فروّش» هه لْگیّرانه وه و سه رهوژیّر کردنی واقیعه، تیّکه لْکردنی خهم و پهژاره ی شاعیره لهگه ل جوانی و کهیفبازی به هار. واقیعیّکی ناموّی پر ئیش و ئازاری شاعیر له ناو واقیعی سروشتدا ده تویّته وه، که نوقمی جوانی و ههوابازییه که شاعیر له و حاله ته ده روونییه ده رباز ده کات و داهیّنان و نه فراندنی شاعیر له و وه ک کولردج ده لیّت:

« ئەو بابەتانە ھەلادەبژىدى بە تەواۋەتى دوۋرە لە خودى شەخسىيەتى خۆى» شاغىر بەۋە گرەۋى ھونەر دەباتەۋە كە دەبىت بەشىكى لە قەۋارەى گشتى و مىنۋۋويى ئەمرۆ نويبوۋنەۋە بەسسەر شاغىيراندا زال دەبىت، بىباكى و كالتەكردنى بەزستان، دىۋى ناۋەۋەى (ئازاد) دەگۆرى، سىروشتى بەرچاۋ دەبىت ھىماى ژيانى ئايندەى. لە ھۆنراۋەى «ئەۋ رۆژە دى تۆش دىيتەۋە» شاغىر رىبوارىكى كارۋانى خەباتە قۆناغ بە قۆناغ زەۋى تەى دەكات، كە دەيەۋى لە قۆناغى لادا نائومىد دەبىق دەبىق ئازىزەكەى رۆژى بىتەۋە، ۋەك ئاكامدا نائومىد نابى، چاۋى ھەر لە رىنگەيە، كە ئازىزەكەى رۆژى بىتەۋە، ۋەك بوۋكى بەھار، بە كراسىكى سىپى كە رەمزى ئاسوۋدەيى ۋ ئاشتى ۋ ھىدىنىيە:

ئەو رۆژە دى تۆش دىيتەوە

بەكراسىكى سىپى تەنك

وهک دار گهرازی پشکوتوو

لهناوهختا

گهرانهوهی شاعیر بهرهو شاخ و ژیانی لادی، میروق بهرهو دواوهو رابردوو دهگهریّتهوه، له ههستی دهروونی خوّیدا. ههرچهنده له ههندی شویّنا نائومیّدی دهردهبریّت، به لام ئهم رهشبینییه حالهتیّکی چهسپاو نییه بهلّکو بهرهو سهرفرازی و دواروّژیّکی نویّی دهبات، له ههمان کاتدا بهخوّداچوونهوهیه:

که مندال بووم

نەمدەزانى رۆژێک دادێ

زامی شیعرو نیشتیمان و سهرهرویی،

خەوى شەوانم دەزرىنى !

ئاى لەو رۆژانەي رابردن!

که وردیله و راژیله بووم

ئاى كە چەندە مناڭكارو

بهبى ئاگاو ساويلكه بووم!

بهراوردکردنی دوو سهردهم، داننانه به توّلهکردنهوهی ئه و سهردهمه ساویلکه و ساکارییهی شاعیر که تهنیا بوّخوّی ده ژیا، هه ستیّکی سهره تایی دوور لهخوّبه دهسته وهدانی ئه و هیّزه نادیارهی که مروّقی خاوهن دوّزو هه ستیار خوّی لهبه ر ناگریّت و بهره و پلاری قهده رو چاره نووسی پهلکیّش دهکات.

ههستکردن و رهفزکردنی گهشبینی دهوری منالییه، ئهم جوره ههسته شه واقیعدا جیا ناکریته وه مورکی هونه رکاری شاعیر ده رده خا و دهبیته بنچینه یه هوشیاری کومه لایه تی. هونراوهی «ئهوان» و هونراوهی «هیوا» دوو ته وه ری هاودژ به یه کن دوو ئه لقه ی لیکترازاو. ماف ده خوری و ده سه لات نییه بو به رگریکردن و به گولله وه لام دهدریته وه، ئه و پشوو خواردنه وه یه ولات ئاوس ده کات به هارو سه ربه ستی و نان چونکه:

تەقەى تفەنگى سىنوور بر

هێلانهی تازه دادهنێ

لەسەر دارى ھيواى ژيان

له هۆنراوهی یهکهمدا ئیش و ئازاری دهروونی و شهت و پهتبوونی روّح چهکهره دهکهن و ریّگه خوش دهکهن بو ههنگاونان بهرهو قوناغیکی تر. هه لکردنی با و بوّرانیکی بیّ ئهمانه. که له لای شاعیر دهبیّته قه لاّی دم دمی خوّراگر نهک به شیّوه میّژوویییه کهی پیّشوو، به لکو بهبیناکردنه وهیه کی نویّ، بوّیه قه لاّ دهبیّته گیانیکی زیندووی رهمزی به رده وامبوون و خوّراگرتن:

دم دم ئێستاش ههر دهسووتێ

زیندهرود ئیستاش دهگری بو سوارهکانی لهپزیرین!

رێچکهی خوێن و قوربانیدان تا دێ به خوڕتر دهبێت، یاخییهکان له داردهدرێن ئهم رێچکهیه زنجیرهیهکی درێژی چهندین ئهڵقهی بهیهکهوه بهستراوه، ئهم دیاردهیهش له زوربهی هوٚنراوهکاندا خوٚی دهنوێنێ له «چراوگ. ئهشکهوت، سوار، سموٚره، گوێن، تهرزه، نیشانه، شلێر، گوڵڵه، دوٚزیانهوه، زمان، بریندار، شههید، رێچکهی خوێن، حهمه، دایکی حهمه، نوێژ، قهڵادزێ، رووبار، چیا، تیزاب، ژێ، مهیخانه، مانگهشهو، تاد».

دهتوانم ناویان بنیم شیعری بهرگری، به لام دوور له راپوت ئامیزی، وهک ههر جوّره شیعریکی سیاسی. شاعیر شیعری کردوّته چهکی خهبات و یاخیبوون، ههر وهکو پاپلو نیرودا ده لنی «دهبی شاعیر شویّنی خوّی له شهقام و له کوّری جهنگ، ههروهها له ههتاوو سیّبهریشدا بکاتهوه».

هۆنراوهی «مهست» راکردنه له رووبه روو بوونه وهی واقیعی سه پاو، رهواندنه وهی خهمه کان و ده رباز بوون به خهیال له گرفته دژواره کان، کورد و ته نی «ئاش له خهیالیّ ئاشه وان له خهیالیّ نیّوان وه هم و واقیع. دوو ته وه رهی هاودژ، ته وزیفکردنی ئه محاله ته به و راستگریی و سهر راستییه، سه رکه و تنی شاعیر ده سه لیّنی و، چاره سه رکردنی خودی و خیزانی هه ولّدانی لیّک به ستنیان به و شیّوه خه یال پلاوه، واقیعه هه ستبیّکراوه ده رده خات:

من دەمەوى غەمى ئەوان

بەمەى لەبىر خۆم بەرمەوە

بۆسىبەي شەو،

ئەوكاتەي كە لە دەرگەم دا

گوتيان: برق ئيمه چيتر

دەرگا لە مەست ناكەينەوە.

«مەیخانەی مانگەشەو» دوو ریکهی هاودژ، ریکهی ریچکهی، خوین و ریکهی دووره پهریزی و تلانهوه به خهمه گشتییهکان «ئهو نانه نانه ئهمرو لهخوانه» ئهم دیدو

پردێڪ لهنێوان

دویّنی و ئهمروٚ له کوٚشیعری ههژانی بهردی نهوزاد رهفعهتدا

(نەوزاد رەفعەت) ھەر لەگەڵ گرووپى روانگەدا وەك شاعيريّك ھاتە نيّو دنياى شيعرو شاعيرانەوە، لەو دەمەشەوە تا ئيستا لە كاروانى خۆ نويكردنەوەدا جى نەماوە، ئەو چوار بەرھەملەى كلە بەچاپى گەياندوون، رەنگدانەوەى ئەو رىيچكە شىعرىيەن كە شاعير گرتوويەتىيە بەرو لەسەرى بەردەوامە.

رایه لکردنی پردیک لهنیوان کون و هاوچه رخدا

شاعیر لهکو شیعری «ههژانی بهرد» ا، زیرهکانه مامه له لهگه ل موفره داتی کون دهکات، به تایبه تی میسوّلوژیا وه که هزریّکی مروّق خوازانه ی سهره تای هه لویّستیکی دروستکه رانه ی لیّ وهرده گریّ، که له ریّگه ی نه وهوه چوّن له واقیعی به رچاو بگهین و توزوگه ردی رووه شینواوه که ی لیّ دابته کیّنین و، پهرده له رووه دهمامکراوه کان و که له به به دو ناکوّکی و پیّوه ندییه نامروّیییه کان هه لمالین. نهم تیّگه یشتن و بوّچوونه ی که له به و شیوه یه ورده ته وزیفکردن یکی هوشمه ندانه ی نه فسانه یه که ده یه ویت کروّک و کاکله بیّگه ردو سه رچاوه مروّیییه که ی بخاته به رتیشکی خوّر و روانین یکی نویّی مروّق یکی نویّی پی به خشی .

شاعیر ئەو ئازادى كەشىوھەوايە كراوەى لەدنیاى ئەفسانەدا دەيبينى، لەواقیعى كۆت و بەندكراویى ئەمرۆدا بەدى ناكات، كوا ئەو بەرائەت و بىلىگەردىيەى ئەوكات، كە مرۆف بە خەيال لەسەر پشتى سىمرخ، بالى ھوما گەشت بكات و بخەوى؟!.

به گورگه لووری شهیپووران بلین: بیدهنگ.

بڵێن: بێڵڹ تاوێ لەژێر سێبەرى پەلكە زێڕينەى

ئالووالاي بالى هومادا بخهون.

بيّلْن لهگهلٌ فريشتهي ئهوديو كاتشويّندا بكهونهريّ.

بيّلن ههرداو ههرد .. دهشتاو دهشت.

بۆچوونه خەمىيە ورێبازى بە پێچەوانە «ڕێگەى كۆچى سوور» رووبەرووى يەكە دەبنە وە. دەكەونە ململانى لەناو خودى شاعيردا، لە ئاكاما رێى كۆچى سوور بەردەوام دەبێت و شاعيرش رێبوارى ئە ورێگەيە كە لەدوورە وە ترووسكەكەى بەدى دەكات و بۆى دەچێ:

رێی کۆچی سوور

ههرگیز رووت لی وهرناگیرم

ترووسکهی دوور

چهندین شیعری تر چاوه روانی ئاو رلیدانه وه بوون به تایب ه تی (نان) و به هاری دوراو، به لام هه رئه وهنده م بو لواو ئه گه رکه میکیش له ترپه و ریتمی شیعره کان به گشتی وردبینه وه، تیبینی ئه وه ده که ین که شاعیر ئه وهنده خوی به سه روا نه به ستوته وه، به شیوه یه کی خونه ویست کیشی هه مه جوری په نجه به کارها تووه، ژیانی چه ند ناوچه یه کی جیاواز و ده ربه ده ری و ماموستایه تی به تایب ه تی له لادید ایارمه تییه کی ته واویان داوه که به زمانی کی سفت و سول و پاراو و ره وان په یقه کان له بوته ی شیعردا دابریژی و تام و چیژیکی تایبه ت به هونراوه کانی ببه خشی و گره وی هونه ربباته وه و، ئازاد دلزار ببیته شاعیریکی خاوه ن دهنگ و رهنگی تایبه ت به خوی و لیکولینه و هه نیاز داخی که به مینروه که به می شیوه ی جیاجیا له سه ر شیعره کانی بکریت، زور له وه زیاتر هه لنگرن که به مشیوه ی له سه رم نووسین و به لای منه وه ناچیته خانه ی لیکولینه وه.

دوای پهپووله سپییهکانی میرگی بی (مین)دا بکهون. بیلن ههندی یهرهمووچهی میهرهبانیی شاتاوسیان لی بباری.

گاو گهردوون، هوما، فریشته، شاتاوس، میرگی بی مین، به ستنه وهی ئه و موفرهداتانه به یه که وه به ستنه وهی کلتووری ئاشووری و کوردی یه زیدییه به واقیعی ئهمرق.

(هوما) یا هومایون ئه وبالدارهیه که خه لکی کون وایان دهزانی ئه وه ی بکه ویته سه ر پشتی یا ژیر سیبه ری دهگاته بالاترین پایه، په رهمووچی میهره بانیی مه له که تاوس، رهمزی به زهیی و خوشه ویستی و دلو قانییه، په پووله ی سپی میرگی بی (مین) که ئه مروّ له کور دستانی ویرانه خاکدا نزیکه ی بیست ملیون (مین) چینراوه، که نه که ته نه که به نورانه له ژیر پنی دهیان که سده ته قنه وی به لکو ته نانه تا میرگ و میر و میرا و میرا وی وی وی داوی دهیان که سده ته وی وی او کیشه یه ی که شاعیر په خوراریشیان له په پووله ی سپی حه رام کردووه، ئه م دوو ها و کیشه یه ی که شاعیر ره خساندوونی به لگه ی زیره کی ئه وی به وی به وی نه وی نه وی سبولو وی میسولو وی میسولو وی به نه وی به می باوی میسولو وی این فه نتازی و بیگه ردی ژیان. شیواندنی واقیعی ئه مروّ گه یشته راده یه که چه که به دهیان ساله وه چه دوای وه چه ی به حاجی له قله قی به سته زمان لووتکه ی مناره ی مزگه و تی خانه قایان کر دبووه لانه ی هه میشه یییان، به لام به داخه و پاش گولله بارانکر دنیان و له خوین گه وزاندنیان و دلشکانی بی چووه و وه چه کانیان، پاش گولله بارانکر دنیان و له خوین گه وزاندنیان و دلشکانی بی چووه و وه چه کانیان، تازه دلیان شکاوه، چون بینه و هو گه ربینه وه ش، ده بی نه م واقیعه تفت و تاله تازه دلیان شکاوه، چون بینه و هو گه ربینه وه ش، ده بی نه م واقیعه تفت و تاله دگی می د

بینه وه ده لین له و باخه شوخوشه نگه ناوکه سیومان بو هه لمه ده ن جوّللا نه یه کمان له چیزی ئاسووده یی له خهرمانه ی تریقانه وه بو هه لخه ن.

شاعیر داوا له و که سانه ده کات که له دوّزه خدا پاک بوونه ته وه، گوناهیان شوّراوه ته وه، له خاویّنگه که دا دهرچوون، له ریّگه ی داستانی گاوگه ردوون گه شتی

قوربانیی گیای ژیان، که (که له گامیّش) له دارستانی (خهمبابا) دوّزییه وه بوّ ئه وه ی دوای مه رگی (ئهنکیدوّ) نه مری و جاویدانی بوّ گه له که ی بر ه خسیّنیّ، به لام ماره که خواردی و نائومیّد بوو، وا ئیستا ئه و گیایه ی جاویدانی که رزگاربوونی به شیّکه له کوردستان، با به ره و ده رگای په رستگه ییّ به رین، تا نه مری مه رگ ببه زینیّ.

هۆنراوهى (دەربازبوون)، هەمان روانين و جيهانبينيى شاعيره كه دەڵێ:

ئەوا قەد قەد گۆشىتتى رانم

یا زمانم

دەبەخشمە ئەو سىمرخە فرياد رەسە ميهرەبانەي

بەتەمامە ينى كۆريانە لە قەينلكى ھىلكەي

پیسی زهمانی زر.

له ئاگردانی دۆزەخی پر بی گوناه

بترازينم و بيمه دهري.

له تەوتەمى ژير زەمىنى تارىكى سر،

له كيوى قافى دا لاشى جگەرخۆرە،

له چاوهروانیی بیهوودهو قوولایی وشکی ئهم بیره،

دهربازبم و زریانانه بکهومه ری.

راکردنی (نهوزاد رهفعهت) له و واقیعه ی دووچاری بووه و پهنا بردنه به رسیمرخ بۆ دهربازکردنی، لهدواییدا گه رانه وه بۆ سهردهمی مندالی و ههرزهکاری و ورووژاندنی چهندین پرسیار وهک مندالیّک و رووبه روو کردنه وهیان بۆ دایک، گه رانه به دوای تیکهیشتنی دنیاو نهینییه کانی، شیکردنه وهی ئه و شتانه یه له دهوروبه ریدا که دوینی و ئه مروّی بیر ده خه نه وه، دهیه ویّت بچیّته ناو جه رگه ی جیهان و زریانانه بکه ویّته ریّ به دوای جیهانی کی یوّتوپیای فه نتازی ده گه ریّ و ده گه ریّ، پشت به جیهانی خهیال و ئه فسانه ده به ستی، دیوی ناوه خوّی له ریّگه ی مامله تکردنی له گه ل دابونه ریت و ئاکاری کوندا ده رده خات، ترسی له چاره نووسی خوّی هه یه، نیگه رانه له و روژگاره ی که تیّیدا به زوره ملیّ ده ژی، که ده ری ده بی میْژووی ده وری مندالی و هه رزه کاری و ئه فسانه یه، خوّشی و کامه رانی و ئاسووده یی و خه لکی تر له و ژیانه

ئەفسىاناويىيە بىلگەردەى زەمانى كۆن دەبىنى، كە بوونەتە مىلىژووى رامانى ھزر و بىركردنەوەكانى، ئەم جۆرە شىلاوازە، راقەكردن و لىلكدانەوەى ماناى ژيان و بوونە بەلىقجىكى سىۆزدار، كە ئايىن تىكەل بە مىرۋو دەبى، زانسىت تىكەل بە خەيال، خەوبىنىن تىككىل بە واقىع:

هەرداو ھەرد.. دەشتاو دەشت برۆ.

شاخ و شاخ.. شاراو شار بروّ.

بەريوە تالىشك بخق.

مەگەريوە.

هەتا ھەتايە چەرخانە بسىووريوه.

بۆخۆم و خۆت

بق ووجاخى كوير بق سيوى،

بۆنيو سێو،

لەتى بگەرى.

ههموو رۆژى به درەختى ئومىدىكدا هەلبگەرى،

. . . .

هەنگاو ھەڭينەو بگەرى.

بى كاللهى ئاسىن و زرى

هەتا خۆى لەسەر بەرد دەروى

هەتا گیای ئاسوودەييت دەسىت دەكەوى

خێرا .. بگەرێ.. بگەرێ.

هەرچەند له برگهی كۆتایی هۆنراوهی (دەربازبوون)دا شاعیر واقیعیانه بیر دەكاتەوەو كاللهی ئاسن و زرى بەلاوه دەنى و ئومیدیکی گهش به كهسی دووهم (راناوی ئاخاوتراو) دەبهخشنى كه هەر له گهران بى، تاگیای ئاسوودەیی دەست دەكەوى و خوی لەسهر بەرد دەروى كه گهران و سوورانیکی زویان گهرهکه، بهلام سیماو ر،خساری شیعرهکه ئەفسانه ئامیزهو ئهو موفرەداتانهی بهكاری هیناون، رەنگدانهوهی ئهو شیوازهن: سیمرخ، دۆزەخی پر بى گوناه، كیوی قاف، دالاشی

جگەر خۆرە، تەوتەمى ژير زەمىن، شوين پيى پەرى، حىكايەتى تەلىسىمەكان، چل كەزى، شاى ئەجندان، ئەسىيە ئاوى.

لیرهدا ئه و جوّره ته وزیفکردنه ی ئه فسانه لای شاعیر ده بیته که رهسته یه کی به پیز، که روانینی مروّقی سه رهتایی ده رده خات، زیاتر گه رانه وه یه (گریّی گه رانه وه) بوّ دواوه، بوّ رابردوو، که تیکه له ی جادوو و ئایین و مییروو و رامان و زانستی ده گه ریّته وه و به شیّوه یه کی خه یال ئامیّز هوّنراوه ته وه، رووداوه کان وا خوّیان ده نویّن که خه ونی مندالین له سه رده می ئه فسانه دا.

ئه و جۆره لۆجيكهش، لۆجيكى ئەفسانە و ناماقوول و ناشوينكاته، له و حالهته دا ئهم هۆنراوهيهى شاعير دهچيته خانهى ئەفسانهى نيوان خەون و واقيع، زيندهخهون. (مۆميا) هۆنراوهيهكى ترى شاعيره، كه وينهى واقيعى ئەمرۆمان بۆ دەكيشى، كه پره له ناكۆكى و بى سەروبەرى، مايهى نارەزايى و گلەييكردنه، پريەتى له كەلەبەرى ويرانكارى و ژيانيكى بەندكراو به و سيستهم و ياسايانهى ريكه برن له بەردەم ئازادى مرۆڤ، بەربەستن لەبەردەم ئارەزوو و تاسەكانى بۆ ئاسوودەيى و دلنيايى، مرۆڤ لەو واقيعهى تيدا دەژى ئاوارە و نامۆيه، مرۆڤى شياو له شوينى شياوى خۆى داناندرى، هەمو هەول و تەقەلايه باشەكان پووچەل و نەزۆك دەرچوون،، ئەم داناندرى، هەمو هەول و تەقەلايه باشەكان پووچەل و نەزۆك دەرچوون،، ئەم داناندرى، ھەمور ھارژنى وەرسى و توورەيى و نارەزايى دەربرينه، بەلام لە بۆتەيەكى ھونەريدا، ئەم واقيعه، واقيعيكى دەستكردى مۆميا كراوە، دژى ياساو ريساى سروشته، بۆيە ئەوەتا دەلىن:

له نزیکیی مردن و بوون

له سیرامیک و بهرد دهچووین

شــهوانی ســووتان و لهرزی فــــــی توورهیی و خــواردنهوه ش جگهرهی وهرسی دهکیّشاوخوّی دهنواند:

من ههمیشه نهمامی نهزوّکم رواند

هەر تۆوى پووچەڭم وەشاند

بەردەرگاى باخچەى بابلى (ميديا)ى خۆمم

به نووشتاوی به تال رشاند

باوهشم بق تارمایی و داوهل کردهوه.

هه لبه ستم بق ئه جنده و گلکق خويندهوه.

كەرەتى زايەللەي زەنگى ژەنگنى جوانى نەبىسرا

تيرى كوشندهى سهردهمى ويكهاتنهوه

عەزياى زيى ھەستى نەپيكا .

ستەمە پەنجەي نابەلەد ساز بژەنى.

حەيفە دەنگ ناساز لە ريزى كەلەشيرى

پۆپنەو ھۆلكە زۆر بخوينى.

بهقهد ئهوهی ئهمرو شاعیر له ولاتی خویدا لهناو ئه و ههمو ناکوکی و جیاکارییانه و گرفتانه دا ده ژینت و تووشی نامویی بووه و سهری خوی هه لادهگری، کهچی هه رتهنیایه و ئاواره و نامویه، نیگه ران و شپرزهیه و چاری ناچاره، هه رچهنده تاسهی خهیال دهیباته وه و زینده خه و به بالی سیمرخ به ره و جیهانیکی دی ده بات، جاروباریش سکالای دوردی خوی بو مانگ هه لاه ریژی، به لام ههمیشه بیداره:

جارنا جار لهناكاو لهخهودا دهشيوي

گەواللەي بەردىنى مۆتەكەش

تاوادهى موناجات

تا سەھەر نارەوى.

شاعیر خوازیاره و له ههولّی ئهوهدایه که لهجیهانیّکدا بگهریّ، دهکاریّ بیگیّریّته وه باوهشی شتیّک له سروشتییه سهرهتاییه کهی که لهگهلّ رامان و قوولّبوونه وهکانیدا بگونجیّ، خواستی مروّقی ئهم سهردهمه ش بو گهرانه وهی سهردهمی ئه و جیهانه ی گهرهکیهتی، گهرانه وهیه بوّ بهرگی یه کهم، بهره و ئه فسانه، که به ههمان هه ست و سوّز و ئه ندیّشه به رجه سته ی بکات، ته وزیفی بکات، ئه و جیهانه ی بوّ بره خسیّنی که به وشه و پهیقه کانی گهرهکیه تی سرووته کانی رهفتار بکات، هه رچه نده که به کات و شویّن تا بلیّی لیّک دوورن، به لام له چنینی ئه فسانه دا مروّق به مروّق دهگاته وه، به م

جوّره شاعیر توانیویهتی ئه و جیهانه موّمیا کراوه ی که رووبه رووی دهبیّته و مهحکووم بکات و کوّمه لیّک پرسیار بورووژینی و بلّی:

ماسیگری دهریای مردوو بق تقر هه لدا؟.

هەنگى ميرگى خۆلەمىشىن كوئ ھەلمرى،

(جەمشىد) لە جامى بەتالدا چۆن بروانى،

(خەييام) تينووتر لە لم

لەنتو سوالەتى كوويەدا چ بېتژى؟.

كۆرپەي بەرمەمكى مۆمياژن كەي شير بمژي؟.

ههر لهم تهوزیفکردنهی ئهفسانه دا شاعیر دهسه لاتی خولقاندن و ئهفراندنی خوی دهسه لمینی که پانه وهی شاعیر بو جیهانی ئهفسانه و میتوّلوّژیای کوردی و جیهانی، جوّره نویّخوازییه کی به شاعیر بهخشیوه که پروانینی بو شته کان، له گوّپانکاریدا بی له واقیعی بازا پی و شتی پروّژانه دوورکه ویّته وه، سوود له سوسیوّلوّژیا و سایکوّلوّژیا و مربگریّ و ناوه پوّکی نویّی پیّ سایکوّلوّژیا و مربگریّ و ناوه پیّ دهولهمه ند بکات و خویّنیّکی نویّی له جهسته یدا بیه خشی و شیعری کوردی پیّ دهولهمه ند بکات و خویّنیّکی نویّی له جهسته یدا بگه پیّنیّ، که پروانینی شاعیر بهرانبه رژیان به ههمو ناکوّکی و ناله باری و ناپه واکانییه و هی پیّ چهوانه بکاته و ، بو نهومی بگاته و اقیعیّکی که سرووشه که ی ناپه و ناپه و کایه و هو کایه و هو دوری و کاره یّنانی نهفسانه بینا نهفسوناوییه کهی بیه ها نیون.

گومانیش لهوهدا نییه پهنا بردنهبهر ئهفسانه که زوّربهی شاعیرانی ناوداری جیهانی له دارشتنی کاری هونهریدا پشتیان پیّ بهستووه، نیشانهی ههلّویٚستیکی هاوچهرخانهیه، ئهم ههلّویٚست وهرگرتنهش لهوهوه هاتووه که شاعیر بهحوکمی ئهوهی خاوهنی ههست یکی بهجوش و سوزیّکی بهتاو و گور و ئهندیْشهیه فهنتازیانهیه به و جیهانه موّمیا کراوه رازی نییه و پیّی ههزم ناکری که پیّوهندی و نرخ و بههای نامروّقانه خوّیان بهسهریدا سهپاندووه، بوّیه له ئهلتهرناتیقیّک دهگهری که حهز و ئارهزووهکانی دابمرکیّنیّتهوه «شاعیری هاوچهرخ که پیّرهوی شیّوازی ئهلیوتی دهکات، له راستیدا کهوتوّته ژیر کارتیّکردنی ئاوو ههوای ئهلیوتی له

هۆشـمـهندىيـهوه بى يا ناهۆشـمـهندى. مـهبهسـتى پركـردنهوهى ئهو كـهلهبهرهيه كـه لهنێوانى ئهو وێرانه جيهانهى دهيبينى و ئهو جيهانهى گهرهكيهتى و ئاواتهخوازيهتى لێك جيابكاتهوه كه ببى وهك چۆن وێنهى كێشاوه، كـه ئهو بههاو دابو نهريتانهى تێدايهو داوايان دهكات و لهو باوهرهدايه رێگهى سهرفرازييه، واته شاعير خراپترين جيـهانمان بۆ وێنه دهكێشى و باشترين جيـهان دهوڵهمهند دهكات، لهسـهر پردى ئهفسانهو رهمز، له وێنهكێشانهوه بهرهو گۆرانى دهپهرێتهوه.(۱)

(ههڵدێر) ههمان ڕێچکهی بهراوردکردنی ئهمڕۆ و خهیاڵی باڵگرتووی شاعیره بۆ جیهانێکی نوێ، مهبهستی پیادهکردنی خهون و ئارهزووی زۆر و زهبهنده، پیادهکردنی ئهو خودهی دهنگه ڕهسهنهکهی خهفهکراوه، دهنگی ڕاشکاوی بێزاری و دادو بێداد لهدهست ئهو ژیانهو پێشکهشکردنی ئهلتهرناتی قیٚکی نوێ بۆ ئهو جیهانهی ئهم رۆژگاره پڕ له سهیرو سهمهرهو ناکوٚکی و جیاوازییه، رهتکردنهوهی یاساو سیستهمی داپلوسین و سهرکوتکردن و نائومێدی و شکستهێنانی شارستانییهت و ژیاری ئهمروق، گهرانهوه بو روژانی رابردوو، بهکارهێنانی رهمزو هیٚما. ئهم جوٚره ئهزموونه شیعرییه (وهرگر – متلقی) دهخاته بهردهم خوّ دهربازکردن له قهناعهتکردن بهو واقیعه ناموٚیهو بیرکردنهوهو رامانێکی نوێ، که شاعیر گهرهکیهتی دنیایهکی جاکترو رووناکتر و بهختهوهرتر بخولقێنێ:

دۆزەخ.

دۆزەخ لەوەدايە مەزار نالە نالى لىي ھەلدەسىي

دۆزەخ لەوەدايە گوێچكە بێدەنگيى بەردىش دەبىسىێ

دۆزەخ لەوەدايە نىگا

ييش كاروانچى.. هەلديرى رى و

پیش خەيالى ئەستیرە ناس

ئەودىو كۆوى ئەمرۆو سىبەي بەدى دەكا.

دۆزەخ ئەوەيە مۆرانەى ترس و گومان ئۆسقان دەخوا.

قورينگەكانىش لەترسان

قەتار قەتار... ھەوارو كويستانيان گۆرى.

گوله کانیش بی مالتاوایی و دهستگوشین

یهکه یهکه گهرانهوه... گهرانهوه به زویری.

ئەملە دىوى دەرەوەى واقىعە دەستكردەكەيەو شاعىر ھەنگاو بەرەو دەربازبوون دەنى، بۆ دواوە دەگەرىتەوە بۆ رۆژانى پىشوو مىلى سەعات بۆ دواوە دەگىرىتەوە، چاو بەرۆژانى رۆژژمىر دەخشىنىتەوە، چونكە ئىستا:

ئەويستا دل سيويكه كرم ليى داوه.

تەنانەت تواناي خويندنەوەي

رِوّمانی وهک (زنگهکانی بوّکی لیّدهدریّن)یشم نهماوه.

ئاى خۆشبەختى چ قەوانىكى سواوە!!!.

شاعیر ههر بهخو خواردنه وه لهگه ل روزانی رابردوویدا ناوهستی، به لکو پهناده باته به سیمرخ تا له وواقیعه ی ده رباز بکات و به ره و اقیعیکی دیکه ی به ری که له و ژیانه مرداره ی که گیری تیدا خواردووه ده ربچی و ههناسه یه کی خوشی هه لکیشی و تاوی لهگه ل کومه لی خه لکدا بحه سیته وه:

یشتی سیمرخیکی سییم له یاددایه

سەرمانى پى لەم ھەلدىرە كوشىندەيە بدزينەوه.

جوانی و چاکی و پاکی پنی بگویزینهوه.

وهرن پێکهوه دانيشين.

يێکرا ڇايێ،

يێکرا ساردێ،

يێکرا يێکێ بخۆينەوه.

يەكەو جگەرە بكيشىين.

هەناسەيىكىش بۇ مەلى مردارى تەمەن ھەلكىشىن.

نائوم ێ دیی شاعیر بهدوا ڕۆژ و ئایندهی کوردستان ئهوهنده سهردهکات که درهختهکهی بهدهست ڕهشهباوه ههژاوهو کۆرپهلهی خهونیش لهمێژه نێژراوه، ئهوهنده گوناهیشی بهرانبهر کراوه که زهجمهته بشوورێتهوه، بۆیه پرسیار دهکات، پرسیار

ورووژاندنیش نیشانهی هۆشمهندیی دهرسکردنی شاعیره به و مهینهتهی گهلهکهمان پیوهی دهنالی:

> په له کانی ئه م به لایه ناگه هانه به چه ند توبه و زیکری خه لوه ت. به چه ند پارانه وه و نزا، له چند نویژی له دلرا ... پاک ده بنه وه ؟ وا ئاسمانی شه وی ناهه موار روون بو وه و بریا ده ستی بالاو پیروزی (ئایروس)یش بنه زهیتووننکی گهشی له ویرانه خاکدا ده ناشت.

لیّرهدا شاعیر پهنا دهباته بهر ئایین بوّ پاکبوونه وهی ئه و به لایانه ی که به دهستی خومان، پشتاوپشت وهچه دوای وهچه، تووشی ئهم کوردستانه مان کردووه، ئایا به چ جوّریّک گوناهه کان دهشوّریّنه وه و ئایین لهگه لّ میّژوودا تیّکه لّ دهبیّ، ئاسمانی شهوی تار روّژی به دواوه دیّ، راستییه کان دهرده که ون و به بیّژینگ ناگیریّن، مهترسییه کان تا دیّ زیاتر دهبن و هه پهشه له ئه زموونه که مان ده کهن، بوّیه شاعیر خوازیاری دهستی پیروّز و بالای رهمزی خوشه ویستییه که (ئایروّس) هو بنه زهیتوونیّکه ئه و زهیتوونه ی لای حهزره تی مهسیح بووه رهمزو هیّمای ئاشتی، ئهم په نابردنه ی به رهمز که زهیتوونه و، زهیتوونیش رهمزی ئاشتیه و بوّته سرووتیّکی به ربلاوی جیهانی، که و رهمزه برویّنیّ له ویّرانه خاکدا، (ئایروّس)ی رهمزی خوّشه ویستی؟!.

ئهگهر شاعیر هیوا خوازی ئهوهبا بهشیوهیهکی رووکهشانه رهمزهکه بهکاربیننی، ئهوه مۆرکیکی راپۆرتی و خیتابی به هزنراوهکهی دهدا، هیزو پیزهکهی لهشیوهی بهکارهینان و تهوزیفکردنی رهمزهکهوه دی. وهک سرووتیکی ئایینی و سیاسی، سرووتی لهیهک بووردن و بهکارهینانی عهقلی کراوهی ئاشتیخوازانه.

لیّرهدا به کارهیّنانی (ئایروّس) وه ک ئه فسانه یه کی ئایینی و زهیتوون وه ک رهمزی ئاشتی، فاکته ری هاوبه شی نیّوان شیعرو ئایین، هه لّبه ت ئه م جوّره ئاواته شکه پهنابردنه به رخوای خوّشه ویستی و بنه زهیتوونه، پایه یه کی به رز له ناو ئاییندا داگیر ده کات و شتیّکی له ئاسا به ده ره روّشنبیرانی نویّخواز له وه دانین که باوه ری پی

بکهن «وا دیاره ئهمهش بق دوو هه لویست دهگه ریّته وه یهکهمیان: هه لویّستی ئه فسانه و هه لویّستی شیعریه ئه فسانه و هه لویّستی ئه فسانه یی له ناو جه رگه یدا شیعرییه که هه لویّستی ململانیّیه کی به رده وامه له نیّوان مروّق و بووندا، دووهم: هه لویّستی شاعیرو هه لویّستی دروستکاری ئه فسانه یه، که هه ردووکیان له هه مان جیهاندا ده ژین «۲)

کهواته ئهفسانه فاکتهری هاوبهشی نیّوان ئایین و شیعره، چونکه شاعیر وهک له هوّنراوهکانیدا دهردهکهوی، چاو بوّ سهردهمی کوّن دهگیّریّتهوه، سهردهمی پیروّزی و پاکی و بیّگهردی و ئازایهتی و سوّفیگهری.

له پهنابردنهبهر ئهفسانهیهشدا جوّره نویکردنهوهو گوّرانکارییهک بهدی دهکات، که نهمهش هیّماو نیشانهی گهوههری ژیانه، که دهبی بهردهوام له گوّراندا بی، وشکبوونهوه و رهق هه لاتن و خوّ خواردنهوهو چوونه ناو قاوغ و دوورهپهریزی، به لگهی مردنی لهسهرخویه. هوّنراوهی (جوّشان) ئاویّته کردنی واقیع و ئهفسانهیه:

ئەم زىدە كانىي دىرۆكى سەد (ئاگرى)و

لانهی لاوک و سترانی سهوداسهریی ئهنجام تاله.

ئەم زىدە ترى ئەفسانەو خر رۆمانى دىوى زاله.

وا مسى ترس شكينى مندالانيش

شيوهي ههمان رمووزن و ديوهزمه لهخو دهگري.

چەكوشىي كى دلى رەقى دىوانى پى نەرم دەكرى؟.

دواى ئەوەى شاعير لە تەقەللايەكى ھونەرمەندانەدا بەشىيوەيەكى زىرەكانە وينەى واقىع دەكىشىنى وگيروگرفت و لايەنە خراپ و ترس و لەرزو ھىواو ئاوات و خواسىن و بىروراو بەھاو ھەلويسىت بەرجەسىتە دەكات، بەرەو واقىعىنكى دى ھەنگاو ھەلدىنى، كە ئەفسانە لەگەل واقىعى نويدا دەگونجىنى، ئەمەش رەخساندنى جىھانىكى تازەيە:

گوێم له نرکهی ژانی ماینه حدوودێکهو

ناشى نيوچەوانى جوانووى رانەمووسىم.

ناشني.. ناشني.. شتيكي له گويرهي خومي بو نهنووسم.

ئەھا.. ھەتاو چەند ئاڵ و كۆك ھەڵھاتووه.

چ رۆژێکی پرشنگداره داهاتووه!!.

گەرانەوە بۆ سەردەمى مندائى و ھەرزەكارى، ئەم دياردەيەش لە شىيىعىرى زۆر شاعىراندا بەدى دەكىرى، گەرانەوە بۆ زىدو يەكەم خانوو و يەكەم كۆلان و يەكەم قوتابخانە، ئەمانە گشتيان ئىستاتىكاى شوين نىشان دەدەن، كە مرۆڤ پى دەنىتە تەمەنىكى تايبەتى، ئاواتە خوارە بگەرىتەوە يەكەمىن مەلبەندى سەردەمى مندالىو سەردەمى ئەقىن و خۆشەويستى و ھەمىشە ھەست و سىۆزى بۆ يەكەم مال و يەكەمىن خۆشەويست دەچى، وەك شاعىرىكى عەرەب دەلىن:

كم منزل في الارض يألفه الفتى

وحنينه أبداً لأول منزل

متع فؤادك ما أستطعت من الهوى

ما الحب إلا للحبيب الأول

شاعیریی ئیمهش (نهوزاد رهفعهت) دهلنی:

مەملەكەتى دۆزىنەوەى زەرنەقووتەش

بهر هه لدایی و دهربازبوونه: یوتوپیایه.

گەرانەوەش بۆ قۆزاخەى يەكەم ماڵ و يەكەم كۆلان

يهكهم نامهو يهكهمين ماچي دهسگيران

خۆشترين چێژ،

چەقى ئارامىي دنيايە.

به لام بهداخه وه ئهگهر کارو رهفتارهکانی دهوری مندالی و ههرزهکاری و لاویتی پیشتر ههموو خهمهکانی شاعیریان دهسریه وه ئهوه ئهمهشی پی رهوا نابین و ژیانیان لی کردوّته دوّزه خ، ههر بوّیه ش بهیادی ئه و روّژگاره خوّشانه ی رابردووه وه دهژی و نارهزایی خوّی بهرامیه رئه و مهینه ته ی که ئیستا گیری پیّوه خواردووه دهردهبری:

ئەم قۆزاخە ئارامەشيان لى شكاندم.

ئەم خانووچكە ناوازەشيان گەمارۆدام.

جا خاپوورەكەي بەھەشتى

مندالی و بیرهوهریی کون

دۆزەخىترن يا ... نيرۆن؟ .

نامۆیی شاعیر لەمەوە دى ... شتەكان گۆراون، ھاورپیانی تەمەنی منداڵی دیارنین، دیمەنەكان، شوینەكان وەك خۆیان نەماون، دنیایەكی نامۆیە:

نەدرزى دەرگاى كچى شەنگ

به بيانووين بو چاوبركي دەكريتەوه.

نه ئاشناو ناسياويّكيش بهرهو ماڵ دهگهريّتهوه.

گەرەگ ئاشكرا رنۆكى درندانەي دەورو زەمانى پێوەيە.

ئه و درنده ناقۆلايه بۆ روخسارو رۆحى منيش بهريوهيه؟.

من لهم هه لسه نگاندن و نرخاندنه دا ته نیا له لایه نی ته وزیفی ئه فسانه و گریی گه پانه وه ی به ره و دواوه دوام، که به لای منه وه، له کو شیعری (هه ژانی به رد) دا دوو لایه نی گرنگن. ئه م ناونی شانه شیعره کان ده لاله تی خوی هه یه، که شاعیر بتوانی به رد به ه ژینی، مانای ئه وه یه ئه و واقیعه چه قیوه موّمیا کراوه ی بی گیان و خوینه روه که مروق یک، دره ختیک ده هه ژینی و له ناخه وه که موکو پی و لایه نه دریوو ده مامک کراوه کانی له به ره هه تا و هه لاه خات، ده بی ئاماژه ش بی ئه وه بکه م که شاعیر به ئه زم و و نیکی هونه رکاری تیپه په بووه، پامان و خه یالی ناو ته و نی هی قنراوه کان و دارشتنی بینای شیعره که له ده ره وه ی ته و نه که داو لیک دانی تان و پی یه کیتی هه ردا و هی ناوه وه و ده ره وه ، می ناوه وه و ده ره وه ، دابه شکردنی هارم قنییه تی هی قنراوه کان له دل و ده روونی گویگرو خوینه ردا له ده ست دابه شکردنی هارم قنییه تی هی قنراوه کان له دل و ده روونی گویگرو خوینه ردا له ده ست

جوانکاریی هۆنراوهکانی شاعیر لهوهوه دی که بهشیوهیه کی هونهرییانه ئهو باکگراونده روّشنبیرییهی ههیهتی، به خهیالیّکی بهپیت و هزریّکی کراوه سوّزیّکی هیمن و لهسهرخوّ دارشتووه، که خوینه و ههست به خوسهپاندن و سواربوونی ملی سهروا ناکات، بهشیّوهیه کی خونه خواست و عهفه وییانه وهزیفه ی شیعری بینیوه و له

ئاوردانهوەيەك لە ديوانى عەونى

زوّرجاران ئاوازیّکی بهسوّز بهدهنگی سترانبیّژیّکی دهنگ خوّش، نرخ و بههایه کی ئهوتوّ به شیعریّ دهبهخشن ، که ناو و شیوورهت پهیدا بکات و بهناو خه لکدا بلّاو بینیتهوه، بهر لهوهی له روّزنامهییّک یا گوّقاریّکدا چاوی به رووناکی بکهویّت. منیش ههر له تهمهنی منالّییهوه، لهریّگهی گوّرانیبیّژهکانی کوّیهوه (عهونی)م ناسی. ئهو سهردهمه جاروبار شیعری شاعیرهکانی ئهو شاره تیّکهلّی یهکتر دهبوون و به سانایی نهدهناسرانهوه مهگهر لهکوّتایی هوّنراوهکه نهبیّت که شاعیر نازناوی خوّی سانایی نهدهناسرانهوه مهگهر لهکوّتایی هوّنراوهکه نهبیّت که شاعیر نازناوی خوّی سیکردهمی (عهونی)دا، ئهوانهی ناویان له بواری شیعردا دههات: دلّزارو، دلّدار ، سهردهمی (عهونی و، صافی و، دلاوهر، سهید ئهنوهرو، چهند شاعیریّکی تر ناویان دهرکردبوو. ئهوهندهی لهبیرم بیّ سالّی ۱۹۶۲ بهبوّنهی جهژنی نهوروّزهوه له نمایشی کاوهی ئاسنگهرو ئهژدههاکدا، دوای رووخاندنی ئهژدههاک به سروود ئهم دوو دیّره شیعرهیان دهوت:

بژی ئازادی، ئازادیخـــواهان بمرن زور داران، بمرن بهد خواهان(۱)

ئه و کاته نهمدهزانی کام لهم شاعیرانه ی ناوم بردن بهتایبه تی (دلدارو دلزار) دایانناوه، تا ئه و روزه ی (دیوانی عهونی)م چاو پیکه و تو دوای پهنجاو یه که سال زانیم که شاعیره که (عهونی)یه بهدووریشی نازانم که بر نمایشه که ئه وه ی به لای منه وه گرینگ بیت سهره تا سهرهه لادانی شیعری شاعیره و وهستان له ناستی یه که هزنراوه یدا بر هه لسه نگاندن و دهستنیشانکردنی رید چکه ی شیعره کانی له بواری رهخنه و لیکولینه وه دا حیسابی بر ده کری، ههرچه نده به داخه وه زور له وانه ی له ثریاندان و به رهه مه کانیان چاپ ده که ن، به ناره زووی خویان ده ستکاری نووسینه کانی پیشویان ده که ن و به ده ستیاکییه و هخویان به خوینه رو رهخنه گر

بواری داهینان و ئهفراندندا گرهوی بردوتهوه، تهنانهت یهخشانهکهشی له شیعر نزیکتره نه کی پهخشانی رووت، بهقه د ئهوهی وشهی شاعیرانهی به کاره نناوه، ماناكانيشى يى دەوللەمەند كردوون، وشەكان لە سەرچاوەيەكى روون و سازگارەوە هه لقو لاون، وه ک جوگه و جوبار ده رژینه رووباری هونراوه کان که به یه کدا چوونیکی هونهری دهرهخسینن، وینه و دیمهنه کانی میژووی کونی سهردهمی پاکی و بهرائهت و بێگەردى و پياوەتى و چێژى بەتاممان بۆ دەگێڕنەوە، ھەروەھا ئەو ئەزموونە ناسك و جوانکارییهی که له ریّگهی وهزیفهی ئهفسانهوه شاعیر دهری بریوه، نیشانهی كارامهيى و ليهاتوويييه كه رەخساندنى هونەرى لەو جۆرە هۆنراوانەدا، دەلالەتىكى وای پی دهبهخشن که حوکمدان لهسه ر نهوه جوّره دارشتن و بیناسازییه لهرووی بههای هونهرییهوه کاریکی وا سووک و ساکارو سانا نهبی، چونکه ئهگهر خوینهر شارەزايى ئەفسانەو رەمزو ھێماكان نەبێ، رەنگە لە ھەڵوێستە جوانكارىيـەكەو پێوهندی به ئهفسانهکهوه تێنهگات، جگه لهوهش کاتێ مروّڤ بهدوای هوٚنراوهکان دەكەويت و جۆرە چیرو لەزەتیكیان لئ دەبینئ. تیدەگات شاعیر لەبوارى داھینان و ئەفىراندندا تواناو دەسىھلاتىكى باشى ھەيەو شىپاوى ئەوەيە كە خوينەر زياتر لە هۆنراوەكانى ورد بېيتەوە، تەنانەت ھەر ھۆنراوەيەكى نووسىينىكى تايبەتى هەلدەگرى، بۆيە لەترسى درىزەدادرى من تەنيا ئاورم لەچەند ھۆنراوەيەكى شاعير داوهتهوه(*)

پەراويزەكان

- ١- اسعد رزوق- الاسطورة في الشعر المعاصر- منشورات مجلة (اَفاق) بيروت ١٩٥٩، ل١٢٠ .
- ٢- اوستن وارين- ورينيه ويليك- نظرية الأدب- ترجمة محيي الدين صبحي- المجلس الأعلي لرعاية الفنون والآداب- العلوم الاجتماعية سوريا- ١٩٧١، ل٣٤٨ .
 - ٣- انس داود- الاسطورة في الشعر العربي الحديث- مكتبة عين شمس- القاهرة ١٩٧٥، ل٤١ .
- * کۆپلەکان لە کۆشىيعرى (ھەژانى بەرد)ى (نەوزاد رەفعەت)ەوە، وەرگىراون كە زنجىرە (۸۸)ى چاپكراوەكانى وەزارەتى رۆشنبىرىي (حكوومەتى ھەريۆمى كوردستان)ە.

ناناسينن، ئهم ناراستگۆيىيە فيل لەخۆكردن و خوينەره.

(گۆران)ی نەمىر لە يەكەم بەرھەمىيدا كە بەناوى «بەھەشت و يادگار» بوو لەو سىدرەتايەى بۆى نووسىيوە راسىتگۆيانە ھۆنراوەكانى دەخاتە بەردەم خوينەرو رەخنەگرو ئەو كارە نارەوايە رەت دەكاتەرەو دەلىّىت:

«له کاتی نووسینهوه و ئامادهکردنی ئهم نامیلکهیه بق چاپ، له شیعره کۆنهکاندا ههندی وشه و تهعبیری چهوت تووش هاتم ئهمتوانی بیانگۆرم بهوشهی کوردیی پهتی، یان به چهشنیکی پهسهندترو دلگیرتر دهستکارییان بکهم.

به لام ئەمـه لەبارەى سـەرنجى ئەو كەسـانەوە كە بەشـويّن ليّكوٚلينەوەى تەئريخى ئەدەبى كورد. وەچوٚنيـەتى گەشـەكردنەو گوٚڕانى زمانى كورديدا ئەگـەريّن، زيانى زورترە لەسـوود، با بيٚزارى خوٚيشىم لەولاوە بوەستى لە تەقەلاى شاردنەوەى خەوش و ناتەواويم بە چەشـنيٚكى لە ئەندازە بەدەر، بەلْكو لە سىنوورى ئەندازەى تيْكوٚشـينى خەلقى تريشا.

لهبهرئهوه بریارم دا دهستی دهستکارییان کهم و زوّر بوّ دریّژ نهکهم، وهههروهکو ههن و بوون بیانخهمه پیّش چاوی خویّندهوارانی خوّشهویست».(۲)

عهونی و نوێکردنهوه

لهبواری نویٚکردنهوهدا (عهونی) شاعیر له هوّنراوهی (وتوویّژی لاو و پیر) که ساڵی ۱۹۳۳ له کویهدا دایناوه مورکی ههنگاونان بهرهو شیر وازیٚکی نویّ، ههرچهنده چوارینهیه وهک دهمه ته قییه کوی بو قوتابیان دانراوه، دهکری چ به کیشی خوّماڵی (پهنجه) یا کییشی عهرووزی عهرهبی حیسابی بو بکری، له پووی دا پشتن و به کارهیّنانی و شه یه په په په ههندی چوارینه دا، له شیروازی کوّن دوور ده که ویّته وه، کیّشی (۸) پهنجه یی (سیلاب) واته هیجا به کار دههیّنی:

لاو: ئەى مامە ئىلەى تاجى سلەرم 3+3 منسلىش وەك تۆ قور بالەسلەرم (٨) پەنجەيە لەخلىلىكى خىلىق دەربەدرم دەچىنى ھادرارى

پیر: روّله گیان زوّری نهماوه شورشیکه بهرپا کراوه لاوی کرود بریاری داوه بوّت بیّن مرژدهی رزگاری

كێشى عەوروزىش:

على الاهزاج تسهيل مفاعيلن مفاعيل

له هۆنراوهی (گــوتم ئهی کچ) دا ههرچهنده چوارینهیه، لهرووی کـیش و بهکارهینانی وشهی ته و پاراوی پهتی کوردی و دارشتنی هزری نه ته وایه تی و سوزی کوردی کوردی کی لا قیم او و مال ویران و ئاواره و ده ربه ده ر، که له په ناوه ئه و که سانه ریسوا ده کات به ناو کوردن و خو به گهورهی کورد ده ده نه قه لهم، که چی دوژمنی خوینین ئه م جوره هونراوه ئه گه ر له گه ل ئه و هونراوانه به راورد بکریت که خویان به یه ک سه روا به ستوته وه ده چنه قالبی شیعری کلاسیکی، به نوی کردنه وه ی دورتی شیعر لای عه ونی شاعیر حیسابی بو ده کری، له کاتیکا ئه م هونراوه یه میژووی سالی ۱۹۶۰ی به سه ره وه یه:

گوتم: ئەى كچ لە گەشىتى شارسىتانى يان دەشىتى وا جوان و پاك رەوشىتى مەسىيحى يان زەردەشتى؟!

ئەو كچە كوردەى وا نازدار كە من ليم دەكرد پرسيار دەستى كرد بەگرينى فرميسكى دەھاتنە خوار

ئەم ھۆنراوەيە لەسسەر كۆشىى خۆمائى دانراوە كە (٧) برگەيييە ئەگەر ئاورۆك، لە شىعرەكانى (دلدار) بدەينەوە بۆمان روون دەبىتەوە كە (دلدار) سالى ١٩٤٠ پىي

ناوهته دونیای نویٚکردنهوه، یهکهم هوٚنراوهی بهناوی کوردستان که (۱۰) برگهیه ه+ه که تیادا دهلّیت:

کوردستانی خوّش، نیشتیمانی جوان
توّ قیبلهگاهی منی بیّ گومان
چاوم پشکوتووی شاخهکانته
فیّری سهیرانی باغهکانته

لغرهدا دەم مەوى هەلويستەيەك بكەم و بپرسىم، بۆچى مامۆستا رەفىق حىلمى لە بەرگى دووەمى (شىعرو ئەدەبىياتى كوردى) دا (عەونى) شاعىرى بەسەر نەكردۆتەوە، كەچى لەسەر دلدارى نووسىيوەو بايەخنكى زۆرىشى پى داوەو گەشبىنە بەوەى كە (دلدار، شاعرى تجدد پەروەرو ناودارى دوارۆژ ئەبىق) ھەروەھا دەلغت: (دلدار، بەلاى ئىمەوە شاعىرىخكە زۆر بالا، ئەگەر لەھەندى شىيعرىا ناپوختەيى ھەبىي بەھاى شاعىريەتى پى نا نشكتت)(ئ) لەكاتىكا ھەردوو شاعىر خەلكى يەك شارن و سىق سالىش جىاوازى ھەيە لەنبوان تەمەنيانداو، (عەونى)يش بەر لە (دلدار) خۆى نوى كىردۆتەوە سىنوورى تەقلىدى كىلاسىكى شكاندووەو، دوورنىيە ئەم بايەخ نەدانە ھۆپەكەى:

۱- لهبهر ئهوه ی که (دلدار) ئهندامی حزبی هیوا بووه و زور له سهروکی حزبی هیوا ماموستا رهفیق حیلمی نزیک بووه.

۲- بهحوکمی ئهوهی که (دلادار) ئهو حهله قوتابی کۆلێجی ماف بووه له بهغداو ئاماژهشی بۆ کردووه (ئێسته لهپۆلی دووهمی حقووقی بهغدا ئهخوێنێ). ههڵبهت که له مامۆستا رهفیق حیلمی نزیک بووه بایهخی پێ داوهو له سهرهتای بهرگی دووهمی (شیعرو ئهدهبیاتی کوردی) دا چهند ناوێک دههێنێتهوه که ههندێک لهوانه لهچاو(عهونی)دا ئهوکاته شیاوی ناوهێنان نهبوون و نهشبوون بهشاعیر، بۆیه لهو بروایهدام که ئهگهر مامۆستا (رهفیق حیلمی) وهک رهخنهگرێک (عهونی) بناسیبایه بۆی دهردهکهوت که بهر له (دلدار) شاعیری نوێکردنهوه بووهو له سهرهتای سییهکاندا لهم بوارهدا رهسهنایهتی خوّی سهلاندووهو پێش (دلدار)

کەوتۆتەوە ھەرچەندە کە (دلدار) لەرپنگەى سىروودى (ئەى رەقىب)ەوە ناوى زياتر دەركردووە. بۆ نموونە:

(عەونى) شاعیر له هۆنراوهى (نەسرین)دا، تیْروانینى خوّى بەرامبەر نەجوولاندن و کارتى نەكردنى سىروشتى جوانى كوردستان لە كچیکى كورد (نەسىرین)دا دەردەبرى كە رەنگدانەوەى ژیانى ناوەوەى شاعیرو، زادەى تیكەلبوونى راستەوخو یاخود یەكگرتنەوەى نیوان دلّ و هۆشه، كە بەچاویکى سووک سەیرى كچە كوردیک دەكریت، ئەو كچەى كە سونبولى پاكى و بى گەردییه، (شاعیر ھەروەكو كۆلردج دەلیّت: لەساتى جیهان بینیدا لە سروشتى ھەست پیکراودا چەند رەمزیکى ژیانى ناوەوى خوّى بەدى دەكات).

ئەم ھەسىتە دەروونىيەى شاعيىر بەرجەسىتە كردنى واقىعى تفت وتالى گەلىكى سىتەمدىدەى چەوسىاوەيە، كە (نەسىرىن)ى كچە كورد، دەبىتە ئەو رەمزەو شاعيىر زىرەكانە بۆ مەبەستىكى نەتەوەيى تايبەتى تەوزىفى دەكات.

(عەونى) وشەى نىشتىمان زۆر دووپات دەكاتەوە، وەك بلايى درەختىكە رەگە قووللەكانى لە ھۆنراوەكانىدا ئەوەندە رووچوون كە شاعىر خۆى بەبەشىكى يا بلايىن رەگىكى لەو رەگانە دەژمىردرىت و ناتوانى بى ئەو درەختە ھەناسە بدات و نەش و نما بكات خۆبەستنەوەس بە نىشتىمانى دايك، خۆبەستنەوەيە بەرەسەنى و جەوھەرى شىتەكان، لە ھۆنراوەى (شەرمەزارى)دا دەلىن:

هەركەسىيكى در بە گەل يان نىشىتىمان جوولايەوە كۆچى كىرد رۆيى لە مىنروو روورەشى بىق مايەوە

ههروهها له هونراوهی (ئهی برادهران) دا دهلی:

نیشتیمان دایکی تۆیه، چاوی لهدهستی تۆیه زور شهرمه ئهی کوری کورد ناچی بو هاریکاری

له چهندین هۆنراوهی تردا وشهی (نیشتیمان) بهجۆریکی تر تهعبیری لی دهکریت و بهرجهسته دهکریت. (کام گوڵ) هۆنراوهیهکه مۆرکی ریچکهی گۆرانی پیوه دیاره (گۆران) له هۆنراوهی (ئافرهت و جوانی)دا دهڵێ–

کام ئەستىردى گەش، كام گولى كىوى ئاللە وەك كولمى؟ گۆى مەمكى، لىوى؟

(عەونى) دەڵى:-

کام گوڵ، کام خونچه، کام وهرزی بههار شینی نهگیر هوزاری ههژار؟

ئەى ئەگەر ئەم رەوتە تازە كردنەوە نەبيت و، خۆ دەربازكردن نەبى لە قالبى كۆن دەبى نويكردنەوەو نويخوازى چى بى؟

کام ماڵ سووتاوی کوردی ئاواره پیّی نهگوتراوه، مهانی هاواره؟ کام خونچه گولمان لهباخی ژیان پیش رهنگ هینانی ههلیان نهوهران؟

ئەم پرسىيارانە شاعير (كام) لە سەرەتاوە تاكۆتايى ھۆنراوەكە تۆكەلكردنى مرۆۋە لەگەل سىروشتدا، ئەو لۆكگرىدانەى نىنوان ھەردوولا، دوو مەوداو دوو ديوى ناوەوەو دەرەوەى لۆكچوو، ماملەتكردنە لەگەل سىروشتدا كە چەند شىتىكى و چەند بابەتىكى جيا نىن بەقەد ئەوەى دەبنە ھىنماو رەمزو وىنە، شاعىر بەخەيال وىنەيان دەكىشى و خەيالىش ھىزىكى داھىنەرى لەبن نەھاتووە.

شاعیر لهم ریّگهیهوه دهیهویّت بچیّته ناو گیانی مروّقی کوردو بیجوولیّنیّ که ههست به ژینی پر ژان و ژاری بکات، سروشت دهبیّته پردیّک بهرهو شوّربوونهوهی ناخی مروّق و دهستنیشانکردنی ئیّش و ئازارهکانی.

هۆنراوهی (ئهی بادی شهماڵ) پیشبینی سهردهمی خویهتی، شاعیر دوا روّژی گهلی کوردی بهجوری دهستنیشان کردووه که ئهمروّ بهچاوی خوّمان دهیبینین. بوّیه (عهونی) ههر شاهیدی سهردهمی خوّی نییه. بهقهد ئهوهی ههستی پاراسایکوّلوّژی بوّ ئهوهی دهبات که ئیّمه تیّی گلاوین:

ئيستا لەسەرچى لەگەڵ يەك دژن؟ بۆ سوودى دوژمن يەكتىر دەكوژن؟!

دژ بهیه که ههردهم لهناو سیه نگهرن ئهی چهند نهزان و چهند ئاخر شهرن؟ دوژمن خهریکه هیر رشینک بینی خاکت داگیرکا، خوبنت برژینی

لەدواييدا دەلْي:

نازانم بۆچى ھێنده بەدكىلان لەگەڵ يەك ھەموو وەك گورگى ھارن راستتان پێ دەڵێم قەت رزگار نابن ھەتا لەگىلەن يەك وا ناتەبا بن

لەوەش زیاتر دەردەكان دەستنیشان دەكات و، كیشهى كورد بە ئەستیرەیەكى دیته بەرچاو، كە ئەستیرەى ھیوایەو ھەلنایەت، ئەگەر ئەستیرەى سوورى كلكدار ماوەى سەدەیەك جاریّک دەردەكەویّت و ئەمسال ئیمه خۆشبەختانە دیمان، كەچى وا دوو ھەزار ساللە ئەو كوردە چاوەروانى ئەستیرەى ھیوایەتى كە بدرەوشیّت وە، درەوشانەوەش لە ئاسامانى كوردەواریدا دەبیّت نەكە لە ئاسامانى پشت بەستن بەدوژمنان كە بەرژەوەندى تایبەتى خۆیان ھەموو شتیّكەو ئەم راستییەش ئەمرۆ بەزەقى لەبەرچاو دیارە:

بەرژەوەند پەرسىت بۆ سىوودى خىزيان بلويىر دەژەنن، كىنۆگىلىك درۆيان! بۆ دەسىتكەوتنى لىتىرىكى نەوتى رەش بە كىوشىتن دەدەن ھەزار سىپى و رەش

ململلانیی نیوان دهسه لاتی عوسمانی و دهسه لاتی سهفه وی، کیشه یه کی کونه و له شه پی چالدیرانه وه کوردستانیان دابه شکردووه و پقابه ری و دوژمنکارییان به ده وامه، شاعیر ئه گه ر له هونراوی گه شتیکدا ئه م پاستییه ی ده دخستبی و ئه وه نده بپوای به هیزو توانای کورد هه بیت که ئه و دوو ده سه لاته نه یخه نه ژیر رکیفی خویان، وا ئه مرود دوینییه، خویان بوخولیکی تر ئاماده کردووه که دوزی نه ته وه یی و

ئەزموونە ساوايەكەى لەبار بەرن شاعير لاپەرەكانى ميۆۋو ھەلدەداتەوە، تا و وتين وەبەر گيانى رۆلەكانى گەلى كورد دەكات كە وريابن و رابن. ھيوامان ئەوەيە كە گوئ رايەلى شاعيربن و ئەو دەرفەتە زيرينە لەدەست خۆ نەدەن.

نهسولتان سهلیم، نهشای صهفهوی نهیانتوانیوه کورد کهن سهرنهوی بۆ ئهم مهبهسته زوّر کوششیان کرد کهوا هان بدهن، کورد لهدژی کورد بو نهوهی خیونان بهدلنیایی کوردستان بهش کهن به نارهوایی ئیستاش خهریکن کورد بتویّننهوه مییرو بهرهو دوا بگهریننهوه!!

هەر لەم روانگەيەوە هۆكارى ئەم مەينەتەى كورد دووچارى بووە دەردەبرى كە دوژمنى خۆخۆيى و بێگانە پەرستى واى كردووە كە بەشى ئەو حاڵە بێ. لەكاتێكا لەسەر كانى نەوت دەخەوێ تينوو و برسى و رووتە. ئەگەر نزار قەبانى تەعبيرى لە واقعى فەلەستىنىيەكان بەجۆرێ كردبێ، ئەوا (عەونى) بەر لەو دەركى بەو حەقىقەتە كردووە

نزار لەدىرە شىعرەيكدا دەلى:

يا فلسطين لاتزالين عطشي

(عەونى) ش بەم جۆرە تەعبىر لە واقىعى گەلى كوردمان دەكات لەژىر دەسەلاتى كۆلۈنيالىدا دەنالىنى و لە مولك و سامانى ولاتى خۆى بى بەشە:

دوژمنی خوبوونی خوم ئاشنای بیّگانه بووم بویه شایهنی شهق و نهفرین و لیّدان ههر منم کانی زیّرینم ههیه پوولم لهگیرفان نییه خاوهنی عهردو بهراو، بیّ ئاو و بیّ نان ههر منم

ئاستى ھونەرى شيعرەكانى (عەونى)

عەونى وەنەبى شىعرەكانى مۆركى راپۆرتى خىتابىان بەخۆوە گرتبى بەحوكمى ئەوەى كە خۆى بە سەروا بەستۆتەوە، بەلكو نموونەى زۆرمان لەبەر دەستە كە ئاستى ھونەرىيان بەرزەو دەلالەت لەبىر قووللى و شارەزايى و ليزانين دەكات، بەراى رۆماننووسىيكى گەورەى وەك تۆلسىتۆى (رەسەنايەتى نووسەر تەنھا لەشىيوازى دەربريندا بەرجەستە نابىت، بەلكو لە چۆنيەتى بىركردنەوەو قەناعەتىدا) ئەزموونى شاعىرىش خۆى لەناو وشەدا دەسەپىنىنى و چارەسەركىردنى ئەو ئەزموونەش بەشىيوميەكى ھونەرىدى ھونەرى دەركىيكىردن جيا نابىتەوە.

(له هۆنراوهی، نهی ژهن) دا شاعیر ئهو ئهزموونه بهرجهسته دهکات بهو سیفهتهی که زادهی تاقیکردنهوهی ژیانه و دهبی پهندی لی وهربگیریت:

گوی له نهی بگره که نهی ژهن فوو دهکا راست دهبنی شی باسی رابردوو دهکا پنت ده لنی: ئهم رق رق گلامی بنی وه فسا روو ره شنکه ههر شهویک سهد شوو دهکا چاکه هوشیاربی نهکهوییه داوی ئهو بنی گومان تقیش چهشنی خق بهدخوو دهکا تی خی بق چاکه هیچ نابری بن خسراپی هینده تی ش مصوو دهکا

شاعیر بروای بهسنوور شکاندن ههیه، دژی له قالبدانه به هزرو به بیر نویّخوازه، بۆیه دهڵێ:

بهبیسرم دانههات رۆژێ کسه چهرخی رۆژگسار وایه ئهوهی سهر دانهویننی بوی دهبی کالآی لهبهر خو کا ئهوهی هو هو دهکا هیچ کاتی من پینی دانیا نابم کهسیکم خوش دهوی مهردبی ههمیشه حهز به کوکوکا

له هۆنراوهیهکی تردا دریژه بهم ریچکهیه دهدات و دهیهویت بهپیی ئهزمــوونی

تایبهتی خوّی بیربکاتهوهو بژی، لهههمان کاتدا دهیهویّت ئهگهر بشیمریّ وهک (نازم حیکمهت) بهینوه بمریّت، نهک دوژمنای کورد بهمردنی سهر جیّگای شادین:

دوای ههموو زانست و تاقیکردنه وهم ماوه ی ژیان من به هاندانی ئهم و ئه و هیچ تی ناکسه و من به لینم داوه تا ماوم به سهربه ستی بژیم گهر سهرم بروا له ریدا قهت له ژیر پی ناکه وم تهندروستیم ههر نیه ئهمرو مهترسی مهرگه تاکو دو ژمن شادنه بی بویه له سه رجی ناکه وم

به لام بهداخه و ری چاره رهشی رووبه رووی دهبیته وه وه که بلیّی رهشبینی ئه و روّژی کردووه که رهوشی کورده واری به ره و چکه ناریّک دهچیّت و له کام شویّندا که شتی چاره نووسی له نگه ر دهگری، چاره رهشی کورد ده گاته سنووری سه ره و ژیّر بوونی به ها به نرخه کان و داب و نه ریته ره سه نه کان که گیّل و هیچ نه زان ده بنه سه رکار، زانداری و زانست یی بره و و یی بایه خ ده ن:

دوژمن دهبیت کارگیری کاری دوژمن دهبیت کارگیری کاری دوست بی دهسه لات نای مینی چاری کردهوهی پووچه ل دزی و بهدکاری برهو دهست ینی نرخ و بازاری به پایست بیش ده لین وتاری رهقه در و دهله به وته ی نهست هاه های نهست هاه وته ی نهست هاه وته ی نهست هاه وته ی نهست هاه وته ی نهست هاه و ته ی نهست هاه ی نه ی نهست هاه ی نه ی نهست هاه ی نه ی نهست هاه ی نه ی نهست هاه ی نه ی نهست هاه ی نهست ها ی نهست هاه ی نهست ها ی نهست هاه ی نهست ها ی نه

هەرچەندە شاعیر دروودو نزا بۆ ئەوە رۆژە دەكات كە كورد لەو رەفتارانە دووربیّت بەلام ئەفسىۆس ھەزار ئەفسىۆس.

بۆیه تکاکاره، که ئه و کورده به عهقلنکی کراوه، به گیاننکی پاک بهبیرنکی هاوچه رخ بیر له بهرژهوهندیی خنی بکاته وه، به دوای کلاوی بابردو نه که وی روو دهکاته ئه و خه نکه که هزش و گزشیان هه بنت، به جزرنکی تر بیر له حالی نا هه مواری خنیان بکه نه وه که بلنی گیانی شاعیر هنشتا زیندووه و له ناو گوردا راست

له كۆتاييدا داوايان لى دەكات كه بهخودا بچنهوه، له ئاسىتى بەرپرسىياريى مىنژوويىدا بن، هەسىت به ئەركى نەتەوەيى بكەن و چىتر نەكەونە ژیر كارتیكردنى نەخشەو پیلانى داگیركەران، ئەگینا مایه پووچ دەبن و ولاتیشیان لەدەست دەچى، هیشتاش دەرفەتەكە ھەر ماوەو لەبارە ئەگەر نەيدۆرینن:

ئەويستاش دەرفەتە گەر يەكدى بگرن بەمەرجىخى ھەموو يەك رەنگ و يەك خوو وەكو حاجى كە فەرمووى يەكدى نەگرن (دەبىنى زوو ولاتىست لەدەست چوو)

عهونی و داهینان

مهرج نییه ههموو لادانیک له هیّلی گشتی ئهفراندن و داهیّنان بیّت، ههموو شتیکی نوی نیشانه و هیّمای خولقاندن بیّت، که شاعیری نویّخواز له پهوتی شیعری کوّن لایدا، بو نموونه له سهردهمی عهباسیهکان یهکهم نویّکه رهوه و داهیّنه (ئهبوو نهواس) بوو، که گالّتهی به فرمیّسک و نهشک پیّشتن دهکرد لهسه کهلاوهکان، دهبوایه شاعیر به پیّوه بوهستیّ و بو خوشهویستهکهیی و ههواره چوّل و هوّلهکهی بگری، بوّیه بهگالته و و و ووویه تی:

(قل لمن يبكى على رسم درس واقفا ما ضر لو كان جلس)

واته به و که سه بلّی له سه ر شوینه واریّکی کویّربوّه به پیّوه دهگری، زیانی نییه ئهگه ر به دانیشتنه وه بیّت. هه لبهت ریّچکه شکاندن به ره و نویّکردنه وه داهینانه ئهگه ر کاره که په سه ند بیّت و مایه ی ره زامه ندی بیّت و پاساوی ئه وه بداته وه که ئه وه ی کردوویه تی ره وایه و شتیّکی ئه وتق نییه که زیان به ره وتی بق پیشه وه چوون ببه خشی . جوانی شیکردنه وه، (حسن التعلیل) ده چیّته خانه ی داهینان بق نموونه: (عه ونی) له هو نراوه ی (گه لاویّ کاتی هه لهات) دا ده لیّی:

ههناسهم زولفهکهی لادا لهسهر روو که مانگ ئاوابوو ئهمجا مانگهشهو بوو گوتم بهختی خهوالوو زووکه زووکه ده ههسته هاتنی روّژت بهشهو بوو مسهگهر وا تاریک و روونی بهیانه که روّژ ههلهات بهبونهی کوچی شهو بوو

دەكرى لەئاستى ئەم ھۆنراوەيەدا ھەلويستەيەكى دريّژ خايەن بكريّت كە شاعير شيعرەكەى لە قالبيّكى رەوانبيّژى دارشتووە، ليّرەدا سيحرى روونبيّژى خوّى دەنویّنی، روو دەبیّته مانگ، رووناكییهكەى لەنیّوان قرى رەش و دوو زولّفى رەش دەبیّته مانگه شهو، جاریّكى تر رووە كە دەبیّته روّژو بەشهو خوّى دەردەخات،

(کهوتوومهته داوی دلداری، دلدارییک مهوداکهی نادیاره، ئهوهی دهیپهرستم ژنه بازرگانیکه له فینیسیا، پاشان ئهو وهک ئاسک شوخ و شهنگه، تهمهنی له بیست و دوو سال تیپه پانکات، دووچاوی پوژهه لاتی پیوهیه، پهنگ و پوخساری ئیتالییه قری مهیله و پهشی بریقه داره، دهنگی وهک ئاوازی گیتاره، گورانی گورانی فریشته ئاسایه، ئهگهر وهک ئهوانیش پیروز نهبی، ویپای زنجیرهیه کی دریژ له خاسیه و واکییه تی نهو کیژولهش لهکن من ئیتالیایه). نویخوازی وهک ئهلیوت دهلیت: (لهو وینه دا نییه که هونه ری شیعریمان لی پیک دینین، به لکو له دهسه لاتی شاعیردایه به ههسته و ورووژاندنی خهیالی گویدار...)

هۆنراوهی (ئهی کچی کورد) (شـقخی نازهنین)، (گـهرمی ئهتوّم و سـوّزی دلّ) لهو جوّره هـوّنراوانهن که ئهم بهیهک بهستنهوهی نیّوان دووبابهتی جیان و هونهرمهندانه لیّک گریّدراون شاعیر دهلیّ:

داوی ئالۆزاوی زولفیم دیت لهدهوری خالی روو ترس و لهرزی زورمه لهم داو و دانه سل دهکهم

بوّ گوڵی هیوایه ههردهم ئاه و ناڵهی بیّ وچان وامهزانن بولبولم مهیلی گوڵی سهرچڵ دهکهم دولبهری دلخوازی من ههر نیشتمانه نیشتمان گهر خودا دهستم بدا دهستی لهشان و مل دهکهم.

له راستیدا وهستان لهسه رههموو شیعره کانی (دیوانی عهونی) و وردبوونه وه له ناست هه ریه کیخیاندا، کاتیکی زوری گهره که و پیویست به نووسینیکی دریژ ده کات، ده کری ناماژه بو چهند لایه نیک بکهین به تایبه تی که شاعیر له سه ره تای سییه کانه وه به و شه و پهیشی کوردی په تی و به کیشی خومالی له ده رگای شیعری داوه، که چی له هه شتاکانه وه گه راوه ته وه سه ردار شتنی قالبی کون له رووی کیش و سه رواوه، به لام له رووی هزرو ئه ندیشه و دار شتنی و شه وه شیواز یکی نوییه، نهم ریبازه ده کری به ریبازیکی کلاسیکی نویی بده ینه قه له م، جاروباریش خوی به تاکه سه روایه ک نه به سه روایه ک نه به سه روای کیزه و کردووه.

بۆ نموونه هۆنراوهی (گوڵزاری ئەمەل) ، (نهی ژهن) گەرمی ئەتۆم و سىۆزى دڵ، بۆ چلهی خوالێخۆش بوو هونەرمەند تايەر تۆفيق چەند پێنج خشتەكىيەك لەسەر شيعرى (نالى و صافى و، هێمن و، وهفايى و، مەيلى) كە لەراستيدا سەركەوتنێكى باشى وەدەست هێناوه، خۆ هەندى هۆنراوهى ئەگەر ناوى شاعيريان بەسەرەوه نەبێت، رەنگە خوێنەر لێى تێك بچێ و به هى (هێمن) يان تێ بگات.

هەرچەندە پانتايىيەكى زۆرى زياتر لە شاعيرانى تر بۆ پێنج خشتەكى لەسەر شيعرەكانى (هێمن) تەرخان كردووه.

له وهرگێڕانی چوارینهکانی خهییام به شیعر بهکێشی (۱۰) برگهیی سهرکهوتنێکی باشی بهدهست هێناوه، ئهگهر له وهرگێڕانهکهی (سهلام) تێپهڕی نهکردبێ لهئاستی ئه کهمتر نبیه:

دویّنی لهبازا پدیم گسوّزه گسهری قوری دهشیّلا ئهم سهر ئه و سهری قور بهزمانی کات گوتی: ئهی وهستا دویّنی وهک تو بووم ئیمرو لیّم گهری

جگه لهوهرگیرانی چوارینهکانی خهییام پارچه شیعریکی ئهبولعه لای موعه پی کردووه به کوردی، شاعیریهتی (عهونی) دهرده خات که ویرای ئهوهی پابه ندی سهرواو کیش بووه، هونه ری دارشتنی شیعری لهده ست نه داوه و لهم بواره دا گرهوی خوّی بردوته وه.

ئەبولعەلاي موعەرى دەلىن:

في اللاذقية ضجة مابين احمد والمسيح هذا بناقوس يدق وذاك بمئذنة يصيح وكل يدعو الى دينه ياليت شعرى ما الصحيح؟

(عەونى) ئاواى كردۆتە كوردى:

له لازقیییه شهرو ههرا بوو لهناو گاور و ئیسسلام بهرپابوو یهک به زهنگوله لیدان خهریک بوو یهک بانگ دهدا ههستن نوید رابوو ههریهک ئاینی خوی پهسهند دهکرد خوزیا دهمزانی کامیان رهوا بوو؟!

سەرچاومكان:

۱ - دیوانی عهونی - چاپی یه کهم ۱۹۹۷ - چاپخانهی وهزارهتی پهروهردهی ههریمی کوردستان.

۲- سەرجەمى بەرھەمى گۆران- محەمەدى مەلا كەرىم كۆى كردۆتەوھو ئامادەى كردووھو پېشەكى
 و پەراويزى بۆ نووسىيوە- چاپخانەى كۆرى زانيارى عيراق- بەغدا ۱۹۸۰ ل٤ .

 ۳- دلدار شاعیری شوّرشگیّری کورد- عبدالخالق علاءالدین- چاپخانهی دار آفاق عربیة للصحافة والنشر ۱۹۸۵ ل ۱۸۲ .

٤- شيعر و ئەدەبياتى كوردى بەرگى دووەم- رەفيق حيلمى- مطبعة التعليمم العالي اربيل ١٩٨٨
 ل٩ .

جهلالی میرزا کهریمی رابهرو نویخواز له ناوهوه و دهرهوهی شیعردا

سەرەتاي نوێكردنەوە

سهرهتای ساڵی (۱۹۵۹) کۆپله شیعریٚکی شیّواز چوارینهم بوّ شاعیری نویّخوازو نهمر (جهلالی میرزا کهریم) نارد، له روّژنامهی کوردستاندا که له سلیّمانی خوّی دهری دهکرد بلّوی دهکردهوه، پاش ماوهیه کی کورت که پیّک گهیشتین پیّی وتم: بیّستا باوی نهم جوّره شیعرانه نهماوه، نهو رایهی (جهلالی میرزا کهریم) نهو کاته دهرسیّکی نویّ بوو بوّمن، له کاتیّکدا نهو حهلهو تهنانهت دوای شوّرشی (۱۶)ی تهمووزیش شاعیرهکان زیاتر سهرقالی شیّوازی کوّن بوون، به دهگمهن ههنگاو بهرهو نویّکردنهوهو له قالبی کوّن دهرچوون بهدی دهکرا، کهچی شاعیریّکی وهک (جهلالی میرزا کهریم) خولیای نویّخوازی بوو، دهیویست قالبه کوّنهکان بشکیّنی، ههنگاو بهره و سنوور شکاندن بنیّ دهرگایه کی تر له بهردهم هزرو شیعردا والآ کات. شوّرشیّکی نویّ بهرپا بکات، تا دههات سیمای نهو نویّکردنهوهو گوّرانکارییه زیاتر سهری ههلّدهداو ههرچهنده واقیعی سیاسی بهتایبهتی دوای لادانی سهرکردایهتی شوّرشی تهمووز له ریّبازی خوّبهستنه به گهل و دژکاریکردنی گهلی کورد، نهو شوّرشی تهمووز له ریّبازی خوّبهستنه به گهل و دژکاریکردنی گهلی کورد، نهو

جهلالی میرزا کهریم و روانگه

تەقىنەوەى تەوژمى روانگەو شلاەقاندنى گۆمە مەنگەكەى ئەدەبى كوردى بەتايبەتى لەبوارى ھۆنراوەو چىرۆكدا، وەرچەرخانىكى نوى بوو لە ئەدەب و رۆشنبىرىى كوردىدا. (جەلالى مىرزا كەرىم) خۆى لەبوارى شىيعرىدا ھەنگاوەكانى لەوانى تر بەرچاوتر بوون، ھەر لە سەرەتادا دەيويست شۆرشىكى تەنانەت لەناو ھزرىشدا بەرپا

بکات، شاعیریّکی یاخی بوو، ههنگاوهکانی له گرووپهکهی روانگه گورج و دریّژتر بوون، ئه و بهر لهوان، بهبیّ دهنگی خهریکی گوّرانکارییه که بوو، کودهتایه کی نویّ بوو، که گرووپه کهی روانگه جاری نویّکردنه وهیان راگهیاند (جه لالی میرزا کهریم) سهردهفته ری گرووپه که بوو هه قاله کانی به رله بلاوکردنه وهی شیعره کانیان پیشانی ئه ویان ده دا، سه رسام بوون به وزه ی داکراوی شاعیر، به داهیّنان و ئه فراندنه کانی.

ئهگهر ههندی له شاعیرانمان جاروبار پهنایان بردبیّته بهر پهمزو تهمومژو گریّوگولّ، ئهو ههمیشه به وشهی ساده و ساکارو پهسهن، قوولّی و بهپیّزی بهناوه پوکی شیعرهکانی دهدا، گیانی بزاق و دینامیکییه تی بهبهردا دهکردن، بویه دهتوانین بلّیین که ئهم شاعیره خیّر لهخو نهدیوهی قالبووی ئیّش و ئازارو ژینی مهینه تی، خاوهن مورکیّکی تایبه تبهخوی بوو، خویّنه ری بهره و کهناری دهریای شیعرهکانی جلّه وکیّش دهکرد. به عهفه ویه تیکی هوشمهندانه ساختمانی شیعری ههلاه چنی و سنووری قالبی مهیبوی شیعری دهشکاند و ههست نهدهکرا که به زورهملی بهدوای سهروادا دهگه پی و لهپیناو سهروادا قوربانیی به ویّنهی شیعری دهدا به لکو یاری به کیّشی خوّمالّی دهکرد و بهره و کهناریّکی تری ههلاه گرت. ئهوه تا شاعیر به نهفه سیکی دریّژ گوزاره یه کی شیعریی داده پیّژیّ، که خوّی له شاعیرانی سهرده می خوّی جیا ده کاته وه. ئه وه تا له کوّپله شیعریکی سالّی (۱۹۹۲)دا ویّنه یه کی

ئای گلکوکهی سلهیمانی 3+3 با شهوگاری خهوبینینمان 3+3 با روّژگاری.. نهیّنیمان 3+3 لیّک برژیّن و 3 دلّوّپ دلّوّپ.. پهیتا پهیتا 3+3 دلّوّپکا بتویّنهوه 3+3

ههموو شاعیریک ئهو وزهو توانایهی نییه رهوتی کیش بگوری و، ههناسهیهکی دریژی پی ببهخشی.

شۆرشى نويى بيرو شۆرشى چەك

شۆرش رووداوێكى سروشتييه، له زەمينهى واقيعدا هەڵدەقوڵێ، بيرى نوێ و هەنگاوى نوێ و چەكى نوێى گەرەكه، شاعيريش مرۆقێكى هۆشمەندە، نايەوێت بەدڵێكى گەرموگورى هەڵچووى سۆزو كاردانەوەيەكى عەفەوى شۆرشێ بەرپا بكرێ، بەڵكو به گيانێكى نوێ، وردبوونەوە، تێـڕامان، قـووڵبـوونەوە، لەيەكتر گـەيشتن نەخشەى بۆ بكێشرێ، بەبروايەكى تەواو به هاتنى ژيانێكى نوێ و باشتر:

بیداربه وه ... تیرامانه لهیه کتری و نه نووستنه بی و هرزی نوی: ریگای بیرو چه ک گرتنه

ویّرای شالاّوو هیّرشی درندانهی روّژانی کیمیاباران و ئهنفاله بهدناوهکان (جهلالی میرزا کهریم)، لهناخه وه پالهوانییه تی شوّرشگیّری بینراو بهرجهسته دهکات، بروای بهو خوّشهویستییه خولّقینه ره ههیه که لهناو گهردهلوولدا شوّرش دروست دهکات پرسیارهکانی دهبنه گری بورکان له دهروونیدا دهتهقنه وه، ئه و وهلّامی گهرهکه. خوّرگه ههاقالانی دهیانزانی چی مهبهسته؟

خۆزگە!

ئەتانزانى گيانى پرسىيارەكانى زىندەگىم

چىيان پٽيه؟

خۆزگە!

ئەتانزانى چاوى ھۆنراوەكانى بى دەنگىم

چىيان پێيە؟

شاعیر ههر خوشی وه لام دهداته وه، که مهبه ست له گیانی پرسیارو چاوی هونراوه ی بی دهنگ چییه؟

شاعيريكيان

تەنيا لەبەر ئەوە خنكان

به نهيّني لهناو دليا

شیعریکی وت بق کوردستان.

دەزانن بۆ؟ چونكە شـيـعـر لەدير زەمـانەوە كاريگەرترين چەكى ھاندان و ورە بەرزكردنەوەو جۆشدان و راپەرين و شۆرش و تەقىنەوەيە. شـيعر توورەيييە لەناخەوە ھەلدەقولىّ: (نەزار قەببانى) وتەنى:

(ما أجبن الشعر

ان لم يركب الغضبا)

واته:

شيعر چەند ترسنۆكە

ئەگەر سىوارى پشىتى توورەيى نەبى.

خۆزگەكانى شاعير شۆرشىكى دەروونىيە، بەشىدەى دوو پرسىيار كىلى وبى دەنگىيەكە دەشلەقىنى. ھەموو بزاقىك لە رۆژگارى نالەباردا بەنھىنى لەدايك دەبى. شاعير دەبىيتە رابەرى ئە وبزاقە وبەنھىنى شىيعرىك لە دەروونىدا چەكەرە دەكات، تەنيا شىعرىكى كە باجەكەى ھەلواسىنى شاعيرەكەيە، لە ئاكامدا دەبىيتە قەلغان وسەنگەرو ھەلمەت و شۆرش و ويردى سەر زمانى شۆرشگىران... جارى وا ھەبوو نەكى شىعرىكى دىرى شىيعرىكى شاعيرىكى خەلكى ئەوەندە ھەۋاندووە كە بۆتە خۆنىشاندانىكى گەورە. نموونەشمان ئەم دىرە شىيعرى (جەواھىرى) يە كە دەلىن:

(لثورة الفكر تاريخ يحدثنا

بأن ألف مسيح دونها صلبا)

واته:

شۆرشى ھزر مێژوويەكى ھەيە پێمان دەڵێ

ههزار مهسيح لهپيناويدا لهخاچ دران.

ئەم دىرە شىيعرە، ئەو نموونە بەرزە شىيعرە شىقرشگىدرەكەى (محەمەد مەھدى جەواھىرى)يە كە لە يادى (ئەبوو عەلاى موعەرى) خويندىيەوە كە سىالى (١٩٤٤) لە دىمەشق كۆرى زانيارى عەرەبى سازى دا.

بەر لە شىۆرشى چەكدارى، پىلويسىت بە شىۆرشى ھزر دەكات، تەنانەت ئەگەر شىۆرشى چەكدارىش خامۆش بى، شىۆرشى دەروون سىەرچاوەى ھەموو شىۆرشىكە،

شــۆرشــى بيــروباوەرە، بيــروباوەريش لەكـانگەى دڵەوە نەبىێ بىێ هـوودەيە، ئـەگــەر لەسـينەشـدا خـەفـە بكرێ شــتێكى كاتـيـيە، وەك ســەرچـاوەى ئاو رێچكەى خـۆى هـەر دەكاتەوە

شـۆرش:

ئەتانەوى من بناسىن؟

من عاشقی ریکایهکم مهرگی تیابی،

كه هه لويست مرد.. بۆچى نابىخ؟؟

دەروون شىعرى شۆرشىكى ترى تيا بى.

شاعیر،، شوّرش له سوّنگهی لهدایکبوونیّکی نویّی دوای مهرگ بهرجهسته دهکات. هه ستکردنی شاعیریش به مهرگ خولیایه که له میّشکیدا پهنگی خواردوّته وه، شیعریش له و لهدایکبوونه نویّیه دا دهبیّته بالندهی یاخی، دهچریکیّنیّ، بالندهی تینووش دهبیّ دهنگی کپکراوی هاوارکردنی راستی بیّت.

مەنسىوورى ھەللاج وتەنى:

(صياماً الى ان يفطر السيف بالدم

وصمتاً الى ان يصدح الحق يا فمى)

واته:

به رۆژوو بن تا شمشير بەخوين رۆژوو دەشكينى

بیدەنگ به ئەی دەمەكەم تا مەلى راستى دەچرىكیننى

به لنى دواى مەرگ تەممەنىكى تر دىتە كايەوە كە بەزەبرى پەيق نەمىرى خىزى دەسى ەلمىنى لەراسىتىدا «مرۆقى تاك ناتوانى مەرگ رەت بكاتەوەو بىگىرىتەوە، بەلام نەتەوەيەك خەلك دەتوانى بەرد لەسەر بەرد دابنىن و بىانكەنە چەند پەيكەرىك.

نهتهوه دهتوانی به هونه رمه رگ ببهزینی و که نهتهوه له نهینی نهمری دهگات، پیشه وا به هرهدارهکانی پیش دهکهون بق نهوهی سیستهمی نگینی و سیستهمهکانی پهیقه کانی دابهینن، نهو ساته نهفراندنی نهتهوه لهم دهستانه دا گرد دهبنه، دهستی به هرهدارو زمانی پاراو. تا هونه رمهند له دایک دهبی، نهته وه دهزانی که سوپایه که له

سوپاكانى مەرگى شكاندووه» بروانه «حتى نقهر الموت» صلاح عبد الصبور - دار الطليعة - بيروت ١٩٦٦ - ل٦ .

(جەلالى مىرزا كەرىم) دەپرسىن و خۆشىي وەلامەكە دەداتەوە:

ئاخۆ ئەبى

تەمەنىكى ترياش مردن لەدايك بىخ؟

بهلِّيْ.. بهلِّيْ! بهلام ئهبيّ:

نەخشەي تىنووى بالندەكان ياخى ببى

لترمدا بۆمان هەيە بلّيّين رەنگە شاعيىر بەپيّى شيّوازو بۆچوونى (ئەليوت) بە مردوويى لەدايك بووبى، مەرگەكەى لەدايكبوونىكى ياخىببووانەيە، ئەو نەخشەيەى بۆ لەقەقەس نانى بالندەكان كىشىراون دەبى بشكىت، چونكە بالندە رەمىزى رەھايى و ئازادىيە، بولبول ھەرگىز لە قەقەسەكەيدا بىيچووە ھەلناھىينى، چونكە نايەويت دىلى بۆ بىيچووەكانى جى بەيلىلى. «مىرۆقى تاك نە دەتوانى مىردن بىگىرىتەۋە نە بەلاۋەشى بىلى بەلام نەتەۋە خەلكىك دەتوانى بەرد لەسەر بەرد دانىنى و بىكەنە چەند پەيكەرىكى. نەتەۋە دەتوانى بە ھونەر مەرگ بشكىنى، كە نەتەۋەش لە نەيىنى نەمىرى دەگات، پىشىرەۋە خاۋەن بەھىرەكانى پىش دەكەۋن بۆ ئەۋەى سىيىستەمى نىگىنى و سىيىستەمى نىگىنى و سىيىستەمەكانى پەيقى بۆ دابەيىن، ئەۋساتە ئەقراندنى نەتەۋە لەۋ دەسىتتە بەھىرەدارو زىمانە پاراۋانە گىرد دەبىيىتەۋە، كە ھونەرمەند لەدايك دەبىي، نەتەۋە دەزانى كە سوپايەكى لە سوپاكانى مەرگى شكاندۇۋە».(۱)

ئەو لەدايكبوونەى شاعير ھەلتەكاندنى عەقل و ھزرى پێشووە، گەړانەوە نييە بۆ ھەمان رێبازو ھەمان چەك، ماوەى مەرگى شاعير گۆړانێكى ريشەيى بەسەردا دێ، له حالەتى لەدايكبوونێكى نوێيە، ھەلكشانە بەرەو ھەوراز، بە چەكە كۆنەكە نا، چونكە گيانى شاعير گيانەكەى پێشوو نييە، ديو و مەودايەكى تر بەخۆوە دەگرێ، ئەو چەكەى، كە چەكى مێشك، و ھزرەو ژەنگى ھەلێناوە، شۆراوەتەوە، جارێكى تر مشتومال كراوەتەوە. لەم روانگەيەوە (جەلالى ميرزا كەريم) بانگى شۆرش دەداو

ئەمجارەش توو لەرىخى كۆوى ھىوا ئەگرم

گیانم.. لەناو گۆرى خۆیدا، چەكى مردووم ئەشواتەوە؛ ھەوراز ئەبرم..

ئهگهر نهخشه ی دارشتنی شورش لای (جهلالی میرزا کهریم) له سهرهتادا نهینی بی نخوه ههر دهبی روّژی له روّژان له و نهینیی دهرچی و جاری شورشی ئاشکرا بدات، به ریّچکه ی خویندا گوزهر بکات در به کپی و بیده نگی بدات و، ئه و ریّگهیه ی گرتوویه تی به ره و نان و ئاسووده یی به ریّ، داستانی شورشگیرانی نوی جاریکی تر بنووسیته وه، هه رچه نده ئه و شورشگیرانه ش ناناسی و، نازانی له کوین، به لام ئه و له گه ل هه لچوون و ته کان و ته قینه وه دایه:

ئەرۆم.. خەمى بىنىنەوەى پەڵە خوێنى رێگاتان لەگەڵ خۆم ئەبەم ئەرۆم و.. گر ئەرۆم و.. گر لە بىندەنگى خىابانى دڵ بەر ئەدەم ئەرۆم.. بەڵام ئەمجارەيان ئالاى گەنم ئەھێنمەرە داستانى ھەڵچوونى ئىيوە..

ئەنووسىمەوھ

ههرچهنده ریّگاکان دوورن، به لام دهنگی شوّرش، دهنگی هیواو ئامانج و رازهکانه، دهنگی سهرهتای داستانیّکی تره، بانگهوازی کاروانی بهرهو خوّره، دهنگی ژیانه، دهنگی شاعیری شوّرشگیّره، دهنگی دوّزینه وهی هه ستیّکی دهروونییه که سهر دهکات و بانگ رادهدیّری بوّ چرینی گوّرانییه کی نویّ، دهنگی برووسکه و تریشقه ی ههوریّکی به بهبارانه (باسترناک) وتهنی «لهبیرمان چوو که دهتوانین شتیّک پیاده کهین، ئهویش نهشی خواندنی دهنگی به ترپه ی ژیانه، دهبیّ دهنگی شاعیر، دهنگی ژیان بیّ، ئه و دهنگه ی له ریّگه یه موو کوّمه ل دهچیّ بو نهوهی رووناکی بخاته سهر نهو هه ستانه ی ریّگه یه وه بو ههموو کوّمه ل دهچیّ بو نهوهی رووناکی بخاته سهر نهو هه ستانه ی نهدوّزراونه ته وه و بیانکاته واقیعیّکی زیندوو»(۲) به لیّ (جه لالی میرزا کهریم) به نه دوسیّکی تازه، نه خشه ی ریّگا دوورهکان له چوارچیّوه ی رازو نیازدا بهرجه سته نه فسیت نه فسیت که دوره کان له چوارچیّوه ی رازو نیازدا به رجه سته نه فسیت که دوره کان له چوارچیّوه ی رازو نیازدا به رجه سته نه فسیت که نه فسیت که دوره کان له چوارچیّوه ی رازو نیازدا به رجه سیته نه فسیت که ده خوار که که دوره کان له چوارچیّوه ی رازو نیازدا به رجه سیته ده فی دوره کان له چوارچیّوه ی رازو نیازدا به ریّگا دوره کان له چوارچیّوه ی رازو نیازدا به به دی به سیت که ده خوار که دوره کان له چوارچیّوه ی رازو نیازدا به دوره کان له چوارچیّوه ی رازو نیازدا به دوره که ده دوره کان له چوارچیّوه ی رازو نیازدا به دوره کان له چوارچی دوره که دوره کان که دوره که دوره کان که دوره کان که دوره کان که دوره کان که دوره که دوره کان که دوره کان که دوره کان که دوره که دوره کان که دوره کان که دوره که دوره کان که دوره که دوره کان که دوره که دوره که دوره کان که دوره که دوره کان که دوره کان که دوره که دوره کان که دوره که دوره کان که دوره که دوره

دهکات و بانگهوازی تۆمارکردنی سهرهتای داستانیکی تری گهلهکهمان رادهگهیهنی و تیشووی سهفهریکی دوور دهپیچیتهوهو ریگه دهگریته بهر:

ئەوا رِێگا دوورەكانى دوو توێى نەخشىەى رازەكانى ئەمجارەمان

باوەشى بۆ ھەنگاونانمان... كردۆتەوە

برىسى بر كا كارد...

تا سەرەتاى داستانىكى تر دەست يىكەين.

بانگمان ئەكەن..

تا كاروانى دلدارانى هەتاو ريكخەين

بانگمان ئەكەن..

باخى سنگى گۆرانىيەكانمان ئاو بدەين

بانگمان ئەكەن

جوانووی دهنگی برووسکهکانمان تاو بدهین

شاعیر گیانیکی تر بهبهر وشه و پهیف دهکات، دهیکاته ئامرازیکی شوّپشگیّپ بوّ هه لّتهکاندنی شیّوازی کوّن، به عهشقیّکی زیندوو دهیهویّ ژیانیکی کوّمه لاّیهتی نویّ برهخسیّنیّ ئهویش بهخویّن «شیعریش فاکتهریّکه له فاکتهرهکانی شوّپش، به لاّم بهزمان، کهواته زمان ئامرازه شوّپشگیّپییهکهیهتی، ههروهک فاکتهری شوّپشگیّپی بهکاری شوّپشگیّپی بونیاتی ژیانی کوّمه لاّیهتی پیشو هه لاهتهکیّنیّ، دهوری بهکاری شوّپشگیّپی بونیاتی ژیانی شیعریی نویّ هه لّتهکیّنیّ، دهوری شاعیریش ئهوهیه که بهزمانی شوّپشگیّپی بونیاتی ژیانی شیعریی نویّ هه لّتهکیّنیّ، بهویش به شوشتنهوهی زمان له ناوهوهو تهقاندنهوهی و دهرکردنی به پالنانیّکی دی، به مهودایه کی نویّ به گریّکی تر، پیّویسته مهبهستی تهعبیر کردنی، به داکردنی به هاهی نویّ به گریّکی تر، پیّویسته مهبهستی تهعبیر کردنی، به داکردنی به هیدانی به میرزا کهریم) له شوّپشی ئهمجارهدا به جیهانبینییه کی تر مامه لهی له گهلّ دهکات، که پهرهسیلکهی پهمزی ژیان و ئاوهدانی بهخویّن تینوویی مامه لهی له گهلّ دهکات، که پهرهسیلکهی زیندوو دهست پیّ دهکات، عهشقیّک که جاویدان بشکیّ ئهم شوّپشه به عیشقیّکی زیندوو دهست پیّ دهکات، عهشقیّک که جاویدان بی و نهمری و مایهی دلّنیایی و گهشبینی بیّ:

ئەمجارە.. بالى ھەنسىك و ھاوارى دلّ ھەواللەكانى بەر دەرگاى پۆستەخانەى ھەناسىەى دىل، لەناو پۆلى دلّدارانى ئاوارەو بى سەرو شوينا.. ئەكاتە وانەى يەكەمى عىشقى زىندوو عىشقى زىندوو

هەرچەندە (جەلالى ميرزا كەريم) شاعيريكى نويخوازە، بەلام لە ھەلويسىتدا، لە جيھانبينى لەو رىخكەيە دەترازى كە لە واقىغ دوور دەكەويتەوەو داواى خۆكشانەوە بەردە جيھانى ناوخۆو لووت بەرزى و خۆ بەزلزانىنى ئاستى واقىغ و بەدواى وەھمى تواناى دروسىتكردنى واقىغىكى جىڭگىر دەكات و گوى بە ياساو بنەماكانى واقىغى خودى بابەت نادات، بەلكو بە پىچەوانەوە ماملەت لەگەل واقىغى بابەتى دەكات و بەرووى دەتەقىيات بەردە دەكات و مىرۆۋىكى ھۆشيار ھىچ كات ھزر لە واقىغدا جيا ناكاتەوە بەلاى ئەوەوە پىيوەندىيەكى دايلىكتىكى لەنىيوان واقىغ و فىكردا ھەيە، كار لى كدەكەن، فىكر واقىغ دەگۆرى واقىغىش فىكر دەگۆرى.

ئەم راستىيەش لە ھۆنراوەى تۆگەيشتنى يادگارەكان بەرجەستە دەبىق، كە فىكر چ دەورىخى كارىگەر لە شىقرشى نوى دەكات، فىكرى شىقرشىگىرىش درى بوونەوەى مىڭ دەورىخى خىقى ھەيە، مولكى ھەموو گەلانى ئازادىخوازە، لەدىر زەمانەوە دەست پى دەكات. شاعىر ئەلقەكانى فىكرى دەكاتە زنجىرەى تەقىنەوەى شىقرش و دەلىق:

لەناو پۆلا كە باسى مىرابۆ ئەكرا مۆمى بىرى «مارتن لۆسەر» جارىكى تر

لەرپىگاى ھەلسانەوەدا ... دائەگىرسا ...

به نهێنی که باسی «کوٚموٚنهی پاریس» له روٚژنامهدا ئهنووسرا ههڵچوونهکهی «مارتن لوٚسهر»

جاريٚکی تر

لەناو شىعرى شۆرشەكەما دەست پى ئەكرا

ئیستاش که من وهکو کوردیک باسی مارتن لۆسهر ئهکهم زور حهز ئهکهم گیانی لۆسهر لیره بوایه وهک من.. وهک تق

وهكو ئيوهي ههموو دونيا بمانديايه

دەستمان لەملى كردايە

شۆرشىكى تازەمان دەست پى كردايە.

هەر لەم روانگەيەوە، شاعير ئىنتىماو پابەندبوونى خۆى بە دۆزى نەتەوەكەى رادەگەيەنى، دەرك بە مەودا راستەقىينەكانى ملمىلانىيى كۆمەلايەتى و ياسىا بابەتىيەكانى پىروست ناكات، بەلكو بابەتىيىكانى پىردىك لەنىنوان خۆى و كۆمەل و مىنىۋودا رايەل دەكات، وەك مرۆڤىنك لە ناخەوە ھەست بە لىپرسىراوييەتى خۆى دەكات كە مرۆڤىنكە دەبى لەناو كۆمەلدا بوون و ئامادەبوون و دەورى كارىگەرى ھەبىن...

به لام له ههمان کاتدا به یهقینه وه ناروانیته سه رهه لادانی شوّرش، وه ک شاعیریکی نویخواز گومان ده کات و له گومانه وه پرسیار دوای پرسیار قوت ده بنه وه و و لالمیان گهره که ، که بو شاعیر روون بکه نه وه که ی گه شبینی به دوارو ژویکی به خته وه رو ئیراده ی گورانکاری و بیناکردن دیّته دی. بوّیه هه رده پرسیّت، به لام واقیعیش له

شاعیرو مروّق جیاناکاتهوهو ههر بهو ئومیده دهژی که وه لامی (کهی) بدریتهوه:

ئاخۆ .. كەي بى

ئەو وشانەي

لەناو گەرووى بەھەشتى زامدارا ويلن،

ببنه تفهنگی هه ڵچوون و

بچنه سهرشان و ناودهستی

سەنگەرە برسىيكانەوە

كە*ى* بىخ؟ خۆزگەى...

ئالايەك بى و ئەم ژيانە

لەناو نۆتەى گۆرانىيەكا ھەلبستى و

ئاوازيكى ئاگرينى

هه لمهت و تيني

لەناو چراى گيانا ھەڵكات

کەي بىق؟...

کەي بى

وهرامى ئەم پرسىيارانە

لەدايك بي.

جهلالی میرزا کهریم و تهکنیکی شیعریی

له ئەنجامى ئەزموون و دۆزىنەوەى بىناسازىى شىعر كە دەربرى بۆچوون و ھەست و نەستى شاعىرە، شاعىر چەند رواللەتىكى ھەمەجۆرى تەرىبى رەخساندووە، كە ئەو حەلەو بەپىيى ئاستى شىعرى كوردىدا بە نوپكردنەوەو داھىنان لە قەللەم دەدرى و كەم شاعىر ئەو جۆرە تەرىبىيەيان پىرەو كرد، لە كۆشىعرى «رىگا دوورەكانى چاومان» دا نموونەمان بەدەستەوەيە:

جۆرى يەكەم: (تەريبى وێكچوون و دووپات بوونەوه)، كە دێڕى دووەم ئەو بيرەى لە

دێڕی (یهکهم) دایه لهڕێگهی دووپاتکردنهوه بههێــز دهکــات، ئهمـهش زیاتر بێ کارکردنی سـهر مێشک و گوێی وهرگرهو قهناعهت پێهێنانی زهینی تێدایه، یاخود پێچهوانه کردنهوه:

ئەكاتە وانەي يەكەمى

عيشقى زيندوو

عيشقى زيندوو

رەنگە.. وا زوو

نەگەمەود،

ناو ئەو وەرزەى....

شەتلى ھىواى نەورۆزى نويى بۆ ئەنىژم

بهلام كريّوهو زرياني

چیا سەر بڵندەکانم

ههميشه لهناو چاودايه

رەنگە بمرم

بەلام.....

جاريكي تر..... ئەمكاتەوە

بەق سىەربازە... بەق شاغىرە،

بهو رووباره ئاوارهو بي سهرو شوينهي

باوەشت پيا بكاتەوە.

جـۆرى دووەم: (تەرىبى ھاودژە) كـە دێڕى دووەم بـەرھـﻪڵسـتى دێڕى يەكـەم ياخـود ھى پێش خۆى دەكات، ياخود نكۆڵى لێ دەكات:

مردنا جيّم نابيّتهوه.

* *

ئەبى ئاھى كۆوى بىستوون

لەدلما بى و

جاریکی تر خوینی فهرهاد برژیتهوه

جــۆرى چوارەم: (تەرىبى ھەڭكشــاوى بەرەو لووتكە)يە، ھەندى جـار پێى دەوترى ترپەى ھەڵكشــاو، دێڕى يەكــەم تەواو نيــيــه، دێڕى دووەم تەواوى دەكـات، ياخــود راڤەكردنى دێڕى يەكەمە:

ئەچمە كرمان

زرینی ئاسن بق هه لویسته ی شیعره کانم

بەخوين ئەكرم

مەگرى!.... گريانى تۆ لێرە

قەدەغەيە

چونکه ههنسکیش لهم ناوه

هەر بەناو پەناھەندەيە

پەراويۆزەكان

١- حتى نقهر الموت- صلاح عبدالصبور- دار الطليعة- بيروت- ١٩٦٦- ل٦ .

٢- التجربة الخلاقة: تأليف الپروفيسور س.م.بورا- ترجمة دار الشؤون الثقافية- بغداد ل ٢٨٣ .

٣- زمن الشعر- على احمد سعيد- دار العودة- بيروت ١٩٧٢ ل١٩٧٨ . .

٤- رِێگا دوورهکانی چاومان، جه لالی میرزا کهریم، کۆشیعر، ۱۹۹۲ .

کوشت و بر*ی* هـهموو رۆژ*ێ* چاوم لهبهر كوشت و برى سلفادۆرو لوپنانێکی هاودژي ريني ژيانهوه ئەرژىتە ناو بوارىكى ونى دواى خەونەكانەوھو ونی دوای ئەتوپتەوە هاودژ*ي* له دیمهنی ههر مهرگیکا دەيان تەرمى ھۆشىتا زىندوو راويستاون لەسىەر رێى ژيانەوەدا راويستاون خۆشەويستىم وەك مەلۆتكە لەناق بىشىكەي دالى دايكما به دهسرازه*ی* حۆگەي خوين ئەييچريتەوە من ساوانيم بمشارنهوه من دهم و ليوى تفهنگ نيم

جۆرى سىنىيەم: (تەرىبى ئاويتەيى) يە كە دىرى دووەم ياخود چەند دىرىك دىرى دىرى سىنىيەم: (تەرىبى ئاويتەيى) يەكسەم تەواو دەكسەن، يا دەبنە پاشكۆى دىرى يەكسەم. ئەم جىزرەش زۆرجسار بۆ بەراوردكارى يا بريارىكى عەقلى، ياخود ئەنجامدانى لۆجيكى بەكاردىت.

دەنگێكم لە جياتى كشوماتى

ههر که ویستتان بمدوورنهوه

فەرھەنگى خەم فەرھەنگى ژان و ھەژانى حەسىب قەرەداخى

پرۆژەى نەفرەت ئە شەر و شاباشى ئاشتى

كاكهى فهللاح سالمي (۱۹۷۹) بهرگى يەكەمى (كاروانى شيعرى نوينى كوردى) چاپ کرد، لهناو شاعیرهکاندا (حهسیب قهرهداخی)ی فهراموّش کردبوو، منیش که لەسىەر كتێبەكەيم نووسىي وەك ئەمانەتێكى ئەدەبى و مێژوويى پەنجەم بۆ ئەم خاڵە بردو، به كهموكوورييهكم دايه قه لهم چونكه نووسهر لهسهر چهند شاعيريكى نووسیبوو، (حهسیب قهرهداخی)یش له رووی چوارچیوهی میروویی و سروشتی بەرھەمى شىعرىيەوە، گەر لە ھەندىكىان تىپەرى نەكردىنى لەوان كەمتر نەبوو، بۆيە پیشنیارم کردبوو ئهگهر بق (کاکهی فهللاح) لوا روّژی له روّژان کتیبهکهی چاپ بكاتهوه ئهم راستييهى لهبهر چاوبي، مافى شياو به شاعيرو شيعرهكانى بدات. لهم رووهوه که (حهسیب قهرهداخی) بهرگی یهکهمی فهرههنگی خهمی چاپ کرد دانهیه کی پیشکه ش کردم تیایا نووسیبووی «بق مامقستای ئهدیب و هاوریی خۆشەويسىتم كاك كەمال غەمبار پۆشكەش بۆت لەگەل ھەموو ئەو خەم و خەفەتەى كاكهى فهللاح ناى بهدلمهوه»، شاعير وهك مافى خوّى بوّى ههبوو ئه و نارهزايييه دەربرى، منيش كه لەسەر فەرھەنگى (خەم)م نووسىي چەند خاسىييەتىكى شىعرى شاعیرم نووسی(۱) لهسهرهتادا پیرهوی قوتابخانهی گۆرانی کردووه.(۲) ئهگهر رازی تهنیایی و ست فاتیمهی (ئهحمهد ههردی) نهبوونایه شیعرهکانی (حهسیب قــهرهداخی) جــێگهی ئـهوانی دهگــرتهوه.^(۳) ئهوهندهی بایه خ به کــامــهران و دیلان و شاعیرانیتر دراوه و شیعرهکانیان له چوارچیوهی ئهدهبیاتی کوردیدا جیّگیر بوون ئەوەندە بايەخ نەدراوە بە ھۆنراوەكانى (حەسىب قەرەداخى).(٤) حەسىب دەنگۆكى شیعرییه لهناو دهنگه تایبهتییهکانی شیعری کوریدا .(۰) لهریزی **کامهران و دیلان و** عب و هی تر دهوهستی و هیزو تین و پیزی هونراوهکانی له هی ئهوان کهمتر نییه.(۲)

دهگه پنینه وه سه رسالانی شهسته کان که ئه و حه له شیعری کوردی پنچکه ی شیوازی دروشمی و پاپورتی گرتبوو، مهگه ربه دهگمه ن چاوت به شیعرینکی قوول بکه وتایه (حه سیب قه ره داخی) ئه و حه له شیعره کانی تام و بوّو دا پشتنینکی وایان تیابوو که شهقلینکی وای پی ده به خشین شاعیر خاوه ن به هره یه کی شیعرییه و بوّی هه یه ببیته شاعیریکی کارامه و لیهاتوو.

لای شاعیر بههره تیّکه لّی شیعر سازی دهبیّ، ههردووک یه کالا دهبنهوهو دهچنه توّوی چوارچیّوهیه کی تایبهت به شاعیر، چوارچیّوهی یه کخستنی روخسارو ناوه روّک و بنیاتنانی ساختمانی شیعر، جاروبار به کارهیّنانی کیّش و قافیه لهسه شیّوازی کوّن، ههندی جاریش به کارهیّنانی کیّشی خوّمالّی کوردی (پهنجه)، له شیّوازی کلاسیکی و ناوه روّک ریالیست به رهو روّمانسی و له روّمانسییه ته وه به رهو ریالیزم، قوّناغ به قوّناغ ریّگه دهبری و له نه نهنجامدا لهسه رشهقامی ریّبازی واقیعی رهخنه گری شورشگیری سهقامگیر دهبی و جی پهنجه و شویّنه واری دیارده بیّ.

لیّرهدا دهتوانم بلّیم شاعیر پابهندی ریّچکهیه کی تایبهتی نهبووه، ئهگهر کیش و سهرواو شیّوه ی کونیشی به کارهیّنابی، به لام له ناوه روّکدا گیانی روّمانسی و واقیعی و نویّکردنه و و ویّخوازی تیدا دهگه ریّ.

فەرھەنگى خەم، شاعيرى خەم

رەنگە (حەسىب قەرەداخى) يەكەم شاعىر بى كە تا ئىستاو كە لە ژيانا بوو سى بەرگى كۆشىيعرى خۆى بەناوى فەرھەنگى خەم بە چاپ گەيشتوو بى و، دواى كۆچى دوايى بەرگى چوارەمى (فەرھەنگى خەم) لەو رۆژانەدا رووناكى بەخىۆ بىنىيىنى. بىلىنى وەك بلىنى شاعىر بى خەم خولقاوەو بى خەمىش ژياوەو ھەر بەخەمىش سەرى نايەوە، دەبى شاعىرى عەرەب (ابن الرومى) كە بەشاعىرى رەشبىنى ناسراو بوو ئەو ژيانە دژوارو سەختەى شاعىرى ناسراوى ئىمەى پىشبىنى نەكردووبى كە دەلىن:

لما تؤذن الدنيا بها عن صروفها

يكون بكاء الطفل ساعة يولد

ئەگەر ئەو گريانەى لەدايكبوونى (حەسىب قەرەداخى) بۆ مەرگەساتى ئايندەيى

ژیان نهبووبیّ، ژیانی خوّی و گهلهکهی، دهبیّ بوّچی بیّ؟ بوّ ههموو کوشیعرهکانی ههر فهرههنگی خهم بن؟ وهک بلّیی ههر له یهکهمین ساتی لهدایکبوونییهوه خهم و خهه فه خهفه ته شادهمارهکانی خویّنی گهرابیّ و هیّنو وزهی لیّ بری بیّ، ههرچهنده به روالهت، به رهنگ و روو، بهدهم و زمان تا بلّیی خوش مهشرهب بوو، به لام باره دهروونییهکه تهوهنده پهنگی خواردبوّوه که له شیعرهکانیدا رهنگیان دابوّوه، بوّیه فهرههنگی خهم فهرههنگی ژهنگ و ژارو ژان و ههژان و تهقینهوهیه. بهتایبهتی بهرگی چوارهم، جا تهو ژان و ههژانهو تهقینهوهیه لهناخیّکی قوولی پر تاخ و خهفهتی دهست برین بیّ، بهلیّن شکاندن بیّ، ناپاکی بیّ، فهراموّش کردن بیّ، نائومیّدی بیّ، دهست بهردان بیّ، تهو موفرهداتانه ناخی شاعیر دهههژیّن، گینگلی پیّ دهدهن دهیورووژیّن، بهردان بیّ، ته و موفرهداتانه ناخی شاعیر دهههژیّن، گینگلی پیّ دهدهن دهیورووژیّن، که زمانی ببیّته درهختی شیعر، بیّته گوّ، خهم و خهفهت لهناخهوه له هارژن بدهن و بهونه و روو بهروو ببنهوه:

« بِق بِيْمەوە...

تۆ چىت بەمن بەلنن دابوو.. ئىستا لەگەل منا چۆنى؟!

ئەوسىاكە تۆ بۆن و گوڵ بووى، ئىستىكە تۆ تەنيا بۆنى...

بۆ بێمەوە..

چراخان بووی، له پشتمهوه کوژایتهوه

وه کو روّمانی «دلّداری بی قارهمان» برایتهوه!

بۆ بێمەوە».

بۆن و گوڵ، یاخود بڵێین گوڵ و بۆن دوو جهمسهری لێک بهستراون. بوونیان پێکهوه دهسهلێنرێت، بۆن بێ گوڵ نابێت، گوڵی بێ بۆنیش دهستکردهو ژیانی تێدا ناگهڕێ، بۆیه شاعیر بهدوای شتێ ناکهوێت بوونی نهبێ، ئهمه حاڵهتێک له هاوکێشهکهدا، حاڵهتی دووهم کوژانهوهی چراخانه لهپشت شاعیرهوه یهک له پهندهکانی (تاگوور) دهبێژێ: (ئهوهی چرا له پشت خوٚی ههڵگرێت سێبهرهکهی بوٚ پێش دهنێرێ).

كەواتە دەبى ئەو پيوەندىيە چى بيت كە چراخانەكە لەپشىت شاعىرەوە بكوژيتەوە؟ ئەو حاللەتە سايكۆلۈژىيە ئەوەندە كار دەكاتە سەر شاعىر كە لە ھۆنراوەى

«ناییییمهوه»دا، (۱۱) جار «بو بیمهوه» دووپات دهکاتهوه، که دهتوانم بلیم مهم «بو بیمهوه» یه هاواری ناپهزایی دهربپینه که له دهروونیکی ژانگرتووی گینگلدان پهنگی خواردوتهوه سهر دهکات. مهم دووپاتکردنهوهیه شهند جاریک خوینه رزیاتر پهلکیش دهکات که بورووژی و هاوسوزی باری دهروونی شاعیر بی و، لایهنی مهفراندن و داهینان لای شاعیر دهپهخسینی و زیندهگی و دینامیکییه یی نهفراندن و داهینان لای شاعیر دهپهخسینی و زیندهگی و دینامیکییه و دهبهخشی دهبهخشی، ههروهها تیهه لکیش کردنی ناییمهوه بو بیمهوه، بو چهند جاریک و، دووپاتکردنه وهی ناییمهوه، مهو ناپهزایی و پوو به پوو بوونه وهیه توندترو به تهوژمتر دهکات، گیانی بی باکی لا دهپهخسینی که بلی:

« ناييمهوه، ناييمهوه

وا ئەزانىت وشك دەبم

من ئەو تۆوەم بەبارانى سەر پەلەينىك دەرويىمەوە.

دەبم بەگوڵ دەكرێمەوە!

دهبم به مهى دهخوريمهوه!

له بازارى دلداراندا من ئهو قهرزهم دهدريتهوه

هەر گوڵ زۆرە بەيانىيەك لەناو گۆپكەى يەكێكياندا

وهكو ئاورنگ هه لبيمهوه!»

کۆتایی شیعرهکه له کونجی نائومیدی و دۆشدامان دهربازی دهکات به و نیازهی ئه و هیوایه یکه لهدهروونیدا چهکهره یکردووه و دهبیته حهقیقه تیکی به رچاو.

له هۆنراوهی (سوجدهی ستایش) دا ههمان ریچکهی پیشووی گرتووتهبهر، بی خه لوهتی، ویرانه جی ژووان، وهیشوومه و گهردهلوول، خهمخواردنی دلداران، بورجی رهشهبا، یاری بی تالاو والا، بازاری بی کالا،، سیمرخی بال شکاو، بوونی مهرگهوهرو خهنجهری گول، تهم پهیشانه ریگرو به ربهستی تاوی سهرفرازی و تاسووده بوون به لام شاعیر ههرگیز نائومید نابی، به و هیوایه ده ژی ده بی بیته دی:

«تەنھا بەشى سوجدەيەكى ستايشىم تەمەن ماوە

ههو بهم هیوای جی ژوانی ئازادیم و

ئەم ئاواتەم پى براوه!»

(کینلگهی زامان) ئه و هونراوهیه که پهرده لهسه ر پووه دهمامک کراوهکان هه لادهمالیّ، که ئه و برینه خوشه ویستانهی داگیرکهران له جهستهی شاعیرو کوردستانیان کردووه، ئه و زامانهی که ئه وهنده قوول بوون تا دههات ئازار پاکی دهکردنه وه، که چی برینه نوییهکانی دزهکان، برینه کونهکان پیس دهکهن، زوّری و ستهم لههه ر لایهکه وه دهرچی ئهگه و قه وم و خویش بن، هه ر ستهمکارییه، هه ر زهبر وهشاندنیک داگیرکه ریّ به رجهسته دهکات مایهی شانازییه برینه نوییهکان، له ئه نجامی شهری ناوخودا بوون به سویندی ته حریم، و ته جریم هه ر به قسه و چیترنا، خهمه کانیان زیاتر کردو، ژمارهکانیان له پیش دهمی دزهکاندا بوون به سالنامه، تا خهمه کانیان دوبن، دوستانی کورد، له وینهی (ئیسماعیل بیشکچی) شاهیدی به رخودانی پیر دهبن، دوستانی کورد و زاروزامی لامان به رجهسته کرد؟ چ سوود له و پیگهی ئازادی کورد چ ئازار و زاروزامی لامان به رجهسته کرد؟ چ سوود له و پیم نه رموده ی نه دومونه ی نه مروز و هرگیرا؟

قوریّکی ئەوتۆ بۆ ئەو خەڵکە گیرایەوە کە ئەوەندە خەست و سەختە زۆر زەحمەتە لايى دەرچین، برینی دەیان ساڵە کە شاعیر ئەوەندە ساویلکەو سادەبوو، شاعیری لەخشتە برد و ھەڵفریواند، کەوا بزانیّ، ئەوانەی بە قسە بەڵیٚنیان دا بۆگەل بژین و بۆئەو بەرن، شیاوی پشت پیّ بەستتن و متمانه پیکردنن.

به لام ئەفسىوس ھەزار ئەفسىوس، واشاعىر دەمامك و ماسكەكان لە رووە بە رواللەتەكان دەكاتەوە، حەقىقەتيان دەردەخات و برينەكەى خۆى دەكاتە دەمامك و پەردەو، شەخسىيەتى مىرۆقىتكى بويرو قىسىە لەروو و راسىتگۆيى پى دەبەخشى، لەبەردەميا دان بە ساويلكەيى و دلپاكى و بى گەردى خۆى دەنى و رووى تى دەكات و يىنى دەلىن:

« برینهکهم!.. ئهی هاوسهری دهیان سالهم

دان پیانانه من هیشتاکه ئهو منالهم

وام دەزانى پياو، كوتەكە،

حەق شىەتەكە،

وههام دەزانى راست دەكات، ئەوەى دەڭيت: تاپەتەكە

کاتیّ تەماشا*ی د*ۆزم کرد؛

کاتی تهماشای دوّخم کرد؛
سوسیال تیّلاچوو به گژما
ناسیوّنالی دیموکراسی دایگرتمهوه
میّژووم لیّ بوو به سهگی هار..
لهم ناوه دووری خستمهوه.
دزان جرتیان تیّ دهگرتین..
جرتیک بو من، دوو جرت بو توّ!
سهد بو کوردایهتیی، دروّ..»

له هۆنراوهی «لهگهل ئهویندارانی حهقیقهتدا » مهسهلهکه زیاتر روون دهکاتهوه، که ههموو ههلپه و تهکانێک، ههموو بیروراو مهبدهئێک، ههموو ههول و تهقهلایهک، تهنیا بۆ ورگهو چیترنا، ئهویتر قسهی رووته «قسهی رووتیش ناچێته ناو گیرفانهوه»، به قهد ئهوهی، حیکمهت ناچێته نێو ناخێکهوه تێروتهسهل بێت، ئهمه راستییهکه دهبێ بزانرێ، کورد وتهنی شینهکه بۆ ههریسهیه نهک بۆ شههیدکردنی ئیمام حوسهین، بزانرێ، کورد وتهنی شینهکه بۆ ههریسهیه نهک بۆ شههیدکردنی ئیمام حوسهین، (حهسیب قهرهداخی) ئهم حهقیقهته لهرێگهی (شێخ عهبدولقادری گهیلانی) یهوه بهرجهسته دهکات و، دهیکاته رابهری بۆچوون و خولیاو ئارهزوویی کهسانێ که مهسهلهکه لایان تێړوانینێکی خهییامییه، (ئهو نانه نانه ئهمرۆ لهخوانه)، ههر ههموو ریبازهکان، به ماتریالی و ئایدیالییهوه، بهباوهرو زهندهقهیهوه ههموو لهیهک شت سهرچاوه دهگرن که کرۆک و جهوههری شتهکانه، خاڵی ململانێ و، شهرو پێکدادانه، محرۆڤیش رهنگدانهومی رهوشی ئابوورییه، ئابووریش بنهمای پێشکهوتن و محروقیش رهنگدانهومی رهوشی ئابوورییه، ئابووریش بنهمای پیشکهوتن و دواکهوتنه، شاعیر روو دهکاته حهزرهتی گهیلانی و دهڵێ:

« قوربان ئيوهش ههموو كارى زهويتان

خسته پێش چاو...

له نوێژهوه تا خوێندنهوه،

له پهيامي (پێغهمبهري) تا (زهندهقه)!

لاتان وهها روون بووهوه»

تەنيا «إطعامى طەعامه» كە باشترين كارى حەقە

هۆنراوه ی «وهرن» نرکه ی به جۆشی هارژنه و تهقینه وه ی و کینه یه دری شه پو شه پرانگیزان، تراژیدیای مه رگه ساتی دهیان سالی پر له قوربانیدان و به رخودانه، پیشبینی پروژی په و کرستی گهلی کوردو شه رمه زاری میرژووی خویناوییه، توماری پروژگاریکه که له جیاتی بارانی په حمه ت، وه چه دوای وه چه به تف و له عنه ته ته ویلی به وی پروژه په به و نه گریسانه سواغ ده ده ن که به و باگره بی به مانه یان تیدا ته ویلی به یه کرایه وه، شه پری ساردو شه پری گهرم، شه پری پاگه یاندنی جنیو و پیسوایی به یه کتری کردن و کردنه وه ی زارکی زیرابه کان، شه پری مه رگ و کاره سات و ویرانکاری، شه پی کرده و کرده و می خومان کرد پرووی په شی دوژمنه داخ له دل و دیکتاتوره کانی سپی کرده وه. شاعیر به هه ستیکی به جوش و خروش به م واقیعه تفت و تاله مه حکووم کرده و دنیامان مه حکووم ده کرد که بی هه لویست بوون له باست به و هه موو کارو په مه موو دنیامان مه حکووم ده کرد که بی هه لویست بوون له باست به و هه موو کارو په مانی دو گریاین، بی ویژدانانه ی داگیر که ران به سه ریان هیناین، بی به ختی خومان ده گریاین، بی به ختی خومان

با منيش لهگهڵ شاعيرێكي عهرهب بڵێم:

«يبكي علينا ولا نبكي على أحد

فنحن اغلظ اكبادا من الأبل»

به لنى ئيدمه جهرگمان له جهرگى وشتر ئەستوورتره، بهتايبهتى كاتى لەئاستى توورەييدا بيت، با گوئ بگرينه شاعيرى نەمرمان بابزانين چ هاواريكى بەجۆشى لى هەلساوه:

«خەلكە وەرن، بين بپرسىين:

تفهنگهکان!.. ئيوه بهچى ئاو دراون؟

ئێوه بۆچى وەكو تۆفان و وەيشىوومە تێكڕژاون؟

وهرن تهماشای نیو چاوی خوّتان بکهن؟

روو له تاک و کۆتان بکه*ن*؟

گەردەلوولى ئەم خويناوە بۆ كوئ دەبەن؟

بارگەو بنەى ئەم خولەتان...

وهک دیاری بق کیّی دهبهن؟ خه لکه وهرن.. نقرهتانه دهست هه لّبرن؛ شهقام پرکهن بلیّن بهسه! هق هق چهکه بی شهرمهکان، وامهزانن دایکی نهم خهمه نویّیهمان جگهر سووتاوی بی کهسه! نیّمه میّژووین.. نهو لهعنهتهی دهیدهین بهرووی شهرخوازاندا بق پشتاوپشت دهبی به بهیت!

له ئەنجامى ئەو رەوشلە تفت و تالەي بر لە كلوشتن و برين و ويرانكارى، كله بهههزاران كهسى ناچاركرد، نيشتيمان جيّ بهيّلن و روو بكهنه ههندهران، له ژیاننکی نامویییهوه، بهرهو ئاوارهیی و نامویییهکی تر خویان بخونهوه، شاعیر ئەوەندە يابەندە بە خاكى نىشتىمانەۋە بستى لىنى جىيانابىتەۋە، ۋەك خەلكى تر نىشتىمان جى ناھىلى، بەلكو نىشتىمان جىنى دەھىلىن، ئەو نىشتىمانەي كارىكى ئاواي بەسەرھاتووە كە بى باوك و دايكە، نيشتىمانىكى ھەتيوە، لەسەر ئەم حالەش شاعير ئەوەندە رەگورىشەي خۆشەويسىتى ولاتەكەي رۆچۈوە، كە ھەرگىز ئامادە نهبووه بهجيني بهيلين، هاواريشي لي هه لنهستاوه... له گه ل كوچي دايكي كه نیشتیمانه بچووکهکهیه، نیشتیمانی گهورهش کوچی کردووه، نهم پهیوهندییه جهدهلییهی نیوان دایک و نیشتیمان شاعیر له ناخه وه دهه وژینی، چونکه خۆشەوپسىتى نىشىتىمان لە سىۆزى دايكەوە وەرگيراوە، بەقەد ئەوەى كور لەدايك ناترازيّت، روّلهي بهوهفاو دلسوّزيش له ولاتهكهي خوّي دانابريّت، راسته حالهتيّكي نامۆیی لای شاعیر دروست بووه، که له نیشتمانیک دابوو بی دایک و باوک بوو، نیشتیمانیک گهیشته ئه و رادهی کهسنی خوی به خاوهنهکهی نهدهزانی، هه و کهسنی بۆی لوا پشتی تی کردو بهجیی هیشت، شاعیر نهبی ویرای نامویی و بی کهسی دان به خۆیدا دەگرى و زەمىنەى خۆى جى ناھىلىن:

«ئەى دايە گيان.. نيشتيمانم بەجينى هيشتووم؟! ئەي دايە گيان... تۆش هاوارت لى نەبىستووم؟!

چاوەروانن

چاوەروانى بەفرو كەژاڵ، كێ دەزانێ كاميان جوانن؟»

بهفر نیشانهی پاکی و بی گهردییه، ئاخق دهبی کامیان پاکترو پاکیزهتر بن، بهفری سپی یا کهژالی بووکی مهرگی ناوهخت، بهفر بارین لای شاعیر بهنده به حالهتیکی تراژیدی له بیرنهکراو، که دهبیته خهمیکی قورس و سهخت بهسهر دلی شاعیردا دادهکات، ههرچهنده ئهو حالهته سایکولوژییییه جوّره تهسهلاو ئاسوودهیییهک لای (حهسیب قهرهداخی) دروست دهکات که دهبیته نهست و خهیالیکی دوو بال لیرواو، به جهستهش نهبیت وهک تارمایییهک ههموو نیوهی سالان دهرکهوی و ببیته دلنهوای و، دهروونی ههلقرچاوی شاعیرو کهس و کارو ناسیاوانی کهژالی جوانهمهرگ تهسکین بکات.

بۆیە ھەر لە حاڵەتى نیگەرانى و دڵەراوكى پرسىياردايە، تا ئەو رۆژەى سەرى يەكجارى نايەوەو ماڵئاوايى لى كردين.

«ئاخۆ تاكەي دەمينم و گشت رستاني

بەفربارى من ئاگرم تێچێتەوە؟!

كەژاڵ بووكى مەرگى ناوەخت، بەرەوباوانى بێتەوە؟!

توخوا خه لكه كه من دهمرم، بهفربارين لهبيرتان بي:

نیوهی سالآن له (کوّیه)وه، که ژالّی من

هەولىر دەخاتە پرياسىكەو ھەلدىتەوە.»

ئەم خەياللەى شاعير پابەندە بە سىروشت، «خەيالى شىيعر ئاميۆز وەك (رۆزنتال) دەلىّ: پيۆەندىيەكى پتەوى بەرواللەتەكانى سىروشتەوە ھەيە، چونكە سىروشت و خەيالل ھەردووكيان ھيزى دروستكەرن، سەرچاوەكەيان وشك نابىّ».(١)

بهفری رستانیش ئه و حالهته ی شاعیر ده ره خسینی، که به نده به هاتنه وه ی که ژال و مهرگی ناوه ختی، تیکه لکردنی چاوه روانییه کی خوش و روود او یکی له عه قل به ده ، که هه موو خه و نه خوشه کان پووچه ل ده کاته وه ، دوو حاله تو دوو جه مسه ری هاود دیمه نیکی ئاهه نگ ئامیز به خه یالی چاوه روانی و پیشوازی لیکردن و شه ره به فر ، دیمه نیکی هینده دلته رینی به رچاو که تو په له به فره کان ئه وه نده قورس و سارد بوون،

ئهی بۆچ نه تۆ نهنیشتیمان نایهنهوه؟ پهردهی یهکهم دادهنهوه نمایشی ئهم چیرۆکه خویناوییه ماری ئهم کۆپه ئازاره – درۆیان کرد – وتیان ماریکی ئاوییه ئای دایه گیان، ئای نیشتیمان له نوی مه لاشووی خهمه کان هه لبهنه وه»

شاعیر ههرگیز دوّش دانامیّنیّ و پهنا دهباته بهر خهونیّکی که مافی ئه و بیّ دایکییه کی نمویید و به نمی نموییه که دایکییه کی بسیّنیّته وه، به لام گومان وهها له دلّ و دهروونیدا چهکهره ی کردووه که ئه و نموونه کانی تری پیشوو له بار بچیّ، وهک بلّیی بوّ ئهم به زمه بشی که رهمزی کوردایه تی و ئازایه تی و جوامیّری نهمیّنیّ، که به رده قارهمانه و شاعیر وهک رهمزیّکی نه ته وه ی به کاری دیّنیّ و بوّ مه سه له گشتییه که ته وزیفی دهکات:

«گومان گوئ له دلم دهگرئ، زهنگی کاغهز لهئاو دهنیم...

مێژوو فێری پرسێک دهبێ:

- من بق بهزمى وهها دهشيم!

خەلوەتىكى حەفتا سالەي تر لوولمان دا

بەردە قارەمان نامينى،

شيخى نەمر بەپيكراوى سەرباتەوه

به چی سهری خوّی بشکیّنیّ!»

خەمەكانى شاعير ئەوەندە زۆر قوولان، بى كۆتايىن، وەك بلايى ھەموو دەم ھەر خەم دەخوات و خەمىش دەيخواتەوە، تەنانەت بوونەتە يادگارو لە شاعير جيا نابنەوە، شاعيرى كۆبىت كەوتوو، شاعيرى ئەندىشەو خەيالى كەژال:

« زستان ساردهو نيوهي ساله.. ئەندىشەمان ھەر كەژالله

دووى شوياتى هەشتاو سٽيه

لهناو بهفردا دادهبهزئ جانتايهكى رهشى يييه

باوكى كەژال . دايك و خوشك و براى كەژال لەوبەر بەفرە

دىمەنە ئاھەنگ ئامىردەكە دەگۆرى و دەيكاتە حاللەتىكى تراۋىدى جەنائزى مەرگى ناوەخت.

(حەسىب قەرەداخى) دىرە شىعرىكى (فايق بىكەس) دەكاتە سەرناوى ھۆنراوەيەك كە مەرگەساتىكى جىنۆسايدى بەسەدان ھەزار كوردە، كە تا ئىستا مىرۋوى مىرۆقايەتى رەفتارى ئاوا درندانەى بەخۆوە نەبىنىيوە، ئەگەر (بىكەس) بە بۆنەى بۆمباى ئەتۆمەوە كە ئەمرىكا لە ھىروشىماو ناكازاكى بەكارھىنانى وتوويەتى:

« داخهکهم بق ئه و زهمانه ی رووی زهمین وهک به هه شت بوو پر له خقشی و پیکه نین بی ته ماع و بی در قو خالی له قین دلنیا و دوور بووین له ئه تقرمی له عین تف له عیلم و سنعه ت و صه د کاره با مهر حه با ئه ی جه هل و وه حشه ت مهر حه با یادی تق ئستا له دل خه م لا ئه یادی تق ئستا له دل خه م لا ئه یادی تق ئستا له دل خه م لا ئه یادی تق ئستا له دل خه م لا ئه یادی تق بادی تق بادی

ئەم ھۆنراوەى (بێكەس) مەحكوومكردنى پلەى ژيارو شـۆرشى تەكنەلۆژييـە كە مرۆڤ پێشكەوتنێكى ئەوتۆى بە خۆوە بينى كە بگاتە ئاستى دروستكردنى بۆمباى ئەتۆمى بۆ قركردنى خەلك ،ئەوە (حەسـيب قەرەداخى)يش، تف لەو پێشكەوتنەى زانسـتى دەكات كە شـۆرشى تەكنەلۆژيا بەخـۆيەوە بينى كە خەلكى كوردسـتان بۆ مەرگى ھەلەبجە ھەر باوكە رۆبوو، كە شالاوە بەدناوەكانى ئەنفالى بەدواوەھات:

« به ژمارهی پیتی ئایهتهکان

كچ سەرنگووم، كور سەرنگووم

ژن سەرنگووم، پياو سەرنگووم

به ژمارهی پیتی ههموو ئایهتهکان فرمیسکی سویر

بینایی کویّر...

مەفاھىمى سەر بەرەوژىر!

ئەنفال ھێشتا مارشى جەنگەو لوولەي تۆپان لە بەريانە

ئەنفال بوو بە كلاو ئاسن، حەزەراتىش لەسەريانە

قىرائاتى تىسىعە دىنن بۆ سىوورەتى: سەمعەي ئەنفال

موفهسرین. حازریهکان ههزار قیل و ههزاران قال! ئایهتهکان بهوننهوه، قهطعی رهحم و قهطعی ئهوصال ئهنذال، دهبن، به ماموستاو ئهنفال دهکهن به مهدرهسه میژوو وهکو سهگ راودهنین بو ژیر هارهی ئهم ههرهسه!»

ئهم شالاوه بهدناوانهی ئهنفال که رژیمی بهغدا لهدوای کیمیابارانی ههلهبجه ئهنجامی دا، لهئهنجامی ئهو هیزو دهسه لاته بوو لهسایهی خوّمالیکردنی نهوت پهیدا کردبوو، که ئیمه سهردهمی بهههنگاویکی شوّرشگیّرانهو بویّرانهمان لهقه لهم دهدا، به لام له ئهنجامدا دوو شهری ویّرانکاری بهدواوه هات و، کوردیش تیایاندا تووشی نههامهتی و مالویّرانی و ههلّمهتی جینوّساید بوو، لهم ناوهدا کراین به کافرو لهدین بهدهرو یاخیبوو، بارانی چهکی کیمیاوی ههمه جوّریان بهسهردا باراندین، راپیّچی ئهنفالی ئهنذال کراین و ژینگهی بهههشتی سهرزهویمان لیّ پیس کرا، شاعیر تف له پیشهسازی و تهکنهلوّریا دهکات، واقعیّک دهخاته روو که تا مروّق ژیاری تربیّ، درهندهتر دهبیّ و پهنا دهباته بهر ههموو درهندهتر دهبیّ، تا تیّرو تهسهلتر بیّ زیاتر چاوسوور دهبیّ و پهنا دهباته بهر ههموو شیّوازیّک دری براکهی، ئهگهر جانهوهر تا برسی نهبیّ پهلاماری نیّچیر نادات، کهچی مروّق که تیّربوو ئهوسا پهلاماری هاورهگهزی خوّی دهدا.

که رژیمی به غداش له سایه ی نه و ته وه سامان و چه ک و جبه خانه ی هه مه جوّری دا کرد، ئه و سا په لاماری ئیرانی دا و، که له شه په که دا دوّ پاندی ئینجا توّله ی خوّی له گهلی کورد کرده وه، که جاریکی تر سیبه ری خوّی به دی کرد غه زووی کویّتی کرد...

بۆیه دوای ئه و ههموو کارهساته شاعیر وهک (بیکهس) تف له و پیشکه وتن و به ناو ژیارییه دهکات و خوزیا بو روژه ساده کانی زهمانی پیشوو ده خوازی که ئه و حه له گهر هوکاری هاتوچو کار راپه راندن بوو، ئه و حه له خه لک ئاسووده بوون له نه نجامی ئاگری شه ر، خوشکردنی کلیه که ی و، سه رهه لادانی نیگه رانی و مالویرانی ته نانه تخواپیدا وه کانیش، ده وله مه نده کانیش به خیلی به و روژه ده به ن که که رله با و بوو، جانه و ره نه و تینه کان ئاگره که یان خوش نه ده کرد، زیاتر نه و تیان پیدا نه ده کرد و شه ر

بەقەد ژمارەي چەك بەدەست، عەرەبانەي دەستى ھەيە

كيشى مرۆف ھەردۆلارە

سێركيش، سێركى پيا ههڵواسينى بێ باره!»

لەمەش زیاتر ھەستە بەسۆزو بە جۆشەكەى لەئاستى دۆزى رەواى گەلەكەیدا، تىن و تاویخى ئەوتۆى بۆ دینى كە پیشبینى شەر ھەلگیرسان بكات، لە كاتیكا میژووى ھۆنراوەكە (۱۷)ى تەمووزى (۱۹۹۲)، لە روانگەى لیپرسراوى میژوویییهو، پیش رووداوە نەگریسەكان دەكەویتەو، روو لە دەسەلاتدارانى كورد دەكات و پییان دەلى، ھوشیارو ئاگاداربن، نەكەن بەرژەوەندى تەسكى حزبایەتى فریوتان دا، نەكەن بچنە ژیر ركیفى دوژمنانى داگیركەر، ئەگینا دەدۆرین، ئەو حەلە بۆ ھیچ دەست نادەن بۆ مەرگ نەبى:

«مشیر، وا به دهربهنهوه

چش كه ئيمه برسيمانه، دەربەنەكان نەكەنەوە!

مشير ههموو گوئ قولاخن

شەر لە دەربەند دوور خەنەوە!

ئەمجارەيان بەردەقارەمان شەرمن بى

مردن چاکه!

گويّتان ليّيه؟

هاورِێ، ههڤاڵ، مامه، کاکه!»

هونراوهی «ژن و خاک و من» پیوهندییه کی توندو تولی تری جهده لی نیوان سی جهمسه ری به یه که به به به لایک ناترازین مهگه ر مه رگ نه بی هه رسیکیش سه رچاوه ی بوون و ژیان و به رده وام بوونن، شاعیر خاک به ده ره وه و ناوه وه لهقه له مدا، به قه د نه وه ی خوی به ژن ده به ستیته وه که هاوسه ره و سه رچاوه ی نارامی و ناسووده یییه، زیاتر خوی به خاک ده به ستیته وه و نایه ویت لیی دوورکه ویته وه، ژن و خاک واته ژیان و بوون، بوونی هه ردووکیان بوونی شاعیرو ره گ داکوتان و نارام و نووچ نه دانه:

«وتیان: خوّ توّ لهم سهرخاکه جامی بادهت ئاوارهیه

بهدوای شه پ نهده هات، خه لکی ئاسووده ی مهده نی نهده بوونه سووته مهنی، بویه داوای گه پانه وه ده کات بو سه رده می پیشوو، که دوور بووین له و پیشه سازی و پیشکه و تنه ، که چی د لنیا و به خته و هر بووین، گه پانه و هر چه رخان به ره و دواوه کونه پیشکه و تنه ناگه یه نی به قهد نه وه ی مه حکووم کردنی نه و بارود و خه یه به تاییه تی له عیراقی ده ریای نه وت ، له کور دستانی بابه گورگوری سه رچاوه ی نه وت که به هه مان ناگر کوردیان سووتان، به هه مان سامان کیمیا باران و نه نفال و ویرانکارییان کرد.

له هۆنراوهی «شههید» دا شاعیر حهز دهکات که برینهکانی جهستهی گهل ههرگیز سار پژ نهبن، تا دی بارگرانی لهناو دهروونیدا ههر زام بی، ئهگینا شان و شکوی شههید نامینی، وهک ئیستای لی دی، که تهنیا بو ناو و روالهته، بو قسهی رووته، ئهگینا نهدهگهیشتینه ئهم دوخهی ئهمرو، که لهجیاتی ریزلینان و شکومهندی شههید، سهنگهر لهیهکتر گرتنه. رووپاییکردنه بو شههید بهمهبهستی سرکردنی هوش و گوشی جهماوهر وهک تریاک و ئهفیوون، ئا لهو روژگاره رهشهدا، که شههید پشت گوی خراوه شاعیر شههیدهکان زیندوو دهکاتهوه بو ئهوهی پییان بلی:

«خويّني ئيّوه (ئەبو سفيانى) ھيناوه!

خوينى ئيوه، بورجواكان، دەس و دەمىشيان تيناوه!

خویّنی ئیّوه، ریّکخراو و بارهگایه،

مزگەوت و خوتبەو ھەرايە

خوينى ئيوه، نەريژرايه، كى دەيويرا ...

بۆ خرسەكەي عۆجە نەبى سەلەواتى لە پىغەمبەر خۆي بايە»

شاعیر دەستنیشانی مەترسییەكانی دواروّژ دەكات، كە دوژمنانی داگیركەر چۆن خوّیان مەلاس داوە بوّ لەباربردنی ئەزموونەكە ئەلقە لە گویّیەكانیش دەست لەسـەر سینگ وەستاون بوّ جیّ بەجیّکردنی فەرمان:

«مشير زۆرەو ئەبوو روغالىش فرەن و،

گەدەو گىپاڵ ھەر پان دەبى

مەسئوول لەناو بامينى خەستا، حەزى لە گۆشتى ران ئەبىخ!

قاچاخچى خاوەن لەشكرە

بەرووتاندا نەدەمەوە!

با فەرھەنگى جنيوەكان، ريكەى ليشاو نەكەنەوە،

با فەرھەنگى جنيوەكان گرەوى گشت خەمەكانم نەبەنەوە!

به كويرايى شەرخوازەكان ئالاى ئاشتى ھەلكەنەوه!»

به لای (حهسیب قهرهداخی)یهوه، ئهوانهی به چهکهکانیانهوه لهناو شاردا دهسوورینهوهو چاویان له راوورووته، ئاواتی گهل به دهسکهوتنیکی کاتی دهدهن، خوینی شههید دهکهنه شووشهی بار، ئهوانه پیشمهرگه نین، ئهو خوینهش خوینی شههید نییه چونکه:

« خوینی شههید تهنیا مافی چارهنووسه

نه، خوّش بيّرهو... نه، زوّر بيّرهو، نه چابلووسه!

خوينني شههيد كوردستاني ئاوهدانه

خوینی شههید (ئازادی)یه

خوانی برایی پر نانه!

له ئەندىشەى شاعىراندا يىچ و ژانە

له نووكى خامهى رووسوورا شيعرى جوانه»

له هۆنراوهیهکی (بی ناو)دا، مهسهلهکه روون دهکاتهوه که ئاگری ئهم شه په بی ئامانه بههیچ ئاویّک دانامرکیّتهوه، ئاوی لیّک بووردن و دل شووشتنهوه نهبی له ههمو و رق و کینهو رقهبهری و ناکوّکی کوّن، ههر به ههستکردن به لیّپرسراوی میّژووییش دهستبهرداری ههندی مهسهلهی لاوهکی ببن و دوژمنی سه رهکییان لهبه رچاو بیّ، بوّیه مسکی کوّتایی ئه و دیمهنه تراژیدیانه دهبی چاوپوشین بیّ له رابردوو، ئاشتبوونه و هو ته بایی نیشتیمانی بیّ، یهکلایی کردنه و هی ململانییه که بیّ به کردنه و هی لاپه رهیه کی تر له پیّوهندی هاوپهیمانی یهگه رئه و لهجیاتی ئهم لایهن و ئه و لایه نه بوایه، واقیعه که ره وتیّکی تری به خوّوه دهگرت، بوّیه دهلیّ:

« خۆ ئەگەر من ئ.ن.كاف بام

پێ.داڵ. کافم رادهمووسی..

هەرخۆتى و خۆت دەخۆيتەوە

تق چەند ساله، لەم بازنەدا بق خقت دييت و دەرقيتەوه؟

بهلغى جەستەت دەشىۆيتەوە

بِوْ قوميِّكي وا هه لنادهيت ئارامت كا؟ به هه وليِّكي ناكامت كا؟

وتم: بهسه: که ئهم خاکه جامی بالای توی نازدار بی

جيّ ماچي ليّوي ئالت بيّ

که ئهم خاکه (جۆبیتهره) و ڤینۆسی تۆی ههڵگرتبێ

وهكو تاجيك بهسهرهوه،

که ئهم خاکه دهرو، ناوبي، من چون دهژيم له دهرهوه؟!»

ئهم خوّ بهستنهوهی شاعیر بهخاک له زوّربهی شیعرهکانیدا بهرجهسته بووه که ههمیشه سهرچاوهی سروشت و کاریّزی شیعرهکانی که قینوّسی خوای جوانی و ماکی جاویدانی وهک تاجیّک بهسهریهوه بیّت، جوانی و ژیان و بهردهوامبوون و سهوز بوون ژنه ههر ژنه سهرچاوه لهبن نههاتووهکهی.

هونداوهی (ناکوکهکان) که زادهی خولی یهکهمی شهری نهگریسی ناوخویه ئهوهنده کهف و کولی تیایه که رووبهریکی زوری لهبهرگی چوارهمی (فهرههنگی خهم)ی گرتوتهوه و، چهندین ناکوکی تیدا کوبوتهوه که دهبوایه ببن به پهند و دهرسی میژوویی، ئهوهنده رووداوی جهرگبرو دلتهزینی تیدایه که شاعیر ئهوهنده پهست و دلگیر دهکهن که ئارامی لی ههلبگری و ئوقره نهگری و چهندین پرسیاری بی وهلامی لی دروست کهن. ئهم شهره نهگریسهی بی ئامانه ئهوهنده شاعیری قهلس و بیزارو ناره حهت و نیگهران کردووه که لهپیستی خوی دهرچی. میژووی سوارچاکانی کوردایهتی و مهردایهتی لهسهر زمانی ئهوان به دروبداته قهلهم و تهنانهت خوشی لیی پهشیمان بی:

«ئەم ئاگرە بكوژێننەوە، ھاوار گەروومى دريوه

مافى مرۆڤ پێشێلكردن، شيعرهكانيشمى سريوه،

بيكوژێننهوه، با فهرههنگی جنێوهكان نهكهمهوه،

با سلاوی تەرازووەكەی شیخ رەزامان

حيّ. شين. كافم رادهمووسي..

مێژوویێکی وام دهنووسی،

ئەم دنيايەش وەرگەرايە

نامهو ناوم ههربمایه

كەسىش خراپ ليم تى نەگات...

سووری خهرمانی ئهم وشهم، بهدهم رهشهباوه نهدات^(۳)!»

ئەم دەسىپىشىخەرىيە لە ھەرلايەكەوە بىت، ئەوە گرەوەكە دەباتەوە، دەسىتبەردارىش لە ھەندى مەسەلەي لاوەكى بى بەرۋەوەندى سەرەكى گەل، شەرەف و شكۆمەندىيە.

هه لويسته يه ك ئاست شيعره كانى فه رهه نكى خهم

دوای ئەم خویندنەو، خبرایهی جەند نموونەیەک لە شىعرەكانى بۆمان ھەپە كەمتك لهئاستى شيوازى شاعير بوهستين و رووناكى بخهينه سهر چهند لايهنيكيان و بليين که (حهسیب قهرهداخی) شاعیری به هرهو کارسازی شیعره، دهزانی چوّن هۆنراوهكانى مشتومال كات و بيانخاته قالبى شيعرهوه، (جورج ماوريرر وتهنى «دەبئ هۆنراوه وهک پارچه کهلوپهلێکی باش زاخاو بدرێتهوهو وهک قایی چێشتخانه دلْگیرین، گرنگ ئەوەپە پەكىتىي ھۆنراۋە بە شىنوازەكەي پەكىتى مرۇڤاپەتى دەربرى تەنانەت جىھانىش ھەموۋى تىشكدانەۋەي ناۋەۋەي بۆۋەندىيى گەردۇۋنە بەق رادەيەي كه دەتوانىن لەناوياندا لەم يىپوەندىيە بگەين ياخود ھەسىتى يى بكەين») لەرووى زمانهوه، زمانی تایبهت به شیعرهو کوردیپهکی پهتی پوخته و جوّره عهفه ویهتیکی تیدا بهدى دەكرى. دەتوانم بليم شاعير لهم رووهوه دەوللەمەندەو سامانيكى باشى وشەي کوردی خستوّته ناو شیعرهکانییهوه، وشهی سواو و سهروای سواوی بهکارنههیّناوه، ئەگەر ھەندى سەرواى كۆنىشى بەكارھىنابى ئەوە ناگەينى كە شاعىر خىزى بە شيوازي كۆن بەستۆتەوە، بەلكو خۆي لى وەدوور گرتووە، بەجۆرىك بەكارى ھيناون که گیانی سهردهم و نوپکردنهوهیان تیدایه. لهناو شیعرهکانیدا ههست به تیئرخنینی و به کاره پنانی وشه ی ده سکرد ناکه یت و ریزی ه و نراوه کانی پتهون و چوونه ته باريەك.

سەركەوتنى شاعير لەوەدايە كە تەعبير لەژيانى ئيستا دەكات و پيشبينى ئايندەش دەكات، بە ئاكامى دڵ دەچيتە ناو جيهانى ئەزموونيكە كە ئاسىقيەكى بەرفىرەيە، شيوەيەكى لە رياليزم رەفتار دەكات كە رياليزميكى رووت و وشكى نىيە بەقەد ئەوەى رياليزميكى خەيالاوى بى سنوورەو كەرەستەكەى لە سەرچاوەى ژيانى رۆژانەو مىرۋوى بەردەوامى گەلى كوردمان ھەلدەھينجى، ئەو وينە شيعرييانە بەرجەستەيان دەكات كاريگەرترە لەو وشە رووتانەى لە شيعردا شوينى ديارى خۆيان دەگرنەو وينەكان رەنگدانەوەى ئاويتە بوونى ھزرو سۆزو ئەنديشەن... شاعير زۆجار لەرپىگەى ئيش و ئازارو موعاناتى تايبەتمەندى خۆى ئەوەندە قوول رۆ دەچيت كە خوينەر پەلكىش بكات بەرەو ئەو پشيوى و گرژى و راچلەكىنەى شاعير پيوەيان گرفتارەو پەلكىش بكات بەرەو ئەو پشيوى و گرژى و راچلەكىنەى شاعير پيوەيان گرفتارەو بېلىتەرە، بە جۆرى لەمەودا تايبەتمەندىيەكە دەربچن و پانتاييىكى گشتى بەخۆرە بېرن و، فەرھەنگى خەم تەنيا موفرەداتى خودى شاعيىر نەبى بەقەد ئەوەى بېنە مولكى گشتى، ئەو كارەى كە لە دەروونى خودى شاعيىر نەبى بەقەد ئەوەى بېنە ماملەتە وردو زىرەكانەى كە لەدەروونى خوينەردا جىيى دىلى لە ئەنجامى ئەو ماملەتە وردو زىرەكانەى كە لەگەل پەيقەكاندا بەرپىگەى تايبەتيى خىزى دەكات و ماملەتە وردو زىرەكانەى كە لەگەل پەيقەكاندا بەرپىگەى تايبەتيى خىزى دەكات و دارى رىيى لەسەر بەھا ورووژىنەرو سرووش بەخشەكانى وشەوە دادەگرى.

سهرکهوتنی شاعیر لهوهدایه که توانیویهتی بچیّته ناو دلّی جهماوهرو ئهوهی ههستی پی دهکات دهریبری و لهههمان کاتدا ئهزموونی خودی خوشی دهربری دلّی شیعرهکانی به شیّوازی گورانی ئامیّز لیّ دهدات، کیشی پر له ئیقاعی ههست بزویّن که بهشی ههره زوّری شیعرهکانی چوار برگهن و (۸) و (۱۲) برگهن به رهوت و ئیستاع و ترپهیان له پهردهی گوی دهدهن و دهچنه ناخی دلهوهو گویّگرو خویّنهر دهجوولیّنن، که دهبنه بهشیّک له ههست و گیانی شاعیر خوّی.

(حـهسـیب قـهرهداخی) دیمهن و وینهی زیندوو و ئیلهام بهخش هه لَدهبژیری و دهیانخاته بهر تیشکی خور، وهک هونهرمهندی دهزانی چون رهنگهکان دابهش بکات، چوه هارمونییه تیک سازبکات، چون واقیعی خودی ناوهوه و دهرهوه دهربری.

حهسیب قهرهداخی و ئهفراندن

ئهگهر به خیرایی بگهرینه وه سهر سالآنی دوای (۱۱)ی ئاداری (۱۹۷۰)، کتومت بخ کهر به خیرایی بگهرینه وه سهر سالآنی دوای (۱۱)ی نووسی، ئه وکاته شه پولّی بوانگه تاو و ته وژمی خوی هه بوو، شاعیریش سه ربه و ریبازه نه بوو، لیشیان نزیک نه بوو، ئه وه (حه سیب قه ره داخی)ی نه مر له بواری داهینان و ئه فراندن و نقاردا سه رده فته ری نویخوازان بوو، که (یه کهم میهره جانی شیعری کوردی) دا له (۲۱)ی شاداری (۱۹۷۲) سازدرا خویندیه وه، ده نگیکی ره سه نی جیاکراوه بوو، خه لکه کهی هه ژاند، ته قینه وه یه که بوو له ژبانی شیعری شاعیرو جوّره گواستنه وه یه کی تایبه تایه و له بواری شیعری کوردیدا که ئه و حه له بالی موّرکی را پوّرتی و خیتابی و شیوازی رووکه شی به سه ریا کی شرکی را پوّرتی و خیتابی و شیوازی رووکه شی به سه ریا کی شرود، ها واری شاعیر، هاواری ناره زایی و به گژداچوونی بازرگانی بوو به و شه ی پاکی کوردی، هیشتاش هاواری ناره زایی و به گژداچوونی بازرگانی بوو به و شه ی پاکی کوردی، هیشتاش تین و تاوو کاریگه ریتی خوّی هه رماوه، خاسیه تی ره ها به خوّوه ده گری و، سنووری کات و شویّن ده بریّ، هوّنراوه که ریت مه که ی گورج و گوّله و، کیشی په نجه ی (۱) کات و شویّن ده بریّ، هوّنراوه که ریت مه که ی گورج و گوّله و، کیشی په نجه ی (۱) کات و شویّن ده بریّ، هوّنراوه که ریت مه که ی گورج و گوّله و، کیشی په نجه ی (۱) که یه که ریت که که که ی هره به به چوار برگه یه و، به کیشی عه رووزی عه ره بیش ده ریای (هه زم ج) ه:

« ههوهل مهزات

ئەوا ئاوى ئەژنۆم داھات

حەرفم بەسەد گازو قاوە

بادراوه

ئەو دامىنەى ھەلوەشاوە

له رێگادا داخراوه

وا ييّ خوسته، واسواوه

دویننی گهسکی پهشیمانیم پیا هانیوه

تا ئىستاش كەس نەي بانبوھ

خهتام نييه حهرفم رهقه

جيّى راوهستانم وا لهقه!

ههوه ل مهزات، ههوه ل مهزات خواوه ندی وهرزی به هات تا بو (گویِره که)ی (سامری)ی دهسته و نهزهر نهوه ستاوم ههتا لیّلایی ئاخ و داخ نهی تهنیوه بهری چاوم

بين بم گەنى ... ھەوەل مەزات

ههتا ههر كوي دهنگم ئهگات

ههوهل مهزان»

له كۆتايى ھۆنراوەكەيدا كە زياتر راستييەكە خەست دەكاتەوەو پەردەى لەسەر رووە دەمامكراوەكان ھەلدەداتەوە، دەلىن:

« (پازهند) و (زهند) و (ئاوێستا)م

ىق مەزاتە

خەلكىنە بروام يى بكەن

ماوهی مهزات یق یهک ساته(٤)»

لایهنیّکی تر له داهیّنان و ئهفراندنی (حهسیب قهرهداخی) که دهکریّ لیّرهدا ئاماژهی بوّ بکریّت و کهمیّک له ئاستیدا بوهستین کوّپله شیعریّکه که له کا۱۹۷۹/۱۰ دا دایناوه له بهرگی دووهمی (فهرههنگی خهم) دا بلاوی کردوّتهوه ئهم دیمهنهیه که بوّی کنشاوین:

«ولاتیک بوو له ولاتان جهژنی سهربهخویییان بوو نمایشیکیان پیک هینا شان و کهمهر ناو شارو دهر پر بوو له چهک

پیرهمیّردیّ وتی خوّزگه سهد خوّزگایه لهبریتی ههر فیشهکیّ کیّشی ههموو ئهم ئاسنه چهپکیّ گوڵ و گهنم بوایه(۱۰)»

ئەگەر ھونەرمەندى شىپوەكارى تابلۆ ھونەرىيەكەي بە ھىلل و رەنگ بكىشى، ئەوە شاعیر وینهی شیعری به وشه دهردهبری و هونراوهی وینهی لی ییکدینی که رەنگدانەوەى ئەزموونى ھەست و نەستى بنى، ھۆنراوەى نويش لە نىگارەوە نزىكترە كه شاعير بهخهيالي بالكرتوو و خهيالي رؤمانسييانهي فهنتازي بهرجهسته دهكات، (رامبق) لهو رایهدایه که «یهیف کیمیای تایبهت بهخوی ههیه، وشه رهنگهو دهکری سرووش بهخشی وینه و تریه و دهس لیّدان و چیّرو رهنگ بووبیّ»^(۱) شیعر وینهیه کی قسىهكەرە، ئەو حاللەتە ھەلگىرانەوەي شاعير دەيرەخسىننى، جۆرە نامۆيى كردن و ورووژانێکی تیایه، که ئهوهی ئاسایییهو باوهو ماقووڵه دهیکاته ناماقووڵ و نائاسایی، نامۆكردنى شاعيريش لەوەدايە كە واقيعى بەرچاو بگۆرى و جارىكى تر سەر لەنوى به دارشتهیه کی تر بینای بکاته وه که ئاواته کهی بینیته دی. ئهم ئاواته ش مهودایه کی به كۆمەل وەردەگرى كە بەشىنوەيەكى گشتى دەربرى خواستى مرۆڤايەتىيە. (حهسیب قهرهداخی) وهک شاعیریکی داهینه ر توانیویهتی که وینهیه کی بینراو لهمينشكي خوينه رو گويگر بورووژيني، وشه و پهيڤ بكات به هيل و رهنگ و لهجهسته يدا بزاف و جموجووڵ بخوڵقێنێ، وهک بڵێؠ وهرگر بهچاوي خوٚي ئهو دىمەنە كەرنەقالىيە بېينى كە شاعير كىشاويەتى. بە ھەستىكى رۆمانسىيانە رامان و تێروانين و جيهانبيني پيرێکي خاوهن ئەزموون دەخاتە روو، بەلام مەسەلەيەكى فیکری و عهقلی و مهنتیقی نادوی چونکه شیعر وینهیه کی ههستیارییه که دهربری تنروانینی شاعیری راستگۆو هەستەكەپەتى بەوەى كە دەپبینی، ئەوەى كە پیرەى خاوەن ئەزموون حەزى يى دەكات ئاواتەخوازە بىتەدى، ھەمان ئاواتى شاعىرە، دەنگى ئەو پياوە پىرە دەمامكىكە بى دەنگى خودى شاعير. شاعير خەون بەوەوە دەبىنتى كە ئەو نمايشــەي بۆ مـەھرەجـانى ســەربەخــۆيى ولات كـراو، لەجــيـاتى چەكىپۆشىن. چەپكە گوڵ يېشكەش بكريت، گوڵيش رەمىزو ھېماي ئاشىتى و

خوشهویستی و برایه تیه له ههمو و دونیادا، گوله گهنمیش نان و ژیان و بهرده وامبوونه.

ئەم پێشبینییهی شاعیر سهبارهت به کوردستانهوه بهر له راپهرین و دوای راپهرینی بههاری ئازادی و سهرفرازی گهر بهاتبایه دی، ئاواتهکهی ببوایه واقیعی بهرچاو بهم روّژگارهی که ئیستا تنی گلاوین ههرگیز نهدهگهیشتین.

- ١- دياليكتيك الواقعية في الابداع الفني. هورست ريديكز، تعريب: فؤاد مرعى ل٢٢
- ٢- ديواني بيّ كهس- محهمهدي مهلا كهريم- مطبعة الاديب البغدادية ١٩٨٠ ل١٦٧٧
- ۳- ئەو نموونانەى ئاماژەم بۆ كردوون لە بەشى چوارەمى «فەرھەنگى خەم» وەرگيراون- فەرھەنگى خەم- ٤- لە بلاوكراوەكانى بنكەى ئەدەبى و رووناكبيرىي گەلاويژ- سىلىمانى ١٩٩٨
 - ٤- فەرھەنگى خەم بەرگى (١)
 - ٥- فهرههنگی خهم (٢) دار الحریة للطباعة ١٩٨٩
 - Γ قصيدة وصورة (الشعر والتصوير) تأليف د.عبدالغفار مكاوي عالم المعرفة الكويت ل Γ

فەرھەنگى خەم فەرھەنگى باوەرو خەباتى حەسىب قەرەداخى

ييش باس

رەنگە گەرانەوە چەند جارێک بۆ نووسىين لەسەر شاعىرێک، ئەوەندە بەپێزو بەھێزو بەنموود نەبێ، بەقەد ئەوەى كە جارى يەكەم لەسەرى نووسراوە، ھەرچەندە كە من تا ئىستا بەچەند نووسىينێک ئاورم لەم شاعىرە داوەتەوە، بەپێى تواناو تێگەيشتنى خۆم رووناكىم خستۆتە سەر شىعرەكانى. ھەر جارێک بەشێوەيەک ھەڵمسەنگاندوون و تارادەيەک ماڧم بە لێھاتوويى و بوارى ئەڧراندنى داوە، بەلام جىھانى شىعرى شاعىر ئەوەندە ڧراوان و بەربلاوە، دەكرێ، ھەر جارەى لايەنێكى لێ شەن و كەو بكرێ، لەم روانگەيەوە حەز دەكەم لەو شىعرانە بدوێم كە رەنگدانەوەى بىروباوەرو خەباتى، شاعىرن. ئەم جارەيان «ڧەرھەنگى خەم» بكەم بە ڧەرھەنگى باوەرو خەبات».

حهسیب قهرهداخی و سیاسهت

«سلهرهتای تیکه لبوونی شاعیر، به دنیای پر جه نجالی سیاسه ته را په رینه کهی (۱۹٤۸) هوه دهست پی ده کات، سله رهتا له پارتی دیموکراتی کوردستاندا دهست به تیکوشان ده کات، تا جیابوونه وه ی هه مزه عه بدوللاً.

دواتر ریزهکانی حزبی شیوعی عیراقی بو تیکوشانی چینایهتی و نهتهوهیی و نیشتیمانی هه لبژاردووه، ئه و دوو ئه زموونه ی شاعیر له ژیانی حزبایه تیدا، هه ریه که یان له کات و سه رده می خویدا رهوت و شیوازی شیعر نووسینیان تا راده یه کزور بو دیاری کردووه (۱) واته له ته مه نی (۱۹) سالییه وه تیکه ل به سیاسه تبووه، به راه و ته مه نه رزوو هوشیاریی سیاسی، له نه نجامی هه ستکردنی به ئیش و نازاری گهلی کورد، له دل و ده روونیدا چه که ره ی کردووه و گهیشتو ته نه و قه ناعه ته، به

خەباتىكى رىكوپىك و بە بروايەكى چەكپۆش نەبى گىروگرفتەكانى كۆمەل چارەسەر ناكىرىن و گەل ئازاد و بەخىتەوەر نابى، بۆيە رىگەى سىياسسەتى گىرتۆتە بەر و «سىياسسەتىش لاى ئەرسىتى زانسىتى بەختەوەرىيى كۆمەلايەتىيە، ھەروەھا رەوشت زانسىتى بەختەوەرى تاكە كەسىيەو وەزىفەى دەولەت ئەوەيە كە گەورەترىن چەردەى بەختىارى بۆ زۆرترىن ژمارەى ھاولاتىيان بىنىتەدى»(٢).

لهم روانگهیهوه شاعیر چۆته کۆرى خهبات و ژیانى خۆى بۆ گهل تهرخان کردووه، به کردهوه سهلاندوویهتى که خاوهن ههڵوێست بووه، شیعریشى کردۆته چهکێکى ترى تێکۆشان، که ئهو سهردهمهى ئهو تێیدا خهباتى نهێنى دهکرد، شیعر کاریگهرترین چهک بوو دژى داگیرکهرانى کوردستان. لهم تێکۆشانهشدا خۆى تهنیا نهبوو، پشت ئهست وور بوو بهو کاروانهى لهگهڵیا کهوتبووه رێ، لهو رێگهیهدا ئامادهبوو قوربانى بدات و بهجوّره خۆشى و بهختهوهریێکى بێ سنوور لهقهڵهم دهداو، بهکارێکى پیروٚزى دهزانێ:

بەرەو بەيان رى رەچاوكە

بەرەو بەيان رى رەوايە

سهفهری وا موبارهکهو روّژیکی روونی لهدوایه

قەلاى مەردان ھەزارانى وەكو تۆ بوون

چىنى ديواريان بۆ ھەلساند

نەخشىەي ھەبوونيان بۆ سەياند

برای ریبوار، خاوهن بریار

برياري چاک ببهيته سهر

چەند پیرۆزە لەو قەلايە تۆیش چیننکی بخەیتە سەر

ئنحگار خۆشە

مرۆڤ باخى تێكۆشانى بۆ بێتە بەر

لهناو دەرياي شيني رەنجا گەوھەرى خۆى بۆ بێتەدەر(٣)

شاعير. سياسهت وه ك ئارهزوويكي كاتى سهير ناكات، به لكو به لاى ئهوهوه،

سياسهت رەوشت و يابەندبوونه بەھێڵێكى ھەڵكشان بەرەو لووتكه، بەردەوامبوونه لەسلەر ئەو ھەنگاوانەي بە مەلبەندى دەگەيەنن، نەك خۆ دابران لەكاروانى خەبات لەنبوەي رێگەدا:

ئێجگار خۆشە

كه ههنگاوت بهرهو ئامانج هه لهيناوه

بق ييشوازيت خه لكى ههبن دارنهدهنه بهر ههنگاوت

كەمتەرخەمى تۆپەڵ نەكەن.

بيهاون بۆ سەرو چاوت

که پهیکی خیر موژدهی خوشی گهیشتنی کاروانی دا

بانگى بەيان خەبەربدا

بووکی ئاوات له گوڵزاری وا وهرزیکا

چەپكە گوڵى ھەمەرەنگە

لهبهر موورو لهسهر بدا(٤)

كه شاعير دەبينى ئەوانەي لەگەل كاروانەكەي خەباتدا بوون ، رێگەكەيان چۆڵ كرد، هاوبيرهكاني له ريزهكاندا ترازان، شيعرهكاني دهبنه گهريدهو لهدهرگاكان دەدەن. بەلام ئەفسىووس دەرگا ناكاتەوە، ئەويش بارى سىەرشانى ئەوەندە گران و سىهخته، له ئەركى (كاوه)يهكى قارەمان دەكات، كه ببيته پيشهنگ و ميللەته ستهمدیدهکهی دهریازکات:

ئای گەرىدەی شىعرەكانم لە شاراندا لە دەرگای دا

كەسىپك نەبوو لا دەرگايەك بكاتەوە

كەسىم نەدى بلنى ئەمەش بەندەي خوايە

خەمى (كاوە)ى لە كۆلدايە.(٥)

که شاعیر، سیاسه ت به کاریکی رهوشتکاری له قه لهم دهدات، به یاکی و بیگه ردی چۆتە ناو گۆرەپانەكە، بەلام بەداخەوە كە مرۆف لەسەر ئەو ياكى و بەرائەتەي خۆي تووشى كەسانى دەبى، كە قسەو بەلىن و كردەوەيان نىوانى ئاسمان و رىسمانە، خۆى به ساویلکه و نهفام دیته بهرچاو، چونکه حهقیقهتی ئهوکهسانهی نهدهزانی که

ينيان هه لخه له تاوه به رهو خه بات به كيشيان كرد و به رله وهى جه وهه رو نه ژاديان دەربكەوي، بەقسىسەي زل و دروشىمى بريقەدار تا يەتەكە و ئامادەباشى خىزيان دەردەبرى، ئەوان لەئەنجامى ئەزموونەكاندا حەقىقەتيان روون بۆوە، كە ھى ئەوە نەبوون مايەى پشت پيبەسىت بن، بەراوردى لەنيوان بيروباوەرو ئايدۆلۆژياى ئەو كهسانهو رەنگدانەوەى لەسەر زەمىنەى واقىعدا كردووە:

> برينهكهم! ئهى هاوسهرى دهيان سالم دانييانانه من هيشتا كه ئهو منالهم وام دەزانى يياو، كوتەكە،

> > حەق، شەتەكە،

وام دەزانى راست دەكات، ئەوەي دەلىّت: تا يەتەكە!

كاتى تەماشاى دۆزم كرد؛

كاتى تەماشاي دۆخم كرد؛

سۆسيال تێڵا چوو بەگژما.

ناسيۆنالى دىموكراسى دايگرتمەوه!

ميزووم لي بوو به سهگي هار

لهم ئاوه دوورى خستمهوه.

دزان، جرتيان تيّ دهگرتين...

جرتيك بق من، دوو جرت بق تق!

سەد بۆ كوردايەتى، درۆ.^(٦)

شاعير كه وهك ئازاديخوازيك، ههست بهو ئازادييه دهكات كه مافي خوّيهتي تهعبير له كهسايهتي خوّى بكات، به عهقليّكي كراوهي مهعريفي ميروو دهخوينيتهوه، خويندنهوهيهكي ناوهوه، چونكه رهههندي دهرهوه شتيك بوو، رهههندي ناوهوهش شتيكى تر، ئەويش دەپتوانى لەھيلى سىياسى رەوشتكارى بترازى، لەگەل واقىعە تفت و تالهکهدا خوی بگونجینی، بیروباوهری نهتهوهیی و نیشتیمانی و مروقایهتی بهلاوه بنی، قەتماغەی برینهکان ھەڵنەداتەوه، بەلام شاعیری رەسىەنی خاوەن ھزر كە بهپاکی ریّگهی خهباتی گرتبووه بهر دهیزانی وهک مهسیح فهرموویهتی: «چ سوودی

بو مروق ههیه ئهگهر گشت جیهانی دهسکهوی، خوی بدورینی»، که شاعیریش ههست بهکهسایهتی و شاعیرییهتی خوی بکات، که پاراستنی شکومهندی و سهربهرزی ههموو شتیکه، خهباتکردن لهپیناو گهلی کوردو کوردستان خولیاو جهوههری ئهو کهسایهتییه سهربهخویه بی، ههرگیز قوربانی بهخوی و ئهفراندن و خولقاندن ناداو له دهرهوهی میژوودا ناوهستی، چونکه «ئهگهر «تاکییهکه» لهدهست دا، مهبهستم هوشیارییه خودییهکهی، یان کهسایهتییهکهیهتی، لهگهل غهیری خوی لهیهک بارستدا تیکهل بوو، جیاوازی تیدا نهبی، وهک ئهوهی له میگهلی مهردایه، له ههمان ساتدا ئامادهمییهتی خوی لهدهست دهدات و خولقاندن و داهینانی تیدا دهکوژری، ئهفراندن نامینی، بهلکو (داهینهر) ئهگهر ههبی له حهسیب قهرهداخی ههیه – دهبیته لادهرهوه (خولقینهر)ی ناوازهو دهرهوهی کومهل».(۸)

هەرچەندە كە شيعرى سياسى هەنديك پييان وايە لەرووى هونەرىيەوە بەپيى كەرەستەى كەم، لە ئاستىكى نزمدايە، بەلام شاعير ئەگەر سەرەتاى شيعرەكانىشى مۆركى راپۆرتى و گوتاريان پيوە دياربى، بەلام لەئاكامدا وەك شاعيرىيكى داهىنەر تەنانەت لەم بوارەشدا رەسەنايەتى خىزى سەلماندو شىيعرو هونەرى بەيەكەوە بەستەوە لەيەك بۆتەدا ھەردووكى تواندەوەو كردنى بەيەك جەستەو يەك گيان، لەم رووەوە ئەدۆنىس دەلىنى: «من زەمەنىكە ھەولىم لەگەلى شاعيرە ئايدىالىستەكان داوەو زۆرم لى كردوون شىيعرىيەت و هونەريەتىيان بىگاتە ئاسىتىكى بەرز بەجىۆرى فىكرەكانيان لەناو ھەستيارى و شىعرىيەتياندا بتوينەوە، نەك ئەوەى زمانى شىعرى فىكرەكانيان لەناو ھەستيارى و شىعرىيەتياندا بتوينەوە، نەك ئەوەى زمانى شىعرى ھەر تەنيا ئامرازى بى بى گواستنەوەى كۆمەلى بىروباوەرى وشك، چونكە توانەوەى فىكر لەناو ھەستيارىي شىعرىدا، شىعر دەبى بە وتاردان و پرۆپاگندە وەك لەوەى فىكر لەناو ھەستيارىي شىعرىدا، شىعر دەبى بە وتاردان و پرۆپاگندە وەك لەوەى بىنى بە شىعر»(٩).

ههر له سۆنگهی شانازیی شاعیر به شاعیرییهتی خوّیهوه، بویّرانه دیّته گوّ، بالآی شیعری خوّی له هی شیعری (رهسوول ههمزاتوّڤ) بهکهمتر نازانیّ، بوّیه رووی تیّ دهکات:

من چیاییم چیایی ناچمهوه ناو ئاوایی

منیش وهک ئه و عالهمه وا بایی دهبم لهخوّم ئهی داغستانی شیعرم منیش کالآی بالآی توّم له داغستانی دهروون هه رکه ئیواره دابیت سهگی شه و پیم دهوه ری و منیش ئهم شیعره ده لیّم سهگ وه ربی و شیعر بلیّم مهلیّن لهخوی بایییه بهخوا روّر ئازایییه (۱۰)

شاعیر ههرگیز بزاقی هزری له بزووتنه وهی واقیعدا جیاناکاته وه بویه شیعر دهکاته توّو گهرهکیه تی له کیّلگهیه کی به پیتدا بیرویّنیّ، چونکه فیکر ههرگیز واقیع ناگوّریّ، نهگه ر به واقیع نه به ستریّته وه و زوّر له و نایدوّلوّریانه پووچه ل بوونه وه که نهیانتوانی پیّگهیه که له سه ر زهمینه ی واقیعدا بره خسیّن، واته فیکر رهنگدانه وه واقیعه و لههه مان کاتیشدا بو گوّرینی واقیع و دروستکردنه وه ی واقیعیّکی تر ته رخان دهکریّ.

جاریکی تر روو دهکاته داغستانهکهی ههمزاتوف و بانگی دهکات:

هۆ دايكى داغستانم، ئەم نازەي من مەشكينه

ئەم شىعرەي من مەدرىنە

لهناو كيلگهى پوختهدا تۆويكى پاك بروينه

مهمکی پر له شیری خوّت با دوگمهی سینه واز کا

بیکه به ئالای ژیان

بهدروشمی ئاگرو بهفرو باران و چیا

دایک شیر با بهساواو باوک خهنجهری باتی

ههر شیری مهمکی دایه

بەرامەي خاكى تيايە

باسى شيرو خەنجەرىش ئۆمە دىكەين بە بەستە

شيرى دايكه كوردهكان لهسهرچاوهوه خهسته(۱۱)

شاعیر ئەوەندە دژی ستەمكارە، وەک جانەوەریّکی ئادەمی دیّته بەرچاو كە هیچ حیسابیّک نه بق تاک نه بق کۆمەل دەكات، شویّنەواریّکیان بق دانانی و «زوّرداری مروّق دەكاته كۆیله، ئەگەر خەلّک بوونه كۆیله، یان ئاژەل نرخی خویان لەدەست دەدەن، نه دەست باكی، نه راستگویی و نهبویّری لهئارادا دەبیّ، بەلْكو دروّ و دوو روویی و ماستاوكردن و رووپامالّی و، ملكهچی و گهیشتنه مهبهستهكان له نزمترین ریّگهوه دیّنه كایهوه»(۱۲)

لهم رووهوه شاعیر نه کته ته نانه توه که مروّق که نایه ویت ببیته کوته لی زوردار، به لکو گا به ردیک به وه لام دینی، گیانی مروّقی هوشیارو ئازادیخوازی پی ده به خشی، به زمانی ئه وهوه ده لیّ و ده یکاته ماسک بی که سایه تی هه موو مروّق یکی شه ره فمه ندو ئازاو دلیّری دری سته مکاری:

گا بهردیکی لاری گرتوو، پارایهوه خهبهر وایه ئالیرهوه دهمگویزنهوه بۆ ناو پارکی! دمکهن به پهیکهری سوڵتان مهخابنه پیاوی چابه، پیکی بینه دامگرهوه تا ورد دهبم، دهبمه کوچک و کوڵۅٚو دانه،

یا بمتاشه وهک پێپیلکه بۆ بهردهرگای قوتابخانه(۱۳)

«مەملەكەتى خوا» و بۆ ئەوەى بگاتە ئەم مەملەكەتە دەبى ئەو بتانە بشكىنى كە ھەزو ئارەزووەكانى سەر زەمىن دروسىتى كردوون)(۱۲).

شاعیر ئەو بتە دەشكیننى كە خەلكى كاسەلیس دروستیان كردووه، كردوویانەتە خواى سەرزەمین، ئەم یاخیبوونەى شاعیر لەم كۆپلە شیعرەدا رەنگى داوەتەوە:

بۆچى دەبى ھەرچى بكەم مەرج بى خەلكى بلىن باشە

خەلكى ئاگاى لەمن نىيە سەرم ماشەو ژېرم ئاشە

که تهشتی نان بوو بهچڵکی دهستی کهسێک

ئاى ئاى مرۆف دەبن بەسەگ

ریشی دریّژ دهتاشریّت و سمیّل دهکری بهبوّیهدا

ئاى دەم ھەلبەست، ئاى دەست ھەلبەست

دهبنه فرمایش و ئایهت

ئای که بتیش دهکریّت بهخوا!^(۱۵)

سەگى ئەمرۆ كاروان ناسە

مروّقه سهگ دهست و دهمی تهورداسه

من دەروونم ئاوێنەيە بۆ روخسارم، بۆيە ماندوو

گەردن لە كڵپەى ناكامى سەڧەر دەسووم دەستم لەروو رەشى رۆژدا نەبووەو نىيە خەڵكى لەشىعرو لە شاعىر گلەو بناشتەكەى چىيە؟! مێژوو بوو بە ئاودەستخانەو ھەرچى ھەڵسى گووى تى دەكا شىعرىش كرا بە مىزەڵدان ھەرچى ھەڵسى ڧووى تێدەكا نرخىش بووە بەپێڵوى ئەوئى ئەوئى ئەوئى پارەو پوولى ھەبى لەپێى دەكا جرت بۆ كتێب، جرت بۆ رۆمان جرت بۆ خۆمان چرت بۆ ئەوان جرت بۆ خۆمان رێگەى ھەموى پێدزكێيە و جرت و فرتە ئواز ھەمووى پێدزكێيە و جرت و فرتە

هەرچەندە شاعیر لەو باوەرە دایه كە ئەو واقیعهى بەرچاوە واقیعیکى شیوینراوە، تیکوپیکدانى شتیکى کاتییه، بەلام ئەو دەیەویت ئەو میژووەى پیس کراوە، جاریکى تر بەو ئازارو ئەشكەنجەیە بنووسریتەوە كەلە فەرھەنگى خەمى ئەودا تۆمار کراون، بۆیە دەبى خەمخۆرى راستەقینهى دارشتنەوەى میژوو بی، میژووى خەمى مروقیکى بەوەفا كە خاكى پیرۆزى كوردستان بیبیلهى چاوەكانییهتى، گەلى كوردیش باوانییهتى، ئەو جۆرە مرۆقانەش میژو دروست دەكەن، نەك زورناژەن و تەپل لیدەرى كاسەلیس:

شیعرهکانم بارگه و بنهن تۆماری چیرۆکی خهمن بهداخهوه ههتا ئیستهش نهیانزانی زورن کهمن؟ ئهو پر بهم کوردستانه هاوار دهکهم من رووبارم ههر ئهوساتهی دهڵین خومم

خۆشم نیم و بەھرەدارم ھەر خەم دیت و خەیال دیننی ھەر خەیاللەو خەم فر دەكا ھەر ئازارو ئەشكەنجەيە پیکی ژیانم پر دەكا مرۆف ئەگەر خەمی نەبوو شاعیر ئەگەر ژانی نەبوو واتە ئیتر ئەم میژووه، ھەر پۆیە بوو تانی نەبوو

سەنگەر نەگۆرىنى شاعير لە پابەندبوونىكى تايبەتەوە بەرەو پابەندبوونىكى گشتى

سهرهتا ئاماژهمان بو تێکه لاوبوونی شاعیر بهدنیای سیاسهت کرد، که پابهندی هێلی حزبایه تی بووه و له و ڕێگهیه وه، بیروباوه پی کوردایه تی و چینایه تی و مروّقخوازی چوّته میٚشکی و به کامی دل تێکوشاوه و له و پیناوه دا ئهشکه نجه و ئازاری بینیوه. که له ژیانی حزبایه تیشدا دوور که وتوّته وه، زیاتر پابهند بووه به دوّزیکی مهلبهندی، که دوّزی رهوای گهله سته مدیده کهی بووه، وهکو مروّقیٚکی نه ته وهخوازی نیشتیمان پهروه رله سهنگه ره فراوانه که دا زیاتر خوّی دوّزیوه ته وه به رله راپه پینی نیشتیمان پهروه رله سهنگه ره فراوانه که دا زیاتر خوّی دوّزیوه ته وه به رله راپه پینی به هاری سالی (۱۹۹۱) زوّربه ی زوّری نووسه رو هونه رمه ندان، دوّزه نه ته وهه سته لایان زیاتر پالنه ری به به وه و خوّراگرتن و خوّ نه دوّرانیان، هه رئه و هه سته نه ته وه وی که گیانی شوّرشگیری به جوّش هیناون و چوّکیان له ناست زه برو زهنگ و هوّکاره کانی فریودان و ویژدان فروّش تن دانه داوه و شاعیر یه کیّک بووه، له و شاعیره نه به زانه ی که به به به که که سایه تی خوّی پاراستووه، هه رگیز نه بوّته زورناژه ن و ، ته یل لیده ری ده رباری سولّتان، چونکه و ه کو وتراوه:

«ئەو شاعیرەى لەبەر دەرگاى سوڵتان دەوەسىتى، شاعیریکى دزه»، بەپیچەوانەوە، شیعرەکانى کردۆتە چەکى کاریگەرى خەبات و شانازیشى بەو چەکەوە کردووە وەک «شیخ رەزاى تالەبانى» دەلىّ:

تق ههته تیغی دهبان و من ههمه تیغی زبان فهرقی نهم دوو تیغه ههروهک ناسمان و ریسمان!(۱۷)

جا ئەگەر تىغى زۆردارى دەسەلاتدار داپلۆسىن و ئەشكەنجەدان بى، يان شىنوازى تربى بۆ لەخشىتە بردن و بى دەنگكردنى شاعير، يان كرينى ئەو كەسايەتييە ئازادىخوازە سەربەخۆيە بى.

که شاعیر بولبولی ئاوازی پهیقی رهوانی کوردی بیّ، وشهکانی ببنه گهردهلوولی بیّ ئامان و ریّگهی خهباتی چارهنووسی گهلی کوردی بن دهست بگریّته بهر، ئهو ریّگهی به پابهندبوونیّکی راسته ینهی دهزانی و میلله ته کهی به رهو ئازادی و سهرفرازی دهبات، شیعر له لای ئهو رهههندیّکی تر وهردهگری و به خته وهرییه کی دیکهی پی دهبه خشی، کراسی کی تری لهبهر دهکات، که کراسی شورش و خهم و خهونی هه ژارانه:

که زمانم که و ته مه له و ده ستم بو و به ها و ریخی خامه و هه نگاویشم هه لها ته وه ...
به سه ر سنووری ئاوایی ساردو سرا، چووم له دوورگه ی به ختانم دا شیعر بو و هات به دهنگمه و ه و تم کاکه ریبواریکم پرسم هه یه ره جا لیکم ترسم هه یه کراسیکی کرده به رم ئاودامان بو و تانی شورش..

پۆیشى خەم و خەونى ھەموو ھەژاران بوو.(۱۸)

که شیعره سیاسییهکانی شاعیر دهخویننینه وه بهعهقلّی ئهمروّ دهیخوینینه وه، ههرچهنده دهبی ههرشیعره لهچوارچیّوهی میّژووی خوّیدا بیخویّنینه وه، به لام ئه و شاعیره که سنووری سهردهمی خوّی دهبری و تهعبیر له ئاینده دهکات به و

جیهانبینییه گهشهی خوّی، شیعرهکانی موّرکی نهمرییان پیّ رهوا دهبینریّ. ئهو بهدیدی خوّی شیعری نووسیوه، گویّی نهداوهته ئهوانهی چوّنی هه لّدهسه نگیّن، به لاّم لهههمان کاتدا، به رووی ئهوانهی ستهمیان لیّ کردووه و مافی رهوای خوّیان نهداوهتیّ تهقیوه ته وه که لهمه و دواریاتر لیّی دهدویّین:

چاوى كوردى ستەمديدەم، ئەشكى تۆڵەم

تيا دەكوڵێ

گرنگ نيپه رهخنهسازي چې دهنووسني و ههرچيش بلني

بق لاسەرەي ئەوينداران

خهم و هیوای مهزن

قەت شاعيرى دەربار نەبووم

بههاری نوی دهبمه گوڵێ (۱۹)

شاعیر دلّی خوّشه به و ئهرکه ی خستوویه تییه سه رشانی خوّی، که گهره کیه تی دوّزه خ بکاته به هه شت، وه ک وتم هه رگیز ئاماده نه بوو ببیّته شاعیری ده رباری دیکتاتوّر، بو پله و سامان پییدا هه ربلّی، به لام به کامی دلّه وه ببیّته شاعیری ده رباری خهم و هیوای مه زنی کوردستان، خه ونه سه وزه کانی رابه رانی ریّگه ی ئازادی، که له و ریّگه شکوّداره دا سه ریان نایه وه، به دیده نی خاکیّکی سه ربه خیق شاد بو ونه وه و له تاراوگه دا گیانیان به خاک سپارد:

بر بولبولی نهغمهی کوردی پهیف و لاوک و حهیرانم نهگهر کرام به پهشهبا، گهردهلوولی بی نامانم دوزه خدهنیمه سهرشانم منی شاعیر لهژی کانی تاری دهستی گهرووی پاکی کیوهکاندا تونیکی نویم لهتهک ریبواری ماندوودا ریبواری چهم و هیوا ، سای سهههنم پیبواری پیکهی خهم و هیوا ، سای سهههنم

لهدهربارتا بو شاعیری دهربار دهشیّم مردن ههیه.. دوای ناشتنم، گیانم چهپکیّ گوڵی سووره وهلیای ژیلهی بن تهنووره بمدهن له پرچی دار بهرووی کهلی (زهرده) و مهودای تیّروانینم دووره. بوّنم دهگاته گوّمی (وان) شهپوّلم رووی لهباشووره دلّم خوشه ههموو شهوی خهو دهبینم دارم دهکاو (نالی) ههر له شارهزووره (حاجی) لهکوّیه حه ج دهکاو (نالی) ههر له شارهزووره (۲۰۰).

شاعيرييهتى حهسيب قهرهداخي

که شاعیر ئه و بالا به رزه شیعرییه ی لهخویدا به دی دهکرد وه که شاعیریکی بویری شورشگیر له ناو هه لبه ست و ده ره وه یداو «شیعری شورشگیر وه که تیده گهم هه لویست له ژیان و ململانیداو پیوه ندی نیوان هه ردوو چه مک، پیوه ندی نامویی

نییه.. ناکری شورشگیر لهناو قهسیدهدا شورشگیربی و له شهقامدا کونهپهرست بی ههروهها ناکری شاعیری شورشگیر له شهقامدا شورشگیر بی و لهناو قهسیدهدا کونهپهرست بی ئهگهر توانیمان ئهو گونجانهی نیوان ههردوو چهمک بهینوهندییه کی قوولتر له هاوسهریه تی و نورگانیتر پیک بینین، ئهوا به سانایی دهری دهخهین که ئه و شیعره شورشگیره خوازیارینه، پیویسته لهناوخویدا شورش و روانینه کهلهپوورو غهیری تر له شیوهکانی پیوهندییه کان لهناو قهسیدهدا هه لگری «۲۲)

ئەم بۆچوونەى شاعيرى ناسراوى فەلەستىنى (مەحموود دەروێش) ، (حەسىب قەرەداخى) چ لەناو شىعرداو، چ لەدەرەوەيدا، بەدێڕە شىعرێكى خۆى دەيسەلێنى، وەك حەقىقەتێكى بەرچاو، كە توانىويەتى بە كردەوە ھەڵوێستى مەردانەى لەژيان و ملمالانێدا ھەبێ و خۆى نەدۆرێنى، لەھەمان كاتىشدا بەھا ھونەرىيەكانى شىعرى رەسەن بپارێزى، بوێرانە و راشكاوانە پر بەدەم ھاوار بكات:

ههتا دەمىرم من ههر دەڵێم « جێ خهرمان نیم خوّم خهرمانم» نه چوومهته سهرشانی کهس وهلێ هاتوونه سهرشانم!(۲۲)

«وشهش ئهو بير ۆكه دەردەخات كه كۆنتر ۆلى شاعيرى كردووه، لهيەرئهوه يتوپسته له ســهرمـان بق ئەوھى لەناو گــيـانى نووســهردا، بەدواى ئەو يەيقـانە بگەرێين كــه له کاره کانی، به رهه مه کانیدا زور به کاردین» (۲٦). ئه مه وته یه کی (بودلیر) و بو نموونه هيّنامانه ته وه، كه بهراستى تهعبير له روّحى شاعير «حهسيب قهره داخى» دهكات، كه (خهم) بوّته فهرههنگیکی بهرفراوان، بهجوّری رهگ و ریشهی لهدهروونیدا قوول ا چووه، تارادهین، له (فهرههنگی خمم)دا (۳۵۰) جار دوویات کراوهتهوه (۲۷).

بويرى شاعيرو شانازيكردن بهشاعيرييهتى خؤى

ئەگەر بەختىرايى بگەرتىينەۋە، سەر دواي ساڭى يەكەمى ئادارى (١٩٧٠) كتومت بۆ (۲۱)ی ئاداری (۱۹۷۱) که لهیهکهمین (میهرهجانی شیعری کوردی)دا شیعری (هەوەڵ مەزات)ى تيدا خويندنەوە، ئەوكاتە شەيۆڵى (روانگە) تاو و تەوژمى خۆي ههبوو، شاعيريش سهر بهو ريبازه نهبوو، ليشيان نزيك نهبوو، لهبوارى داهينان و ئەفراندن و نقاردا سەر دەفتەرى نوپخوازان بوو، من وەك شايەت عەيانيك كە لە ميهرهجانهكهدا بووم، بهچاوي خوم بينيم چون دري بهخه لكهكه داو لهدهرهوهي هۆلەكە لە «كەركووك»بەدەنگىكى رەسسەنى جىلكراوە، خەلكەكسى ھەژاند، تەقىنەورەيەك بوو لە ژيانى شىيعرىي شاعيىر، جۆرە گواسىتنەورەيەكى تايبەت بوو، لهبواری شیعری کوردیدا، که ئه و حهله بالی مورکی رایورتی و خیتابی و شیوازی رووكهشى بەسەريا كێشىرابوو، (هەوەڵ مەزات) بەدەنگى دلێرى شاعير، هاوارى نارهزایی و بهگرداچوونی بازرگانی بوو به وشهی یاکی کوردی، هیشتاش نهم هۆنراوەيە تىن و تاو وكارىگەرىتى خۆى ھەرماوە، خاسىييەتى رەھا بەخۆوە دەگرى، سنووری کات و شوین دهبری، هونراوهکه ریتمهکهی گورج و گولهو، کیشی یهنجهی (٤) برگەيەو بەكىشىي عەوروزى عەرەبىش دەرياي «ھەزەج»ە:

هەول مەزات

ئەوا ئاوى ئەژنۆم داھات حەرفم بەسەد گازو قاوە

بادراوه

ئەو دامىنەى ھەلوەشاوە لەرپگادا داخراوە وایخ خوسته، وا سواوه دویننی گهسکی پهشیمانیم پیا هانبوه تا ئنستاش كەس نەي بانبوھ خەتام نىيە حەرفم رەقە جيّى راوهستانم والهقه! هەوەل مەزات، هەوەل مەزات خواوهندي وهرزي بههات تا بۆ (گوێرەكە) ى (سامرى)ى دەسىتەو نەزەر نەوەسىتاوم ههتا ليّلايي ئاخ و داخ نەيتەنيوە بەرى چاوم

بين بم گەنى.. ھەوەل مەزات

ههتا ههر كوئ دهنگم دهگات

ههوهل مهزات

لەكۆتايى ھۆنراوەكەيدا كە زياتر راستىيەكە خەست دەكاتەوەو يەردە لەسەر رووى دەمامككراوەكان ھەڭدەداتەوە:

> یاز بهندو (زهند) و (ئاویستا)م ىق مەزاتە خەلكىنە بروام يى بكەن ماوهی مهزات بق یهک ساته(۲۸)

هه لبهت ئهم هونراوهیه رهنگدانهوهی ههستی ناوهخوی و سکالای دهروونی شاعیر بوو له ئاست ئەو ئاژاوەى كـه وشـهى رەسـەن لەبازارى ئاژاوەدا مـەزات دەكـرا، دەربرینی ههستیکی لهم جوّره نیشانهی بویری و راشکاوی شاعیره، دلسوّزییه

بۆھونەرىخكى رەسسەن، دەربرنى ئەزموونى شاعىرە، ئارەزووى دەربرىنى ئەزموون بەوپەرى وردى لاى شاعىرە نوێخوازەكان پێگەى يەكەم داگىر دەكات، ئەوان پەى بە پێداويسىتيەكانى ئەوە دەبەن، ئەوان لە خەمساردى و سەركێشى تا بڵێى دوورن، كارامەيى بالاو وردەكارى نموونەى بالايانە، شاعىرێكى بەجەرگى وەك ئەلبرتى دەڵێ: «ھەرچەندە ئاژاوەى ژيان قووڵ بێ، پێـويسـتى زياتر دەبێ بەراسـتگۆيى بە پەيڤى ھەڵبژاردە بەخۆپارێزىيەكى زۆر (٢٩)، شاعىرىيەتى «حەسىيب قەرەداخى» ئەوەندە سەردەكات كە وەك حەللاج بىر بكاتەوە، لەناو بووندا بتوێتەوە و ببێ بە بوون و بوونىش ببێ بە ئەو، ئەمەش بالاترىن خوازيارىيەكانى سووفىيىەكانە، كە مرۆڤ و جىھان دەبن بەيەك، منەكىيەكە (الأنيە) كە نێوان(منەكە) و (تۆ) ، جىا دەكاتەوە لەئارادا نامێنێ:

نهیانزانی زامهکانم پیش ئهوانیش ویستیان دلم بکهنهوه الهدهرباری پاشای هیوای کهللهی زلما باری خهمم بخهنهوه وهلی ههیهات... نه پسپورو نهزام و خهم کهی دهگهنه ئا ئهو پایهی من بناسن؟ من تهواوم.. شوین و کاتم لانهماوه من تهواوم.. تاجی شیعرم لهسهرناوه ئیستا وجوود ههمووی منهو منیش ههموو ئهو وجودهم نوش کردووه بهرهو کازیوهی خولوودیش پهره و کازیوهی خولوودیش

ئەم گەيشىتنە رۆحىيە بالايەى شاعىر حالەتىكى ھەستىارى ئاويتەيىيە، رووبەرووبوونەومى ئەوانەن كە جەوھەرى شىيعرو شاعىر ناناسن، كە لەرىگەى بالابوونى پلەو پايەى شاعىرىيەتى بەرەو نەمرى ھەنگاو دەنى، گەيشىن بە حەقىقەتى رەھا، بەرەو ئاسىمانى كۆتايى، بەرەو خۆر كە رەمىزى حەقىيقەتە، لەئەنجامى

کاردانه وه ی به گژداچووه کانی ئه و سه رده مه جه نجا له یه که شاعیر دژیان وهستاوه و په تیان ده کاته وه به شیوه میتافیزیکییه که ی نا، به لکو به هه ستیکی هاوچه رخانه، به پی تیدا دوزیوه ته و پی تیدا دوزیوه ته وه، که شاعیر خوی تیدا دوزیوه ته وه، که شاعیر خوی تیدا دوزیوه ته وه، که شوین و کات له لای ئه و بوونیان نه ماوه، واته ئه و پی گهیه ی به هه ست و نه ستی شاعیرانه و تیروانین تیکی گه شبینانه ی به دی کردووه و له و سنووره ی بوی کی شراوه ده رده ده که و بانتایی تیکی بی کوتایی، که نزیککردنه وه ی دووره، که ئه وانه ی ناگه ن و نایناسن، به و پایه ناگه ن .

ئەو حالەتە شعوورىيەى شاعير تەنيا لەسنوورى خودى خۆى ناوەستى كە شانازى بە گەورەيى شىعرو دەسەلاتى مەعرىفى دەكات، بەلكو رووبەرووى ئەوانەش دەبىتەوە،

که زوّر ههولّیان دا له نرخ و بههای کهسایهتی (گوّران)ی پیّگهی شاعیرییهتی لهسه رنهخشهی شیعری کوردیدا کهم بکهنهوه، «گوّران» جاریّکی تر گیانی دیّتهوه به رو به رووی ئه و هیّرشه نارهوایه وهک پیرهمهگروون دهوهستی و وایان لیّدهکات تهنیا مایه پووچی و شهرمهزارییان بو بمیّنیّتهوه:

گۆران وەكو پيرە مەگروون راوەستابوو

پەيامێكى لە ھەستابوق

«بەلى دىارە لەناو قەومى بەسىتا قەدرى سىنعەتكار

وهكو عهكسى قهمهر وايه لهناو حهوزيّكي ليّخن دا»

حەوزى ليخن يركەنەوه

ئەم ھێرشە نارەوايەش كركەنەوە

دەبئ ھەموو جامبازەكان شەرمەزاربن

دەبى ھەموو شايەتەكان

بي نق و جق..

سەرى لا كۆلان چۆل بكەن

چاوى وشه لالهكانيان

لەبەر پيدا پر خۆڵ بكەن

لالەزارە پەژمووردەكان ئاويش بدرين ھەر دەكەون

هەزار دەھۆليان بۆ ليدەن.. پارشيو ناكەن ھەر دەخەون!(۲۱)

تێکهڵکردنی شیعر و سهنگهر

هەروەك لە پێشەوە ئاماژەم بۆ كرد، شاعير هزرى نەتەوەيى و نيشتيمانى نەكرد بە مەسسەلەيەكى كاتى، بەلكو شيعر وەكو فيكر بوو بەچەكى كاريگەرو هەلوێست نواندن بوو بە سسەنگەرى راستەقينە، واتە بەستنەوەى فيكر بەواقيعى بەرچاو، دلسۆزيش بۆ ھەردوو تەوەر، ئەفراندنى شيعرى خولقاند، ئا ئاوەتا وەك بلێى شاعير لەگەلماندايە، خۆى بەكوردە عاشق لەقەلەم دەدات، شيعر و سەنگەر دەبن بەيەك رۆح، لەيەك جەستەدا:

هیه حد جهسته دا:

تازیزه که م .. د لّی خوّم کرد به سه نگه رو

به رامبه ر دوژمنی توّ راوه ستام

دهستم له سه ر چه خما خه یه

چاوم له و به ژن و با خه یه

هه موو به سته و شیعره کانم

چه کی تیّزن

هه موو په ره ی چامه کانم

باوه شی گه رم و ئامیّزن

باوه شی گه رم و ئامیّزن

بشگه ر به ردی بگرنه توّ دنیا ده ده مه به ر جنیّو بشکوی هک توّ دنیا

بيرو ههست و خهون و خهمم

دەدەنە كيّو.

من شاعیرم دهنگم ههیه

لەناو دێڕی گڕی عیشقا پەیتا پەیتا زەنگم ھەیە(۲۲)

شیعر لای شاعیر وهک شهراب ده رسکی، به رژانی شاعیریکه که دوای ئهشک و ئاهو موعاناتیکی زوّر له دایک دهبی، وریّنه و پهیڤی رووکه ش و سه رییی نییه، هه ژانی

میشک و دهروونه، گوشینی فیکرو ئهندیشهیه، وهک ئهو خوشاوهی له کوپهی خهمی شاعیردا دهبی بهشهراب:

ئەى ئەو كەسانەى لەلاتان سەيرم دۆپى ئەشك و ئاھىكتان نىيە؟ گەر شىعر نەبىق و نەكرى بەشەراب تىم ناگەيىن ئەى ژيان چىيە؟!(٢٣)

ویّرای گهورهیی شاعیرییهتی حهسیب قهرهداخی، ههندیّ لهوانهی که سیّبهری خوّیان بهبالآی راستهقینه تیّدهگهیشتن. دانیان به و وزه شیعرییه تهقیوهی شاعیر نهدهنا، لهمهش زیاتر ههموو ئه و شاعیرانهی که له ئاستی ئهودا نهبوون، لیّکوّلینه وه و توّرینه وهیان لهسهر دهنووسرا، مافی ئهویش دهکرا بهژیّر لیّوهوه، منیش بهرامبهر ئه و رووشه شیّ ویّنراوه، به پیّی تواناو زانیاری خوّم، شیّ یکم نووسی و جوّره سکالآیه کیشم دهربری، وهک جوّره نارهزایییه که و مافیییدان به شاعیریه تی ئه سکالآیه کیشم دهربری، وهک جوّره نارهزایییه که و مافیییدان به شاعیریه تی ئه بهلام شیعره کانی وهک هه تا ده ها به قه د نهوهی تهمه نی به رهو پیری هه لاهکشا، به لام شیعرهکانی وهک ههمیشه به هار پاراوترو گهشتر و نویّتر خوّیان ده نواند، به لام شیعرهکانی وهک ههمیشه به هار پاراوترو گهشتر و نویّتر خوّیان ده نواند، به لام شیعره که به ناوی «شیعر پیر نابیّ» نووسی که پی شکه ش بو و به شاعیری داهینه ره دهه سیب قهرهداخی» ده بوایه له گوّقاری کرابوومه وه که چاوه روانی بلاوکردنه وهی بم، که چی به داخه وه به لیّنه که تهنیا قسه ی کرابوومه وه که چاوه روانی بلاوکردنه وهی بم، که چی به داخه وه به لیّنه که تهنیا قسه ی رووت بوو، وا بویه که میز و الهم نووسینه مدا چاو ده کاته وه:

ھەرزەكارى

له رووى شاعيرى بهتهمهن

وەسىتاو وت**ى**:

لەسەر شانق وەرە خوارى

تۆ ئىسىتا يەلە ھەورىكى ھاوينى

چۆن، تۆ بارانت لى دەبارى

ئێوه وهچەي پەنجاكانن

ههر بههاران بژییمهوه؟! من شهرابی رسکاوی دهیان سالهمه كاتى سەرى كويەلەكەم ھەلدەنەوە بەتامو بۆيەكى نوي خۆي دەنوپنى ئەي شاعىرى ھەرزەكارى شيعر ههرزه چۆن دەتەوي لەسەر شائق ئىمە خوارى که هیشتا دهنگی زولالم لهگهڵ گشت نرکهو هاواري داهینان و نویکردنهوه دەرژينيتە ناو دەرياچەي شيعر، بەخور وهک رووبارێ

پاشباس

هەرچەندە كە من چەند جارێك لەبارەى شاعيريى «حەسىيب قەرەداخى»يەوە نووسىينم بڵۅ كردۆتەوە، بەلام لە «فەرهەنگى خەم»ى شاعيردا دەبێ بڵێين خەرمان بەرەكەت، شيعرەكانى زۆر لايەن بەخۆوە دەگرن، بۆيە ئەمجارەيان لايەنى «باوەرو خەبات»م كردە سەرناوى باسەكەم، لە پابەندبوونى سىياسى حزبىيەوە بەرەو كەنارى پابەندبوونه گشىتىيەكە ئاورێكم لە شىعرەكانى دايەوەو رووناكىم خسىتە سەر تۆكەلكردنى هزرى شاعير بەواقىع و خەباتى نەپچراوەى بۆگۆرىنى ئەو واقىعە تفت و تالەى كە تێيدا ژيا، تا دللە پر شىعرەكەى لەلىدان كەوت، سەنگەرى شەرەڧمەندى چۆل نەكرد، لەپال شىكردنەوەى چەند نموونەيەك لە شىعرەكانى لە شاعيريەتى

ئەمرۆ لەكۆرى شىعرى نوي دا هەرچەند ھەنگاوتان گورج بى هيشتا ههر لهدواي كاروانن هۆنر او ەتان تین و گوریان تیا نهماوه بەقىتامىن ناكرين چارى شاعيري يير هاته وهلام: کاکی شاعیری ههرزهکار تق لاو لاوهى قەدت لەدار ئالاندووه گەلاي ناسكى پايىزىت کزەبايەک دەيوەريننى من دار بهرووم رهگوریشهی قوولی تینووم رۆژ بەرۆژ يتر روو دەچن رەشەبا ھەرچەند بەتىن بى ناتوانى دارى شاخيەرست لەبن بىنى ههرچهند که من لهچاو توّدا بەتەمەنم شبعرم ههمیشه بههاره لەسەر نەخشەي شىغرى نوي جيّ پهنجهکهي من دياره با پیریش بم به لأم شيعرم چۆن پير دەبى بۆچى من كويره كانيمه

پەراوێزو سەرچاوەكان:

مافی خوّی نهدراوهتیّ.

- ۱- بەسسەركردنەوميەكى خيراى ويستگەكانى ژيانى حەسىب قەرەداخى نەمر، بەھات قەرەداخى فەرھەنكى خەم (٤) چاپەمەنى و ئۆفسىتى داناز-سىلىمانى ١٩٩٨ .
 - ٢- الطاغية: تأليف أ.د. امام عبدالفتاح امام- مكتبة مدبولي القاهرة، ل ١٦٢
 - ٣– ڧەرھەنگى خەم (٣).
 - ٤- ههمان سهرچاوه ي پيشوو، ل١٢٠.
 - ٥ فەرھەنگى خەم٢، ل ١٤١ .
 - ٦- فەرھەنگى خەم (٤)، ل ١١–١٢ .
 - ٧- انجيل لوقا اصحاح ٩: ٣٦ .
 - ٨- الطاغية، ل٢٢ .
- ٩- گفتوگۆ لەگەڵ ئەدۆنىس منداڵى، شىغر، تاراوگە، وەرگێرانى نەوزاد ئەحمەد ئەسوەد،

- دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم (۱۳۹) ، سلێمانى ۲۰۰۱، ل ٤٧-٨٥ .
 - ١٠ فهرههنگی خهم (۳) ، ل ۱۹ ۲۲.
 - ١١- الطاغية، ل ١١٣.
 - ١٢ فهرههنگی خهم (٤)، ل ٨٢ .
 - ١٣- الطاغية. بابهتى (السيد المسيح) ل ١٩٥.
 - ۱۶ فەرھەنگ*ى* خەم (٣) ، ل ۲۷ .
 - ٥١ ههمان سهرچاوهي پيشوو. ل٢٨.
 - ١٦ فهرههنگی خهم (٤)، ل ٣٢ .
- ۱۷ مێژووی ئەدەبى كوردى عەلائەدىن سجادى، چاپى دووەم، بەغدا ۱۹۷۲، ل ۳۷۹.
 - ۱۸ فەرھەنگى خەم (٣) ، ل١٣٧ .
 - ۱۹ ههمان سهرچاوهی پیشوو، ل ۱۳۲ .
 - ۲۰ ههمان سهرچاوهی پیشوو، ل ۱۳۲ ۱۳۳ .
- ٢١ التجربة الخلاقة تأليف البروفيسور .س.م.بورا، ترجمة سلافة حجاوي دار الشؤون الثقافيه العامة آفاق عربية، الطبعة الثانية، بغداد، ١٩٨٦ .
- 77 مجلة الأفلام، العدد (17) السنة السابعة 1977، محمود درويش يتحدث عن الشعر الثوري والثورة في الشعر.
 - ۲۳ فرههنگی خهم (۳) ل۱۳۳ .
 - ٢٤ مقدمة في الشعر الصوفى طراد الكبيسي.
- ٥٧- أ.أ. ريتشاردز، الشعر بين الواقع والابداع صبيح ناجي القصاب دار الرشيد- للنشر- بغداد، ١٩٧٩، ل١٩٧١ .
 - ۲٦ ثورة الشعر الحديث- د. عبدالغفار مكاوي، ل٧٠ .
- ۲۷ دیاردهی غهم له شیعری حهسیب قهرهداخیدا. تانیا ئهسعهد مصهمه سالّح، نامهی ماجستیر زانکوی سهلاحهددین، ۲۰۰۱ .
 - ۲۸ فەرھەنگى خەم، ل ۷۰–۷۳، بەرگى يەكەم.
 - ٢٩ التجربة الخلاقة.
- ۳۳،۳۲،۳۱،۳۰ فهرهه منگی خهم: بروانه (بهرگی یه کهم و دووهم)ی سهرجهم شیعره کانی حهسیب قهره داخی، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس زنجیرهی رؤشنبیری، ۲۰۰۲ .

نامۆیی و نیگهرانی له کۆشیعری مهرکانه شکاوهکانی جهنگی چنوور نامیق حهسهندا

له كۆمەڵگەيەكى دەسەڵات باوك سالاريدا كە ھێشتا شەمشێرى جەللادەكان بەڕووى ئافرەتدا ھەڵكێشىراوە، كوردەوارىش كە خۆى لەناو ئەو كۆمەڵگايانەدا شوێنەوارى لە ئەشكەنجەدان و چەوساندنەوەى ئافرەت بەزەقى ديارو بەرچاوە، ھەڵبەت لەو واقيعە تفتوتاڵەدا ئافرەتى ھەست ناسك و ھۆشيار، ھەميشە لە ھى دىكە زياتر تووشى نامۆيى و نيگەرانى و نارەحەتى دەبێ، بەتايبەتى ئەگەر شاعير بێ و بيەوێت ھەستى دەروونى دەربرێت بۆيە دەربازبوون لە كۆت و پێوەندى ئەو جۆرە كۆمەڵەى پەتريركى كە ئافرەت دەخاتە قەڧەسى دىلى و ملكەچى، گيانێكى ياخىبووى بوێرى گەرەكە كە رووبەرووى ئەو واقىعە پر مەينەتە ببێتەوە كە بەچاوێكى نزم سەيرى ئافرەت دەكات، وەك شـتومـەك مامڵـەتى لەگـەڵدا دەكات كە بێ دەسـﻪلاتەو ئازادىي خودى خـۆى فواردووە.

هه لاته کاندنی واقیعی زنجیر کراو گیانیکی شورشگیری خوازیاره، ههر له روانگهی ئه م واقیعه ی دهستکردی پیاوه، ئافرهتی کورد له ململانییه کی تونددایه، له گه ل خودی خوی و له گه ل واقیعی سه پینراودا، ده بی له م جمکه یه خوی ده رباز بکات (هیرمان هیسه) گوته نی: «دوو روّح له ناو ده روونمدا هه ن، هه ی به داخه وه، هه ر روّح یکیش بود درباز بوون له جمکه که ی خه بات ده کات (۱).

بهقهد ئهوهی که ئازادی دهرگای والاتر دهبیّت، بواری ئهوه دهبیّت که مروّق ههستی شاردراوه و نهیّنییه کانی دهروونی دهربریّت که زیاتر له ژیان و ناکوّکییه کانی دهگات که شته جهوههرییه کان رووپوش ده کریّن و شته رووکه شه کان سه ر ئاو دهکهون، نامویی و نیگهرانییه که زیاتر سهرده کهن و نرکهی نارهزایی و بیّزاری و تهقینه و گهرمترو به جوّشتر دهبیّت، چونکه لهگه ل پتر بوونی ئازادی و بالاوبوونه وهی

فیدرکاری و بهرزبوونه وه ی پله ی هوش—دا به ته واوی ناموییش زیاد ده بیت. له و کومه لگایه ی که په وتی ژیان سست و کزه و گومه که مه ندو گوپانکاریی به رده وام له ئارادا نییه، مروّف زیاتر هه ست به نامویی و بیزاری و دلته نگی ده کات مادامه کی بارود و قده که هه رله شوینی خویدا ته راتین بکات، نامویییه که ش زور ده خایه نی و له یه قه ی مروّف نابیته وه ، لیره دا ده پرسین که ی ئه م نامویییه له کول مروّفی هوشمه ند ده بیته وه ؟! (ئه ریک فروّم) وه لامی ئه م پرسیاره مان ده داته وه و ده لیّ: «ده کریّ نامویی مروّف به و ی نوی به نوی گوپانکارییه دریژ خایه نه کانه وه له هه مو و لایه نه کانی سیسته می کومه لایه تی و سیاسی و پوشنبیریدا، هه روه ها له و پایه دایه که سیسته می کومه لایه تی و سیاسی و پوشنبیریدا، هه روه ها له و پایه دایه که بردریّ» (۲).

دوای ئهم پیشه کییه کورته بومان ههیه له جیهانی نامویی و نیگهرانیی «چنوور نامیق حهسهن»ی شاعیر بدویین و له ریگهی «مهرکانه شکاوه کانی جهنگ»هوه سهریک له خهم و خولیای بدهین. ههروه که له پیشه کییه که دا ئاماژهم بوکرد، رهنگه شاعیری ههست ناسک له ههموو که سیک زیاتر ههست به نامویی بکات به تایبه تی ئه گهر به ته واوه تی در کی به ژیانی سته م و چهوسانه وهی خودی خوی و گهله کهی بکات که ته عبیر له و واقیعه سهیرو سهمه رهیه بکات و خوی به ئاواره و نامو برانیت، با له ناو نه ته وه کهی خوید ا بری. شاعیری گهوره ی عهره ب (ابو الطیب المتنبی) یه کیکه له ناه و شاعیره نامویانه ی سهرده می خوی که له دیره شیعر یک دا به پراشکاوی له واقیعه ناهه مواره که ده دوی و ده لین:

انا في أمة تداركها الله غريب كصالح في ثمود

ئەو شاعیرەی كە ناودارە بەوەی « دنیای پركردو خەلكی سەرقال كرد» ئەوەندە خۆی بە ئاوارەو نامۆ لەقەللەم دەدات كە لەناو نەتەوەيەكدايە كە خوا رەحمەتى بەسەر باراندووە ئاوارەو نامۆيە وەك (سالح)ى پنىغەمەر لەناو قەومى (ثەموود) كە خوا لەناوى بردن.

(چنوور نامیق حهسهن)ی شاعیر ههر له یهکهمین شیعری کو شیعرهکهی تا

کۆتایی دوایین شیعر وهک هێڵێکی بهیانی ههڵکشاو نامۆیی و ئاوارهیی و نیگهرانی له شیعرهکانیدا رهنگیان داوهتهوه، بهههستێکی پاک و بێ گهرد رووی دهمامکراوی ئهو نامۆبوونه والآ دهکات، قهتماغهی برین و زامهکان ههڵدهداتهوه، دهستدرێژییه رووپۆشکراوهکان ئاشکرا و ریسوا دهکات، کوردستانی بهههشتی سهر رووی زهمین له روویکهشییهکهی دهترازێنێ و کرۆک و جهوههری مهینهته شاردراوهکان دهردهخات و دهڵێ:

ئا لهم ولاتی رهشهبا و بهفرو خوینه تاکو ئیستاش نهمبینیوه فرین سهری خوّی هه لنه گریّ و جریوهی خوّی نه خنکیننی و جریوهی خوّی نه خنکینی و باله کانی هه لنه پرووکی به بانه کاو به بانه کا لیوه کانی خوّی نه کروّژی تاخ لهم خه زانه دلّ رهقه کوّن شهرمی بووکی یه ک شهوه ئهمژی ساوا به زریان ئه سپیری و دهستی دایکه رهشپوشه کان دهستی دایکه رهشپوشه کان به ئه ژنووه گریّ ئه دا. (۲)

مەسسەلەكان لىنگەو قىووچ بوونەتەوە، ماكى مەينەتەكان لە دەرەوەدا بۆناوەوەدا تەشسەنەى نەكردووە، بەلكو درەختەكە كرملەكەى لەناو خىزىدايە، نامىقىيكردنى رەوشەكە لە سىنوورىكى دىارىكراودا ناوەستى، بەلكو شاعىر بەرەو نائومىدى دەبات، تەنانەت خەونە خىقش و خەياللە فەنتازىيەكانىشى لى زەوت دەكات، ھەست و سىقز مىسىسەندى دايكايەتىش دەدزى، ئەم حاللەتە بەزەبرى دەسلەلاتى نارەوا خىقى دەسلەپىنى، وەك بلىرى رىسەروشت ھەر ئەوە بىت كە ماسىي گەورە ماسىي بېچووك قووت بدات:

من و هاژه تینووهکانی چهندین تاسه

تەنيايىشيان بى گوناھە سەردانى ژانەكانمان كا

تەنانەت سۆزى دايكايەتىيان لى دزين.^(٤)

گهمارۆدانهکهو خهفهکردنی دهنگی ناپهزایی شاعیر گهیشتوّته پادهیهک، تهنانهت تهنیاییشیان پی تاوانهو که مروّق لهگهل ژانهکانیدا هوّگر بیّت، سکالآی دهردو مهینهتهکاتنی خوّی، نهگهر به نهیّنیش بیّت بکات. نهمه چ جوّره قوپیّکه لهو ولاّتهدا گیراوهتهوه که شنهی ههناسهی ولاّتیّکی ویّرانه خاک بیّت؟ که مروّقی بیّ گوناه ویّل و سهرگهردان بیّ، تا لهدوای دوورکهوتنهوهو گهپانهوهش بوّ باوهشی، باجی بهرائهت و بیّ گهردی و دهستپاکی بدات؟! ههلبهت نهم حالهته نیگهرانی و ناموّیییهی یهخهی شاعیری گرتووه، وای لیّ کردووه که لههیچ شویّنی نارام نهگریّ، به جوّری ههست شاعیری گرتووه، وای لیّ کردووه که لههیچ شویّنی نارام نهگریّ، به جوّری ههست «شتیّکم ناویّ نهوه نهبی که تهقه لا دهدهم ههموو نهوهی دهروونم دروستی کردووه، له پوانگهی خودی خویهوه، بژیم «⁽⁰⁾ خوّی گهرهکیهتی لهو ژیانه مهینهتهی گییری پوانگهی خودی خویهوه، بژیم «⁽¹⁾ خوّی گهرهکییهتی لهو ژیانه مهینهتهی گیری خواردووه دهرباز بیّت، لهو نائوم یّدی و نوشستییهی تیّوهی گلاوه ههنگاو بهرهو واقی عیّکی دیکه بنیّ و دهست له ملی ژیانیّکی نویّی بهختهوهری بکات، بوّیه پهنا دهباته بهر خوّری بهختهوهری که یاری بیّت و لهو مهینهته دریژخایهنه پزگاری بکات دهباته بهر خوّری بهختهوهری که یاری بیّت و لهو مهینهته دریژخایهنه پزگاری بکات و پووی تیّ دهکات و پیّی دهگیّ:

لای لایهکهم هینده به ریان نامویه له رید ره شمالی هیچ گوندی نوره ناگری نوره ناگری نهیچ کوندی ویل نهی خوری به خته وه ری ویل ده توش ناوریکی خیرا

له زامه تۆراوەكانى

188

ئا ئەم ھەوارە خالىيەم بدەرەوە $^{(7)}$

یه خهی من و پهنجهی نازی دلداره کهم لیک ترازان

خەيالۆكى بەژن بەرزو دەستەويەخەى

بيرى خەوالووى ژانم بوو

مالناوایی خور له مانگ بوو

بق ههتایه له دیداری ئهم خه لوهته جیابوونهوه $^{(\vee)}$

شاعیر راستگۆیانه و بویرانه تهعبیر له ژیانی وهیشوومه دهکات، دهیهویّت له ههرهتی جوانی و کچینیدا، سهربهخوّیی خوّی لهدهست نهدات چونکه زوّر چاک دهزانیّ که زیاتر چاوهروانکردن، ئه و ئازادییهی که وهدهستی هیناوه زهمه ن رای مالیّ و روّژیّ لهروّژان له دهرهوهی زهمه ندا خوّی بدوّزیّته وه، به لام ئه فسسووس تهمه نی تیّپه رپیو وهک ئه و گوله سیس و هه لوهریوانه یه که جاریّکی دی گهشی و پاراوییان تیّدا ناگهریّت، مادامه کی ئه و تهمه نه سهرقالی داگیرسانی موّمی به خت کرانه وهیه، لهبه رچی به رامبه ر به ربهستی خهونه فانتازییه کانی یاخی نه بی و نه ته قیّته وه، بو ئه و ترسه ی کالکردنی کچینییه کهی نه رهویّنیّته وه و بو خوی ئاسووده نه بیّ. ئه م تاسه و تاره زوه و خولیایه کاریّکی رهواو مافیّکی سروشتییه:

ئهی ژوانی روّح تهزیوم دهلیّم گهریّ
با کچیّنیم کالترنهبیّ
له گولانهی که له خهونمدا ههلّوهرین
دهلیّم گهریّ با دلّی خوّم
له جهنگهله بیّ بارانه لیّ ون نهبیّ
چاوهکانم پرن له وهرزی ئهوین و
دهستهکانم له جریوهی بیّ هیّلانه
کهچی هیّشتا سهری کاسم ههر تینووهو
تهمهنیشم ههر سهرقالی داگیرسانه
ئهشیّ زهمهنیش کوّچ بکاو
نهگریّته خو

زامى ئەم ئ<u>ٽوارە</u> ژانه.^(۸)

هه لبهت ئه و ترووسکه رووناکییهی خستمانه سه رکوپله شیعرهکه، ته عبیر له و جه نگه له وشک و برینگهی ده کات که رهنگدانه وهی ئه و واقیعه تفتوتاله یه که ئازادیی ئافره تی له قه فه سناله وی سالاری، چرنووک له جهسته بی دهسه لاته کهی گیرده کا و کردوویه تییه کهرهسته یه کی بازاری فرقشتن، ئافره تیش قوربانیی له دهستدانی ئه وسه ربه خویی و ئازادییه که له ده ست خویدا نه ماوه، هه ربویه شیه نا ده باته به رره مزی که ناویی ناوه (ژوانی روّح ته زیو) نه ک ژوانیکی روّح کراوه ی ره ها که ده لاله تا له هیزو و زه و توانای ئافره تبکات.

شاعیر تهنانه تله ئهنجامی هه لاگیرسانی شه پی ناوخوی بی ئامان ، که هه ر ساتی مه رگی ناوه ختی به دهمه وه بوو، ئه وه نده په ست و بیزاره، تا پادهیی دهیه و پت هه ر چونیک بیت خوی ده رباز بکات، له و دو نه ده ده ده پیت که پوتی سووری گولله و دهستی مه رگ وای ته نیوه که ده رباز بوون لیی بوته په فتاریکی په وا، حاله ته که هه ربه مه رگی مروّف ناوه ستی، به قه د ئه وه ی بالنده کانیش ئه وه نده هه راسان بوون که نه که به ده ربازبن، دوا کوچ و کوچباریان بیت و جاریکی دیکه سه ربه و لاتی ژان و مه رگ و ویرانه خاکدا نه که نه که نه که بالنده کان جاریکی دیکه سه ربه و لاتی ژان و مه رگ و ویرانه خاکدا نه که نه که نه که بالنده کان

تهنانهت مهرگی ناوهخت گوڵ و کات و دیداریشی گرتۆتهوه، چهتهکانی مافیای بی ویژدان تا بلیّی پوشته و پهرداخن و لهسهر عهرشی خوانهناسی دانیشتوون و ئاسوودهو تیرو تهسهان:

تا له پقی سووری گولله و غرووری دهسته کانی مه رگ خق ده رباز که ین ته نانه ت با لنده کانیش جاریکی دی بق بناری ژانه چیایییه کانی حه سره ت نایه نه وه

باسمان له چریکه سهربراوهکانی کهنارییهکانی دهم سوجدهی بهربانگی ئیواران ئهکرد باسمان له یوشاک و عهرشی خوانهناسهکان ئهکرد^(۹)

ئهم پهنجه له چاونانه، مهحکوومکردنی ئه و شیرازه پچرانهیه که مروّقی کارامه و لیهاتوو و سهرپاک و جوامیرو قوربانیده رپنی دهتلیته وه، دهربرینی دوو دیمه نی ناکوک بهیه کن، دیمه نی ناپاکی و ریسوایی و تهله کبازی که ئهمروّ تای ته را زووه که به لای ئه وهوه یه، دیمه نی پاکی و بی گهردی و شهره فصه ندی که باج و سهرانه ی ریدگه ی شهره ف و سهربه رزی ده دات. هه رکاتیکیش که ده می ئاسو گه شهوویی، پیشوو، ئاسو و سهربه رزی ده دات. هه رکاتیکیش که ده می ئاسو گه شهوی بوویی، پیشوو، ئاشتی و هیمنی بالی به سه رولاتدا کیشابی، داخ له دلان شه ریان ناوه ته وه به رووه شهو و شکیان پیکه وه سووتاندووه، نه یانویستووه رووی ژیان گه شترو پاراوتر بیت، هم ربویه شاعیر تووشی نامویی و دله پاوکی و په ستی و نائومیدی بووه، ئایا لیره دا سارته رده بی راست بکات که به زمانی ئوریسته وه ده لیّ: «ژیانی مروّق له که ناری دیکه ی نائومیدیدا ده ست پی ده کات «دیکه ی نائومیدی ده بی مروّق ایکه نازی که به رمانی نوی ده سه تاکه دا، یان سه ده بی مروّق ژیانیکی خواره نوی ده ست پی بکاته وه، له هه مان ویرانه خاکدا، یان سه هم هداگرتن به ره و خوره نوی ناوینه سه خته کان:

لهژیر پهردهی رهشهباکان سروشت بۆنی به بارانهوه دهکرد گوله بی بۆنهکانیش خویان بهرووناکی دهشوشت تا جوانتربن سهرابیش له عهشقا دهتوایهوه بهفراوانی رووباریک سهری خوی ههلنهگرت ههر ئهو دهمه مومی چهندین مال کوژایهوه

ئيمپراتۆريەتى تۆلە بەرەو كوشتنى ھەموو گەورەو

بچووکێک دهجووڵا (۱۱)

ژیان تاریکتر دهگریا

دەمویست شاعیر لەشیعریکیدا، بەتایبەتی لەكۆتایی كۆ شیعرەكەیدا، كۆپلەیەك دەرببری كے بۆنی رەوینەوەی نامویى و نیگەرانی لی بیت، بەلام ئەفىسووس، هەرچەندە من وەك نووسەریکی واقیعی لەژیاندا گەشبینم كە دوای شەوەزەنگ هەر رۆژ دەبیتەوەو ناكری رەوتی ژیان هەر مەینەت و وەیشوومەو خەم و پەژارە بیت، بەلام تا ئەو ساتەی دوا هۆنراوەی كۆتا پیهیناوە كه (۱۹۹۸/۱۱/۲۹)، رەوشی ئەمرۆی كوردستان حالەتیکی نیمچه چەقیو و مەییوی بەخۆوە گرتووە كه (چنوور نامویی و نامویی دووەوە من رەخنەی لی ناگرم و ئەگەر مافی ئازادی، ئەمرۆ لە ئافرەت زەوت كرابی و زور شت بەپیی دابونەریتی گەندەلی كۆنی ئیستاباو سەبارەت بە ئافرەتەوە بقەبی، خو هەر نەبی ئەو مافەی هەیه هەستی دەروونی خوی دەرببری و لەگەل خوی و شیعری (مەركانه شكاومكانی جەنگر) شیعرەكانیدا راستگۆ بی و كۆتایی كۆمەللە شیعری (مەركانه شكاومكانی جەنگر) بەم كۆپلەيە بینی و بلی:

بهتهما بووم

ههموو درهخته كورتهكان

به بالآکه مئاشناکه م تاکو لهناو ههراوزهنای قهزهمهکانی ئهودیوا خوّم به کورته بالآ نهزانم چهندین بههاره ئهوهرم توّش بهگریانی شیّتانه م تا دی چل چل دهبیته وه داخ نازانم خوّشه ویستی لهکام وهرزی چاو به ئاونگ تهرمی وشه جیاجیاکانم دهخاته سهر دهستهکانی و

> هیدی هیدی دامئهبوشی (۱۲)

ئەم ھەزو ئارەزووە، ھى ھەموو مرۆقىكى ئەم ئەزموونەى ئەمرۆمانە كە چاوەروان دەكرا رۆژ بەرۆژ بالاتربى و يەكريزىى گەلەكەمان قەلاتىكى بەھىزى پاراسىتنى بىت.

نه که نه نجامی مململانیی لاوه کی و به لاوه نانی مهترسی دو ژمنانی خق مه لاسداو و خوخ فری و خوخ و به نازایه تی و مه ردایه تی و قوربانیدا بی و خوخ فری و ناده که مان نهم و که بالاکه مان نه کورتی بدات و دو ژمنان و ناحه زان پیمان خوش بن.

نامهوی زیاتر نموونهی هوّنراوهکانی (مهرکانه شکاوهکانی جهنگ) شی بکهمهوه، به لام پیش دواپیهیّنانی ئهم نووسینه حهزدهکهم ئاماژه بهوه بکهم که ئهگهر بهوردی و قوولّی بهناو شیعرهکاندا پتر شوّر ببینهوه، ههست دهکهین که شاعیر یاخییه، به لام یاخییه کی هوّشیارو عهقلّمهنده، ئهم ریّبازهش سهرکیّشی و سهرشیّتی نییه، بهقهد ئهوهی واقیعه تفتوتالهکه رهخساندوویهتی:

(شاعیر نهلهرزی که پنیان گوت تو یاخی، شیعر یاخیبوونه، شاعیر ههستی به سووکایه تی نه کرد که ناویان نا یاخی، ژیان له بنیات و دارشته کان تیپه و دهکات و ریخ چکه گیانی نوی سه رهه لاهده ن، ده بی شاعیر خوی له شهقام و له شه رگه، ههروه ها له هه تاو و له سینبه ردا بگری) (۱۲). ههر خوشه ویستیی ژیانیش وای له شاعیر کردووه که نه و روله پیاده بکات، چونکه خوشه ویستی به هیزترین ههستی خودییه تی شاعیره.

رەتكردنەوەى ئەو ژيانەى كە شاعيرى نامۆ كردووە، دەربرينى ئەو ھەستە دەروونىيەيە كە ھەسىتى بە ئازارو ئەشكەنجەو نائومىدى و ونبوون و گۆشـەگىرى و گەمارۆدانە، كە ئارەزوويەكى بە تەوژم لەناخىدا چەكەرەي كردووەو دەپەوپت لەو واقبعه دەسكردە دەربازىيت، كە ھەرگىز لەگەل بىروراو ھەست و نەستى ناگونچى. شاعير له و حهقيقه ته دهگات كه بهچاوي خوّى دهيبينيّ و به عهقلّي خوّى دركي ييّ دەكات (كۆلىرج)ى شاعير چاكى بۆ چوۋە كە دەڵێ: (بينينى حەقىقەت لاي شاعير لەداپكېووي تێكەڵېوونى راستەوخۆ يا پەكێتىيى نێوان دڵەكەو عەقڵەكەي و نێوان ديارده گەورەكانى ژيانە. شاعير لە ساتى جيهانىينىدا لە سىروشتى ھەستىپكراودا چەند رەمسزيكى ژيانى ناوەوەى دەبىنى)(۱^{۱۱)}، بەلام دەبى دان بەوەدا بنيىن كسە دەربرینی ئەو حەقبیقەتەی كە (چنوور نامیق حەسەن) ھەستى يى دەكات، بهشێوهیهکی رووکهشی رایوٚرتی نییه که نموودی شیعر ببات، بهڵکو داهێنانی تێدا کردووه، بهشیوازیکی روونبیژی فیکرهی هونراوهکانی دارشتووه. شیعریش ئهگهر ئەو لايەنە بەخۆوە نەگرىت يىلى ناگوترى شىيعر. ئەگەر بمەويت لەلايەنى ھونەركارى و تەكنىكى سەرجەم ھۆنراوەكانى كۆ شىيغرەكە بدويم، ييويستىم بە ھەڵوەستەيەك و نەفەسىپكى درىپرتىر ھەيە، بەتاپبەتى ئەگەر رووناكى بخەمە سەر جۆرى ئەو خواسىن و درکه و پیکچوونانهی که بهکاری هیناون، لیرهدا بهینی دهربرینی حهقیقه بهشيوازيكي روونبيري لهگهل (يايلق نيرودا)دا يهك دهگرنهوه كه گوتوويهتي: (ئاردي حهقیقه و رهوانبیّری نانی شیعر دروست دهکات)(۱۵). شیعریّک که دهنگی راچەنىوى ئەم سەردەمە و ئايندەى نەتەوە ستەمدىدەكەمان بيت..

پەراويۆزەكان

- ١- الاغتراب ريتشارد شاخت، ترجمة: كامل يوسف حسين، المؤسسة العربية للدراسات والنشر،
 بيروت ١٩٨٠، ل٢٨ .
 - ۲ ههمان سهرچاوهی پیشوو، ل ۱۸۸ .
 - ۳- مەركانە شكاوەكانى جەنگ، چنوور نامىق حەسەن، وەزارەتى رۆشنبيرى- ١٩٩٩، ل٨.
 - ٤ ههمان سهرچاوهي پێشوو، ل٩ .
 - ٥- الاغتراب، ريتشارد شاخت، ل٢٤ .
 - ٦- مەركانە شكاوەكانى جەنگ ل١٢
 - ۷- ههمان سهرچاوهی پیشوو ل۱۳-۱۶.
 - ۸ هـ هـ هـ مـان سـ هـ رچـاوه ی پێشـوول۱۹ .
 - ٩- ههمان سهرچاوه ي پيشوو ل٢٤-٤٣ .
 - ١٠- الاغتراب ل٥٣٠.
 - ۱۱ مەركانە شكاوەكانى جەنگ، ل ۸۶ ۸۵ .
 - ۱۲ ههمان سهرچاوهی پیشوو، ل ۱۰۰ .
- ۱۳ مذكرات بابلو نيرودا (اعترف بأنني قد عشت)، ترجمة االدكتور محمود صبحي، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، ل ٤٢٥.
- ١٤ الشعر بين الواقع والابداع، صبيح ناجي القصاب، وزارة الثقافة والاعلام، دار الرشيد للنشر،
 ١٤ ١٩٧٩، ل ٨٣ ٨٤.
 - ۱۵ مذکرات بابلو نیرودا، ل ۱٤۱ .

مهولهوی.. شاعیری رهوتی نویخوازی

ييشهكي

«هو فما نثال» واتهی نویخوازی وا راقه دهکات که مانای ئهمهیه: «یان شیکردنه وه رامانه یاخود راکردن و خهیال و جله و بهرهللآکردنه بق خهون»(۱).

دوو شــتیش نوین، شـیکردنهوهی ژیان لهلایه که و راکـردن لیّی لهلایه کی دیکهوه. له راسـتیشـدا نویخوازی گهورهتره لهوهی که تهنیا روودانیکی جوانکاریی له پر بیّت، له نه نهنجامی چهند هویه کهوه هاتبی که دهکری به روونی لیّکیان بکهینه وه، له ههمان کاتدا گیروگرفتیکی ژیاری نیسـتاتیکییه، گیروگرفتیکی بنیاتنانی زمان و به کارهیّنانی، پاشان گیروگرفتی یه کخستنی فورمه. دوای نهوه گیروگرفتی مانای کومه لایه تی خودی هونه رمهنده (۲).

نویخوازی هونه ری شیعری نویکردنه وهیه، هونه ری دوورکه و تنه وهیه له کومه لُگه، تهنانه تسنوور شکاندنی ئه و ره و ته کونه یه که شاعیرانی کلاسیکی لاسای سروشتیان ده کرده وه و هه رشتیکی جوانیان به سروشت ده چواند، به لام ئه وهی که «گوران» ی کرده ئه و شاعیره هونه رمه ندو نویخوازه لادان بوو له و ره و ته ته تعلیدییه، که شکاندنی قالبی کون و شیوازی ده ربرینی کون بووه، ئه و سنوور شکاندنه، گورانی بو قوناغیکی شیوازی ده ربرینی کون بووه، ئه و سنوور شکاندنه، گورانی بو قوناغیکی دی گویزایه وه، که به گر سروشتدا بین و لینی یاخی بنی و بلنی:

کام ئەسىتىرەي گەش.كام گوڵى كيوى

ئاله وهک کولمی؟ گۆی مهمکی؟ ليّوی

کام رەشى ئەگا بەرەشى چاوى؟

برژانگی برقی؟ئهگریجهی خاوی

کام بهرزی جوانه وهک بهرزی بالای؟

کام تیشک ئهگاته تیشکی نیّو نیگای؟

کام تاسه، کام مهیل. کام چاوهنواری

تەلىسىماوييە وەك ھى دلدارى؟^(٣).

ئهم شێوازهی (گۆران) جۆره گۆړانێک و سنوور بهزاندنێکه. چونکه شتێکی نوێیه لهچاو ئهوانی پێش خوّی و سـهردهمـهکـهی، جـۆره داهێنانێکهو هـهنگاوێکه بهرهو پێشهوهو ئهفراندن. که شتێکی لاساییکردنهوه نییه «نوێش لهم ڕهوتهوه زهمهنێکی مێژوویییه، بهسیما تایبهتهکانی، پاشان گوڕاوهکانی، به لام (نوێ)یش ئهوه دهگهیهنێ مێژوویییه، بهسیما تایبهتهکانی، پاشان گوڕاوهکانی، به لام (نوێ)یش ئهوه دهگهیهنێ که مید قیدوڤ Medvedov و باختین Bakhtin له پهوتی پهخنهگرتنیان لێی- ناویان اوه (هاوچهرخیی جـاویدانی)، پهی بردنه بهواتای (سـات) کـه سنوور دهبپێ و دووردهکهوێتهوه. بهکردهوهو تیوٚری- لهراستییه ماتریالییهکانی گوڕان، تا ههموو هوشیداری و پهفتاری دهبنه (ههنووکه)(٤). ئهگهر لهم پوانگهیهوه سـهرچاوه بگرین، پهنابردنه بهر خهیاڵ و پومانسییهت بکهینه بهردی بناغهی هـهڵنانی باسهکهمان، که مانای نوێخوازی دهگهیهنیت، نوێخوازیش ئهمروّکه سهرهوژێرکردنی واقیعهو کردنی مانای نوێخوازی دهگهیهنیت، نوێخوازیش ئهمروّکه سهرهوژێرکردنی واقیعهو کردنی پهسندیان بکات، ئهم جـوّره شـێـوازه بهنهفـراندن له قـهڵهم بدهین. ئهوا مـهولهوی سهردهفتهری شاعیرانی کورده لهم بوارهداو بهپێویستی دهزانین که پووناکی بخهینه سهردهفتهری شاعیرانی کورده لهم بوارهداو بهپێویستی دهزانین که پووناکی بخهینه سهر دهویانی مخویان ههیه.

مەولەوى و رۆمانسىيەت

دەبى ئاماژە بە (ئەمىن فەيزى بەگ) بكەين كە يەكەمىن رەخنەگرى كوردە كە شاعيرىكى وەك (مەولەوى) لەناو شىيعرەكانىدا بدۆزىتەوەو بەشاعىرىكى رۆمانسى لەقەلەم بدات و، لە شاعيرانى سەردەمى خۆى جىا بكاتەوەو پىگەيەكى تايبەتى لەجىھانى شىيعرى كوردىدا بۆ بكاتەوەو بلى:

«مەولەوى بەموقتەضاى ئەو مەوقىيفەى كە تۆيدا بووە، ھىچ چاوى

به شیعری فه رهنگ نه که و تووه ، له گه ل ئه وه شله سه رئوسلوبی ئه وان شیعری نه زم کردووه و شیعری مه وله وی ئه مه نده ناهه نگوازرو روّحنه وازه ئه هلی سلیمانی له گورانیدا شیعری ئه و ده خویننه وه (٥).

لهم خویّندنه وه ی شیعری مه وله ویدا له لایه ن نه مین فه یزییه وه . سه رچاوه ده گرین که شاعیر ، شیعری نه وروپی ، به تایبه تی فه ره نگی نه خویّند و ته وه ، که چی له سه ر هه مان شیّواز شیعری داناوه ، مه به ستیشم له م بوّچوونه شیعری روّمانسییه که «شیعری ده روونییه و روّمانسییه تیش گیانی تاکه که سسییه (۱) و بنه مای روّمانسییه تیش خه یالی هیّمن و خه ون و خولیای شیرینه ، که مروّق پهلکیش ده که ن بو هه ستکردن به جوانیی سروشت و جوانیی نافره ت و ، خوشه ویستی نافره ت . خوشه ویستیش ته نیا هه لچوون یا خود سوّن ، یان کارتیّکردنی ویژدانی نییه ، به لکو کردار و برووتنه و هوالاکیی داهی نه رانه یه » (۷) .

شاعیریّکیش ئهگهر له باوهشی سروشتیّکی شیرین و دلّفریّندا چاوی بکاتهوه. ههلّبهت ئه و جوانییه واته «جوانی سروشت له مروّقدا ههستکردن بهجوانیی ئافرهت بهئاگا دیّنیّ. ئهدگاره جوانهکانی دیّنیّته کایهوه، له دهروونیدا بهم شیّوه ئه و جوّره پیّوهندانهیان لهنیّواندا گریّ دهدات، ههر لهکوّنهوه—دانتی— وتوویهتی، خوّشهویستی، روّژو ئهستیّرهکان دهجوولیّنیّ.(۸)

جوانی سروشت و شوخ و شهنگی ئافرهت که تیکه لی یه کتر ببن، دهبنه ههوینی خوشهویستی، به تایبه تی لای شاعیریکی خاوهن به هرهیه کی با لاو خهیا لیکی به پیت و بیریکی قوول و زمانیکی سفت و سول و پاراو. ههر لهم روانگهیه وه «ئه گهر به راوردی خهیا لی شیعری مهوله وی له گه ل شاعیره کانی سه ده ی نوزده هه می غهیری کورددا بکری، هه موو زمان و قه له میک دان به وه دا ئه نی که فیکری به رزی (مه وله وی) له سه مهموویانه وهیه، نازکی خهیا ل، تیژی بیر، وردی مه عنا، جوانی و شه و راکیشانی د ل به عیباراتی ره نکین و بزواندنی ته لی عاتیفه مه گهر هه ر (خاتوو عه نبه ر) توانیبیتی بو مهوله وی له په رده یه کی نهینییه وه خوی بنوینی بو نه وه ی قاپی شیعری بو بکریته و هو به و مه وله وییه که قه له مه له اله اله سی می موله وی به ویه وی هو به وی اله به به به و مه وله وی یه که نه له اله اله اله به به مه که وی به وی دا کوله «۱۹» (۱۹).

دواى ئەم پىشسەكىيە و ھىنانەوەى چەند بۆچونىك لەبارەى شىيعرى رۆمانسى لە

ئەو جوانىيەى رەنگ دەداتەوەو زياتر خۆى دەنويننى.

تاوه ئەرەى دەرد، دللەى مىن شانەن زەرىف تەر توررەى ئەو دانە دانەن جىسەلاى ئاوينەى ئەو زيا تەرەن تا سىفتەى قامەت من وسىمەوەشەن ئەبرۆى ئەو وەرووى دل كەمان كەشەن

مەولەوى لە وەلامدانەوەى قسىەيەكى خالۆى كۆماسى كە لە قەسىيدەيەكىدا بۆى نووسىيبوو، گوايە لەو شايىيەدا چەند نەوجەوانان خۆيان دەكرد بەقوربانى و شاباش. مەولەوى ئەلىّ: خالۆكەم، گىيان بەختكردن ئىشى ئەو نەمامانە نىيە، ئىشى مەعدوومىيە، لە خۆشەويسىتىدا گيانى خۆى بكا بە شاباش:

خالّق گیان ئامان پهی نهونهمامان گیان دان وهموبهت پهی مهعدووم ئامان(۱۲)

به و ههسته رۆمانسىيە مەولەوى پى دەنىتە جيهانى نويخوازى و «تويژهران گرنگى كاكلى رىنبازى رۆمانتىكى يا مىيزاجى رۆمانتىكىيانە بۆ پرۆسسەى داھىنان، سىملاندوويانە بەوەى كە مىزاجىكى زەينى تايبەت و سىرووش بەخش و خەو بىنىنەو رەگەزىكى بنچىنەيى ژيانى رۆحىيە كە لە قوولايى ژيانى دل و رۆحى مرۆڤايەتىدا ھەلدەقولى، بەجورى ئەدەب بى ئەم رەگەزە ويشكە جەسستەيەكى بى گىيانە، مەملەكەتى نايابى گيان و، ناوەرۆكى نموونەيى ژيان ھەردووك ناكۆكى راسىتەوخۆى جىهانى شوينراون»(١٤٠).

ههر بهم روّحییه با لآی دوور له مهبهست . تهنیا خوّشهویستی بی گهرد نهبی، مهولهوی له پهرستگهی خوّشهویستی دهوهستی و جوانی ئافره و خوّشهویستی ئابدهی شیعرهکانی و، دهوریّکی بالا لهبواری داهیّناندا دهبینیّ، که تاریکستانی روّح رووناک دهکاتهوه و، تاسهی شادی و بهختهوه ری پی دهبهخشیّ، ههر بوّیهشه ئهو خوّشهویستیه دهبیّته چارهنووس و خهون و خهیال و ههناسهی تاسهی شاعیر، ههر بهو ههسته روّمانسییه و سوّزی دهروونییه ههلچووی خوّی بهقوربانی خوّشهویستی دهکات و، پیاوی شهیداش زیاتر گیانی خوّی لهپیّناوی خوّشهویستی ئافره تدا بهخت

ریّگهی ئه و دهروازه ی که ئهمین فهیزی بو ئیّمه ی خسته سه ر پشت، بوّمان ههیه بچیّته ناو خودی بابه ته که مان و سه رهتا ئاوریّک له جوانی خوّشه ویستی ئافره ته لای مه وله وی بده ینه وه که حاله تی ده روونی له بنچینه دا به نده به سوّزی خوّشه ویستی و له زوّربه ی بوّچوونه راسته قینه کانیدا به رهو ئافره ت، دلبه ر، هاوسه ره، به تایبه ته له گه شتی روّمانسییانه دا، ئه و حه له ئافره ت گوشه ی بنه چهیه له ئه زموونی هه رشاعیریّک و ئه زموونی شیعری به گشتی پیّکدیّنی ، ئه گه رئافره ت ئاوله مه بیّت له مندالدانی بابه تی سروشتی دایکدا بخولقیّنی «۱۰۰).

مەولەوى ئەوەندە ھونەرمەندانە سىتايشى روومەتى ئازىز دەكا، كە لە كەم شاعىر دۆت بەو شۆوەيە وەسفى بكات و ناسكىيەكەى دەربخات.

روخسارش وهختی مهسقه ل مهدولیش وهشنوی پاریز خهیال مهوریش مهستوی پاریز خهدال مسهبوریش مهستوی جهرگت دهن وهبان نیشدا چهنی دل نامهای نامهانی پیششدا

واته ئهم دۆستهم كه روومهتى خۆى مشت و ماڵ ئهدا ئهندامى چۆنه؟ ئهگەر خهياڵ بهبى چرپەو بەبىدەنگ و سىەنگ بچىتە پارىدى ئەوەوە كە خۆى لى دادەگرى و خۆى بۆ باويىژى ئەو روومىلەتە لەويوە لەم كىردەوەى خلىيالله ئەزيەتى ئەگاتى! كەوابوو روومەتى ئەمە كارەساتى بىلى. ئەرى ھەى فرمىسك! جەرگت بەدرك و داڵ كەوى تۆ چۆن دلات ھات ھاتى بەسلەريا(۱۱) يان لە دىرە شىيعرىكى دىكەدا، ئەوپەرى ئەفراندن دەرەخسىنى، ھەرچەندە لەشىدوەى يەكچوون دايرشتووە، بەلام ئەم داھىنانە ھەر لەخۆى دىت كە دەلى:

گـوڵ چوون رووی ئازیز نهزاکـهت پوشـان وهفراوان چوون سـهیل دیدهیی من جـوشـان!

مەولەوى كە لەئاسىتى جوانى ئافرەتدا دەوەسىتى، بەتايبەتى ئازىزەكەى ئەو ھەسىتە دەوەسىتى، بەتايبەتى ئازىزەكەى ئەو ھەسىتە دەروونىيە دەردەبرى كە بەشىيوەيەكى كارتىكەر وەسىفى دەكات، كە لەراسىتىدا ھەسىت و سىۆزى بە چ عەشقىكى گرفتارو دلل بە خرۆشە، كە بە چ عەشقىكى گرفتارو دلل بە ئازارەو، تا ئەو دلاش زياتر بسىووتى

دەكات، مرۆڤى راسىتەقىنەش لەپنناو دوو دۆز دەجەنگى، خۆشەويسىتى ئافرەت و خۆشەويستى نىشتىمان.

دوورکهوتنهوه و لیکترازان و مهرگی ئازیز جیابوونهوه و مهرگی ئازیز پانتاییه کی گهوره له شیعره کانی مه وله ویدا داگیر ده کات و «بابه تی مهرگ بابه تیکی تایبه تی پهیوه نداره به بنچینه کانی گشتیی هونه ری روّمانسی هه ردووبا به تی شه و و خهونن، مانایه کی دوو لایه نی هه یه، له هوشی مهرگدا هوشی ی درکه یی هونه ری هه یه، له لایه کی دوو لایه نی هه یه، له هوشی واقیعی راسته قینه و، وینه ی مهرگ به جوّری له لایه کی جه ختکردنه له سه ترسناکیی واقیعی راسته قینه و، وینه ی مهرگ به جوّری ده کی شری به و سیفه ته ی چالیکی ره شه ده می به ش کردوته و هه رده م ئاماده یه که راده یه که بو پووچه لی بوونی مروّیی دابنی، به و سیفه ته ی لووتکه و کوّتایی ئه و موعاناتانه یه که ژیانیان پر کردووه، له لایه کی دیکه وه، مهرگ خوّمان نیشان ده دا که رینگه چاره یه بو ناکوّکییه کان و ده رباز بوون له موعانات و له هه مان کاتدا سه ره تای رینگه چاره یه بو ناکوّکییه کان و ده رباز بوون له موعانات و له هه مان کاتدا سه ره تای دورباز بووه «(۱۰).

بۆیه مهولهوی ئاواتهخوازه که مهرگ میوانی بی، تا جاریکی دی دووری یار نهبیت و دهربازبیت له دهست دووری و بهزامی له ئازارهوه نهچیته ناو گورو دهلیت:

سۆچنۆم حەسرەت دەرد جیاییت نەک چوون بلّیسىهی یاد تەنیاییت وەملەرگت، دیدەم، هامنه گوزەردا منیچ لام لای تۆن ئارۆ یا فلەردا

مەولەوى تەنانەت خەيالكردنەوەى ئازىزى كۆچكردوو خۆشەويسىتىيەكەى ئەوەندە سىەردەكات تارادەيەك حەز بەمەرگى خىزى دەكات، نەك ژيان لە دوورى عەنبەر خاتوون لەبەر ئەوەى خەم ناخوات كە كۆچى كردووە بەقەد ئەوەى بىر لە تەنيايى ئەو دەكاتەوەو بەتاسەوە گەرەكىيەتى كە ئەويش بەرەو مەنزلگەى خۆشەويسىتەكەى بىكەويتە رى و لە گۆردا شادبى بەلى نزىكبوونى و ئاواتەخوازى ئەو كۆچە زووەيە كە لەسەر ئاو و ئاگرانە كە بىتە دى. ئەو حالەتە دەروونىيەى مەولەوى. لەحالەتى ئەو دەروونىيە پر خەم و پەۋارەى (ئەلبىر كامق) دەكات لەكاتى تەرمەكەى (سارتەر) بۆ گۆرستان و ناشىتنى كە بەگويى (سىمۆن دبوقوا) چرپاندنى و گوتى: ئىدەش نەچىنە

ریزی ئەو؟! تێکەڵبوونی ئەو عەشقە بێگەردەی شاعیر بەمەرگ خواستنی خوّی بێ ئەوەی تەنیایی ئازیز برەوێنێتەوە کە چیتر چێژی تاڵاوی دووری نەچێژێ:

په ژارهت شادیم جسه پیخ ئاوهردهن دووریت ریشه ی دل خهیمه کهن کهردهن فسیراقت فه رقم وه تووتیا کهرد جساییت ئازام جه ههم جسیاکهرد وهسواسه ته وی تهور نئیش دان و جهرگم

وهمسهرگت قسهسسهم رازیم وهمسهرگم ویّت بدهر ئینسساف رازیم وهمسهرگم ویّت بدهر ئینسساف نهونهمسام نق مسهردهن خاسستهرهن یاخو دووری تق مسهردهن یهک سساتهن ئهرواحهکسهی ویّم دووریت ههرساتی صسهد مسهرگهن پهریّم(۱۲)

شاعیری روّمانسی ناتوانی سهیری ژیان بکات بهچاوی خهون و خهیال نهبی، لهبهر ئهوه دهبینین تارمایی ئازیزهکهی له خهون و خولیاو ئاوات بههاکانی دهچنی. شهیدای سوّزی خوّشهویستییه لهبهر خودی خوّی. ههرچهنده که روّمانسی حهز له خو بهدهستهوهدانی لهزهتی خوّشهویستی دهکات، به لام حهز دهکات له خودی خوّی تیّپهر کات، ههر له نرخی ژیانهوه نرخی مهرگ وهردهگریّ. بهتایبهت ئهو مهرگه، که مهرکی هاوسهریّکی ئازیزی وهک (عهنبهر خاتوون) بیّ و دهربازبیّت لهدهست دووری و بهزامی پر له ئازار نهچیّته ناو گور و، له لاواندنهوهی هاوسهرهکهیدا دهلیّ:

دووریت دیارهن چهند صاحیب نیشهن تقی دهروون وهخارنیشی و ته پریشهن نهشه ده دروون وهخارنیشی و ته پریشه نهشه و راحهتم، نهرق دلشادم شهو زولف و رق پووت مهوزق نهیادم شمشادو نهرگس وهنهوشه ی چهمهن سه ی شان ئازار بینایی چهمهن

ئاد مارق بهویر تهرزهکه بالات بالات نالات دیده مهستت، خال ئالات (۱۷)

له هۆنراوەيەكى دىكەيدا. ھەر لە لاواندنەوەى عەنبەر خاتووندا دەڵێ:

شه را ره ی گریه ی ناری مه هجووری که رده ن وه غوبار کوگای سه بووری نه تاقی ده رووندا نه تاقی ده رووندا نه (له یلی) مدیو وه لای مه جنووندا یا خوا مه رده نی بووه میه مانم نیست سر نه وینوون دووری یا رانم به لکم خه لاصیم نه ده س دووریم بو به و زووخ زامان نه شهون وه گلکو (۱۸)

ريبازى شيعرى ممولموى

ههرچهنده له سهدا سهد وهرگیّرانیّکی جوّری نهبوو، به لاّم وهک ئاشکرایه و جیّی دوودلّی نییه که توانی وهستایانه شیعری ههورامی له «خهت و خالّ و زولفی لوول و قـری کالّ و زهرد.. رزگار بکات و ، به شیّوهیه کی نوی توانی جیلوه و جوانی و نیگاری سیحراوی سروشت بکا به نارایش و زینه ت و ریّبازی شیعرو هوّنراوه. به شیّوهیه کی نهوتوّ رازاندییه و سهرنج و نیگای ههموو ههستیّکی ناسک رابکیّشی و بیخاته سهر به زمی ناهه نگ جوّش و خروّش و، جامه دهروونییه کانی، نهوانه ی که به ههستی دهروونییه و قوونی، ههموویان داهیّنان و لهوپه ری جوانکاریدان و زاده ی میشکتکی دی نین» «۱۹»

ئەوەتا دەڭى:

هۆريزاو پێچ وهرد دووى كــوورهى دهروون ئاو ئاوهرد. بهڵ هوون نهديدهى گــهردوون رێزا جــهســهردا بڵــێــســهم كــهم بى ئەسىباب تەحرير ئەى چەند فەرد جەم بى

ئەندىشەى لاى مەولەوى ئەوەندە ھىزو پىزى تىدايە كە شاعىر بىوانى داھىنان و ئەفراندن برەخسىنى كە مىرۆڭ بۆ خۆى بىكىش كات و لەئاسىتىيدا سەرسام بىت واقى بورمى كە ئەو شاعىرە ھونەرمەندە چۆن توانىيويەتى ھەسىتىنكى ناسك و خەيالىكى بالاووسۆزىكى بەجۆش ئەو تابلۆيە بىنىتە بەرھەم. فەيلەسووفىكى ئەلمان لەو رايە دايە كە «خەيال مەزنترين ھىزى مىرۆڭە، ھىچ ھىزىكى دىكەى ھىزەكانى مىرۆڭ دەسىتبەردارى خەيال نەبىت، (وردزورث) لەنامەيەكىدا كە بۆ شاعىرىكى پىگەيشىتووى نووسىيوەو تىايا دەلىن: ھەسىتەكانت بەھىزن، بروات بەو ھەسىتانە پىگەيشىت وى نووسىيوە تىايا دەلىن: ھەسىتەكانىت بەھىزن، بروات بەو ھەسىتانە ھەبىت، شىيعرەكەت ئەو ھارمۆنىيەت و شىيودى ھەيەتى لەو ودردەگرىت، ودك چۆن دەختىن ئىدەردى دەرەخت لەو ھەرگرىت كە خۆراكى پىلى دەبەخشىنى»(۲۱).

ئهو جیهانه شیعرییهی که مهولهوی تیایا دهژی «جیهانیکی پان و پۆرو فراوانه. جیهانیکه پر ئهفسوون و سحراوی، سهیری ههر قهسیدهیهکی بکریّت بهتایبه تهوانهیان که به ئیلهام و ئیحای دهروونیی خوّیهوه دایرشتوون و، عهناصیرهکانی چهند وشهیهکی ئاسایی خوّمالّیین دهیکات بهرایهلّ و پوّی چنینی تهونی خهیالهکهی و، لهپر توحفهیه کی ئاسایی خوّمالّیین دهیات بهرچاو و دهیان رهنگیّنی، تابلویه کی قهشه نگی بی ویّنهیان لیّ دروست دهکات و دهیاننرخیّنی، جوان بهدهمیانه وه پیّمان دهکهنی و، ئهدهب و سروشت شانازییان پیّوه دهکات»(۲۲) ههر لهم روانگهیهوه پیّمان سهیر نهبیّت که رابهری نویّکردنهوهی شیعری کوردی (گوّران) کهوتبیّته ژیّر کارتیّکردنی شیّوازی مهولهوی و خوّی دان به و راستییه بنی و (۲۲) بلّیت: «من له شیعردا ئیلهامم له مهولهوی وهرگرتووه نویّخوازییه کهی گوّران لهدنیای شیعردا ئه و شیعردا ئیلهامم له مهولهوی وهرگرتووه نویّخوازییه کهی گوّران لهدنیای شیعردا له سنوورهیه که شیعرهکانی به رهو لووتکهی داهیّنان و ئهفراندن بالّیان پیّگرت و کردییه ئه و شاعیره کردییه به و کردییه رابهری نویّکردنه وه له شیعری کوردیدا به رله کمردییه ئه و شاعیره که دردید و کردییه رابهری نویّکردنه وه له شیعری کوردیدا به رله شاعیرانی عهره بهماوه یه کی زوّر.

مـهولهویش ههر به و خـهیاله به پیت و فـراوان و دهولهمهنده بووه شـاعیـریکی نویخـوازی و له سـهردهمی خوّی تیّپه پ کـات و سنووری شـیعـری لاساییکردنه وه و کلاسیکی بشکینی و رووبکاته دونیای هونه رو جوانی و پانتایی خهیال و فانتازی.

پەراويزەكان

- ١- الحداثة: تحرير مالكم برابري و جيمس ماكفارلن. ج (١) ترجمة: مؤيد حسن فوزي دار المأمون
 الترجمة والنشر بغداد ١٩٨٧، ل٧٧ .
 - ۲- ههمان سهرچاوه ل (۲۹).
- ۳- سلەرجەمى بەرھەمى گۆران- بەركى يەكەم- چاپخانەى كۆرى زانيارى عيراق بەغدا ١٩٨٠ محەمەدى مەلا كەرىم كۆي كردۆتەوەو ئامادەي كرودوەو يېشلەكى بۆ نووسىيوە.
- ٤- طرائق الحداثة ضد المتوائمين الجدد. تأليف رايموند ويليامز. ترجمة: فاروق عبد القادر، عالم
 المعرفة العدد ٣٤٦ الكويت حزيران ١٩٩٩ ل٢٤٦ .
- ٥- ئەنجومەنى ئەدىبان- دانەر ئەمىن فەيزى بەگ تويزىنەوەى لىژنەى ويژەو كەلەپوور- چاپخانەى كۆرى زانيارى عيراق- بەغدا ١٩٨٣ ل (١٣- ٣٦).
- ٦- شاعر بدر شاكر السياب- دراسة فنية- وفكرية- حسن توفيق- المؤسسة العامة لللدراسات والنشر بيروت ١٩٧٩ ل ١٥٥٥ .
 - ٧- زكريا ابراهيم- مشكلة الحب ل ٣١١ .
- ٨- ماقالته النخلة للبحر الشعر المعاصر في البحرين علوي الهاشمي- دراسة فنية في شعر البحرين المعاصر ١٩٢٥ ١٩٧٥ دار الحرية للطباعة والنشر بغداد ل ٤١ .
- ۹- مێژووی ئەدەبى كوردى علاءالدین سجادی چاپى دووەم- چاپخانەی معارف- بەغدا ۱۹۷۱
 ۲۸۲۷ .
 - ١٠-ماقالته النخلة للبحر ل٨٥.
 - ۱۱ مێژووي ئەدەبى كوردى ل ۳۰۰ .
- ۱۲ دیوانی مەولەوی سید عبدالرحیمی معدومی بەرگی یەکەم ۱۹۹۱ لەلایەن محەمەد ئەمین ئەردەلانییەوە لە ھەورامییەوە گۆراوە بۆ زاراوەی سۆرانی ل ۱٤۲ .
- ۱۳ دیوانی مهولهوی کۆکردنهوهو لێکوڵینهوهو لێکدانهوهو له سـهر نووسینی مهلا عهبدولکهریمی مدرس. بڵوکهرهوهی کوردستان رستانی ۱۳۷۸ ههتاوی ل ۲۱۱ .
- ١٤ المذاهب الادبية. د. جميل نصيف التكريتي دار الشؤون الثقافة العامة بغداد ١٩٩٠ ل ١٥٨ ١٨٤
 - ۱۵ سەرچاوە*ي* پ<u>ۆ</u>شىوو ۲۱۱ .
 - ۱۱ سهرچاوه ی پیشوو ل ۱۲۱ .
 - ۱۷ دیوانی مهولهوی مهلا عهبدولکهریمی مدرس ل۱۰۲ .
 - ۱۸– سەرچاوە*ى* پ<u>ۆ</u>شىوو ل ٤٤–٥٥ .
 - ١٩ المذاهب الادبية ل ٢١١ .

- ۲۰ ديواني مهولهوي- سيد عبدالرحيمي معدومي ل ۹۰ .
- ٢١-النقد الادبي الحديث- الدكتور غنيمي هلال- دار الصورة بيروت ١٩٧٨ ل٤١١-٤١١ .
- 77 میهرهجانی مهولهوی کتیّبی ژماره (۱) گۆڤاری پۆشنبیری نوێ دەزگای پۆشنبیری و بلاوکردنهوهی کوردی بهغدا ۱۹۸۹ ل 83 .
 - ۲۳ ديواني مهولهوي سيد عبدالرحيمي معدومي ل ۱۷ .

نهينييهكانى ژير ليوى حهقيقهتى ئارام سالح

ييشهكي

له روّژگاری ئیمهی شورشی تهکنهاوّژیاو زانیارییهکانی کاتهکانی تیژرهودا، هیشتا شیعر لهناو جوّره جیاجیاکانی ئهدهبدا باوهو برهوی خوّی ههیه، به لام ههموو جوّره شیعریک نا، که ههندی لهوانه دوورن له بنهماکانی شیعری رهسهن و کار له خوینهرو گویّگرهکان ناکهن و ناکهونه بهردلّ، ویّرای ئهوهی که نهوینه، نه یه کیّت ی بابه تنه ریتم و کیش و بیناسازییان تیّدا بهدی دهکریّ، بگره نه موّسیقای دهرهوه، نه موّسیقای ناوهوه له ناوهوهیان تیّدا نییه، ههرچهنده لامبون دهلیّ: «موّسیقای ناوهوه له شیعردا ههیه، که فراوانتره له کیّش و هونینهوهی رووت».

ئەمىرۆ لەسەر لاپەرەى رۆژنامەو گۆقارەكاندا بەلنىشاو شىيعىر بلاو دەكريتەوەو، زۆربەى بەرھەمە ئەدەبىيەكان لەشىيوەى كۆمەللە شىعىر چاپ دەكرين و دەكەونە بازارەوە، بەلام بەدەگمەن شىيعىرى وا بەرچاو دەكەون كە سەرنجى خوينەر رابكيشىن و بىانجوولىين و ئاوريان لى بدەنەوە. بەتايبەتى شىعىرە درير دادرەكان.

لهم روانگهیهوه کو شیعریّکی (ئارام ساڵح) که له قاڵبی کوّپله شیعردا خوّ دهنویّنن سهرنجیان راکیّشام، که بهدوای ئهو نهیّنییانه عهوداڵه که لهژیّر لیّوی حهقیقهتدان، خوّی ههندیّک لهو نهیّنییانه دهدرکیّنیّ بو ئهوهی حهقیقه بهرجهسته بکات، ههرچهنده ئهمری حهقیقه به شهرچهنده ئهمری حهقیقه به شهرچهنده ئهمری حهقیقه به شیعردا مافی شاعیر خوّیه بی وهک حهقیقه به لهیریاو حهقیقه به بهرجهسته کردنی له شیعردا مافی شاعیر خوّیه به باوه رهدا بوو «که دهبی شیعرکوییناو که یاودار (کیتس) له و باوه رهدا بوو «که دهبی شیعرکوینیا که پیّناو که یاوه روی شیعر دابیّ». ته عبیرکردنیش له حهقیقه تکه شاعیر باوه ری پیّیه تی

تهعبیرکردنه لهخودی شاعیرو سهرچاوهی تهقینهوهی داهیّنان و ئافراندنیش له شیعردا، لای ههموو شاعیریّک زیاتر خودی شاعیر و بهههموو خوشی و ناخوّشییهکانی ژیانی تایبهتی خوّی ههیه بهرلهوهی تهعبیر له واقیعی خه لکانی دی بکات. بو دووپاتکردنهوه و جهختکردنهوه لهسهر شیعر بو خودی شیعر، کیتس پیّی وایه ههولّی شیعر که خزمهتی مهبهستهکانی فهلسهفی یان سیاسی بکات، لادانه له نموونه بالاکان، بوّیه دهلّی: «ئایا نابینی که جوانی ون دهبیّ که دهستی ساردی فهلسهفهی پیّدهکهویّ، جاروبار لهئاسیماندا پهلکهزیّرینه دهبینم و، دیمهنهکهی ترسناکه، ئایا ریّگهیهک ههیه بو خویّندنهوهی داوه جوانهکانی و تهونه سهیرهکهی. ئایا نابیّته کاری لاسایی ئهگهر ئیّمه شیّوازی پیّوهرکاری و شیکاریمان پیّرهو کرد».

هەرچەندە من لىرەدا بۆچوونەكەى (كىتس)م هىناوەتەوە، مەرج نىيە لەسەدا سەد لەگەلىدابىن، چونكە لىكۆلىنەوەى شىكارى ئەوە ھەلدەگرى كە تۆ بكەويە سەر رىبازى بەراوردكارى و پىوەركارى، جەمسەرە ناكۆك و كۆكەكانىش لە قالبى شىغردا بەرامبەر يەكيان رادەگرىت و لىكيان بترازىنى و نزىكيان بكەويتەوە، ئەوەتا شاعىر لە يەكەمىن كۆيلەدا دەلىن:

لەنپوانى

مێرگي نهوس و

گۆم**ى** ترسىا…

بهم بهرخۆلانهى ئارەزووم

چەند گوناھن!!

لیرهدا شاعیر خوّی بهنامو دیته بهرچاو، که حهزو ئارهزوو و نهوسی، رووبهرووی دیواریّکی ئهستوور دهبیّتهوه که لهگهل واقیعی بهرچاو ناگونجیّن، دوو جهمسهری هاودژ ناگهن بهیه ک، ئهمه لهرووی ئهمری واقیعدا، به لام رهنگه ئهگهر گورگی ترس دیار نهبی سهیری بهرخوّلهکانی نهوس و ئارهزوو ئاوا نهکهین، ههروهکو حه لاج ده لیّن: «کفر و بروا لهرووی ناوهکهیان لیّک جیادهبنه وه، به لام لهرووی حهقیقه ته وه جیاوازی لهنیوانیاندا نییه، ههروهها له دیّره شیعریّکدا ئه و حهقیقه تا زیاتر

به رجه سته ده كات و ده لّى: ففي دين الصليب يكون موتى ولا المدينة

واته مهرگم لهسهر ئاييني خاچدا دهبيّ نه بهتحام دهويّ و نه مهدينهش^(۲).

شاعیر لهسه ر بهرامبه ریه کواگرتنی جهمسه ره ناکوّکه کان به رده وامه ، دهگه ن به یه ک و ناگه ن ، بق نموونه ، له م کوّیله یه دا ده لّیّ:

وام له زیکری بهوردهیی

33 V... G 3 3 .

بۆيە ھەردەم

لە خەلوەتى

نيو جەنگەلى وشەستانا

غەيب دەبم..!

شاعیر له زیکریکی سوّفییانه ناگاته لووتکهی «وهجد سوّزی بهتین، تهوژمی خوّشهویستی» یان حالهت (ئیستشراق)، که شاعیر له زیکرهکهیدا بگاته حالهتی لهناوچوون لهخودی خودا، یان وهکو جهلالهدینی روّمی که دهلّی: (سوپاس بوّ خودا، ئه لهناوچوون لهخودی خودا، یان وهکو جهلالهدینی روّمی که دهلّی: (سوپاس بو خودا، ئه که که لهبوّ من دهرکهوت، روّحهکهی من ویّنهی ئهوی له ویّنهی مندا بینی(۲)، بهلکو ئه و دهزانی زیکرهکهی بیّهوودهیه، بهبیّچهوانهی سوّفییهکان لهو خهلوهتهدا که بهتهنیا زیکر دهکات لهجیاتی ونبوون لهناو خودی خودادا، لهناو جهنگهلی وشهستاندا غهیب دهبی، داهیّنانی شاعیر لیّرهدا دهردهکهوی که ئهنجامی هاوکیشه بهجوّریکی دی پیچهوانه دهکاتهوه، که زیکر تهنیا ویّردو نزاکردن نییهو، بیّ هوّشبوون و حالگرتن نییه، بهقهد ئهوهی ژیانیکی رووحییه لهناو جهنگهلی وشهکانی شیعردا. ههرچهنده خوّی فریّداوهته ناو زیکریکی بیّ هووده، بهلّام ئهو ماسیی نییه که له ئاو دهرچوو دهخنکیّ و دهمریّ، بهلکو روّحی زیندووی شاعیر بهتریهی وشهکان لیّدهدات. شاعیر لهنیوان خوّونکردن و ئامادهبووندایه، ئهو دوو حالهتهش که دووری لهناو زیکرداو ئامادهبوون لهناو شیعردا دهنویّن، دهتوانم بلیّم جوولانهوهیهکی جهستهیی نییه، بهلکو روّحانییهو، لهنهنجامدا دهبیّ بگهریّتهوه مسهر زهوی واقیع، خوّی تیّدا بدوزیّتهوه که جیهانی شیعره.

شاعیر له کۆپله شیعری ژماره (٤) دا دوو جهمسهری جیا لهیهکتری «لیّوی دلّدارو لیّوی دلبهر» دهکا بهیهک جهمسهر دوو جهمسهری مهتریالی که دهکهونه سهر یهک، دوو گیانی جیاواز، به لام لهیهک خالّدا یهکدهگرنهوه، که ئهویش خوّشهویستییه کی بیّ گهرده.. تیکه لکردنی شتیکی ماتریالی، دیاره (لیّو) لهگهل شتیکی نادیایر ناوه کی (مهعنه وی) ئاشکراکردنی نهیننییه کی شاراوهیه، که حهقیقه تی خوشه ویستیی دوو روّحی لیکنه ترازراو بهرجهست دهکات و، لهبوته ی داهیناندا دوو لیّو دهکاته دوو روّح، هاوکیشه که حاله تیکی مادییه وه بهره و حاله تیکی روّحی دهگوری، لیره دا ئه فوراندن سهرهه لاده دا، ئه وه تا شاعیر ده لیّن

ليوت بخه

سەر ليومەوه..

با تەوقەي رۆح

لەگەل يەكترىدا بكەين!

له (لێومژین)ی دڵدارو دلبهر، دوو خوشهویستهوه ههنگاو بهرهو توّقهکردنی دوو روّح، گوشینی دوو گیان له بارودوٚخێکی تایبهت. ئهو کوٚپله شیعره لهدایک بوو، وهک گوّته دهڵێ: (ههموو ههڵبهستێک ههڵبهستی ههلومهرجی خوّیهتی»^(٤)، دوو لێوی جیا که دهکهونه سهر یهک، کییهتیی دژهکانیان لێ پهیدا دهبێت لهئاکامدا دهبنه دوو جهمسهری لێک جیا (پوٚزهتیڤ و نێگهتیڤ) که بارگهی کارهبایی پێکدێن، واته ئاوێتهبوونی دوو ڕوٚح له یهک ڕوٚحی خوشهویستی پاکیزهیی. ههروهکو ئیلوار دهڵێ: «دهبێ ههلومهرج لهگهڵ ئاواتهکانی شاعیردا بگونجێ، دهبێ لهگهڵ ئهوهی له دڵی و له روّحی و له عهقڵیدایه بگونجێ».(٥).

شاعیر به حوکمی ئه و ژیانه پر مهینه ت و ئیش و ئازاره ی تییدا ژیاوه جوّره ته میکی ره شبینی به سه ر شیعره کانییه وه به دی ده کری و، مروّقیش خوّی ره نگدانه وه ی واقیعی ژیانه.

لهم رووهوه د. تهها حوسین دهلی: «شیعر تهعبیر له سوزو ئه و وردهکارییهی شیعرو حهقیقه ته کانی ژیاندا لهگه ل جیاوازییاندا که له دهرووندا دهورووژین دهکات و، له پیناو ئهوهدا دهکه ویته ژیر کارتیکردنی سهردهم و ژینگه و بارودوخی ژیان که

بەدرێژایی زەمانە دەگۆرێن»^(۱) ئەوەتا شاعیر لە كۆپلەی^(۱) دا دەڵێ:

چ خاڵێکی

ناشيرينم..

بەسەر كۆڵمەي

هەلقرچاوى ئەم ژيانە!!

کهواته شاعیر نامۆیه، خۆی خاڵیکی ناشیرین و ژیانیش کوڵمێکی ههڵقرچاو، وکو ئهلیوت له هاوارهکهیدا دهڵێ: «من مرۆڨی زهوی بێ کشتوکاڵم»، ههروهها کافکاش دهڵێ: «من لهپێشهوه بێ تاوان حوکم دراوم، من سیسرکهم»، نهک له روانگهی ئهلیوت و کافکاوه، بهڵکو له روانگهی بینینی جوانی تهنانه تاهناو ناشیرینیشدا، دهبێ بیر له بوونهوهری مروّڤ بکهینهوه، بهتایبه تی بوونهوهری شاعیری مروّڤ که بهشداری له ژیانی نهمردا دهکات و مهرگهکهی جاویدانی بو دهچهسپێنێ، که لهژیان و دوای ژیانیش شوینی خوی له میّژوو، له بیروّکهی رهها و گشتیدا دهکاتهوه.

له كۆپلەي (٩)دا دەڵێ:

ھۆ سىەگەكەم

خۆم لى مەدە با دەستنويرى وەفات نەشكى:!!

ئەم تۆروانىنەى شاعىر، بەرەو حالەتىكى سەيرو سەمەرەمان دەبات، نائاسايى دەكاتە ئاسايى و، نامەعقوولىش دەكاتە ماقوول، ئەم ھەلگىيْرانەوەيە لاى مىرۆقى ئەمرۆ، مىرۆقى وەفادار، نەك مىرۆقى سىپلەو بى وەفا شىتىكى قەبوولەو پەسەندە، داھىنانى شىيعرىش لەوەوە دى كە پاساو ھەبى بى قەبوولكردنى حالەتىكى ناماقوول و پەسەندكردنى بە ماقوول، سەگ بە چەمكى باوى ناو كۆمەلگا گىانلەبەرىكى گلاوە، ھەرچەندە رەمىزى وەفايە، مىرۆقىيش بوونەوەرىكى پاكەو ئەو خىزى بالادەسىتى ناوزەدكردنى ھەموو بوونەوەرەكانە، بەلام لەم سەردەمەدا بەدەگمەن وەفا ماوە، لە دەستىپاكى و سەرپاكى ھەر مەپرسە، بىلام لەم سەردەمەدا بەدەگمەن وەفا ماوە، لە و، پىبەخشىنى سىيفەتى گلاوى بەخودى مىرۆڭ كارىكى رەوايە، ئەمەش دىلى ئەو بىرچوونەيە كە دەلىن: «ئاوى دەريا بەدەمى سەگ گىلاو نابى»، ئەى ئەگەر مىرۆڭ كەرخىي گىلاو بىت، ئەو ھەلە كە سەگ خىزى لى بدات دەسىتنويىرى دەشكى، بىلى دەمى سەگ بەترسەوە لە مىرۆڭ نزىك دەبىتەوە، نەوەك دەسىتنويىرى بەسكى،،

به لای منه وه یه که مین خاسیه تی نویخوازی، که سایه تی پیدان و سه روبنکردنی شته کانه، به مه رجی پاساوی په سه ندکردنیان هه بی. له کوپله ی ژماره (۱۲) دا ده لی:

ئەگەر لە توخمى

شەيتانى نەبىن

بۆ بەزمانى

ئاگر دەدويين؟!

لیّرهدا پرسییاریّک سه رهه لدهدا، ئایا رهگهزی گهنده لی و بهدکاری شتیکی خورسکه له مروّقدا، یان له دهوروبه رهکهیدا وهری دهگریّت و دهبیّته مروّقیّکی شهرانگیّز و بی فهرو، شهیتان، بویه شاعیر دهپرسیّ ئهگهر فایروّسی زمانی ئاگر له نهژاددا له خودی مروّقدا نهبیّ پیّی دهبیّته ئه و بوونه وهره زیانبه خشه؟ مروّق بو ئه وه خولقاوه که گهنده لی بلاو بکاته وه، مهسه له ی وهرگرتنی ههندی خووره وشت له

کۆمهڵگادا، دوو بۆچوونی ژیان، ئایدیالی و ماتریاڵین، شاعیر مافی خۆیهتی بهرجهستهی مرۆڤ له بۆچوونی یهکهمدا بکات، ئهگهر لهگهڵ بۆچوونهکهشی نهبین و لهشیدوهی پرسیاریش مرۆڤ دهستنیشان بکات وه لامهکهشی بداتهوه. رهنگه ئهو تیروانینهش له ئهنجامی ئهو واقیعهوه هاتبی که فاکتهری تیکوپیکدانه، ئهگینا بهزمانی ئاگر نادوی، لیرهدا شاعیر دهیهویت جوّره داهینانی بکات، جوّری ریبازیکی دیاریکراو نابهستیتهوه وهکو شیلی دهلیّت: «پهیامی شیعر لهچهند ریبازیکی دیاریکراو نادوزیّتهوه، بهلکو له گیانیّکی داهیّنهرانه بی پشوودان بهشادی داهیّنهرو تیهوهای تهقهلاکانی له حهقیقهت نزیک دهینتهوه»(۸).

له كۆپلەي (۱۶)دا دەڵێ:

بۆ وەي عەشقى

نيشتمانمان

لەدەست نەدەين

دەبى سىياسەت

(سیاسەت) بكەین

(سیاسهت)ی ناو دوو کهوانه رووپۆشه، مانای نزیک سیاسهته، رامیارییه، که مهبهست نییه، مانای دوور که مهبهسته ئابرووبردنی ئه و سیاسهتهی حزبایهتی تهسکه، که دهبی به لاوه بنری، بو ئه وهی به رژه وهندی خود شوینی عهشقی نیشتمان نهگریّته وه و دهسکه و ته کان له دهست نه دهین، بویه من لیّره دا له گهل «خهلیل حاوی» دا کوّکم که ده لیّ:

«شیعر تهنیا درهختیکی رووت نییه، له شویننیکی خهیالیدا قیت بیتهوه، خوّی به مروّف و بهکردهوهکانی مروّف وابهستهیهو، بیّ نهو خهلکه ساویلکهو ساکارانه، نهم هیّزهی دهربرینی نابیّ»(۹).

ههستکردنی شاعیر بهمهترسی لهدهستدانی نیشتیمان، روّلی شاعیرمان پی دهناسینی که سیاسه تکردن نهوه نییه بهناوی سیاسه تهوه، لهپهناوه عیشقه حهقیقییه که لهدهست بدهیت و پاساو بو پیوهرکردنی سیاسه تیکی نارهواو زیانبه خش بکری، لیرهدا پهیامی شاعیر سهرده کات که ته عبیرکردنه له خهم و په ژاره و ناوات و

خەون و خولیای میللهت، بهتایبهتی لاوان، که لهناو جهرگهی ئهو حهقیقهتانهی کراون بهژیر لیّوهوه، شیعر سیاسهت رووت دهکاتهوهو قسمی خوّی دهکات، بهتایبهتی لهم روّژگارهدا که چیدی بیّ دهنگی کیّشهکان چارهسه ناکات و زمانی شیعریش چهکیّکی کاریگهره لهرووی حهقیقهته شیّویّنراوهکاندا.

شاعیر له کۆپلهی (۱۸) دا دەمانگەرێنێتەوە سەر لۆجیک وەک بۆچوونەکەی له کۆپلەی (۲۱ و ۱) ئەوەتا لەشێوەی پرسیارێکدا دەڵێ:

کێ دەڵێ مرۆڤ

له بنچينهدا قرژاڵ نهبووه؟!

ئەوەنىيە

ئەم دوو سەرە

ئەويش دوو روو

ئهم جۆره لۆجىكەو دارشىتنى لە قالبىكى شىيەرىداو پاساو ھىنانىيەوە، تەعبىركردنە لە خودى مرۆقى نارەسەن، لە دووفاقى، لە ساختەكارى و قۆلبرى. لەوانەى گورگن و لە پىستى مەردا. لەم رووەوە شاعىرى ئەلمانى (ھۆلداين) جوانى بۆ چووە كە دەلىق: «لە رووسوورى شاعىر ناوەشىتەوە كە بەرخ بكاتە رەمىزىكى سۆفىگەرانە، پاشان دواى ئەوە خورىيەكەى لى بكاتەوە»(۱۰)، لەھەمان كاتدا ئەم جۆرە وينە لەبنىاتى شىيەرىدا جۆرە بۆچوونىكى سىرىالىيانەيە لە دارشىتنى پىككەينانى زمانەوانى و بىناكردنى وينەى ھونەرى و فۆرمى گشتى شىيەرەكە، كە شاعىر جلەوى خەيالى بى سنوور بەرەلا دەكات بەرەو دارشىتن و بىناكردنى ئەو جۆرە وينە فەنتازىيە ھەنگاوى دەنى.

شاعیر کهوتنی ددانه کان له خهوندا ده کات به شیعر، به لام سهیری پیدی که مهرگه که یایه نایه نایه نایه نایه که یه خه کیری شاعیر نابی، بریه له جیاتی ناموه کخه فه کان به دروزن له نامه بدات، مردنی پی دروزنه:

دانى سەدان

خەونم كەوت..

ئيى له مردن

چەند درۆزنە!!

شاعیر بهجوّریّکی نائاسایی سهیری میّروو دهکات، وهک بهرازیّک که هیچ شتی کاری تی ناکات، هیتلهریش که ویستی رهوت و ئاوهروّ بگوّریّ، وهک مار پیّوهی دهدا، کهچی نهمرد. جاریّکی دی شاعیر بهچاویّکی رهشبینی سهیری بوون و ژیان دهکات که مروّق بهدوای خهیال و سهرابدا عهوداله، فهلسهفهی بوونیش یووچه و چرووکه:

لەوەتەي ھەي

سێرەت

له سهراب گرتووه..

چ گوناهي!

که نازانی

فەلسەفەى بوونت چرووكە!!

پیشتریش ئاماژهم به و خاله کرد، که لای شاعیر به زهقی ده رده که وی که خوّی زیاتر بیر له ویّنه یان نموونه ی شیعری ده کاته وه، که موّر کیّکی تایبه ت به خوّی و به شته کان، بوونه و وه ره کان ببه خشی، دیار ده کان به یه که وه ده به ستیّته وه، بی نه وه ی گوی بداته جوّری کاردانه وه کان لای وه رگر، گرینگ ئه وه یه ته عبیر له ویژدانی خوّی ده کات، ناوه وه به ده رهوه ده به ستیّت وه و به پیّپ به وانه ش، بوّ نه وه ی پهیوه ندییه کان له و بوونه وه را نه دا به رجه ست بکات که گهره کییه تی بیان خولّقینی، نه محاله ته به رهنگدانه وه ی باری ده روونی شاعیره، موعاناتی دریژ خایه نیه تی به ده م نه و ژیانه ی که بی ناره زووی خوّی شی ده رده چیّ.

بهشی دووهمی کۆمه له شیعری «نهینییه کانی ژیر لیوی حهقیقه ت» نو کوپله شیعری شیعرن به ناوی «چه ند وینه یه کی ونبووی ئه لبوومی پاییزه »و، چه ند کوپله شیعری دیکه یان به دواوه دی «پانورامای پاییز، که له چاوه زهرده کانی پاییز، رووتبوونه وهی دره خته کان، دره خته رووت و قووته کان، گه لا زهرده کانی دار، زهرده خه نه یا لیوی پاییز، مه یاییز، به رچاوی پاییز، گوله پاییز، لقی له شولاری رووته وه بووی دره خته کان، لاو که سووره کانی نسکو» به رجه سته ده بن، سروشتیش له نیوان شاعیرو وهرگره که ی له ریگای شیعره وه ژیان و خوشه ویستی و ئاوات و هه لویست و سکالاو

یاخیبوون و، خهم و گریان و پێکهنینه. شاعیر سروشتی پاییزی بهشێوهیهکی هونهرمهندانه وێناکردووه، باره سروشتییهکانی ئاسایی، بهرهو نائاسایی بردووه، داهێنانی تێدا کردووه. بێ نموونه که دهڵێ:

ھەركە سىحر*ى*

چاوہ زہردہکانی پاییز

دەردەكەوى..

درەختەكان..

ئاگرى ھەوەس ھەليان دەگرى و

بهدهم سهمایهکی شیّتانه

رووت دەبنەوە!

ئەم ويناكىيىشانەى ئىسىتاتىكىيانە لەسىيىدى چاوى زەردەكانى پايىىز، لە لىكچوواندنى گەلا زەردەكان، كە جۆرە سىيەرىكى دەخولقىنى و كەرنەڤالىكى قەشەنگ سازدەكەن، كە درەختەكان تووشى حالەتىكى زىكرىكى دەروىنسانە بىن و سەمايەكى شىنتانە رووتيان بكاتەوە «جوانىي سىروشت مانا ساكارىيەكەى و ناتەماوىيەكەى نىيە، بەلكو بەتەحدىد جياكردنەوەيەتى لەو سەدىمەى تىدايەو ھىنستا لەناويدا دەژى، بالابوونى توخمەكانى سىروشت و نەچوونە ناو كەرەسىتەى يەكەمى، لە ئاكۆنەكەيدا ماناى جوانىيەكەى دەگەيەنى، لەبەر ئەوە شاعىر ئەوەى جىا كراوەتەوە پىگەيشتووەو رىلىف كراوە لەلايەن سىروشتەوە وينەيان دەگرى، كەوا پىويسىتە جوانى سىروشت بچىنتە ناو دەقى شىغىرى لە كاتى نووسىيندا.(۱۱)

شاعیر لهم کوپلهیه دا ته عبیریکی ویژدانی له وقحی خوی ده کات، سروشت هه لّدهوه شنینیته وه ، کاتی له پاییزدا هه موو گوله کان، یان له زستاندا هه لّدهوه رن ته نیا گوله یاییز نه بی . نه وه تا ده لی :

لەنێو چیمەنی ڕۅٚحمدا هەموو گوڵەكان دەوەرن تەنھا گوڵە پاییز نەبێ

هەڵبەت هەڵوەرىنى هەمبوو گوڵەكان و هەڵاويۆركىردنى گوڵە پايىلىز لەناوياندا حاڵەتىكى خۆنەويست نىيە، بەڵكو بەندە بەرووداوىك كە يادگارىكى قووڵى لاى شاعير دروست كردووه، بۆ لە چىمەنى شاعيردا هەموو گوڵەكان ھەڵوەرن تەنيا گوڵە پايىز نەبى، كە ئەو گوڵەش وەكو گوڵەكانى دىكە بەپىيى رەوتى سىروشت ھەڵدەوەرى، بەلام ئەو گوڵە پايىزە گوڵىكى نەمرى جاويدانە، لەبەر چاو ونە، بوونى نىيە، بەلام لە چىمەنى رۆحى شاعيردا ئامادەيى ھەمىشەيى خۆى ھەيە، ئامادەيىيەكى ناوەكى، رۆحى، زەينى، نەك ماتريالى.

له كۆپلەيەكى دىكەدا دەلىّ: ئەمە دلّە ياخود توورەكەى بزمارە؟ بەديوارى شەتوگىّرى جەستەكان ھەلواسراوە؟! ئەم زمانە.. ياخود خەنجەرى دەبانە بەراست و چەپ لە ھەستەكان دارساوە!!

خودی مروّق دوو شتی بچووک، دلّ و زمانی، که له زمانی عهرهبیشدا گوتراوه «المرء بأصغریه قلبه و لسانه» واته مروّق بهدوو شتی بچووکهوه به دلّهکهی و زمانهکهی، ئهگهر شاعیری گهورهی عهرهب «محمد مهدی الجواهری» ئهو دوو شته بچووکه که خودی خوّی شاعیرن پیشکهش بهکوردستان بکات که هیچی دیکهی نییه و بلّی:

«قلبي لكردستان يهدى والفم و بأصغريه يجود المعدم»

جەواھرى دڵ و زمانى خۆى بە كوردستان دەبەخشى كەچى ئەو دڵەى سەرچاوەى خۆشەويستى وەك شاعير وێنەى بۆ كێشاوە، لەجياتى ھەگبەى سۆزو ميھرەبانى بى
دەبێتە توورەگەى بزمار، كە لە دڵى خەڵكى دىكەدا بچەقن و برينداريان بكەن، يان

ئەو زمانەى كە ئامىرى دەربرىنە لەجىياتى قسىەى خۆش دەبىت خەنجەرى دەبان بەچەپ و راست تانەو تەشەرە لە خەلك دەدات، ھەروەكو وتراوە «زەبرى خەنجەر سارىد دەبىق، بەلام زەبرى زمان سارىد نابىق».

گرینگ لیّرهدا ئهوهیه که ئه و دوو شته بچووکهی مروّق که ماهییه تهکهی ده رده خه ن، دهبنه دوو کوشنده، نه که فاکتهری خیّرو بیّرو تهبایی و برایه تی، ویّنه کیّشانیان له قالبیّکی شیعریدا به و شیّوهی که شیّویّنراون مایه ی ریسواکردنی ئه و جوّره مروّقانه ن که به دلّ و زمان رووی گهشی ژیان ناشیرین ده که ن.

لەراسىتىدا لەئاسىت ھەر كۆپلەيەكى ئەم كۆمەللە شىيعرە ھەلوەسىتەيەك و رامانىك پىنويسىت دەكەن، بۆيە كۆتايى بەشىكردنەوەى دوا كۆپلە دىنىم كە بەناوى «شانۆگەرى» يە و شاعىر دەلىق:

خوّم: رووداوم

كات: مردنه

شوين: داره مهيتي گهردوونه

ئهم شانوّگهرییه تراژیدییه پهنگدانه وهی کتومتی شاعیرن که له زوّر کوّپلهی دیکه دا بهچاوی پهش سهیری ژیان دهکات و نائومیندی خوّی دهردهبریّ، که فرمیسکیّکی قهتیسماوی لهنیّو چاوی گهردووندا، حهزهکانی گهلاکانی تهمهنیان ئینواران لهناودهچن، ژیان له دوّزهخدا، ههوری زام، زهرکی حهسرهت، مانه وه له دیوهخانی ئهشکه وت، گوّپهشاری روّح، فرمیسکی خویّنبارین، پووخانی کهعبهی دیوهخانی ئه و شانه له شیعرهکاندا بوونیان ههیه، تهعبیر له ئیس و ئازارو ژانی عهشت، ئه و وشانه له شیعرهکاندا بوونیان ههیه، تهعبیر له ئیس و ئازارو ژانی ساعیر دهکهن، که بوونی مروّف شتیکی بیهوودهیه، گهردوون له ئهزهله وه هیچه و بی سووده، بویه که خوی ئهکتهری شانوّگهرییه کهیه و پووداوه که هه لاهسووریّنی و نمایش دهکات، کوّتایییه کهی مهرگه کهیهتی و، لهم حالهته دا که مروّف مرد پیّی وایه دهبی گوردوونیش ببیّته تهرم و بچیّته گورهوه، ئهمه تیّپوانینی شاعیره بهرامبهر نهینی بوون و نهیّنی مهرگ، لهم پووهوه شاعیریّکی عهره بهچاویّک سهیری «بوون، نهینی بوون و نهیّنی مهرگ، لهم پووهوه شاعیریّکی عهره بهچاویّک سهیری «بوون، لهدایکبوون، بهخشینه که، رژدی و پیسکهیی بوایه که دهلّی:

أبدا تسترد ماتهب الدنيا فليت جودها كان بخلا

واته: هەردەم دنيا ئەوەي دەيبەخشىي دەيباتەوە

خۆزيا چاو تێرىيەكەي رژدى بوايه.

سەيركردنى ژيان بەچاوى رەشبىنى، تەنىا ھەر تىروانىن و بۆچوونى (ئارام)ى شاعىر نىيە، بەلكو (شۆبنهاوەر)ى فەيلەسووفىش بەچاويكى رەشبىنى سەيرى ژيانى دەكرد، كە گالتەجارپىيە، بۆيە لە سەرەمەرگا، بەرلەوەى گيانى لەدەست بدات گوتوويەتى:

« ئۆسىتا پەردەكە دادەنەوە، گاڵتەجارىيەكە كۆتايى ھات».

هەرچەندە شاعیر له هەلبهستى (ئەلیّین..!) دا وەک خوى دەلّی «گەوھەرى دلّی خوى لەنیّو قاسىهى حەقىقەتدا ھەلْگرتووە، بەلام لەراسىتىدا ئەو نهینىيانەى لەژیر لیّوى حەقىقەتدا شاردراونەتەوە، لەملاو لەولا لیّوەکانى لیّک ترازاون و نهینییهکانى حەقیقەتدا شاردراونەتەوە، بەملاو لەولا لیّوەکانى لیّک ترازاون و نهینییهکانى حەقیقەت دەركەوتوون» شاعیر پەیامى شیعرى خوّى راگەیاندووە، بویرانه و راستگویانه رازو هەستى دەروونى خوّى دەربریوه، زوّر مەسەلەى بە پرسیاركردن ورووژاندووه، ھەندیّکیان وەلام دەداتەوە، ھەندیّکیشیان بە ئاویّزانى ماونەتەوە حەزدەكەم لیرەدا فەرموودەيەكى پیروزى پیغەمبەر (د.خ) بینمەوە كە دەلىّ:

«ولله كنوز تحت العرش مفاتيحها ألسنة الشعراء»

ئەم فەرموودەيە ئاسىقى فراوان لەبەردەم توانا بى سىنوورەكانى شاعىر دەكاتەوە، قسەكانى نە بەراستگۆيى و درۆو بە قەناعەت پيھينان يان نەھينان تاقى دەكرينەوە، بەلكو كليلەكانى رۆح و گەردوون، شاعير رووبەرووى واقىيع يان رەھاييمان دەكاتەوە، بۆ ئەوەى ئەو پەردانە لابەرى كەرىكەكانى رۆشنكردنەوەى ئەو پرسىيارە زۆرانە دادەپۆشىن كە مرۆڤ لەگەل خۆيدا ھەلى گرتوون و ھىنشتا ھەليان دەگرىنىدا)».

لەراسىتىدا دواى ئەو لىكۆلىنەوە شىكارىيە گەرەكم بوو لەسەر شىيوازى دارشىتنى چەند كۆپلە شىيىعرىكى بووەسىتم چەند كۆزىنەوەى شىيىعر لەبوارى ھونەردا كە

لایهنی ئیستاتیکی بخهمه پروو، هه روه ها لایهنی پرقحی که له په وتی نووسینه که مدا خوم لیداوه، ده رخستنی شته نادیاره کان و، ده رخستنی شته ناکو که کان که ئه و لایه نه شم فه راموش نه کردووه، هه روه ها زیاتر پیداگرتن له سه روینه ی شیعری که ئه ویش له ده رگادانی لایه نی پروونبیزی (به یان) دا خوی ده نوینی، لیکچوون ئه گه رسیزی له ناود انه ته قیته وه، ئه و نرخ و به هایه ی نابی و، وینه یه کی شیعری ساز ناکات ... له پرووی شیدوازی در که یبیه وه یا بین نموونه ته نیا ئاو پله کوپله یه کی پانورامای «چه ند وینه یه کی نیو ئه لبوومی پاییز» بده ینه وه که شاعیر ده لین:

ههر که سیحر*ی*

چاوه زهردهکانی پاییز

دەردەكەوى..

درەختەكان..

ئاگرى ھەوەس ھەليان دەگرى و

بهدهم سهمایهکی شیّتانه

رووت دەبنەوە!

ئهم جۆره وهسفه ی پاییز، وهسفیکی فوتوگرافی رووت نییه، به لکو وینه یه که پرکراوه به بزووتنه وه مینامیکی، که گه لای دره خته کان زهرد بوون، بوونه ته چاوی زهرد و دهدره وشینه وه، ئه و حاله ته جوره و زهیه کی داکراوی شاردراوه له ناو دهروونی دره خته کان دهورووژیننی که ئاگری هه وه س و ئاره زوو، بیانخاته حالگرتن و سهمایه کی شینتانه، وه کی چون مروق حال ده گری و ده که ویته سهمایه کی بی هه لاده گری و له ئاکاما رووت ده بیته وه.

دارشتنی ئه و بیناسازییه ئهندازه یییه ی سیحری چاوه کانی پاییز له پرووی هونه رییه وه مایه ی دهستخوّشییه، که ترازاندنی سروشته له کروّک و ماهییه خوّی، که سایه تیی پیدانی مروّفه به سروشت، هه روه ها هه لْگه پانه وهی شته ئاسایییه کانه و، کردنی شته ماقووله کانه، بهناماقووله کان، ئاسایییه کان (سروشتییه کان).

ئەم وينە سىيحراوييە خوينەر سەرسام دەكات، دەركەوتنى گەلاى زەردو كردنى 220

بهچاوی زهردی پاییز خواستی ئاشکرایه، ههوهس و سهماکردنی درهختهکان خواستی شاردراوهیه، چونکه درهخت لهراستیدا سهما ناکات، به لام شاعیر شتیک له رهوشت و روخساری مروقی به درهخت بهخشیوه، که ئهویش سهماکردنه دوای ئایسانی ئاگری ههوهس و ئارهزوو.

ویّنه کیّ شانی پایی ز به م جوّره، شکاندنی ئه و سنوورهیه که شاعیران لیّی دهرنه چوون، که هیّ شتاش که ژی پاییز به که ژیّکی گه لاّریّزان و خهماوی له قه لهم دهده ن نه که وه که (ئارام)ی شاعیر خاسیه تی مروّق به دره خت ده به خشنی، که سیحری جوانی چاوه زهرده کانی گه لاکان، دره خته کان ده خه نه سه ر هه وه سی زهماوه ندیّکی که رنه قالانه ی شهیدایانه، که له خوّشییانداو له گهرمه ی سه ماکردندا خوّیان رووت بکه نه وه و جوانتر و قه شهنگتر خوّ بنویّن دله مه ش زیاتر شاعیر ویّنه یه کی وا بو (با)ی پاییز ده کیّشی و بویّری و ئازایه تی باوه په خوّبوونی پی په وا ده بیّ ترس و شهرمکردن گه لاکانی هه لوه ریّنی و کوشی هه لاداته وه، بو ته وه ی شته جوانه کانی، ته ندامه ورووژینه ره کانی چاکتر ده رکه ون و سه رنجی مروّق رابکی شی:

گەر (با) لەخۆى رانەبىنىت

چۆن دەويريت

بەبەرچاوى پاييزەوە

كۆشى درەختان ھەلداتەوە!

سەيرى ئەو جۆرە دركە سەرنجراكێشە بكه- با كراوەتە مرۆڤ، وزەو ھێزى بوێرى لەخۆرابىنى تێدا بەرجەستە كراوە، پايىز مرۆڤێكەو چاودێرى درەختەكان دەكات و باشەرمى لێ ناكات و ئەوەى دەيكات بێ باكانەيە، كۆش ھەڵدانەوەى ئافرەتانە، (با) خواستى پەنھان و شاردراوەيە، چاوى پايىز دركەى بەرەڵايە، پەيوەندى نێوان بەشى و گشتىيە، بەشى (جزء) لەجياتى گشت. كۆشى درەختان، خواستى پەنھانە.

ئهم هه لبهستهی وینه ییه، زینده گی و دینامیکی به زمانی شیعر به خشیوه، له راستیدا جوانکاریی وینهی شیعری، جوّره رهونه ق و هیّرو بیّزیک به زمان دهدات که له خزمه تی به هیّزکردنی شیعره که دایه، چونکه ئهندازه ی دروستکردنی ویّنه

بهزمانیکی سفتوسول دهبی و، پهیوهندییه کی دایلیکتیکیش لهنیوان، زمان وهک (دال) و وینه وهک (مهدلوول) ههیه، ههردووکیان یهکدی تهواو دهکهن.

پەراويزەكان:

- ١- بروانه (اتجاهات الادب الانكليزي في القرنين الثامن عشر والتاسع عشر، جميل سعيد).
 - ٢- مقدمة في الشعر الصوفي.
 - ۳- ههمان سهرچاوهی پیشوو.
 - ٤ گۆڤارى الرسالة، ژماره ٣ي ١٩٥٨ .
 - ە– ھەمان سەرچاوە*ى* پ<u>ٽ</u>شىوو.
 - آ گۆڤارى (الادب)، ژماره ٢ى ساڵى ١٩٥٧ .
 - ٧- گۆڤارى الرسالة، ژماره ٣ى ١٩٥٨ .
 - ۸ گۆڤارى الرسالة، ژماره ٥ى ١٩٥٨ .
 - ۹ ههمان سهرچاوه ي پيشوو.
 - ۱۰ گۆڤارى الرسالة، ژماره ەى ۱۹۵۸ .
 - ١١ العقل الشعرى،، خزعل الماجدي، الكتاب الأول، بغداد ٢٠٠٤ ل ٣٣٤
- ١٢ العقل البشري، خزعل الماجدي، الكتاب الثاني، مطاابع دار الشؤون الثقافية العامة،
 بغداد ٢٠٠٤.
 - * ئەم كۆ شىيعرە بەناوى (نەپنىيەكانى ژير ليوى حەقىقەت) لە چاپخانەي (سىما) چاپ كراوە.

ناوم بنێن ماڵهوه کۆ شیعری جهلال بهرزنجی

لەدوو قاچى لە (با) دەگەرىدم بۆ ئەوەى چىتر باسى (با) نەكەم و پنى بگەرىدمەوە مالەوە

مرۆف له ههموو شویننیکدا خوی به نامو دهزانی، له نالهوه نهبی، بویه ههمیشه بیری یهکهم شوین دهکاتهوه که تیدا ئوقرهی گرتووهو هوگری بووه، مالهوهش خوشترین و ئاسوودهترین شوینه که مروّف خوی خاوهنییهتی و کوهه لی یادهوهری به و ئارامگهیه دهیبهستنه وه، شاعیریکی عهره به لهم رووهوه جوانی بو چووه که دهلیّ:

كم منزل في الأرض يألفه الفتى وحنينة أبدأ لأول منزل متع فؤادك ما استطعت من الهوى ما الحيب الأول

بۆیه لای شاعیری نویخواز (جهلال بهرزنجی) ئاسوودهیی و بهختهوهری لهو مالهوه سهرچاوه دهگرن که جگه له خوی و هاوسهرهکهی و سنی جگهر گوشهکهی تییدا ده ژین و ، ئیستیتیکای شوینیش به رله ههموو شتی مالهوهیه. که شاعیر، کوتایی شیعره برووسکهدارهکانی به ژماره (۱۳۱) هیناوه، که (با) بو قاچهکانی دهخوازیت که پنی بگهریتهوه مالهوه (با)ش درکهی خیرایی و پهلهییه، که وتراوه (قاچهکانی بو با بهرهللا کرد)، جینی خویهتی که شاعیر دوا بهرههمی ناوبنی (ناوم بنین مالهوه)، که جیهان لای رهسوول ههمزاتوق له ئاگردانهکهی مالی ئهوانهوه دهست پیدهکات و، خوشهویستیش، بهتایبهتی خوشهویستی نزیکترین کهس له ژیانی شاعیر، ههستی خوشهویستیش، بهتایبهتی خوشهویستی نزیکترین کهس له ژیانی شاعیر، ههستی ناوهوهی زیاتر دهجوولینی، که تا دهتوانی زیاتر هوگری مالهوه بیت و هیچ شوینیک

به خـــق نهگــرێ مــالهوه نهبـێ، چونکه لهوێدا ئهو ههســتــهی خــقشـهویسـتی بوون و ئامادهباشـی زیاتر ههیهو، ژیانی راستهقینهش لهوێدایه.

گۆتە وتەنى: «ئايا ژيانى من و داھێنان قالبێكى دارێژراو نييە كە لێك ناترازێ؟» ھەروەھا دەڵێ: «من لە ھونەردا خۆم نەبەخشىيوە بۆ دروسىتكردن، بەڵكو بۆ ژيانى رەسىەن، بەلام ژيان ئەگەر ھەمىدىس بەلاى منەوە داھێنان بێ، ئەوا من جىياوازى لەنێوانياندا ناكەم»(۱).

ئەو (١٣٦) كۆپلە شىيعرەى كە لە پێشەوەى كۆمەڵە شىيعرەكەن، دەچنە خانەى شىيعرى برووسكەدار، كە تێڕامان و قووڵبوونەوەيان گەرەكە. كە شاعير تێڕوانىنى تايبەتى خۆى بەرامبەر ژيان و بوونەوەرەكانى ھەيە، بەلام لە كۆپلە كورتە شىيعرىيەكاندا كە لێيان دەدوێين، ھەست دەكەين شاعير بەحوكمى بەرەو پێشەوە چوونى شۆرشى تەكنەلۆژيا و زانيارىيەكان و خۆسەپاندنى جىلانگەرايى، لەو واقىيعە بەرچاوەى كە باوە دووركەوێتەوە، لە شىتى نوێ بگەرى، بەرگى تازە لەبەر بوونەوەرەكان بكات، شتە ماقووللەكان بكاتە ناماقوول بۆ نموونە، شاعير دەلىن:

لەوەتەي ھەڭى كردووە با

بەر پىيى خۆى نابىنى

به خشینی که سایه تیی مروّف به (با) له فه رهه نگی واقیعدا کاریّکی ناموّیه، که (با) به و شینه وه شدینه وه به وه سنووری خوی ده رچووه، نهم جوره وینه کی شاه وینه کی شده ده به وینه کی شاه وینه کی ده رخوه ویاه به وینه کی شاه وینه کی ده به وی به به وی به ده به وی با وی ب

«شیعر شته باو و ئاسایییهکان والیدهکات خویان وا بنوین وهک بلیی نا ئاسایین.» جهلال بهرزنجی له کوپله شیعریکی دیکهدا، پیوهندییهکی نه پچراوی توند و تول لهنیوان شیعر و (وهرگر – متلقی) دروست دهکات، که شیعر روّحه و پهیژهی ههیه، ههموو کهس لهروّحی شاعیر ناگات و، ناگاته ئه و پایه بهرزهی که لهسه

عەرش دانیشتووه، مەرگە بە پەیژه، پلە بەپلە بۆى سەركەوێ، ھەموو كەسێكیش بە رۆحى شاعیر ئاشنا نابێ ئەگەر لێوهى نزیک نەبێ و، لە رۆحى شاعیر نەگات كە بە شیعر تەعبیرى لێ دەكات. ئەوەتا دەڵێ:

به پەيژە*ى* رۆحدا

دەتوانن سەركەون

كەواتە لۆرەدا ئەم رۆحىيەتە لە بەرزترىن پلەوپايەدا شتۆكى مادى و عەقلى نىيە، كە بەپنى لۆجىك حىسابى بۆ بكەين، بەلكو شتۆكى ھەستەوەرى و ويژدانى و زھنيە. لە كۆپلەيەكى تردا دەلى:

ئەم تەمومژە بوو

منی گەیاندە ئیرە

شاعیر له ههموو کهسیک زیاتر ههست به تیکوپیکچوونی شیرازهی شتهکان دهکات، که شتهکان لیل و نادیار و تهماوی بوون و سهری لی دهرنهکردن، ناتوانی ههتا سهر لهناو ئه و واقیعهدا بمینیته وه چارهسهری خوّی به قهدهریک ببهستیته وه که ئهنجامه کهی روون نییه. بویه دهیه ویّت له و ژیانه تهماوییه ده رباز بی و، ههنگاو بهره و ژیانی کراوه و چارهنووسی دیار و ده ربازبوون له شته نهینی و شاردراوهکان و باوه گرتنه و م بو جیهانی ئاسووده یی و دهست له ملانیی خوشه ویستی هاوسه رو خیزان و مالیکی ئارام بنی، ئهم رووکردنهی شاعیر بو جیهانیکی دی، راکردن نییه له نی شت یمان به قه د ئه وهی خو دوزینه وهیه کی تری شاعیره له و لاتیکی تردا، رهتکردنه وهی نه و ژیانه یه که تیسید اگیری خواردووه، شکاندنی سنووره دیاریکراوه کانه، ده رگا کردنه وهیه به ره و دنیایه کی نویی پی له ئاسووده یی و ، که شتیکی نویی بی به ناسووده یی و ، گهشتیکی نوییه بوخو دوزینه وه و دوزینه وهی لایه کی تری جیهان و «به رده وامبوونی گی ژیان و به ناموکردنی نزیک و ، نزیککردنه وهی دووره » هه روه کو ئه دونیس ده لی خیری شری و به ناموکردنی نزیک و ، نزیککردنه وه ی دووره » هه روه کو ئه دونیس ده لی خوی دوره » هه روه کو ئه دونیس ده لی خوری دوره » هه روه کو نه دونیس ده لی خورینه و که دونیس ده کی نویی به دوره » هه روه کو نه دونیس ده کی خوری دوره » هه روه کو که دونیس ده که خورینه و دوره کوره که دونیس ده که دوره که دوره کی دوره که دوره که دوره که دوره که دوره که دوره کوره که دوره که کوره که دوره کوره که دوره که دو

ڕۆژێػ،

هەلبەستەكان دەبنە دەروازەي شار

بەرەو خاكى ئاوارەيى و

ئاوارەيىش دەبىتە

نیشتیمانی پێغهمبهران ڕۏٚژێکیان ئهستێرهکان لهسهر زهوی وهک ئافرهتان دهروٚن(^{٤)}

شاعیر گەرەكیەتی شتە جوانەكان نەشیوینرین و بەجوانیی خۆیان بپاریزرین، ئەو مرۆڤهی كە مەبەسىتییەتی گونجانی نیوان دوو شت لەناوبەری، ئەو ریشولانەی سىمرماو بەفر تینی بۆ هیناون و روویان كردۆته شارو برسیییهتی تەنگی پی سەرماو بەفر تینی بو هیناون و روویان كردۆته شارو برسیییهتی تەنگی پی هەلچنیون، لەجیاتی رووكردنی دانەویله بۆیان، تەپكەیان بو ناونەتەوە، بەپیچەوانەی ولاتانی روژئاوا كە خەلكەكە هۆگری بالندەیەو دانەویلەی بو روو دەكەن، لای ئیمە ئەو پەیوەندیی ویژدانییه دەبیته تەپكە، بەلام شاعیر ئەو تەپكەیە بەسەر ویژدانی ئەو پەیوەندی و دەلىنى و دەلىنى:

لەجياتى ريشۆلەي

ناو بەفرى حەوشەكەيان

تەپكە بەسەر ويژدنياندا رووخا

ئهم جۆره رووخانه، داتەپىنى رۆح و ویژدانه، كه له هەسىتى مىرۆڤانه دەردەچن، هەست بەئازارى ویژدان دەكەن، له رۆحى بەرزو بێگەرد دەترازێن، چونكه جوانكاريى زيان دەشێوێن، بێ ویژدانییهكه كه دانانى تەپكەیه بۆ ئەو ریشوڵه بەستەزمانانەى كە هانایان بۆ هێناون، ئەو تەپكەیه له واقیعى خۆى دەترازێ و دەبێته حاڵەتێكى دیكه كه ویژدانیان هەرەس پێدێنێ، ئەم تەپكەیه كه رەمزى هەژاریى مادەیه دەبێته رەمزى هەژاریى رۆح، ئەو دوو پێوەندییه ناكۆكه بەوە ریسوا دەكرێن، كە یەكێكیان بەسەر ئەوى تردا زاڵ بێ، بۆیە پێوەندییه رۆحییهكه زیاتر سەردەكات و بەسەر ویژدانیاندا دەرووخێ و، حاڵەتى مادییهكه ئەو رواڵەتەو بوونەى نامێنێ.

له كۆپلەيەكى تردا شاعير دەڵێ:

شەويك لە (پايز)

كونده يهيوويهك

لەترسىي دەنگى خۆى نەخەوت.

226

225

(پایز) لای شاعیر رووتبوونهوهیه و رووتکردنهوهیه، ریسوا کردن و دامالیّنه، دهنگی کونده په پووش دهنگیکی ناسازی ناخوشه، که نهیخویّندووه مانای ئه وه نییه که دهنگی خوی پی ناسازه، به لکو له ترسی دهرکه وتنی حه قیقه ته که به تی که خویّندن و نیشتنی نیشانه ی شوومی و به دوومییه، که خویّندنی راستییه که ی ده ده ده وی نیشتنی نیشانه ی شوومی و به دوومییه، که خویّندنی راستییه که ی ده ده ده کونده په پووش هه ر له شهوی ده ده ده ده که ویّندنه که ی ناخویّنی، به لام که ناخویّنی، هه ستی ترس وای لی ده کات که بیده نگ بیت و خویّندنه که ی مه رگی به دواوه بی. ئه م کوپله شیعره شیکردنه وهی باری ده روونیی بالّنده یه کی به شوومه و ده کری مه به ستی مروقیش بی به تاییه تی ئه وانه ی له واقیعدا له ناو خه لکدا رووت بوونه ته وه وه ده که ده ده ده که نیات ده رخه ن، به لام له ترسی ئه وه ی که زیاتر رووت نه بنه وه و زیانیان پی نه گات بیده نگ ده بن.

بهم جوّره شاعیر حاله تی کونده په پوویه کی شه و یکی پایز به رجه سته ده کات و، ئه م جوّره به رجه سته کردن و وینه کینشانه ی توانستی شاعیر ده رده خات که چوّن ته عبیر یکی هونه ری دارشتووه، که ته عبیر کردنه له جوانکاری و گواستنه وهی ئه م هه سته ی شاعیر بو خه لکانی تر، چمکی جوانکاری لای کانت هه روه کو هیگل ده لیّ: «جوانی گریّک بیکدینی که تیدا گشت و تایبه ت و، مه به ست و هوّکار، ده رکپیّکراو و بابه ت ده تویّنه وه، جوانیی هونه ری له هزر له دایک ده بیّ و ده رده چیّ». (٥) شاعیر ده یه وی وی روی بالی لیّ بروی، بو دارشتن و بیناکردنه وهی ژیان، به هیّزی خهیال:

دەمەوى لەگەل فريندا

برۆم

بق گێڕانەوەى ھێزى خەياڵ

بۆ ناو ژيان

هیزی خهیال ئه و هیزهیه که مروّق دهگه رینیته وه ناو ئه و ژیانه ی که شیوینراوه و گهچلاوه، دهیه وی به و خهیاله پیوهندییه کی روّحی لهگه لا ژیاندا دروست بکات، نهک پیوهندییه کی ویشکی ئاسایی که روّح تییدا مردووه، شته کان هیزی گوران و دینامیکییه تیان تیدا نه ماوه، ئه و ناوه روّکه روّحییه له شیعردا گرنگی و بایه خی خوّی ههیه. هه روه کو لوره نس ده لیّ:

«هونهر بهتایبه تمهندییه کهی بایه خدانم ناور ووژینی، به لکو ناواخنه روّحییه کهی، حوکمی ئهده بی جیّگهی ناکوکی نییه، به لکو حوکمه روّحییه کهی شتیّکی گرنگه»(۲) لهم کویله یه دا شاعیر خوشه ویستی نیشتیمان به رجه سته ده کات و ده لیّ:

شەرىش تەواو بوو منداللەكانى (كەمپەكان) لە دەورى ئاگردان لەسەر خۆل

نەخشىەي نىشىتمان دەكەن.

بەستنەوەى منداللەكان بەخۆشەويسىتىي نىشتىمان، دروسىتكردنى عىلاقەيەكى رۆحىيە، كە ئەوان بەينى ياكى و بنگەردى خۆيان زياتر بير لە گەرانەوە دەكەنەوە بۆ باوهشى نيشتيمان كه بههرى شهرهوه ليى دوور كهوتوونهتهوه، زياتر خولياى ئهو باوهشه گەرموگورەن، نەك لە ئاوارەيى، لە كەمپەكان ژيانېكى نامۆيانە بەرنە سەر، ئه و مندا لانه ی وه کو گول فری دراونه ته شوینه نائارامه کان، وه ک ئه و گولانه وان که له لقه كانيان بيّ به زهيى ليّ كراونه ته وه له ثير پيدا دهپليشينه وه، لهم رووه وه كيتس ده ڵێ: (ئێمه رقمان لهو شيعرهيه كه شوێنهوارێكي روون لامان جێدێڵێ، ئهگهر بريار لەسمەر ئەوە نەدەين، ئەوە وا دەردەكەوى كە بى بايەخە، پيويستە شيعر مەزن بى و لهبهرچاواندا ون بي، شيعريّک بي بچيته ناو گياني مروّڤ و بهتايبهتمهندييهكهي ترس يان واقورمان نەورووژێنێ، بەڵكو بە بابەتىيەكەى. ئاى لە جوانىي گوڵە خەوالووەكان! چەند لە جوانىيەكەيان لەدەست دەدەن ئەگەر فرى درىتە سەر رىگاو هاوار بكات: «به سهر سامييهوه سهيرم بكه، من گوله وهنهوشهم، من گولى به هارم»(۷). جه لالی شاعیر ئه و جوّره پیوه ندییه روّحییه ی له لا گرنگ و له زوّربه ی شيعرهكاني رهنگي داوهتهوه. شيعريش خوّى لهخوّيدا تهعبير له روّحي شاعير دەكات. شاعير لەم كۆپلەيەدا، بۆ ماوەيەك بزاڤى سىروشتى دەوەستىنى و، رۆحى مروق به ئاو و ژيان دهبهخشني و دهڵي:

ئاه

و

ژیان

وهستابوون

يشوويهك بدهن

ئهم دوو بوونهومرهی که له جوولانهومیه کی بهردهوامن ، ئهگهر بوهستن و جووله نهکهن بقگهن دهکهن، چونکه بزووتنهوه دیاردهیه کی وهستان نییه، ئاو و ژیانیش دیاردهیه کی پر جووله و بزاقن، به لام وهستانیان بق ماوهیه کی کورت و پشوودان بق به خود اچوونه وه و خو نوی کردنه وهیه و پیروه ندییه کی رقحیش له نیروان ئاو و ژیاندا ههیه، ژیانی مصرفق، ژیانی ههر بوونه وهریکی دی، که بوونی ئاو، بووی ژیانه، نه بوونی نه بوونی ثیانه، وهستانی ئاو وهستانی ژیانه، لیرهدا هه لم گیرانه و هی بوونی نه بوونی نه بوونی ویانه و که سایه تیی مرفق پیدانیان نیشانه ی نوی خوازییه له شیوانی نوینه ی پوونه وی پوونه وی بوونی دارشتنی خواستن ته کانیکه بو ترازاندنی شیوازی نوی، که ناوی ده نین درکه ی شیوازی له درکه ی پووانه پروانه یکون و ویشک و برینگه که زینده گی و جوانکاری تیدا نییه.

توانهوهی دوو بوونهوهری کۆک و تهبا له بۆتهی یه ک دا رشته (سبیکه) که لیّک جیا ناکرینه وه (ئاو و ژیان) و پرکردنهوهیان به روّحیّکی مروّقانهی زینده گی که ههردهم ئه و روّحه بهردهوامه و ناوه ستی، به لام پیدانی پشویه ک به هه دردو بوونه وه رجوّه داهینان و ئه فراندنیّکی تیدایه که هیّز و پیّزی بنیاتنانی نویّی شیعر به رجه سته دهکات، که جیهانی ئه مروّی شیعر، جیهانی روّحی شاعیره، نه ک ته نیا ته عبیر کردن له بیروباوه په وشه، شیعر به چه مکه نویّیه که ی له چوار چیّوه ی روونبیّری (بهیان) له بیروباوه په وشه، شیعر به چه مکه نویّیه که ی له خواستن (استعاره)دا.

خوّ ئهگهر زیاتر بهناو ئهو (۱۳۱) کوّپله کورتانهی پیشهوهی بهرههمهکهی شاعیردا شوّربینهوه، ئهم وهستانه لهئاست ههریهکیّکیان دهمانخاته بهردهم ههر دهقیّک لهو دهقانه که (دهقی کراوه)ن و نهفهسیّکی دریّژمان گهرهکه که له دارشتنی رستهو نهسهق و ریتتمی زمان و بهکارهیّنانی شیّوازی درکهو خوازهو رهمز له بنیاتنانی ویّنهی شیعریدا، زیاتر قوول بینهوه، بوّ ئهوهی خویّنهر لهزمت وهربگریّ یان تیبگات و باشتر بچیّته ناو بنج و بنهوانی شیّوازی دارشتنی شیعرهکان که ئهمهش خوّی باشتر بچیّته ناو بنج و بنهوانی شیّوازی دارشتنی شیعرهکان که ئهمهش خوّی

لهخوّیدا مهبهستی ههموو کاریّکی هونهرییه، بوّیه لهسهرهتاشدا ناوی ئهو کوّپلانهم نا دریّژدادریّ لهناو کورتبریدا، حهقیقهتیّکم گهرهک بوو که ههر کوّپلهیهک لهو کوّپلانه، دهقی کراوهیهو رهخنهگر بوّی ههیه که زوّر شتی لیّ هه لکریّنیّ و شیعری سهر بلّندگوّ نین بهقهد ئهوهی شیعری تهئهمولین، رامان و قوولّبوونهوهو شارهزایییان پیّویسته. ئهم جوّره شیعرهش که شیعری ساته وهخت نییه له سهردهمی ئهمروّماندا له دلّ و دهرووندا زیاتر شویّنی خوّی دهکاتهوه و بوونی خوّی دهسهلیّنیّ لهم رووهوه (لویس ئهراگوّن) دهلّی:

ھەرچەندە ھەڭبەست كورت

بيت زياتر دەچيتە دلەوە

لهم جۆره شیعرهش، ئهراگۆن له شیعرهکانی (جهلال) یش کورتتری نییه که بۆ نموونه دهڵێ:

ئایا وشهی شهرم دهزانی^(۸)

كەچى جەلالى شاعير دەڵێ:

ئۆي..!!

خودایه

سەرچاوەكان:

- * جەلال بەرزنجى، ناوم بنين مالەوه، كۆشىعر، چاپخانەى منارە- ھەولىر، سالى ٢٠٠٦ .
- ١- الانعكاس والفعل- دياليكتيك الواقعية في الابداع الفني- هورست ريديكر، تعريب فؤاد مرعي
 دار الجماهير- دمشق دار الفارابي- بيروت ل٤٥٠.
 - ٢- ارنست فيشر. ضرورة الفن. ترجمة اسعد حليم ل ٨٩-٩٣ .
 - ٣- ههمان سهرچاوه ي پيشوو ل (٧٢).
 - ٤- مقدمة في الشعر الصوفي ل ٨٨.
- ٥- گۆڤارى (الاداب) ژمارهى يەكەم-كانوونى دووەم سالى ٩ النقد والعملية الابداعية د. على سعد.
- (٦) قوة الشعر -جيمز فنتن. ترجمة:الدكتور محمد درويش دار الشؤون الثقافية العامة بغداد ٢٠٠٤
 - (۷) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۳.
 - (۸) بروانه: أراجون شاعر المقاومة ماكهولم كولى بترك. رودس.

خوێندنهوهیهک بۆ دیوانی مهتهفا خوٚشناو مهرگ و لهدایکبوونهوهیهکی نوێی عوسمان مستهفا خوٚشناو

گەرانەوەيەكى مێژوويى

ساڵی ۱۹۶۸ بوو، سهردهمی راپهرینی کانوونی دووهم که ههموو لایهکی ههریمی کوردستان و عیراق هاتبوونه جوش و خروّش، شهیوّلی رق و کینه و ههلّچوون و گوری جهماوهر وهک گرکان رهوشه سیاسییهکهی دهههژاند، شاری کوّیهش یهکیّک بوو لهو شاره خهباتگیّرو شورشگیّرانهی که دژی (پهیمانی پورت سموث) بوون که (میستهر بیقن)ی بهریتانی و (سالخ جهبر)ی سهروّک وهزیرانی عیراقی ئهو کاته خهریکی گریّدانی بوون و لهئاکامی سوور بوون و شیلگیری جهماوهری تیکوّشهرو قوربانیدان، پهیمانهکه گوّر به گوّر کراو حکومهتی جهبر رووخا، ئهوکاته من قوتابی پولی چوارهمی سهرهتایی بووم، زوّرجار تیکهلّی خوّپیشاندانهکانی کوّیه دهبووم، ئهوهنده لهبیره که (حهمهدهمین قادر حهیدهری) به دهنگیّکی دلیّرو به گهرمو گورپیهکی بیّ ویّنه شیعریّکی دهخویّندهوه. که دوایی چوارینهیهک ئهم دوو دیّره شعیرهی دهگورهی دهگوری دهخویّندهوه. که دوایی چوارینهیهک ئهم دوو دیّره شعیرهی دهگوره ده

تێکڕا هاواریان ئهکرد بۆپێشهوه بۆپێشهوه رمورهوهی تهئریخ به جهبری (جهبر)ی ناوهستێتهوه

له راستیدا ئه و کاته نه مده زانی ئه م شیعره هی کییه ، چونکه زیاتر ناوی سی شاعیر له سه ر زمانان بوون و ناسراو بوون: دلدار ، دلزار ، عه ونی ، سالان چوون سالان هاتن و دوای ماوهیه کی زوّر ئینجا بوّم روون بوّوه که شیعره که هی عوسمان خوّشناوه ، که لیّره دا چه ند برگهیه که بوّ نموونه ده هینینه و که شاعیر ده لیّ:

خویّنی سووری گیان فیدایان رووی زهوی رازاندهوه ماتهمی سیی سالی دیلی میللهتی تاواندهوه

قافلهی ئازادی خوازان پیشرهوی ئهستاندهوه هیزی ئازادی و حهقیقه تدوژمنی وهستاندهوه تیکرا هاواریان ئهکرد بق پیشهوه بق پیشهوه رهورهوهی تهئریخ به جهبری (جهبر)ی ناوهستیتهوه

میللهتی ئازاد ههمووی هه نسا له خوارو تاکو سهر ئاره زووی نووسی لهسه ر خاکا به خویناوی جگه ر نیشتیمانیکمان ئهوی پر ئاشتی، ئازاد بی خهته ر میللهتیکی به ختیارو مه حکهمه ی خوین ریزی شه پتک و هاواریان ئه کرد بق پیشه وه بق پیشه وه و پوره و په و په به جهبری (جهبر)ی ناوه ستیته وه

بهقهد ئهوهی که من لیرهدا گهرهکمه بگهریمهوه دواوه، له چوارچیوهی میزووییدا شیعرهکانی (عوسمان مستهفا خوشناو) ههلسهنگینم، حهز دهکهم ئاماژه به راستییه که بههیچ جور ناکری له روانگهو دیدگهی ئهمروق، باری سهرنج و بوچوونی ئیستاش شان بدهینه بهر شیکردنهوه و خویندنهوهیه کی بابهتییانهی ئهو بهرههمانه ی چهندین ساله لهدایک بوون و زادهی بیرو خهم و خولیای سهردهمی خویان بوون، چونکه ئهگهر به پیوانهی سهردهمی ئیستامان حیساب بو ههر بهرههمیکی پیشوو بکهین ئهوا غهدر له شاعیرو له خوشماندا دهکهین و، ئهم جوره تیروانینه بازدانه بهسهر قوناغه شیعرییهکانی شاعیر. چونکه شیعر تهعبیر له خودی خاوهنه کهی دهکات و ئهو شاعیره ی لهخوی نهکات، وه پیشهسازیک وایه که کهسایه تیی ئهدهبی نهبی.

عوسمان مستهفا خوشناو و ههستی سیاسی

سەرەتا لە ساڵى (١٩٤٢)ەوە بە شىعرەكانىدا دادىينەوەو لەسەر ئەم دوو دىرە دەوەستىن كە دەلىن:

باخی ژین ههردهم به نهشئه و پر گوشادی و نعمهته پیّی ئهگهیت، ئهمما بزانن ریّگهکهی چهند زهحمهته

ئهم تێڕوانینانهی شاعیر له چهمکی ژیان، له روانگهیهکی سیاسییهوه سهری ههڵداوه، ئهو حهله (خوّشناو) تهمهنی (۱٦) ساڵ بووه، چونکه بهپێی ئهو زانیارییهی که لهسهرهتایهکد: من و شیعرو نووسین لهگهڵ روّژگاردا ، خستوّتییه بهر دهستمان لهساڵی ۱۹۲٦ لهشاری کویهدا لهدایک بووهو، پێدهچێ بهر له شیعر نووسین، ههر زوو هوٚشمهندیی سیاسی لا دروست بووبێ و خهمڵی بێت، بهڵگهشم بوّ ئهم بوٚچوونه ئهو قسه نهستهقهیه که دهڵێ: «ڕێگهی تێکوٚشان به گوڵ و ڕهیحان دانهپوٚشراوه، بهڵکو پڕه له بهردو درک و داڵ» بوّیه شاعیر جهخت لهسهر واقعێک دهکات که ریّگهیهکی سهختهو «چهند زهحمهته». بو زیاتر سهلاندنی بوْچوونهکهم، دوای دوو ساڵ له دوو دیری ناوبراودا ئهم مهسهلهیهم بوّ ساغ دهکاتهوهو دهڵێ:

کاتی تیگهییم به له ش مندال بووم به هوش پیگهییو له سینهی روژی نهگبهتی و دیلی وهک سنگی چه قیو خوّم سه پاند به سه ر هه بووی نه و ساکه م له سالانی ره شهیوام له دوو تویی خوّله میشی خهم وهکو پوّلی گه شده بریسکایه وه له شهری تووشی منالی تالم یان هه لده گیرسا چون گری ناگر ده یستووتاند بالم

ئهگهر بهپێی تهمهنی شاعیر ئه و جوّره بهرههمه و چهند نموونه ی شیعری تری شاعیر که لهبهشی یهکهمی دیوانهکه ی بهناوی (هوّشیاری و راچلهکلین) (۱۹٤۲ شاعیر که لهبهشی یهکهمی دیوانهکه ی بهناوی (هوّشیاری و راچلهکلین) (۱۹٤۸ له بلاوی کردوونه ته وه، به چهشنیک له ئهفراندنی شیعری و هونهری جوّریک له خهون نییه، به لام به رله ههمو شتیک روویکه له هوّشمهندی و، له وریایی ئاگاداریی قوول، کهواته ههسته سیاسییهکه ی و هوّشیارییهکه ی زیاتر پالنهری شاعیر بوون که ههنگاو به ره و جیهانی شیعر ههلیّنی، نه که ههستی دلّداری یان جوانی سروشتی کوردستان. مایکوفسکی راستی بوّ چووه که لهم رووه وه دهلیّ:

(شىيعر پێويستە لە جەوھەرىدا، مەشخەڵێكى بەردەوامى ئايدۆلۆژياى سىياسى تێدا بێ).

شاعیر گهرهکیهتی که لاوان هۆشیار بکاتهوه، بانگهوازهکهی زیاتر ئاراستهی ئهوان دهکات و دهیانجوولّیننی، چونکه زوّر چاک دهزانی که (هیمهتی لاوان کیّو لهبن دیّنی) و خوّی به تهنیا چی لهدهست نایه، خوّی بریندارو گرفتاری ئهو بارودوّخه نالهبارهیه که تووشی میللهتی کورد بووه، ئهو چاوی بریوهته ئهو روّژگارهی که پرشنگی چرای لیّ دهرکهوی و لهبیشهوه بوّ لاوانی شارهکهی (کوّیه) بچیّ و دونیای تاریکیان بوّ رهوشهن بکاتهوهو هوّشیاریان کاتهوهو دهلیّ:

دله گــهردوون دهزانی من له دوو روّژیکی عــهودالم به پرشنگی چرای دهستم بکهم هوّشیار ههموو شارم ئهگهر چی چهپلهی یهک دهستی تهقهی نایه بریندارم له لاوان خــوّم دهکــهم داوا، ولاتمان بکهین رزگـاره کونه ۱۹٤۲

بەرەو نوێكردنەوە:

ویّرای ئه و ههسته سیاسییه و هوشمه نده ی شاعیر رهنگه ئه و کاته شاعیرانی سیاسی، بو هوشیار کردنه وه ی جهما وهر زیاتر په نایان بردبیته به ر شیعری را پورتی و خیتابی، بو ورووژاندنیان و هاندانیان بو کوّری خهبات، به لام (عوسمان مسته فا خوشناو)ی شاعیر هه ر له سه رهتاوه، هه نگاوی به ره و کیشی خومالی (په نجه سیلاب) هه لیّناوه و، جاروبار له کیّشی عهرووزو ته قلیدی دوور که و توته وه، بو نموونه له شیعری (هو هو نیشتیمان) دا ده لیّن

تۆى خوێنى جگەر ھۆ ھۆ نىشتىمان ئاوت وەك كەوسەر بەردو دار مەرجان وەنەوشەى چىمەن لالەو ياسەمەن

و . گوڵۆكى باخت نموونه له هه ڵبهستى (هۆنراوهكهم)دا دهڵێ: تۆ لهمنى، من لهتۆمه، بێ ناوهكهم پچړاوهكهم، ئهى گيان لهبهر، دڵم نايێت، بتسووتێنم بتدركێنم!

هەردووك لەگەل جوانى و راستى لەيەك هێڵين.

داماوهكهم

خۆراگره، لەباوەشى ترسىناك و زيده ويلن!

تەمتومانە

به لام به لام، ریشهی جهرگم چون دهربینم،

ئۆف لەم ژانە

ژین و مانمان لیّک بهستراوه، جیّت ناهیّلم!!

ناتدركينم

ناتسووتينم!!

ئەم نموونانەى كە ئاماژەم بۆ كردن رەنگدانەوەى ھەستى دەروونى شاعيرن و، زادەى سرووش و خەيالى بەرزن، بابەتى رۆمانسىن:

«ڕۆمانسىيەتىش بوونى مرۆڤايەتى بێگەردە، خڵت وخاڵى تێدا نىيە، خۆراكى ئەو گيانەيە كە دروسىتبوونى خۆى لە حەقىيقەتى بابەتى وەردەگرێ، بە پێچەوانەى رێبازە فەلسەفىيەكان لە شىعرو ئەدەبدا، كەلەجىھانى مىتا فىزىكىدا وېڵ و سەرگەردانن».

(عبدالقادر حافظ، مجلة الاقلام ت١ ١٩٦٩).

ئەو سەردەمەى شاعير لەنێوان سالانى ١٩٤٨ – ١٩٥٨ دا واقيع و رۆمانسيەت بوو، گرنگ لێرەدا ئەو جۆرە سىرووشەيە كە كانى سەرچاوەى شاعيىر دەتەقێنێتەوە، ئەويش ئەو حاللەتەى لا رەخساوە كە شاعيرييەتى خۆى پێ بسەلێنێ و لەو تەمەنەو لەو قۆناغەدا ھێزو پێزى خۆى بنوێنێ، چونكە ھەروەك مالكوم كولى و بيترك رووس دەلێن.

جەرگى سووتاوم (نەماوم) خاكى كوردستان ھەلآلەى شاخت ھەموويان بەتاو (ھەناو) دەگرين لەداخت كۆيە ١٩٤٢

ئەم يارىكردنە بەكىنشى ھەلبەستەكە لەو سەردەمەداو بەكارھىنانى رەگەز ناسى (جىناس) و خۆ نەبەستنەوە بە كىنشى عەرووز كارىكى ھونەرىيە، بەلاى منەوە ئەم جۆرە ھەنگاوە تەعبىر لە بويرى شاعىر دەكات كە ئەوكات خەلك گويچكەيان يان بە شىعرى والىپراھاتبوو كە لەسەر كىنشەكانى عەرووز دادەنران، ئاشناى جۆرە كىشى وا نەبوون و، لە ھەمان كاتدا پىيان لادان بوو لە رىچكەى باو و تەقلىدىيەكەدا، ھەرچەندە ھەروەكى رەخنەگرى ناسراو (رىچاردز) دەلىن

(كيّش له شيعردا ياريكردن نييه به برگهكان، به لكو ته عبير له كهسايه تيى ئه و كيّشه له واقيعى جوولانمان ههرلده قوليّ، لهييّناو ئه وهدا شيعر لاسايى ناكريّته وه).

(المجلة العدد ٣٢ السنة ١٩٤٧).

(خوشناو) لەسسەر رەوتى نوێكردنەوە بەردەواملە لە بەشى دووەمى ديوانەكلەي كە بەناوى (بەستەي باوەر)ە چەند نموونەيەكمان بەرچاو دەكلەوێت و كێشى پەنجلە بەكاردێنێ كە لە (٨) برگەييىيەوە بۆ (١٢) برگەيى و(٤) برگەيى دەگوێزێتەوە، لە ھەڵبەستى (گۆرانى من)دا دەڵێ:

له ههردهی سهخت و دوّلی کپ و قوول

له چەمى خورەم له كانياو و سووڵ

لهناو باوهشی دایکی جگهر سۆز خاکی کوردستان

گوێ له ئاوازی قهترو لاووک زهنگوڵهی کاروان

بۆ تۆ ئەمێنم

ئەوسىا ئەتبىنم

كۆتايى چلەكان

یان له (۱۲) برگهیی دهگویزیتهوه بق (۱٦) برگهیی و گهرانهوه بق (٤) برگهیی بق

«شاعیرهکان به شیوهیهک بویان دهرکهوتووه، که بو نامرازهکان چهند جیاوازییه کو رهخساون، بو غهیری نهوان دروست نهبوون، دهتوانن بهو هیزو سروشه کی ههیانه، سوزهکان بورووژینن، بهرهو ریگه کاریکی بهرن که بهدهگمهن یهخشان دهیگاتی».

(الثقافة الجديدة العدد ٣٤ اذار ١٩٧٢)

خۆ ئەگەر بەتايبەتى شيعرە رۆمانسىييەكانى بە چاوێكى وردبينانە سەير بكەين، بۆمان روون دەبێتەوە كە سەركەوتنێكى باشى وەدەست ھێناوە، بەپلەى يەكەم رۆمانسىييە گۆرانى ئامێزەكانى، چونكە رۆمانسىييەت باوەش بۆ بوونى بى گەردى مرۆيى دەگرێتەوەو، خۆى خۆراكى گيانە، كە خەمڵيبوونى خۆى لە راستەقينەى بابەتى وەردەگرێ ھەروەكو لەپێشەوە ئاماژەم بۆ كرد، كە شاعيريش دوو جەمسەرى ئەدەبى تێكەڵ بە يەكتر كردووە كارێكى باشى كردووە، ھەروەك (گۆرگى) دەڵێ:

تیکه لاوکردنی نیوان روّمانسییه و واقعیه یه یه سیماکانی ئه ده به مهزنه که مان، ئه وه ئه و رهسه نی و هیزه ده به خشی اله وه شریاتر گورگی خوی له ههندی نووسه رانی تر جیاده کاته وه که به چاویکی ره شسه سهیری ژیان ده که نویه ده لی (حه زله ئه ده بی هاوچه رخمان ناکه مبه هوی ره شبینی له ژیاندا، ژیان له وه جوانتره که له ناو کتیباندایه، ته نانه ته گه رکتیبه که نایابیش بیت هه رله به رئه و گورانه یه که به سه رگورگی) دا ها تووه و ره خنه گری ناودار (بانکو لافارین) ده لی «ده کری گورگی به سونبولی ماوه ی گواستنه وه له رووسیای کونه وه بو رووسیای گورگی به سونبولی ماوه ی گواستنه وه له رووسیای کونه وه بو رووسیای نوی له قه له م بدری».

ناو كهوانه كان له گوّقارى الاقلام ج١ السنة السادسة ت١ ١٩٦٩ وهرگيراون بهناوى (جنور الواقعية الاشتراكية، نووسيني عبدالقادر حافظ)

ئەوەتا (عوسىمان مستەفا خۆشناو)ى شاعير، لە رۆژگاريكى سەخت و دژواردا، كە لە بەندىخانەى تەنيايى بەعقوبەدا لەگەڵ چەند ھاورىيەكى وەك محەمەدى مەلا كريم و شاعيرى بەرز گۆران و ھى تر لە بەھارى ١٩٥٥ دا شىعرى (بەھار)ى داناوە، كەلە

کونجی بهندیخانه دا ، جوانی ئه و به هاره ی کوردستانی ئازیز نابینی و دهپرسی، بۆچی ئه و رهوشه هه روابی، ئهگه ر بیکه سی شاعیر له به ر په ستی و بیزاری خوی حه ز نه کات جوانی و رهنگینی به هاری کوردستان ببینی، ئه وا خوشنا و به پیچه وانه یه ، بیکه س ده لی:

به هار نامهوی جوانیت ببینم ئهمرق من به دل په ست و غهمگینم دوژمنی لاله و گول و نه سرینم دوورم له شادی خهریکی شینم به هار نامه وی جوانیت ببینم

کهچی(عوسمان مسته فا خوشناو) به پیچه وانه وه دهیه ویت خوی و گهلهکهی ئازادبن و چاوه کانی به جوانی رهنگینی به هار بگه شینه وه، دلی بسره وی، بویه ده لی:

به هار هه تاکه ی جوانیت نه بینم حالم ئاوابی بی گول و بولبول هیدانه شینم روّژم ئاوابی تاکه ی له هه وری چلکنی پایز باده بنوشم له سای تووترک بی بزه ی ئازیز خوم وا بپوشم

تا له كۆتايىدا دەڵێ:

با دەس لە گەردوون خۆرى نەورۆزى سەر كەلى شادى بۆ ژيان بلىيىن بەسىتەي پيرۆزى (دارى ئازادى)

ھەٽوەستەپەك

لهسائی (۱۹٤۲)هوه تا سائی (۱۹۵۸) بۆمان ههیه له رێگهی ئهو هوّنراوانهی که له دیوانهکهیدا بلاو کراونهتهوه، ههر چهنده بهشێکیان له ترسی زهبرو زهنگی رژێمی پاشایهتی لهناوچوون که رای خوّمان لهمه پشاعیر دهربرین، که بهکهرهستهیهکی به پیزو سهلیقه و بیرێکی نوێ و روٚشن پێی ناوهته جیهانی شیعرو، ئهگهر بهراوردێک لهنێوان ئهو و شاعیرانی تردا بکهین و، به ویژدان و دهستپاکییهکی ئهدهبی و،

لایهنیکی بابهتی، بۆمان روون دهبیته که شاعیر له ئاستی ئهوانه دا بوو که ناووش و رهرتیان وهرگرتووه و ههرگیز لهوان که متر نییه، به لام له به ربارود و خی سیاسی ئه و ماوهیه، بلاونه کردنه وهی شیعره کانی، مافی شیاو و رهوای خوی نه دراوه تی، ئه گینا (عوسمان مسته فا خوشناو)ی شاعیر به سه لیقه ی شیعری ریک و ره وانی، به پهیشی شاعیرانه ی جوانی، به هزرو بیری میللی و نیشتیمانی، به هونه ری دارشتن و بنیاتنانی، یه کیک بووه له پیشه نگ و سهرده سته ی کاروانی شیعری نویی کوردی، دهبی ئه وهش بلیم که ئه م خویندنه وه به په لهی من شیاوی ئه وه شیعری نویی کوردی، دهبی ئه وهش بلیم که ئه م خویندنه وه به په لهی من شیاوی ئه و وه که لیکولینه و یه مایه ی هه لسه نگاندنیکی ره خنه گرانه ی بابه تی و زانستی و ئه دهبی بیت که وه که کوردی شیکاری خوی بنوینی، به لام ده کری که جوره ورووژاندنیک و جوولاندنی خوینه ربیت که ئه و شاعیره بوچی تا ئیستا شتیکی ئه و تو که که سه در نه نووسراوه که کورد و ته نه و شاعیره بالایه که) بی و، بو نه وه ی به و ته مه ی له سه ده نووسی ای نه نووسی نه و ته مه ی له سه در شیعره کانیدا نیشتوه بره و ی ته و نووسینه ی منیش په نجه ره یه که بچووک بیت که شیعره کانید ده روازه یه کی به دواوه بی.

عوسمان مستهفا خوشناو و شيعري گوراني ئاميز:

(بەھارى دزراو) بەشى سىپيەمى دىوانەكەيەتى بەناوى:

۱- ئاوازی ژیان ۱۹۵۸ - ۱۹۹۳ ۲ - هوریّانه اوی ۱۹۵۸ - ۱۹۹۳ ، چهند هونراوهیه کی گورانی ئامیّز به خوّدهگرن و، ههنگاونانی شاعیر بهرمو هه لکشانی (هیّلی بهیانی) یان تیّدا بهدی دهکری، له هه لبهستی (ههناسه ی مهست) دا ده لیّ:

هــــقنـــراوه ئــــاوازی دهروون دهنگدانهوهی بیـــرو هـهســتم له ناخـقشی ترووسکهی روون له شــهوی ژینی زوّر پهســتم بابی شــــهپولی جــــوانت خـــــهندهو تـهرایی ژیانت فـــندک کــا دلّهی پر جــوشم

هه لبه ته هونراوه ی خودی دهروون که ته عبیر له شاعیر دهکات، له و شیعرانه به هیزترو به پیزتره که مورکیکی سیاسی به خوده ده گرن و که رهسته ی شیعری خودی و لیرکی زیاتر رهنگدانه وه ی هه ست و نه ستی شاعیرن و زیاتر شاعیر ده جوو لین و به ره و خه یالی به رزه فری ده به ن، به تایبه تی شیعری خوشه ویستی:

تۆ رووناكى، تۆ خواردنى، تۆ خواردنەودى تۆ جوانى تۆ ھەناسەى خۆشى ژين و گەشەى شادى دلانى تۆ ھەناسەى كولى دلادارى گەنجايەتى ليواو ليوى تۆ بينايى، تۆ خەندەى بى گەردى ھەرگيز ماچى ليوى تۆ تەمسەنى سسەوزايى، ھەبوون بە تۆوە بر ھاتە ئارامى شەو، شادى رۆژى سىپىدەكەت خۆرھەلاتە بەسىتەى من و تۆ ئاوايە، لەناو بەھەشتىكا كەوا، لەدوو ريانى ھات و نەھات، كەۋاودى ژين بىيدا دەروا!

یان له شیعری (چرپهیهکدا) دهڵێ:

بهخير هاتنهكهت ئيواره وهخته

وهكو ئاوازى شمشالي له دوور

گوێچکهی پرکردم لهم چهند ههڵبهسته

له دڵ رايماڵي ئازارو ناسوور

y ... y ...

کیژۆڵ*ەی* جوانم

خولیای بهیانم

له چهند شیعریکی دیکه شدا ئه و ههسته گهرم و گوره ی شاعیر، ئه و خهون و خولیایه به روونی خومان نیشان دهدهن. بق نموونه هه لبه ستی:

پەيام، سكالا، شيوەن، نەكەى، ئافرەت، خۆرئاوابوون، يادگار، پى بە ميوان، ئاشت كردنەوە، شەفەقى جوان، سوسىنى سەران، شۆخى پەشىمان، دوايى ئەبى پەشىمان، ھتد.

که به راستی لهناخی شاعیردا هه لده قولین و به ره و لووتکه هه لده کشین گورانی بو (سوسنی سه ران) ده لین:

بلویّر لیّنادهم بوّ گولیّ نهبیّ له لووتکهی بهرزی بوّ سوسنی سهران، بوّ جوانییهکانی ههزاران بهرزی گورانی نالیّم، بوّ گولیّ نهبی ههر لهسهران بیّ دووربیّ له نزمی، سروهی شهمالی له باخه لان بی خواردنی لهخوّر تینووی له بهیان ههردهم بشکیّنی خواردنی لهناخی دهروون داکوتیّ، پهره بسینی پیههاری دلی زستان بکوژیّ به ناسکی و جوانی بههاری دلی زستان بکوژیّ به ناسکی و جوانی به باویّنتهو به به دوروسه به باویّنته و سهرانی

لیّرهدا حهز دهکهم ئاماژه به خالیّکی گرنگ بکهم ئهویش بالابوونی شیعریی خودی و گورانی ئامیّز، نزمبوونی شیعری سیاسییه، چونکه لهراستیدا ههردهم مهسهله خودییهکان زیاتر له دهرووندا. رهگوریشه دادهکوتن، زووتریش دهتهقنهوه وهک کانی و سهرچاوهی بهخور، ئهم حالهته سهبارهت به ههموو شاعیریّکهوه ئاوایه، که بهراورد له نیّوان شیعریّکی سیاسی و شیعریّکی ویژدانی شاعیریّک دهکهین و دهبینین ویژدانییهکه بالاترو بهسوّزتر و بهجوّشتره، مانای ئهوه نییه که شاعیر بوّ بیروباوه و سیاسیهکهی دلاسوّز نییه، یاخود له دارشتنی ههلبهستی سیاسی سهرنهکهوتووه، بهلکو ههردهم مهسهلهی خودی و ویژدانی، مهسهلهیهکی دهروونین، بهلام مهسهلهی سیاسی مهسهلهیهکی میّشکی و عهقلین، بو زیاتر روونکردنهوهو سهلاندنی ئهم بوّچوونهم پهنا دهبهمه بهر ئهم ویّناکردنهی سالّح جهودهتی شاعیرو پشتی یی دهبهستم که دهلیّ:

له ئەزموونى كەسىايەتىيى خۆمدا دەلايىم كە شىيعىرى سىۆزدارى گۆرانىئامىد تاكە جۆرىككە كە ھەرگىيىز پشىتى بەرنەداوم لەسسەر ھەر بالندگۆيەكى بىت، چونكە سىۆزو رەگەزى ھاوبەشىي نىوان گشىت مرۆۋايەتىيە لەگەل جىاوازى توخم و رەنگ و تەمەن و رۆشنىيىرى و ژينگەكانى و، چونكە گىانى گۆرانى ئامىيزى لەزەتى نموونەيى ھەر دەروونىكىن» (المجلة العدد ٥٩٦٧/٣)

(خوشناو) له رەوته شیعرهکهی بهردهوامه، بو ههنگاوهکانی خوی بکیشمان دهکات و بهرهو (قهلاچوی جوانی)مان دهبات که بهشی چوارهمی دیوانهکهیهتی ۱۹۷۳–۱۹۷۶:

۱- تۆقىن و شارە زگ پرەكەم ۲-رووبارو ئاوەدانى. با لەمىيىدرابى ھەڵبەسىتى «بووكى شىۆرش» بوەسىتىن، كە لەسەر زارى كچە كوردىكى قارەمانى بە دەسىگىران دانراوە كە لە مانگى حوزەيرانى ١٩٦٤ دا دىيەكەيان گەمارۆ داوە، پاش كوشىتن و بريىن و تالان وئاگر تىبەردان و، تىكەلبوونى خوينى باوك و براو دەسىگىرانى، ئەويش خىزى بەدەسىت خوينىرىترانەوە نادات و بە فىيىلى خىق ئامادەكىردن ئاگىر لەخىقى بەردەدات:

خۆر دەستى ناوەتە سەرچاو ھەناسەى ئازارى باى وەشت چۆن لىدانى دلى كۆرپە، دىت بەسەر گەنم و جۆى پىدەشت

بەتێكرايى

ئەكا شانەي،

بە ئەسپايى

قری کۆرپەی ناو رۆژی لیل، ئاوا رەنگ زەردو تۆقيوه

هین گهنم و جوّی پی گهیشتووه، که ریشهی له دلّ چهقیوه،

منيش ليره:

وا جوان ئەكەم دوو چاوى رەش

وا سىوور ئەكەم دوو كوڵمى گەش

دهبا سنگ برازينمهوه،

دەبا ھەز بلاوينىمەوە

بۆ باوكى خەوتووى ناو خوينم

بق کاکی مهرگ ترسینم،

بۆ (باييز) لاوى ھاوبەشم

ئەم ھەسىتە دەروونىيەى شاعير، لە دلايكى پر ئازارو ژانىكى قورس و دژوار

هه لقولیوه، خوّی وه ک بلّیی خاوه ن کیشهیه و شکسپیر و ته نی (ئه و که سه ی ئازاری برینی نه چه شتبیّ، که برینی دیت گالته ی پیّ ده کات) شاعیر خوّی له ناو واقیعه تفت و تاله که دا ده ژی ئیش و ئازاره کان تا سه رئیسقانی چوون، له ناخه وه دهیه و ژین، ئه م حاله ته شه چه ند شیعریّکی تردا به دی ده کریّ بو نموونه: (قه لاچوی جوانی، دووچاوی گریاو، فرمیسکی و شک، هوّره ی ده رویشی، زستان، له ژیر چهقوی مه رگا، به هاری خویناوی، من و جه ژن، کولیّره،..... هتد)

با کهمیّک بوهستین لهبهردهم هه ڵبهستی لهژیر چهقیّی مهرگدا، که تهقینهوهی ههستی خروّشاوی شاعیره بهرامبه ر شههید (مهجید عهبدوڵڵا)ی پوورزای له کهرکووک که فاشسته کانی کوده تانی شوباتی ساڵی ۱۹۳۳ گوّشاو گوّش سهریان بری و تهرمه پیروّزه که ی له گوّرستانی باپیر فهقیّ نه حمه د له شاری کویه به خاک سییّدرا، منیش له ناشتنی شههیدی نه مردا به شداریم کردو، دوای ته واوبوونی ته لقینی مهلیه که و تاریّکی لهبهرم پیشکه شکردو رق و قینه و تووره ی خوّم وه کریّژنه ی گولله به سه دوژمنانی داخ له دلّی فاشی دارشت و لهبهر ههندی هوّنه باله سهر قسه کانم دهیانگرتم.

(خۆشناو) بەم جۆرە ھەستە دەروونىيەكەي خۆي دەردەبرى:

له گیر اوی سهمای ژین، کاتی سهختم هیر سادنه نوو، له چاوم ئاویر ان بوو، په نجه که مهرگ دای له ژیر چهنه ی بهختم له بههاری لاویم گلیسه لا پیران بوو! خولیام بق لای دایک و دوو کورپه ی جیماو له کهرکووکی ژیر دهستی پهش و قیندا به دیاری برد، له پیگهی تووشی ژیندا! له کاری برد، له پیگهی تووشی ژیندا! له کاری برد، له پیگهی تووشی گلرتم، له کاری هیر سائاوازی هیر سائاوازی هیر برووسکه که دای له گیانی زیده سرم برووسکه که دای له گیانی زیده سرم برووسم بووم، نقم بووم بورم بورم بورم بورم

مەرگى ناوەختى ترسناك حاللەتىكى تراۋىدىيە، ئەو حاللەتە زياتر سەردەكات ئەگەر مەرگى ئازىزىكى نزىك بىت، جا ئەگەر مەرگەكمە شەھىدكىردنى رۆلەيەكى نيشتيمانيه روهر بي، به شيوهيه كي درندانهي بي ويزدانانه، دهبي ئهوجهله چ حالهتیکی دهروونی لای کهسیکی ههست ناسکی وهک (خوشناو)ی شاعدر دروست بكات و به چ زمانيك تهعبير له ويژداني بكات، كه شيعريكي ويژداني له دايك بي. مەرگ بەدوا سەماى ژيان لە قەلەم بداو، بەھارى لاوپتى بەرەو خەزان بەرى، لە کوێ؟: له کهرکووکی ژیر یوستاڵی ئاسنینی دهست رهشانی کودهتاچییهکانی (۸)ی شوباتی خویناوی ئەوە لە كاتیكا خەم و پەژارەكەی ئەوەندە سەردەكا كە لەتوانايدا نييه لهو رۆژگاره شوومهدا لهگهڵ تەرمى يوورزايهكەى شەھىد كراويش بيته كۆيەو به خاکی بسپیری. ئه و رووداوه ئه وهنده شاعیر له ناخه وه دهه وژینی که خوشی لانهمیننی و ئاوازی هیالانهی دهروونی بیدهنگ و بی سامدا بی، به جاوری وهک برووسکهیه کی لهیر لهو گیانه زوّر سره بدات، که بهجاری نوقمی دهریای خهم و يه ژارهي بكات وهك بلني تهنيا به لهش ماوهو گياني دهرچووه. ئهوهي ليرهدا، لهم هه لبه سته دا شاعير له شاعيراني تر جياده كاته وه و ينه گرتني حالهته دهروونييه كهي خوی و به جیمانی دایکیکی و دوو کوریهی به سته زمانن که حاله ته تراژیدییه که خەستتر دەكاتەوە، نەھاتووە وەك شاعيرانى تر باسى ئازايەتى و نەمرى شەھىدەكە بكات، له بۆتەو چوارچێوەپەكى خودىدا ھەڵبەستەكەي دارشتووە، بۆپە لەم رووەوە گرەوى ھونەرى بنياتنانى ھۆنراوەكەي بەشـ يوەيەكى تۆكمـەو وينەيەكى تراژيدى ىردۆتەۋە.

شاعیر شیعری بو کوری شههیدی، بو دایکی، بو کچهکانی گوتووه، بو کهسانی ئازیزو نزیکی خهمی هه لرشتووه، به لام ئهوهی شاعیر لهشاعیرانی کورد، بهتایبهتی کهسانی سیاسه تمهدار جیا ده کاته وه، شیعر گوتنه بو هاوسه، چونکه ئهو کاته وا باو بوو که شیعر وتن بو هاوسه، لادانه له کوری خهبات، به دهگمه دهبینین شاعیری کوردی هاوچهرخ نالیم سهردهمی پیشوو وه ک (نالی)، (مهولهوی)، به لکو لهسهردهمی ئیمه ماناندا، ئه و جوره شیعره کهمه، کهچی شاعیر بو هاوبهشی ژینی له نه خوشیه کی پر مهترسیدا له ۱۹۲۸/۱/۳۱ له کهرکووک هه لبهستی (هورهی

شاعیریکی ئەستق بەخەم)ی داناوه، تەنیا پەرۆشی ھاوسىەرەكەی خۆی نییه، بەلكو خەمی زارۆكەكانیەتی كە ساوان و دوای ئەو دەبی چییان بەسلەربی و؟ چارەنووسی خوی بەو بەستۆتەوە، كە خوانەخواستە لەدەست بچیت و وەک مەلیکی تاكە بال دەمینیتەوەو ریگەی ھەموو خەون و ئاوات و ھەول و تەقەلاكانى لى دەگرى و دەلى:

نه خوش مه به مه نالینه کورت ئیستاکه ساوایه خونچه ی ئاوات مه وه رینه له م دلانه ی پر له دایه!! ئهم ئازاره ته ناوه ختا با سه رمان لی نه شیوینی پیاده ین له شه ویکی سه ختا نه هات چنگی بومان دینی! ئه تونه بی منی بید حال له ئاسمانی گیراو به تهم، چون فرین که م به تاکی بال هه تاو بینم بو ئه و و ئه م

لەكۆتايىدا دەڵێ:

نه خــوش مــه به مــه نالآینه شـه و زوری چوو که می ماوه کوزی خیزان مهشیدوینه کاروان هیشتا به ریگاوه

خوینه رههست دهکات که شاعیر تا چ رادهیه ک شیواو و په شیوه و چ خه میکی ئه ست وری له پشته و هه نگاو دهنی به ریوه ، چاره نووس و قه ده ربه ره و کویی هه لادهگرن ، شیعری راسته قینه و رهسه نیش له و کاتانه دا له دایک ده بن و نه مری بق خویان تومار ده که ن .

له هه ڵبهستی (هاورێی ژینم.. هاوسهرم حهبیبه! له ئاوێزانی خهمێکی تیرو سهختدا)، ههمان ههست و نهست دووپات دهکاتهوه که له ۱۹۹۳/۷/۲۹ له ههولێردا دایناوه، به لام له قاڵبێکی ترو شێوازێکی جیاتر که لهو تهمهنهی بهرهو پیری پهیوهندییه ویژدانییهکهی نێوان ههردوولا تا دێ توندو توٚلتر دهبێ، که لێکترازان و لێکدوور کهوتنهوه کارێکی نهکراوهو ناکرێ، بارودوٚخه سیاسییهکهی کوردستان ههر جوٚرێک بێت، ئهوهتا دهڵێ:

من که مهستی بادهیی خوشاوی پهنجهی نهرمی توّم سوّزی گیانی تو نهبیّت، کیّی تر به دهورمدا دهگهریٚ؟! تاکو دلّ لیّداو رووباری خویّن و ژین بیّت و بچییّت بهندی توّم، بیّکهس دهلّیت: (مهلّ به بالّی تافریّ)

له هه ڵبهستى (ماڵئاوايى)يشدا كه مهنه لۆژێكى دەروونىيه له بهڕێكردنى باوكى مناڵان بەرەو نەزانراوى ئاوارەيى لەگەڵ ھاوسەرەكەى ھەمان ھەستە دەروونىيەكەو پەيوەندىيە رۆحىيەكەيە، كە ناكرێ لێك دابرێن.

بهردهوامبووني رهوتي نويخوازي

عوسمان مستهفا خوشناو له رەوتەكە بەردەوامه، له هەلبەستى (درۆيەكى پيرۆز) دا كه پيشكەشى گروپى (روانگه)ى كردووەو سالى ١٩٧١ كەركووك بەخۆ دەگرى، ئەويش خۆى لە شيوازى روانگه دانابرى و لييان جيانابيتەوە، گەر بە تەمەن نەبى، ئەگىنا ھەمان دارشتن و بيرو خوليايەو تييدا دەلى:

له هه لديري خوزياي، ناو تاريكي شهوى ئهوان

(سیزیف) یّکم

وا تل ئەدەم، بە بەردى تەمەنى ساوا

بۆ سەرەو ژوور

له بهرد بوّله، لهمن تهكان و خهندهي ژان!

بۆنكرووز*ى*

گیانی سووتاوم، دهکا کوپر چاوی خورئاوا

عوسمان مستهفا خوّشناوی شاعیرو پینج خشتهکی و تیهه لکیش

ئاشکرایه که هونهری پینج خشته کی، له تواناو دهسه لاتی ههموو شاعیریکدا نییه، که به لای منه وه لاساییکردنه وه نییه به قه د ئه وه ی که ئیزافه یه که بو سه ر شیعری شاعیره که، زور شاعیری کورد قه رهی خویان له بواری پینج خشت ه کی داوه، هه ندیکیان ئه فراندنیان تیدا کردووه و هه ندیکی تریشیان نیشانه یان نه پیکاوه، ئه وه تا (خوشناو)ی شاعیر هه لبه ستی (له گه ل پیری موغان)ی شاعیری ناسراو (عه ونی) ده کاته پینج خشته کی و ده لی

نه داری و گومبوونی بیکه سی و گومبوونی چاره ش گـهماروّی دام به ویّنه ی هه وری با په ش دهرو جـیران ههموو لیّم بوون به چاوه ش (له دوولا پهرچهمت رووی گـرته باوه ش منی توراندو سـامانی دا به کیّ؟)

جوانی شهنگی شوخی، زوّر دروستی به لام قهسری تهمه داویه نوشستی لهگهل (خوّشناو) له ئاویزانی ههستی (له عهونی) گهر دهپرسی تهندروستی ئهتو خوّش یهک نهفه سماوه لهریدا)

له هه آبهستی (زایه آلهی چهند فرمید سکیکی رژاو له بههه شته هه آلواسراوه کانی گیتیدا) چهند کوپله شیعریکی شاعیرانی ناسراوی کوردی له گه آل شیعره که ی خویدا تیهه آکیش کردووه و کوپله ی شاعیریکی خستوته ناو کهوانه و له یه راویزدا ناماژه ی ییداوه، کوپله شیعریکی شیرکو بیکه سن

(چیرۆکی من

لەگەڵ چيرۆكى زەمينا)

لهگهڵ پشكووتنى چاوى ساواى ژينا

بلّیسهی بینای عهنقایه له قورگی ئهژدیها دایه گوم کراوه

لهگەل كۆپلەيەكى د. عەبدوللا پەشتودا:

(ئەيانەوى

بنووين، بخۆين وەكو ئەوان

«ئێمه» كتومت «ئهوان» بين

وهكو مهليّكي موّمياكراو

بيّ ئارەزوو بيّ رەوا بين)

لەم ئەستىرە سامناكەدا

گزنگ له ناویا خاموشه

راستی و جوانی فهراموشه

سييدهيهكي نيوه كاله،

له ههردهو دهشت و شاخانه

خاوەن پرسىكى لاله!

لهگهڵ كۆپڵهيهكى (جهلالى ميرزا كهريم)ى رابهرو نويخوازدا:

(بۆ س<u>ٽ</u>بەر*ى*

گیانی زەردەشتى كوژراومان

بق ئاويستاى ھەلواسراوى

ناو خوري ئالاي سووتاوي

ئاسمانى بى سەرو شوينمان

بيّته سهما)

گەردۈۈن سىرە

لێڵؠ تەمى ئەم ئەستێرە

شەوى دارستانى چرە

بهجيماوه ئەوھ له كاتېكا ھەلىلەستەكەي شاغىر زادەي سالى ١٩٨٩ يە دەنى ئەوەش له یاد نه که پن لهم روز گاره دا نووسس و بروباگهنده کردن بن شاعیدری و یشتگیریکردنی، روّلیّکی کاریگهری بهرچاوی ههیه له بهرزکردنهوهی و زهمینهی بوّ دروستکردنی، که تُهم دهرفهته بن شاعبریکی تر نهرهخسی به و ناو و شورهتهی نایی، بۆيە بە ھەمبور قەناعەتىكەرە، دەڭيم (عوسىمان مستەفا خۆشنار) رەك شاعيرو رۆشنېيرېكى كارامەو لېهاتوو، رووناكى نەخراوەتە سەر ھەلبەستەكانى و وەك خۆي دووره پهريز بوون، مـهگـهر جـاروبار نهينت کـه له کـوريکا، له دانــشــتنيکا، له ئالوگۆركرانى شىغرنامەو يىرۆزبايىدا ناوى ھاتووە، ئەويش زۆر كەم، ئەگىنا ئاوریشی لی نهدراوهتهوه که دوابهدوای ریکهوتنامهی (۱۱)ی ئازاری ۱۹۷۰ و كۆنفراسى دامەزراندنى يەكىتى نووسەرانى كورد/ لقى كەركووك بەسترا زۆربەي دهنگی هیناوهو بوته سهروک، نهو کاته ناسراو و دیاربوو. به لام لهباری ناههمواری رهوشی سیاسیی کهرکووکی تهعریبکراو و داگیرکراوی ژیر دهستی رهشی رژیمی دیکتاتوری فاشی و مانهوهی له و شارهدا ماوهیه کی زورو بالاونه کردنهوهی بهرههمه کانی، به پیچهوانهی شاعیرانی تر، کارکهنار بوو. لهم روانگهیهوه نهم مافه بهخوّم دەدەم كه (عوسمان مستهفا خوّشناو) حهقیقهتهكهی له شوهرهتهكهی زیاتره. ئادارى ٢٠٠٤ ھەولتر

چارەنووسىمان، يزمينكي وإترسناكه تا ئىستا نەتەقىنراوە لەگەڵ كۆبلەيەكى (قوبادى جەلى زادە) دا: (قەلەمىكى ردىن سىيى) ييشهوا بي! رێگەمان لێ بزر نابێ لەگەل كۆپلەي (فەرەپدوون عەبدول)دا: لهم لانه بيّ نهخشهو ناوه ئەمەي ماوە (له گەردوونى ھۆنراوەدا سنووری بق نهکیشراوه) بهرهو ههوراز كويره رييه کاروانی خهم چاوی خوزیا گەرووى چەند گۆرانى يىپە لەتنىنوپتى ئەم رېگايەي بهخويني ئيمهو ههزاران ملىزنەھا، مرۆف مەستە (ويلين بهدواي ريبواريكا کلیلی کردنهوهی دهرگای هیوای ئەم گەلەی لەدەستە

شاعیریک بتوانی بهم جوره له شیعریکی دریژدا چهند کوپلهیهک شیعری شاعیرانی تر تیهه لکیش بکات، بی ئهوهی هه لچنینی بنیاتی شیعرهکهی خوی و یه کیتی بابهت و هونه ری وینه کیشان له دهست بدات، دهبی شاعیریکی سه رکه و تو بیت، به لام که ده رفه تی بلاو کردنه وه ی بو نه ره خساوه، مانای ئه وه نییه له کاروان

چەوساوە جياوازى لە دوو شتدا لەگەل ئەو شاعيرانەدا ھەيە:-

۱ - باری مروّقایهتی له شیعرهکانی حاجی قادردا پتره.

۲ له هه ڵوێستدا شوٚڕشگێڕانهتر دێته مهیدانهوه (۱)

ئهم بۆچۈۈنەى دكتۆر ئىحسان فوئاد دەربارەى شىغىرەكانى حاجى قادر لەو سەرچاۋەيەدا خۆى دەنوينى كە رەخنەگرى روۋسى ناۋدار (بىلىنسىكى) لە ۋتارىكى كۆنى دەربارەى (پۆشكىن) وتوۋيەتى كە (پۆشكىن لە شاغىرەكانى پىشوۋى خۆى لە سەدەى ھەژدەمدا جىادەكرىتەۋە، بەۋەى كە لە شىغردا بە دواى گرنگىدانى نەمرى و سەقامگىرى گيانى مرۆۋايەتى گەراۋە (بەمەش لەۋە سەبارەت بەزمانى موفەكىرىكى رۆشنكار، مەبەسىتى ئەۋ بەرژەۋەندۇ ھەست و شىغىورانە بوۋە كە تايبەتمەندن بەگشىتى و لەمەش زياتر بە رىخبازىكى مىزۋۋويى بەرچاۋ يارمەتى سىنوۋردارى بارى سەرنجى رۆشنكارى كردۇۋە كە داۋاى رەتكردنەۋەى قىكرەى (ئاشتبوۋنەۋە لەگەل واقىغدا)ى رەت كردۇتەۋە، ئەۋ رىخبازەش بە رىخبازى رۆشنكارى شۆرشگىر ناسراۋە.

تێڕامان بهپێوهندیی مێژوویی دیاردهکان بهلای بیلنسکییهوه توێژینهوهی ئهم پێوهندییه نهک له ئێستا بهرهو ڕابردوو، بهڵکو لهڕابردووهوه بهرهو دواڕوٚژ و به ئێستا تێپهڕین(۲).

لهم روانگهیهوه ئیمه دهتوانین (حاجی قادر) به شاعیریکی روّشنکاریی شورشگیر لهقه لهم بدهین که واقعی سهپاو بهسه ر نهتهوهی کورددا رهت دهکاتهوهو ههرگین ئاماده نهبووه هیچ جوّره پیوهندییکی تهبایی و گونجانی لهگهل ئهو واقیعهدا دروست بکات و مهبهستی بنچینهیی شاعیر گورین و تیکشکانی ئهو واقیعه بووهو دروستکردنی واقیعیکی تر بووه که خهون و ئاوات و هیواکانی بینه دی، ههر بویه ئاور له رابردوو دهداتهوه که کورد خاوهنی دهسه لات بووهو ئیستاکه واته ئهو حهلهی سهردهمی حاجی به دهست عوسه مانییان و سهفهوییان زهلیل بووه، ههر لهم ههلویسته و رابردووی دهسه لات و سهروهری گهلی کورد دهکاته سهر شاری شیعره رادیکالی و شورشگیرهکانی و نهخشه ی دواروژ دهکیشی.

بهلای منهوه جگه له کارتیکردنی ریبازی روشنکاری شورشگیری، (حاجی قادر)

ئەوا خۆى كردە مەھدى حاجى قادر نە نادر شاى ھەيە و نە شاھى نادر

سهرهتا

لەروانگەى ئەو دىرە شىيىغىرەو بۆچۈۈنىكى دكىتۆر ئىلىمىسان فوئاد دەچىنە ناو باسەكەمانەوە كە لەكۈرتەى نامەى دكتۆرايەكەى بەزمانى رووسىييە مۆسكۆ سالى 1977 كە خۆشى بۆ مامۆستا كەرىم شارەزا كردوويەتى بەكۈردى و تيادا ھاتووە:

بهسهیر کردنی بهرههمهکانی حاجی، بهدامهزریّنهری قوتابخانهییّکی شیعری کوردی له ئهدهبی کورد دهژمیّردریّ، ئه و قوتابخانهیه شیی دهگوتریّ قوتابخانهی (تنویر-روّشنکردنه وه) وه یاخود دهتوانین ئیمه پیّی بلّیین: قوتابخانهی روّشنبیری و، گرنگترین خاسیهتهکانی ئهم قوتابخانه شیعرییه شنیعرییه نزیکبوونه وهییّکی یه کجار گهوره یه لهمیلله و دهربرینی هیواو ئاوات و ئازار و داخوازییه کان به جوریّکی فراوانترو، گهلیّ گهوره تر له شاعد هکانی بنشوو.

ههروهها له شویدنیکی دیکهی بابهتهکهیدا نووسیویهتی و دهلی:

له بهراووردکردنی حاجی لهگه ل شاعیرانی جوولانه وهی (تنظیمات) که نوینه رهکانیان له ئه ده بی تورکی عوسمانیدا (شناسی) و (نامیق که مال) و (رفیق ضیاء الدین) و (ضیاء پاشا) و (عه بدلحه قحامید) بوون، له یه کچوونیکی گشتی ده بینین له نیوانی حاجی و ئه و شاعیره تورکه عوسمانییانه دا به لام حاجی وهک شاعیری نه ته وه ی نیوانو و

زیاتر کەوتۆتە ژیر کارتیکردنی ریبازی پرۆژەی (رابوون) رینسانسی عەرەبی، کە ئەو پرۆژەیەش لەفیکرەی نەتەوەیی عیلمانی ئەوروپییەوە سلەری ھەلداوە، دەکریت کە جمال الدینی ئەفغانی بەنوینەری بنچینەیی ئەو ریبازەی لەقەلەم بدەین کە یادی میژووی نگینی کۆنی عەرەب دەژینیتەوەو ئەو ریچکەیە خەون بەو روژەوە دەبینی کە میرەکانی عەرەب لەسەر تەختى دەسەلات گرتنە دەست دابنیشن(۲).

حاجی قادریش ههر لهم سهرچاوهیهوه شیعرهکانی هه آینجاوهو خوّی به رابه ری نهم ریّبازه دهداته قه آلهم و بانگهشهی یه کریزی و تهبایی و برایه تی دهکات، ئه و وه ک پیشه وایی کی ایّها تووی روّشنبیر دیّته مهیدان و به چه کی شیعر گیانی شوّرشگیّری له دلّ و دهروونی روّآله کانی گهلی کورددا ده رویّنی، به آلم ئه فسوس که چه که کهی تر له نارادا نییه بو مهیسه ر بوونی بانگه وازه که ی که شمشیّر هیّمایه بو بنه گهی سهره کی دووه می دامه زراندنی ده و آله تیکی کوردی. ئه وه تا ده آیّت:

به شیر و خامه دهولهت پایهداره ئهمن خامه ههیه، شیر نادیاره نهبهیداغی ههیه نه تهپل و کورسی ئهمهندهی پی کرا بی چارهنووسی وهظیفهی خوم بهجی هینا تهمامی بهشیرو دهولهته میللهت نیظامی ئهوا خوی کرده مههدی (حاجی قادر) نه نادر شای ههیه و نه شاهی نادر

ساڵی ۱۸٦۸ دانههاتبوو و، جهمال الدینی ئهفغانی له هه پهتی لاویدا بوو، له سهرهتای ژیانی عهمهلی و ئه زموونه کانی له حوکم و سیاسه تدا بوو، که ده سه لاتی ئیمپریالیزم گهیشته جه رگه ی ئه فغانستان و، ئینگلیز پشگیری ئهمیری ئه فغانی (شیّر عهلی)یان دژی میری نیشتمانپه روه ر (محمد أعظم خان) کردو شه په له نیّوان هه ردوو میران به رپا بوو، هه ریه که به له شکری خوّیه وه، میر محمد پهنای برده به جمال الدین که گهیشتبووه پایه ی سه روّک وه زیران که به شدارییه کی فیعلی لهم شه په نیشتمانییه دا کرد، به لام سه رکه و تن له م خوله دا به شی (شیّر عهلی) بوو که

دەسەلاتى ئىنگلىزى لەپشتەوە بوو، جەمال الدىن ناچار بوو لە نىشتمان دەرچىت و، لەھەموو لەھەر شوينىك دەسەلاتى ئىمپرىالىزم ھەبىت رووبەرووى بىتەوەو، بى ئەوەى لەھەموو شوينىكدا ببىت شەر درى ئمپرىالىزم و تاكرەوى: ئەو دوو دەزووەى كە دەتوانىن رىچكەى ھەموو ئەو ھەلويست و لاپەرانەى كە ئەم تىكىشەرە فەيلەسووفە تۆمارى كردبوون بگرىن (٤)

پیشتریش واته له سالّی ۱۸۳۸ ئیمپریالیزمی ئینگلیزی یهکهم بنکهی له(عهدهن) دانابوو، که دهستی کردبووه پهت بهستن لهملی هوّشیار بوونهوهی نویّی عهرهبی که لهو سهردهمهدا له میسر سهری ههلّدابوو و، سالّی ۱۸۶۱ ئینگلیز به هاوکاری دهرهبهگایهتی تورکی عوسمانی له خاکی شام دابهزیبوو و سوپای ئیبراهیم پاشای ناچار کردبوو پاشهکشی بکات که توانیبووی ولاتی شامی گهورهو حیجاز و میسر و سودان یهک بخات، ههروهها سالّی ۱۸۲۰ پیلانهکانی ئیمپریالیزم له نیّوان ئینگلیزو فهرهنسییهکان له دروستکردنی بنهمای پشت پیّ بهستن له روّژههلاتی عهرهبی سهرکهوتنیان وهدی هیّناو، توانییان نهزعهی تایهفهگهری بتهقیّننهوهو خویّنی درووز به دهستی ماروّنییان و هی ماروّنییان بهدهست درووزو، ئینگلیز له پشت درووز، فهرهنسییهکان لهیشت ماروّنییان بریّژن).(ه)

ئەم رووداوانەو چەندىن رووداوى ترو نموونەى لەوانەش كارەساتى ئىنران كە لەسەر خاكەكەى خۆى دەسەلاتى ئىنگلىز و دەسەلاتى رووسىياى قەيسەرى لەسلەر خاكەكەى خۆى دەسەلاتى ئىنگلىز و دەسەلاتى رووسىياى قەيسەرى لەململانىدا بوون، ئەمە و جگە لە شۆرشەكانى بولغار و سىرب و يۆنان و ئەرمەن و قەرەطاغ كە دژى دەوللەتى عوسمانى بەرپا بوون و سەربەخۆييىان وەدەست ھىنا. ھەروەھا تەقىنەوەى شۆرشى سوودان.

له و روزگاره ی پر له شورش و را په رین و سه رهه آلدانی بزاقی رزگاریخوازی و، هوشیاربوونه وه ی گه لان، حاجی وه ک را به ریکی هوشیار، هوشمه ندی میژوویی تا دهات له لای پتر دهبوو، زیاتر دهاته جوش و خروش، له روانگه ی نگینی و سه روه ری گهلی کورد له را بردوودا بو مهسه له نه ته وایه تییه که ده چوو گهرموگوری شورشگیری ده خسته د آلی روز آه کارد و پیمی ده گورند.

كوا ئەو دەممەى كە كوردان ئازاد و سىەربەخىق بوون

سوڵتانی موڵک و میللهت، صاحیبی جهیش و عیرفان جوشیک بدهن وهکو ههنگ، تهکبیر بکهن بهبی دهنگ ئهسببابی شهر پهیدا کهن تۆپ و تفهنگ و هاوان شیرو قهڵهم شهریکن لهم عهصرهدا، دریخا شیرم قهڵهم تراشه و کالانییه قهڵهمدان ههم حهققیانه ئهرمهن غیرهتکهشی یهکترن وهک ئیدمه نین لهگهڵ یهک دهعوا بکهن بهشیران بو فهنی حهرب و صنعهت ، بو ضهبط و رهبطی میللهت دهینیدرنه ئهوروپا گهوره ۷۲۷ و بچووکی خویان دهینیدرن کهسیکه بی کهس بو ئیدوه قور دهپیدوی

بنهماكانى هۆشمەندىي مێژوويى لاي حاجى قادر:

گرنگترین فاکتهری بوونی نهتهوهییکی جیاواز و خاوهن خاسییهتی تایبهت بهخو بوونی زمانی زگماکه. حاجی قادر زور جهخت دهکاته سهر ئهو لایهنهو بایهخیکی تهواوی پیدهدات، که رهسهنی مروّف و ئینتیمای رهگهزو توخم زمانهو کهسی زمانی نهژادی خوّی، زمانی کوردی نهزانیّت زوّله کورده و لهم رووهو وتوویهتی:

گویی لی دهگرن زهریفه، ناگرن به لا له خوتان(۱)

ئهگهر کوردیّک قسهی بابی نهزانی موحهققهق داکی حیزه، بابی زانی کتیّب و دهفتهرو تهئریخ و کاغهز بهکوردی گهر بنووسرایه زوبانی مهلاو شیّخ و میر و پادشامان ههتا مهحشه دهما ناوونیشانی(۷)

له شویّنیّکی دیکهدا ریّزیّکی گهوره لهزمانی کوردی دهنیّ و دهلّیّ: بوّته صدیحهی زوبانی کوردانه شـیعرهکانم دهلیل و بورهانه^(۸)

شانازی شاعیر دهگاته ئاستیک که خوّی له ریزی ئهحمهدی خانی دهدانی، که جگه له ههردووکیان کهس بناغهی هوّنراوهی دانهناوه:

له کوردان غهیری (حاجی) و شیّخی خانی ئهساسی نهظمی کسوردی دانهناوه (۹)

لهمه ش زیاتر به پیّویستی دهزانی که بهزمانی کوردی ستایشی خودا بکات و ده لنت:

مەعلوومە بۆچى (حاجى) مەدحت دەكا بەكوردى تا كەس نەڵێ: بەكوردى نەكراوە مەدحى بارى(١٠)

حاجی دهیه ویت زمانی کوردی زمانی فیرکردن و خویندن و نووسین بیت، که زمان یه که بوو، جل و به رگ و رهسم و ئایین یه کگرتوو ده بن، به مسه رجی ئه و زمسانه یه کگرتووه هه موو کوردستان بگریته وه:

لهبوّتان تا بهبان و سهرحهدی رهی له تهولاتر وهها نوّش بیّته سهردهی ببینه یهک لهتهعلیم و لهنووسین جل ویهرگ و زویان و رهسم و نووسین (۱۱)

حاجی له یادی کوردهکی کویی داکوکی له زمانی کوردی دهکات، که کاک ئه حمه دی شیخ شهرع و قورئان به کوردی لیّک ده داته وه، کورده کوّیییه که نا په زایی ده دده بری که ده بوایه، گهرموگوری کوردی په رستی ئه وه نده سه رده کات که (حاجی) به پووی کابراکه ده ته قیّته و هو پیّی ده لیّت:

گوتم: ئێستاش لهسهر کهری ماوی چا بوو مستم نهدا لهنێـو چاوی کوردی ئاخـر بڵێ چیـیـه عـهیبی ههر کـهلامی حـهقـه نیـیـه عـهیبی لهفـزی کـوردی بلاو نهبوو گـردبوو وا لهبهینی ئێــمــهدا تێ چـوو(۱۲)

حاجی بهراوردی کوردی لهگه ڵ زمانی ئهرمهنی و فارسی دهکات دهپرسیت ئایا کوردی له پاراوی و رهوانبیّری کهمتره له زمانی ئهرمهنی. یا بۆچی جیاوازی لهگه ڵ فارسی ههبیّت، فارسی به پاست دابندریّت و کوردیش که چ بیّت، داکوّکییهکهی له زمانی کوردی ئهوهنده سهردهکات که زمانی کوردی له هی فارسی به پیّی میّرووی ههموو ئایینهکان بهکوّنتر دهزانیّ.

کوردیکی زانا و نووسهریش ئهگهر بهزمانی زگماک نهنووسی، له فارسی و عهرهبی ئهوهنده شارهزا بیّت بگاته رادهی (فهخری رازی)، چ دوای خوی، دوای مردن بهجی نههیّلی، ئهگهر بهرههمهکهی کوردی نهبیّت، وهک ئهو مریشکه بی عهقله وایه که هیّلکهی مراوی ههلیّنیی و له بیّچووی نهژادی خوی بترازیّت، ئهم وازهیّنانه له زمان رهنگدانهوهییّکی گهلیّک خراپ و سهلبی بهدواوه دیّت، تهنانهت ئهگهر ئهو کوردهی وازی له زمانی خوّی هیّناوه بشمریّت روّلهکانی نایهنه شویّنی و هیچی بو نامیّنیّتهوه مایه یووچی نهبیّت.

وهک مریشکی که عهقلی نهیهیننی بیت و هیلکهی مراوی ههلینی وک بگاته کهناری جوگهههک نایهته شوینی، مری، حووجولهیهک

له شویننیکی تردا پرسیار دهکات، بو دهبی زمانی کوردی پشت گوی بخریت و زمانی بیانی شوینی بگرنهوه؟ بو چ کفره به و زمانه بنووسین؟ بو چ کوردیش خاوهن کتیب و پهیام نهبیت؟ بو باوکهکان مندالهکانیان نانیرنه قوتابخانه؟ ئه و بلاوبوونه وهی نهخوینده واری کردووه که کورد دوا بکهویت و داگیرکهرانی کوردستان، هه ر لهبوتانه وه تا بابان کوردهکان وه که ریار بکهن.

دووهم بنهمای هۆشمهندیی میژوویی لای (حاجی) ههستکردن و دهرک پیکردنه بهبوونی ئهو (خاکهی) لهسهری دهژین و حاجی بهناوی کوردستان دهیخویننیتهوه. ئهم راستییهش له شیعرهکانیدا رهنگی داوهتهوه:

حاکم و میرهکانی کوردستان هه بر له بوتانه وه هه تا بابان (۱۲)

خــق دەزانن ســولالەيى ئەكــراد لــــرەوە بـگرە تا دەگــاتە قــوباد وەســـەتى پانى پازدە رۆژ ريــــه پر لە رەشــمــال و خــانەو و ديـــه بەدريـــژايى لە قــاف كــه رابوردن تا بە شــرزاو ئەصــفـەھان كــوردن (۱۰۰)

رووبهری کوردستان به و شیوهی حاجی باسی دهکات به پینی ئه و روزگاره جهخت کردنه لهسه ر واقیعیکی نه ته وه وهیی، که نه ته وه بی خاک نابیت، مانه وه و خوراگرتنی روّله کانی گهلی کورد لهسه ر زهویوزاری خوّیان و که شتی نووح له و لاتی کوردان که لهسه ر چیای جوود له نگهری گرت، ئه وه دهگهیه نیت که کورد له دیرزهمانیکی زوّر کونه وه و لاته دا ژیاوه و هه و ارگهی نووحه وه کوردستان شوین و هه و ارگهی بایران بووه.

كورد ههر لهو شوينهى ئيستا ليى نيشتهجى بووه، ولاتهكهى جى نههيشتووهو وهك ههندى قهومى تر كۆچى نهكردووه.

کورد یه کگرتوو بووه، به لام ئایینی و رینباز و پهیام وای کردووه ببن بهتیم و تیره و هوز و پارچه پارچه ببن، وهک نهته وهی تر نه چوونه ته مولکی نزیک، له شوینی باوک و باپیراندا نیشته چی بوون:

وهک خه لقی نهچوونه مولکی ئه دنا جینی باوکی خینان کرده مه ئوا(۱۷)

ههروهها ئاماژه بو خاکی جزیرهش دهکات که شوینی کورده. بنهمای سییهمی هوشمهندیی میژوویی بوونی میژوویی دریژ خایهنی گهلی کورده، لهدونیاشدا نییه میللهتیک خودی میژووی دیرینی خوی نهبیت و لهسفرهوه دهست پی بکات و هیچ بزاقیکیش له دهرهوهی بازنهی میژوودا دروست نابیت، حاجی باس له میژووی کونی کورد دهکات، ئاماژه بو سولتان و میره کوردهکان دهکات. وهک سهلاحهددین و نوورهدینی کوردی و عهزیزانی جزیرو مووش و وان و موههلهه و، ئهرده شیرو دهسهمی شیرو، قوبادو بازو میرهکانی ئهرده لان و سوران و هی تر، ئهمانه میژووی ئهو سهرکردهو میرو سولتانانهن که له میژووی کورددا دهوریان ههبووه.

حاجی ئاگادارییه کی باشی لهمیری جهزیره بهدرخان ههبووه که بهرهبهرکانییه کی توندی دژی تورکه کان دهست پیکردو ساڵی ۱۸٤۲ ههموو مه ڵبهندی نیوان گولی وان و ورمی له شیمال و، مووسل و رهواندز له جنوبی کرده یه کی پارچه و دهسه لاتی تیدا گرته دهست، به لام تورکه کان توانییان مهسیحییه کانی لی راست که نه وه که ئاماده نهبوون باج و پیتاک بهبه درخان بدهن، لهبه رئه وه به درخانیش به توندی سزای دان. لیره دا به ریتانیا و فرانسه به توندی داوایان له سوڵتان کرد که پاریزگاری گیانی مهسیحییه کان بکا، پاشان به درخان له نه نجامی خهیانه تی خزمیکی خوّیدا شکاو مهدیل گررا (۱۸۱).

گەورەترىن راپەرىنى ئەو سەردەمەى كە حاجى لە ئەستەنبۆل دەۋىا راپەرىنىك بوو كە لەماوەى شەرى نىنوان رووس و توركدا (١٨٥٣–١٨٥٦) بەسلەرۆكايەتى قارەمانى نىشتىمانى يەزدان شىنر ھەلگىرسا، ئەو راپەرىنە لەملىنىدى ھەكارى و بۆتان دەستى پىكرا، پاشان بەخىرايى پەرەى گرت و لەماوەيەكى زۆر كەمدا يەزدان شىر توانى ھەموو مەلبەندى نىنوان گۆلى وان و ورمى رزگار بكا، يەكىنىكى لەبەرچاوترىن

سروشته کانی ئه و را په رینه ئه وه بوو که زوربه ی تویزه کانی گه ل پشتیوانییان لی دهکرد و به پیچه وانه ی را په رینه که ی به درخان هاونیشتمانییه مهسیحییه کان زوریان یارمه تی را په رینه که دا و له شه ره کاندا به شدار بوون (۱۲)

ههرچهنده راپهرینهکه دوو ساڵ خوّی گرت، به لام (ته سیسری نه و راپهرینه له کارهساتی پاشه روّژی خهباتی گهلی کورددا زوّر بوو، هه تا نیستاش ناوی یه زدان شیر له فوّلکلوّری کوردیدا به ریّز و خوّشه ویستی یاد ده کریّته وه (۱۷) (حاجی قادر)یش به و په وی ده ین و شانازی پیّوه ده کات که ناوی خوّی به خوّوه یه که نه و سه رکرده یه جیّگه ی برواو متمانه و پشت پی به ستن بیّت، نه ک ته نیا له کوردستانی تورکیا، به لکو له سه رانسه ری کوردستانی گهوره دا، وادیاره نه و ماوه ی که یه زدان شییر واته سالانی ۱۸۵۳–۱۸۵۹، راپه رینی کی دژی ده سه لاتی عوسمانی به رپا کردووه، هه رله و ماوه یه شدا حاجی نه م چه ند دیّره شیعره ی که له هو نراوه ی (له روّما که و ته به رچاوم) دا ها تووه، گوتوه که دلّی کوردیکی بابانی ده داته وه نومید بر نه بینت:

ئەمىيىرىخى ماۋە پاشايە، گوتى: كىيىه؟ گوتم شىيىرە گوتى: لىيىرە؟ گوتم: لىيىرە! ھەتا تاران و ھىندسىتان بە خىقى شىيىرە ۋەكو ناۋى، لەشلەپدا دوشلمىن ئەندازە تەمايان ھەر بە ئەق ماۋە جەمىيعى خاكى كوردسىتان ھەرچى جىگەى ئومىدمانە و ئەۋى دل خۆش دەكا ئەمپۆ كەسىي دى لەق بەدەر نابىتتە غامخىقرى گەلى كوردان(٢٠٠)

لهم روانگهیهوه هیشتا لای حاجی – ویّرای ههرهسهینانی ههندیّ میرنیشنی کوردی، رهوتی خهباتی نهپچراوهی گهلی کورد بهردهوامه، را پهرینی یهزدان شیّر دریّژ بوّوهی میّژووی پر شکوّداری کورده.

بنهمایه کی تری هو شمه ندیی میژوویی لای حاجی قادر بوونی زهمینه یه کی تابووری لهباره، که داوای پهره پیدانی کشتوکال و فیربوونی پیشه سازی دهکات، بژیوی و گوزه رانی خه لک و دانیشمه ندی و سه قامگیربوون به ردی بناغه ی کومه لیکی شارستانییه، نهم تیروانینه ی حاجی له شیعره کانیدا رهنگ ده داته وه و گلهی له

سـسـتى و تەمـه لى رۆلهكانى كورد دەكات كه وەتەنگ رەخـسـاندنى زەمـينەى ئەو ئابوورىيەوە نىن كـه پشت بـه خۆ ببـەسـتن و دەست بـكەن به چاندن و كشـتوكاڵ و پىشـەسـازى و ولات ئاوەدان كردنەوە

له بهغدا بوچی خورما بیت و لهیموون لهبو دهرمان لهشار بی روّنی زهیتوون له دهوری کوللی باغی شاری کویی دوو صهد بن داری زهیتوونی بهجویی

ياخود دهڵێت:

وهیا کهی نیّراوه چهند نهمامه که له نارنج و تورونج و ههر مهقامه که برانی شین دهبی، نابی بهبهر دی بخرانی شین دهبی، نابی بهبهر دی لهجیّگهی گهرم و ساردی چی بهسهردی! بهراوو ئهرزی ئیّوه کییمییایه دورو گهوههر گهزو مازووی چیایه مهعادین خاتری تو بی لهگهل کان مهعادین خاتری تو بی لهگهل کان کهنمتان زیّره حهتتا زیوه زیوان رهوژووی واپوّرو خوی و نهوت و گوگرد لهکییوی ئیّوهدا کویه وهکوو گرد دهوهن ئاخیر دهبیّته داری گهوره مهری لهر خدمهتی بو گوشتی چهوره

لهم چهند دیرهی پیشو حاجی ئاماژه بر بوونی زهمینهی ژیر خانیکی ئابووری دهکات، که بنچینه کهی کشتوکال و کهرهستهی خاوه، به لام زاناو پسپورهکان، بی ئاگانه له و بارودوّخه، به شتی بی سوود و پرو پووچ خهریکن و گهلی کوردیان لهخشته بردو پشتیان تی کردو ناپاکییان لهگهل کردو خزمهتی بیانییان کرد بوّیه

عولهمامان به قهولی بی سهروپا پاکی خنکا له بهحری وشکی ههوا صنعهتیک فیر نهبون لهپاش تهحصیل سهیری چون بو مهناهی بوونه دهلیل یهک بهیهک بوونه خائینی دهولهت خائینی مولک و دوشمنی میللهت بهلی وایه له ئهلزهمی ئهشییا

(حاجی قادر) دوای دهستنیشانکردنی بنهماکانی بوونی نهتهوه، ژمارهی دانیشتووانی کوردستان به پنی قهبلاندنی ئهو کاتهو خهلکی کوردستان ویّرای ئهوهی شیری بیّشهن و له شه پدا وهکو کیّوی جوود خوّراگرن و نانهویّن، به لام بهداخهوه ئایا شیاوی ئهوهن را په پن و ئاواته کانی میلله ت بهیننه دی؟ ئهمه پرسیاریّکه و وه لامه کهی لای (حاجی) خوّیه تی:

چوار ملیـــۆنه کــوردســـتــان نفــووسی
بهقـیـســهی ئههلی تهخـمـینـی کـه نـووسی
ههمــوویـان شــێـری بێشــهن حـاتـهمی جــوود
لهشــهردا کێـوی جوودی و (بهحـری مهمـدوود)
وه لێکین فــائـیــدهی چی ههرج و مــهرجن
لهگـوێـی گــا نووســتــوون ههرچهنده شــێـرن
وهکــو کــهروێشکی چاو رامــاو و کــوێـرن(۲۲)

به لنی (حاجی) وه که سهیر ده کات هه موو خاسییه ته کانی نه ته وه بوونیان هه یه ، که چی بی قه واره و ده و له ت و به یداغن ، گه لانی له کورد بچووکتر سه ربه خوّو خاوه نی ده سه لات و سهروه ری خوّیان ، که چی ئه و کورده کرمی دووبه ره کی و ناته بایی دره ختی ره گداوتاوی می ترووی دیرینی پر له را په رینی شوّرش و به رخودانی کلور کردووه ، بوّیه روویان تیدا ده کات که یه کی ریزبن و خوّیان یه ک خه ن و ناگایان له

فرت و فیل و نهخشه و پیلانی داگیرکهران بیت بهتایبهتی تورکی عوسمانی، پییان ده نیت که چاو بکهنه وه و هزشیاربن و رابن:

لهم بهینه ئیستسیسفاقی پهیدا بکهن بهمسهردی فسهرقی نهبی شسوان و جووتیار و میسرو گاوان گسسهر هیچ نهبی بهئوین تابیع بهدهولهتی بن بیگانه چاکسه دوشسمن نهک دوشسمنی له خوتان رومی وهکو بهنی موون کهس پشتیان پی نهبهستی کهوتوونه داوی خویان، سهر گهشته ماون و حهیران (3۲)

به لنى سياسهت لاى حاجى (هونهرى مومكناته)، چى تيا نييه ئهگەر بۆ بەرژەوەندى لهگەل دوژمنيش رێككەوتن هەبێت، به لام لهسهر حيسابى دەستبەردارى دۆزە بنچينهكه نەبێت، ئاخ بۆ رابردوو هەلدەكێشنى، بۆ سەردەمى ميرنشينهكان، كورد خاوەنى قەوارە و سوپاو سەربەخۆيى بوو، بۆيە دەلێت:

کوا ئەو دەمـەى کـە کـوردان ئازادو سـەربەخـۆ بوون سوڵتانى مولک و مىللەت، صاحيبى جەيش و عيرفان(٢٥)

بانگهشهی خق کوکردنهوه و نامادهبوون دهکات، که قه لهم و چهک شان به شانی یه کتر بنه مای رابوون و شورشن:

شيرو قەلەم شەرىكن لەم عەصىرەدا، دريخا(٢٦) شىيىرم قەلەم تراش و كالانيىيە قەلەمىدان

حاجی له راگهیاندنی پهیامه پیروزهکهی خوّی بهردهوامه، که بهراوردی حالّی کوردستان، لهگهل ولاّتانی تر دهکات، تا بلّیّی خهم دهخوات، که کورد لهو باره تراژیدییهدا دهژیت، کهچی پیشوو لهئاستیکی تردا بوو:

گهلیّکم بیست و پهستی و بلّندیی دهولّهتان، ئهمما جیهان نهیدیوه پهستی وا میثالی حالّی کوردستان لهوهختی خوّی ههموو شابوون، سهراپا بی غهم و شادبوون لهجودا حاتهمی تائی، له شهردا روّستهمی مهدان

له پنیشا خاکی مه لانهی پلنگ و شینری ئازا بوو ئهمیستا مارو میروو، گورگ و ریوی لیی دهکه ن سهیران(۲۷)

حاجى ئەو كەسانەش رىسىوا دەكات كە تەنيا بەناو موسلامانن و ناپاكى لە قەومى كورد دەكەن و دەبنە ئەلقە لەگويى بيانى و دوژمنانن و، فريان بەسەر حەقىيقەتى ئايىنەوە نىيە:

ریّگرو حــیـــزو دزه، ژن هه لْگرو مـــالآن بره فائیده ی چی نیّوو کونیه ی خوّی موسلّمان داده نیّ وا دهزانی قهومی خوّی وه که دایه به ر شیر و تفه نگ قهسری دین ئاوا ده کا، بونیادی ئیمان داده نیّ ئیسته کیّ ئهییامه هه ر میلله تیّ هیممه ت بکا مووری بیّمایه لهسه ر ته ختی سوله یمان داده نیّ (۲۸)

(حاجی) ئەوەندە لەو كوردە ناكۆك و ناتەبايە داخدارە، كە بى وچان رەخنەى لى دەگىرى و سىەركۆنەى دەكات، ھەتا كەى لەو واقىيعە بۆگەنەدا دەرناچىت؟ بۆ يەك ناگىرن، كە يەكگىرتن بەردى بناغەى چارەسەر كىردنى كىشەو گرفتەكانە، سىوپەر و سىسەنگەرى رووداوەكانى رۆژگارە، تاكەي ئەو دژى و بەربەرەكانى و گىيانى دووبەرەكىيە:

ئیت حادی بهئیت یفاقی ئهنام
سیوپهره بق حسهوادیثی ئهیام
کوردی ئیمه نهزان و پاشهکهوتن
پیکهوه پووش و ئاگیرو نهوتن
بی ئهگهر دهستی یهکتری بگرن
وهک سکهندهر جیهان ههموو دهگرن (۲۹)

گلهیی و سهرزهنشت کردنی کورد دهگاته رادهییک که کورد بی هوّش و گوّشن، دهرک بهبهرژهوهندیی خوّیان ناکهن، گوی له ناموّژگاری و ریّنمایییهکانی حاجی ناگرن، هیّشتاش بهدوو بیرورای پروپووچ و بیّ بنهما کهوتوون:

له شوێنێکی دیکهدا دهڵێ:

تا ریّک نه که ون قهبیلی ئه کراد هه روا دهبنه خهه رابه ئاباد ئه نواعی میله له گهوره تا چووک خهم آیوه مهمالیکی وه کو بووک هه رکوردن ئه گهرچی پاکی مهردن پامالی زهمانه، میسلی گهردن هه ر مانه وه بی نه واو و مه زلووم وه که بوومی خه رابه زار، مه شئوه م

دەردەكە دەستنىشان دەكات و چارەسەرىشى دەدۆزىتەوە:

گهر باعیشی ئهم دهپرسی کامه شهرتیکه که بق ههموو تهمامه ئهو شهرته به کوللی ئیتیفاقه گهر مهرعهش و وانه گهر عیراقه(۲۲)

حاجی زوّر خهم له و دووبه ره کی و ناکوّکییه دهخوا که له نیّوان روّله کانی کورد ههیه و دهلیّت:

ئەنجام

دوای پیداچوونه وه به شیعره کانی حاجی قادر و به ستنه وهیان به ژینگه ی پایته ختی ده سه لاتی عوسمانی و سه رهه لادانی چه ندین را په رین و شوپش و ته کانی گه لانی ئازادی خواز بو وهده ستهینانی مافی نه ته وه یی و، سه رهه لادانی ریبازی عیلمانی له ئه وروپا و ریبازی پروژه ی را بوونی عه ره بی، هاتنه مهیدانی چه ندین را به رو و روز شنبیر و روز ناکبیری وه که جمال الدین ئه فغانی و شیخ محمد عه بده ۱۹۶۹ مه داوای چاککردنی بارود ق خه کهی ئه و سه رده مه ی ده رده کردو روژنامه ی (الوقائع المصریة)ی ده رکردو، له ته که ئه ویشه وه که واکبی ۱۹۶۹ که تورکه کان دژایه تییان ده کرد چونکه داوای ئازادی ق سه و نووسینی ده کردو نموونه ی تریش له را به رو پیاوانی لیبرالی و شوپشگیر له سه رده می (حاجی قادر)دا بوّمان پوون ده بیته وه که واجی نه که هه رته نیا شاعیریکی واقیعی نیشتمان په روه رنه بووه بوّیه ریبازی عیلمانیه تو وه روزناکبیریکی میشک کراوه و نه ته وه خوازیکی نزیک له ریبازی عیلمانیه تو وه روزناک بیریکی عیلمانییه و سوود وه رگرتن له هونه رو زانین و زانیاری و پیشه سازی ئه وروپی به سه را لایه نه تاینییه که زیاتر زال بووه، بوّیه ده کریت به خاوه و رابه ری پروژه ی را بوونی نه ته وه ی کوردی له قه له م بدهین.

شيعرهكانيشىي رەنگدانەوەي ئەو قۆناغەو سەردەمەن كە دەليّت:

ئهی خهریکی رمسوورو ناز و نیساز ئهوروپا فهننی گهیوهته ئیسعجاز قسوللهیی (ئیشقل)ی له ئهفلاکه عهکسی ئهو گهردشی لهژیر خاکه کسورهیی ئهم زهمسینهیان پیسوا خاتری توبی چوونه جهووی سهما تو وهره فهننی فیسر به چیشه لهوه

گاوره، هیندووه، وهیاخی جیووه لازمیه خول بخری وهکی وهکی بهرداش ههموو قهرنی دهگوری ئهمری مهعاش فائیده ی گهر بدایه زیکرو دوعیا دهبووه قاروون گهدایی سیهر ریّگا(۲۶)

(حاجی) له بانگهوازهکهی بهردهوام دهبی و، بهههموو شیّوازیّک تهقهلا دهدات که رولّه کانی بی تاگاو خهوتوو و نهزانانی کورد لهخه و را په رینیّ، کهله و بهندو داوه دهربچن، له و کاری نابهجیّیه گشتیان خوّ ده رباز بکه ن و تورکی عوسمانی به ره و ژیر چالّی دوّزه خ رامالّن. به لام ههی ههیهوو، وادیاره خه لکه که به ره و پیری بانگه وازه کهی ناچن، گوی له قسه کانی ناگرن و خهوشی لیّ دهگرن. زوّر چاکیش ده زانی که روّژی دادیّ دهستی په شیمانی بگه زن و بوّی بمرن، تاواته خوازی ته و روّژه یه که کورد خاوه نی دهولّه ت و به یداغ بیّت له م رووه و دهلیّت:

هه لّی که ی به یره قی کوردی له دهوران له ما به ینی که کوّن و هه به سولّتان له شهرق و غهربه وه تا قیطعه یی کوّ له به رگوّیانی نه مرت بی و ه کوو گوّ(۲۰)

به لام هه لکردنی به یداغ هه ول و تیکوشین و هیمه تی مهردانه ی گهره که ، پارانه وه و ته وه کول چاره سه ری ژیر دهستی و ملکه چی ناکات ، بویه له و باوه ره دایه مه سه له که ییویستی به ته کان و رابوونه:

لەدونيا ھەر كەسى ھەسىتا بەھىمەت فىلەردونىڭكە ئەسكەندەر مىررورەت (٢٦)

كەچى لەو رۆژگارەدا كەسىپك نابىنى وەكو خۆى غەمخۆرى مىللەت بى، داسىۆزى نىشتمان بى، ھەلسى رايەرى تەمەنناى سەركردايەتى نەتەوەكەي بكات:

وهتهن مهحبووبهینکه حوجره ئارای نیشانهی دین و ئیسمانه

له (ئادهم) بگره تا دهورانی ئیستا یه کیکه (حاجی) له و خاکه هه لستا که غهم خواری بکا بق میلله تی خقی له بهینی گهوره کان و شیخی بن پقی زهمانه تووشی دهردو غوربه تی کرد

غهمی کوین پهریشانی ههمووی برد(۲۷)

پرۆژەى رابوونى كورد وەك پەيامىيكى سىياسى ئەگەر لە سەردەمى (حاجى قادر)يش پيادە نەكرابيت، حاجى وەكو رابەريكى رووناكبيرى شۆرشگير گەشبينى لەلا چەكەرە بووە، ھەرچەندە لە سەردەمى خۆى ھۆشمەندى كورد نەگەيشىتۆتە ئاسىتى بەخۆداچوونەوەو لە خەوى غەفلەت راپەرين، بەلام پرۆژەكە، قانوونەكەى حاجى رۆژى خۆى ھات و ديت:

ئەم قسىەى ئىسىتە عەيبى لى دەگرن ئەو دەمەش دى كە ئىوە بۆى دەمىرن ئەم بە ئەو، دەلىن: كىلكىك سەيرى قانوونى حاجى چەند چاكە ھەر چلۆنى ئىشارەتى فەرموو، وەك كەرامەت ھەمووى وەھا دەرجوو(٢٨)

پیشبینی (حاجی) دوای بیرکردنه وهییّکی قوول و سه رنجیّکی ورد ره خساوه، وه ک حالهٔ تیّکی پاراسایکوّلوّجی شاعیری هه ژاندووه، که دواروّژ ئاوا نابیّت، نووسه ران و روّشنبیران به بوّچوون و تیّروانینی شاعیر داده چنه وه، نه وه کانی ئاینده ی چاوه روانکراوی گهلی کورد، که حاجی ده ستنیشانی کردوون، به چاویّکی پر له شکوّوه سهیری شیعره کانی ده که ن، کوّرو قیستیقالی بو ساز ده که ن، له بیرو رای ده کوّلنه وه، شیعره کانی ده به ئالای کورد:

> (حاجی)یه شیعرهکانی وهک (کاوه) روّژی دهیبیّن درهفشی ههلداوه^(۲۹)

بهڵێ (حاجی قادر) ئه و شاعیره نهبوو که له پێگهی کارتێکردنی چهند دێڕه شیعرێکی (ئهحمهدی خانی)یه وه که له پێشه کی (مهم و زین)دا به رچاو دهکه ون و داوای پێکه و تنی کوردی تیایه و له ئێش و ئازاری دواوه و سته م و زوڵمی دهوڵهتی عوسمانی و سهفه وی له سه ر کورد و دابه شکردنی کوردستان له نێوان خویاندا تا راده یێک بیروبوچوونی نه ته وهخوازی (خانی) کاریان کردو ته سه ر (حاجی قادر) به لام ده بی نهوه بلێین که (حاجی) به چهند دیٚ په شیعریک ئه و بیرو بوچوونه به رفره ی لا دروست نه بووه که له سه رده می خویدا ببیته ماموستای بنه ماله ی به درخانییه کان و رابه رو پێشهوای فیکرو هزری کوردایه تی و خاوه ن پروژه ی فیکری رابوونی کورد، وهک هه ر رابه ریکی کومه لایه تی و سیاسیی مه زنی کارتێکه ری سه رده می خوی له ویک هه ر رابه ریکی کومه لایه تی و سیاسیی مه زنی کارتێکوردنی له دوّز و دواروژی گهله که ی بن ده ستی دواکه و تووی وه کوکو کورد، که کارتێکردنی له دوّز و دواروژی

کهواته حاجی قادر رابهری بزاقی فیکری روّشنکاری شوّرشگیر رهنگدانهوهی ریّبازه فیکرییهکهی ئهحمه دی خانی نییه له ریّگهی دیباجهی (مهم و زین) بهقه د ئهوهی رهنگدانهوهی ئه و دهوروبه رو ژینگهیه بوو که له ئه سته مبوّلی پایته ختی سه لّته نه ته عوسیمانی ده ژیا که هه ستی به ئاوارهیی و ناموّیی دهکرد له لاییّک و روّشنبیریی جیهانی به حوکمی ئهوهی چوار زمانی به تهواوه تی ده زانی و ئاگاداری روّوداوه کانی کوردستان و ههنده ران بوو، له ریّبازی هزری روّشنکاریی شوّرشگیّری و پروّژهی رابوونی عهره بی و، عیلمانییه تی ئهوروپی نزیک بووه و کهوتبوه ژیّر کارتیّکردنیان له لاییّکی ترهوه. ههر ئهو فاکته رانه بوون هو شمهندیی میّژوویییان لای حاجی ره خساند که شیعره کانی بکاته چه کی رابه رایه تی و ریّنماییکردنی گهلی کورد، که روّله کانی خوّیان ریّکخه ن و لهنیّو خوّیاندا ریّککه ون بوّ ئهوه ی تهقه لای سهربه خوّیی بده ن و ههموو بنه ما و فاکته ره کانی نه تهوایه تی له بارن بوّد دامه زراندنی سه ربه خوّیی کوردی خاوه ن سه روه ری و ده سه لات و خاوه ن به یداغ و ئارم.

ئەگەر بالاترو ديارتر نەبووبىت.

```
پەراويزەكان:
```

۱- دیوانی حاجی قادر کۆیی، لێکۆڵینهوهو لێکدانهوهی سهردار حهمید میران و کهریم شارهزا، ییداچوونهوهی مسعود محمد ۱۹۸۱، ۲۰۰۱ .

٢- في سبيل الواقعية، تاليف اليروفيسور اللافرتيسكي ١٩٧٤، ٢١٦، ٢٠٤، ٢٠٣.

٣- مجلة (الموقف الثقافي) العدد (٩) السنة الثانية ١٩٩٧ ، ل ٩٨ ، ٩٩

٤- ثوار مسلمون- محمد عمارة- ١٩٧٤ ، ل ١٥١ ،١٥٢، ١٥٣.

٥- ههمان سهرچاوهي پيشوو، ل ١٥١-١٥١.

٦- ديواني حاجي قادري كۆيى ل ٨٦، ٨٧، ٨٨.

۷- ههمان سهرچاوهی پیشوو، ل ۱٤٦.

۸ – ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۱۷.

۹-۱۱-۱۱-۱۲-۱۳ ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۰۷، ۱۶۶، ۲۳۳، ۲۶۰، ۲۲۱.

۱۵–۱۵ دیوانی حاجی قادری کۆپی ل ۲۱۳، ۲۱۱.

١٦-١٧ ديواني حاجي قادري كۆپي ل ١٩٥، ١٩٦.

۱۸ – كوردستان و كورد دكتور عبدالرحمن قاسملو ۱۹۷۳ ل، ٤٥، ٤٦.

۱۹ ههمان سهرچاوه ي پیشوو ل ٤٦.

۲۰ دیوانی حاجی قادری کۆپی ل ۹۲.

۲۱ - ديواني حاجي قادري كۆيى ل ۲٥٩.

۲۳ دیوانی حاجی قادری کویی ل ۲۳۲

۳۳ دیوانی حاجی قادری کۆیی ل ۲۳۰–۲۳۱.

۲۶ دیوانی حاجی قادری کۆیی ل ۸۱ – ۸۷.

۲۵ - دیوانی حاجی قادری کۆیی ل ۸۲.

۲۱ - ديواني حاجي قادري كۆيى ل ۸۷.

۲۷ - دیوانی حاجی قادری کۆیی ل ۹۱.

۲۸ - دیوانی حاجی قادری کۆیی ل ۱۷۹ - ۱۸۰.

۲۹ ديواني حاجي قادري كۆيى ل ۱۸۸.

۳۰–۳۱–۳۲–۳۳–۳۶ دیوانی حاجی قادری کۆپی ل ۱۸۹ ، ۱۸۹ ، ۱۸۱ ، ۱۸۲ ، ۲٤۷ ،

٣٦- ديواني حاجي قادري كۆيى ل ٢٦٠.

۳۷–۳۸ – ۲۰۹ دیوانی حاجی قادری کۆیی ل ۲۵۳ – ۲۱۶ – ۱۹۶.

دەڵێ: «پێویسته شیعر ههردهم مامۆستابێ، به لام لهسهر مرۆ پێویسته به خودی خوی دهرسی لێ وهربگری ههروهک ئهو حالهتهی له ژیاندا »(۲).

که شیعر لای شاعیر ببیته دهریا بق ئهوه ی خقشه ویسته که ی بق برفینی، ههرگیز نابی شیعر و شاعیر، ههروه ک خقی نابی شیعر و شاعیر، ههروه ک خقی ده لی: به م شیوه بی:

من شهیدای چاوی ئهستیرهی جوانم

له چاوی ئهودا شیعر فیربووم و پشکووت ژیانم

تەنيامە تەنيا... گيانم ناخەوي

هاتم شیعریّکم بوّت کرد به دهریا

تۆم بۆ برفێنێ

شاعیر لهسه رئه و ریچکه ی هه للی بژاردووه به رده وامه و ، سه ربه خویی شیعر ده پاریزی، ده یکاته چه کی خوراگری و هه لویستی جوامیرانه ، ئه وه تا چه کی شیعر له رووی ئه و که سه دا هه لده کیشی، که سیله و بی وه فایه و خوشه ویستییه که ی ته نیا سه رزاره کی و ره شوکییه و دیارده یه کی رووکه شه:

٣

ههرچهنده شینت و شهیدام بی هیندهی (شیرین)ت خوش ئهویم که تق شیرینت پیش خوت کوشت ئهی من شیعرت چون بو بلیم؟

له خەويكدا دويننى شەوي

ئەو شەھىدەى گۆرانىي دلدارى دەلىّ كۆ شىعرى قوباد بەھرەوەر

ئهم کۆ شیعرهی «قوباد بههرهوهر»ی شاعیر، زاده و بهرههمی (۲۹) سالهی شاعیره، که چهند شیعه حریشی له که چهند شیعه حریشی له (۱۹۷۱–۱۹۷۲) داناوه و دوا شیعه حریشی له (۲۰۰/۲/۱۰)دا داناوه. کوّمه له شیعه کهش به پنی میّرووی نووسینی شیعرهکان ریزبهند نهکراون و وادیاره له کوّتایی سالّی ۲۰۰۵دا چاپ کراون.

شاعیر کۆمەله شیعرهکه پیشکهش به و کهسانه دهکات که «بهبالای سولتانهکان ههلنادهن و سهربهخویی شیعر دهپاریزن».

لهم رووه وتراوه «ئهو شاعیرهی له بهردهرگای سوڵتان دهوهستێت دزه»، چونکه شیعر پیروّزهمهندیی خوّی ههیه. به تایبهتی له دهمی گهوره پیاوانهوه، ههروهک وتراوه: «یاقووت جوانه.. خوّی، له گهردنی نازداران جوانتره، ههروهها شیعری باش سیهرکهوتووه، به لام له دهمی خه لکی مهزنهوه ته پوشتره (۱) قوبادی به هرهوه ر له شیعریکی تایبهتدا ده لَیّ:

لێره شاعير

دەبى وەكو رەز بسووتى!

لێره شاعير

تەنيا مافى ئەوەي ھەيە

لەسەر پىلاوى دىوانى

ئاغايەكاندا ھەڭتووتىّ!

ئەو شاعیرەى ئەو مافەى ھەبى، تەنیا لەسەر پیلاوى ئاغایەكان ھەلتووتى و ئەو جۆرە مافەشى قبوول بى، ھەرگیز لە ریزى شاعیرانى رەسەندا نییەو، شاعیریكى پاشكۆو دەستەمۆیە، شیعرەكەشى رەنگدانەوەى كەسايەتىى خۆيەتى، ھەروەكو گۆتە

له خوام پرسى (چەند سەد ھەزار) شەھىدىكمان بى ھەوالە! فەرمووى: جارى ئەنجوومەنى ئاسايشى نىودەوللەتان سىەرى قالە

له شیعریّکی کاریکاتیّریدا جوّره رووبه رووبه وبه بیّ باکانه دهورووژیّنی، که حهقیقه تی واقیعی خاک و نیشتمان دهخاته به رده م داگیرکه ران و پیاوکوژان، کوردستان له عیراق جیاده کاته وه که تا چ راده یه که به شخوراو و سته مدیده یه و تیمه تیمه تیمه از به وانن، وه ک خوّی ده لیّ:

نه نانمان ههیه بیفرینن

نه نهوت تا بیسووتینن

با لەشكرى كوللە بەلىساو بى

نه ئازادى، نه نیشتمانیشمان ههیه

داگیری کهن!

ژیان باشتره له مردن

چونکه کوردستانی من

ههر که کوژران، تق دهکوژن!

ئهم شیعره رهنگدانهوهی ئهو واقیعهیه که شاعیر تنیدا ژیاوه «جیهانبینی و تنیروانینی شاعیر بق حهقیقه تهنجامی تنکه لبوونی راستهقینهی راسته وخق یان یه کگرتنی نیوان دل و عهقله کهی و دیارده گهوره کانی ژیانه »(۲).

ههروهکو کۆلردج دهڵێ: شاعیر دیمهنێکی تری کاریکاتێریمان نیشان دهدا، که ناکوٚکیی نێوان ئهمڕوٚ و دوێنێیه، که ههر لهگهڵ ڕاپهڕینی بههاری ساڵی (۱۹۹۱)هوه. دیوه دزێوهکه، دیوه تاوانباره دڕندهکه، بهرگی ئاشتی و دیموکراتی پوٚشی و، خوٚی خزانده ناو واقیعه نوێیهکه، دیوه پرشنگدار و شکوٚمهندهکهی خسته ژێر پێ و له بازاړی مهزاددا ههڕاجی کرد:

ئەو دەمانەنەى كەڵبەى زنجىر گۆشتى مەچەكيان دەخواردم دەيان قىژاند: ئىعتراف كە مەگەر گوێزيان بۆ دەژماردم ئەو كەڵبەنەى كرۆشتميان ئەمرۆش ھاتن بەگيانێكى پر لە ئاشتى و دىموكراسى لە (شێخەڵلا) فرۆشتميان!

ئهم بۆچوونهش تەعبىر كردنه له نامۆيى و هەسىتكردن به گەمارۆدانى رۆحى و دەروونى، تۆكچوونى پۆورە حەقىقىيەكانە و سىەرەوژۆركردنى شتە ماقووللەكانى بۆ ناماقوولايى بى پاساو، ئەم واقىيعه دەسىتكردە جەوھەرى مەسىەلەكەيە، ھەروەكو مەسىتكردنە بىلاردە بەروپى بەرجەسىتەى دەكات و دەلى «جەوھەرى ئەم قەيرانە... ھەستكردنە تا سەر ئۆسقان بە ئابلووقەدان، ئابلووقەدانىش بىرۆكەيەكى خودى نىيە خۆم دامهىنابى و وەھمىخكىش نىيە فەرمانى پى بدا، خۆى واقىعىكە گەلەكەم تىيدا دەژى و كاتى دەروونە گەمارۆ دراوەكەم دەدۆزمەۋە، لە ھەمان كاتدا، سايكۆلۆژىيەتى گەلەكەم دەدۆزمەۋە، لە ھەمان كاتدا، سايكۆلۆژىيەتى ئاوارەيى و ئۆشەكانى دەروونە و نائومىدى و رەتكردنەۋەى گەشبىنىيى مىدالانە و ئەۋەدى بە دوايانەۋە دىخ ديارى بىكات»(ئ).

لنرهدا خودی شاعیر تهوهری هۆشمهندی كۆمه لایهتییه، ههرچهنده تهعبیر له خوّی دهكات وهكو تاك، به لام له ههمان كاتدا تهعبیر له واقیعی گهلهكهی دهكات.

ریچکهی ناموّیی و نائومیّدی بهردهوامه، شاعیری خاوهن ماف، قوربانیدهر، ئاواره و دهربهدهر، خانهویّران و قوربهسهر، وا دهخاته بهرتیشکی رووناکی که ئیّش و ئازارهکانیان، وا بهرجهسته دهکات، به تهوژمتر و توندتربن، له ریّگهی دایهلوّگیّکی کورتبر و خهست و خوّل، سیفهتی (دروّزن)یان دهدریّته پالّ:

(وەكو سواڭكەر بەبەردەمى

ڤيلاكانمانا چەقيوە

ده لنی گوند و خانووه کانمان لنی تهپیوه) ئیوه ههمووتان دروزنن کهی کوردستان هی ئیوهیه؟ کهی رهش و رووت شههد و خوینی بهخشیوه؟

مـهحـمـوود دهرویدش -ی شـاعـیـری ئاوارهی دهرهوه و ناوهوهی نیـشـتـمـانه داگیرکراوهکهی به روونی حهقیقهتی ههردوو ئاوارهیی و ناموّیی دهردهبریّ، که دهلّی:

حنيني اليك.. اغتراب

ولقياك... منفى

أدق على كل باب

أنادى، وأسال كيفما

تصير النجوم تراب؟

وإته:

سۆزم بۆ تۆ... نامۆيىيە دىدارت... تاراوگەيە

له ههر دهرگایهک دهدهم

هاوار دهکهم و دهیرسم چوّن

ئەستىرە دەبنە خۆڵ؟

مهحموود دهرویش پلهی ههستکردنی به ئاوارهیی و نامویی دهربری، کاتی وتی:
«ئازار له تاراوگه و تاسهکان و چاوهروانکردنی روّژی گهرانهوهی پهیماندراو، شتیکه
پاساوی خوّی ههیه، شتیکی سروشتییه، به لام له خوّتدا پهناههنده بی، پاساوی نییه
و مهنتیقی تیدا نییه»(٥). دوا بهدوای شیعری (دروّزن)، له هه لبهستی (غهریبی)دا،
ئهمجارهیان تهعبیر له غهریبی و نامویی و ئاوارهییی نائومیدی خوّی دهکات، که وهک
نالی و حهبیبه، دوور له یهک، سهریان نایهوه، ههر بهم شیّوهیه، شیعر له غوربهتدا له

دایک دهبی دلبه ر دوور له شاعیر، شاعیر دوور له دلبه ر، دلّدارییه کی بیّ تاکام، ویّرای حهز و خوّشه ویستی، شاعیر خوّی ده خاته به رده م پلاری قه ده ر له و جیهانه ی که به غه ریبی سهیری ده کات و خوّی له به رده م واقیعه تفتوتاله که رووت ده کاته و ه تعییر له ناکامی و نائوم یّدی له به یه کگهیشتن ده کات و ده لیّ:

زۆر رووبارى شيعرم ليكدا دەريايەكى پەيدا نەكرد زۆر ئەستيرەى شيعرم ليكدا دونيايەكى پەيدا نەكرد وەك دوو غەريب لەو جيهانەى خۆى غەريبە بۆكوى رەوى دلدارى نالى و جەبىيە؟!

ئه و دوورکه و تنه و و دوورخستنه وهی شاعیر چ له ناو جه رگهی واقیعی گهل و چ له ناو خودی شاعیر پهیوه ندییه کهی به واقیعی خودی خوی، که به شیعر ته عبیریان لی ده کات بوونه ته پارچه پارچه بوونی پوخی و ئاوارهیییه کی هزری، سوورن له سه ده روونزانی بوچوونه کانی ده روون و ئالوگو په کان «به جوری شاعیره کان ده ستیان کردووه به پیخ فر شبوونی ئه شکه نجه می شه خسییان و ئه و هه ستانه ی و نبوون و نائو میدی و دووره په ریزی و گه مارودان تیاندا ده ورووژینی، یان ئه و هیدن نادیارانه ی که له توانایاندا نییه بویان وینا ده کات (۲).

شاعیر ههست به هیرز و توانای سروشت دهکات، که ئارهزووهکهی بینیته دی، به لام واقیعی بهرچاو ئارهزووی شاعیر پووچه ل دهکاته وه، بویه دهکه ویته حالهتی دوو دلی و نیگه رانی، هه لویستیکی چاوه روان نه کراو.

بەرەو بىركردنەوەو ھەنگاونانى چوون و نەچوون، خشىن و گەرانەوە بەرەو دواوە راپێچى دەكات:

ترس و سامی لوورهی بای شهو

ههوريكي تاريكي راونا

وهک پێچهیهک هێنای به پوووی مانگی دادا شهو تاریک بوو ترسی ئاشکرابوون نهما ئاخ ئهمجاره پێڵۅوی چاوی دهرگاکهتان داخراوه... مایکروٚفوٚنی تاریکی شهو چون ترپهی پێم دهکاته دهنگ و ئاژاوه خهڵکی وهکو کوٚترو چوٚلهکه ههڵنیشتوون کوٚڵن خوٚڵه، ههور بگری جی پێی

بخشم بق لات؟

بگەريمەوە بۆ دواوە

یه که می وا له قه له م ده دات که خستنه رووی ئه و رامانانه ن که شت له بیر کردنه وه ید ا ده یورووژین، نه ک وینه کردنی شت وه ک خوّی (V).

شهوی تاریکی پر ئەستیره مایهی خۆشهویستی دلدارانه، خیوهت و ئاسمانی دیدارهکانه:

شهو تاریکه به لام ئهستیرهی تیدایه بۆیه دلدار خوشی دهوی تاله مووی قژ چهند باریکه یادی شهم و شیرین و زینی تیدایه مهی تاله و مهستی تیدایه بویه غهمبار خوشی دهوی

شاعیر ههموو بوونهوهره دزیوو ناشیرینه کان جوان و خوشهویست ده کات، له ههر بوونه وه ریخدا دژایه تبیه کی شیرین و خوشی بو دینیته دی. ههستکردنی شاعیر به ئه نجام و هاودژی جوریکه له هه ستکردن به هوشمه ندی و «ههر جوریک و، جوریک له هوشمه ندیی و ههر خوریک و بخوریک له هوشمه ندیی هه ستی و په ی پیبردن و عاقلی و خهیالکردن هه لچوون، رهنگه له ئه زموونی جوانکاریدا رووبدات (۸).

ئەوەتا لە شىيعرى (يادى زستان)دا چەند جارىك وشەي شەو دووپات دەكاتەوە:

چۆلەكەى ھەڵنىشىتووى شەو، تەنھايى شەوە زەنگ، كوللەى شەويان لەخۆ لادا. لەم رووە (أ. أ. ريچاردز) دەڵێ: «وشلەى شلەو بەتاكى خلىقى لە بىلىروباوە و ويژدانە جىاجىاكانەوە لە دايك دەبێ، كە ژمارەى دەگاتە ژمارەى ئەو كەسانەى گوێبىستى دەبن، بوارى جىاوازى لە وەدەنگەوە ھاتن خەرىكە لە حاڵەتى وشلەى تاك سنووردار نەبێ، بەڵم ئەگەر وشلەكە لە رستەيەك داندرا ئەوا بێگومان جياوازىيەكە كەم دەبێ، خۆ ئەگەر لە رەوتێكى فراوانتر، لە پارچەيەكى تەواودا جياوازىيەكە لەوە زۆر كەمتر دەبێتەوە...»(٩).

وا دیاره (قوباد بههرهوهر) دوای بینیی لهزهت و خوّشی له ئافرهت، لهزهت له شهو

دەبىنى، كە دەبىت خەلوەت و پەناگا بى دىدار و ژوان. ئەم درككردنەى شاعىر دواى لەزەتى خۆشەويسىتى ئافرەت بە سىروشت، دەگەرىتەوە سىەر چالاكىيى عەقل، چونكە چوونە ناو ژيانى خەلك، بەتايبەتى ئافرەت وەكو دلبەر، خۆشەويسىت، بەو رىدگەيەى گرتوويەتى، كە نزىكترە لە شىنوازى راستەوخىق، لەوەى بچىتە ناو سىروشت. وەك لەھەلبەستى (مەگەر بەخەو بتبىنمەوە)دا دەلىن:

تۆ ھەنگاوى ... من دە ھەنگاو ھاتمە پىش لىت تۆ سىلاوى بەدوو پەنچە من سەد شىيعرم بەو كۆلانە وەركرد وەك شىت تۆ خەندەيەكى چاوبەسىتن من نەخشىەى پىكگەيشىتنى مەم و زىن و رۆمىۆو جۆلىت

> دراوسێكەمان زەماوەندو شايى ھەبوو كۆمەڵێ ژن بەچەپڵەوە بۆ ئەوێ چوون كەمێ خوارتر شيوەن ھەبوو ھاتنە دەرێ لە چەپڵەش ھەر نەكەوتبوون تومەز لانسيان وەرگرتبوو

ئاژەڵى كێوى رێ نەبوو جاران لەبەر قەزوان و بەروو جێ نەبوو بۆ ناپرسن چىيان لێھات ئەگەر ئەوان كەمێ مابن باشە ئێمە ھەر ماویشین!

شاعیر ناکۆکییهکانی نیّوان مروّق دهرده خا، که ههر خودی مروّقیشه بوّ خوّشی و ناخوّشی چهپله لیّدهدات و، ههر خوّشی پاریّزگاری سروشت به درهخت و ئاژهلیه وه گهشه پی دهکات و لهناویشی دهبات، یان بهدهستی ئهنقهست رووهگهشهکهی دهشیّ ویّنیّ. بوّیه ههر بوّ خوّشی چارهنووسی خوّی دهخاته بهردهم مهترسی، بوّیه شاعیر له جهنگیّکی خویّناویی دوورودیّژدا حهقیهتی پرسیار بکات و بلّی: «باشه ئیمه ههر ماویشین» ئهوا له کاتیّکا خودی مروّق رووبهرووی مهرگ و لهناوبردن و شیّواندنی سروشت بوّتهوه.

شاعیر له هه لبه ستی (خولیا) که بق گورانی ته رخانی کردووه، ده چیته ناو سروشت، رهگه زهکانی پر دهکات له سوّز و میهره بانی، وه که «چیا، سیّبه ر، ماسی، ده ریا، ده شت، خوّر، ئه ستیّره، مانگ، شه و، با، سروه، شوّره بی، ئه وه تا ده لیّ:

دهشت و چۆڵ و چیا، بۆ كێ راكهى دێم سێبهرى تۆمەو پێتەوه ئەلكێم یا هەر ماسىييەكەى جارى جارانم مەڕۆ هۆ دەريا، بێ تۆ دەخنكێم كە خۆرى تۆمەو خولگەت بەرنادەم ئەستێرەى تۆمەو كە بۆ تۆ ئەڕژێم سووتووى يادەكان تەنھا بۆ جارێ دەنێتەوە ياد، دەڵكو دامركێم

لەو كۆپله شيعرەى كە وەك نموونەيەك دەيخەمە بەرچاوى خوينەر، بە تەواوەتى ئەو ھەستە بەدى دەكەيىن كە تاچ رادەيەك شاعيىر تىكەل بە سىروشت بووە، كە

ئەختەر.. ئەو شاعيرەي سنوورى لاھووتى بەزاند

بيشهكي

بهرلهوهی بچینه ناو باسه که مان به پیویستی دهزانم له روانگهی پیره وکردنی میتودیکی رهخنهسازی پیشکهوتنخوازانه ئاوریک له سهردهمی (ئهختهر)ی شاعیر بدهینه و و رووناکی بخهینه سهر رابردوو و به نهمروی ببهستینه وه، مهبهستیش لهم بۆچۈۈنە لىكۆلىنەوەى مىزۋۈە نەك وەك گىرانەوە، بەلكو سىۋود ۋەرگرتن لەق مىزۋۈۋە، که گەرانەوە بۆ رابردووى ئەو كاتەو بەراوردكردنى لەگەڵ ئێستادا پێشكەوتن بێ بهرهو پیشهوه. ههرچهند سهردهمی تهخته رله بواری شیعردا سهردهمی شیعری كلاسيكي بووه و دەكرى وەك ئاغايەكى دەسترۆيشتووى دەوللەمەند بە نوپخوازى لە قەلەم بدەين و بەينچەوانەي موسلمانانى سەردەمى خۆي مرۆقنكى كراوه بووه و حهزی له خوشی و شادی دنیا کردووه، ینی وابوو که ناینی نیسلام ریگر نییه لهبهردهم لهزهتي دنيادا، كه ئاين بق ئهوه هاتووه خزمهتي مروَّف بكات، نهك تهنيا كارى مروّڤ ئەرە بى لە دنيادا گۆشەگىر بى و بەعەقلىّكى داخراو كار و رەفتار بكات، كه خوا له قورئاني ييروز بفهرموويّت (إنما المال والبنون زينة حياة الدنيا) ئەوسىامانەي مرۆف ھەيەتى كە نەبىتە ھۆي خۆشگوزەرانى و رابواردنى خۆشى و بهزم و شادی بر چیپه؟ خهلیفه عومهری کوری خهتاب ده لیّت: «سامان له خزمهتی مرۆقدايە نەك مرۆف لە خزمەتى ساماندا». ئاينى ئىسلامىش رێگەى بە موسلمانان داوه ههر تهنیا ئاینی نهبن، به لکو دنیاییش بن و خویان دهزانن چون کاروباری دنیا بهريّوه دهبهن، وهك پيغهمبهر (د.خ) دهفهرموويّت «إنكم أعلم بشؤون دنياكم» واته ئيّوه له كاروبارى دنياى خوّتان شارهزاترن. جا كهوابيّ ئاغايهكى دهولهمهندى وهكو ئەمىن ئاغاى - ئەختەر - سامانىكى باشى لەبەردەست بى، بۆ خىزمەتى خىزى و خه لکی یی نه کات؟ بق دیوه خانه که ی نه کاته مه لبه ندی ئه ده ب و هونه ر ، که شاعیران و تێکهڵبوونی گیانی شاعیره لهگهڵ گیانی پر زیندهگی و ترپهی دڵی سروشت. ئهو خولیا و خهیاڵه شاعیرییانهی (قوباد بههرهوهر)ی شاعیر، پهیوهندییهکی توندوتوّلیان لهگهڵ ڕواڵهتهکان و ڕهگهزهکانی سروشت ههیه، که توانیویهتی زیرهکانه بیانجووڵێنێ و ههستی پێ ببهخشێ، «سروشتیش چیتر شتهکان و بابهتهکان نییه، بهڵکو بوونهته ڕهمز و وشه و وێنه»(۱۰۰). شاعیریش توانیویهتی رهگهز و توخمهکانی سروشت دهستنیشان بکات، لهگهڵیاندا ههڵسوکهوت بکات، سیفهتی مروّقیان پێ ببهخشێ که ئاوری لێ بدهنهوه، مادامهکی چارهنووسی خوّی بهوانهوه گرێداوه.

«ئهگهر شاعیران دهستنیشانی سروشت بکهن و پری بکهن یان رهگهزهکانی له خوّر و مانگ و ئاسمان و زهوی و دهریا و رووبار و دار و درهختدا به سوّز و ویژدان و ههستهکان پری بکهن، لهبهرئهوهیه که دهیانهوی بچنه ناو گیانی ناوخوّی گشت گهردوون، نهو روّحهی له ژیر چاوهکانی نهواندا چهند شیّوهیهکی جیا دهرهخسیّنیّ»(۱۱).

پەراويۆزەكان:

- ١- الرسالة العذراء (ضمن رسائل البلغاء) تحقيق محمد كرد على- مصر، ١٩٥٤، ل ٢٤٢.
- ٢- الإنعكاس والفعل دياليكتيك الواقيعية في الإبداع الأدبي. هورست ريديكر تعريب: فؤاد مرعي
 دار الجماهير دمشق دار الفارابي: بيروت، ل ٣٦.
- ٣- الشعر بين الواقع والإبداع. صبيح ناجي القصاب، وزارة الثقافية والإعلام، ١٩٧٩ دار النشر ل ٨٨-٨٣.
- ٤- الشعر الفلسطيني الحديث. خالد علي مصطفى -وزارة الثقافة والفنون- دار الحرية للطباعة،
 ١٧٧٧.
 - ٥- ههمان سهرچاوهي پيشوو (شيء عن الوطن ل ٢٣١ و (الأعمال الكاملة)، ل ٢٦١.
 - ۲- ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱۸-۱۱۹.
 - ٧- دراسات في الأدب العربي. ترجمة د إحسان عباس وآخرين، ل ١٧٤.
 - ٨- النقد الفني: جيروم سولينز: ترجمة د. فؤاد زكريا، ل ٨٧.
 - ٩-مباديء النقد الأدبي .أ. أ. ريتشارد، ل ٤٦.
 - ١٠- مقدمة الشعر العربي. أدونيس، ٤٩-٥٠.
 - ١١- في المقدمة الأدبي، د. شوقي ضيف، ل ١٥٠

هونهرماندان لیّی کوببنه و و له ههماو لایه کی کوردستاندا رووی تیّ بکهن، له شاره که ی کویه دا بزاقیّکی هونه ری بخولقیّنی که له سهرده می خویّدا بیّ ویّنه بیّ بوّ سالماندنی ئه و بوّچوونه مان په نا ده به نه به رنووسینیّکی نووسه و و رهخنه گر (ئازاد عهبدولواحید) که لهم رووه و دهلیّ: « - ئهخته ر - ئینسانیّکی دلّته و و زهوقانی بووه، ههموو ئیّواران به ئاههنگ و گورانی وتن - له گردی ریّزه توان - ئیّوارانی به سهر بردووه ... وه که ده گیرنه و ۱۲۰ که س تهنیا کاری کورسیان له لایهن ئهخته رهوه پیّ سییّرراوه ... تهنانه ت وه کو کاریّکی - رهسمی - ئهرکی به خیّوکردنی گشتیانی خستووه ئهستوی خوّیه وه ...

- ئەختەر ئاوازى تەرزى بۆ زۆربەي ھۆنراوەكانى خۆى داناوە^(١).

لێرەدا دەپرسىم بۆچى ئاغايەكى دىكەى خاوەن ديوەخانى دىكە لەو سەردەمەوە، لە دواى ئەويشىدا وەك ئەختەر دەرنەكەوت، واتە وەكو ئەختەر نەبووە كەسىايەتىيەكى ھەلاوێردراو، بۆچى؟ چونكە «چەند چوارچێوەيەكى كۆمەلايەتى ديارىكراو ھەيە كە پێـويسـتـه ھەبن بۆ ئەوەى بىـرێك بلاو ببێـتـەوە، ئەگـەر نەبوون ناكرێ ئەم بىـرە بلاوبێـتەوە، دەكرێ خودى پێـڕەوكراوەكە لە بارودۆخى سـەرھەلدانى كەسىايەتىي ھەلاوێردراو لە ژينگەيەكدا پراكتيزە بكرێ، پاكتاوكردنى، يان لابردنى لەلايەن خودى ئەم ژينگەيەوە، چونكە وا لە قەلەم دەدرێ كە لەھێلىي گشـتىيى باو لايداوە»(۲).

بق زیاتر روونکردنه وهی هقکاره کانی ده رکه وتنی ئهخته روه که شاعیر و هونه رمه ند و مرققیّکی دلّته رو زهوقانی ئاماژه به چهند خالیّک ده کهین.

- ۱- ئەختەر وەكو دياردەيەكى سەردەمى خۆى، وەكو موسللمانىكى عەقل كراوەى
 دنيايى، ھەرچەندە لە بوارى شىعردا وەك شاعيرانى سەردەمى خۆى شاعيرىكى
 كلاسىكى بووە، بەلام بەكردەوە نوپخواز بووە.
- ۲- حاجی به کراغای باوکی شاعیر بووه و نازناوی (قاصد) بووه، ژینگهی مالهوه
 کارتێکردنی راسته وخوٚی له سهر شاعیر هه بووه.
- ۳- كۆيەى ئەو سەردەمە، مەللبەندى رۆشنبيرى و زانست و هونەر و زانيارى بووه.
 زاناى ئاينى ناودارى لى هەلكەوتووە وەك (مەلا عەبدوللاى جەلى زادە) كە
 (حاجى قادرى كۆيى) لە شىعر نامەيەكدا پنى دەلى:

ههروهها شاعیرانی ناوداری کورد له ههموو لایهکهوه بو خویدن و ژیان روویان لهو شاره کردووه، وهک حاجی قادری کویی و کهیفی جوانرویی و شیخ رهزای تالهبانی و ... تاد

3 – كۆيە شار بووە، كە دەلْيِّين شار ماناى ئەوەيە كە جۆرەھا پيشەسازى تيدابووە، شارەكە لە ھەموو بواريكەوە خۆى ژياندووە، بەدەگمەن پيويستى بە كالآى دەرەوە ھەبووە. جگە لەبوونى كشتوكال لە دەرەوەى شاردا كە بەباغ و بيستان دەورە درابوو، حاجى قادرى كۆيى جوانى بۆچۈوە لەشيعرنامەيەكىدا كە لە ئەستەمبۆلەوە بۆ (ئەختەر)ى ناردووە، باسى رابواردنى خۆى لەگەلىدا دەكات و دەلىّى:

ئهی موحهمهد وهی (أمین الدوله) ئیمرو کویی تو جهنه تیکه کهوته دوره ههرچی لیی دوورکهوتهوه مصوده تیکه دهربهدهر کسردهی ولاتی غسوربه تم بهنده یادی ئاسستان بوسی ئهتوی کسرد هاتهوه چونکه توحفه لازمه ههر کهس له غوربه تبیتهوه بهم دوو فهرده من قهضای سهد کونه توحفهم کردهوه قاوهچی بهزمی ئهتوی دونیایه سینی ئاسسمان ئافتابی زهرفه فنجانی مههه، قاوهی شهوه ئهوشه بو ههر کهسی دنیا بکاته روژی روون ئهو له خیطهی عومری ئهو عهنتایه دهربانی خهوه (۱)

٥- كۆمەڵگەى ئەو سىەردەمە، بە تايبەتى ھى كۆيە لە ئۆستا لە رووى ھەندى مەسەلە كە لە دواييدا لۆيى دەدوۆيى كراوەتر بووە، رۆگەى بە شاعير داوە بە جۆرۆك بجووڵۆتەوە كە شەرع و دابونەرىت رۆگەى پۆدابى و. شاعيرىش دەشۆت سىنوور ببەزۆنى.

۲- پلهوپایهی ئهمین ئاغا دەستووری پیداوه که مرۆقیکی بویری چاونهترس بی،
 یارمهتی ههژار و لیقهوماوان بدا.

۷- به حوکمی ئهوهی جگه له زمانی کوردی (تورکی و عهرهبی و فارسی) زانیوه، خویّندهوار و روّشنبیریّکی باش بووه، له ریّگهی خویّندنهوهدا شارهزای زانست و هونهری ئهو سهردهمه بووه، ههروهها حهز کردنی له خویّندن ئهوهنده سهری کردووه که به خویّندن له کوّیهدا تینووی نهشکاوه، به لکو «لهگهل ئهسعهد ئاغای برای دهچنه بهغدا له لای (مه لا تههای دیّمههلانی) دهرس دهخویّن» (3).

۸- ئەختەر لە سەردەمىيكدا ژياوە كە چاكسازىكى كۆمەلايەتى بىر روونى وەكو مەدھەت پاشا (۱۸۲۰–۱۸۸۳) والى بەغدا بووە، چەند كارى چاكسازانەى ئەنجامداوە، ھەلبەتە كارەكانى رەنگدانەوەيان لەسەر خەلكى عيراق و كوردستان ھەببووە، ھەروەھا ژيانى پياوانى بزاقى رۆشنكارى لە جيهانى ئيسلامى و عەرەبىدا وەكو جەمالەددىنى ئەفغانى و شىخ محەمەد عەبدە و عەبدولرەحمانى كەواكبى و هى تر كە ئەوانە لە سەردەمى عوسمانىدا درى نەزانى و سىستمى دەرەبەگايەتى و دىكتاتۆرى بوون و رىگەى راستيان نىشانى خەلك داوە و بەرەو جېهانى شارستانى و عەقلىيەتى كراوە و رووناكبىرى دەستيان گرتوون.

۹- بۆمان روون دەبێتەوە كە فاكتەرى ئابوورى و كۆمەلايەتى و شاعيريەتێكى تەر و ناسكە(ختەر)يان پالناوە كە دەرگە بۆ ھونەر والا كات و بە عەقلىييەتێكى نوێخوازانەى والاوە بايەخ بە گۆرانى و بەستە و مەقام و مۆسىيقا بدات. ھەرچەندە كە خۆى ئوستادى مەقامات بووە و ئاوازى بۆ شىيعرەكانى خۆى داناوە، بەلام ھىچ بە دوورى نازانم كە دەنگێكى بە سىۆزى ھەبێ، چونكە ئەومى ئاواز دادەنێ و دەيەوێ بەرامبەرەكەى فێرى ئاوازەكە بكات، بە دەنگ جۆرى ئاوازدكە دەردەر تت.

۱۰ – کۆیه ئەو شارە بووە كە موسلامان و مەسىمى و جوو پێكەوە تێیدا ژیاون، بە شێوەیەكى گشتى چەوساندنەوەى ئاینى تێدا ڕوو نەداوە، مەگەر لەلایەن كەسانى دواكــەوتوو نەزانەوە كـارى نارەوا كـرابێ، بۆیە بە دوورى نازانم كــه جگە لە مـوســلـمـانان ئەو (۲٤) كـەســەى كـارى (كۆرس)یان لەلایەن ئەخــتـەرەوە پێ سـپــێردرابوو، مـەسـیـحى و جـوولەكەشـیان تێدابێ، بە تایبەتى مـەسـیـحى كە گۆرانیبیێژى هونەرمەندیان لێ هەلٚكەوتووە.

ئەختەرى دياردە

كه لهم نووسينهدا ئهمين ئاغا- ئهختهر- له ئاغاكان و دهولهمهنداني سهردهمي خۆي حيادهكەينەۋە، يە كەستكى نوپخوازى دنيايى لە قەلەم دەدەين، كە ير موي يە گۆرانى و مۆسىقا داوه و جۆره بزاف و چالاكىيەكى بەرچاوى لە بوارى ئەو ھونەرەدا خوڵقاندووه، شتێک نيپه کارێکي خورسک بێ، يان فاکتهري بنهرهتي ئهو دياردهيه تهنیا له جهستهی ئهختهردا چهکهرهی کردیی و هیچ فاکتهریکی دهرهوهی بهسهرهوه نهبيّ، ئيّـمـه لهو حالهتهدا دهبيّ لهو باوهرهدا بين كـه مـروّڤ هـهرگـيـز له ژينگه جِياناكريتهوه، زورجار مروِّف لهگهڵ واقيعي كوِّمهڵگهيهكهيدا دهكهويته ململانيّ، به لام ئه و وزه و توانایه ی نیپه ئاره زووه کانی بینیته جی، بویه کول دهدا و دووره يەرىز دەوسىتى، جا ئەگەر بەدىدىكى ئاركىۆلۆرى بچىنە بنجوبنەوانى ئەو سەردەمە بۆمان دەردەكەوى كە كۆيە شارىكى كراوە بووەو كاروان سەرا بووە، خانوو و بالهخانه و بازاری گهوره و مـزگهوتی زوری بهخـووه دیوه، له شـارهکانی تری كوردستاني گهورهدا جگه له شاعير و قوتابياني خويندن هونهرمهند و گۆرانيبيّر ا روويان تيّ كردووه، به تايبهتي ديوه خانه والآ و رازاوه كهي ئه خته ر، كهواته جگه له فاكتەرى خودى، فاكتەرى بابەتى لە كۆمەلگەي كراوەي كۆپەدا دەورىكى سەرەكى لە دروستكردني ئهو دياردهيه بينيوه، شاعير سهربهخوّيي خوّى ياراستووه، باوهري به خوى بووه كه ئه و عهقل و بيروه وشهى ههيهتى شياوى ئهوهن كه چون مامه لله لهگهل هونه ربكات و ديوه خانه كه ي ي برازينيته وه، دل و دهرووني دانيشتوو و گوێگران بێنێته جوٚش و خروٚش، ئيسلامي ئهو سهردهمه گهلێ کراوهتر بووه لهو سەردەمەي ئىسىتا كە ھەندى ئىسىلامى سىياسى سىەلەفى و ئوسوولى بانگەشەي بۆ دەكەن، «دەبى خوينەر بزانى كە ئىسلام قەوارەيەكى جەوھەرى نىپە بە دريْژايى مير وو ناگۆرێ، خوى قەوارەيەكى ئەبەدى و ئەزەلى نىپە كە ھىچ شىتى كارى تى نه کات و کار بکاته سه رههموو شتیک وه کو خه لکی موسلمان خهیال ده کهن $(^{\circ})$. ئيسلام كلاسيكي سهردهمي ئەختەر - بەكرانەوەو والأكردنى هزرى عەقلى ئاست بالا، بايهخداني زۆرى به ئەزموونى رۆحيى سۆفيزم جيا دەكريتەوە كە ئەمە ھەمووى سەبارەت بە ئىسلامى ھاوچەرخ كۆتايى ھات.

ليّرهدا بقم ههيه بلّيم تُهكهر (تُهختهر) مروّڤيكي خاوهن هزر و بههره نهبوايه دیوه خانه که ی تهنیا بق میوانداری و چاو و قاوه خواردنه وه با، نه ک کوری ئه ده ب و هونه رو ئاههنگ و گۆرانى تەنانەت له پانتايپيهكى كراوه و بەرفراوانيشدا، بۆيە دەيرسىين «لەبەرچى لە يېشىلەۋە بوون بە بەريرسىي ھزرى دراۋە نەك بە بەريرسىي ئاكارى، به لكو تهنانهت روحيش له واقيعدا رزگاربوون ناكري ببي ئهگهر هەڵوەشانەوەيەكى ريشەيى ھەر نەتەوەيەك، يان تايەفەكى ئاينى نەكەين لە يێناو تَيْكَه يشتن و هه لسه نگاندنه وهي سه رله نوي. ياشان له ييناو لاداني ئه وهي كه تييدا دەست نادات هیشتنهوهی ئهو رهگهزه ئیجابییانهی که دهکری له بنیاتی نویدا به کاربه پنرین، لهبهرئه ره ده لیم که ئیستا پیشه کی بو پراکتیزه کردنی رهخنهی میّژوویی زبانی و سیمیائی (ده لالی) و نهنثروّیوّلوّژییه لهسه ر کولتوور «^(۱) هه ر لهم روانگەيەوە ئێمە لە چوارچێوەي لێكدانەوەي مێژووي ئەو سەردەمە كار و رەفتار و زهنیپهتی (ئەختەر) دەستنیشان دەكەين. كە ئەو حەلە ئەو كۆت و پیوەندەي كە ئيستا به ناوي ئيسلامهوه بهسهر مروّقي كورددا دهيسهيينن نهبووه كه له ژير پەردەي (من تمنطق فىقىد تزندق) ئەوەي پەناباتە بەر لۆژىك دەبىت دەندىق يىرەو دهکری و سهربهخویی و ئازادی مروّف خهفه دهکرین و خوشی و شادی دنیای لیّ زەوت دەكەن، بەلام ئەختەرى شاعير لەو ئاقارە نزيك نەبووەتەوە كە گيرۆدەى ئەو ريبازه دواكهوتووه بي كه ئاين تهنيا ههر بو ئاينه و چيتر نا و پشتكردنه دنياي خوّشی و کامهرانی و رابواردن و ئاههنگگیران له ژیانی مروّقدا نیشانه و جهوههری ديندارييه. هـ هروهكو جه لالهدديني رؤمي ده لني: «مرؤف بناغهي بوونه، هه رحييه كه كه خوا دروستى كردبى بق خزمەتى مرققه، ئاين بق ئەوە ھاتووە كە خزمەتى مرقف بكات، نـهك مـرۆڤ بۆ خـزمــهتى دين...»(٧) لهم روانگهيهوه ئهو رێچكهى ئهخـتـهر له ژیانیدا که هه لیبژاردووه به ریچکهیه کی باشی داناوه و خزمه تی خوی و دهورویهری ييّ كردووه، بايه خيّكي به مهسه لهيه كي گرينگ داوه كه شيعر و هونه ره، كه هەردووكىيان وەك دوو ئەلقەي بەيەكەوە بەستراون لىك جىيانابنەوە. ھەر كارىكى مرۆڤیش که زیانی بو روڵهکانی گهلهکهی و بیروباوهری ئاینی نهبی، ئهوه لای خوا باشه و پهسنده، ههروهکو له فهرموودهی پیرۆزدا هاتووه «کل مایراه المؤمنون حسناً

فهو عند الله حسن» (۱) واته ههر شتی که ئیمانداران به باشی دهبین لای خوداش باشه. که واته ئه و میر شوه که ئهخته و تیدا ژیاوه، به میر ژووی ئاینی ئیسلام له و سه و دهدری که ده لاله ته بیشکه و تن ده کات و له ئیستادا کراوه تر بووه و تهیمانی دوگماتیزمی به لاوه ناوه، وه کو مروّقیکی دنیا خواز رهفتاری کردووه، بی ئه وه ی له کروّکی ئاین لا بدات.

ئەختەر و سنوور بەزاندنى لاھووت

ئەختەر وەك مرۆۋىك و ئاغايەكى خاوەن دىوەخان و دەسەلات، سەربەخۆپى خۆي ياراستبوو، مەبەستىش «ليرەدا له سەربەخۆيى خودى بەشەرىيە كە واي ليهاتووه رەوشت و ریساکانی رەفتار و ریکخستنی کۆمەلگە لەسەر بەرپرسیی تایبەتی خوی گەلاللە دەكات، ياسادانان بۆتە مەسەلەيەكى رووتى بەشەرى»^(٩) لە دىدى ئەو سهربه خوّییه و ئازادییهی ئه ختهری شاعیر به خوّی رهوا بینیوه، عهقلّی له لاهووتی كۆنى دۆگىماتى دەرباز كردووه، لەگەل شارسىتانى و ژيارى گەردوونى خۆي گونجاندووه، سنووری ئهو شته باوه پیرۆزانهی که هیلی سووریان بو کیشاوه، بهزاندووه. تهنانهت كولتوور و ساماني نهتهوايهتي كه به شتيكي رهها وهك بليني خەتىكى راست و رەوانە لە مىشكى خەلكى سادە و نەزان چەسىپاوە كە قابىلى گــۆران نین، بهگــژیان داهاتووه و لهگــهڵ رهوتی پێـشکهوتن هـهنگاوی ههڵێناوه و بهجۆرى رەفتارى كردووه كه لهگەل سەردەمى خۆى ناكۆك نەبى. كە بايەخى بە دنيای شادی داوه، مانای ئهوه نهبووه له ژیاندا تووشی ئیش و ئازار و دوورخستنهوه له زیدی خوی نهبووه، به لام له رووی مامه لهکردنی لهگه ل کاروباری دنيادا به شينوهيه كى عهقلانى هه لسوكه وتى كردووه، چونكه «ئيسلام ئاينيكى عەقلىيە وەك شىخ محەمەد عەبدە لە رووى ئاكارى و فەلسەفىيەوە لىنى دەدوى. ئەگەر مەسىەلەكە ئاوابىخ- كەواتە- دژايەتىي زانسىت ناكات، پىشىكەوتن رەت ناكاتەوە و گۆران توورنادات. بگره دەكرى بېيتە بناغەيەكى رۆحى و ئاكارىي ژيانى نوى $^{(1)}$.

که ئهخته ر رووی کردووهته حیهانی هونه ربه شیعر و موّسیقا و گوّرانییه وه به سداری کردووه له نویّکردنه وه و بیرکردنه وه له مهرجهکانی لاهووتی بوّ ئهوهی ئیسلام له وهزیفهکانی سیاسی و کوّمه لایهتی و زانستی بهکاربیّ، نهک ههرچی

وتراوه به میشکیکی داخراو وهریگیری و خزمهتی رهوتی پیشکهوتن و شارستانی نه کات. «که زانستی لاهووت ینوه ندی به زهوی و گیروگرفته به رچاوه کانی مروقه وه ههیه، تهنیا چهند روانینیک بی له کاروباری خواوهندی، یان له ئاسمان»(۱۱) ههر بۆیە له شیعرهکانیدا ئەو خەتە سوورەي بەزاندووە كە كەلەپوورى مىللى بۆ ھەندى شتی کیشاوه که ناکری بهجوریکی تر باس بکرین و پیروزمهندی بدری بهوهی که ييرۆز نييه. شاعير به حوكمي ئەوەي يەنا دەباتە بەر خەياڵ و وێنەكێشانى لە ئاسا بهدەر، دەشىنت ئەو سىنوورەي كە قەدەغەيە لىنى تىنيەرى، بىبەزىنى ھەروەكو گوتراوە: «ئەوەي بۆ شاعير دەشنى بۆ ھيتر ناشنى»، ھەروەھا «مرۆف تەنيا بە عەقلەوە ناژى، به لکو به فه ر و پری خهیال و سه رکیشی و فراوانی داهینانه کهی، ئیمه تیبینی ئهوه دەكەين كە زانستە كۆمەلايەتى و سىاسىيەكان بە گشتى قبووليان نىيە و ئامادەنىن عـ قلّ و خـه يال وا له قـه لهم بدهن كـه دوو شـتى به يهكـه وه بهسـتراون، يان دهكري هەردووكيان يێكەوە له ئارادابن، بەڵكو دوو شتى هاودژن، يان ناكۆكن، واتە يەكيان ئەوى تر رەت دەكاتەوە...»(۱۲) ھەر لەم روانگەيەوە ئەختەر جلەوى خەيال بەرەللا دهكات و عهقل به لاوه دهني و سنووري ههندي شتى پيرۆز كه لاهووت به شتيكى رههایان تیدهگات دهبهزیننی و خوی له مهسهلهیهک دهدات که مهسهلهی پیروزمهندییه «ئەم مەسەلەيەش- مەسەلەي داكشانى پيرۆزمەندى- ئۆستا بەگژداھاتنۆكى گەورەيە سهبارهت به هزري ئيسلامي، به لكو دهكهويتهوه بازنهي موسته حيل كهوا بيري لي بکریّتهوه. مانای ئهوهیه تهنانهت ئیّمه ناویّرین بیخهینه روو»^(۱۳) کهچی ئهختهر بويّرانه خوّى ليّداوه و له قالبيكي شيعريدا دهري بريوه. وهكو شيّخي سهنعان كه عيشقى كچيكى مەسيحى له دينى وەرگەراند، رەفتار لەگەڵ جوانى و شۆخ و شەنگى يار، يان ئەو نازدارەي بەخەيال وينەي كيشاوە، دەكات.

بۆ سەلماندنى بۆچوونەكانمان، چەند نموونەيەكى شيعرى ئەختەر دەھێنينەوە، كە لە چوارچێوەى زەمەنى خۆيدا چ چۆرە بوێرييەكى نواندووە، چۆن پەنا دەباتە بەر خەيالى وێنەكێشانى داھێنان: «لە ھۆنراوەى دەخىلت بم»دا دەڵێ:

دهخیلت بم له عوشاقت مهرهنجه دلّ و دینم فیدای نُهم لار و لهنجه (۱٤)

دڵ و دین دوو شتی لێک جیان، مادی و مهعنهوین، دڵ مهڵبهندی ڕاز و نیازه، پێشکهشکردنهکهی شتێکی درکهیییه و پێشکهشکردنهکه ههڵوێستێکی به سوٚزی شاعیره که دهینوێنی و دینیش مهسهلهیهکی خوٚرسکییه و مهعنهوییه که پێشکهش ناکرێ، به لام شاعیر سنوورهکه دهبهزێنێ و خوشهویستی دڵبهر ئهوهنده سهری کردووه که شاعیر عهقڵی له دهست داوه، که عهقڵیشی له دهست دا، دڵ، دینی نامێنی و بێ هوٚش دهبێ، کێ ئهمروٚ دهتوانێ به خوشهویستهکهی بڵێ دڵ و دینم به قوربانی لار و لهنجهکهت بێ، ئهوه له کاتێکدا دهربرینی خوازهش رێگهی پێ نادرێ و گومرگی زوری پر مهترسی لهسهر دانراوه.

له كۆتايى شيعرەكەدا دەڵێ:

تهماشاکه سهراپا -ماهم- ئهختهر ههمووی عیشوه و فریب و ناز و غهنجه(۱۵)

شاعیرهونهری خواستنهوه (إستعاره)ی به کارهیّناوه که کچه نازداره کهی به (مانگ) چواندووه، مانگیش خوّلقاویّکی خواوهندییه و ناکریّ جوانی و گهشانهوهی به کچیّک بچویّنریّ، ئهوهش دیسانهوه سنوور بهزاندنی پیروّزمهندییه له روانگهی لاهووتهوه.

له شیعری «له سینهی ئیجاد بوو…»دا دهڵێ:

له سینهی ئیجاد بوو دوو بهی قصوبه کاوس و که کاوس کاوس و که کاوس و کاو

شاعیر وهسفی مهمکی یارهکهی دهکات، زوّر هونهرمهندانه ویّنهی بوّ دهکیّشیّ، که دوو بههیّی تازه سهریان هه لداوه نالیّ وهکو فوّلکلوّری کوردی دهلیّ:

تازهی داناوه بناغه ی مهمکی داخوازیم لیّکرد له خوّی و دایکی

ليُكچوواندنى دوو مەمك به دوو بههيّى تازه ئيجاد، خواستنهوهيهكى روون و

ئاشكرایه. شاعیر ههر به و وهسفه شناوهستی، به لکو سهرگوی مهمکه کان پیرزومه ندییه کی وایان پی دهبه خشی که شکوداربن و دهیانکاته گومه زی تاجی کهی کاوس و کهی خه سره و، ههر به مه شلی ناگه پی، به لکو عاشقانی ئه و نازداره ئاگادار ده کات که نه که نه که نه ده نه دهن وه کی چون ناکری دهست بو هه ردو و گومه زی تاجی پاشاکان به رن و مایه ی مهترسییه، هه رئاواش ناکری لیّیان نزیک به رنه وه، به لکو با بو جوانی وه که نیشانه بمینن و سه رچاوه ی سرووش و ئیلهامی شاعیران بن.

شاعیر به تاسه وه ئارهزوو ده کات ئه گهر به نه پنیش بی دهست بق به هینیه کان ببات، به لام وه ک خقی ده لی:

لهپهنهان دهستم برد بۆبهی ماران گاز بووم ترسام لهحهی باخهوان بانگ ئهکانه کهی ئیسره باغی شای مارانه(۱۷)

هەڵبەت ئەوەى ماران گاز بى، لەمار دەترسىن، لەوەش زیاتر بەھىنىيەكە ئەوەندە پەرژین قایم و پلەوپایە بلندە، كە باخەوانەكەى كەسىنكى ئاسایى نییە كە زەڧەرى پى بېرىت، بەلكو كاوس وكەى خەسىرەوى شاھەنشايە، بۆيە پەنا بۆ ئەو دەبات كە باغى مەمكەكە، باغى شاى مارانە و مردنى بە دواوەيە ھەر كەسىي پى بنىتە باغەكە.

که ئهخته ردیته سه روهسفی خالفی ئه و شوخ و شهنگه، وهک هه رشاعیریکی تر، به حهبه ش و شهوی تاریکی ناچووینی، به لکو مورکیکی پیروزی پی دهبه خشی و دهلت:

خاڵی رەشی سەر روومەتی (حـجــر الأســود) خــۆيـەتی هـــەرچــی بــکــا زیــارەتــی له مـــەرتـەبەی شـــههـیـــدانه(۱۸)

بەپێى دابونەرىتى ئىسىلامى ئەمرۆ چوواندنى خاڵى سەر روومەتى كچێكى نازدار بە بەردە رەشى كەعبە، كە ھەر لە سەردەمى جاھلىيەوە پيرۆز بووەو تا ئێستا بە

پیرۆزی و له شویننیکی پیرۆزدا ماوهتهوه، سنوور بهزاندنی لاهووتیه و به کوفر و له ئاین لادان له قهلهم دهدری، ئهوه له کاتیکدا بهرجهسته کردنی خالهکه به بهرده رهشی که عبه خواستنهوهیه کی روونی ئاشکرایه و ههردووکیان ئهوهنده پیرۆزن و له شویننیکی پیرۆزدان، به لام سهردانی خالهکه چ به دهست لیدانی، یان ماچکردنی کاریکی ئهوهنده سانا نییه که ههر کهسنی ویستی به ئارهزووی خوی بگاته ئامانج، به لکو قوربانیی گهرهکه، که عاشقی شهیدا دهبی له پیناویدا خوین بریژی، ئهو کهسهی بویری کاریکی وا بکات دهچیته خانهی شهیدانی ریگهی ئه شین و خوشه ویستی.

له شیعری (ئەمان ساقى)دا دەڵێ:

فیدای چاوی سیاهت بوو، که هوّشم بوو ئهویشم چوو بهتاراجی نیگاهت چوو، ئهگهر عهقله و ئهگهر دینه(۱۹)

که شاعیر له حالهتی هۆشیاریدایه، چاوی به چاوه رهشهکهی ئاودیر دهکهوی، که کچیکی شوخ و شهنگه و کاردهکاته سهر ئهو عهشته به جوشهی به دل و دهروونیدایه، هوشی لهبهر خوی نامینی که قوربانی چاوه رهشهکه بووه، ههر چ له عهقل و دین ههیبوو ههموی بهتالان دهچی، له پیناوی چاویکی رهشدا شاعیر لاهووت پیشیل دهکات و دینهکهی به تالان دهچی، که یارهکهی لیی دوور دهکهویتهوه به گوناهیکی گهورهی تی دهگات. ئهگهر عاشقی ئهوهنده شیت و شهیدای کردبی، تا رادهی ریسوایی بوون وهکو خوی دلی:

مهکهن لۆمهم له ریسوایی رهفیقان که عهقل و عاشقی لیّکتر جودایه(۲۰)

شاعیر وهکو مهجنوونهکهی لهیلا لهبهر تهوژمی عهشقی پیرۆزی ئهو عهقلهی ههیهتی له دهستی دهدات. ههیهتی له دهستی دهدا، که مرۆقیش عهقلی رۆیی، دینیش له دهست دهدات. بهرانبهرهکهشی ئهوهنده بی ویژدانه بهزهیی بهو عاشقه دل سووتاوه نایهتهوه، تهنانهت ئهگهر بشمری، شاعیر خوی به شههید له قهلهم دهدا، کهچی ئهو کچه بی ویژدانه که لیی دوورکهوتوّتهوه، وهک کافریّک سهیری دهکات که کوشتنی ئهو عاشقه لهلای ئهو غهزایه وهک شاعیر دهلیّ:

لهلام قوربان ئهگهر بمرم شههیدم لهلای تق کوشتنی عاشق غهزایه(۲۱)

مردن له پیناو گهیشتن بهیار به پینی چه مکی لاهووت لادانه له دابونه ریتی ئیسلام، که چی شاعیر ئه و سنووره ده به زینی که یاره که ی کیشاوه، که کوشتنه که ی به کاریکی پیروز له قه لهم ده دات، وه ک چون یه کی له غه زادا کافریک بکوژی.

له شیعری «ئهسیری میحنهتی هیجرانی توّم»دا دهلّی:

عیالجیکم بکه دهردم گرانه قیبلهکهی دینم نهوهک بمرم بهناکامی غولامیکی ئهمهکدارم له هیجری چاوهکهی مهستت دلّ و دینم بهغارهت چوو میسالی شیخی سهنعانی خهریکی دیر و زیننارم(۲۲)

ئەو يارەى كە شاعير دىلى مەينەتى دووركەوتنەوەى بووە، تووشى دەردىكى گرانى كردووە، بۆيە چارەسەركردنەكەى لەلاى ئەوە، چونكە بووەتە قىبلەى ئاينەكەى و كە مىرۆڤ روو بكاتە قىبلەى پىرۆز سكالاى دەردى خۆى بكات، دوعايەكەى قەبووللە. لەوەش زياتر ئەو كۆچكردنەى يارەكەى، كە چاوى بە چاوى ناكەويتەوەئەوەندە كارى تىكردووە كە دلل و دىنەكەى كەوتووەتە بەر ھەلمەت و شالاو، كە رادەى عاشقى وەكو شىخى سەنعانى لى كردووە كە ھەر خەرىكى دىر و زىننار بى، كە شاعىر يارەكەى شىخى سەنعانى لى كردووە كە ھەر خەرىكى دىر و زىننار بى، كە شاعىر يارەكەى بە ھەلمەت بېرەزە دەرىكەتنە دىنەكەى دىنەكەى بە ھەلمەت بچى و بېيتە شىخى سەنعان و خەرىكى دىر و زىننار بى، ئەى سىنوور بەزاندنى پىرۆزمەندىيەكان دەبى چى بى ئەگەر وا نەبن؟ (ئەختەر) وەكو شاعىرىكى مەتەسەويف عاشقى يارەكەى بووە، لاى ئەو گەيشىت بە يار، گەيشىتنە بە پلەى ئىشىراقى سۆڧىيانە، ئەو حەلە لەناو ئەو عىشقە دەتويتەوە، دەبىتە شىخى سەنعان بۇيە دەلىنى:

زاهید و سۆفی ئهگهر سهد ساڵی تر تهقوا بکهن شارهزا نابن وهکو من موشکیلهی ئهم وادییه شیخی سهنعانی ئهگهر دهستی بهدامانت بگات خهرقهو و تهزبیح و تاج و تهیلهسانی بو چییه(۲۲)

شاعير كه زاهيد و سۆفى سەد سالى تر له خواوه خۆپان نزيك بكەنەۋە و بترسن و خەرىكى تەقوابن، شارەزاپىيان وەك ئەو نابى لە گرفتى ئەم دۆلە، كە ئاشەوان لە خەيالْيْكە و ئاشىش لە خەيالْى، عەشقى شاعيرىش وەك عەشقى شىخى سەنعان كە گەیشتە خۆشەوپستەكەي خۆي سنووري لاهووتى بەزاند و بوو بە بوونەوەرىكى دىكە بى ئەوەى خۆى لە خواپەرستى دوورېخاتەوە و بە دىدىكى يەكبوونى ئاينى سەيرى ئاين و لاهووتي دهكرد. ليرهدا ئهخته رئه وسنووره كۆنهى بۆ ئاين كيشرابوو، كه ئاين بق ئاينه و بق دنيا نبيه، دهشكيني و بهديديكي نوي سهيري لاهووت دهكات. له شيعري «له نهشئهي بادهي.»دا، ئهختهر گلهيي له بووني پهچه دهكات كه رێگه بهو شاعیره دلداره نادات که سهردانی یاری نهخوش بکات، نهوه له کاتیکدا نارهزووی ئەو سەردانە دەكات، وشىمى (عيادە)ى بەكارھيناوە كە ئيستا ماناكمى بە ھەللە ينچەوانە كراوەتەوە، كە سەردانى دكتۆرە بۆ نەخۆش، نەك وەك ئىستا سەردانى نهخوّشه بق لای دکتور، که پهچهکه ریّگر بیّ له سهردانهکه، شاعیر لهوه دهترسیّ که شهرمی یار به دەرد و مهینهتی دوورکهوتنهوه بیکوژێ، ئهومی که شایهدبوون، قازی فهتوای داوه به کوشتنی دووچاوه مهستهکهی یاره، چارهسهری کوشتنهکهش فهتوای بيّ بهزهيي موفتييه، كه بهيني چهمكي لاهووت حوكميّكي رههايه و كاريّكي راست و رهوانه و دهرچوون و سهريٽچي شاعير لهو حوکمه دهرچوون و لادانه له دابونهريتي باوکه و ئاينى سەردەم سەياندوويەتى.

ئەوەتا ئەختەر دەڵێ:

حیجاب لیّ ناگه ریّ مهیلی عیاده تکا به لای عاشق به ده ردو میحنه تی هیجران ده ترسیّم بمکوژی شهرمی دووچاوی مهستی شاهید بوون که فه توای داوه بو قه تلّم عیلاجی موفتی یه عه شقم له گه ل فه توایی بیّ ره حمی (۲۶)

لیّرهدا شاعیر موفتی که رابهری ئاینه مهحکوم دهکات که حوکمیّکی ستهمکارانهی داوه، ئه و فهتوا بی بهزهییه وای کردووه که یارهکهی پهچه بپوشیی و ئهخته رنهتوانی سهردانی بکات.

له شیعری (بهتیری غهمزهیی)دا ئهختهر دهلّی:

وهصیهت بی که مردم کیّل و تابووتم له عهرعهربی ههتا عالهم بزانی من شههیدی قامهتی یارم(۲۰)

راسبپیرییهکهی شاعیر که تابووتهکهی له عهرعهربی کاریکی رهوایه، به لام داری دابودهستووری ئاین ههرگیز ئهوهی قبوول نییه که کیلی گورهکهی له داری عهرعهربی، ئهم جوره داخوازییه شکاندن و بهزاندنی سنووری لاهووته که نابی دهسکاری بکری و بگوردری ... پاساودانهوهی جیبهجیکردنی راسپیرییهکه له دهست شاعیر دهرچووه، چونکه جلهوی دل که سهرچاوهی سوز و رازه، نهک عهقل و لوژیک له دهست شاعیر نهماوه.

دوا وهستانمان لهسهر شیعرهکانی (ئهختهر) ئه دیّره شیعرهیه که شاعیر دهلّی: دهخوّم سویّندیّ بهقورئانی جهمالت ریازی جهنهتم زیندانه بیّ توّ^(۲۲)

ئه خته رسوی ندیکی ئه وه نده گه و ره ده خوا به ده ستوور یکی تا بلی پیروز که قورئانه و داویه تیبه پال جوانی یاره که ی که ئه وه نده شیت و شهیدا و هوگریه تی که باغی به هه شته که ی له دووری ئه و دا زیندانی تاریکه، شاعیر ئه و مافه به خوی ده دا که قسورئانی پیروز بکاته سوی ندیک بو جوانی و شوخی و نازداری یار... ئایا له پوژگار یکی وه کو ئه مرود ا ده کری سوی ندیکی ئاوا بخوری که سه له فییه کان و ئوسوول یه کان به کوفر و له دین ده رچوونی له قه له م نه ده ن به لام میژووی شیعره که ئه و جوره سوی نده ی قبوول بووه، ئیمه شده که ی شیعر له چوار چیوه ی میژووی خوی دانابرین، به روانین یک کراوه مامه له ی له گه لادا ده که ین، ئه و حه له خه لکه که ئه وه نده و شک و میشک داخراو نه بوون که شاعیر نه توانی له ئاقاری کولتووری ئاینیی نزیک بیت و میشک داخراو نه بوون که شاعیر نه توانی له ئاقاری کولتووری ئاینیی نزیک بیت و میشک داخراو نه بوون که شاعیر نه توانی له ئاقاری کولتووری موسلمان داکوت او ه که ردی موسلمان داکوت او ه و نه توانی بو مه به ستیکی شیعری ته وزیفی بکات و وه کو مه سه له یه که داکوت او ه که له اله به اله که لادا بکات.

حهز دهکهم ئاماژه به خاڵێکی گرینگ بدهم که من له روانگهی میتودیکی رهخنهسازی له شیعرهکانی (ئهختهر) دواوم و مهبهستم ئهوهبوو که: «رهوتی میژوویی ئیستا که کوّمه ڵگه ئیسلامییهکان ململانییهکی توندوتیژ له نیّوان هیّزه

ئوسىوولىيى كان و هيزهكانى جيهانگهرايى، يان نيوان جيهادى ئوسوولى و نويخوازيى جيهانى بهخو دهگرن پيويسته به چاوى بايه خسهير بكهين»(۲۷).

من ئەختەر تەنيا وەك شاعير سەير ناكەم، بەلكو وەك ھونەرمەندىكى نويخواز كە لەسەردەمەككەى خۆى تىپەرى كردبوو، بە جۆرى ئاوازى بۆ ھۆنراوەكانى خۆى دادەنا، يەكى لەو ھۆنراوانە (لە سىينەى ئىجاد بوو)ە كە چەند سالايك لەمەوبەر ھونەرمەندى گەورەى شانۆيى كورد (ئەحمەد سالار) لە شانۆنامەيەكىدا ئەم چوارينەى كۆتايى شىعرەكەى تەوزىف كردبوو:

> ئاهوهکانی سهحرای خوتهن ئیرهیان لی بوته مهفتهن لیّیان گهریّن سلّیان مهکهن با چاره کهن ئهم دهردانه(۲۸)

له شانونامه که دا ئاماژه ی به دهرویش عهبدوللا کردبوو که به ئاوازیکی تایبه تی له سلینمانی له سهرده میکی کوندا گوتبووی، له به غداوه ته له فونم بو هونه رمه ند ئه حمه د سالار کرد و پیم گوت ئه مهونراوه یه هی ئه خته ره و له کاتی خویدا له دیوه خانی ئه مین ناغا – ئه خته ر دهرویش عهبدوللا فیری ئه و به سته یه بووه و هه لبه ت هه رئه خته ر ناوازی بو داناوه ... به ریکه و و ابزانم سالی ۱۹۸۸ له سلید مانی شانونامه که نمایش کراوه، هونه رمه ندی ده نگخوش بورهان محهمه د، گورانییه که ی چری و له دوای هه رنیوه دیریک ده یگوت:

بۆت بمرم جانانه(*)

دەرويش عەبدوللاى دەنگخۆشى ھونەرمەندى دەفۋەن، وەكو ھونەرمەندىك ئەو كاتە رووى كردووەتە دىوەخانى ئەمىن ئاغا و بەشدارى ئاھەنگى گۆرانى ئەوى كردووە، ھۆنراوەكەى ئەختەرىش لەسەر دەرياى ھەزەجى عەرەبىيە و بەكىشى پەنجەش (٨) برگەيە.

ئەنجام

نەمويست لىككۆلىنەوەيەكى تىروتەسەل لەسەر شىعرەكانى (ئەختەر) بنووسىم، تەنيا ئەو لايەنەم ھەلبرزارد كە دەتوانم بلىيم بابەتىكى نوپىيە و تا ئىسىتا ھىچ نووسىەر و رەخنەگرىك بايەخىكى ئەوتۇ يان بەو لايەنە نەداوە. كە ورووژاندنى مەسەلەيەكى گرینگه و دهچینته خانهی مهسهاهی رهخنهی عهقلی دینی سهردهمی نهختهر و بەراوردكردنى لەگەل عەقلى ئەمرۆي ئىسىلام، كە نزىكەي (١٢٠) سال لەمەوبەر جهوههری ئیسلام له چوارچیوهی میرووییدا چون بووه، ئهمروش چونه و به چ شيوهيه كسهاهفييه كان به عهقليكي دۆگمانى داخراو تهوزيفى ئيسلام دهكهن، شاعيريكي خاوهن سامان و مؤلكيكي زور، چون مامه لهي لهگه ل كولتوور كردووه، چۆن له نیوان دین و دنیادا پردیکی زیرینی بنیاد ناوه و تهرازوو بهندیکی گونجاوی له نيوانياندا خولفاندووه، كه دهكري به دياردهيهكي ميروويي له قهلهم بدهين، كه نه له سهردهمي خوي و نه لهدواي خوي هيچ ناغايهكي ساماندار ناوا بايهخي به هونهری گۆرانی و ئاواز و مۆسیقا نهداوه، هیچ شاعیریکیش وهکو ئهو مامه لهی لهگهڵ لاهووتي ئيسلامي نهكردووه، ئهگهر بگوتري ههموو سهردهمي پياواني خوي هەيە، ئەوا ئەمىن ئاغا- ئەختەر - يياوى سەردەمى ئۆستاشە، كە ناوونىشانى، کردهوهکانی، شیعره بویرهکانی و ئاوازه به سوّزهکانی نهمری و جاویدانی یی دهبه خشن و هونه ری گورانی و مؤسیقا و شیعری رهسه ن و یاراوی شاره که ی کویه قەردارى ئەو كەللە يياوەيە، كە شىياوى ئەوەيە كۆرى لىكۆلىنەوەى ئەدەبى و ھونەرى فراوانی بۆ بکری، گۆرەكەی بە شىپوەيەك نۆژەن بكریتەوە كە شىپاوى يلەوپايە دیارهکهی بی، شهقام و قوتابخانه، سهنتهری هونهری و نهدهبی ناوی نهویان لی بنريّ.

پەراويزەكان:

- ۱- ئازاد عەبدولواحید، ئەختەر شاعیری جوانی و دلداری، پیداچوونەوەی كەریم شارەزا،
 چاپخانەی شارەوانی ھەولیر، ۱۹۷۲، ل۲۷.
- ٢- محمد أركون، قضايا في نقد العقل الديني، كيف نفهم الإسلام اليوم، ترجمة و تعليق، هاشم
 صالح، دار الطليعة، بيروت الطبعة الثالثة ٢٠٠٤، ل٩٣٠.

- ۳- ئازاد عەبدولواحىد، ئەختەر شاعىرى جوانى و دلدارى، ل٢٢٠
 - ٤- ههمان سهرچاوهي پيشوو، ١٨٠.
 - ٥- محمد أركون، قضايا في نقد العقل الديني، ل١٧٤.
 - ٦- ههمان سهرچاوهي پيشوو، ل٢٢٥.
- ٧- عبدالرزاق عيد، محمد عبده، أمام الحداثة والدستور، معهد الدراسات الإستراتيجية، الطبعة الأولى ٢٠٠٦ بغداد، بيروت ل١٣٠٠.
 - ۸ ههمان سهرچاوهی پیشوو، ل۱۳۱.
 - ٩- أركون، قضايا في نقد العقل الديني، ل٣١٦.
 - ١٠ عبدالرزاق عيد محمد عبده أمام الحداثة والدستور، ل١٢٠٠
 - ١١ أركون، قضايا في نقد العقل الديني، يهراويزي ل٤٧.
 - ١٢ أركون، قضايا في نقد العقل الديني، ل ٢٠٠.
 - ١٣ ههمان سهرچاوهي پيشوو، ل ٢٠٧.
 - ۱٤ ئازاد عەبدولواحيد ئەختەر شاعيرى جوانى و دلدارى، ل٣٨.
 - ٥١ ههمان سهرچاوهي پيشوو، ل٣٩.
 - ١٦ ههمان سهرچاوهي پيشوو، ل٤٠.
 - ۱۷ ههمان سهرچاوهي پيشوو، ل٤٠.
 - ۱۸ ههمان سهرچاوهی پیشوو، ل٤٠.
 - ۱۹ ههمان سهرچاوهي پيشوو، ل۲۲.
 - ۲۰ ههمان سهرچاوهي پيشوو، ل٤٣.
 - ۲۱ ههمان سهرچاوهی پیشوو، له ٤.
 - ۲۲ ههمان سهرچاوهی پیشوو، ل٤٦.
 - ۲۳ ههمان سهرچاوهي پيشوو، ل٤٨.
 - ۲۶ ههمان سهرچاوهي پيشوو، ل۶۹.
 - ۲۵ ههمان سهرچاوهی پیشوو، له ٥.
 - ٢٦ أركون، قضايا في نقد العقل الديني، ل٣٢.
 - ۲۷ ئازاد عەبدولواحيد ئەختەر شاعيرى جوانى و دلدارى.

سيمفونياي خوشهويستي له گهرووي مهرگدا

له كۆ شىعرى

پەست وەك ئۆوارە نارنجىيەكانى نىشتمانى ئىسماعىل بەرزنجىدا

«وشه ئەو بیرۆکە ئاشکرا دەکات کە کۆنترۆڵی شاعیر دەکات» لەبەرئەوە «پێویستە له سەرمان بۆ ئەوەى بچینە ناو رۆحی نووسەرەوە لەو وشانه بگەرێبن کە لە بەرھەمەکانىدا زۆریان بەکاردەھێنی،(())

لهم روانگهیهوه که کو شیعری (ئیسماعیل بهرزنجی) به ناوی «پهست وهک ئیواره نارنجییهکانی نیشتمان» دهخوینینهوه دهبینین که وشهی مردن، مهرگ، گورستان و ئهو پهیقانهی که دهلالهت له مردن دهکهن زور بهکاردههینی که له (۳۵) جار زیاترن. ئهم حالهتهش ههستی شاعیر دهردهبری وهک مروقی یکی ههست ناسک، ههستکردنیش لای شاعیر ههستکردنه به مروق یکی ههست ناسک، ههستکردنیش لای شاعیر ههستکردنه به مروق یکی تر که هاوسهری شاعیره و ئهم جوره ههستکردنه لای شاعیری رومانسی زیاتر له ههموو شتی تر بهنده به ساتی مهرگ، ئهو مهرگه تراژیدییهی که خوشهویسترین کهسی لی دهستینی، که بهدهم ئازاریکی کوشندهوه سهری ناوهتهوه، ههرچهنده شاعیر ویستوویهتی بهو ئومیده بژی که (سامال)ی هاوسهری بوی دهژی و نامری. لیرهدا «سی شیوازی بنه وهمی بو به رگری حهقیقهتی مهرگ خوشهویستییه، هیوایه، شیوازی دووهم بو به رگری حهقیقهتی مهرگ خوشهویستییه، شیوازی سییهم که بنه رهتی تره له ههردووکیان لهم بهرگرییهدا ئهویش شیعربیه».(۲)

شاعیر له شیوازی یه که مدا نائومید بووه، گه راندنه وهی خوشه ویسترین که سی بو ژیان له ده سه لاتی ئه ودا نه بووه، بویه دوو شیوازه که ی تر که خوشه ویستی و یه یقی

شیعرییه ئاویّته دهکات وهک چوّن دوو جهستهی بوّ یهکتر خولّقاو له یهک روّحدا بهرجهسته ئاویّته دهبن. ئاواش خوّشهویستی و شیعر له یهک بوّته دا تیّکه ل به یهکتر دهبن و حهقیقه تی مهرگی ناوه خت بهرجهسته دهکه ن، نرخ و بههای مروّقیش له مهرگهوه وهردهگیریّ. ئهو کاته مروّق ههست به ژیان دهکات که ئازیزیّکی له پر له دهست ده دات و به هیچ شیّوه یهک بوّی ناگه ریّته وه، بوّیه شاعیر له شیعری «مردن هممیشه روخساره جوانه کان بوّ خوّی دهبات» وتوویه تی:

جوان بوون

ههر ههموويان جوان بوون

(دایانا، سامال، دالیدا)

یهک له یهک جوانتر بوون

له زيواو هه لننجرابوون و

مەمكى مانگىان مژيبوق

. .

من به سهماوه جوانم

به (دایانا و سامالٌ و دالیدا)وه

جوانتر بووم

ئەوەى لەبيرم مابيت

چلەي زستان بوو كەلىمان قەوما

دوو میینهم به پشتی خوم دادا

له رۆژاوا*ي ه*ەولير

دایکهکهیانم تهسلیم به خاک کردهوه وتم:

- سىوباس ئەوەتا ئەمانەتەكەت

خۆشەويستى (ساماڵ)ى ھاوسەر سيمفۆنيايەكى شيعر ئامێزە، بەلام بە داخەوە لەناو گەرووى مەرگدا كپ دەبێ، كەچى شاعير بە پەيڤى شيعرى ئەم خۆشەويستييە ئەوەندە بالا دەكات كە خۆى بە سەماوە جوانە، بەلام بە (ساماڵ)ى جوانەمەرگ

جوانتربووه، ئەو جوانىيەش بۆتە چەند جوانىيەكى ترى جاويدانى، جوانى كوكوختى و پشىللە، كە دوو زارۆكە جىلىماوەكانى دواى مەرگى دايكى ئازىزىان ھۆگرى ئەو دوو بوونەوەرە مالىيەن و بەلايانەوە جوانن.

شاعیر مهرگیکی سامناکی ناوهخت بهرجهسته دهکات که له رستانیکی سارد و سهختدا لیّیان قهوما، ژیانیشیان بهر لهو مهرگه، ژیانیکی تراژیدی پر مهینهت بوو، ویّرای نهوهش دلّخوّش بوو به و هاوسهرییه و بوونی (زیلان و کالّی) که رووناکی مالهوه بوون:

تێػ دەئالاين

تیک ده تالاین و به ههناسهی

ههمیشه سارد و گهرمهوه

كوللهيهكى خۆلەميشىمان

بق (زیلان و کاڵێ) دروست دهکرد.

. . .

دەبوايە

ھەر چوار فەسىڵ

له تەقسىكى گرياناويدا خۆمان بنيژين

هاوینانمان به پایز و

زستانانمان به بههار دهسیارد

له كۆتاييدا

بق جوانهمه رگی خوّمان دهگریاین و

سيروانيكان له فرميسك دروست دهكرد.

لهو ژیانه پر دهردهسهری و وهیشوومه، شاعیر له دهرگای راستییهکان دهدات، که دهرگای خودی خوّیهتی، که تیّیدا خهم و پهژاره و نائومیّدی و ساتهکانی مهرگ به چاوهکانی خوّی دهبینی، تهنانهت ژیانهکهشیان جوّره مهرگیّک بووه، شاعیر نهیتوانیوه، یان بلّیین بوّی نهکراوه لهو ژینه تاریکستانهی دهروونی داپوشیوه

تهنانهت پهنجهرهیهکی بچووکیش بۆ ترووسکه هیوایهک بکاتهوه که ترسی مهرگ له مروّقیّک دوورخاتهوه که ههموو ههست و سوّز و خوشهویستی تیّدا بهرجهسته بووه بوّیه ههر له سهرهتاوه لهم ژیانه نائومیّد بووه، بوّ بهختی رهشی فرمیّسکی رشتووه، به دهروونیّکی شهقار شهقاری پر خهم و نائومیّدی، له درزیّ گهراوه که رووناکی به دهروونیّکی شهقار شهقاری پر خهم و نائومیّدی، له درزیّ گهراوه که رووناکی بخاته دلّه تاریکهکهیی و نهو خوشییهی روّژی یهکهمینی هاوسهرییهتی نهوهنده بهردهوام نهبوو که بهختهوهرییهکهیان دریّژخایهن بیّ و شهوی تاریک برهویّنیّتهوه، لهم روانگهیهوه شاعیر به پهیقی شیعر دهمانخاته بهردهم دوو تهوهری لیّکچوو و لنکحیا:

لە جەوشىەكەدا

دووجار كراسى سيى لهبهركرد

جارێکيان بۆ من و

ئەويترىش بۆ قەبر

ناوماڵ، ئەو ھێمنى و ئاسوودەيىيە، نامێن، بۆيە پێوەندى ھاوسۆزى نێوان ژن و پياو پردێكە شاعير بەسەرىدا تێ دەپەڕێ، ئەزموونێكە ھيواى پێ دەبەخشىێ كە لە تارىكىيەوە ھەنگاو بەرەو رووناكى بنێ، ئەگەر نائومێدىش بێ ئەوەندە ئومێدبر نەبێ. لەم رووەوە شاعير سۆزى خۆى و سۆزى ھاوسەرەكەشى راستگۆيانە بەرجەستە دەكات، جوانى لەو سۆزەى پر عىشقە دەبىنێ، وەك چۆن شەنگەبى بەگەلاكانىيەوە جوانە، ئاواش ئافرەت بە سۆز و خۆشەويستى و ئەڤىنى بێ گەردەوە جوانە:

دەروانمە بەژنى ئەو شۆرەبىيەى
بەتاقى تەنى
لە دوورى گوندى
سەرى كردۆتە سەر تاشەبەردى
گەلاكانى
وەك تووكى سەرم
دە

شاعیر له و دیمه نه شیعرییه ی مه رگی ها و سه ره که ی هه ست به کات ده کات، کاتی رفرژی ها و سه رییه تی که نه و هه سته به ره و دوار و رفرژی ده بات که به رده وامی و بزووتنی تیدایه و له گورانکاریدایه و واقیع به ره و ناسویه کی گه ش ده بات، له ده روونیدا خه و و خه یالی سه و ز چه که ره ده که ن، که چی دیمه نی مه رگ هه ستیکی تراژیدی له لا ده خواقی ینی که به چاویکی ره شبینانه سه یری ژیان بکات. هه ردو و هه ستکردن گه رانه و هه و یناکرنیکی فلاشباکانه له دو و رووداوی یه کشوین شه ین (هه ستکردن به شوین) یه کیان پر زیندوویی و دنیامیکی نه وی تریان کپ و خاموش و به ره و و به رو و به وینایی.

خهم و پهژارهی ژیانی دوای مهرگی هاوسهری ئازیز وای له شاعیر کردووه که 303

ژیانی مردن بی، خوّی له ژیانیدا مهرگی خوّی هه ڵگرتووه و له مهرگیش دهترسی، چونکه مهرگ چ زوو چ درهنگ لهپ یه خهی مروّق دهگری ههروهکو (لوّرکا) ده ڵیّ: «ئهوی له مردن بترسی دهیخاته سهرشانی خوّی»:

بەفروباران پئى شوونمى ھەڭگرتووە

وهک مردنی نیو ژیانم

دىسان شەقاوى لەرزۆكاوى

دههاويّم

ئەي مردنى پر خۆشى كەي ديى

لیّرهدا شاعیر له حالّهتی رووبه رووبوونه وهدایه لهگه لّ مهرگدا، له زهت له و مهرگهدا دهبینی و له ههمان کاتیشیدا لیّی دهترسی بوّیه جوّره ته رازوو به ندیّکی له نیّوان مهرگ و ژیندا پیّکهیّناوه، به تیّروانینیّکی سوّفییانه مهرگ و ژین ده خاته به ردهم روانینیّکی و اقعییانه وه که ژیان، سروشتییانه وه که مهرگ. ده گاته پله ی هه ستکردن به تاکییه تی و گه رانه وه بوّ با وه شی سروشت مادامه کی ژیان نه وه نده تفتوتال و بروبووجه:

ژيان، مردن وێک دهچن

ئەي خواوەندى گەورە

با لەيەك بچين

گیانم باوێژه

دوو جەستەى تواوە و تۆكئالاو

بەسەريا ھەڭدەگەرين

بیرکردنه وه له مهرگ ئهوهنده ی له کهلله ی شاعیر داوه که وه ک سهرخوشیک بچیته سهر گوری هاوسه ره کهی و لهگه ل روّحه که ی بدوی و وه که هاوسه ری پیشووی زیندوو ژیانی پیشوو وینا بکات و له دایه لوّگیکی دوور و دریّژدا زوّر شتی لیّ بپرسیّ و وهبیری به ینیّته وه، راستگویانه خهمی دهروونی خوّی بو هه لریّژی، ئهویش وه لامی بداته وه:

- ئەي پياوى درندەي تيرنەخۆر
 - ئەي دەعباي مشەخۆر
- ئەي گەورەترىن درۆزنى مۆۋوو
- ئەي ساختەچى، ئەي كارخانەچى
- تۆكە ئىستا لە باوەشى ژنىكى دىكەداى
- تۆ كە ئۆستا بۆنى ھەناسەيەكى دىكە دەكەي
 - بۆلىدم ناگەرىكى بە ئاسىوودەيى بنووم
 - بۆلىم ناگەرىي چىژ لە مردن ببينم،
 - ههى تف له ژيان.

شاعیر وهک دهروونناسیکی کارامه زوّر به راشکاوی باری دهروونی ئافرهتی بهرانبه هاوسه رهکه به به له مردن و دوای مردنیش شی کردوّته وه. که پیاو مایه ی باوه رو و متمانه نییه خوّپه رستییه کهی له سه رووی هه موو نرخ و به هایه که و ته نیا تیرکردنی ئاره زووه کانی گه ره که، هه رچه نده شاعیر به شیّوه یه کی ناراسته وخوّ و زیره کانه ئه و مافه به خوّی ده دا که هاوسه ریّکی دیکه دوای مه رگی (سامال)ی جوانه مه رگ بکاته هاوبه شی ژیانی خوّی و پاساوی ره واشی به دهسته وه یه که رهخنه ی لیّ نه گیری و له م رووه و هسیله و بی وه فا نه بی ئه وه تا خوّی ده لیّ:

چلهی زستان بوو که لیّمان قهوما

دوو میینهم به پشتی خوم دادا

کێ ههیه ئهم باره قورسهی شانی هه ڵبگرێ و بهرگهی بهخێوکردنی دوو زاروٚکی ساوا بگرێ، ئهم کاره ئهرکێکی ئهوهنده سووک و بێ گرفت نییه، به تایبهتی دوو کچی ناسکوڵه له کوٚمه ڵگهیه کی دواکه وتووی ئێمه دا. ئهمهی شاعیر کردوویه تی کارێکی ناچاری بووه، هه وه س و ئاره زووی هه رزه کارانه نه بووه که وای لێ بکهن ژنێکی تر بخاته شوێنی (ساماڵ)ی جوانهمه رگ، به ڵکو له ئه ڵتهرناتی قێک گه راوه که خاوه نی سوز و میهره بانی بێ، به چاوێکی دایکایه تی سهیری ئهم دوو زاروٚکه بکات، وه ک جگه رگوشه کانی خوّی ره فتاریان له گه ڵدا بکات که لێیان قه وماوه، بێ دایکی دلسوز و میهره بان ماونه ته وه، که واته شاعیر له ئاست مه رگی ناوه ختی دلیکی داره ختی دا وه ختی داره که در بی دایکی داره که در بی داره که در بی داره که در در می به در و میهره بان ماونه ته وه، که واته شاعیر له ئاست مه رگی ناوه ختی

هاوسه رهکه ی به رگه ناگری و چوک داده دا ، مه رگی ئه و دوو مه رگه ، چونکه ژیانی لی بوته مه رگ ، که ده بینی بیکه س و ته نیایه و ویّرای ئه مه شدو ک چی ساوای به مله وه یه و ده بی چاره یه کیان بو بدوّریّته وه ، که پیّگه یاندنیان له وزه و توانای ئه و دا نییه ، که سیّکی واش شک نابات که فریای بکه وی و دالّده ی جگه رگوشه کانی بدا .

له شییعری (حهنین دهمکوژێ)، چهند جارێک بهرجهستهی مردن دهکات و ههرجارهی به شیوهیهک تهوزیفی دهکات و له کوتایی ههر کوپلهیهکی شیعرهکه مردن جوان دهکات:

- له مردن خوّشتر مردنه
- له مردن بهرزتر مردنه
- له مردن جوانتر مردنه
- له مردن پیرۆزتر مردنه

له شیعری «پیاسهیه که له گه ل بورهان جاهیددا » شیعریکی دهمامک نامیزمان دهخاته به بدهم، جاهیدی شاعیری کۆچکردوو ده کاته پردیک له نیوان دهرد و خهمی خوی و خهمی خه لکی کوردستاندا. (بورهان جاهید) زیندوو ده کاته وه و به زمانی

ئەوەوە لە رۆگەى فركردنى چەند چارەگەمەى رەوشى ئەمرۆ بەرجەستە دەكات و نارەزايى خۆى دەردەبرى و مەحكوومى دەكات:

ئاغاى ھەردەم رەجاڭ

هەمىشە خەيال

له فرکردنی چارهکی یهکهمدا وتی:

– هاوار كوردى بهدبهخت!

له هي دووهمدا وتي:

- ئاخ ئەي بەنزىن و غاز و نەوت!

له هي سييهمدا وتي:

-ئۆف ئەي وەزعى بەربادى شىعرى كوردى!

له هي چوارهمدا وتي:

واى لەو بازارە بى سەروبەرە!

له هي پٽنچهمدا وتي:

– واي لەق قەسبادە!

له هي حهوتهمدا وتي:

- يەح لەو تەربىيە سەقەتە!

له هي ههشتهمدا وتي:

- لهعنهت لهو ههموو تبرؤريستانه!

له هي دهيهمدا وتي:

- تف لهو مهشر ووبه مهغشووشه!

ئاخرى:

پێنج چارهگی خسته ناو عهللاگهیهک و...

له نزیک هۆتێلی شیراتۆن

له کاتنکدا

كۆمەللە دىزداشە لەبەر و عەگال بەسەريك

شان به شانی تاجیریکی کورد له شهویکی سوور دههاتنه دهرهوه

شاعیر له ریّگهی زیندووکردنه وه و به قسه هیّنانی بورهان جاهیدی شاعیری رووته لهی ههمیشه سه رخوش و خواردنه وهی مه شرووبیّکی هه رزانی ساخته لیّکراو هاوکیّشه یه کی تابووری به رجه سته ده کات که رهوشی تهمروّ له چ تاستیّکدایه و خه لکه که چوّن له ژیّر باری قورسی بژیّوی ده نالیّنی و دیشداشه له به رو بازرگانی کورد عه ره به چ خوّشی و له زه تدان.

ئهمه و جگه له تیکچ وونی رهوشی زمان و ئهدهبی کوردی، بویه شاعیر له نیشتمانیکی ههمیشه ئیواره زهرد و ژاکاوی و تهماوی خوّی به ناموّ دیّته بهرچاو، ئه و رهوشه چوّن شیوینراوه و روّژ روّژی قاچاخچی و بازرگانی ساختهچی و قوّلبره، ههست کردنی شاعیر به ناموّیی له و شوینهیه که تیّیدا دهژی، که خوّی جیا دهبینی له وانهی له و شوینهدا دهژین، له ههمان کاتدا ناموّیی له دهروونی خوّیدا بهدی دهکات که روژانه چ جوّره ناکوکییهی چینایهتی دهبینی، که ئهم ههستهی دهروونییه زوّر قوولّتره له ههستکردن به شویّن، بوّیه جاهید دهکاته ماسک و دهیدویّنی قهتماغهی زامه به ئازارهکان دهکولیّنیّتهوه، چونکه له راستیدا ئهم ههستکردنه به ناموّیی دهروونی له ئهنجامی ههستکردنی به ناکوّکییهکانی واقیعی بهرچاوهوه هاتووه، که شاعیر ناتوانیّ له ئاستیاندا بیّ دهنگ بیّ و تیروانینیّکی روونی خوّی دهرنهبریّ و شاعیر ناتوانیّ له ئاستیاندا بیّ دهنگ بی و تیروانینیّکی پر به دهم بوّ پهرده لادان ههلویّست وهرنهگریّ. چوّن پهیقی شیعری نهکاته هاواریّکی پر به دهم بوّ پهرده لادان لهسهر رووی دزیّو و عهقلّ گهمژه و گیله پیاوی خاوهن سامانی دزراوی گهلی ستهمدیده یکوردی بهدبهخت.

ئەو شەوەي مستەفا پەژار جەڭتە لێى دا

۲۰۰ تەن مەشرووپات

۲۰ ترێله جگهره

۱۰ ئەنتەرناش ير لە ينلاو و بلووزى ئىتالى

گەيشتە ناو شار

ئەو سىپيدەيەي مستەفا پەژار بۆ نەخۆشخانە بردرا

بريار وابوو

یازدهم دانیشتنی ئاشتی دهست پی بکات

جێبێکی PMF لەسەر شەست مەترى پەنچەر ببوو

ئەو چێشىتەنگاوەى مستەفا پەژار شىۆركرايەوە ناو قەبر

ژمارهی پیّلاوهکانی ژنی مارکوّس گهیشته ۱۰۰۱ جووت

وهرقه به ۲۲۱۰ دینار بوو

یادی سهد سالهی ههمهنگوای بوو

چ نامەنتىقيە ئەم وجوودە.

(مستهفا پهژار)ی شاعیر و نووسه ر ر پۆشنبیر و دهروونناس، له ر پۆرگاریکی ناههمواری نارهوای نالۆژیکی، بهدهم نهداری و برسییهتی و نهخوشی سهری نایهوه، ئه وا له کاتیکدا به رانبه رئه و باره تراژیدییه شاعیر دیمهنیکی تر به رجهسته دهکات که کروکی ناکوکییه کان و جیاوازییه کانی چینایه تی جیهانی ئه مرویه، مه سه له ئابوورییه که یه که نه و په وی ناعه داله تی تیدایه، تیوره ماقو و له که یه به رناد شویه له ده ست نیشانکردنی ئابووری جیهان، که له نیوان قژه رووتاوه که ی سه ری و چروپ ی ریشه که یدا خو ده نوین ی به رهه م و خراپ دابه شکردنی. بویه شاعیر به هه له نه چووه که نه م بوونه ریسوا و مه حکووم بکات، په رده له سه ر نامه نتیقییه کان هه له ده داده دا ته و هاوار بکات:

چ نامەنتىقيە ئەم وجوودە

وجوودیکه زهمینهیهکی دهستکردی خولقاندووه، که ژمارهیهکی زوّر کهم لهسهر حیسابی زوّرینه ببنه خاوهن پاره و پوول و کوشک و تهلار، تهنیا خهمی ورگ و گیرفان پرکردن و خوّش گوزهرانی خوّیان و برسی و نهدارکردنی غهیری خوّیان بن، ببنه قایروسی گیانی کهسانی هوشمهند و روّشنبیر و عهقلمهند. ئهم وجووده ناعادیله مایهی ریسواکردن و مهحکوومکردنه و پیّویستی به گوّرانیّکی بنه رهتی و ریشهیی ههیه. نابی ئهوهمان لهبیر بچی که شاعیر دهلیّ:

یادی سهد سالهی ههمهنگوای بوو

ههرچهنده سهد سالهی له دایکبوونی بوو، به لام له و ماوهیه دا که ههمهنگوای

گهیشته لووتکهی داهیّنان و ئهفراندن، به تایبهتی له روّمانی «پیرهمیّرد و دهریا »دا، له ههمان کاتدا گهیشته ئه و رادهی که ژیان به شتیّکی بیّ هووده سهیر بکات و به دهستی خوّی کوّتایی به و جوّره ژیانه بهیّنیّ.

دووپاتکردنه وهی وشهی مهرگ و مردن ئه و تاکانه ی ته عبیریان لی ده کات به و شیوه زقره ی که شاعیر به جوریک ته وزیفی کردوون و به کاری هیناون، رهنگدانه وهی باری ده روونی شاعیره له لایه کی تره وه گوتاریکی شیعرییه بو وهرگر، بو ئه وهی سه رنجی رابکیشی و ئاگاداری بکاته وه.

له رووی تهکنیکی شیعرهوه، (ئیسسماعیل بهرزنجی) وینهی شیعری به رهنگ دروست دهکات وهک رهنگی سپی بو کراسی بووکینی هاوسهرهکهی و رهنگی سپی بو کفنهکهی، ههرچهنده ههردووکیان دوو حالهتی ناکوک و دژ به یهکن، به لام پیوهندییه کی رهنگی له نیوانیاندا ههیه، تهنانه تپیوهندییه کی ئورگانی له نیوان پهستبوون و ئیواره ی نارنجی نیشتمان ههیه که تهکنیکیکی تایبه ته به رهنگ پیکدینی، ئهم جوره رهنگهش شاعیر بهرهو خهموکی دهبات.

ویّنهی شیعری لا شاعیر له و رهنگانه دا زیاتر به رجه سته دهبن که هاودژی یه کن، تاریکی (رهش)، رووناکی (سپی)، وهرد و پاوان و پهریّز (سهوزایی):

ئەو شەوانەى لەگەل پەلە ھەوران شەو لەوەرم كرد

ترسیکی خوش و تاریکایییهکی بهلهزهت بوو

کوره دارووخاوهکهشم بینی

بەرە بەيان

بەناو تەميكى سىپى

رەت دەبوو

بۆ وەرد و پاوان و پەريز دەگريا

شاعیر له چهند موفرهداتی مالهوهی وینهیه کی رهنگاورهنگ پیکدینی بو نموونه له شیعری (له دهروازه ی قهبرستانی مهعمه لی قیردا)

چەند رەنگیک لەو شـتانە بەكاردیننی كـه مـولكى تايبـەت بە ئەون. رەشنووس،

پانتۆڵی قەدىفە زەيتوونی، چەرخی ئىتاڵی ستىل، رانكوچۆغەی مەرەزی، ئەلبوومی شەكراو خواردنەوە، بەدلەی عىدى مىلاد، كۆترە بارىكە... تاد.

ههروهها به کاره نانی ئاو، ئاگر، خونناو، شهوه زهنگ، کلی تریفه، زیراو، کازیوه، له شیعری (ئهوانه)دا و چهندین رهنگی تری جیاجیا که له ههموویاندا تابلویه کی شیوه کاری ده کیشی.

شاعیر له دارشتنی دایهلوّگدا ئهزموونیّکی خهست و خوّلّی ههیه، دایهلوّگ لهگهلّ خوّی، خودی شاعیر هاوسهرهکهی، برادهرانی، دایهلوّگ لهگهلّ وجودا، ههر ههموویان له شیّوهی درامای شانوّیهکی کورت، ههرچهنده دوورن له رهههندهکانی شانوّ، بهلام وهرگر ههست به و جوّره شیعره دهکات که شاعیر هونهرمهندانه پیّکی هیناوه و زوربهی ههره زوریشیان ئیش و ئازاریان لیّ دهتکیّ و موعاناتی خوّی و دهوروبهر و برادهرو هاوولاتییان بهگشتی دهردهبریّ، ههر ئهم شیّوازهیه که بوّته زمانحالّی شاعیر و ههلویّستی پی وهرگرتووه، که لهگهل ئیّش و ئازاری خهلکی کلوّل و لیقهوماو و بهستهزمان بیّ، ههردهم به چاویّکی رق و کینه سهیری دهوروبهری خوّی و جیهان بکات، که شتهکان بهگشتی لینگهوقووچ بوونهتهوه و له ههموو خوّی و جیهان بکات، که شتهکان بهگشتی لینگهوقووچ بوونهتهوه و له ههموو

رێزی جیهان ناگرم

تا لەسەر زەويدا يەك

مندالٌ چاوشکاو بێ

به و شیّوازه شیعره لیرک و روّمانسییانه شاعیر بانگهشهی خوّشه ویستی دهکات به تایبهتی خوّشه ویستی ئافرهت، ئافرهتی ئازیزی هاوسه ر، خوّشه ویستی زاروّکان و مروّق به تیّروانینی خوّشه ویستییه کی بی گهرد بوّ ژیانیکی ئاسووده، به لاّم چاره نووسی خوّی تووشی ترس و نیگهرانی دهکات، ترس له مردن، له مهرگی ئازیز و روانینه جیهانیکی روّحانی بالا که به ها مروّییه کان سه قامگیر بن، له و قهله ق بوون و شیرزهیییه ی تووشیان هاتووه ده رباز بن. له رووی زمانیشه وه ئه و وشانه ی به کارهیناوه که ده لاله ته کروّکی وشه ده کهن، له قالبیّکی زمانه وانی نوی دایرشتون که خالی نین له ویّنه ی درکه و خواستنه وه، به چیّریّکی بالاو

رۆشنبىرىيەكى باش،

دوای وهستانمان له چهند ویستگهیه کی شیعری شاعیر. ئایا ده کری به شاعیریکی عهبه سی له قه لهم بدهین، یان ئه وه تا شیعره کانی له روانگه ی بۆچوون و ویناکردنی ریان که بهبی هووده سهیری ده کات به رپهرچدانه وه ی گالته پیکردنی مهرگ بی به مروّق، که بو هاتوته ژیان و ده ژی و بو ده مری، ئهگهر ژیان ئه وهنده بی هووده نه بی، بو ده بی مهرگ برای ههموو که سیک بی لینی جیابیته وه، ئهگهر مهرگ به و شیوه نه بی بو شاعیر ئه و پانتایه فراوانه بو مهرگ ته رخان ده کات، بو ئه وهنده به ره و پیری مهرگه وه ده چی، ئاخو ده بی به رله ئیستا به ماوه یه کی مهرگی خوی نه بینیبی. وه ک بلینی وه ک (عه بدولوه ها به به یاتی) به رله شهست و دوو سال کوچکردنی خوی به مردوو له قه له م دابی:

ئاوا مردم له ژیاندا و

هێشتا ههر دهمرم

چيم بۆ نەماوەتەوە جگە لەم مەشخەللە شينە و

رووى سيسم له ئاوينهدا و

ههنگاوێک بێ يێشهوه... بێ دواوهو

چرايەكە دەكەوئى^(٤)

شاعیر له چاوهروانی مارگدایه، بانگی دهکات و له و مارگه له زهت دهبینی «لهبه رئه و مردن له زماندا دهدوی، هه روه ک (بیکون) ده نی و کاری ئه و شاعیره ی ره فتاری زمانه که ده کات له هه نبر اردنی مروّبی ده کات بو مه رگ «مه رگ بابه تیکی نائاسایی کاری هونه ری نییه، خوّی تاکه بابه تی جینشینیه که یه تی مه ودای ئه دهبی، مه ودای مه رگه، نووسین بی مانایه به و سیفه ته نه بی که هه و نازادی نه گه نووسین بی مانایه به و سیفه ته نه بی که هه و نازادی له گه ن مه رگدا، چونکه ئه و په ی سنووره بو هه ر ره هایه ک، تاسه ش بو مه رگ ده رباز بوون و رزگار بوونه، ئه ویش خه ونی مروّقه ... (۱۵)»

ئەي مردنى پر خۆشى كەي دێى شتەكان

كەميك غەرىبتر لە روانىنەكانى ئەوسام

دينه نيو ناخمهوه

لێرانهدا مهزنتر، نهک نازدارتر له چێشتهنگاوان ڕادهمێنم هاوئازارن وشکبوونهوه لێرانه

تەربوونەوە لەوى

ژيان، مردن وێک دهچن

ئەي خواوەندى گەورە

با لەيەك بچين.

ژیانیش لای شاعیر ئه و ژیانه روّمانسییانه نییه که به خهیال ویّنای بکات، ژیانی ئهندیّشه و ئیّش و ئازاره، دیّره شیعریّکی (حهیده ری) ههیه له تهوریّز زوّرباوه که نهم شیعیره ۹۸۲ کوّپله شیعیری نووسیوه که ههموییان له بارهی ئازار و ژیان و

خۆشەويسىتىن كە دەڵى: «ژيان ئازارە بەلام ئازار ژيان نىيە (٨)» و دووركەوتنەوەت لە خۆشەويسىتى لە بۆشايىدا دەمرىت.

پەراويزەكان

- ١- دراسة الشعر في كتاب (مقالات في النقد) تأليف ماثيو أرنولد.
 - ٧- الشعر والموت: فؤاد رفقة ل ٧٧.
- ٣- ما قالت النخلة للبحر الشعر المعاصر في البحرين- علوي الهاشمي- دارالحرية للطباعة- بغداد
 ١٩٨١ ل ٥٢٠.
- ٤- عبداللطيف أرنائووط- عبدالوهاب البياتي- رحلة الشعر والحياة- مؤسسة المنارة- بيروت ٢٠٠٤ ل ٧٤.
 - ٥- الأدب الفرنسي الجديد- تأليف: غايتان بيكون- دار عويدات ل ٢٥٠.
 - ٦- عبداللطيف أرنائووط- عبدالوهاب البياتي- رحلة الشعر والحياة ل ١٠٧.
 - ٧- حاضر النقد الأدبى- ترجمة دكتور محمود الربيعى ل ١١٨.
- ٨- رواية الجبال والسلاح للكاتب الأنگليزي: جيمس أولدريج ترجمة صادق الجلاد- مطبعة مؤسسة ئاراس ٢٠٠٦ ل ٣٩٦.

فير دەبى ئەوەتا كە بە گوللەباخى سەرسام دەبى و دەيەويت كرنۆشى بۆ بەرى، گوللەكە يىي دەلى:

> وتی نهکهی بخه لهتنی بۆ گولنکی تهمهن کورت بنوشتنیتهوه راسته خوشهویستیت بۆ گول عهشقنکی شیرینه... جوانه به لام ئهوهی ههقه کرنوشی بۆ بهریت گولاله سوورهی رووی کفنی شههیدانه.

وتى سىپبەرى من حەلالله بۆ ھەموو زىندەوەرى

بۆ تۆ

بۆ ئەو

بۆ ريبواران

بالندهو مهل

تەنيا لەو كەسە حەرامە

لايدابي له ريبازي گهل

ئەو عەشقە سىپىيە بى گەردەى شاعىر لەناو ھەملوو شادەمارى جەستەى شىعرەكانىدا دەجووڭى و كەف و كوڵى دڵى خۆى ھەڵدەرێژى، مەحكوومى ئەو دەستە چەپەلانە دەكات، كە بە ناھەق دەستدرێژىيان كردە سەر پىرۆزمەندەكانمان، رووە

خوێندنەوەيەك بۆ

زریکهی زامی داره بهنیکی حهمه سهعید کهلاری

(زریکهی زامی داره بهنیّک) یه که مین به رهه می چاپکراوی شاعیر حه مه سه عید که لارییه، له میژووی نووسینی هی نراوه کاندا یه که مین شیعری سالّی (۱۹۸۹) به خوّوه دهگری و دوا شیعری نیسانی (۱۹۹۹) هو، هه ندیّک له و هی نراوانه له روزنامه و گو قاره کاندا بلاو کراوانه ته وه، به لام نه وهی سه رنجی راکیشام به پینی میژووی دانانی شیعره کان به زنجیره یه که له دوای یه که له کو شیعره که دا ریّک نه خراون، بو نه وهی خویّنه رو ره خنه گر بخه نه په نجه سه رئاستی به ره و پیشچوونی شاعیر له و ما وه کورته دا که ته مه نی (۱۰) ساله.

خوشهویستی خاک، دلسوزی گهل، وهفا و دهستپاکی ئازایهتی و جوامیری، ئارامگرتن و کولانهدان ههوینی تهقینه وهی سهرچاوهی شیعری شاعیرن، زادهی بیر و ئهندیشه و خولیا و خهیالی ئه و شیعرانه ن لهم کو شیعرهدا چاویان کردوته وه، جان کوکت و گوته نی (ئای خوزیا دهمزانی بوچی شیعر) ئهمانه ن ههستی شاعیر دهجوولینن.

شاعیر داروبهرد و رووبار به قسه دینی، خاسییهتی کهسایهتیی مروّقیان پی دهبهخشی، لهگه لیان دهکهویته گفتوگو… لیرهدا دیّره شیعریّکی شاعیریّکی گهورهی عهرهب (المتنبی)م دیّتهوه یاد که ده لیّ:

أنا الذي نظر الأعمى إلى أدبي وأسمعت كلماتي من به صمم

واته من ئەو كەسسەم كە كوير ئەدەبەكەى من دەبىنى و ئەوەى كەرەو، گويى لە وشەكانمە.

شاعیر تهنیا له گه لیانا نادوی به لکو پهند و ئاموّرگاریشیان لی وهردهگری و لیّیان

پیا ههڵپرژاندنی ئهم ناوهختهت دیوه؟ چلۆره خهمم هێناوه بۆت شهکره خهم

ئهم خهمهی شاعیر، که تهنیا خهمی خودی خوّی نییه، رازی دلّی زمانحالّی شیعره، شیعره، شیعریش زمانحالّی میلله ته و، ئه و خهم و په ژارهی بوّ پهیکه رهکهی هه لّده ریّریّ، ئه و خهمه قورسهی که تهنانه ت پهیکه رهکه ش به رگهی ناگریّ و له داخانا شهق ده بات له ئه نجامی ئه وهی رازی ده روونه که ئه وهنده تفت و تالّه، که شاعیر به گوژالّکی ده چویّنیّ.

گوژالکه رازت بینیوه؟! عابای شیعرم دا بهشانیا پشتم لی کرد زهر زهر بهردی گهردی تینرا ههر ئهو شهوه پهیکهر له داخا شهقی برد...

هۆنراوهی (کۆچی رهش) دابرانه له زیدو خاک و خۆلی نه اد، خو به دهسته وه دانه، مردنی ئابروو و ویژدانه، کرنوش بردنه بو دهسه لاتی دو ژمنی خوینینی، جا ئه و کوچه ره شه به زهبری ملکه چبوون و داته پینی وره و ویست و ئیراده بی، که نیشانهی ترسنوکییه، یا له ژیر کارتیکردنی پاره وپوول بی، هه ریه که «ته نیا ئه و که سانه نیشتمان ده فروشن که پارهیان لا خوشه ویسته ئه م جوره کوچه، کوتایی مروقی رهسه ن و عاشقی خاکه، حاله تیکی تراژیدی هه ره سه ینانه، ئه گه ربه زوره ملیش بی.

ئای له و روّژه ی کوّچت تیا کرد روّژیک بوو کوّستی تیا که وت پیاوه تی و ویژدانی تیا مرد له و روّژه وه که توّ برایت له که ژوکیّو پیّکه نین و خه نده و بزه به شهرمه وه دیّته سه ر لیّو

دابران لهو کهژ و کیوه، که ههمیشه دالده و پهنای شوّرشگیّرانی گهلی کورد بووهو

جوانهکانیان شیّواند، مشته مهزنهکانیان بچووک کردهوه، بهراوردی له نیّوان دوو پوّحی لیّک جیا دهکات، ئهو روّحانهی تهنانهت لهناو دوّزهخی ژیانیشا پیس نهبوون، به پاکی مانهوه و، ئهو روّحانهی والآتیان ویّران کرد و کیمیاباران و ئهنفالیان کرد، ئهوانهی که پشتیان له گهل کرد و، بو پارهوپوول چهمانهوه و، ژیّرخانیان ئاودیو کرد:

ئەو سەھەرەى ئىدمە رۆھمان لە دۆزەخدا سىپى راگرت ئىدمە لە ئاشە تەنوورەى فرىشتەكانا ئەسووتاين گەنمى سوورى گوللە چنەى منالانمان ئەكرد بە ئارد ئەكرد نان ئىدمە لەسەر گۆرى تەتكەو موورى مناللەكانماندا سويندمان بەسەر ئەوان ئەخوارد ئەوان سەريان جانتايەكى پر لە ھىچ بوو تەھرىپ ئەكرا بۆ ھەندەران

ئهم مهحکوومکردنهی شاعیر، هه لوهستهیه کی میر ژووییه، به خود ا چوونه و و پاککردنه و همی رقح و میشک و ویژدانه، دهرس وهرگرتنه له هه لفریوانمان به شتی وههمی، ئه وهی که بروایه کی رههامان پی به خشیبوو، به لام به داخه و و ا دهرنه چوو، بویه ئه م واقیعه تفت و تاله ی که له به رائه تی شاعیره وه، به رائه ت و پاکی دلسوزانی گهل و خاکی پیروز هاته کایه وه، شاعیر به ره و نامویی ده به ن و پرسیار ده کات هه قی خویه تی که نامو بی و پرسیاریش بکات، به لام پرسیار له کی اله (پهیکه ری ماموستای ون)، که له م و لاته ی ئیمه دا نموونه یان زوره، به لام ئه وانیش وه ک شاعیر نامون:

317

دهم ئەنێمە گوێچكەيەوە «ورتەى تەريو» قاقاى خوێن و سەماى ئەشك و شمڵى شەپ عەشقى شێت و

(بارزانی نهمر) گوتهنی «کورد دوستی نییه، شاخ و کیو نهبی» شهرمهزاری و روو رهشییه، ئه و ترازانه ی که شاعیر به کوچی رهشی له قه لهم داوه، رههه ندی تر به خو دهگری، به لای منه وه ئه وه هه لاه گری که کوچ بی له سه نگهری کوردایه تییه وه به رهو سه نگهری دوژمنایه تی، یاخود چوونه ریزی حزبیکی نامو بی به دوزی نه ته وهییمان، ئهم هونراوه یه که روزی ۱۹۸۹/۹/۱ له کومه لگهی زورهملیی سموود داندراوه، جوره ئیشکالییه تیک لای خوینه ر دروست ده کات، ئایا شاعیر مه به ستی کوچی به زوره ملیی می به ناره زوو؟، هه رچه نده له کوتایی شیعره که دا جوره گه شبینییه کی خولقاندووه، که نه که ته نیا مروث ، به لکو ره گه زه کانی سروشتیش چاوه روانی گه روانه وه ن:

به تاسهوه چاوهوانن

چاوەروانى گەرانەوەن

کهواته لیّرهدا ئه و پاگویّزانه به زوّره ملیّ مان بوّ پوون دهبیّته وه که تا ئیستاش بهردهوامه، به لاّم ئاخو باشتر نییه که مروّق به پیّوه بمریّت؟ وه ک چوّن دار و درهخته کانی کیّوهکانی کوردستان له ژیّر زهبری دوژمنانی کورد به پیّوه مردن. ویّپای ئهمه ش ئهم کوّچه پهشه بهره و باشوور، پووه و ههتاوی گهرمهسیّره و، به و شالاوه بهدناوه کانی ئهنفال کهوتووه و، ئه و خه لکه فریای ئه وه نه کهوتووه دالّده و پهنایه که بدوّریّته وه که نه که هویّته به رلاف وی ئهنفاله کان، ههرچوّنیّک بیّ، ئهم گهشبینیه ی شاعیر ئه و ئیشکالییه ته مان بوّ پوون ده کاته وه که ده لیّ:

له پشت ئاسۆى سىپىدەى دەمەوبەيانا

له ناو خهم و پهژارهی سهختی ژیانا

به تاسهوه چاوه روانن

چاوەروانى گەرانەوەن

هه لبه ته هونراوه ی رهسه ن ئه و هونراوه یه یه که به سانایی خوی به دهسته وه نادات، (کوچی رهش)یش ته نکه ته نیکی له سه ر نیشتوه که خوینه ربه ره و پرسیار دهبات، تا مه سه له کهی بو ساغ بیته وه، بویه وردبوونه وهی گهره که.

شاعير قەتماغەى برينە كۆنەكان ھەلدەداتەۋە تا زياتر بە سىوى بين، ئەم برينانە،

زهبری دوژمنانی خوینینه که نابی له بیریان کهین و، جاریکی دی فریو نهخوین:

من زامێکی ئهم زهمانهم

به نیازی ساریّژکردن شهویّک نییه

خۆمى تيا نەكولينمەوە

من لاپەرەي ميزوويەكم

ئەيانەوى دىرو وشىەى

بەدەستى خۆم بكوژىنمەوە.

شاعیر پهنا دهباته بهر شازادهی شیعری هیوا و خهوبین، که فریایکهوی، چیتر خه لکهکه دهستخهرو نهبن، به دوای سهرابا ویّل نهبن، به هوّش خوّیان بینهوه.

دام بپۆشە

خەمەكانىش دالدە بدە

نه کدوای منی باوان شیواو

هيلانهيان لئ بشيويت و ئاوارهبن

لهم قهيراني ويژدانهدا

نهک به دوای

. .

سەرابا بچن

ئهم شیعرهی شاعیر، له و جوّره شیعرانه نییه، که زهمینه ی لهباری نهبی و، رابردوو وئهمروّ له خوّی نهگریّ، شیعری یاخیبوون نویّکردنه وه نهبیّ. به لکو شیعری بوّمبی میکروّب و ئهتوّم و مافی مروّف و واقیعه تراژیدییه که ی گهلی کوردمانه.

له سالانی نههاتیدا گهر بووکه بارانهی شیعر

دلمى فريشتهى ههور نهخوسينني ... داينهدوشي

شيعر نييه

له سەردەمى سەربرينى بووكى شارەزوورو گەرميانى گەنمدا

شيعر بۆنى سيانيدو

تامى ئەشكى سويرى ئەنفالى لى نەيەت

شعر نييه

تەنانەت سىروشتىش لەم رۆژگارە تفتە و تالەى كە شاعىر لىيى دەدوى، ھاوسىۆزە،

ئاگرى كام نێرگەلەيە بۆ كام شێخى ويژدان گەنيو بووكى باخەڵ و تەسبىحى نێو يەنجەيە

شاعیر له و واقیعه ی تیدا ده ژین، په رده له رووی ئه و که سانه هه نده داته وه که هه میشی ده هه میشی ده و نامه ندکردن ده ده ن که له پیناو پله و ساماندا پیاوه تی و ویژدان له ده ست ده ده ن ، هه روه کو کتیبی پیروزی ئینجیل ده نی ناتوانن خوا و سامان بپه رستن »، له هه مان کاتدا داوای پاکبوونه وه ده کات، هه نگاو به ره و بی گه ردی و به رائه تده نی نه وه ی له روژدا ده کری ، خو دوراندنه:

سال هات و چوو شهو ئاوس بوو بهروّژهوه توّش تامهزروّی بهرزیی کوّشک و نزمیی نهفس و عهشقی دوّلار

له کاتیکا که ئهم جوّره ویژدان مردووانه مهحکووم دهکات و پهرده لهسهر روویان هه لادهداته وه، که له زهلکاوی ناپاکیدا خنکاون، دهیه ویّت لهم ژینه ناموّیه دا دهرباز بی، بهره و پاکی و، خو پاککردنه وه هه نگاو هه لیّنی، بهره و گهرانه وهی باوه شی ئه و گولانه ی هیّ شتا گهش و پاراون، به دهستی پیس نه گه چلاون، په پووله ی عاشقی شهیدا نهبی، بونیان پیوه نه کراوه:

ئێی ئەمە چ وشكە ساڵێكە دابرانه... دابرانه ئێى لە ئێوه دەبا تۆبە بكەين و دەسنوێژ بەشەونمى سەرە پەرەى ئەو گوڵە بشنۆين كە لە پەپوولەكان بەولاوە كەس بۆنى پێوە نەكردووە ئەويش بەرگى ماتەمى پۆشىيەه، سەرل<u>ىدش ي</u>واوه، ون بووه، لە رەگەزەكانى خۆى دەگەرى، نامۆو ئاوارەيە:

ئەمرۆ شيوەنى سروشتە چيا لووتكەى لى ون بووە ئاسىمان بۆ ھەردە ئەگەرى ئاسىمان بۆ ھەور كانى بۆ ئاو سەرچاۋە ويلى رووبارە سۆما بۆ چاۋ منيش سەرم لى گوم بوۋە سەنگەر سەنگەر بۆى ئەگەرىدم ئەمرۆ شەقام بەرۆكى خۆى دائەدرى شارى شەھىد سەرگەردانە

شیعرهکانی شاعیر وهک هیّ لَیّکی بهیانی، خهم دایپوشیون، زنجیرهی کارهساتهکان کوّتایی نایهت، نازانی به چ ههستیّک تهعبیر لهو واقیعه نهگریسه بکات، که شالاوهکانی ئهنفالی دیّتهوه بهرچاو، بوّیه دوّشداماوه، حهپهساوه، پرسیار دوای پرسیار دهکات، له چارهنووسی ئهوانهی بی سهرو شویّن بوون، به تایبهتی ئافرهتهکان، دهبی له چ مهینهت و لهناو چ دوّزهخیّکدا بهدیلی و کوّیلهیی ژیان بهرنه سهر:

ئەمشەو شىغر (حەبىبە)يە نازانم لمى بىابان قووتى داۋە يا گەردنى ياخى لە كچ رۆحى نامۆى بەندى باخچەى كام ئەمىرو شازادەيە ئاخۆ ئىستا حەبىبەى ئەۋ كويلەى رەشمالى كام رەۋەندى بەدۋۋە دەمى خونچەق پشكۆى گۆناى لايهنى هونهرى شيعرهكان

ههرچهنده شاعیر خوی چهند له شینوازی گری و گال وهدوور خستووه، به لام وشهی ساده و پر مانای به کارهیناوه، ئهگهر کروکی ئهدهب به کارهینانی در که بیت، ئهوه شاعیر لهم بوارهدا گرهوی هونهری بردوتهوه و، له رووی رهوانبیژییهوه ئهسپی خوی تاو داوه و سواریکی باشه و دهزانی چون جلهوه کهی بهرهللا بکات.

وا چەند نموونەيەك دەخەينە بەردەم خوينەر:

زەوى ئىلنجى خوين دەدات خواستنەوەى پەنھانە

لەسەر قەيتانى ليو دەنگى ماچ ئەمەيى خواستنەوەى پەنھانە

داشۆرە له گومان خواستنەوەي يەنھانە

شیعریّک پرچی بهخهم سیی بکا خواستنهوهی پهنهانه

هه لهبجه ليو ئه كروري خواستنه وهي يهنهانه

قاقای خوین خوین خواستنه وهی پهنهانه

خەمەكانىش دالدە بدە خواسىتنەومى يەنھانە

بوومهلەرزەي عەباي رەش خواستنەوەي يەنھانە

نهمام، گولاّله، پیره دارو کانیاو سهرمایانه خواستنهوهی پهنهانه

چاوی رهشی شیعرهکانم خواستنهوهی پهنهانه

كلافهى خهياڵ خواستنهوهى يهنهانه

بنار بق هەردە ئەگەرى دەنھانە خواسىتنەوھى يەنھانە

شهو ئاوس بوو به رۆژەوە خواستنەوەي پەنھانە

شیعر دەمدوینی و خواستنهوهی پهنهانه

چهندین نموونهی تر که دهچنه خانهی رهوانبیّری و شیّوازی رهوانبیّریش، جهوههری ئهدهبه.

یا (تەيەموم) بە گریان و تریقانەوەى ئەو مندالله بكەین كە بیّجگە لە كۆشى گەرم و مژینى مەمكى دایكى هیچ ئایەتیكى ترى لەبەر نییه

هەر ئەم حاللەتەشە كە شاعير زياتر بەرەو رۆژانى پاكى دەگەرىنىتەوە، بۆ رۆژانى سىەردەمى منالى، سىەردەمى پاكى و بەرائەت، تەنانەت خىقشىلەرىسىتىش، كىە خۆشەرىستىيەكى باكىزەيى بى گەرد بوو.

ئەو كاتە، ژیانی تەبایی و گونجان بوو، شتەكان لیک نەترازابوون، زەمەنی دلسوزی و میهر و ویژدان بوو، هیشتا گیانی مروّق به هەلفریواندنی باق و بریقی دونیایه پیس نەبوو بوو:

ئيتر كاتى ئەوە ھاتووە بەر لە كۆتايىيەكان

بچینهوه بهرهو یاکی روّح

بچینهوه بهرهو کوّلانهکانی چاوشارکیّی بهرائهت

بگەرىنىنەوە بەرەو ساتەكانى مندالىمان

بۆ ئەو رۆژانەى لە قرچەى نيوەرۆدا

له سیبهری دار شاتووهکهی روخی کانی

مالمان دمكرد

نه من شهرم دایدهگرتم

نه تۆش چاوت دادەخست و

نەكولمت سىوور ھەلدەگەرا

 وهردهگرێ له جوٚرهکانی دیکهی ئهدهبدا وهرناگیرێ.

لهم رووهوه کـۆنفـۆشــيـۆش هـهقى بوو کــه روو له کــورهکــهى (لی) وهربگێــرێ کــه جارێکيان لێى پرســى:

«(لی) تق شیعر دهخوینیته وه؟ کوره کهی وه لامی دایه وه: نه خیر. باوکه کهی له وه لامی کوره که یدا خهمی خوارد و پیی گوت: کوری خقم نه وهی شیعر ناخوینیته وه که میه وایه، رووی له دیوار کردووه، هیچ نابینی نه و نهبی، له وهی له دهوروبه ریدایه، خقشی و شادییه کانی ژیان و نازدارییه کانی سروشت و سهرچلییه کانی هزر ده شله ژین، پاشان به خهم و داخه وه رووی لی وهرگیرا»(۱).

زیاتر له و بۆچوونه ی کۆنفۆشیۆس، که شاعیر چوار کۆ شیعر دهکاته دیوان/ شیعر و کۆلاژ و به ناوی (تاقگهی مهند و ئهوانی تر)، له بهرگیکی قهشهنگ و رهنگاورهنگ له (٤٤٠) لاپه رهدا چاپیان دهکات و به وینه ی هونه رکاریی کولاژ شیعرهکان دهرازینیته وه، زیاتر سه رنجی خوینه ر بو خودی شیعرهکانی رادهکیشنی.

شاعیر له شیعری «له پهراویزی ورینهی ئاوارهیه کی شیندا » ده لن:

ئاى گيانەكەم گەر ئەتزانى،

ئەوكاتەي پەلە ھەورەكان دادەكشىن و

نامهی توّم بوّ دهباریّنین.

چیم لیّ دیّت؟!

ئای گیانهکهم گهر ئهتزانی

چەندە تىنووم!

گەر ئەتزاى

خۆرى چاوت له دلمدا

هەرگىز، ھەرگىز ئاوا نابى.

ل ۱۷

که شاعیر له ئاوارهییدا بژی، ههست به ناموّیی و نائومیّدی و تهنیایی دهکات،

بەرجەستەكردنى شيعر

له دیوانی تاقگهی مهند و ئهوانی تری نهژاد عهزیز سورمیدا

سـهرهتا (نهژاد عهزیز سـورمـێ)ی شـاعیـر، له پێوهندییهکی ڕۆحی و ویژدانیدا لهگهڵ شیعردا بهم جۆره تهعیبر له شیعر دهکات و دهڵێ:

ئەي شىعر..!

ئەي سىيلەي ھەموو رۆگەكان!

من له روٚژیکی رهشانگی گورهی هاوین له دایک بووم

تۆ نەباي،

له چزووی غهمزهیهکدا دهمردم..

سیلهی روّگه و پهرستگاکان

داد رەسى زەمانى بەد نىھادى..

ئەي شىغر..!

ل ہ

شاعیر بۆ شیعر له دایک بووه، بۆ شیعریش دەژی، ئەگەر شیعریش نەبوایه که هەوینی بوون و بەردەوامی شاعیره لهو زەمانه بەد نیهادەدا ئەوا هەستی به مردن دەكرد.

ئهمروّش ههروهک ئیلیه تده لنی: «رهخنه ی دهستپاک و چیّری ناسک رووکردنه شیعره، نه ک شاعیر». ئهم بوّچوونه ی شاعیر له بوّچوونیّکی روّمانسیبانه سهرچاوه دهگری، که سهرهتای قوّناغی لاوییه، شاعیری روّمانسیش به چاویّک سهیری ژیان و واقیع دهکات که پیّچهوانه ی حهز و ئارهزووه کانییه تی، که شیعریش ئاویّنه ی دهروون و ههست و نهستی شاعیر بیّ، دهبیّ بخویّنریّته وه، ئه و چیّر و لهزه ته ی له شیعریش

شاعیر پیّویسته بیکات، کاربکات و چاوهکانی ههموو دهم به دوای گوزارهیهک بگهریّن: ههرگیز رووی نهداوه»(۲)

له كۆتايى ھەمان كۆپلەدا حاللەتەكە بە شىيوەيەكى تر وينا دەكات و چارەسسەر دەكات و دەلىن:

- تۆ يێبكەنە!

پێڮەنىنت گريانى تيا ھەڵدەواسىرى...

بزهی تیدا دهکری به بووک..

تۆ..

پێ..

بكەنە!

ل ۲۲

پیکهنین (گریان) دهکوژێ، پیکهنین نیشانهی خوٚشی و رووگهشییه، خوٚشنوودی و کهرنه قال و شایلوغانی زهماوهنده، پیکهنین، مژدهی ژیانی بهختهوهری و گوّرانی حالهتی غهمناکییه که دلّی تیدا دهسرهوێ و بزهی نهرمونوّل دهکهویّته سهر لیّوهکانی یهریزاد.

هەرچەندە شاعیر ئەم شیعرەی لە بەغدا لە ۱۹۷۵/۱۲/۱۰دا نووسیوه، بە دووری نازانم ماسكیک بیت بۆ رەوشی تایبەتی خۆی وەک بلیی لەگەل (ئەراگۆن)دا يەک دەگرنەوە و خۆی بە تەنیا نايەتە بەرچاو، ئەگەر خۆشەویستەکەی، یان ئەو شۆخەی وینەی بۆ كیشاوە لیشی دوور بی لەگەلیدا دەژی، (ئەراگۆن) دەلی:

منیش بق ئه و که سانه قسه دهکهم، که ناتوانن بخهون، ئه وان به ته نیانین مادامه کی له وان ده چم.

ههروهها قسه بق ئهوانه دهكهم بهزهييان دي كه بمرن،

بۆچى ئێوە دەڵێن من خۆپەرسىتم!!^(٣)

شاعیر حالهتیکی دهروونی و سروشتی، به پیکهنین، بهبزه چارهسهر دهکات. خو

به لام له ههمان کاتدا شاعیری روّمانسی، شاعیری ئه قین و خوّشه و یست ناسک. برووسکه هیوایه ک ختووکه ی دلّی دهدات، که هیریّکی تر هه یه له ناو ئه و دلّه دا که موعاناتی دووری و ئاوارهییه که ی سووک کات، ئه ویش خوّشه ویستی دلبه ره دووره که یه که په له هه ورهکان له کاتی داکشانیاندا نامه ی (سه کوّ)ی خوّشه ویست دهباریّن، ئه و حه له ده که ویّته به رخه یالّی بینینی خوّری چاوه کانی که له دلّه تاریک و ته نیایه که ی هه لّدیّ و رووناکی ده کاته وه، ئه م جوّره خوّره شخریکی ئه به دییه، شیعریش بی خوّشه ویستی، شیعری ته نیایی و سارد و سری مروّق و ناموّ بوونییه تی.

به ههمان شيوه له شيعرى (شهوبا)دا دهڵێ:

شەو راشكاوەو

كيژۆڵەيى چاو گەلاوێژ چاوەكانى ناچنە خەو..

شەو راشكاوەو

كيژوڵەيێ ئەستێرەكان، وەك پوولەكە.

يەك يەك دەچنىت،

دەكاتە سەد.. ھەزار... مليۆن..

شەوبايەك دى و

نەرمۆلە خەوى لى دەخات!!

ل ۲۰

ئهم هێره ئهفسووناوییهی که خهو لهو کیژه چاو گهلاوێژه دهخات، که خهو له چاوانی زړاوه، شهوبایه، کزهبایهکی فێنک و سازگاره له حاڵهتێک دهربازی دهکات که خهو به هیچ جوّر ناچێته چاوهکانی، کهواته شاعیر ئهو کیژوڵهیه له واقیعه سروشتی و بایلوژییهکهی دهترازیٚنی و دهیخاته بهردهم واقیعێکی روّمانسییانهی سیحراوی، که به خهیاڵ، به شهوبایهک، به سروهیهکی ناسک به نهرمی دهیخهوێنیّ. لهم رووهوه (مالارییه) گوتوویهتی:

«واقیع له گۆرانییهکانتاندا رەش بکهنهوه خۆی باوه و ئاسایییه، تاکه شت که

ئەگەر لاى (ئاراگۆن) زەردەخەنە جوان بى لەسەر روويكى دزيو و شىيوينراويش بى وەكو خۆى دەلى:

ههرگیز شتیّک نییه له زهردهخهنه جوانتر

تەنانەت لەسەر روويكى شيوينراويش!!

ئايا ناتەويت جوان بى؟

ل ٤

ئەوا شاعیر ئەو زەردەخەنەیە رووەكەی پەریزاد جوانترو رازاوەتر دەكات و گریان باوی نامینی، خەم و پەژارە دەرەونەوە، رەوشیکی ئەوتق دیته كایەوە كە بزە دەبیته بووك. شیعری (سەكىق دللەكەم) دریژبوونەوەی شیعری (لە پەراویزی ورینهی ئاوارەيەكی شیتدا)یه كە تیایدا دەلی:

ئيستاش گيانه

تاقگەي خۆشەويسىتى تۆپە

گەردى غوربەت لە چاومدا دەسريتەوە!!

ل ۲۶

له كۆتايى شىعرەكەدا دەلىن:

دووچاوي تۆن:

له شهوه سارد و سرهکانی بی تاگر

دەبن بە كلۆ يەنگر و

له ههناوما گهش دهسووتين..

گیانه

ھەر

تۆي...

ل ٤٤

له غوربهتدا چ شتێک خهمهکانی شاعیر دادهمرکێنێ، خوشهویستی نهبێ؟ هیچ شتێک بهقهد خوشهویستی نابێته هیوایهکی گهش و له دڵ و دهروونیدا چهکهره ناکات، گرنگ له دارشتنی ئهم شیعره وێڕای ئهو ههموو خهم و ناموٚییه که شاعیر پێوهیان گرفتار بووه، به ڵام به جوٚرێک ههواو کهشێکی وای بوٚ خوٚڵقاندووه که بچێته دڵهوه، شێوازیش له شیعردا گرینگیی خوّی ههیه، بهم بوٚنهیهوه (پاپلوٚ نیروّدا) دهڵێ: «شێواز مروّڤ نییه و چیتر، به ڵکو ئهوهشه که دهورهی داوه، ئهگهر کهشهکه نهچووه ناو شیعرهکه، ئهوه شیعرهکه دهبێته مردوو، مردوو چونکه نهیتوانی ههناسه دداری، مردوو چونکه نهیتوانی

«ههر لهم روانگهیهوه خوشهویستی و سوزی شاعیر بو گهلانی لیّقهوماوی جیهان، وهک شیعریّکی مروّقخوازی، وهک داکوّکیکردن له حهقیقهتی دوّزیّکی ئینسانی شیعریّکی داهیّنهرانه دهخولّقیّنیّ، نیروّدا وتهنی: «ئاردی حهقیقهت و رهوانبیّری نانی شیعر دروست دهکات»(۱)

شاعیر له شیعری (گارنیکا)دا داهیّنان دهکات، ههرچهنده کهرهستهی شیعری سیاسی کهمن و ناگهنه ئاستی شیعری خودی، به لام داهیّنان و ئهفراندن لهم بوارهدا به دهگمهنن، ئاردی حهقیقهت و بوونی شیّوازی رهوانبیّژی لای شاعیر دهبنه نانی به تاموخوّیی شیعر. شاعیر دهلیّ:

- «نسييّ مالّمان

هۆنراوه بوو..

(ڤیکتۆر گارا) ویستی بیکاته گۆرانی

لهیر کهنار بوو به رووبار..

بهفر سوور بوو پریشکهی ئاگری باران!!

گارا تۆراو،

دەستى وشەي شىعرى منيش

له گەردنى يەكتر يجران!!!»

بيكاسۆ لەكوپىي؟

بەژێى خەمە سوورەكانم

330

هۆنراوەيەكى بى وشە بهۆنيەوە؟ نىرۆدا لەكويى؟ بالى زىندووى (سانتياگۆ) بكەيتە بەر بارە كەويكى بى بالى ئەم شاخانە..

ل ٤٧ و ٤٨

بهستنه وهی فیکتور گارا و بیکاسو و نیرودا بهیه که وه، له تراژیدیای گارنیکای ئیسپانی به و دارشتنه روونبیژییه (بهیان) نه کی رهوانبیژی وه کی نیرودا ده لمیّ: هه ویّنی شیعره که نیکه لمّکردنی سیّ توخم و ره گه زی لیّک نزیکن، نزیکبوونیّکی روّحی و ویژدانی، پیّوه ندییه کی توندوتولّی نه پچراو به ده نگ و ریتم و تربه ی گورانی (قیکتور گارا) و شاکاره شیّوه کارییه مه زنه که ی بیکاسو به توناتی ره نگه کان و ریتم و تربه و لیّدانی هارمونییه تی نیّوان ره گه زه بالا هونه رکارییه پر داهیّنانه کانی، به شیعری به رزی شاعیرییه تی گه وره ی جیهانی، که شیعر ره نگدانه وه ی حهقیقه ت و ژیانه، پر له ریتم و ویّنه و بیناسازییه کهی.

يۆل قالێرى جوانى بۆ چووە كە دەڵێ:

«شیعر سهمایه و پهخشانیش رۆیشتنه».(۲)

نهژادی شاعیری نویخواز هونهرمهندانه وشهکانی بهکارهیناوه، بهرگی روونبیژی لهبهر بوونهوهرهکان کردووه، کهسایه تیی مروّقی به شاخ و رووبار و بهفر و باران، لامله کیو و سیبهری ههوار، سیبهری میروقی به شاخ و رووبار و بهفر و باران، لامله کیو و سیبهری ههوار، سیبهری میروو، کیلگهی یاخی داوه، دارشتنی ئهو جوّره پهیقانه به و شینوازه درکهیییه، هیز و پیزی شاعیرییه تی نهژاده، دژایه تیی خوّی بهرامیه کوده تا خویناوییه کهی بینوشی فاشی راده گهیهنی ههروه کو (مالارمیه) دهلیّ: «شیعر له بیروباوه پیکنایه، به لکو له وشه» شاعیر وشه له حهقیقه تو سروشتی خوّی داده مالیّ، بهرگیکی روونبیّژی ده کاته به ر، که ته عبیر له روّحی شاعیر و هه لویستی بکات، که داکوکی له خه باتگیرانی چیلی ده کات، له ریّکهی شاکاره کهی (گارنیکا)وه. پیویسته له سه ر شاعیریش ههروه کو نیروّدا ده لیّ: «شوینیک بو خوّی له شه قام و له نه به ردا، ههروه کو نیروّدا ده لیّ: «شوینیک بو خوّی له شه قام و له نه به ردا، ههروه که له رووناکی و سیبه ردا ده لیّن

له شیعری «ئهو ئهستیرهی به دلمدا ئاوا نابی» نه واد ده لی:

ئەستىرەيەك وەك گەوھەر

ورشه ئەدا..

ئەستىرەيە و، گەلى جار لىم زىز دەبى و

وهکو منال، دوای گریان.

خاموّش، خاموّش دهچیته خهو...

هيچ ئاسماني نايگريته خوّى!!

دەبى ئەو ئەسىتىدرەيە «سەكىزى دلەكە»ى شاعىدر نەبى كە چاوەكانى خۆرى ئاوانەبوو بوون، ئىسىتاكە بووينە ئەسىتىدرەيەك، كە ئاسىمانى شاعىدر نەبى، ھىچ ئاسىمانىكى نايگرىتە خۆى؟! يان كە شاعىد لە ئاوارەيىدا دەژى، وەك ئەسىتىدرە، ھەموو دەم دەدرەوشىيتەوە و ئاوارەيى بە تەنيايى و نامۆيى تا سەر ئىسقانى ھاتوون، ناكرى ھەتا ھەتا ھەر بدرەوشىيتەوە، ھەر دەبى خامۆش بى، بەلام لە چ ئاسىمانىكدا، لە چ كۆش و باوەشىيكى گەرموگورا لەناو چ دلايكى بە سىۆز و مىھرەباندا، كە لەو ئاوارەيىيە شوومەدا شەو و رۆژ ئۆقرە ناگرى؛!

له شیعری (ئهو وشانهی له ئامیّزی خوّشهویستین)دا دهلّی:

وشهكانم

گریانیکن له گهرووی منالهکانا

ويٚڵن بق قاقای پێکهنين

ل ۸۲

هه لبهت گریان له گهرووی منداله بی گهردهکان، ئه و مندالانه ی که مانای پهستی و بینزاری نازانن، ههردهم ئهگهر ههست به برسیه تی و ئازار نهکهن، مانای گریان نازانن، له قاقای پیکهنین دهدهن، ئهم وشانه خهم خواردنن، ویل و عهودالی پیکهنین، له خوشی و ئاسوودهیی مندال دهگهرین.

لەو كۆ شىيعرەدا كە بە ناوى «ئەو شەوانەى خەوم نايى»يە كە ساڵى ١٩٧٧ چاپ كراوە، (سەكۆ)ى خۆشەويستى شاعير پانتايييەكى زۆر بەخۆ دەگرى، شاعير لەو

سـهردهمـه عـیـشـقـه پاکـهی خـقی دهدوی، له دهروونه وه تهعـبـیـری لیّ دهکـات، روزمانسییانه بیر دهکاته وه، ویّنه کان داده ریّژی، ههرچه نده به لامه وه باشتر بوو به پیّی رهوتی زهمه نی زنجیره به ند کرا بان، ئه و حه له بو خوی نهر و رهخنه گریش خوشتر و سانا تربوو، که بهراوردی به رهو پیشه وه چوونی شاعیر به پیّی هه نگاوی سالآنه ی بکات، به لام وه کو سه رهتا و یه کهم به رهه می شاعیر، ده کری بلیّین که (نه ژاد عه زیز سورمیّ) بو شیعر له دایک بووه، له گه ل شیعری رهسه نیشدا مامه له ده کات و ده زانی چون هه نگاوه کانی شیعر هه لبگریّت.

(تاڤگەى مەند) دووەمىن كۆ شىيىعىرى شاعىيىرە كە ساڵى (١٩٨٧) بە چاپى گەياندووە. لە شىعرى (پشكۆ باران)دا دەڵێ:

تۆ بۆنى خاك مەستى كردووى

چراخانیت

له دڵؠ ههموو ژوورێکدای

خۆت بە بنمیچى نركەى شەو ھەلواسيوە

دەبارىتە گۆشەى دڵى كچانەوه..

ستران دەچرى

دەنگ ھەلدەبرى:

«بەلام ئىدە

ئيمه سهوداسهرى خورين

ناتوانین که لهودیو دیوار ئارام بگرین.»

- ئەوە تۆى رووت لە تارىكى كردووە؟

– پشتى تى كەم؟

- ئەى تۆ ناڭنى ژيان لە كەنار وەرس بوونە...

ل ۹۸، ۱۰۰، ۲۰۰

بهرجهسته کردنی دوو ریباز (دووره پهریزی و چوونه ناو جهرگهی دوزه حهقیقه ته که)، وهرگرتنی دوو هه لویستی ناکوکه، پیوهندیی قوول به خاک و نیشتمان، به ئازادی و سهرفرازی و لیکترازان و ژیان له کهنار و ژیان بهسهربردن له باوهشی

ئافرهتدا، له تاریکیدایه، شاعیری دلّدار و شهیدا و سهوداسهری خوّرهکه و ئازادییه، ناتوانی له تاریکیدا ئارام بگری وهکو نیروّدا دهلّی: «ئا ئهوا من به ریّگاوهم بهرهو ئازادی، ساتیّک له نزیک (تیموّکوّ)دا دادهبهزم گویّ لهو ئاوه دهگرم که منی فیره ستران کرد».(۹)

شاعير له ههمان شيعردا دهلّي:

پەپوولەكان دەم دەنىنە، دەمى ئاگر،

کی زات دہکا خوّر ما چ بکا؟

تق حەز لە تىشكى خقر دەكەي

خۆشت دەوىخ؟

هه لديره نوته كانى ريكات ديوه؟

تا ئيستا بۆت ھاتۆتە ژوان؟

ماچيت كردووه؟

تۆ دەتوانى يارى بە قۋەكەي بكەي؟

1.1

شاعیر لیّرهدا له سوّزی دلّ دوور دهکهویّتهوه، له روانگهی عهقلّ و لوّژیکهوه سهیری دیاردهکانی ژیان و حهقیقهتهکان و بوونهوهرهکان و رهگهزهکانی سروشت و ژیانی راستهقینه دهکات. پهپوولهکان، ئاگر، ماچکردنی خوّر، ههلّدیره نوتهکان، که دهلالهتن و مهدلوول دهگهیهنن بو نموونه پهپوولهکان دالی دلّدارین و ئاگر مهدلوولی ئه قین و عیشقه، ماچکردن (واته مروّق) (دال، خوّر) واته ئازادی (مهدلوول). کوّلریدج دهلّی:

«تێـڕوانینی شـاعـیـر بۆ حـهقیقهت له دایکبـوونی ئهنجـامی تێکهڵبـوونی راستهقینهی راستهوخق، یان یهکێتی نێوان دڵ و عهقڵهکهیهتی و نێوان دیارده گهورهکانی ژیانه، شاعیر له ساتی جیهانبینیدا له سروشتی ههست پێکراودا چهند رهمزێک بۆ ژیانی ناوهوی دهدوٚزێتهوه»(۱۰۰)

دانانی شاعیر بهرامبهرهکهی و بهرجهستهکردنی له چوارچیّوهی سوّز و عهقلّدا، دلّ و میّشکدا روونکردنهوهیهتی، که نهو بهرامبهره ناکوّکه ههر چهنده به قسمی

دههیّنیّ و پرسیاری زوّری لیّ دهکا، به لام به ته واوهتی وه لامی پرسیارهکان ناداته وه، له نه نجامدا هه رلوژیکی عهقلانییه تسه رده که وی و سوّزی دلّ و خوّبه رستی و ژیان له تاریکی و دوور له گهل و نیشتماندا پووچه لّ دهبیّته وه، ناکامه که ی دایه لوّگه که به و شیّوه ده شکیّته وه که له کوّتایی شیعره که دا هاتووه، لیّره دا شاعیر روّلی به رچاوی خوّی بینی:

«مروقیش دهچینه ناو ژیانی خه لکی دی به شیوازیکی نزیکتر له مورکی راسته وخو له توانابوونی بوچوونه ناو سروشت، چونکه ئاشنای بیروباوه پو هه سته وه ره تایبه تیبه کانی خوی ده کات و فیر ده بی چون وا بکات بیروباوه په هه سته وه ریبه کانیان، ئینتیمایان بو نه و هه بی، که له ناو خویدا، خودیکی قوولتر ده بینیته وه که هه موو سیمایه کانی ئینسانی هه یه (۱۱)

توانه وه شیعری سووتانی عیشقه له پیناو نهمری و جاویدانیدا، عیشقی حهقیقه ت، عیشقی پرشنگی خوّر، خوّشی و له زهت بینین له به عاشیقی مردن. به ستنه وهی توانه وهی به فر به هاتنی به هار و نه وروّز، مهرگه له پیناو ژیانیکی هه میشه زیندوودا. شاعیر ده لیّ:

بەفر ئەتوپتەوە (بەھار) دېنى

تۆش سىۆز دەكەي

ئەوە نىيە بەرگ...ى نىوەرۆى ھاوينت

لهبهر سرهی شهوانی زستان کردووه؟

ئەوە نىيە دەسىووتىيى و بەھار دىنى و

نەورۆز دىنى

١١٠ ل

بهستنه وهی موعاناتی عیشقی مروّف و مردنی له پیّناو خوّشه ویستیدا به مهرگی به فسر و به دواداهاتنی به هار و نهوروّز، به ستنه وهی نیّوان مروّف و سروشته. مردنش:

«له چەمكى فــهلســهفــهى ئيــغـريقى مـاناى كــۆتايـى ژيان نيـيــه، بهڵكو بەردەوامبوونىيەتى، له وێنهيەك له وێنهكان، واته مردوو له بوونى يەكەمدا جيا

نابێتهوه و دانابرێ، به لام دوای مهرگی دهژێ له حالهتێکدا که هێزی ژیان کهم دهبێ و ژیان دهست پێ دهکات و کاتێ سێبهر لهگهڵ جهستهدا یه ک دهگرێ، پاشان له ههمان کاتدا، شتێکی سێیهم لهگهڵیاندا یه ک دهگرێ که گهلانی (پانتو) پێی دهڵێن هێنزی ڕوٚحی، ئهویش ئه و هێنزهیه که به کوّتایی ژیانی مروٚڤ لهسهر زهوی نامرێ، بهڵکو دهمێنێتهوه و نامرێ،(۱۲).

که عیشق ههرگیز دوایی نهیه و سووتانیشی به دواوه بی، نهمری و جاویدانی دهنویّنی، مادامه کی سووتانه که بو گهیشتنه به حهقیقه ت. نهوه تا شاعیر ده لیّن:

تۆ دەزانى (عەشق) ھەرگىز دوايى نايى

بۆيە ئاوا پرشنگى خۆر دەكەيتە (رێ) و

بهرهو لووتكه ملت ناوه..

دەزانى ھەزاران خونچە

سهريان ناوهته باوهشى خهمهكانت.

ل ۱۰۷

دەركـهوتن و سـهر دەرهێنانى خونچـه رەمـز و نيـشـانەى نوێبـوونەوەى ژيانه، زيندووبوونەوەى دواى مـهرگى سروشته، سووتانى عيشق پێشـوازيكردنه له ژيانێكى نوێ، له بەهار و نـەورۆز، له بەزاندنى زســتـانى وەيشــوومـه و سـاردى و بـﻪفـر و بـﻪســتـﻪلﻪك، توانـەوەى بﻪفـر و توانـەوەى مـرۆڤ، ئـﻪو دوو پێـوەندييـه توندوتۆلﻪى بﻪســتنـﻪوەى ژيانى مـرۆڤ به سـروشت، هـﻪردووكـيـان له يەك بۆتەدا دەتوێنـﻪوە، له پێناو هێنانهدى شــتێكى نوێ، له دايكبـوونێكى نوێى مـرۆڤ، زيندووبوونـﻪوە و له دايكبـوونێكى نوێى مـرۆڤ، زيندووبوونـﻪوە و له دايكبـوونێكى نوێى مـرۆڤ، نيندووبوونـﻪوە و له پيناو هێنانه دى شتێكى دايكبـوونێكى نوێى سروشته. هـﻪردووكيان كە دەتوێنـﻪوە له پێناو هێنانه دى شتێكى پيروزە، توانـﻪوەى هـﻪر يەكێكيان دەبێـته رۆحێك له بـوونـﻪوەرە نوێيـﻪكﻪدا بـﻪرجـﻪسـته دەبێ، توانـﻪوەى مــرۆڤ له بـاوەشـى ئازادى، توانـﻪوەى بـﻪفــر له بـاوەشـى بـﻪهـار و نـﻪورۆزدا، وەك پرۆســێـســێكى فـيـزياوى كــه مــادە نافــەوتێ، بـﻪلام له گــۆرانيــدا خـوىســيـــەتەكانـى پێـشــوو لـه دەسـت دەدات و له حــالهـتى بـوونـەوەرێكى تردا خـۆى خــاســــــــــــەتەكانـى پێـشــوو لـه دەسـت دەدات و له حــالهـتى بـوونـەوەرێكى تردا خـۆى

له شیعری (دەربەند)دا دەڵێ:

ئهو ئیوارهی تاراییکی وهنهوشهییت پوشیبوو خسته باوهشی دلم.. خوّت خسته باوهشی دلم.. نهمزانی روّژی تهمیکی وهنهوشهیی بهر روونایی چاوم دهگری و کویّر دهبم! من نهمزانی چاوی مهند و بالای مهند و بالای مهند و لهنجهی مهندیش

وهكو ئاوي مهند مۆتەكەن...

177)

ژیان، سروشت دیاردهیه کی وهستاوو مهند نین، ههردهم له بزاف و جوولانهوهن، ههرچهنده جوولانی سروشت وه که دیاردهیه که جوولانیکی ریزهیییه، به لام جوولانی ههرچهنده جوولانی سروشت وه که دیاردهیه که جوولانیکی ریزهیییه، به لام جوولانی ژیان رههایه، رهنگیش لای شاعیری هونه رمهند (نه ژاد)، رهنگیکی دلگوشی خهماوییه، به وهنه وشه یی لای شاعیری هونه و دلبزوینه کانی دی، ههروه ها شتی مهند و لیل و تهماوی پینچه وانه ی رهنگه کراوه و دلبزوینه کانی دی، ههروه ها شتی مهند و لیل و تهماوی جوانی کوژن، بویه شاعیر به چاوی شووم، ره شبین سهیری چاوی مهند، بالای مهند، لهنجه ی مهند، ئاوی مهند ده کات، پوشینی تا رایه کی وهنه و شهین، که رهنگیکی مهیله و ره شه و به تاریکی خوّی دهنوینی، تهمیکی چر ده خاته سهرچاوی شاعیر و به رووناکی لی ده گری، شوومی و به دوومی له گه ل خویدا ده هینی که مایه ی ترس و گومان و نیگه رانی بی، چونکه ههموو شتیکی مهند که حه قیقه تی ناوه وه ی ده شاریته وه، مایه ی پشت پی به ستن نییه، دیوی ده رهوه ی له دیوی ناوه وه ی ناکات ده شاعیریش له روانگه ی قسه یه کی پیشیناندا ده نیز.

ئاو مەند پياو مەند بى لێيان بترسە لچ شۆر پەرىش بى ھەر ئێسكى قورسە.

شاعیر به و کوپله شیعرهیدا، دهیه وی دهروونی دهربه نده که بخوینیته وه، که له ژیر تاری وهنه و شهیی و تهمیکی چروپ حه شار دراوه، ئه و وه کو (قان کوخ) هونه رمه ندی جیهانی که گهره کی بو و «خودی وینه بکیشی نه که تیشکه کانی». شاعیریش هه ربه مجوّره دهیه ویت، دهربه نده که، دهربه نده کهی پیشو و بی که به کامی دل هوگری بو و، بی ته وه می بزانی بو گور و تارای وهنه و شهیی پوشی ؟! له شیعری (ئه م زریانه شیته) دا ده لی

هیچم ناوی

دلّهکهم له ئامیّزی شهیدا هیچم ناوی

تهنیا وهره

بوّم ببه بهخوّری شیعری و

لهگهل گهردی بهیانییهک

تهزووی ئوّخهم بوّ بهیّنه،

ئهم جیهانه بیّ گوّرانی ئهستهمه

گيانهوهره ئاوازي بۆ زامهكانم داني ...

ل ه۱٦

شاعیر له خه لوهتی شیعردا شهیدای خوشهویستی و جوانییه، هیچ داخوازییه که دلبهرهکهی ناکات که خوّی خستونه ئامیزی عیشق، ئهوهنده نهبی که بوّی ببی به خوّری ئه فین، به ئاوازیّ، به گوّرانییه ک که رووناکی خوّری شیعر بیّ، به ئاوازیّکی ناسک و به جوّش، ببیّ به گوّرانییه کی به سوّز، سته م و تاریکه، خوّری شیعری که تیکه لی ئاواز و گوّرانی دهبیّ، ئازاره کانی شاعیر که م ده که نه و که رنه قالیّ ساز ده که ن و خهمه کانی شاعیر رهوشه ن ده که نه و می میتوّلوژی پی نه به خشن.

له هۆنراوهى «سىنيل لايڤ»دا ئەم كۆپله بى نازە ھەلدەبژىرىن كە تيايدا شاعيىر ەلىن:

چرايەك كوژاوەتەوە

تەرمىك لە سەر دەم كەوتووە

درەختێک بەلادا كەوتووە

زهوی و ئاسمان له یهک نزیک بوونه تهوه.

بارانی سوور دای کردووه.

١٨٨١

تهرم، چرای خاموش، درهختی به لاداچوو، نزیکبوونه وهی زهوی و ئاسلمان، به بارانی سلوور، ئهم بوونه وهرانه، ههملوویان له بزاف وهستاون، کپ و بی دهنگن، گرینگ لیرهدا کوکردنه وهیانه له بوتهی شیعردا، دهربرینی زمانی شیعرییه، که دهبنه نیشانه و هیما و رهمز و ته عبیر له لیّلی و ته ماوی و نادیاری ده کهن، ئه و دیوی ژیان و واقیع پیچه وانه ده کهنه وه.

«زمانیش ژیانیکی تره که هیزهکانی واقیعی ئیستاتیکا بق ئاستی نموونه دهگویزریته و و تیایدا دهبیته نیشانه و رهمزی ماوو لهگهل نهینییهکانی ژیانی شاردراوه و تهماوی هاوئاواز دهبن و ههول دهدا دهریان بخا و قوولایییه دوورهکانی بدوریته وه، دوزینه وه و ئاشکراکردنی قوولایی دوور به خودی خوی گرتنی دووری لووت به رزه و هه ردووکیان دوو رووی تاکه دراویکی جوانین «۱۲».

له كۆپلەى ھەمان شيعردا تەعبير لە نهێنى و سەيىر و سەمەرەكان دەكا، كەشتى ئاسايى و واقيعى و تەقلىدى نىن كە خوێنەر دەخەنە بەردەم پرسىيارەوە، ئەوەتا لەكۆپلەى (ديوارەكان)دا دەڵێ:

ديوارێ .. دوو ديوار .. ده ديوار .

چیمهنتق بهندهکان رووخان

تەنيا ديوارى قور ماوه

نەرووخاوە

ل ۲۸۲

تەعبىركردن لە ناكۆكىيەكان، لە شتە چاوەروان نەكراوەكان، بە زمانى دركە، ھێزێكى دىنامىكى بە شىعر دەبەخشى، مىرۆڤ دەخاتە بەردەم بىركردنەوە و

ســهرســورمـان له تێگهیشــتنی نهـێنیـیـهکـان، وهک دهقـێکی کـراوهش چهند شیکردنهوهیهک دهگرێته خو که خوی به خوێنهر بناسـێنێ و بهپێی تێگهیشتنی شته ســهرسـورهێنهرهکان ڕاقه بکات، که لێرهدا شـیکردنهوهیان بو خوێنهر جێ دێڵم تێبینیم لهسهر کومهڵه شیعری دووهم ئهوهیه که بهپێی دانانی شیعرهکان ریزبهند نهکـراون، من لهگـهڵ ریزبهندی دام، هـهرچهنده شــاعـیـر وهک خـوی له کـوتایی دیوانهکهیدا دهڵێ که پێوهندی به دهرهێنانی هونهرییهوه ههیه.

کۆ شیعری سییهم به ناوی (چهند کۆته لهیه کی جهنازهیی)یه سالی ۱۹۹۵ چاپ کراوه. ئهم کومه له شیعره پیشکه شبه روّحی به فرینی دایکی ده کات که قوربانییه کی ورده دیکتاتور و سته مکار و داخ له دلانه.

له شیعری (ولاتی ناو دهنکه ههنار)دا دهلنی:

ئەوە ولاتى من نىيە وەرز بازىي

وينهى تنۆكه ئارەقىك

بهلاجانگی دیّته خواریّ..

ئەوە ولاتى من نىيە.

چۆلەكە لەبەر خۆريا مەلە بكەن و

بارانی لیّ نهباریّ..

ل ۱۹۷

شاعیر ههست به ناموّیی دهکات، له ولاتیّکدا دهژی دووره له حهز و ئارهزووهکانی، ئه وولاته به ولاّتی خوّی نازانی، بهتایبهتی که له کهسی قسمهکهرهوه دهبیّته کهسی دووهم و لهگهلیدا دهئاخافتی و پیّی دهلیّ:

له ئەشكەوتى سىر و بى ئاويزان

له چاوی هاورێکهت بهدهر

ياوەريكى ديكەت نەبوو

تق ههر رووهو بناوان کشای..

ههبوو ههر زوو چیروکهکهی دوا یی هینا

تق ههر رووهو بناوان کشای

رووهو شکۆی گوڵڕهنگی ژیان. رووهو حەقیقەتەکان ھەمووى...

7.7.1

شاعیر ههر تهنیا ته عبیر له نام قیی و ئاواره یی خوّی ناکات، به لّکو نام قبوون و ئاواره یی و تهنیایی ئه و که سه شبه به به به به ده کات که ته نیا له چاوی هاور پیه کهی به ده رله و ریّگه سه خت و د ژواره ی به ره و لووتکه هه لَکشان یاوه ریّکی تری نییه (دوور نییه ئه م هاور پیه خودی شاعیر بیّ)، ئه وه له کاتیکا هه موو له گه لّ کاروانه پیروزه که دا بوون، به لام هه ر زوو کولیان دا و ریّگه ی خه باتیان به ردا، بویه که سی دووه م ده بیته په ره مز و سونبولی شکوّی گولره نگی ژیان و هه موو حه قیقه ته کان. ئه م وینه کیشانه به رجه سته کردنی خه باتگیریّکی نموونه ییه که له و لاتیکدا ده ژی شته کان پیچه وانه بوونه ته وی مه ست به نام قیی ده کات و ریّگه ی ته نیا ده گریّت به به ره و لووتکه ی شکوّمه ندی ده بات، مه نسووری حه للاج راستی بوچوونه که ده لیّ: «ئه گه رحه قی کوّنتروّلی د لیک کرد له وه که ی تر به تالی ده کات»... که واته لیّره دا خوشه ویستی حه ق و حه قیقه ت وای کردووه، که ئه وه ی ئه و ریّگه پیروزه بگریّت، با به ته نیاش بی حه قی دو ی نوینه ری هه موو حه قیقه ته کانه، (نازم حیکمه ت) و ته نی :

«تاریکایی ههموو دونیا ناتوانیّ موّمیّک بکوژیّنیّتهوه»

لیّرهدا شاعیر به گهرموگورییهوه وهدهنگ بهرپرسیی میّرژوویی دیّ، بو نهوهی رههاندیکی شوّرشگیّرانه به شیعرهکه بدات که موعانات و نهزموون و گهماروّدانی روّحی و دهروونی لهسهری سهپینراوه، خوّی لهناو نهزموونهکهدا دهژی و به ههستیّکی ناسک و هوّشمهندییه کی کراوهی نهتهوهیی مامه له لهگه ل سهردهم و واقیعی کوّمه لگه دهکات، له قاوغی زیهنیهتی روّمانسییانه و رهههندی تهسکی خودیهرستی دهرده چیّ و جیهانیّکی بهرهو نازادی و سهرفرازی دهگریّته باوهش.

له شیعری (پهراویز) له بهشی دووهمیدا شاعیر دهڵێ:

تا لیّی برا سهمای بق تارمایییهکان کرد

تا تیی دابوو، بانگی راهیشت

چۆلەكەيش بە قسىە ھاتن. تا تێى دابوو.

ل ۲۲۷

سهماکردن بۆ تارمایییهکان، دوورکهوتنهوهیه له خودی حهقیقهتهکان و به دواکهوتنی وههمهکانه و خۆ ونکردن و ههولی بی هوودهیهو ئاسنی سارد کوتانهوهیه، تا رادهیی نه که مرۆقی به ئاگا هینا لهبهردهوامی و سووربوونی لهسهر بانگهیشتهکه، به لکو چۆلهکهش وهئاگا هاتن، چۆلهکهش هینمای ئاشکرابوون و رووناکی و ئازادییه که لهگهل گهردی بهیاندا دهردهکهون، رووناکی دهجریوینن، به دوای حهقیقه عهودالن که له تیشکی خوردا بهرجهسته دهبی نه که له دواکهوتنی تارمایی و سهماکردن بو شتی ناروون و نادیار، لهم کوپلهیهدا زیاتر سامناکی شهو بهرجهسته دهبی که درهخت رووت دهبیتهوه و گهلاکان دهوهرن، پاساری ئهو دالده و پهناگهی نامینی که درهخت رووت دهبیتهوه و گهلاکان دهوهرن، پاساری ئهو دالده و پهناگهی نامینی که خوی تیدا حهشار بدات، تهنانهت شهویشی لی دهکریته روژ، هانا و هاوار بو کوی بهری، له کوی ئارام بگری، مهگهر ئهم حالهته سهره مهرگی ناخ نهبی، بویه شاعیر مافی خویهتی بلی: پهنای چی و هانای چی؟ ئهوهتا دهلی:

ياسارى گەلايان ھەلوەرى

درهخت پهر کران

شەو چراى رۆژتە، پەناى چى؟

گیانه لای ناخته هانای چی؟!

ل ۲۲۸

ئهم جۆره وینه کیشانه ماسکیکه بو مروّقی کورد که له ژیر دهسه لاتی رژیمی به عسی فاشی تووشی چ کارهسات و سهرگهردانی و کوشتن و برین و مالویرانی بوو.. هه لوهرینی گهلای چوله که کان و په پکرکردنی دره خته کان ئه و پووداوه تراژیدییانه مان ده هیننه وه به رچاو که مروّقی کورد چی به سهر هیندرا، چون دارودره ختیشی لی سووتینرا، لانه و شوینی حهوانه وهشی ویران کرا، گه لا هه لوهرینی پاساره کان و په پکردنی دره خته کان به کارهینانی شیوازی در که یه له قالبی خواستی شاردراوه. نهم جوّره شیوازه شده ای دهقی شیعریدا داهینان و

كوليرهكهم ليّ مهدره،

که ناتوانی گۆرانىيەكەم دەستەمۆ بكەی

له كۆ شىيعرى چوارەمى كە بە ناوى (ھەندى لەو شوين پىيانەى بەسەر شەختەدا مابوونەوە)دا كە سالى ٢٠٠٥ چاپىكردووە، لە (مەنەقىست)ەكەدا دەلى:

ساوى شيعر نهينييه تهلهسماوهكهى يييه،

له شیعر ئاسمانگهرتر و لهساتهکانی خهم پهروّشتر...

که روّژی له روّژان، خویّندن و نووسینیان به

كۆلەگەكانى كەرامەتى مرۆف چوواند خۆرايى نەبوو..

سروشتیک بوو به ئاراستهی هه لْگهران به وساوه، به

نهێنييهكان...

ئەو ئاھەنگە تەنيايانەى خود لە خودى گێڕاوەتەوە... زەماوەندى گەشبينە، بە كەژاوەيەكى خەمبار بەرێوە دەچێت...

كۆرمان به ئەزموونى، ھەمىشىه لە ئەزموون مايەوەدا گەرمە...

وهره با ئاوهزيّيهكان بتهقيّنينهوه...

كى ناڵى روومان تى ناكەن و ئەندازەى خەونەكانمان ناگرن و دەرگاى لايرسەنىمان بۆ ناكەنەوە.

ئەو دەرگايە

(با)یان لی دهدا و دهدرهوشینهوه...

ئەگەر ويستت نيگايەكت لە ساوى شيعرەوە بۆ بيت.

دهخوازي به (با) بدرهوشيتهوه...

۲۸۳۱

وهستان له میحرابی ئه و شیعرهدا دهمانخاته بهردهم به کارهینانی وشه ی روّژانهی باو و تیپه پ، به لام به ده لاله ت و به رگی زهینی و هه ستی و جوانکاری پ کراونه ته وه، که چهند ئاستیکی جیا به خوّدهگرن: که دارشتنی بینای شیعره که

ئەفراندنى روونبېژىيە كە لە ژېر پېستى وشەكاندا ھېزېكى دىنامىكى حەشاردراوە كە رۆحى سروشت بە بالندە دەبەخشى و رۆحى بالندەش بە سروشت.

له شیعری (خەرەندی گوییهکان)دا شاعیر دەڵێ:

هاورێ

ئەوەتا رۆژگار بووە بە گلۆلەيەك تيّل در لەگەلّ ئەوەشدا كۆترەكان دواى دەكەون!

له چەند تنۆكە خوينىكى پەرش و بلاو بەدەر

بهدوای خوّیان جیّ ناهیّلْن

۲۳۷ ر

تۆ كە ناتوانى گۆرانىيەكەم دەستەمۆ بكەي

كوليرهكهشم لئ مهدره.. هاورێ!

تۆکمه دەکەن، ئەویش داھینانی رۆمانکاری و گیرانەوە و درامییه له فره دەنگداو ھەر دەنگەش تەعبیر له واقیعی کۆمەلایەتی و رۆشنبیری و رۆحی و میروویی و نەتەوھیی دەکات. جگه له سوود وەرگرتن له میتۆلۆژیا و خەلقکردنی میتۆلۆژیا. که تەعبیر له رۆحی شاعیر دەکەن به جۆریکی ئەوتۆ دەنگی شاعیر له ناو ئەم مەنەقیستەدا دەبیته سنی دەنگ، دەنگی خۆی (قسمهکهر کەسی یەکهم) دەنگی دووهم (قسمه لەگەل کراو موخاته) و دەنگی سییهم (کەسی نادیار).

لیرهدا ئەفسانە دەبیته سرووتیک به دارشتیکی فیعلی نهک تەنیا ئاخاوتن (وهره ئاوه زییه کان بتهقینینهوه)، (کی دهلی ئەندازهی خهونه کانمان ناگرن... دهرگای لا پرسهنیمان بی ناکهنهوه. دهخوازی به (با) بدرهوشیته وه... سپیدهمان له خهوی پهمبهیی جیاده کاته وه... (پهری)یه ک گولیکی سپییه به دامینی چیاوه... تاد).

بق زیاتر کاریگهری میتقلقریا لهسهر شاعیر:

رێگای هات و نههات.

ململانيى نەبراوە لەگەل زمان

ئەمانە سەداى زەنگەكە دەدەنەوە

ل ۲۸٤

ریّگهی هات و نههات، ریّگهی پر تهلهسم و بهندو داوه، به لام بهرهو جـــوانی و ژیانیّکی بهخته وهر و گهش، بهرهو سفت و سوّلی زمان.

له دارشتنی ئهم مهنه قیسته دا که شاعیر گیانیکی درامی و داستانئامیزی وهبه ر بوونه وهره کان کردووه، له دارشتنه گشتییه کهیداو، له چهند شیوه کارییه کانی میتوّلوّژی و گیّرانه وه ئامیّز و درامیدا توانیویه تی گیانی میلله تی تیّدا به رجهسته بکات و به هه رسیّ دهنگیش به شداری له و به رجهسته کردنه ی روّحه که بکات.

خەونىک لە نيوەرۇدا مۆركىكى ئەفسانەيى بە خۆ گرتووە، بەلام شاعير توانيويەتى زيرەكانە تەوزىفى وشلەكان لەشلىق وەللەكى ئەفلسانەيدا بكات، كە ئەفلسانە

له شیعری (پاسهوانهکانی ناخ) دهڵێ:

رێگهی بوو دهروٚیی

نەك قاچەكانى من

مانگ بوو دیاربوو

نەك يەنجەي من

ئەو دارەي سىپبەرى دەكرد

شين نهبووه و...

ئەو پاژنەى شوينەواريان دەركەوتببوو

پاژنهی بۆرە جەنگاوەرەكان بوون

دیلیان له مهزاری ئهجندان

بەپەتى پەشمىن دەخنكاند...

۳۰۹ ر

نامۆكردنى شته باو و بەرچاوەكان ھەڵگێڕانەوەيان و پێدانى كەسايەتىى مرۆڤ بە ھەندى لەو بوونەوەرانە جــۆرە داھێنانێكى تێــدايە، ھەرچەندە كــردنى شــتــه ئاسايىيەكان بەنائاسايى و ماقووڵەكان بە ناماقووڵەكان كارێكى ھێندە سانا نييە، بەڵام شاعير پاساوى پەسندكردنى نامۆكردنى شتەكان بۆ ئەو جۆرە ھەڵگيڕانەوە بە وەرگر دەبەخشى كە ئەم شێوازەى لا پەسەند و ماقووڵ بى كە بەراستى، كە ھەندێك لە نامۆكردنى ئەو بوونەوەرانە رەسەنايەتى و زەمىنەى واقىعى بەرچاوى خۆيان ھەيە بەرلەوەى مرۆڤ ناويان بۆ دابنى و ھەندێكىش لەوانە لە نارەسەنىيەوە ھاتوون، كە

هی نهوه نین بوونیان ههبی. شاعیر له شیعری (ئایندهی پایز) دا دهلی:

چرايهک له حوسنی تق هه لبووه

خهم نزیک و نیشتمان دوور

ئەم لە دلاوايى چاوى رېگا

بەرەو دۆزەخى تارىكى،

یا فیردهوسی نوور بچی

من به کویدا بروم؟

ئاسمان كوبر

ئاسمان لاڵ

من به کویدا بروم؟

لهم ههموو سيبهره

كام سيبهر هي خوّمه؟

ل ۱۲۳

هه ڵبوونی چراکه له سوز و جوانی نیشتمانه، به لام خهمی گه رانه وه بو باوهشی نیشتمانی دوور نیوانیان ریسمان و ئاسمانه، شاعیر لهناو خهمدا نقوم بووه، نه ئاسمان دهیبینی و نه گویشی لییه تی، تهنانه ت به سیبه ری خویشی نازانی. ئه و ونبوونه ی شاعیر لهناو تهم و تاریکی و ری نه کردنی چ به ره و دوزه خی تاریکی، ونبوونه ی شاعیر لهناو تهم و تاریکی و ری نه کردنی چ به ره و دوزه خی تاریکی، گه رانه وه به رهو ژیانی مهینه تی نیشتمانی بریندار، یان به هه شتی رووناکی؟ سهرسو رمانیکه له و جیهانه جه نجاله دا، سه رلیشیوانیکه که مروق تاسه یه کی به شه موق پرشنگ به رهو نیشت مانی ئازیز بالی لی بروینی، به لام سه ربو کوی هه لبگری، بو هه مان ژیانی پیشو و که گه لای دره خته کان هه لوه رین. میرگ ترسی گرتووه، شار تینووه، رووبار له سه مای درکاویدایه، شته کان به چاک و خراپیانه وه تیکه ل بوون، بوونه وه ریوبار له سه مای درکاویدایه، شته کان به چاک و خراپیانه وه تیکه ل بوون، بوونه وه ریکی درنده جوانیی سروشت ده شیوینی، هه موو ئه وانه شاعیر ده خه نه حاله تی دله راوکی و پرسیار کردن. خه می گه رانه وه و دووری نیشتمان جوره

نائومیدییه کی لای شاعیر دروست کردووه، خویشی چاک دهزانی که گهرانه وه بو باوهشی نیشتمان، یان مهرگه و یان ژینه، تاریکی و رووناکی، دوزه نه بان بهههشته:

چونکه

جوانييەك

هيشتا شوينهوارى مابوو

لهم ريّگايهدا درايه بهر نيّزان...

زامهكان وهكو خوّيان ليّ هاتهوه!!

٣٢٠ (

ویّرای خهیالکردنی واقیعی نیشتمان به ریگهی فلاش باکهوه، به لام رووناکییه که له دهروونی شاعیردا چهخماخه دهدا، ئهویش حهز و ئارهزووی گهرانهوهیه بهرهو ژیانی نیشتمانی دوور، به ههردوو دیوی تاریک و رووناکییه وه، به لام وهرگر ترووسکهیه که هیوا له گهرانه وهی جوانی له شیعره که دا به دی ده کات که شاعیر ده لیّ:

شەوقىكى رەش و جوان،

له دله بۆشەكان دەدرەوشىتەوە

بۆیه شاعیر به تهواوهتی دهستبهرداری ژیان نابی و به ئومیدیکی نوی دهژی، به جوّره ئاشتهوایییه که لهگه ل ژیاندا رازییه، ههرچهنده ئهوهی دهرهه ق نیشتمان و روّله کانی کراوه، تهنیا گوناهی نهیاران و دوژمنان نییه، روّله کانیشی به شدارییان کردووه له شیواندنی جوانییه کانی، ئهوه ش وا ده کات نائومیدییه ک به قهد وازهینان بی له و ژیانه، به ئومیدی ژیانیکی دی، له به هاریکی ئاینده دا، نه که له پایزیکی داها توود!

لەشىيعرى (ھەندى لەو شوين پييانەى بەسەر شەختەدا مابوونەوه)دا دەڵى:

ههور له بهینی پهنجهکانی مندا دزهی کرد کهژێ!

باران له چاوی تۆ...

به لام پهنجه کان له خاچ دران...

(خۆشەويستم)

لەو باوەرەداى

بيّم له شانوّگەرىيەكى ناتەواودا دەربكەوم؟

ل ۸۷۲

له کۆپلەي (۲۵)ي ھەمان شيعردا دەڵێ:

تۆلە جەقىقەتى ئاراستەكان نەگەيشتووى

ههرگیز ویّنه ئهندازهیییهکانی واقیع

شكلي ميوهكاني خهيال نادهن

ل ۲۲۳

هـهر چهنده كـه «مــاركس» دهلّـي: «خــهيالٌ ههرچهنده دوور بكهويّتــهوه، بهلاّم لهسنوورى واقيعدا دهرناچيّ»

به لام شاعیر به راستی جوانی بر چووه که هونهری خهیال و فهنتازیا، ههردهم له هونهری ئهندازهیییه کانی واقیع بالاتره، خهیال بال به میروف دهگیری بهرهو مهلهکووتی شته نادیار و ناباوهکان و نا واقیعییهکان بفری، خهیال پهری سرووش و ئهفسوون له مروقدا ده روینی، هیزهکانی سروشت و واقیع دهخاته ژیر رکیفی خوی، خهیال جیهانی رومانسییه به بهره و دوورکه وتنه و له واقیعی ویشک و بی گیان و دهربازبوون له کوت و پیوهندییهکان، بهزاندنی دیواره دهستکردهکانه، ههناسهدانه له جیهانیکی والاوکراوه، ههواو کهشی ئازادییه، خهیال بال بهمروقی شاعیر دهگری که روخی له ئاسیمانیکی فیراوانی جیهانبینی و ئیستاتیکر و خولیاو ئیشراقدا بسیووریته وه، دوور له واقیع و هزر و ژیانی مادی و ناکوکییهکانی و ههلپهکردنه بهره و رههابوون و چوونه ناو دونیای بی کوتایی.

لهم رووه (ریلکه) رایدهگهیهنی که حهسانهوهی دوای سهرکهوتنی بهرهو رههابوون بینی شاعیر دهلی:

به لام ئيستا

من له پر گهرامهوه ژیانی رههابوون،

له ناكۆكىيە ماندووكەرەكان دەرباز بووم،

رێگەى حەسانەوەم گرتەبەر.

چوومه ناو ئاسمانى بى كۆتايى.

نهيّنى و شاردراوهكان له ييش چاودا ون بوون،

چونکه من له ههموو قوولايييهکاندا دهژيم.

دوای ئەوەی خونچەكانى كرانەوه.

به روخساره جوانه کانیان به سهرمدا دهروانن.

ئاى لەو جلەوە ترسىناكەي دەستەكان!

دوا وهستانم لهسهر دیوانی (تاقگهی مهند و ئهوانی تر) گه رانه و هه و و رگرتنی به شیک له (مهنه فیست) هکه دا شاعیر باشی کردووه، له دیوی ده رهوه ی به رگی دیوانه که یدا جاریکی تر بالاوی کرد قته وه و ده لی:

(پەرى)يەك گوڵێكى سپپييە بە دامێنى چياوە...

ئاستانەيەكى دى نەما... قولنگى فەرھادى بۆ بخەينە

سەر مل

لهم باسكهوه بق ئهو باسك...

رێڰاکان داخراون، ڕاڕهو زهنهکه،

زۆر قاسىدى بەرازەكانياوە قووت داوه...

ئەشكى خوينىن

به سهراپای سروشتی بهستهزمان دیته خواری.

نمه كگيرييه كووره هه لايساوه كانى شيعر

ئاسنى سارديان يي خوار بكريتهوه...

که شیعر ببیته حهقیقه تیکی رهها و نیوان شته نا ماقوول و نابه جییه کان لیکتر جیابکاته وه ده بی ویقار و نازی خوی هه بی سیدیده شره مری رووناکی و ئاشکراکردنی حهقیقه ته کانه، که شیعر له خه وی سه وز و پهمه یی جیا ده کاته وه، شیعر پیژه یه کی هه لواسراوه به خه یال به سه ری هه لبگه رینی، پیگه ی زهمینه یه کی پیته وه، ریگه که ی ریگه که ی هات و نه هاته، پیاوی خوی گه ره که، چونکه له ململانییه کی زمانه وانی بی و چاندایه، که هیچ زمانیک نه و بویرییه ی نییه رووبه رووی بیته وه، زمانی خودی شیعر نه بی .

ئهگەر شاعیری سەردەمی جاهیلی (الحطیأة) بەم شیّوه لە چوارینەیەكدا ماهییەت و جەوھەری شیعری بەرجەستە كردبی و بلّی:

الشعر صعب طويل سلمه

لايرتقيه الذي لا يعلمه

زلت به إلى الحضيض قدمه

يريد أن يعربه فيعجمه

ئەوە شاعيرى ئێمە (نەژاد عەزيز سورمێ)، نەك ئەوەى مەلەوانێكى كارامە نييە لە

دەرياى شيعردا به نەزان له قەللەم دەدات بەلكو:

نمه كگيرييه كوورهى هه لايساوه كانى شيعر

ئاسنى سارديان پي خوار بكريتهوه

که ئاسنی سارد ههرگیز به کوورهی هه لایساو خوار ناکریته وه، ئه گهر شاعیر خوی کووره ی به جوشی ئاگری هه لایساو بی که ته عبیر کردنه له دل و دهروونی و روّحی شاعیر، ئه وا که دهسته ی شیعر ده بی گه دم موگور پی، کوتانه وهی ئاسنی ساردیش به عورفی خومالی کاریکی بی سوود و بی هووده یه، ئه مه یه پیروزمه ندیی شیعر لای شاعیر که نیشانه ی جوانی و قه شه نگی وینه و زمانی پاراو و سفت و سیر ل و بیناسازی هونه رمه ندانه، به روّحیکی پر دینامیکییه و زینده گی دارید را به ده ست که سانی زمان نه زانه وه بنالینی و کووره ی به جوش و خروشی هه لایساو ده روونی شاعیر به ئاسنی سارد دابمرکینی ته وه.

له راستیدا وهستان له ئاست چوارهمین کو شیعری دیوانه که، نهفه سیکی دریژی گهره که، خوینه و رهخنه گر به ته واوه تی هه ست ده که نه م شاعیره (نویخوازه) به ره و خو نویکردنه و و تیپه رکردنی قوناغه کانی پیشووی هه نگاوی سه رکه و تووی ناوه و نه و شاعیره یکه نه توانی له سنووری پیشوویدا تیپه رکات چاکتر وایه و از بینی، نه که به رده وام بی.

دوای دهستخوّشی و پیروّزبایی له شیعر و له شاعیر خوّی، له پیشکهشکردنی ئه و به به به به به به به که کاتم بو خویّندنه وهی و شیکردنه وهی ته به خالیّکی گرنگ بکه م که من له و چوارچیّوه پوشنبیرییه ی که چیّژ له شیعر دهبینم، خالیّکی گرنگ بکه م که من له و چوارچیّوه پوشنبیرییه ی که چیّژ له شیعره کان دهگهیشتم ئاماده باشییه کی دهروونیم هه بوو بو خویّندنه وه ی دیوانه که، له شیعره کان دهگهیشتم و کاریان له سه به چونیی خویّندنه وه که و پیّگه و شیروازی ئه م لیکوّلینه و شیکارییه ی که ده یخه مه به به به دهم هه بوو به هیوای زیاتر سه رکه و تن و دهرکه و تنی شیعرو شاعیر له بواری جیهانی شیعردا.

پەراويزەكان:

١- محمد مبارك- الوعي الشعري ومسار حركة المجتمعات العربية المعاصرة- دارالشؤون الثقافية العامة- بغداد، ٢٠٠٤، ل ٣٧٧.

٢- ارنست فيشر: ضرورة الفن. ترجمة: د. ميشال سليمان ل ٨٩-٩٣.

- ٣- اراجون. شاعر المقاومة، تأليف: مالكولم وبيتر. ك -رووس.
 - ٤- سەرچاوەي يېشوو.
- ٥- مذكرات بابلو نيرودا. اعترف بأنني عشت، ترجمة الدكتور محمد صبيح، المؤسسة العربية
 للدراسات والنشر. ل ١٤١٨.
 - ٦- سەرچاوەى پێشىوو.
 - ٧- بروانه (في الشعر والفن والجمال) رضوان شهال.
 - ۸ مذکرات بابلو نیرودا، ل ۲۶۵
 - ۹ سەرچاوەي يېشىوو، ل۲٦٤.
 - ١٠ الشعر بين الواقع والابداع ناجى القصاب. وزارة الثقافة والاعلام ١٩٧٩ دار الرشيد للنشر.
 - ١١- وحدة الانسان بروتوفسكي. ترجمة: د. فؤاد زكريا، ل ١٤.
- ١٢ مقدمة في الشعر السومري والافريقي والصوفي طراد الكبيسي من منشورات وزارة الثقافة والاعلام.
 - ١٣ خزعل الماجدي العقل الشعري الكتاب الثانى دار الشؤون الثقافية العامة بغداد، ٢٠٠٤.
 - ١٤- الاتجاه الميتافيزيقي في الادب المعاصر- فائق متى، مجلة الفكر المعاصر. اكتوبر ١٩٦٥ل ٨٥

چهند سهرنجیک دهربارهی ژوانگهی ههژان و ژانی جهمال شارباژیری

«ژوانگهی ههژان و ژان» روّمانیکی شیعر ئامینره، (جهمال شارباژیّری) دایرشتووه، بریتییه له (۲۷۰) لاپهره، چاپهمهنی زاموا بهپنی پروّژهی پاراستنی دهستنووسهکان ئهرکی له چاپدانی گرتوّته ئهستوّ، روّمانهکه له شیوهی توّمارکاری دا خوّی دهنویّنیّ، مهودای رووداو و دیمهنهکان دوو سالی رهبهقه به روّژو مانگ و میترووی چهندین رووداوی خوّش و دلّتهزیّن. (۲۹) کهس لهناو روّمانهکهدا ژیانیان تیدا دهگهری و ههلسوکهوت دهکهن. له رووی شویّنهوه چهندین شار و گوند و ناوچه و گهرهک دهبنه ژینگهی رووداوهکان. پالهوانی سهرهکی روّمانهکه (بههرهو هونهرن). که ههریهکه سهر به ژینگهیهکی تایبهتن، گهرمیان و کویّستان، خانهقین و سلیّمانی، بهلام سهرهتای پیّوهندییه ئهویندارییهکه له سلیّمانیییه و دهست پیّ دهکات، دولبهرهکهی (بههره) لهوییه بپاریّزی و دهلیّ:

ئەي شارى سەرسىنوورى باشوور نزىكى ھىللى حەمرىن

چاودیری بههرهم بق بکهو بییاریزه تا ئهو کاتهی بهیهک دهگهین

لەگەل تۆى شۆخىش يەك دەگرىن

تا ئەو كاتەى لەگەل باكورىش پۆكەوە دەۋىن دەمرىن

ئهم بر چوونه و ههسته ی شاعیری روّماننووس له دلّ و دهروونی عاشقیکی شهیدای دلّسوز هه لّدهقولانی، که دوو دلّ به یه که بگهن، له ههمان کاتدا باشور (خانهقین) و باکور (سلیّمانی) که ههردووک رهمزی گهرمیان و کویّستانن یه که بگرن، ههر به و ناواته وه شده ده ژی.

رۆماننووس له دەرگا دەداو دەچێته ژوورەوە، له چوارتاوە بەرەو سلێمانى نامه له خانەقىنەوە بۆ چوارتاو دروستبوونى پێوەندىى خزمايەتى و دۆستايەتى دراوسێيەتى

ههر که (بههره) منداله سهرنجی (هونهر) پادهکییشی و خهیالیّکی فهنتازی لا دهورووژیّنی، به و ئومیّدهی پوّژی له پوّژان دلّی گپگرتووی پاژهنی و تهسکینی کات. (جهمال شارباژیّپی) ههلوهستهیه که لهسهر گردی سهیوان دهکات، وهسفی مردووانی زیندوو، نازدارانی خوّ کوشتوو، که به نا دلّ دایان به شوو، جوامیّرو قارهمان و شههیدانی پیّی سهرفرزای، له ههمان کاتدا موّلگه و گوپستانی تاوانباران و ناپاکان. بههرهی خانهقین دهبیّته بههرهی چوارتا و سلیّمانی و چیا و دهشت و ههرد، شار و گوندو نهم سال و پار لای شاعیر.

رقمانه که ته نیا گیّرانه وه ی نه و پیّوه ندییه به سوّر و به جوّشه ی نیّوان به هره و هونه ر نییه ، به لکو کوّمه لیّ روود اوی دلّته زیّن ، هه لکشان و داکشان و خوّش و به له زهتی تیّدایه ، بوومه له رزه که ی تشرینی دووه می (۱۹۹۲) دهست پیّکردنه وه ی شه پ له گه ل پژیّم له (۱۹۹۳/۹/۹) دا ، قه ده غه کردنی گه پان و سوو پان له سلیّمانی ، ره شبگیری و مه رگی به کوّمه ل ، ته عبیر کردن له هه لوه شانه وه ی دانوستانی (۱۹۹۳) ی نیّوان سه رکردایه تیی شوّرشی نهیلوول و پژیّمی ده سه لاتدارو دا پشتن و نه خشه و پیلان و فیّل:

ههموو ژیریک دهیان زانی ئهم چهتانه هی ئهوهنین

دانشتنيان لهگهڵ بكريت

ههر ئەوەندە رادەوسىتىت

تاخۆى دەگرێت!

تا هيز ريك دهخاتهوهو

پیلانی نوێ دادهرێژێ

خوين بريزي

خـق شـاردنهوهی خـه لک له ترسی بوّهبارانکردنی فروّکهی رژیّم، شـه ری چهمی ریّزان له (۱۹۱۳/۱۱/۱۸)دا، شـه ری تشرینی دووهمی نیّوان عهبدولسه لام عارف و حهرهس قهومی و چهندین رووداوی تر.

پێوهندی نێوان بههرهو هونهر تادێ زیاتر کڵپه دهسێنێ، لهخهندهو وتووێژهوه بێ نامهگۆرینهوهو بێ دیاری گۆرینهوهو سهردانی یهکتری کردن، چونکه:

دراو نىيە

ئەلماس و زير و سامانى

مراق نبيه

لاى ئەوانە نەبىت سۆزيان

ياراو نييه

ههموو شتێک به ياره

دەسگىر دەبىت

تەنيا دڵ و كەرامەت و باوەر

نەىت

لهناو رووداوهکاندا (جهمال شارباژیزی) باس له ناکوکی و جیابوونهوهی حزبایهتی دهکات... که پیوهندیی ئهوینداری بههرهو هونهر دهکاته لووتکه و خهریکه ههردووک بهیهک شاد بن نهش و نوما درامییهکه بهرهو لووتکه ههلدهکشنی و خهریکه ئاواته بهسوزهکه بیته دی، کهچی له پر باجی خهجی پیرهژنی سهرئاسنین ئاسا، دهبیته درکی نیوان مهم و زین، ئافرهتیکه تابلیی دلرهش و پیس، ئاژاوهچی:

ئاژاوە*ى* زۆر ناوەتەوە

تاكو بووكى ناوكه ژاوهى

لەسىەر زىن گێڕاوەتەوە

تۆمسەمسەتى ناپاكى دەداتە پاڵ بەھىرەى ھونەر، درۆيان بۆ ھەڵدەبەسسىتى، بى ويژدانانە دەكەويتە راوو تەگبىر، بۆ مەبەسىتى گلاوى خۆى، دەبىتە مەرگەوەرى نىوان ھەردووكىيان، كەلەبەرىكى لەتەلارى پىكەوە گەيشىتنى ھەردوولا دروسىت دەكات، ئەمە لەلايەكى و لە لايەكى ترەوە بارامى باوكى بەھىرە ئەو پىسسىمسەرگەى پىسسوو دەسىتبەردارى خەباتى چەكدارى دەبىق و دەسىت لەگەل رژىم تىكەلاو دەكات و خۆى دەدۆرىنىنى، لە ھەۋارىكى كلۆلى بىرسىيى و نەدار دەبىت بەرددارىكى خاوەن كۆشك ئۆتۆمبىل و تەلار، واقىعە چىنايەتىيەكەى دەگۆرى لەۋىرەۋە پىوەندى لەگەل مىرى وسەركۆمار پەيدا كىردوۋە، پىشىەى سىيخورى و قسىە چنىيە، ھەوالى ھەردوۋ حىزبى

ناکۆکی دهگهیانده کۆشکی کۆمار، ئهو واقیعه چینایهتییه نوێیه،دهبێته دیوارێکی ئهستوور له نێوان ههردوو سووتاوی ئاگری دڵداری (بههره و هونهر)، کهبهیهک نهگهن، بهحوکمی واقیعی نوێ و دامهزرانی (بههره) له دائیرهیهک و دهورکمی واقیعی نوێ و دامهزرانی (بههره) له دائیرهیهک و دهورکمی گهیشتن باوکی و دهوری تێکدهرانهی باجی حاجی خهجێ، پردی دڵداری و بهیهک گهیشتن ههرهس دێنێ، دڵهی شهیدای هونهر دهبێته وێرانه خاک، چی له دهست نایهت تهنیا ئاخ و خهفهت و کهسهر نهبێ… بێ ویژدانی دایکی بههرهو باوکی و حاجی خهجێ بهتهواوهتی ههراسانی دهکات و چی لهدهست نایه تهنیا ئهوهنهبێ که له کوتایی روّمانهکهشدا بلێ:

کاتی ویژدان
دیّته دووان
ئهی تو دهڵیی چی نهرگس
خان
کاتی ویژدان
دیّته وهرام
ئهی تو دهڵیی چی کاک
بارام؟!
باشه ئهی توش حاجی خهجی
چ باجیّکی دهخهیته جیّ
که نهت هیٚشت دوو دڵ بگهنه

كام و مهرام

رهوتی روّمانه که روّربه ی ههره روّری چوار چوار برگهییه، جاری وا ههیه ریتم ترپه که ی ده گوری بو (٥+٥) برگهیی و (٣+٤) برگهیی زمانی شاعیر زمانیکی روّمانسیانه ی سفت و سوّله، شیّوازی دارشتنه که ی زیاتر له جیهانی (گوران)هوه نزیکه، له کاتی خوشیدا (گوران) ئومیّدیّکی گهوره ی به دوا روّژی شاعیر بوو، که بینته شاعیریّکی کارمه و نویّکه رهوه ی ناودار و دیار.

ئهم رۆمانه لهرووی فورم و تهون و چنینی رۆمانساز و بینای درامی کاری

هونهرکاری پیّوهدیاره، روّمانیش رهگهزی تهون و چنینی سهست و لاواز بیّ سهرکهوتن بهجیّ ناهیّنیّت. خویّنهر که دهست به خویّندنهوهی به و روّمانه شیعر بامیّن دهکات رهگهزی ورووژاندن و تاسهجوولاندن پهلکیّشی دهکهن که به گیانیّکی گهرم و گور بهدوای رووداوهکان بچیّت و لهگهلّیاندا بژی و ههست و نهستی لهگهلّ (هونهر)ی کلّوّل بیّ. بوونی بههره وهک کچیّکی ژیکهلهی روّح سووکی شوّخ و شهنگ دهبیته بههرهی شیعری و کاریّزی شیعری دهتهقیّنیّتهوه، که بههرهش له بارادابیّ (هونهر)یش له دایک دهبیّ، بویه (بههرهو هونهر) پیّوهندییه کی گیانی و ویژدانی و دیروونی توند و تولّ دروست دهکهن که ههرگییز لیّک نهترازیّن، بهلام قهدمرو چارهنووسی ژیر رکیّفی دروّ و پیلان، فروّشتنی بروا و ویژدان، له ویست و بیرادهی ههر دوولا بههیّنرتره، خهیالی روّمانسی فهنتازی خوّی لهبهر شهیوّل و تهوژمی و اقیعی سهخت و دژواری بابووری و ریّبازی خوّفروّشی چوّک دادهدات و ههرهس دینیّ.

شيوازى دارشتنى روضانه كه پانورامييه، واته وينه سازييه، كه روضاننووس وينه و دراما له قالبيكى شيعر ئاميز داده ريژي.

كەمال غەمبار:

رۆژ دواى رۆژ زياتر بهخۆمدا دەچمەوە و سووديش له هەموو ريبازه رەخنەيييەكان وەردەگرم

ناوی کهمال غهمبار خوّی بهردهوامییه که لهناو ئهدهبی کوردیدا، نیو سهده بهرهو ژوورتره ههوڵ و کوّشش و تواناکانی له بواری جیاجیا پیّشکیّش به ناوهندی روّشنبیری دهکات، به لام پر بهرههمترین لایهنی له بواری رهخنه و لیّکوّلینهوهی

ئەدەبىيدايه. ئەو سەرنجەش لاى وەرگىر دروست بووە، كە لەسەر واتا كارى كىددووە، كەمتىر لە بارەى ھونەرى فۆرم و ئاستەكانى زمان دا كارى رەخنەيى بەجىنەيداوە.

ئەو پرسىيارانەى لەم ھەقپەيقىنەدا رووبەرووى كراونەتەوە ھەمووى لە ئەزموون و شىيوازى كاركردنى خوى وەرگىيراون. لە وەلاملەكانى شىدا خوينەر ئەوەى بۆ دەردەكەويت، رەخنەگر بەرھەملەكانى زادەى رۆشنبىرى و ئەزموونەكانى خويەتى، كەمتر لەناو شيوازى ليكۆلينەوەى ھەمەجۆردا كارى كردووه، زياتر بىرى بۆ شيوازى ليكولينەوەى ھەمەجۆردا كارى كردووه، ئالىرى بۆ شيوازى ليكولينەوەى ديارىكراوى داوە بە بەرھەمەكانى.

* سهرهتا وهک یهکهم ویّستگه که له ژیانی ههموو ئهدیبیّک گرینگ و پیّویسته، تو له سهرهتادا به شیعر دهستت پیّ کرد و ماوهیهکی زوریش خهریکی بووی، له ئهنجامدا شاعیرییهتت له دوّخی سهرهتادا مایهوه، ئایا دهتوانیت ههول و کوششی خوّتمان لهو بارهیهوه بو باس کهیت؟

- ئەگەر بە ھەلە نەچم ھەموو نووسەرىك بە شىعر دەست پى دەكات، بە حوكمى ئەوەى يەكەمىن ئامرازى دەربرىنى ھەسىتى مرۆقە. جا ھى وا ھەيە لەسەر رەوتەكە

جۆره شێوازهی ڕۆماننووسی وهردهگرێ، که بهههستێکی به سۆزانهی پڕ ئهندێشه و خهياڵی فهنتازييانه نووسيويهتی. کۆتاييه تراژيدييهکهی ڕۆمانهکه چهند شتێک لای مهسهلهی ئايينی و خواپهرستی و گيانی شۆرشگێړانه و کهس تهنيا ڕواڵهته و له ناخێکی پڕ باوهڕ ئيمانێکی ڕاستهقينه چهکهرهی نهکردووه، تهنانهت دڵداريش سهرهتاکهی حاڵهتێکی و کوتاييهکهشی حاڵهتێکی تره، ئهگينا کوا ويژدان و سهرهتاکهی حاڵهتێکه و کوتاييهکهشی حاڵهتێکی تره، ئهگينا کوا ويژدان و کونه پێشمهرگهی ههرده و کونی ئهوهی کهچووه حهجيش. کوا گهرم و گوری بارامی کونه پێشمهرگهی ههرده و کێو. کوا ئهو دڵهی بههرهکه يهکهم ترپهی خوشهويستی، بۆمانهکه پهنگدهدهنهوه. تهنيا لهم ناوهدا (هونهر)ی سهر دهفتهری کهسانی ناو پومانهکه پهنگدهدهنهوه. تهنيا لهم ناوهدا (هونهر)ی سهر دهفتهری کهسانی ناو ئومانهکه نهبێ وهک شهخسيهتێکی نهگوڕ تا دواساتی دهست لێک بهردان مايهوه، ئهگينا ئهوانی تر تهنانهت نهسرين خانی دايکی بههرهش که خوّی به وهفادارترين کهسی دادهنا بو دايکی هونهر ئهويش گوړاو بێ ويژدانی کردو پارهو سامان لای کهسی دادهنا بو دايکی هونهر ئهويش گوړاو بێ ويژدانی کردو پارهو سامان لای دهردهکهوێ کهشتێک لای خوێنهر دروست بکات و که بورووژێ و چهندين پرسيار و دهردهکهوێ کهشتێک لای خوێنهر دروست بکات و که بورووژێ و چهندين پرسيار و لاککدانهوه دکات.

له کۆتاييدا دەبى دەستخۆشى له شاعيرى هەست ناسك و نويخوازى سەردەمىكى شىيعرى كوردى (جەمال شارباژيرى) بكەم. كە ئەم رۆمانە شىيعر ئاميره نيشانەى پشوو دريژى شاعيره له سەرەتاوە تابنەتاى رۆمانەكە هەست بە وشەو سەرواو دارشتنى دروستكردنى بە زۆرەملىلى تى ئاخنىن ناكرى، زمانى شىيوازى دارشتنەكە، زمانى ورووژاندن و پەلكىشكردن و سەرنج راكىشانە، كە خوينەر بە جۆشەو لەدرگا بدات و بچىتە ژوورەوەى رۆمانەكە و لەگەل رووداوو دىمەن و ھەلس و كەوت و رەفتارى كەسەكان برى و بە ھەناسەيەكى سارد و دلىكى خەفەتبارەوە لە دەرگاى دەروەيدا دەرچى.

359

بهردهوام دهبیّت، هی وایش هه یه شویّنی خوّیدا دهمیّنیّته وه و ناتوانی خوّی نوی بکاته وه و هه نگاوی گورج وگوّل به رهو پیّشه هه هه لیّنیّ. به شیّکی تریش هه ربه یه کجاری واز له شیعر دیّنیّ، من به شبه حالی خوّم له هیچ کامیّک له و جوّرانه ناکه م، راسته ماوه یه کی زوّره شیعر بلّو ناکه مه وه، به لاّم نه مه مانای نه وه نییه ناکامه که م به وه گهیشتو وه شاعیریه تیم له دوّخی سه ره تادا له نگه ری گرتبیّ. نیستا شیعری وه هام هه یه په نجه له په نجه ی نه و شاعیرانه ده دات که خوّیان به شاعیری باش له قه له م ده ده ن من نموونه یه کت بو بینمه وه، له ۱۹۸۸/۱۲ که شیعری «سالی تازه» م له روّرنامه ی (هاوکاری) دا بلاوکرده وه، (عه بدولره زاق بیمار) سه یری پیهات من به و ناسته گه راومه ته وه سه ر شیعر نووسین، به لام نه وهی که من له شاعیرانی تر جیا ده کاته وه نه وه یه من شیعر نووسینم نه کرد به پیشه تا زیاتر له و ده رگایه بده م و به شاعیرانه ی که لافی نوی خوازی لی ده ده ن و خوشیان نازانن چ ده نووسین، منیش له و جوّره شیعرانه که له هه مو و شتی بکه نه شیعر ناکه ن بابه تی ناوا بنووسیم و به لای خوّره شیعرانه که له هه مو و شتی بکه نه شیعر ناکه ن بابه تی ناوا بنووسیم و به لای نه وانه ی که له جه و هه ری شیعر تیناگه ن به شاعیری که له جه و هه ری شیعر تیناگه ن به شاعیریکی نوی خوازی یاخی خوّم بناسینم.

* لەكاتى دەست پێكردنت كەشوھـەواى ڕۆشنبيرى لە كۆيە چۆن بوو، كاريگەرىيەكانى بۆ سەر تۆ و ھاوەللەكانت چى بوو؟

- که ده ڵێن کوٚیه واته شاری کوٚیه، شاریش بنهماو خاسییهتی تایبهت به خوٚی ههیه، ئهم شاره ههر له کوٚنهوه مه ڵبهندی روٚشنبیران بووه، له رووی روٚشنبیری و زانست و زانستهوه یه کن بووه له شاره ناوداره کانی کوردستان، خه ڵکێکی زوٚر روویان تی کردووه و تێیدا خوێندوویانه، (حاجی قادری کوٚیی) هه ڵهی نه کردووه که به مه لا عه بدو ڵلای جه لی زاده بلنی:

له غەيرەز جە*ددى* ئێوە كێيـه دانا له كوردسـتان بناغـەى عيلمـى دانا

ههروهها دیوهخانی ئهمین ئاغای حهویزی (ئهختهر) مه لبهندی شیعر و گورانی و مهقامات بووه، که ناوبانگی ههموو کوردستانی گهورهی گرتوتهوه و له ههموو

لایهکهوه روویان تی کردووه، که خوی جگه له شاعیریهتی ئوستادی مهقاماتیش بووه. ئهم شاره له رووی روّشنبیرییهوه له سهردهمی وهچهی ئیدمهدا به شاره پیشکهوتووهکانی کوردستان له قه لهم دهدرا، ههر که چاوت دهکردهوه، کوّمه لیّک شاعیری ناودارت دهدی لهوانه: (دلّزار، عهونی، دلّدار، راجی، عاسی، دلاوهر، جوّبار، عوسمان مسته فا خوّشناو، سامی عهودالّ، سهید ئیبراهیم) و هی تر.

له نووسهرانیش (مهسعوود محهمهد، بهکر دلیّر)، جاروباریش لهسهر لایهرهکانی گۆڤارى (گەلاوپىژ) نووسلەرى تر بەرچاو دەكەوتن. جگە لە بوونى دوو كتيبخانه پهکێکپان به ناوي کتێبخانهي (حاجي قادري کوٚيي) بوو، که سهر به پارتي دیموکراتی کوردستان بوو، ئەوی تریان به ناوی کتیبخانهی (کۆیسنجاق) بوو که سهر به حزبي شيوعي عيراق بوو، لهو كهشوههوا رۆشنبيرىيه ژمارهيهكي زۆر له رِوْژنامه و گوْقاری کوردی و عهرهبی دههاتنه کویه. من و ئهوانهی له تهمهنی من و تەنانەت بەرەو ژوورتریش بوون سےوودیان لەو رۆژگارە وەردەگرت، سےردەمى هەڵكشانى ھەستى شۆرشگۆرى بوو. ئۆمە لە سەرەتاى پەنجاكاندا، بە تايبەتى (خالید دلیّر و عهبدولرهزاق بیمار و من) شیعرمان دهنووسی، من زیاتر شیعرهکانم پیشانی (دلزار و خالید دلیر) دهدا، جاریکیان له کیشیکی کورتتر شیعریکم دارشتبوو که پیشانی (خالید دلیر)م دا بهلایهوه پهسند بوو، به لام پیی وابوو واز له یه که سهروایی بینم و به جورهی جووت سهروا شیعر نهنووسم، نابی ئهوهشم لەبىربچى كە سەرەتا لە قوتابخانەي سەرەتايى لە كۆيە كە ئەو كات دوو قوتابخانە ههبوون، (كويسنجق الأولى) و (كويسنجق الثانية) دوو ماموستا خوا ليَخوشبووان (عەبدولمەجىد شىيخ نوورى) و (حەمەدەمىن مەعرووف) كارىكى زۆر گەورەيان لەسەر من هەبوق، هەر شيعريكى (فايق بيكەس، هيمن) له گەلاويژدا بلاق كرابايەۋە ئەزبەرم دهکردن، دهبوایه ههموو بهیانییهک له کاتی ریزبووندا به دهنگیکی پر جوّش و خروّش شیعرهکان بخوینمهوه، تا ماوهیه کی زوریش کوماری کوردستان له (مههاباد) كارتيكردني لهسهر ئيمه ههبوو، شيعرهكاني (ههژار و هيمن) لهسهر زاران بوون، له بۆنە و ئاھەنگى نهيننى و ئاشكرا دەخوينرانەوە. بە كورتى وەچەي ئىدمە لە كه شوهه وايه كى تايبه ت چاوى كردهوه كه سهردهمى رايه رين و خو نيشاندان و

مانگرتن بوو دژی رژیدمی پاشایهتی، جگه له و خالانه ی باسم کردن، جوولانه و ههمو شانویی باش له کویه دا شانویی باش له کویه دا سه ری هه لدا ، نه و واقیعه ی تیدا ژیاین له ههمو بواریکه و ه کاریگه رییه کی به رچاوی له سه دروستکردنی که سایه تیی نیمه ، به تایبه تی لایه نی روشنبیری و سیاسی هه بوو.

* هەست دەكەين ھەلبراردنى نازناو لەناو ئەدەبياتى كۆيە لە سەريەك ئىقاع بەرپۆۋەچوۋە. دلدار، دلزار، بىمار، غەمىبار، جۆبار... ئەو كارىگەرىيەى يەك لەسەر يەكى تر ھەيبوۋە چۆنە، ئەو رىتمە رىكەوت بەرھەمى ھىناۋە، يان لاسايىكردنەۋە؟

- له سهردهمی پیشووشدا شاعیران نازناوی تایبهتیان ههبوو، ئیمهش ههر یهکه له سهردهمی خوّی وهکو نهریتیکی ئاسایی و باو دهبوایه شاعیر نازناویک بوّ خوّی هه لَبژیری، هیچ مهرجیش نییه ناوهکان لهسهریه ک تربه و ریتم بن، بوّ نموونه لهکویه: ئهختهر، رهشید ئاغا، جهلیزاده، حهزینه، کوّیی، حوسهینی، مهنفی، خادم، عهونی، راجی، عاسی، دلاوهر، دلیّر، رووته، سامی (عهودال) که پیشتر وهک بزانم نازناوی (غهرقی) بوو.

له تهک ئهو نازناوانهی دی ههبووه و ههیه، بۆیه ناتوانم بڵێم کاریگهرییان لهسهر یهکتری ههبووه، ههریهکهیان بهپێی بۆچوونی خۆی و باری دهروونییهکهی نازناوێکی بۆ خـۆی ههڵبژاردووه، یان یهکێکی تر پێشنیاری کردووه که ئهو نازناوه بۆ خـۆی ههڵبژیرێ.

* ئەدەبى داھێنان وەك: شىعر، پەخشان، چىرۆك، شانۆ، رۆمان... زياتر لەسەر بنەماى چێـ و بەھرە و خـ قرسكى بەرێوە دەچـێ، يان لەسەر جيھانبينى و رۆشنبيرى ھونەرى و ئێستێتيكا؟

- دەتوانم بلّ يۆم لەســەر ھەردوو تەوەر ئەدەبى داھينان خــۆى دەنوينى، ليّـرەدا دەمـەوى دوو نموونه بۆ ئەم بۆچوونەم بهينىمەوە. ئەمىن فەيزى-يەك لە (ئەنجوومەنى ئەدىبان)دا پيش سالانيكى زوو نووسـيويەتى و سالى ١٩٢٠ چاپ كراوە، لە بارەى (شيخ رەزاى تالەبانى)يەوە دەلىّ:

«شیعری شیخ رهضا ئهوهلهن وههبی و فیطری بوو ثانییهن کهسبی. له چوار

لیساندا شاعیر بوو بیلخاصه ئهشعاری کوردییهی ههموو عیبارهته له فهصاحهت و به لاغهت، له نیکاتی دهقیقه و ظهرافهت و سهعهتی قهرعه و مهعلوماتی خارجی تهقریره».

که واته به پنی بۆچوونه که ی (ئهمین فهیزی) شیعر به هره و سنعه ته، ئهگهر شاعیر هه رچه نده خاوه ن به هر و باکگراوند نکی روّشنبیریی باشی نهبی و له ناو شیعره کانی ورده کاری نه کات، ئه وه شیعره کانی شوی نه واریکی داهینه رانه ی ئاوا جی ناهی نه مری و جاویدانی بن.

دكتور شهوقى ضهيف له كتيبي (الفن في الشعر العربي)دا دهلين:

ئیدمه نکوولی ناکهین که شیعر له بنه په تدا به هرهیه، به لام ئهم به هرهیه زوّر ناخایه نی که له لای خاوه نه کهی دهبیته په قتار و دیراسه کردنیکی دوورودریژی دابونه ریت و زاراوه ی جیدماو له میر وی هونه ردا، خوّی به م دابونه ریت و زاراوانه دهبه ستیته وه له وه ی دایده نی و ده یکات به توندی خوّی پی دهبه ستیته وه. که واته تیکه لکردنی به هره و جیهانبینی و باکگراوند یکی فراوانی پوشنبیری و خوّبه ستنه و به ته کنیکی نویی شیعر و په چاوکردنی ئاستی ئیستیتیکی شیعر ده که ن به شیعر، نه که ته نیا به هره، یان سنعه تکاری شیعر، (ئیلیه ت) له شیعری (ویّرانه خاک) دا که یه کیکه له شاکاره مه زنه کانی، ئه گهر کولتوور و سامانی جیهانی هه رس نه کردبا، زانیاییه کی ئینسیکلوپیدیایی نه بوایه، ماوه یه کی زوّر سه رقالی دا پشتنی شیعره که نه بوایه، هه رگیز نه یده توانی به رهه میکی ئاوا شاکار بخولقینی نه بوایه، هه رگیز نه یده توانی به رهه میکی ئاوا شاکار بخولقینی .

* له به شیک له و رهخنه و لیکو لینه وانه ی نووسیوتن زیاتر له سهر واتا وهستاوی، نه که له سهر بنه ماکانی ئیستیتیکا له کاتیکدا کروکی ئه ده بی ئیستیتکایه، ده توانیت له سهر ئه م دوو لایه نه ئاراسته ی کروکی ئه ده بی نه مرمان بود ده ستنیشان بکه یت؟

- وه لامی ئهم پرسیاره پیوهندی به دوو قوّناغهوه ههیه، له قوّناغی یهکهمدا که تازه پیم نابووه دنیای پهخنهسازی، به حوکمی کارتیکردنی ئایدیالوّژیا لهسهرم، بهپیی بوّچوون و تیّگهیشتنم زیاتر بهرهو شیکردنهوهی واتا دهچووم که لهگهلّ بیروباوه پی ئهو سهردهمهم دهگونجا ، تهعبیری له ریّبازی سیاسیم دهکرد زیاتر لهوهی له ئاقاری

جوانکاری نزیک بیمهوه، له ههمان کاتدا رهنگدانهوهی باری روّشنبیریی ئهو سهردهمه بوو که پابهندبووم بهو ریبازهی گرتبوومه بهر، به لام دوای خق ته رخان كردنيكى باش بو رەخنه و ليكولينهوه و بەخوداچوونهوه و خو دەوللهمهندكردن به چەندىن ريبازى رەخنەسازى، لە نووسىنەكانمدا ئىستىتىكا لاى من رەھەندىكى بنچینهیی وهرگرت، تهنانهت ئه و شتانهی به شیوهیه کی هونه ربی شته ناشیرینه کان جوان دەكەن، بەلام پەسىند بوون. ئەگەر لە روانگەيەكى ئايدىالىشىدا سەريان هه لدابي، هه رچه نده من خوم نووسه ريكي ماترياليم و عيلمانيم، پيت سهير نهبي كه جاریکیان ئاماژهم به رایه کی (فرقید) کردبوو، نووسه ریکی ناسراو رهخنه ی لی گرتم كه من ناسراوم به كهسيكي ماتريالي چون نموونه به «فروّيد» ده هينمهوه، ئهوه له كاتتكدا من روِّژ به روّژ زياتر بهخوّم دادهچوومهوه و خوّم نوى دهكردهوه و سوودم له ههماوو ريبازه جياجياكاندا وهردهگرت. تاواي لي هات ههر دهقيك ئهگهر به دارشتنیکی هونهرییانه له دایک نهبووبی به ئهدهبی نهمرم له قه لهم نهداوه، تهنیا ناوەرۆک بەلامەوە ھەموو شت نەبووە، بەلكو فۆرم بە پلەى يەكەم ناوەرۆك بەرجەستە دەكات، وەك ئەو وينەيەى دەخرينە چوارچيوەيەك لە جياتى ئەرەى جۆرە جوانىيەكى ييّ ببه خشيّ، دەيشىيّوينى و جوانى ناوەرۆكەكەش ناشىرىن دەكات، بۆيە (ئاراگۆن) جواني بۆچووه كە دەڵێ:

> هه ڵبهت شتێک نییه له زهردهخهنه جوانتر تهنانهت لهسهر روویهکی شیدوێنراویش ئایا به لاته وه گرینگ نییه که تو جوان بیت

بهلامهوه ئه و دهقه نهمره که به سانایی خوّی بهدهسته وه نادات، تهمیّکی کهمی لهسه ره، وهک ئه و که ژهی که به رله خوّرهه لاّتن ته نکه تهمیّک دایپوشیوه، یان وهک ئه و بووکه ی له ژیّر تارایه کی ته نکدا جوانی رهنگ و روخساریت بوّ دهرده که ویّ. ئه و دهقه نهمره که ئهگهر به وردی و به قوولّی به ناویدا شوّر نه بیته وه تیّی ناگهیت. بوّ زیاتر به رجه سته کردنی ئهم رایه م نموونه یه کی (ئه میل زوّلا) ده هیّنمه وه که ده لیّ: «به هره سه یرهی لای په رناسییه کان هه یه رهت بکه ینه و به هره یه ونه ری و نه ورد و فوّرمی راست، په رناسییه کان شیه ریان بوّ پله ی ته واو

بهرز کردهوه، له زماندا وردهکارییان کرد تاکو بووه زمانیّکی بی گهرد و درهوشاوه وهک گهوههریّکی بهنرخ».

* که روانگهیییهکان جاری نویخوازییان دا، تق لهگهلیان نهبووی جوریک دژایهتیی خوشت دهربارهیان راگهیاند، دوای بهسهرچوونی ماوهیهک گهرایتهوه سهر بزوینهری سهرهکی گرووپهکه که (حوسین عارف) بوو، به گرینگیییهوه ههلتسهنگاند، دهتوانین ئاست و ئاراستهکانی ئهم گقرانی جیهانبینیهت بزانین؟

- را ليّ نهبووني من لهسهر روانگه زياتر لايهنه هزرييهكه بوو، كه شتى ئهوتوّيان دەورووژاند له واقىيعى بەرچاوى گەلەكەمان دوور بوو، سەرچاوەيان لە تەوژمە ئەدەبىيە ئەورووپىيەكان دەگرت، واتە داھێنانى خوپان نەبوو، دژى سامانى نه ته واویه تی و شاعیرانی گهوره ی وه که: (نالی و سالم و مهوله وی و مهحوی) و هیتر بوون، وهک چۆن تەورىمى دوارۆرخىوازى داواى تووردانى (پووشكين) و ھەرچى یاشماوهی کۆنه دهیکرد، روانگهیپیهکانیش بهم شیوهیه و زیاتریش، نهوه له کاتیکدا من هاهتا سام رئيس قانم له گاه نويخوازي بووم، له سالي ١٩٦٦-١٩٦٧دا كه نووسهری نهمر (لهتیف حامید) کۆمهڵیک شیعری دامی ناوی شاعیرهکهی لهسهر نهبوو، که رای خومیان لهسهر دهربرم، پیم وابوو (گوران)یکی نوی له دایک بووه، ئهو شاعيرهش «لهتيف هه لمهت» بوو، له ههمان كاتدا ييم وابوو روانگهييهكان گومه مەندەكەيان شلاەقاند، ھەرچەندە كارتىكردنى بەيانى چوار گۆشەي (فازىل عەززاوي) و هه الآنى لهسهر رهوتى روانگهدا ههبوو، به لام ههمووشت يكى نوى رهنگه لايهنى ئەرى و نەرىخى لەسلەر ھەبى. سەبارەت بەوانەي لە ژىر خىوەتى روانگەوە نووسىنىيان ههبوو، ههنديِّک لهوانه نامـق بوون، لافي روانگهييان ليّ دهدا، کهچي لهو ئاستهدا نەبوون لە ژىر خىوەتەكەدا جىكەيان بېيتەوە، ئەگەر ھەر رىسايەك دەرھاوىشتەيەكى هەبى، ئەوە (حوسىن عارف) كە رۆلى سەرەكى لەو بزووتنەوەيەدا ھەبوو، حاللەتىكى به دەربوو لەوان. من بەش بە حالى خۆم يەكى بووم لە خوينەر چاكەكانى چیرۆکەکانی (حۆسین عارف) که بەر له هەموو روانگەیییهکان یەکەمین کەس بوو ئەفراندنى لە چيرۆكى كورديدا كرد، لە (چاى شىيىرىن)دا كە بەلگەيەكى روون و ئاشكراى ئەو داھێنانەيە، ھەروەھا ھەردووكــمـان لە رووى ھزرييــەوە لە يەك

سهرچاوهوه ئاومان دهخواردهوه، به لام ئه و له رووی هه لسهنگاندنی بارودو خه که، به تایبه تی له دهست نیشانکردنی رژیمی به عس که له چیرو که کانی رهنگی دابو وه جیهانبینییه که ی لهمن روونتر بوو، له رووی هونه ریشه وه، ئه و دهیویست کوده تایه که له ناو ده قدا بخولقینی، له و ره و شه مهییو و به سته له کهی تی که و تووه ده ربازی بکات، ده بینی له چیرو کی (گه له گورگ)دا ئه و جیهانبینیه واقیعبینانه یه ی له ده ست نه داوه و نه که و توته به رشه پولی خه یالپه رتی. که واته من لیره دا له گه ل نویکردنه و هی هزر و فی موزم بووم، له هه لسه نگاندنی شدا روانگه م به شیوه یه کی ره ها ره ته نه کردو ته وه، موزم به وانه ی به راستی له گه ل نویکردنه و هدا بوون، هی شیست به رده وامن و له چونکه ئه وانه ی به راستی له گه ل نویکردنه و هدا بوون، هی شیست به رده وامن و له پیشه و هی داهینان و ئه فراندن له ئه ده بی کوردیدا و ره و ته که یان به رده وامه، به لام به شیواز یکی نویتر و له بارتر و کاریگه رتر.

* له ناوه راستی هه شتایه کاندا کۆمه نیک شاعیر له هه ولیّر کاریان له جوّره شیعریّک ده کرد به (پیشره) ناو ده بران، سه ره تا له گه نیان نه بووی و دژیان وهستای، دواتر تیروته سه لترین لیکوّنینه وه ی تهمه نی ئه ده بی خوّت ده رباره ی قه سیده ی (که لکیّش)ی سه باح ره نجده نووسی، هه روه ها چه ند شیعریّکیشت بوّعه ره بی وه رگیّرا و له گوّقاری (المدی) و (الثقافه الجدیده) و (الأقلام) دا بلّو کرده وه، سه ره تا له گه نهم گروو په نه بووی. دواتر گه رانه وه تو سه ره کیکیان به و بایه خه زوره و چ ناستیّک له بیرکردنه وه ی ره خنه بیت ده گه یه نیّ ؟

- مەسەلەكە زیاتر ھزرى بوو، ئەو قۆناغەى ئەو جۆرە شیعرەى تیدا پەیدابوو، قۆناغیکى تا بلیپى ورد و ناسک و ھەستیار بوو، بزاقى پزگاریخوازى گەلەكەمان بە تایبەتى و گەلى كوردستان بە گشتى تووشى ئەوپەپى نەھامەتى و نوشووستى و نائومیدى و كارەساتى ھەمەجۆر ببوو، پیویستمان بەو جۆرە شیعرە تەماوى و پپگرى و گۆلە نەبوو، زیاتر شیعرى شۆرشگیرى و ورە بە بەرداكردن و خۆ پاگرتن مەبەست بوو، من لە نووسینەكەمدا لەگەل ئەو كەسانە نەبووم كە ناوى خۆیان نابوو (پیشسرەو)، بەرانمبەر ئەوانیش چەند نموونەیەكى شاعیرانى ترم ھینابۆوە، كە كاتەكە ئەو جۆرەى پیویست دەكرد وەك: (نەۋاد عەزیز سورمى، سەعدوللا پەرۆش،

سه لاح محهمه، عهدولره حمان مزووري، فهرهيدوون عهدول بهرزنجي، قوبادي جەلىزادە، خەسىپ قەرەداغى، فازىل شەورۆ، ئازاد دڵزار، جەمال غەمبار، فەرىد زامىدار، عوسىمان شهيدا) و هي تر، كه ئەوانه لهو قوناغهدا دەنگى رەسهن و يٽويستي ئەو كاتە بوون، كەچى ئەوانەي ناوى خۆيان نابوو (يێشرەو) بە شـێوەيەكى میکانیکی کهوتبوونه ژیر راوبوچوونی ههندی نووسه و شاعیری ئهوروویی، بی ئەوەي ئەو ريبازەي رەفتاريان لەگەل دەكرد، لەگەل واقيع و خواست و ئاواتەكانى ريبازي نويخوازي رەسەنى كوردى و رەنگدانەوەي واقىعە تفت و تاللەكە بگونجى، كە گەلى كوردستان دووچارى ببوو، بۆيە من لەگەڵ ئەو جۆرە شىيعرانەدا نەبووم. كە شيعرى (كەلكيش)ى (سەباح رەنجدەر)م خستە بەر رووناكى ليْكۆلينەوە، قۆناغەكە قۆناغىكى تر بوو، پاش شەش سالى رەبەق زۆر شىتم لەلا گۆرا، جۆرە شىعرىكى وهکو (کهلکیش) جیهانبینییهکی زور نوی بوو، شیوازیکی تر بوو له فورم و ناوهروّکدا. سنی مانگی رهبهق و له ماوهی دهست بهتالییه کی تهواو و خویندنه وهی چەندىن سەرچاوە و ھەرچى توانا و دەسلەلاتى رۆشنبىرىم ھەبوو، ھەملوويانم بۆ ليْكوّلْينهوهكه تهرخان كرد، دهقهكهم به كراوهيي داخست، ئهگهر جاريّكي تر بگەرىمەوە سەرى رەنگە شىتى نوپتر بخەمە سەر نووسىنەكەم و ئەوەى نووسىيومە لە ناخهوه نووسیومه و گویم نهداوهته ئهوانهی به خراپی هه لیان سهنگاندووه، ههروهها ئەوانەي بە دەستپاكىيەوە قسىەيان لەسەر كردووە مايەي خۆشحالىمە، پىم وايە شتيكم كردووه كه ئهو ئهركهي له پيناويدا ههولم بق داوه جيگهي خوى له بواري رەخنە و لێكۆڵينەوەدا گرتبێ و رەنجەكەم بە فيرۆ نەچووبێ، لە چەند تێزى ئەكادىمى دكتورا و ماجستيردا ئاماژه بو ئهم ليكولينهوهم كراوه و سوودى لي وهرگيراوه.

لهوانهیه دهرفهتم بو بسازی بیکهم به عهرهبی، تا رهخنهگرانی عهرهبیش ئاگاداری ئاستی رهخنهی ئهدهبی کوردی بن گهیشتوته چ رادهیهک. گرینگ ئهوهیه ئهو دهقهم به دل بووه، ئهو نووسینهی که سالی ۱۹۸۸ به ناوی (ترپهی بزووتنهوهی کات و لاف لیدانی وهچهی سییهم و پیشرهوایهتی) پیشکیشم کرد، خودی (سهباح رهنجدهر) ناگریتهوه، مهسهله گوران نیسیه له ههلویست، بهلکو گورانی قوناغ و پیداویستیهکانی دهقی لهباره له چوارچیوهی قوناغهکهدا، له ههمان کاتدا چونیهتی و شیوازی دهقهکهیه.

* له ناوه راستی حهفتاکان ههندیّک رهخنه ت له باره ی شیعرهکانی (عهبدوللّا پهشیّو) نووسی، لهوی ئهوه رادهگهیهنی که نووسینی تری به دواوه دیّ، کهچی له پر وهستایت و به دواچوونه که تراگرت؟

* دەتوانىت كارىگەرى ئەرى و نەرىلى گرووپى (روانگە و پىشىرەو)مان لەناو رۆشنىيرىي كوردىدا بۆ دەستنىشان بكەيت؟

- جیاوازی نیوان (روانگه) و (پیشرهو) چهند خانیکه، لهوانه نووسهرانی ههموو ده هدوهکانی کوردستانی عیراق لهناو روانگه بوون و ژمارهیان له هی پیشرهو زیاتر بوو، ههروهها روانگه ههمهجوّر بوون شاعیر و چیروّکنووس و نووسهری بابهتی تر بوون، کهچی پیشرهو ههر شاعیر بوون و ژمارهیان کهمتر بوو، ههر له ههولیّریش بهناو خودی سهنتهری شارهکه ههبوون. کارتیّکردنی روانگه له روّشنبیریی کوردیدا زیاتر بوو و پتر خهنکی جووند و روّنی خوی بینی، به لام پیشرهو ئهو دهنگ و سهدایهی نهبوو. نووسینهکانی روانگهیییهکان روونتر و جهماوهری زوّرتر بوو، لهوهی پیشرهوکان. نووسینه کانی روانگهیییهکان روونتر و جهماوهری زوّرتر بوو، لهوهی پیشرهوکان. نووسینی رهخنهگران زیاتر به لای روانگهوه بوو، نه کی پیشرهو، چونکه به راستی کارکردن لهسهر شیکردنهوه و ههنسهنگاندنی بهرههمه شیعرییهکانی پیشرهوهکان، له توانا و دهسه لاتی ههر رهخنهگریّکدا نییه، ئهوانه جیهانی تایبهت به خویان ههیه، چوونه ناو بنجوبنهوانی شیعرهکانیان وهزیه کی روّشنبیریی بهربلاو و خویان ههیه، چوونه ناو بنجوبنهوانی شیعرهکانیان وهزیه کی روّشنبیریی بهربلاو و

وردبینی و قوولبوونهوهیه کی ته واوی گهره که، تیکهیشتنی ئه و جوّره ده قانه شبه رله شیکردنه وهیان کاریکی ئه وه نده سانا و بی گرفت نییه که هه ر ره خنه گریک بتوانی شانی بداته به رو تیید اسه رکه وی.

* له چەند لێكۆڵينەوەيەكتدا ئاماژەت بەوە داوە كە (جەلالى ميرزا كەرىم) جۆرێك ئىقاعى نوێى هێناوەتە ناو شىعرى نوێخوازىى كوردى، دەتوانىت داھێنانى ئەم شاعىرەمان لەم رووەوە بۆ روون بكەيتەوە، يان ئەو ئىقاعە نوێ و كارىگەرەى ئەم شاعىرە دايهێناوە چىيە؟

- ئاشنایهتیم لهگهل (جهلالی میرزا کهریم) بو سالّی ۱۹۵۸ دهگهریّتهوه، چهند جاریّک له سلیّمانی یهکترمان بینیبوو، تهنانهت که گوڤاری (ژیان)مان سالّی ۱۹۵۸ بو چاپی کرد، ئهو ههر لهو کاتهوه لهگهل بو چاپی کرد، ئهو ههر لهو کاتهوه لهگهل نویّخوازی بوو، شاعیریّکی تهواو یاخی بوو، سالّی ۱۹۵۸ چوارینهیه کی خومم بو نویّخوازی بوو، شاعیریّکی تهواو یاخی بوو، سالّی ۱۹۵۸ چوارینهیه کی خومم بو نارد له روّژنامه ی (کوردستان) که خوّی دهری دهکرد و تهنیا دانهیه کم لیّ بینی بلاوی کردبوّوه، رهخنه شی لیّ گرتم و پیّی گوتم: ئیستا باوی ئهو جوّره شیعرانه نهماوه. که روانگه سهری ههلاا ئهو لهناو شاعیره کاندا به تواناو دیاربوو، وهک شارازهیه که له شیعردا شیعریدا جوّره گوّرانکارییه کی له رووی کیّش و ریتمهوه دهرده بی به له برگه کانی شاعیرانی تری تیپه و دهکرد، بهر له برووتنه وهی روانگه خوّلند، که له برگه کانی شاعیرانی تری تیپه و دهکرد، بهر له برووتنه وهی روانگه دهنارد و ئهویش دهیخی شیعری اه ئیزگهی رادیوّی به غدا هه بووه، شاعیران شیعریان بو دهنارد و ئهویش دهیخی شیعری که من لیکولّینه وهم دهرباره ی نووسی و لهناوه ی شیعره و له دهره وی شیعردا به شاعیریّکی شورشگیّر و رابه رم له قهلهم دا.

* له رەخنه و لێكۆڵينەوەى شيعرى قۆناغى ناوەراستى حەفتايەكان و ناوەراستى ھەشتايەكان زمانى رەخنەى ئەدەبى بەرەو دامەزراندن چوو، كــۆمــەڵێك، رەخنەگــر دەوريان تێــدا ديت. دەكــرێ بۆچوونت دەربارەى ئەم دامەزراندنە بزانين؟

- ئەو دوو ماوەيەى دەستنىشانت كردن، جۆرە گەرموگورىيەكىان لە بوارى

رهخنه دا به خق گرت. ئه و به رهه مانه ی که ده رده جوون ته نیا نمایشکر دنیان نه بوو، به لَكُو لِيْكُوْلِّنِهُ وَهِيانِ لَهُسِهُرِ دَوْكُرا، هَهُواوَ كَهُشَيْكِي لَهُبَارِ هَهُبُوقِ بِقَ بِعُدُوادَاجُووِنِ وَ بەرپەرچدانەوە و زیاتر گەرمكردنى كەشەكە. رۆژنامە و گۆڤارەكان رۆڵێكى بالایان لهم بوارددا ههبوو، دەرگايان والا بوو بۆ جـۆردها نووسـينى رەخنەسازى، بۆيە دهتوانم بلیم کور و فیستیفالی ئهدهبی و روشنبیری زیاتر نووسهرانیان بو ييشكيشكردني ليكولينهوهي رهخنهسازي راكيشا، ئهم دوو قوناغه تهكانيكي باشتان به لېکۆلندهوهي ئەدەبى به تاپيەتى شىغر دا، به تاپيەتى كۆرەكانى لقەكانى پهكيتي نووسهراني كورد و كۆمهلهي رۆشنبيريي كوردي له بهغدا، بۆ نموونه له رۆژى ٥٢/٥/٢٥ دا يەكـــــــــى نووســـهرانى عــــــراق بۆ يەكــهمىن جـــار له وهرزى رۆشنبىرىي خۆيدا ئىوارە كۆرىكى بۆ شىعرى ھاوچەرخى كوردى تەرخان كرد، من ليُكوّلينه وهيه كم به ناوى (لمحة في مسار حركة الشعر الكوردي المعاصر) ييشكيش كرد و چەندىن شاعيريش به شيعر بەشدارىيان تندا كرد و چەند كۆپلەپەك لە شيعره کانيان له لايهن (عهباس بهدري)يهوه به عهرهبي خوينرانهوه، لهناو ئهو شاعيرانهي بهشدارييان كرد: (شيركو بيكهس، رهفيق سابير، لهتيف هه لمهت، ئەنوەر قادر محەمەد، سەلام محەمەد، دلشاد مەريوانى) بوون. رۆژنامەش نەبوو كە له بهغدا به عهرهبی دهردهچوون لهسهر ئیواره شیعرییهکه به شیویهکی ئهری نهنووسن و سیما دیارهکانی شیعری کوردی ئهو قوناغه دیاری نهکهن، ليْكوّلْينهوهكهي من به بهرزي ههلنهسهنگيّن. لهو ماوهيهدا ليْكوّلْينهوهي ئهدهبي لەسسەر شىيىعىر سىەردەفتەرى لىكۆلىنەوەى تىر بوو، جۆرە بزووتنەوەيەكى رەخنەي ئەدەبى بەرەو دامەزراندن ھەنگاوى ھەلىنا و چەندىن نووسەر لە بوارى رەخنەدا ته کانیکی باشیان به رهخنه دا و خوینه و بیسهریان ورووژاند که له ئاست نووسینه کاندا بوهستن و بی دهنگ نهبن رای خوّیان لهم بوارهدا دهرببرن.

* رەخنەى نوى ھەمـوو گـرانى ئەدەب و داھێنانى خـسـتـۆتە سـەر جوولانەوەى زمان، رۆلى زمان لە تانوپۆى دەقى داھێنراودا چىيە؟

- قسهیه کی نهسته ق ههیه ده لیّ: «مروّف له ژیر زمانیدا شاردراوه ته وه»، چونکه به راستی پیّوه ندییه کی توندوتوڵ له نیّوان زمان به شیّوه یه کی گشتی و نیّوان

ئاستهكاني رۆشنىدرى و هزرى و زانستى ئەو كەسەدا ھەيە كە ئەم زمانە به کاردینی، کارکردنیش لهناو زماندا ههنگاونانه بهرهو داهینان، بویه رمخنهی نوی زور بایه خ به زمان دهدات، تا وای لئ هاتووه کروکی ئهده به لهناو شینوازی رهوانبيّريدا خوّى بنويّنيّ و هونهرمهندى ناسراو (قان كوّخ) حهقى بوو بلّيّ: «له پيناو كارهكهمدا قوربانيم به ژياني خوّم دا، له پيناو ئهودا عهقلم له دهست دا». كه بهلای رمخنهی نوپوه داهینان له مندالدانی زمانهوه سهر ههلدهدات و لهوهوه هاتووه که زمان ئامیری دەربرینه و له پیشهوهی رهگهزهکانی تری ئهدهبهوه دی و چهمکیکه به کاریکی سه ربه خوّوه به ستر اوه ته وه و بوّته دوو تیوّر، یه کیّکیان ناو دهنری (سیحری) سهيري شيعر دهكات به وسيفه تهي حهقيقه تنكي ئيستنتيكي جوانكاريي خوديي سهربه خوّیه له واقیع و دووهمیان (ئورفیوسی)یه. لهم روانگهیهوه دهبی بهراوردی له نيوان (زبان) و (زمان) بكهين، زبان ئامرازى ئاخاوتنه، زمان ئامرازيكى ئەدەبىيه، زماننکی سیحری ئیستیتیکییه، هیز وییزی نهم جوره زمانهش بهندن به چونیهتی و شيوازي دارشتن، به تايبهتي له دهقي شيعردا چون ريتمي ناوهوه، دهرهوهي شيعر دهخوڵقينن، به چ شينوازيکي روونبيري هاوچهرخ بهکاردههينري، نهک شيوه لاساييكهرهوهكهي، چ جوّره تهرى و ياراوييهك دهبهخشني، ههر بوّيه رهخنهي نويّ لايهكى تهواو له زمان دهكاتهوه، كه دهلّيي زماني ئهدهبي، واته زماني داهيّنان و ئەفراندن نەك زمانى بازارىي رووت.

* لەناو ئەدەبى كوردىدا كۆمەلۆك مانىفۆسىتى تاك و كۆ راگەياندراون، ئايا چۆن دەروانىتە دەورى مانىفۆسىت لە ئەدەبدا، ئايا مانىفۆسىت ھىچ لى زيادبوونۆكى ھەيە بۆ سەر تواناكانى داھۆنان؟

- تا ئیستا لهناو ناوهندهکانی ئهدهبی کوردیدا چهند مانیفیستیک دهرچوون، چ به تاک چ به کومه لله وهک: (لهتیف هه للمهت و فهرهاد شاکهلی)، (روانگه- حوسین عارف، شیرکو بیکهس، جهلالی میرزا کهریم، کاکه مهم بوتانی، جهمال شارباژیری)، (ئهنوهر مهسیفی)، (سهباح رهنجدهر)، ههر ههموویان تهعبیر لهو کهسانه و گرووپانه دهکهن که دهریان کردوون و بوچوون و باری سهرنجیان له بارهی ئهو مهسهلانهی جهخت لهسهریان دهکهنهوه، دهردهخهن. بهلای منهوه ههرچهنده ههندیکیان بیروراو

بۆچۈۈنى جوان و بەجپىان تىدايە، بەلام ھىچ لى زياد بوونىك ناخەنە سەر تواناكانى داهيّنان، مانيـفيّست له توانايدا نييه شاعيريّک هيچي له باردانهبيّ بيكاته شاعيريكي داهينهر، به لام له ههمان كاتدا بووني ئهو جوّره مانيفيستانه ييويستن، چونکه رەنگدانەوەي ئەو واقىعە ئەدەبىيەيە کە تێيدا دەژىن، جەماوەرى خۆيان ھەيە شاهىدى سەردەمەكەن.

* هونهرهکانی ئهدهبی بهراوردکاری چین، ئهو خال و رهگهز و توخمانهی دهبنه هوّی بهراوردکردنیان. وهک ئهو نموونانهی کاتی خوّی دەربارەي چيرۆكێكى (مستەفا سالح كەرىم) و (عەبدولخالق روكابي)ت ئەنچام دا؟

- من تا ئيستا چەند جاريك ئاورم له ئەدەبى بەراوردكارى داوەتەوە و زۆربەشيان به زمانی عهرهبی نووسیومن. تا ئیستاش جیاوازییهکی زور له باری سهرنج له بارهی ئەدەبی بەراوردکاری پراکتیکی و ئەو بنەمایانەی کە بەراوردییان لەسلەر دەكرى لە ئادارايە، بابەتەكە لىكۆلىنەوەي مىزۋووى ئەدەبىياتى جىيايە بۆ ئاشنابوونى رووهکانی لیکچوون و جیاوازی نیوانیان، لیکولینهوهی بهرههمی نهدهبی نهو نووسەرانەن كە سەر بە كۆمەلگە و رۆشنبىرىي جيان، بە مەبەستى ئاشنابوونى ئەو هۆيانەي بوونەتە مايەي بەرھەمه پنانى ئەو ئەدەبەي يۆوەندى بە ھەر يەكۆكيان و ئەو فاكتهرانهي ملكهچيان بوون و كارتيكردني ئالوگۆركراوي نيوانياندا ههيه. ئهم بەراوردكردنەش تەنيا لەسەر ئەو لايەنانە ناوەسىتى كە نووسەرىك لە كۆمەلگەيەكى دياركراودا كەوتۆتە ژير كارتېكردنى نووسەريكى ترى سەر بە كۆمەلگەيەكى نامۆ و رۆشنبىرىيەكى جيا، ھەوڭى لاسايپكردنەوەي شىيواز و دەربرين و خەيالى ئەدەبى داوه، به لْكو ديراسهتي بارودۆخى كۆمه لايهتى و قىزناغى پىشكەوتنى كۆمەلايهتى هەريەك لەو دوو كۆمەلگەيە دەگريتەوە كە ھەردوو نووسىەر سەر بەوانن، ھەروەكو چەند رەگەزىكى تر وەكو زمان. لە كاتى خۆيدا چىرۆكنووسىنىك ئەم مەسەلەيەى ورووژاند، منیش وهکو رهخنهگریک داکوکیم له (مستهفا سالح کهریم) کرد، نهک وهكو كهس، به لكو وهكو بهرههمي ئهدهبي. ههر دواي مستهفا به ماوهيهكي زوّر (محهمهد فهریق حهسهن) له چیروکی (پهریخان)دا، ئهویش ههمان ریچکهی گرتووه،

به لام به شيوهيه كى تر. كهواته به پيى بۆچوونى چيرۆكنووسىه كه دەبى چ عەبدولخالق روكابى، چ مستهفا سالْح كهريم، چ محهمهد فهريق حهسهن، كهوتبنه ژير كارتككردني (ماركيز)هوه، كۆتايى چيرۆكەكان كۆتايى شيوازى رياليزمى سيحرييه، هیچ کامیکیشیان نهکهوتوّته ژیر کارتیکردنی یهکتری. ئهگهر کارتیکردنیش ههبی، ئەوە كارىكى رەوايە، ئىستاش ئەم جۆرە رەخنە و تۆمەت خستنە پالە ھەيە، نەك بە ناوی کارتیکردن، به لکو به ناوی دری و دهقئامیزی وهک ئه و توّمه تانهی دهدرینه پال رِوْماننووسى داهينهرى كورد (بەختيار عەلى). ئەوە لە كاتىكدا ھەروەكو پىستر وتم ئەگەر كارتێكردنى ھەبى و لە سەرەتا بى، ھىچ نەنگ و شوورەيى نىيە بۆ نووسەر، لهم رووهوه (جهبرا ئيبراهيم جهبرا) دهلّي: «ئهگهر ئهديبيّك كارتيكردني ئهديبيّكي ترى بەسەرەوە بى خالى سەرەتايى بىت لەلاى لەويوە ئەوەى دواى كەسايەتى خۆى و شينوازى تايب هتى پيك بيننى، ئەوە كارتيكردنهك خولقينهرد، بهلام ئەگەر كارتيكردنهكه بهردهوام بي و نهبيته هوى نوي، ئهوه شكينهره».

* شيعرى بۆنە زوو بەسەر دەچىت و دەچىتە پەراويزى ئەدەبىيەوە، ئايا دەتوانىت لەسسەر شىيىعىرى بۆنە بوەسىتى. ئەگسەر نموونەي سەركەوتوومان ھەبئ لە ئەدەبى كوردىدا ئاماژەي بۆ بكەيت؟

- ئەم بۆچۈۈنە راى زۆربەي رەخنەگرانە، بەلام بەلاي منەوە ئەو شىيعرەي كە لە بۆنەيەكدا يېشكېش دەكرى بەندە بە وزەي شاعيرىيەنى شاعير، شاعيرېكى گەورەي وهکو (جهواهیری) زوربهی ههره زوری شیعرهکانی له بونهی تایبهتیدا پیشکهشی کردبوون که جهواهیرییان گهیاندوّته لووتکه، بو نموونه ئهو شیعرهی که به ناوی (ئەبوو عەلا موغەرى) لە فىستىقالى يادى ئەبوو غەلا موغەرى، كە كۆرى زانيارى عهرهبی له دیمه شق سالی ۱۹٤۲ سازیکرد، ئامادهبووانی هه ژاند، به تایبه تی که

لثورة الفكر تاريخ يحدثنا بأن ألف مسيح دونها صلبا

ئەم دىرە شىيعرە بووە ھۆي خۆ نىشاندانىك بۆ سەر گۆرەكەي (ئەبوو عەلا). لە شیعری کوردیشدا شیعرهکهی (گۆران) به ناوی (بهرهو کۆنفرانس) که له هاوینی

سائی ۱۹۲۰دا له کونگرهی دووهمی ماموستایان له شهقلاوهدا خویندییهوه، به راستی شیعریخی نهمره و من له پاشکوی عیراقدا بابهتیکی تیرو تهسهلم دهربارهی نووسیوه، رای ئه و رهخنهگرانهم رهت کردوتهوه که پییان وایه شیعری بونه، لهگهل بونهکهدا بهسه دهچی، هیچ مهرج نییه ئهمه وابی، مهسهلهکه دهمینیته و سهر خودی شاعیر و داهینان کردن له شیعرهکهدا و چونیهتی تهوزیفکردنی شیعرهکهی بو بونهکه.

* له شیعری کوردیدا ههندیّک شاعیر له فهزای شیّوهکاری کاریان کردووه، پیّوهندی شیعر به شیّوهکارییه وه چییه و نه و تاله دهزووانهی لیّکیان نزیک دهکاته وه چین؟

- پێوهندییهکهی توندوتوٚڵ له نێوان شیعر و شێوهکاری ههیه، ئهگهر شاعیر وێنه شیعرییهکهی به چهند وشهیهک و چهند پهیڤێک بکێشێ و قهسیدهی وێنهیان لێ پێک بێنێ، بهوهوه تهعبیر له ئهزموونه ههستهوهرییهکهی دهکات، هونهرمهندی شێوهکاری تابلوٚ هونهرییهکهی به چهند هێڵێک و چهند رهنگێک دهکێشێ و شیعری نوێش نزیکترین بهرههمه له وێنه له رێگهی ئهو وێنانهی که شاعیر به خهیاڵی باڵداری وێنهکێشانی روٚمانسیبانهی فهنتازییانه بهرجهستهیان دهکات.

هۆراس وتوویهتی: «شیعر وینهیه کی قسه که ره، یان نیگاریکی قسه که ره، نیگار، یان وینه کردن شیعریکی بی دهنگه». ههروه ها (رامبوّ) پیی وایه که «پهیقه کان کیمیای تایبه ت به خویان ههیه ده کری پهیق سرووش به خشی وینه و ترپه و دهست لیدان و چیر و رهنگ و بونی بی». بو سهلاندنی نزیکبونه وهی نیوان شیعر و شیوه کاری، واته وینه کیشان به وشه و وینه کیشان به هیل و رهنگ، نهی نهوه نییه شاعیران هه ردوو کیان به یه که وه ده به ستنه وه، به دیدیکی شیوه کارانه تابلوی شیعره کانیان ده کیشین.

* سـهرهتاکانی شـیعری نویٚخـوازی چوٚن دهبینیت و ماک و چهکـهره سهرهتایییهکان لای کیّ دهرکهوت، ههروهها هی چیروٚک و روٚمانیش؟

- که ده لّنین نویٚخوازی، تهنیا ئه و چهند شاعیره ناگریّته وه وهک: (دلّشاد عهبدولّلا، ئهنوهر مهسیفی، جهلال بهرزنجی، هاشم سه راج، سهباح رهنجدهر) هی تر، بهلکو

ئەو شاعیرانەش دەگریتەوە، كە شتى نوێ دەخەنە روو، رەنگە ھیلی نویخوازى و نویکردنەوەى لە چیرۆکدا لاى من زیاتر روونتر بی، كە (حوسین عارف) لە چیرۆکى (چاى شیرین) و له (شەبەق)دا يەكەمین كەس بی كە لەم بوارەدا پیش ئەوانى تر گرەوى ھونەرى بردبیتەوە، بەلام لەناو ئەوانەى كە خویان بە نویخوازى تایبەت لە قەلەم دەدەن، جیاوازى ھەبی كامیان لەو مەیدانەدا بەرابەر دەژمیردری، ھەر یەكە خوى بە دەستپیشخەر دەزانی، ناتوانین دەستنیشانى یەكەم شاعیر بكەین كە بەر لەوانى تر ئەو جورە شیعرەى نووسیوە كە پیى دەلین نویخوازى و تا ئیستاش ئەم مەسلەيە ئەوەندە نەورووژاوە تا رابەرى يەكەم دەستنیشان بكەین وەك رابەرانى شیعرى ئازاد و گرووپى بەیانى لاكیش. ماوەيەكى تر رەنگە رابەرى يەكەم و پیشكەوتووترینیان دیار بكریت.

* جیاوازییه زمانهوانییه کانی نیوان قهسیده ی دریژ و شیعری ئاسایی و پۆسته ره شیعرچین، ئهگهر بکریت لهسه ر هونه ری زمانی هه ریه که لهوانه بدوییت و لیّیان وردبیته وه؟

- قەسىيدەى درێژ، واتە پشووى درێژ و جيهانبينى و كاركردنێكى ورد و قووڵ لەناو زماندا، شيعرى ئاسايى، وەك ھەر شيعرێكى لەو جۆرەى ئەوەندە رامان و بيركردنەوە و خۆماندووكردنى گەرەك نييە، پۆستەرە شيعر، شيعرى چر و پر و كورت و پوخت وەك (ئاراگۆن) دەڵێ:

«كورتتري*ن شيعر جوا*نتريني*انه».*

قەسىيدەى درێژ، قەسىيدەى رامان و قووڵبوونەوميە، قەسىيدەى مىنبەرى نىيە كە دەنگى شاعير و جۆرى جەماوەرەكە نرخ و بەھاى پى دەبەخشىن، كە بە دەنگ دەخوێندرێتەوە، نەك بەدڵ و بە چاو و بە مىێشك وەك قەسىيدەى درێژ كە زۆرجار لەسەر بڵندگۆ دەخوێنرێتەوە، لەبەر درێژييەكەى بێزاربوون لە دەروونى گوێگردا دروست دەكات، يان جارى وا ھەيە بەرلەوەى شاعير لەسەر شانۆ بێتە خوارەوە شىيعرەكە ھەرەس دەھێنى، نەك لەبەر بى پێزى، بەڵكو چ لەبەر دەنگى شاعير، چلەبەر درێژى و ئامادەنەبوونى گوێگر كە گوێى لى بگرى. ئەمڕۆ بۆتە نەرىتێكى باو و ئاسايى، ھەندى لە شاعيران بە تايبەتى لاوەكان درێژدادرپىيەكى ئەوتۆ لە شىعىر

دهکهن که نه له رووی زمان و کیشی دهرهوه و ناوهوه و یهکیتی بابهت و بیناسازی وینهوه له شیعر ناکهن، بویه به لای منهوه شیعری دریژ بو خویندنهوه ئهوهنده لهبار نییه که به جیددی هه لبسهنگینری. ئهم جوره شیعره شیاوی بلاوکردنهوه و خویندوهیه کی ورد و قووله.

* چیروکی کوردی سهرهتا زمانی گوندی ههبوو، دواتر ئهو زمانه گوندییه پی بهپی ئاراستهی بهرهو زمانی شار گورا ئهگهر بکری لهسهر ئهم گورانه بوهستیت و پانورامایهکمان بدهیتی؟

- دەكىرى پرسىيارەكە بە شىيوەيەكى تر بكرى، كە چيىرۆكى كوردى سەرەتا بابەتەكانى، بابەتى لادى بوون، دوايى بوونە بابەتى شار، چونكە زمانى نووسەد، زمانى شار بوو، چيرۆكىش ھونەرىكى ئەورووپىيەۋە لەويۆۋ ئەو ھونەرە ھاتۆتە ناو ئىمەى كورد. ھەرچەندە چيرۆكى لادى و چيرۆكى شار رايەكى رەھا نىيە كە جىگەى وتوويى كردن نەبى، زۆر لەو چيرۆكانەى كە بلاوكراونەتەۋە لە تەكى ئەو چيرۆكانەى لە بارودۆخى كۆمەلايەتى لادى دەدوين، چيرۆكى تريش ھەن كە پيوەندىيان بە ژينگەى شارەۋە ھەيە، بەلام بە شيوەيەكى گشتى وەكو پانۆرامايەك دەتوانىن چيرۆكەكانى (محەمەد مەولوود مەم، حوسين عارف، عەبدوللا سەراج، موحەرەم محەمەدەمىن) بكەينە سەرمەشىقى چيىرۆكى شار، ئەم رايەش ئەۋە ناگەيەنى كە ئەۋ چوار بېكەينە سەرمەشىقى چيىرۆكى وايان نييە پيوەندىيان بە واقىيعى گوندەۋە نەبى، يان ۋەكىنموۋنە چيرۆكەكانى (ئيبراھىم ئەحمەد و حەسەن قزلجى) چيرۆكى وايان تىدا نەبى، بابەتى واقىيعى شار نەبن ۋەكو زمانىش من دەتوانم (سەلام مەنمى) دەستنىشان بابەتى واقىيعى شار نەبن ۋەكو زمانىش من دەتوانم (سەلام مەنمى) دەستنىشان بابەتى واقىيعى شار نەبن ۋەكو زمانىش من دەتوانم (سەلام مەنمى) دەستنىشان بىلەتى واقىيىلى كەردى دادەرىيىۋى.

* ماوهیه کی زور له بواری روزنامه نووسیدا کارت کردووه، چهند گوشه یه کیشت نووسیوه، ده کری ئه زموونت له و بارهیه وه بزاندری؟

- من سهرهتا له روّژنامهی نهیّنی به دهستخهت له پهنجا و چوارو پهنجا و پیّنجدا که بوّ قوتابییان دهرمان دهکرد دهستم پی کرد، له ساڵی ۱۹۵۷–۱۹۵۸ لهگهڵ چهند برادهریّکی قوتابی که نهو کاته لهناو یهکیّتی قوتابیانی کوردستان له ههولیّر کارمان دهکرد (دهنگی قوتابیان)مان به دهستخهت دهرکرد. ساڵی ۱۹۵۸–۱۹۵۹ گوڤاری

(ژیان)م دهرکرد، له کوّلیّژی پهروهرده له بهغدا سالّی ۱۹۸۹–۱۹۲۰ و ۱۹۲۰–۱۹۲۰ دوو ژمارهی (دهنگی قـوتابیان)م دهرکرد، له ۱۹۷۳ تا ئهم چهند سالّانهی دوایی له چهند پورتنامه و گوّقاریّکدا کارم کردووه و به عهرهبی و کوردی نووسیومه و گوّشهی تایبهتیم به ههردوو زمان ههبووه، له ههولیّر و بهغدا له پوژنامهکاندا کارم کردووه. له گوّشـهی «له دهروونهوه» ههروهها «من الأعماق» بابهتی ورووژیّنهرم نووسیوه، له گوّشـهی «له دروورتینهرم نووسیوه» و سهرئیّشهیان بو دروست کردووم، به لام ههموو نورجاریش نووسینهکانم گیروگرفت و سهرئیّشهیان بو دروست کردووم، به لام ههموو نووسینهکانم له دلّ و دهرووندا ههلّقولاون، زادهی بیرورا و بوچوونی ئهو کاتانهن که بلاوم کردوونه تهوه. ئهرکهکانیشم ههمهجوّر بوون. ههلّهچنی، پهیامنیّری به ههردوو زمان (کوردی و عـهرهبی) بهرپرسی لاپه په، نووسـهر، سـهرنووسـهری، جگه له کارکردنم له رادیوّو تهلهفزیوّن وهک پیشکیّشکردنی تهعلیقی سیاسی له نووسینی کارکردنم له رادیوّو تهلهفزیوّن وهک پیشکیّشکردنی تهعلیقی سیاسی له نووسینی خوم، نووسین و وهرگیّرانی دهنگوباس، به ریّوهبردنی ئیّزگهی رادیوّ، ئهو ماوه دریّژه ئهزموونیّکی باشی پیّ بهخشیوم و چهندین بابهت و گوشهشم به ناوی ئاشکرا و خوازراوه وهکو خویّنهریّک، قاریء، متابع، ئامانج، ئاسوّ، ئاراس، ریّبوار، مهزن، ب. خوازراوه وهکو خویّنهریّک، قاریء، متابع، ئامانج، ئاسوّ، ئاراس، ریّبوار، مهزن، ب.

* ئايا دەكىرى رۆمان داببردرىت لە رووداوى سىياسى و كۆمەلايەتى و... يەك پارچە وەك ئەدەبىكى ئىستىتىكى وەرى بگرىن، ئەگەر ھەبى نموونەى ئەم جۆرە ئەدەبەمان بدەيتى؟

- بهلای منهوه ئه و روّمانه سهرکه وتن وهده ست دیّنی که ته عبیر له ژینگه و باری کوّمه لاّیه تی و سیاسی و ئابووری دهکات، جیهانییه تی روّمان له خوّمالییه وه سهرچاوه دهگری، وهک روّمانهکانی (نهجیب مهحفووز) که پاداشتی به رهه مهکانی خه لاّتی نوّبل بووه له ههمان کاتدا روّمان وهک ئهده بیّکی ئیستیّتیکی له وهی وتمان دایبرین وهک روّمانی «سهد سال دووره په ریّزی» مارکیز.

* ئايا بروات به پێشبرکێ له ئەدەبدا هەيە، له کاتێکدا بەشدارى سێ پێشبرکێى ئەدەبیت کردووه و پلەى یەکەم و دووەم و سێیهمت به دەست هێناوه؟

- به راشکاوی ده نیم ئهوهنده باوه رم پی نییه، بو نموونه سالی ۲۰۰۳ خه لاتی

يهكهمي ليْكوّلْينهوهم له فيستيڤالْي گهلاويّرْدا وهرگرت له نووسينهكهمدا ئامارْهم به خالنکی گرینگ کردبوو وهکو رهخنهیه کیش ئاراستهی لیژنهی دهستنیشانکردنی شیعرم کردبوو، که له کوتایییه کهیدا هاتبوو: «ئهو رهخنه گرانه ی له شیعری نویی كوردى و وينهى هونهرى دهدوين له چهمكه كلاسيكييه رهوانبيژييهكه دووربكهونهوه و به گیان و شیدوازی سهردهم و نویخوازی بنیاتی وینهی شیعری نویی کوردی هه لسهنگین، که خوینه ران بورووژین به رووناکی خستنه سهر چونیه تیی تەونچنینى وینهى هونەرى، له هەمان كاتدا جیاوازى له نیوان شیعرى رەسەن و داهینه رو شیعری ورینه و هه لبزرکان بکهن. که ئه و جوّره کهسانه ی که شیعری لهم شيّوه دادهنيّن خوّشيان نازانن چ دهلّيّن، به داخهوه ئهوانهی به شيعری داهيّنهرانه له قـهڵهمـيـان دەدەن، ئەوانىش ئەوەندە لە چەمكى شـيـعـر ناگـەن كـه لە ليــژنەي هه لسه نگاندن و نرخاندنی شیعردا جلهوی بریاردانیان له دهسته، شاباشی ئافهرین بەسەر ئەوانە دادەبارينن كە تازە پييان ناوەتە جيهانى شيعر، زەمىنەيەكى ئەوتۆى پتهویان بق نهخوّلقاندووه که بتوانن بیکهنه پنگه و سهرشاری ئهزمووننکی شیعری ســهركــهوتووى ئهفـراندن» لهو روانگهيهوه ئهو ليــژنهيهي كـارى هه لســهنگاندن و پلهدانانه بق خه لاته کان دهبی له بواری هه لسه نگاندن و نرخاندندا شاره زا بی، پێکه ێنانی لیـژنهکـه به نهـێنی بێ نهک ناوی ئهندامـهکـان بزانرێ و مـهسـهلهی برادهرایهتی و لایهنگری کار نهکاته سهریان، لیّرهدا نامهوی نموونه بهینمهوه که زۆرجار له پێدانی خهڵاتدا حیساب بۆ ناوچه دەکرێ، یان بۆ جۆری پێوەندییهکه دەكرى. جارى واش ھەيە زۆربەي ئەندامەكان لە ھەلسىەنگاندندا جياوازىيان نابى و كارەكە بەرىكوپىكى ئەنجام دەدەن.

* زۆرجار چێژی جهماوهر چێژێکی کاتییه، ناتوانێت ئێستێتیکای بێ گهرد له ئهدهبدا دهستنیشان بکات و له خولگهی واتای کاتی و ههڵچوونی کتوپڕ دهسووڕێتهوه، ئایا بروات به جهماوهری لهم جۆره ههیه، که ماوهیهک کارت بۆ ئهدهبێک دهکرد له خزمهتی چێـژی زورینهی جهماوهر دابێت؟

- به شیوهیه کی گشتی جهماوه رئه و هه لبژارده نموونه یی و پسپوّره نییه که به چاکی له لایه نی هونه ری و جوانکاری ئه ده بی بگات. زیاتر جهماوه ریّکی سوّرداری

هه ڵچـووه بهرلهوهی به تهواوهتی له دهقه که بگات، رایه کی رووکه شی بهرانمبهری دەبىخ، ئەو جەماوەرەش بەيئى بارودۆخى قۆناغەكە دەجوولىخ و چىد لە ئەدەب دەبىنىخ. ئەو جۆرە جەماوەرە ھەيە، ئايديۆلۈژيا ھەڭيدەسىووريننى، قۆناغەكە ئەو زەمىنەي بۆ دەخوڵقێنێ كە لەسەرى بوەستێ، ھەر خودى جەماوەرەكەشـ كە دەگۆرێ و لە قۆناغىكى دىكەدا چىر لە جۆرە ئەدەبىكى دىكە دەبىنى، بۆ نموونە بەر لە شىزرشى چواردهی تهمووزی ۱۹۵۸، (کامهران موکری) له پیشهوهی ههموو شاعیرانی كوردبوو، حيسابي تايبهتي بو دهكرا، ههر دواي شورش له سليماني له سينهمايهك ناوهکهم لهبیر نیپه جهماوهریکی زور ئامادهبوون به تایبهتی ئافرهت، (کامهران) ههروهکو شیوازی پیشووی به دهنگه دلیرهکهی شیعریکی خوی خویندهوه، به لام جەماوەرەكەي نەجوولاند، بەلام كە (شىپركۆ بېكەس) شىيعرىكى خىزى خويندەوه خه لکه کهی هه ژاند و نافره ته کان دهستیان کرد به گریان. لیره دا حه ز ده که م ناما ژه به خالیک بکهم که ئهو کاتهی دهستنیشانی دهکهن تهوژمی ئهدهبی واقیعی زال بوو بهسهر جۆرەكانى دى و رێبازە هزرىيەكە واقىعێكى چەسپاندبوو كە ئەدەب بۆ ژيان و جەماوەرە، ئەدەبىك لە بەرۋەوەندىي جەماوەردا نەبى بە ئەدەب لە قەللەم نادرى، ئەو جۆرە ئەدەبە جەماوەرىيەش بەشى ھەرە زۆرى مۆركى رايۆرتى و خيتابى بە خۆوە گرتبوو، دوور بوو لهلایهنی هونهری و شیوازی ئیستیتیکی، ئهدهبی زمانی جهماوهر بوو، نه ک ئهدهبی خودی و تاکی هه لبر ارده. قوناغه که به و شیروهیه بوو، ده توانین (گــۆران) بكەين بە نموونە ئەگــەر بمانەوى بەراوردىكى ورد لەنىــوان شــيــعــرە رۆمانسىيەكانى و واقىعىيەكانى بكەين، ھەروەھا (فايق بىكەس) لە نيوان (دارى ئازادی و نابهزین و سهدهی بیستهم) و هی تر و (ئهی مانگه)کهی که (عهلی مهردان) وزهیه کی تری یی به خشی که ناوازی بق دانا و به دهنگه بهسوزه کهی گورانییه کهی چری.

* داهیّنه رله چ کاتیّکدا دهبیّته دیارده، نموونه دهوروبه ری (گوّران) داهیّنه ری تیّدابوو، به لام گوّران توانی ببیّته دیارده، نهم بوون به دیارده یه له نهده بدا چوّنه ؟

- دیاردهی دروست لهههر بواریکدا لهپر دروست نابی، دهتوانم بلنیم له ههر

سهدهیهکدا دیاردهیهک له دایک دهبیّ، بر نموونه دیاردهی داهیّنانی ئهدهبی شاعیر، چیرو کنووس، روّماننووس، سهرکرده، جوانیی ئافرهت. (حاجی قادری کوّیی) که روو دهکاته کوردستانی روّژهه لاّت و له ژیّر خیّوه تدا چاوی به کچه نازدارهکهی (قهرهنی ئاغای مامهش) دهکهویّ ده لیّ:

ئەم نەوعە گولە ھەلدەكەوى سالى لە قەرنى نەك وەك گولى بازارىيە ھەر سالە كە سەورد

راسته (گۆران) بووه داهینه و دیاردهی نویکردنه وهی شیعری کوردی، ئهم دياردهيهش بق كنومه لني هوكار دهگهريتهوه وهكو: ژينگه، بارودوخي خيراني، ئامادەباشى دەروونى، خىق ماندووكردن، ژيانىكى راسىتەقىنە لەگەل ئەدەبەكەدا، زمانناسى، خويندنهوهى بهردهوام، سوود وهرگرتن له ئهزموونى نووسهرانى دى. بههره و زیرهکی له خودی شاعیر. نهوانه گشتیان وهک هوّکاری دهرهوه (بابهتی) و خودی ئەو دیاردەیان خۆلقاند. رەنگبوو ئەگەر (شىخ نوورى شىخ سالاح) ئەوەندە ســهرقــاللي ژيان نهبووايه، ژياني وهزيفي ئهوهندهي له جـيـهاني شـيـعـردا دوور نەخستبايەوە، ئەو ببوايە دياردە ئەدەبىيەكە، چونكە نوێخوازەكانى سەردەمى ئەو بە ســهرۆكى خــۆيانى له قــهڵهم دەدەن بەرلەوان هـەنگاوى بـەرەو نوێخــوازى هەڵێنا و لهوانیش گهورهتر بوو. دیاردهش وه کو گولیّک وایه که لهناو ههموو گولهکانی باخچهیه کی رازاوهدا، گوڵزاریکی دڵرفیندا، گهشتر و یاراوتر و جوانتره، رهنگه ئهم دیاردهیهش بق خودی گولهکه، بوونهوهرییهکهی، ئاووههوای دهوروبهری، ییکهی زهمنیه کهی بگهریته وه. بق نموونه له بواری هونه ری گورانیدا (ئوم که لتووم و عەبدولوەھاب و عەبدولحەلىم حافيز) بوونە دياردە، تا ئىستا زەمىنەيەكى لەبار بۆ دیاردهیه کی له جوری ئهوان دروست نهبووه، سهبارهت به کوردیشه وه تا ئیستا دیاردهیه کی وه کو (سینوه) له بواری مهقامبیزیدا دهرنه که وتووه، که له ئاستی ئەودابى، يان تېپەر بكات. بۆيە دياردە درەنگ دروست دەبى، جارى واش ھەيە يىي دهگوترێ (فهلته) واته له سنوور دهرچوو.

* پرۆسەى وەرگيْران لە ئەدەبدا چۆنە، تا ئىستا چەند كتىب و چەندىن نووسىن و شىعرت لە عەرەبىيەوە بۆ كوردى و لە كوردىيەوە بۆ عەرەبى

- وهرگێڕان بهگشتی ههردوو لایهن دهگرێتهوه لایهنی داهێنان و لایهنی زانین، جاری وا ههیه وهرگێڕ تووشی حاڵهتێکی دهروونی لهبار دهبێ وهرگێڕانهکه سرووش و ئیحایهکی وای پێ دهبهخشێ کهوا داهێنانی تێدا بکات.

هه لبهت زمانزانی و خوماندووکردن و پشت به به چه ندین فه رهه نگی هه مه مه جوری زمان نه که ته نیا هه ردوو زمانه که کاره که مه یسه رتر ده کات، جاری وا هه یه فه رهه نگیش تینوویه تی وه رگی ناشکینی و نه و وشه یه ی ماناکه ی نازانی، ده بی لیی قوول بیته وه و له نه و وه پرسیار بکات، هه لبهت نه وه ی شاعیر بی یان چیژ له شیعر ببینی که ده قیک وه رده گیری زیاتر سه رکه و تن وه دی دینی له وه ی له شیعر ناگات و چیژی لی وه رناگری، من له م بواره دا نه زموونیکی باشم هه یه، تا نیستا خه ندین ده قی شیعر و رومان و ره خنه ی نه ده بیم وه رگیراوه، پیشه کیم بو به ره هم وه رگیراو نووسیوه، پیدا چوونه و هم کردووه به شیوه یه کی ورد و به راورد کردنیکی قوولی و شه به و شه م نه نجام داوه، په خوه یه کیراوه وه لام داوه ته وه نه که ته نیا له و روم کاردووه به به و سیاسی، کوم ه لایه تی ، فیرکاریشم و م رکیراوه .

- رەخنە و لێكۆڵينەوەى ئەدەبى ھەردووكيانە، بەلام حاڵەتێك ھەيە ئەويش ئەوەيە كە زۆرجار كارى رۆژنامەنووسى لە سەرت دەسەپێنى بۆ نموونە لەسەر شاعيرێكى ئاسايى بنووسىيت، ئەم جۆرە نووسىينە ناچێتە خانەى رەخنە و لێكۆڵينەوەوە، چونكە كارێكە پێت ســپـاردراوە، بە دەگـمــەن رۆژنامــە ئەو مــەودا فـراوانەى ھەيە كــە

لیکولینه وه یه کی ئه ده بی تیدا بلاو بکریت وه . هه لبه تساعی ریکی ئاسایی و شاعیریکی نویخواز له یه ک ئاستدا سه بر ناکرین . شاعیره ئاسه بییه که ئه وه نده ورد بوونه وه ی قدو لبوونه وه ی گه ده ک نییه ، بیه ئه وه ی له سه دی ده نووسری زیاتر پیناسینه ، نه که لیکولینه وه ی ده نوه ی ده نووسیومه ، پیناسینه ، نه که لیکولینه وه ی ده نوه ی ده نووسیومه ، زیاتر له گه ل ده ته که ی زیاوم و زیاتر کاتم بی ته دردوو نووسین دوو تای ته دا زووی پوشنبیریی خوم بی ته رخان کردووه و زیاتر قبولایی پوشنبیریی خوم بی ته رخان کردووه ، بیه هه دردو نووسین دوو تای ته دا زووی به درام به درام به که محاله ته له سالی ۱۹۹۶ دا له لای من تیبینی ده کری ، به لکو پیشتریش چه ند حاله ته له سالی ۱۹۹۶ دا له لای من دروست بووه ، هه ریه که به قه د قه باره ی خوی ما فی حاله تی ده روه ی و می به دوو سیون و گویم نه داوه ته شاعیره که ، دوای نووسینه که مه لویستی به رامبه رم چون ده بی ، چ کاردانه وه یه که دوای نووسینه که مه لویستی به رامبه رم چون ده بی ، چ کاردانه وه یه که فیل له ویژدانی خوم نه که و سبی نه که م به ره ش ، خی نه گه رشتیکم به دل نه بووبی که فیل له ویژدانی خوم نه که و سبی نه که م به ره ش ، خی نه گه رشتیکم به دل نه بووبی نه که ته نیا نه ده به نه ده به به که منه که می ده به ی ده به به که و سبی نه که م به ره ش ، خی نه گه رشتیکم به دل نه بووبی نه که ته نیا نه ده به به ره ش ، خی نه گه رشتیکم به دل نه بووبی نه که ته نیا نه ده به به ره ش ، خی نه گه رشتیکم به دل نه بووبی نه که ته نیا نه ده به به ره ش ، خی نه گه و سبی نه که م به ره ش ، خی نه که م ده ره به دا نه نووسیون .

* له زورینهی لایهنه کان چالاکی رهخنه بیت دهبینری وه ک: شیعر، چیرو ک، روخنه، ئهمه ش چیرو ک، روزمان، موسیقا، شیوه کاری، شانو، رهخنهی رهخنه، ئهمه ش نیشانه ی به رفراوانی دیدگای روز شنبیریته، به لام له کاری ئه دهبیدا تایبه تمهندی گرینگ و پیویسته تا تیشکوی چالاکی و بیرو بوچوون و دیدگا له سه رلایهنیک توخ بکهیته وه، ئایا بو ئهم خو ته رخان کردنه ته بو تایبه تمهندی نه بوو؟

- لیّت ناشارمه وه که من هه رله سهره تاوه جوّره زانیارییه کم له هه موو ئه و بوارانه ی ئاماژه ت پی کرد هه بوو، به هره ی شیّوه کاری هه رله قوّناغی سه ره تاییدا تیّمدا ده رکه وت، له قوناغی ناوه ندی و ده رچوونم له پوّلی سیّیه م ده بوایه بچمه پهیمانگه ی هونه ره جوانه کان له به غدا، باوکم ریّگر بوو، ئه و کاتیش دواناوه ندی له کوّیه کرایه وه، هه روه ها یه کوّیک بووم له نمایشکه رانی شانوّگه ری که زورجار خوّمان

دەقەكانمان دادەنا و بەدەيان شانۆگەرىمان لە سەرەتاى پەنجاكاندا لە چايخانەى (سەعيدى مەلا ئەحمەد) لە كۆيە پۆشكۆش دەكرد، ئەم دوو لايەنە و خويۆندنەوميەكى زۆرى ئەو بابەتانەى كە لە گۆۋارى (الآداب)ى بەيرووتى بالاو دەكرانەوە، كە سالى ١٩٥٨ لە كۆلۆژى پەروەردە بەشى عەرەبى وەرگيرام مامۆستايەكى دەرچووى زانكۆى سۆربۆن (دكتۆر سەلىم نعيمى) پەخنەى كلاسىكى پى دەوتىن و (نازك الملائكة)ش سۆربۆن (دكتۆر سەلىم نعيمى) پەخنەى كلاسىكى پى دەوتىن و (نازك الملائكة)ش پەخدەبى نوى، دوايى وانە وتنەوەم لە بەشى ويژويى ئامادەيى، بە تايبەتى پەخنەى ئەدەبى، ھەروەھا لە پەيمانگەى مامۆستايان و زانكۆى بەغدا و سەلاحەددىن و كاركردنيكى دوورودريژ لە بوارى پۆژنامەوانىدا، خويندنەوەى بەردەوامى ھەموو بوارەكان و بوونى كتيبخانەيەكى دەولەمەند بە سەرچاوەى ليكۆلىنەوەى ئەدەبى و شيوەكارى و شانۆ و فەلسەفە و ئايىن و كۆمەلايەتى و كتيبى سىياسى، ئەوانە بە بوارىكى بەمۇنان بۆ والا كردم كە باكگراوندىكى پۆشنىيىرىى بەرفراوانم ھەبى، ھەر بوارىكى بەمۇنى لەسەرى بىنووسىم و ئەو توانايە لە خۆمدا بىيىنىم كە لە بوارى پەخنەدا خىقىم بە كەم نەزانىم و نەشىم ويستوۋە ھەر وزەيەكى پەخنەسازىم ھەيە تەنىيا بۆلايەتىكى تەرخانى بەكەم، پەخنەگرى پاستەقىنەش ئەر پەخنەگرەيە كە پۆشنىيرىيەكى ئىنسىكلۆپىدى ھەبىق و بتوانى بەرى خۆي لەئاو دەربكات.

* ئەدەبى داھىندراو پىنشىبىنى و خەيالى جوانى تىدايە، سىياسىەتىش كارى تاكتىك و رۆژانەيە، دوو ئاست و ئاراستەو ھونەرى سەربەخۆن. لەناو دەسلەلاتى كوردىدا ئەدەب كراوەتە پاشكۆى سىياسلەت. ئەم كردارەش سلەداسەد ھەللەيەكى كوشندەيە، دەكرى بۆچۈۈنت دەربارەى ئەم ھەللە كوشندەيە بزانىن كلە بوۋەتە دىاردەيەكى لەناو ئەدەبى كوردىدا؟

- نه ک ته نیا ئه ده ب بوته پاشکوی سیاسه ت، به لکو به شیر وه یه کی گستی روشنبیریش، ئه مه ش بو ئه و ره وشه ئابوورییه ده گه ریته وه که روشنبیران پیوه ی ده نالن، بویه ده بینی ململانی له نیوان روشنبیری و ئابووریدا هه یه، روشنبیر بوته پاشکو و ده سته می کی دراوه، به حوکی می ئه وه ی که ئابووری چه کی کاریگه ری ده سه لاتداره، یان ئه و حزبه یه که روشنبیر، ئه دیب خوی پی به ستوته و و پابه نده به

سياسهتي حزبهكه، يان دەسه لاتهوه، له ئەورووپادا مەسەلەكە يێچەوانەيە، بۆ نموونە نوینهری حزبیکی سیاسی بوی ههیه لهگهل رای ئهو حزبه نهبی که له ریگهی ئهودا هاتۆتە پەرلەمان و كار رايى دژى ناكرى، ئەگەر ھەڵويستىكى بەرھەڵستكارى ھەبى، بۆیه دەبینین زۆر لەو ئەدیب و رۆشنبیرانەی كه له ئەورووپادا له سیاسهت دوور كەوتوونەتەوە و بە بۆچۈۈن و تۆروانىنى خىزيان دەنوۈسىن و لەو قالبەي يۆشىوو دەرچوون، بەلام لاى ئىمە كە ژيان و گوزەران و ھۆكارەكانى بلاوكردنەوە گشىتيان لە ژیر دەستى دەسەلاتن، ئەو دیاردە كوشندەيە واي كردووه ئەدىب ملكەچى سىياسەت بی، به دووری نازانم که ئهم رهوشه ههتا سهر بهردهوام نهبی، که کومه لگهی کوردی به تهواوهتی چووه ناو جیهانی شارستانی نالیّم ژیاری، تاکه له کوّمه لدا مافی تەواوى خۆى ھەبوو، ئەو كاتە ئەدىب لەو چوارچێوەيە دەردەچێ كە بۆى كێشىراوە. رەوشىكى تر دىتە پىش كە ئابوورى چىتر چەكى دەسەلات نەبى و ھەر كاتىك ئەدىب دەنگى لى ھەللېرى بە ھەرەشەى نان برين ئەو دەنگە كى بكرى، نەك وەكو ئىستا كە ئيمه بهناو ريكخراوى كۆمەلگەى مەدەنيمان ھەيە كە بەريوەچوونيان بەندە بەو يارمەتىيەى چ لە حكوومەت چ لە حزب وەرى دەگرن، لە جياتى ئەوەى داكۆكى لە بەرژەوەندىي ئەندامەكانيان بكەن، داكۆكى لەو سىياسىەتە دەكەن كە سىەرچاوەي دەرامەتى ئەو رىكخىراوانەن، خىق ئەگەر بەرىوەبىردنى ئەو رىكخىراوە و دەزگايانەي ناوی خوّیان ناوه مهدهنی خودی بیّت و پشت به توانای دارایی خوّیان ببهستن، ئهوه ئه و جوّره پاشكوّ و له قالْبدانه له دنياى ئهدهب و روّشنبيريدا جيّگهيان نابيّتهوه، ئەدىب لە ھەر رىكخراوىكى نا حكوومى، يان نا حزبى، كار بكات دەستەمى ناكرى و تهعبير لهو هه لويست، يان هزره دهكات كه باوهري ين ههيه و بيباكانه داكوكي لي المعبير له و هه لويست، يان هزره دهكات كه باوهري ين ههيه و بيباكانه داكوكي لي دهکات و کهسایه تیی خوی له دهست نادات و ههرگیز نابیته باشکوی سیاسه ت، وهک نووسهرانی ولاته مهدهنییهکان کار و رهفتار دهکات که مافی رهوای تاک زامنه، رای ئەدىب و بەرھەملەكانى ريز و ييكەي تايبەتى خىزيان ھەيە. باليرەدا قىسلەيەكى سەرۆک وەزىرانى پىشىووى بەرىتانىا (مىستەر چەرچل) بهىنىمەوە كە چۆن مەزنى

نیشاندان و راپهرینی قوتابیانی فهرهنسا ساڵی ۱۹٦۸ که (سارتر) پشتگیری لیّ دهکردن و هانی دهدان بهردهوام بن، که وهزیری ناوخوّی حکوومهتی فهرهنسا، داوای له (دیگوّل) کرد فهرمانی دهسگیرکردنی سارتر دهربکات، وهلاّمی (دیگوّل) ئهوه بوو: «ئایا قوّلتیّر دهگیریّ؟».

ئەدەب و سیاسەتى لە قالبدراو دوو جەمسەرى لیک جیان و کەوتوونەتە ژیر رکیفى واقیعى ئەمرولامان، ئەوەندەى ئەو ریکخراوانەى بە ناوى کومەلگەى مەدەنى كار دەكەن، ئەو دەسەلاتانەيان نییە كۆمەلگەكە بگورن، ئەدیبیش لەو بارودوخەى تیدا دەژى و سییاسەت ھەموو شت بەریوه دەبات، ناتوانى بە تەواوەتى كوتى ملكەچ بوونى سیاسەت لە گەردنى خویدا بېچرینى. ھەلبەت لە ئایندەدا گورانكارى دەبى و ئەدەبىش بەبى رولى خوى لەناو سیاسەتىكى نویى عەقلانى كراوەدا زیاتر ھەناسە دەدات، ئەدىبىيش زیاتر ئاسوودە دەبى لە ژیان و دابینكردنى دواروژى خوى وكەسوكارى.

* له بۆنەيەكدا گويمان له دەنگت بوو، دەنگت بۆ گۆرانى و مەقامات زۆر خۆش و گونجاوه، گۆرانى و مۆسىيقا له كۆمەڵگەى كوردىدا چۆن ھەڵدەسەنگینى، دواتر وەك بەھرەيەك كە تیتدا ھەبوو بۆ گەشەت پێ نەكرد و لە خۆتدا بە دەرت نەخستووە؟

- که بههرهیه که له مروّقدا دهرده که وی ته گهر بایه خی پی نه دری و هاندانی له پشته وه نه بی گه شه ناکات، له قوّناغی سهره تاییدا چه ند به هرهیه کم لی دهرکه و وی که خه ت خوشی، توانای نماشیکردنی شانویی، به هرهی شید و کاری و ده نگ خوشی، له بیرمه سالی ۱۹۶۱ بوو، ته و کاته حکوومه تی عیراق بایه خیکی زوّری به تووتن دا بو ته وهی خه لکه که تاگایان له پووداوه کان و گورانکارییه کانی کوماری دیموکراتیی کوردستان له مه اباد نه بی هه ندیک له بازرگانه کانی تووتن و ده وله مه نده کانی کوید ده وله مه نده کانی کوید شه وان داده نیشتن بو یاری پوکه ر، شه و یکیان دو و گورانیبیژی کوردستانی تیران له ماله که ی تیمه دا گورانییان ده گوت، هه ر زوو گورانییه کانم کوردستانی تووند و ده مگوتنه و ه ماله که ی تیمه دا گورانییان ده گوت، هه ر زوو گورانییه کانم کوردانی ده گوت، دو ده مگوتنه و ه ماله که ی دیاری گورانی و ده نگخوشی بوو، له بونه ی

(شکسپیر) دەنرخینی و دەلی: «بەریتانیای مەزن ھەموو مۆنۆپۆلەکانی له دەست

دەدات، بەلام ھەرگىيز مەزنى شكسىيىر لە دەست نادات»، يان سەردەمى خىق

كەمال غەمبار:

ئيستا به تيروانينيكي نويوه دهنووسم

کهمال غهمبار یه کیکه له رهخنه گره ناسراوه کانی حهفتاکان، به عهرهبی و کوردی خزمه تیکی زوّری ئه دهبی کوردی کردووه، شهویک له سلیمانی له ئوتیل میردا که وتینه گفتوگو، ده رباره ی شیعر و رهخنه و روّژنامه نووسی و یادگارییه کانی. به م راسته وخو شیوه یه و و لاّمی داینه وه:

* کهی و چۆن هاتوویتیه ناو بواری رهخنهوه. ئایا سهرهتاشتان ههر به رهخنهدهستت پیکردووه؟

- قسهیه که هه یه ده لیّ: هه موو ره خنه گریّ شاعیر یکی سه رنه که و توو بووه ، به لام من هه رگیز له گه ل نه و بر چوونه نیم ، راسته من له سه ره تادا به شیعر ده ستم پی کرد له کوتاییدا خوم له بواری ره خنه دا بینییه وه . نه وه ی که هانی دام زیاتر له م بواره دا کاربکه م نه و هبوو که له کولیّری په روه رده سالانی ۱۹۲۰ - ۱۹۲۱ پر قفیسور یک به ناوی د . سلم النعیمی سه رده می شیعری جاهیلییه وه هه تاکو سه رده می سه ده کانی ناوه راست و له دواییدا نازک الملائکه ، چه ند محازه ره یه کی ده رباره ی شیعری نوی و ناوه راست و له دواییدا نازک الملائکه ، چه ند محازه ره یه کی ده رباره ی شیعری نوی و رو روز اند نم بوو به ره و ره خنه ی ئه ده بی بردم . زور جاریش هه ندی له براده رانی کولیّری ئه ده بیاتی کوردی که (عه لائه دین سه جادی) په خنه ی پیده گوتن نموونه ی شیعریان بو من ده هینا و بوم شی ده کردنه وه ، له دواییدا دوای ده رچوونم وه ک ماموستا وانه ی ره خنه ی ئه ده بم له قوتا بخانه ی ئاماده یی و به بیمانگا و کولیّری ئادابی زانکوی سه لاحه ددین گوتوته وه .

* سەرەتا بە كوردى، يان بە عەرەبى دەستت بەنووسىين كرد؟

- له راستیدا من ههر له قوناغی سهرهتاییدا له ریّگهی گوقاری گهلاویژهوه فیری خویدندنهوه و نووسین بووم. لهبیرمه پینجهمی سهرهتایی بووم دهفتهریّکی سهد پهرهییم بو خویدندنکاریّکی دهولهمهند نووسییه به بهرانمبه و ژمارهیه که گوقاری

تايبهتى گۆرانى دەگوترا، ئەو كەشوھەوايە كارتۆكردنى لەسەر من ھەبوو، تەنانەت لە یۆلی سنیپهمی ناوهندی دهستم کرد به بلویر ژهنین، ههر زوو فیری بووم پشوو بخــۆمــهوه و بلوپر به چاکی بژهنم، به لام باوکم ئه و کــارهی منی یی ناخــوش بوو، ناچاری کردم که وازی لی به ینم و دهیگوت: «دهتهوی ببیت به چاوهش»، له بابهت شيوهكارييهوه يهكيك بووم له قوتابييه جياكراوهكان، ههموو به لْگهنامهكانم دواي دەرچوونم له يۆلى سىپپەمى ناوەندى ئامادە كرد كە يېشىكېشى «يەيمانگەي ھونەرە جوانه کان»ی بکهم، دیسانه وه باوکم ریّگه ی یی نه دام و نه و ساله ش، واته سالی ۱۹۵۳–۱۹۵۶ یۆلی چوارهمی دواناوهندی له کۆیه کرایهوه و دهرگای چوونم بۆ ئهم يەيمانگەيە بە تەواۋەتى لەسەر داخرا. لە بارەي شانۆۋە، لە بىرمە لە يۆلى شەشەمى سـهرهتايي بووين كـه به زماني ئينگليـزييـهكي ساده تهمسـيلمان دهكـرد، له قوتابخانهی دواناوهندی له ناوه راستی پهنجاکاندا ماموستایه کی میسریمان ههبوو، ناوى (وليهم جوندى عيوهز) بوو لهناو دهيان قوتابي كه له هؤلمي قوتابخانهكهدا كؤي کردنهوه و تاقی کردنهوه بز به شداریکردن له شانزگهریی (پیسکهی تهرییر)ی (مۆلىدر) منى بۆ نواندنى دەورى يىسكەي تەرىپىر ھەلبدارد و چەند رۆژىك پرۆۋەمان لهسه ر کرد، به لام سیخوریک که له پشت په نجه رهوه خوی گرتبوه، رایورتی نووسىيبوو كه شانۆگەرىيەكە سىياسىيە، بۆيە قەدەغە كرا، ھەروەھا لەو ماوەيەدا دەورى موعتەسىمم بينى له شانۆگەرى (واي موعتەسەم) كه له وەرگيرانى (خاليد دلير و عهبدولرهزاق بيمار) بوو، جگه له شانوگهری (قوتابی و دهوريش) له نووسينی (عهبدولرهزاق بيمار) و من و ئهو دهورهكهمان بيني. ههروهها بهشداريكردن له چەندىن شانۆگەرى دىكە لە ھەولىر و شەقلارە و كۆيە. دەتوانم بلىم لەو مارەيەي كە بههرهم تيدا ههبوو دەسله لاتى گەشلەكردنيان له دەست خۆم نهبوو، بەربەست زۆر بوون، ئەوەي كە من دەمويست ئەوە دەرنەچووم، تا لە كۆتاپىدا رىبازە ئەدەبىيەكە بووه چارهنووسی من، با تۆماس كارليل ههر بلني: من سهركردهی بهختی خوم و سلەردەرى رۆحى خىقىم». ھەموو ئەو بەھرانەم بەلاۋە نا و ئەدەب و رەخنە نەبى كە لهگهڵ خوێنمدا تێکهڵ بوون و لهو رهوشهی که ئێستا تێیدا دهژیم پهشیمان نیم و ههر بهردهوام دهبم.

ھەقپەيقىنى: ياد سابير

گەلاويتْ. ئىتىر چەند ھەولىّكى سەرەتايىم لە بوارى شىيعىددا دەسىت پى كىد، بەلام كە گەيشىتىمە قۆناغى دواناوەندى لەبىرمە لە پۆلى چوارەمدا يەكەمىن شىيعىرم بە عەرەبى نووسى كە ئەمە دەقەكەيەتى:

حبيبتي اني اليك لمحتاج ان سوق جمالك لها رواج انت التي تنيرين مشاعري ولتبديد ظلمة قلبي سراج وانا كالفراش اطوف حولك و أنت أمامي كالمصباح وهاج لقد قيل ان الحب جريمة و ما عقابها الا الزواج

ئەمە سەرەتا دەست. پێكردنم بوو بە شيعرى عەرەبى، يەكەمىن شيعرى كورديم ساڵى ١٩٥٦ بڵوكردۆتەوە لە گۆڤارى إذاعة بغداد كە ئەمە نموونەيەتى:

گول و گولزار، شنهی شهمال زهردهخهنهی جوانی مندال ناسمانی ساو و دووچاوی کال ههموو جوانن وهکو بههار شادی دلن دلی غهمبار بهلام سوزی دایکی نازدار زیاتر دل نهکا بهختیار

* ئەى يەكەم بابەتى رەخنەييت كەى و لە چيدا بلاوبۆتەوە و دەربارەى چى بوو. ناونىشانەكەى چىيە؟

- یه کهم نووسینی رهخنه یی ئهدهبیم به زمانی عهره بی بوو له گوّقاری الثقافة، صلاح خالص سالّی ۱۹۷۳ دهرباره ی عهبدوللله پهشیو بوو.

* ئەى وا بزانىن شىتىكت لە (الأدىب العراقى)دا بلاوكردۆتەوە؟

- ئەوە نووسىينى خۆم نەبوو، بەلكو وەرگێىرانى چىرۆكى (خازێ-ى ئىبراھىم ئەحمەد) لە ١٩٦٧دا چاوپێكەوتنى رۆژنامەنووسىيان لەگەڵ سازدام و لە گۆڤارى (فكاھة) بلاو بۆتەوە.

* يەكەم مامۆستا كە كارىگەرى لەسەرت ھەبووبىت لە بوارى ئەدەبدا؟

- یه که م ماموستا که هانی دام بو خویندنه وه شیعر و ئه زبه رکردنی ماموستا عه بدولمه جید شیخ نووری بوو که شیعره کانی فایه ق بیکه سی وه که نابه زین، داری ئازادی، کورده به سیه تی و .. تاد پی ئه زبه رکردین. من یه که مین قوتابی بووم له قوناغی سه ره تاییدا که هه مو و روز له ریز ده رده چووم به ده نگیکی گه رم و گور شیعرم ده خوینده وه .

یه که مین په خشانیش که لهبه رم کردبی ساڵی ۹۵۰ بوو له گه لاویژدا بلاوکرابووه وه هیشتا زوّر له برگه کانم لهبیرماوه. ئه ویش به ناوی (ئه وانه ی نامرن – ئهبراهام لانکوڵن. ع. و. نووری).

* یهکهمین کتیبی کوردی و یهکهمین کتیبی عهرهبی که سهرنجیان راکیشاویت؟

- یهکهمین کتیبی کوردی سالّی ۱۹۵۰ خویندوومه ته وه به ناوی (هاوریی مندالّی- شاکر فه تاح)، ههروه ها یهکهمین کتیبی عهره بی کتیبیکی جبران خلیل جبران بوو (المواکب).

* چۆن سەيرى رەخنەى سالانى حەفتا دەكەيت؟

زۆربەى رەخنەكان خالى نەبوون لە كارتىكردنى ئايدىۆلۆژيا زياتر بايەخىيان بە ناوەرۆك دەدا لەوەى بايەخ بە لايەنى ھونەرى بدەن. مەگەر جاروبار لەمللولەولا ھەندى رەخنەگر توانىبىتيان لە مەسەلەى تەكنىكى شىعر و چىرۆك نزىك بېنەوە.

* ئايا رەخنەگرانى سالانى حەفتا توانيويانە بەردەوام بن لەو بوارەدا؟ ئەوانەى كە رەخنەيان دەنووسى ژمارەيەكى كەم بوون ھەنديكيان گۆرەپانەكەيان چۆل كردووه، ھەنديكي شـيان بەردەوامن، بەلام دوورن لە ئەدەب و رەخنەى نوى. لەبەرئەو، نەيانتوانيو، خۆيان پى بگەيەنن و شتى نوى پىشكەيش بگەن.

* دەتوانن ئاماژە بۆ ھەندى نووسىين و ناوى رەخنەگر بكەن؟

- به لنى ههندى لهوانهى له وسالآنه دا ئاماده بوونيان هه بووه وهكو: فوئاد مهجيد ميسرى فوئاد قه رهداغى كهمال ميراودهلى. بق نموونه ههندى له نووسينه كانى فوئاد قه رهداغى ده رباره ى چيرۆكى حوسين عارف له نووسينه رهخنه يييه باشهكان بوو، كه دهكرى ئاماژه ى پى بدريت.

* ئەى ئەو نووسىينانەى نێوان روانگەييىيەكان و نووسىەرانى دەرەوەى روانگە چۆن ھەلدەسەنگێنى؟

- حەز دەكەم بەرلەوەى بىلىمە سەر روانگە بىلىم سالىي ١٩٦٧ بوو كە ھاورىدى جوانەمەرگ (لەتىف حامد) كۆشىيەرىكى دەستخەتى پىم. بى ئەوەى كە ناوى شاعىرەكە بەينىت و پىلى وتم حەز دەكەم بىزانم بارى سەرنجت بەرانمبەر ئەم كۆمەللە شىعرە چىيە. كە خويندمەوە ھەستم كرد شاعىرىكى نوى دواى (گۆران) لە دايك بووە. دوايى بۆم دەركەوت ئەو شاعيرە (لەتىف ھەلمەت)ە. لە دايكبوونى روانگەش دواى دەرچوونى بەيانەكەى (فاضل العزاوي و سامي مەدى و خالد على مصطفى و فوزى كريم)ە. ھەرچەند گرووپى روانگە نكولى لەوە دەكەن، بەلام ئەوانە ھەر دانىشتنى سەر مىز دەبوو بە شىعر. چەند كەسىتكى ھەمان بىروبۆچوونى يەكتريان دانىشتنى سەر مىز دەبوو بە شىعر. چەند كەسىتكى ھەمان بىروبۆچوونى يەكتريان بىلاو دەكردەوە، بەلام ناشكرى نكوولى لەوە بكەين جۆرە بىزاقىتكىان خولقاند لە رووى دارشتنى ئەدەبىيەوە.

لهبهرئهوهی ئهوانهی خاوهنی فیکر و هزری پیشکهوتن خواز بوون رووبه پووی ئهو گرووپه بوونهوه چونکه ئهوانیش وهکو تهوژمی مستقبلیه کانی روس رووبه پووی پووشکین و شاعیران و نووسه رانی داهینه ربوونه وه که خویان نوینه ری سه ردهمن نالی و شاعیرانی تری کلاسیکیان رهت دهکرده وه و به دواکه و توویان له قه لهم دهدان دوایی هه رخویشیان له هه لویسته کانیان پاشگه زبوونه وه و جاریکی تر گه پانه وه سه ر داننان به داهینانی شاعیره کلاسیکییه کاندا و تهنانه ت (فه رهاد شاکه لی) له کاتی خویدا دهمه قالیکی به نووسین له گه ل مندا به رپاکرد که من شاعیرانی دهسته ی روانگه م له و ئاسته دا سهیر نه ده کرد به پینی چوارچیوه ی میژوویی که له گورانیان تیه په کوده تایه کی نهینی)

بلاوکردهوه تنیدا نووسیبووی گوایه له گۆرانی تنپه و کردووه، کهچی هه و خویشی که چووه سوید و فنری سویدی بوو شیعرهکانی گۆرانی کرد به سویدی. (عهبدوللا پهشنو)یش نووسیبووی من واز له شیعر دههننم ئهگه و بهخوم وانه په مووم که له گۆرانم تنپه و نه کردبنت.

* وه کو دهزانین فه رهاد شاکه لی له دهرهوه ی روانگه بوو. خویشی گوتوویه تی نه و له دهرهوه ی روانگه بووه نهمه چونه؟

-هەندیک لەو نووســەرانه وەک بلّـیّی شــهپۆلی نویٚخـوازی رایمالّین کـهچی لەو ئاســتـەدا نەبوون کـه بتوانن له رەوتەکــەدا بەردەوام بن. هیــوایش هەیه لـه گۆڤــاری روانگەدا کـه بەرهەمی بلاو دەکردەوه به روانگەیی ناو دەبرا. فەرهادیش هەرچەندە شاعیریٚکی داهیٚنەرنه بوو، بهلام بەوە ناسرا که روانگەیییه.

* لیّرهدا سهرنجیّک ههیه، له راستیدا فهرهاد شاکهلی له چاوپیّکهوتنیّکدا له (ئهنتوّلوّژیا) دهلّیّت من دهفتهری شیعرهکانم لای شاعیری کوّچکردوو (جهلالی میرزا کهریم) بوو، ئه و بهبیّ پرسی من دوو شیعری له ژمارهکانی گوّقاری روانگهدا بلّاو کردبووهوه؟

- مادهم لیّرهدا که ناوی (جهلالی میرزا کهریم) هات ئه و کاته شاعیرهکانی گرووپی روانگه وهک رابه و ماموّستایه ک سهیری ئه ویان دهکرد. به رله وهی که شیعر بلّوبکه نه وه پیشانی ئه ویان دهدا. له هه موانیش زیاتر توانی ئیقاعی شیعری کوردی بگوریّت هه رچه نده به داخه وه ئه و شاعیره رابه و گهوره یه پشت گوی خراوه و من نه بیّت چه ند جاریّک له سه رم نووسیوه ره خنه ی کوردی لای لیّ نه کردوّته وه.

* ئەوەى دەربارەى (عەبدوللا پەشتو) نووسىت چ جۆرى بوو؟

- ئەوەى دەربارەى عەبدوللا پەشىپو نووسىيم لايەنى سىياسى ھەبوو كە گالتەى بەرەوتى تۆكۈشان دەكرد ھەر ئەويش رەنگدانەوەى شىيعرەكانى نزار قەبانى بوو. لايەنى دووەم كە منى ورووژاند ئەو بە گژداچوونە توندە بوو كە گوايە ئەو لە سىنوورى گۆرانى تۆپەراندووە. كەچى كۆمەلۆك شىيعرى لەملاو لەولا وەرگرتووە بۆ نموونە لەنزار و نازم حىكمەت و شاعىرى يۆنان (لاوس لاورس) وەرگرتبوو كە بەزەقى لەشىيعرەكانىدا دىاربوون منىش دەقى بەرچاوى ئەو شاعىرانەم ھۆنانەوە و لەگەل

شیعرهکانی بهراوردم کردن، چونکه به راستی (عهبدولللا په شینو) هه ر چه نده شاعیریّکی ناسک بوو، به لام له پر نه و بازدانه یم له (شهونامه ی شاعیریّکی تینوو) دا هاته به رچاو لام دیارده یه کی سروشتی نه بوو، چونکه له پر بوو به شاعیریّکی کوردی ئاستی نزار قه بانی.

* ئايا رەخنەى كـوردى لە كـەيەوە و كێ دەسـتى پێ كـردووه. ئەكادىمىيەكان رايان وايە لە سالانى بىستەوە دەستى پێ كردووە لەو وتارەى بە ناوى سىياپۆشەوە نووسىراوە. ھەندێكى تر رەفىق حىلمى و دواى ئەويش عەلائەدىن سەجادى بە رابەر دادەنێن. ئێوە لەم روانگەوە چى دەڵێن؟

- وشهى رەخنه ههر له سهردهمى مهلاي جزيرى و ئەحمەدى خانيىهوه له شيعرهكانياندا هاتووه، به لأم ياش ليكوّلينه وهيهكي قوولٌ بوّم دهركه وت حاجي قادري كۆيى يەكەمىن كەسە كە لە رەخنە گەيشىتىنى لە سەردەمى خۆى، يان كە رەخنە لە بنچینه وه له (نقد) واته (دراو) وهرگیراوه. حاجی شیعرهکانی خوّی وا دهخاته بەرچاو كە ھەموو كەس ناتوانى پەي پى ببات، لەبەرئەوە شىيعرەكانى ناو ناوە (نقد) رهخنهگریش به (صراف)، ههروهها چهمکی رهخنهی ئهدهبیش ههر له زهمانی يۆنانىيەكانەوە ئەوە دەگەيەنى كە جياكردنەوەى دراوى زيو و زيرى قەلب و رەسەنە. ئەوجا تۆ دەتوانىت حىوكمى بەسەردا بدەيت. ھەندىك دەلىن رەخنە بە شىيوەيەكى زانستى، ھەرچەندە سەرەتايش بووە لە نووسىينەكانى (سىياپۆش) وە دەست پى دەكات، دوايى ئاماژە بۆ (فايەق بێكەس) دەكرێت كە ئەو شىيعرانەى بۆ گەلاوێژ ده هاتن ده خرانه به ر دهستی ئه و و هه لیده سه نگاندن و دوای په سه ند کردن بلاوی دهکردنه وه، ههندی نموونهی رهت دهکرده وه بهوه شتووشی سهرئیشه دههات و زور به توندوتيژي وه لامي دهدانهوه. ناكريت ئاماژهش بق ئهنجوومهني ئهدهيباتي ئهمين فهیزی (۱۹۱۹) نهکهین که زور زیرهکانه باس له شیعر دهکات که بههره و لی زانینه به تایبهتی که ئاماژه بو شیخ رهزای تالهبانی دهکات کهچی رهخنهگریکی میسری وهک دکتور شهوقی ضیف دوای شهستهکان ئهو بوچوونهی بهرامبهر شاعیریکی وهكو امرؤالقيس ههيه.

ئیتر نووسینه کانی (رهفیق حیلمی) له بهرگی یه کهم و دووه می شیعر و ئه دهبیاتی کوردیدا هه نگاویّکی تره به رهو رهخنه ی ئه دهبی کوردی به تایبه تی له به رگی دووه مدا هه ست ده که بن به باکگراوندیّکی ده وله مه ند و به جوّره پروّگرامیّک شیعر هه لَده سه نگینیّ. ئه گه رله م بواره دا زیاتر کاری بکردایه په نجه ی زیاتر له سه نه خشه ی رهخنه ی کوردی دیار تر و به ها دارتر ده بوو.

* ئەى وا نابىنى كـه رەخنە لە حـەفـتاكاندا دوور بووە لە پەيرەو و پرۆگرام، زياتر بارى سەرنج بووە .؟

- راسته زوّربهی رهخنه کانی ئه و سهردهمه باری سهرنج بوون به تایبهتی ئه و که سانه ی که له روّرنامه کاندا کاریان ده کرد. نووسینه کانیان په له کردنی پیوه دیاره و میتوّدیان نییه، ههروه ها بلاو کردنه وه ی رهخنه ی ئه ده بی زیاتر بو گوّقار ده شیّت نه کی روّرنامه له به رئه وه ئه وانه ی له و بواره دا کاریان ده کرد به ده گمه نیکو لینه وه یه کی به پیر و قوولیان بلاو کردوّته وه.

* چ رەخنەگرىك، يان چ تەوۋمىككى رەخنەيى ئەورووپى، يان عەرەبى لە سەرەتادا سوودى يىگەياندوون؟

- له سهرهتاوه زیاتر نووسینه کانی دکتوّر علی جواد الطاهر بوو. پاشان یه که مین کتیب که کاری لیّ کردم، ئاسوّی رهخنه ی فراونتر کردم. کتیبه که ی دکتوّر شهوقی ضیف بوو به ناوی (الشعر ومذاهبه) له دواییدا به رهه مه کانی فاضل ثامر، له ده رهوه، به رهه مه کانی نووسه رانی میسر د. محمد مندور و عزالدین اسماعیل و کمال ئه بو دیب... تاد. له ئه ورووپییه کانی تریش ئه ی . ئای . ریچاردز.

*بۆچۈۈنت دەربارەى رەخنەى ئەكادىمى چىيە. ئايا لايەنە نەريىەكانى ئەو لەوەدان كە زياتر پەل بۆ دەرەوەى دەق دەھاوىٚ؟

- ئەو شىێوازەى رەخنەى ئەكادىمى كە بەناو ئەكادىمىيە جۆرە كۆت و پێوەندێكە ئەو ئازادىييەى كە رەخنەگر وەك ماڧىێك بە خۆى دەدات تا رادەيەك سىنوورى بۆ دەكێشىرێ، تەنانەت لە نامەى ماستەر و دكتۆراشىدا ئەو مەرجانەى كە بەسەر نووسەرى نامەكەدا دەسەپێنرێن زۆر شت لە كرۆكى بابەتەكە دە شێوێنن كە دەكرێت خاوەن نامەكە پێوەندىدار نەبێت بەو مەرجانەوە، لەبەرئەوە دەبىنىن زۆربەى تێزەكان

پرکراوهن لهلک و پۆپ و زیاده، زیاتر نزیکن له راپۆرت نه که لیکولینه وه ی زانستی و ههندی له وانه رهنگه نه نه نابه تیکی درشتن دارپیژن له ههمان کاتدا بروانامه ماسته ر، یان دکتورایان پی رهوا دهبینری ئیشه کانیان ته ناته کوکردنه وه مان زانیارییه لهم سه رچاوه و ئه و سه رچاوه بی ئه وه کاوهنی بیرورا و بوچوونی خویان بن ئهمه له لایه کی ترهوه پابه ندبوونی نووسه ری تیزه که به رینومایییه کانی ماموستای سه رپه رشتکار ئه گه ربه هه له شدا چووبیت له پهل و پوی ده خات له به رئه وه من وه کو ره خنه گریک که زورجار ئاماده ی وتوویزه کانی زانکوی به غدا و زانکوی سه لاحه دین بووم که سانیک که دوورن له بواری ئه ده و روشنبیری به داخه و ه ریشنبیری و به داخه و به به به ناو زانکو له و ئاسته دانین بتوانن به داخه و به شتی به شتی به شدی به ده ناو زانکو له و ئاسته دانین بتوانن شتی به شتی به شتی به ناد زیاتر بره و به و مه نبه نده بده ن که سه رچاوه ی با لای روشنبیری و زانسته .

* گۆران شاعیریکی داهینهره کاریگهری بهسهر نهوهکانهوه ههبووه. حهفتاکان چییان له (گۆران) وهرگرتووه، لهکویدا به جییان هیشتووه؟

- ئاشكرایه که گۆران یه که مین شاعیره که کاری کردۆته سهر شیعری نویخی کوردی. کهم شاعیرانی شهسته کان و دوای شهسته کان بهرچاو ده که ون که له سهرچاوه کهی گۆران ئاویان نه خوار دبینته وه. هه ندیکیان ههر له سهر ئه و رید چکه یه مانه وه، هه ندیکی تریشیان هه نگاویان به ره و پیشه وه نا. لیره دا حه ز ده کهم ئاما ژه به چمکی تیپه راندن بکهم. هه آبه تاشکرایه که شاعیرانی دوای گۆران سنووری گۆرانیان بری، به آلام به پینی چوارچیوهی میژوویی ناکری بایین که ته جاوزیان کردووه و جی په نجه یان له سهر شیعری کوردی به قه د قه باره ی گۆران دیاره. ئه مه شوا ناگهیه نیت که تیپه رکردن نییه چونکه ئیمه ئه گهر ئه و رایه مان هه بیت مانای ئه وه یه حوکم له سهر رهوتی به ره و پیشه و هه ندی که هه ندی که سهر وا ده زانن بوونی ئیستا، یان وه کو دومه آلانیکه له خویه وه هه آلتی قیوه بی ئه وه ی حساب بی رابردو و روائی، یان نه وه کانی دومه آلانیکه له خویه وه هه آلتی قیوه بی ئه وه ی حساب بی رابردو و روائی، یان نه وه کانی ییش خویان بکه ن.

لهو روانگهیهوه من لهو بروایهدام شیعری ئهمرق مقرکی سهردهمی خقیی و ئایندهی میللهتهکهمان بهخقوه دهگریت به تایبهتی شیعری ئهو شاعیرانهی که

رابردوو به ئیستاوه دهبهستنهوه و ئیستاش به دواروزهوه، که بهراستی شاعیری رهسهنن و زهمینهیه کی لهباریان بو خویان رهخساندووه که دهتوانم بلیم ناهه ژین و له جیگای خویان وهک کیوی توندویته و خویان راگرتووه.

* كين كه دهتوانبن بلين گۆرانيان تيپهركردووه؟

- به کاریگهری گۆرانکاری ژیان و بهرهو پیشه وه چوونی رهوتی میژوو، خهموپه ژاره و خهموخولیای شاعیری ئهمرو ناکرین له قالبه مهییوه کهی پیشوودا بمینیته وه بویه له که ل رهوتی رووداوه خیراکانی ژیاندا ریگا ده که ن. شتی تازه شدیننه به رهه م بویه چه ند شاعیریک هه ن که ده کری وه که نموونه ئاماژه یان بو بکه ین له وانه ش: له تیف هه لمه متی شیر کو بیکه س، سه باح ره نجده ر، قوبادی جه لی زاده، که ریم ده شتی، رهفیق سابیر، ئه نوه رقادر محه مه د، ئه حمه دی مه لا، نه وزاد رهفه ه ته که لل به رزنجی، دلشاد عدول لا سادد.

* شاعیرانی حهفتا و ههشتا به بهردهوامی حالهتی زنجیرهیی دهبینی له فهزای نویّگهریدا، یان ئهمان جیاوازن له گوران. واته ئایا دهتوانین لهم بوارهدا نهوهیه که جیا بکهینه وه؟

- دەتوانىن ئەم چەند نەوەيە وەك زنجىرىكى زىدىن لە شىيعرى كوردىدا بە چاوى بايەخەوە سەير بكەين كە بەراستى شاعىرانى لىھاتوو رەسەن، ھەر نەوەيەك بەپىى توانا و كارامەيى و وزەى شىيعرى لەم بوارەدا خىشىتىكى لەسەر دىوارى تەلارى شىيعىرى كەردى داناوە، ھەرچەندە ھەر نەوەيەش ناكىرى لە رووى قەبارەى كارتىكردنى لەسەر سەردەمى خۆى بەيەك چاو سەير بكرىت. جۆرە جىاوازىيەك ھەيە لە نىوانىاندا لە رووى وزەى شىيعرىيەوە، دەتوانىن ئەوانە دابىنىن بە تەواوكەرى قىرناغى سەردەمى گۆران، بەلام ھەروەك گوتم ھەملويان لەيەك ئاسىتدا نىن قەندىدىن خاوەنى خودى ئەزموونى خۆيان نىن و ھەندىك لەوانە بەقەد ئەوەى كارتىكردنى شاعىرانى غەيرە كورديان. چ لە رووى فىكرەوە چ لە رووى دارشىتنەوە يېۋە دىارە.

* شاعیرانی سهردهمی گۆران و دهوروبهری چ روٚلێکیان له پێشهنگیدا بووه؟

- گۆران وهكو خۆى وتوويهتى كهوتبوونه ژير كارتيكردنى (شعراى فهجرى ئاتى) واته شاعيرانى عوسـمانى وهكو تۆفيق فيكرهت و ئهوانى تر. ئهم نويكردنهوه بهكارتيكردتى دهرهوه بووه كه گۆران و شيخ نوورى شيخ سالاخ و رهشيد نهجيب و ئهورهحمان بهگى نفوس ريچكهكهيان شكاند. له پيشهوهياندا گۆران كه بوو به ديارده و رابهرى ئهو ريبازه، ههرچهنده له سهرهتادا كارتيكردنى بهسهر شاعيرانى ترموه ئهوهنده بهزهقى ديار نهبوو وهكو ههر دياردهيهكى نوێ، بهلام له ئهنجامدا بهره بهره ريچكهكه فراوانتر بوو، شاعيرانى ترى بهخۆوه گرت وهكو: بهختيار زيوهر، بهره ريخكهكه فراوانتر بوو، شاعيرانى ترى بهخۆوه گرت وهكو: بهختيار زيوهر، دلزار، كامهران، كاكهى فهللاح، ههردى، ديلان، ع. ح. ب. لهناو ئهوانهدا گۆران به مامۆستا و رابهر دهناسرا و زياتر كاريگهرى ههبوو لهسهر نويكردنهوه و نويخوازى. ئهوانى تريش ههنديكيان ههرچهنده له قهبارهى خويان زياتر نرخيان دانى بۆ نموونه: (كامهران موكرى) نهبوو بهو شاعيرهى كه ويسترا راگهياندن بيكات بهو شاعيره گهوره و ئهلتهرناتيقى گۆران.

* لهچ دەقىكى رەخنەيىيەوە چوارچىدوە رەخنەيىيەكانى حەفتاكانيان بەجى ھىشىتورە؟

- دەتوانم بلّ یّم ئەو نووسـینانەی دوای راپەرین بلاوم كـردوونەتەوە هەمـوویان سنوور بەزاندنی نووسینەكانی سالانی حەفتامن. چونكە من ئیستا به تیروانینیکی نویّوه دەنووسم و سوود له هەموو ریّبازەكانی رەخنەسازی وەردەگرم، بەقەد ئەوەی كە خـزمەتی نووسـینەكانم دەكەن، نەك پابەند بم به ریّبازیک، یان فـهلسـهفـهیهکی تایبەتی. بەلاشـمەوە هەر ئەم جوّره ریّبازه خزمەت به ئەدەب و روّشنبیری كوردیمان دەكات، چونكه ریّبازیّک نەما وەكو پیشوو به شیّوەیهکی رەها مامەلّهی لەگەل بكهین، مادەمـهکی ژیان له گوراندایه هرز و بوّچوونیش دەبیّ لهگـهل رەوتی ژیان هـهنگاو بنیّت، بهلام ئهم لیّکولینهوهیهی دەربارهی شـیعـری كـهلكیّشـی (سـهباح رەنجـدەر)م نووسـی نموونهی بەرچاوی بوّ چوونهكەمه.

* بنیادگهری چی به رهخنهی کوردی بهخشیوه، ئایا ئهم ریّبازانه (بونیادگهری و پاش بونیادگهری و دیاردهگهری) هاتوونهته ناو ئیّمهوه، یان زوّرمان ماوه لیّیان تی بگهین؟

- بونیادگهری ریّبازیّکی تازه نییه که هاتبیّته ناو رهخنهی ئهدهبییهوه. رهگیّکی میّژوویی دیّرینی ههیه، ههر له سهردهمی یوّنانییهکانهوه تاکو ئیّستا. ئهمهی که ئهمروّ ههندیّ به ناوی بنیادگهرییهوه دهقهکان شی دهکهنهوه زوّریان له بنهماکانی بنیادگهری نهگهیشتوون بوّ نموونه: روّلان پارت بنیادگهری رهت کردهوه، پهنای برده بنیادگهری نهگهیشتوون بو نموونه: روّلان پارت بنیادگهری رهت کردهوه، پهنای برده بهر لهزهتی دهق. بنیاتگهری تهنیا ئهوه نییه که رهخنهگر پهنا دهباته بهر ئهو دهقهی که کاری که له ههندی شویّندا (هاودژ) بهخوّوه دهگریّ به لکو ئهرکی رهخنهگر ئهوهیه که کاری ئهرکیولوّژیانهی (هه لکوّلین) پیاده بکات له پشت دهقهکهوه دهقیّکی تر بخویّنیتهوه به مهرجی خاوهن دهقهکه له خودی دهقهکه نهترازیّنیّ و دهقهکه نهکات به ملّکی خوّی. دهشکریّت ههر شتیک که لایهنی ئهفراندنی تیّدا بیّت، رهخنهگر شانی بداته بهر و بییخاته بهر رووناکی باری ورد و سهرنجی قوولّهوه، ههروهها هیچ مهرج نییه پیخاته بهر رووناکی باری ورد و سهرنجی قوولّهوه، ههروهها هیچ مهرج نییه گرینگ لیّرهدا جوّری داهیّنانی دهقهکهیه که له رهخنه ئهدهبیهکهدا رهنگ بداتهوه، گرینگ لیّرهدا جوّری داهیّنانی دهقهکهیه که له رهخنه ئهدهبیهکهدا رهنگ بداتهوه، دهتوانم لیّردهدا رهنگ بداتهوه نه دیّره شییه کهدا رهنگ بداتهوه، نموونهیهکی داهیّنهرانه بهیّنمهوه که (أبو نواس) دهلیّت:

الا فاسقنى خمراً وقل لى هي الخمر ولا تسقنى سراً ان امكن الجهر

ئەمە لە كاتێكدا تەنيا أبو نواس بۆ ئەوە چووە ئەگەر بكرێ مەيەكەى بە ئاشكرا بداتێ پێويست ناكات كە بە نەێنێ بێت لە كاتێكدا يەكێكى تر دێت وەك رەخنەگرێك دەڵێت مەبەستى أبو نواس بەشداريكردنى ھەر پێنج ھەستەكانە، كە چێژ لە نوشينى مەيەكە وەربگرێت.

لیّره ناکریّت ئیّمه به تهواوهتی ریّبازی بنیادگهری چ به شیّوهیهکی رهها قبوولّکهین بیّت، یان رهتی بکهینهوه، به لّکو دهبیّ زیرهکانه و وریایانه مامه لهی لهگه لّدا بکهین بهقه د ئهوهی خرمهتی رهوتی ئهدهبی و رهخنهی ئهدهبیمان دهکات سیوودی لیّ وهربگرین. به داخهوهش ئیّمه زوّرجار ههندی شت لای خومان دهورووژینین پیّمان شتیکی زوّر تازهیه له کاتیکدا دهمیکه له ئهورووپا پووکاوهتهوه.

* نویّگەری کوردی له ههشتاکاندا دەولهمهندتر بووه له حهفتاکان، ئایا

چۆن لەوە دەروانن؟

- شتیکی ئاشکرایه که ئیش و ژانی میللهتی کورد به گشتی و شاعیرانی به تایبهتی له حهفتاکان زیاتر بوو جگه له فراوانبوونی مهودای خو روشنبیرکردن، دهتوانم بلیم ئهمههوکاری سهرهکی دهولهمهندبوونی شیعری سالانی ههشتاکان بوو.

روّشنبیربوونیش بههوّی زوّربوونی کتیّب و چاپهمهنی و ئاسانی گواستنهوهی هوّیهکانی راگهیاندن که دریّژبوونهوهی دوای ریّکهوتننامهی ئازاری ۱۹۷۰ بوو. ئهم هوّکارانه کاریّکی گهورهیان کرده سهر شیعری نوی و شاعیرانی ههشتاکان، که زیاتر به ناخی گیروگرفتهکانی میللهتهکهمان شوّرببینهوه و کاری داهیّنهرانه بخولقیّنین. دهتوانین بلّیین ئهزموونی شاعیرانی ههشتاکان دریّژبوونهوهی ئهزموونی حهفتاکانه وهکو تهواوکهری یهکتر.

* مادام باس هاته سهر باسی شاعیرانی ههشتاکان، پیّمان باشه بگهریّینه وه بو سالآنی شهسته کان، بو نموونه له لای عهره به شهسته کان به دهیه یه کی پر پیت و گهرموگوری داهیّنان دادهنریّت نموونه: ئهگهر سهیری شاعیرانی سالآنی شهستی عیراقی وهکو فازیل عهزاوی و هاوه لهکانی بکهین، ههروه ها له شهسته کاندا له میسر و سووریا و تهنانه ته نهده بی ئهوروپاشدا زوّر گورانکاری گرینگ و گهوره روویان داوه، کهچی له بواری روّشنبیری کوردیدا سالآنی شهسته کانی نه که بهره و پیشهوه چوون نهبوو، به لکو کشانه وه یه کی لهبهرچاو دهبینریّت. بوچی ئهمه وایه؟

- دەتوانم ئەو سەردەمە بە سەردەمى تارىك لە قەلەم بدەم. (گۆران)ى لى بترازى شاعىرىك، يان چىرۆكنووسىىكى وا لەم بوارەدا نادۆزىتەوە كە روخسارى داھىنانى پىروە دىار بىت، بەلاى مىنىشەوە ئەم دىاردەيە بى نزمى ئاسىتى رۆشىنبىرى كوردى دەگەرىتەوە، بە پىچەوانەى شاعىران و نووسەرانى عەرەبەوە كە بى خويىندنەوە لەداكى بووبوون و خويىندنەوەيان كردبوو بە پىشسە و قىسىمىكى ئەتەمىش ھەيە (خويىدنەوە كلىلى كەسايەتىيە) نموونەشمان لەم رووەوە ھىجگار زۆرە، شاعىرىكى وەك (ئىلىهت) ئەگەر ھەزمى سامانى كولتوورى مىرۆقايەتى نەكردبايە نەيدەتوانى

شاكاريّكى وهكو (ويّرانه خاك) به رهه م به يّنيّت. يان فازيل عهزاوى نهيده توانى روّمانى (القلعة الخامسة) و (مخلوقات فاضل العزاوي الجميلة) به رهه م بهيّنيّت. تهمه و جگه له بارودوّخه سياسييه كه ههواو كه شيّكى ناسه قامگيرى به خوّوه گرتبوو.

* سستى رەخنەى دروستى كوردى بۆچى دەگەرىتەوە؟

- دوو هۆكارى بنچينەيى لەم بوارەدا دەور دەبيىن: يەكەمىيان: سەرقالبوونى رەخنەگر بە كارى رۆژانەوە ھەلپەكردنى بە دواى ژياندا كە ئەوەندە ناپەرژيتە سەر خۆ خەريككردن و خۆ تەرخانكردن بۆ كارى رەخنەيى. دووەميان: نەبوونى رادەيەكى بەرز لە رۆشنبيرى كە زەمينەى لەبار بۆ رەخنەگر دەرەخسينيت. ئىستا ھەندىك لەو رەخنەگرە لاوانەى كە دەستيان داوەتە قەللەم ئەوەندە باكگراوندىكى رۆشنبيرى و زمان ناسىيان لە ھەگبەدا نىيە بە حوكمى ئەوەى زۆربەي ھەرە زۆريان چ زمانى عەرەبى، يان ھەر زمانىتى ترى زيندوو بە چاكى نازانن بەراستى و دروستى شان بدەنە بەر راپەراندنى ئەركى رەخنە، بۆيە دەبىنىن زۆر كسەس لەوانەى خىزيان لە قەرەي رەخنە دەدەن نووسىنەكانيان كرچ و كاللە و نىشانە ناپىكىت.

* چۆن ھەوللىدرىت بىق دامەزراندنى (كۆمەللەى رەخنەگرانى كورد). بەلاتانەۋە ۋا باشە ۋەك يەكەيەكى سەربەخىق بىت، يان يەكەيەكى سەر بە يەكىتى نوۋسەران؟

- بهلای منهوه لام پهسهندتره که کۆمهڵێکی سهربهخوٚبێت، چونکه هیچ مهرج نییه له چوارچێوهی یهکێتی نووسهران، یان ههر رێکخراوهیهکی تر، رهخنه له دایک بێت هێندهی ئهوهی که پشت به خودی روٚشنبیری و کارامهیی رهخنهگر دهبهستێت. بوٚیه دهکرێ ئهو کهسانه که بهراستی رهخنهگرن و جێ پهنجهیان لهسهر نهخشهی رهخنهی ئهدهبیدا دیاره (کوٚمهڵێک) لهو بابهته دروست بکهن و به حوکمی نێزیک بوونهوهیان لێکتر و وتوێژی بهردهوام دهتوانن تا رادهیهک ئهو کهلهبهرانهی که لهناو رهخنهی ئهدهبی دروست به رهخنهی ئهدهبی دروست که دروسی دهکرێت چارهسهر بکهن و تهکانێک به رهخنهی ئهدهبی کوردی بدهن. دهشکرێ گوٚڤارێک ههر به ناوی رهخنهوه، یان رهخنهگرهوه دهربکرێت.

* وهكو رهخنه گريّک كه له گه ل چهند نهوه يه كدا به رده واميتان هه بوو. ئايا چۆن له ديارده يه كى وهكو ههندى له هه شتاكانى هه وليّر ده روانن.

لەوانەش شاعيرانى وەكو: ئەنوەر مەسىيفى، سەباح رەنجدەر، دلشاد عەبدولللا، جەلال بەرزنجى، عەباس عەبدوللا يووسف؟

- دەكرى ئەم دياردەيە لە جەند لايەنىكەوە ھەلىسەنگىنىن. كە لە كاتى خۆي يىدان دهگوترا شاعیری (پیشره - تهلیعی) ههندی لهوانه کهوتبوونه ژیر کارتیکردنی (خزعل ماجدي) و ييوهندييه كي قووليان له گهليدا ههبوو، ئهمه له لايه كه له لايه كي ترهوه خهم و پهژاره و ئیش و ئازاری تایبهتی خویان ههبوو، که به شیوازی خویان دەريان دەبرى جگه لەوەى ھەندى لەوانە ھەوللى ئەوەيان دەدا كـ جـۆرە زمانيك دروست بکهن کے بهلای منهوہ وهک بنچینهیه کی زانستی زمان دیاردهیه کی كۆمەلايەتىيە نەك كارىكى تاكە كەسى. لەبەرئەوە جۆرە ئىشكالىتىكىان لە زماندا دروست كرد. ئەويش بەكارھێنانى ھەندى وشەي ناوچەيى بەكارھێنانى لە بوارى زمانی ئەدەبی يەكگرتوودا رەت دەكريتەوە. نموونە: بەكارهينانی (خۆر) بە مانای (خوّلٌ و روّدٌ)، له كاتيكدا خوّر به ماناي روّدْ ديت. جكه له وشهي تر كه تُهمانه له راستیدا دەبنە شیواندنی زمان نەک دەوللەمەندكردنی، ھەروەھا دارشتنی رستە و بنهماکانی ریزمان به و شیوهی که دهیانویست دهبوایه گورانکاری له زماندا نهکهن چەندىك لەوانە ياش ماوەيەك بە خۆياندا چوونەوە لە نىپوياندا: (سىەباح رەنجدەر، ئەنوەر مەسىيفى، عەباس عەبدوللا يووسف، جەلال بەرزنجى، دلشاد عەبدوللا) ئەمە له كاتكدا ههر لهو سهردهمه شدا شتى تازهيان ييّ بوو. دهكريّ هه لويستهيه كالهسهر بهرههمه کانیان بکری و ههشه لهوانه زیاتر ههنگاو بهرهو پیشهوه دههاوی و ئەزموونە شىعرىيەكەي زياتر قوولتر دەكاتەوە كە ئەوانە ئىستا دەتوانم پىيان بلىم شاعیره نویکهریخوازهکان که بهراستی له بواری شیوازی دهستنیشانکردن و هه لْكَيْرِانه وه و تهنانه ت به كارهيناني واقيعى سيحرى گرهوى خوّيان بردوّته وه .

دهکری به تیّروانینیّکی ئهمروّ نه که تیّروانینی سهردهمی هه شتاکان لیّکوّلینه وه ی به رههمه کانیان بکری و له و شیعرانه جیا بکریّنه وه که لاوازن. له کاتیّکدا که شیعریان تیّدایه به زمانی سفت و سوّل و روّحیه تیّکی تازه داریّژراون، چونکه ئه و شاعیرانه نموونه وه که: (هاشم سه راج، سه باح ره نجده ر، دلّشاد عه بدولّلا، عه باس عه بدولّلا یووسف، ، جه لال به رزنجی، ئه نوه ر مه سیفی)، شیّوازی تایبه تی خوّیان هه یه و ده خریّنه خانه ی شاعیره نویّگه ریخوازه کان.

* له كەيەوە ئاشنايەتىتان لەگەڵ نووسىەرانى عەرەبدا پەيدا كردووە و كامانەن ئەو نووسىەرانەى كە يۆوەندى بەھۆرتان لەگەليان ھەبووە؟

- پیوهندیم لهگه ل نووسه رانی عهره بدا زیاتر بو سالی ۱۹۵۹ دهگه ریخته وه که چووم بو کولیژی پهروه رده به شی عهره بی که ژماره یه که شاعیران و چیروکنووسانی عهره به له کولیژه که لهگه لمدا بوون له وانه ش فازیل عهزاوی، عبداللطیف، د. صلاح نیازی، له دواییدا جه واهیریم له دهره وه ی زانکو ناسی، ههروه ها فازل ثامر و یاسین نصر و فوزی که ریم و هاشم شه فیق و عامر به در حه سوون و روشدی عامل و حه مید سه عید و یاسین ته ها حافظ و محمد خضیر و جلیل قیسی.

* چۆن دەروانىتە چىرۆكى كوردى بە تايبەتى لاوەكان؟

- من زیاتر هه ر له کونه وه به چیروکه کانی (ئیبراهیم ئه حمه د، شاکر فه تاح، حوسيّن عارف، محهمه د مهولوود مهم، رهوف بيّگهرد، محهمه د فهريق حهسهن، كاكه مهم بۆتانى، مستهفا سالح كەرىم، موحەرەم محەمەد ئەمىن، لەتىف حامد، عەبدوللا سهراج، رەوف حەسەن... تاد) ئاشنابووم له دواييدا چيرۆكەكانى محەمەد موكرى، ئەحلام مەنسوو ر و محەمەد رەشىد فەتاح و شىرزاد حەسەن و جەلىل كاكە وەيس و ئەحمەد محمد ئيسماعيل. بەيتى تواناش بە كوردى و عەرەبى شتم دەربارەيان نووسیون و ههندیکیشیم لی وهرگیراون بو عهرهبی، به لام یه که مین چیروک که کاری تى كردم چيرۆكى (چاى شيرين) بوو كه له گۆڤارى شەفەق دا بالاوكرابووەوە و ياداشتى يەكەمى وەرگرتبوو. ئيستا زۆرجار مالەوە ييم دەلىّى لەو تەمەنە چاي شيرين بو تو زور خرايه، به لام ئهو تي ناگات كه چاى شيرين چ دال و مهدلووليكى هەيە، دواتر چيـرۆكى (شـەبەق) بوو كـه لەگـەڵ چەند چيـرۆكـێكى ترا كـۆمـﻪڵەي رۆشنبىرى كوردى بلاوى كردەوه. ئەم چىرۆكە لاى من زۆر بەھىزىر بوو لە (چاى شیرین) که کوتایییهکهیم به چرکهی تهقاندنهوه له قه لهم دا که شتیکی گرینگ لا ورووژاندم. چیروکیش ئهگهر حالهتی ورووژاندنی تیدا نهبیت و شتیکت لهلا دروست نه کات ئەوە ھەر گيرانەوەيە و زياتر نيپه. بەداخەوە لە چيرۆکى لاوەكانماندا بە دەگمەن ئەو حالفتە ھەستى يى دەكرىت، زۆربەيان دوورن لە بەكارھىنانى تەكنىكى نوێی چیروٚک، مهگهر تاک و تهرا ههبیّت لهناویدا دواروٚژیکی باش چاوهروانیان بیّت ٧– عبدالله إبراهيم:

– شىتۆكى ئەوتۆيم نەخويندۆتەوە.

٨- محمد الجزائرى:

له سهرهتادا شتیک بوو نووسینهکانیم بهلاوه زوّر باش بوو، به لام بهداخه وه که چووه پال دهسه لاتی رژیم ئه و هیز و پیزهیان نهما به پیچه وانه ی کتیبه زلهکهیه وه ویکون التجاوز).

٩ عەزەدىن مستەفا رەسووڭ:

- له سهرهتادا که کتیبهکهی خوّی (الواقعیة في الأدب الکردي) که له ۱۹۹۶دا پێ بهخشیم بهلامهوه سهرکهوتن و کرانهوهیهکی نوێ بوو له رهخنه و لیکوّلینهوهی ئهدهبی کوردیدا. دوای ئهمیش کتیبهکهی دهربارهی خانی زوّرکاری تیکردم (خانی شاعراً و مفکراً و فیلسوفاً) که روّژی گفتوگو کردن دهربارهی به روّژی کوردستان له قهلهم درا.

۱۰ – كەمال ميراودەلى:

- به چمکێکی پێ شکهوتن خوازانهی بابهتییانه و وردبینانه بهرههمهکانی هه لدهسهنگاندن به تایبهتی ئهوانهی دهربارهی گۆرانی نووسیبوون، به لام ئیستا ئهودنگ و سهدایهی نهماوه.

١١ – فوئاد قەرەداخى:

- یهکیّک بوو لهو رهخنهگرانهی که به روّشنبیرییهکی فراوانهوه هاته ناو کوّری رهخنهوه ماوهیهکی زوّریشه لهو بوارهدا بیّ دهنگه.

۱۲ – فوئاد مەجىد مىسىرى:

- یهکیّکه له و روّشنبیرانه ی که داکردنیّکی روّشنبیری فراوانی ههیه، زیرهکانه دهچیّته ناو ههر بابهتیّک که لیّی بدویّ، به لام جاروبار زوّر توندوتیژه.

۱۳– عەبدولْلا تاھىر بەرزنجى:

- پیشتر زیاتر به عهرهبی دهینووسی، نووسینه کانی به زمانی عهرهبی به لای منهوه جوّره دهنگ و سهدایه کی ههبوو، ئیستا نووسینه کوردییه کانی به حوکمی ئهوه ی که پهنا دهباته بهر سهرچاوهیه کی زوّر. به پیّزو بالاترن له نووسینه کانی

وهکو (کاروان عومه رکاکه سوور و جهبار جهمال غهریب) که زمانیّکی زوّر سفت و سول و روّمانسییانهیان ههیه، ههروهها (عهتا محهمه و فاروق هوّمه و ئاکو کهریم مهعرووف) که ئهمانهش سهرهتایه کی باشیان ههیه، ئهگهر زیاتر خوّیان به خویّندنه وه و خوّ روّشنبیرکردنه وه خهریک بکهن ئهوا دهشیّ ببنه خاوهنی دهنگ و رهنگی تایبه تی خوّیان.

* ئەگەر خەلاتىكى رەخنەيى ھەبىت پىشنىار دەكەيت بە ناوى كىوە ىنت؟

- ئەمىن فەيزى

* بۆچۈۈنت بەرانمبەر ئەم رەخنەگرانە چىيە؟

١- فاضل ثامر:

- دەتوانم بلّـيّم يەكــەمـين كــهســه كــه ســوودم له بـهرهـهمــهكــانى وەرگــرتـووه له نووسىينهكانمدا ئاماژەم پێ كردوون.

٢– ياسين النصير:

- یه کیکه له و نووسه رانه ی له جوانناسی شوین تی ده گات و مافی خوی داوه تی. جگه له باری سه رنجی وردی ده رباره ی شانو.

٣– جابر عصفور:

- یهکیکه له روّشنبیره گهورهکانی عهرهب و ریّبازی بونیادگهری زوّر چاک تیّ دهگات. کتیّبی البنیویة تُهو وهریگیّراوه زوّر سوودم لیّ وهرگرتووه.

٤- يمنى السعيد:

- بەرھەمــەكـانى زياتر چاويان كـردمــەوە تا لە بوارى رەخنەدا شــارەزايـى زياتر پەيدا بكەم.

٥- عبدالملك مرتاض:

- بەرھەمـەكانىم خـوێندۆتەوە، بەلام زۆرىش ماندووت دەكەن و سـوودێكى وام لێ وەرنەگرتووه.

٦- حاتم الصكر:

- یهکیکه له برادهرهکانم، له بواری رهخنهدا روّلیّکی باشی ههیه و نویّخوازه.

پیشووی تری و داهاتوویهکی گهشی لی چاوه روان دهکهم.

۱۶ – مەريوان وريا قانع:

- یهکیکه له وگهنجه خوین گهرمانه ی که به دلسوزییه و مامه له لهگه ل نهده ب و روشنبیری دهکات و شتی نویی پیه و له دهربرینه کانیدا مروّقیکی بی فیزوهه وایه، نهمه ش نیشانه ی سه رکه و تنی روّشنبیره. منیش گه شبینم که له دواروّژدا پانتایه ک له بواری روّشنبیریدا بوّخوی بکاته وه.

٥١- عهتا قهرهداخي:

- یه کیکه له و نووسه رانه ی به روانینیکی نوی و عه قلیکی کراوه مامه له له گه ل بابه ته کان ده کات، جگه له سه رچاوه ی کوردی و عه ره بی په نا ده باته به رسه رچاوه ی ئینگلیزی، تا ئیستاش کومه لی لیکو لینه وه ی به پیزی پیشکه ش به روشنبیری کورد کردووه. نووسه ریکی به به رهه م و به سه لیقه شه له هه لبژاردنی بابه ته کانیدا، دلنیام که جیگایه کی دیاری له روشنبیری کوردیدا بو خوی ده کاته وه.

١٦ - ئازاد عەبدولواحيد:

* كاتى ئەوە ھاتووە كورد باسى خەلاتى نۆپل بۆ خۆي بكات؟

- بۆ نا. ئێـمـهش وهک هـهر مـیللهتێکی دنیا خاوهنی ئهدهبێکی لهبن نههاتووین ههرچهنده که داگیرکهر ویستوویهتی زمانهکهمان بشێوێنێ و پێناسهی نهتهوهییمان بگۆرێ، به لام نهیتوانیوه گیانی کوردایهتیمان له رهگ و ریشهوه هـه لٚکێشێ. وهک (سهلیم بهرهکات) ده لێ: من که به زمانی عهرهبی دهنووسم دهمهوێت روٚحی کورد به عهرهب بناسێنم، ئهمروٚش ئهو یهکێکه له نووسهره داهێنهرهکانی ناوچهکه و شایهنی ئهو خـه لاتهیه، ههروهها یهشارکهمالی به نه ژاد و روٚح کورد و به زمانی تورکی نهوسی.

* ئايا بوارى وەرگێڕان ھەقى خۆى دراوەتى بە تايبەتى بەڕێزتان لەم بوارەدا خزمەتێكى ديارتان ھەيە؟

- پیش ههموو شتیک ئهوهی که ئهرکی وهرگیران دهگریته ئهستوی خوی دهبی له

هەردوو زماندا شارەزابیت و له پهناو پیچی هەردوو زمان بگات و بهپهله دەست نەكات به وەرگیّران. به تایبهتی وەرگیّرانی شیعر كه (مەحموود دەرویش) به تاوانی له قەلەم دەدات وەك ئەوەی دەشوبهییّنی كه هەرچەندە وەرگیّران جوان بیّت وەك ماچكردنی ئەو كچه شوخەیه كه له پشت شووشهی پەنجەرەوە بیّت. بوّیه بەداخەوە ماچكردنی ئەو وەرگیّرانهی كه دەكریّن دوورن له ئەمانەت، چونكه پەلەكردنی پیّوه دیاره، چونكه وەرگیّرانیش ئەركیّکی یەكجار قورسه و دیاره، چونكه وەرگیّر لەگەل دەقەكە ناژی، وەرگیّرانیش ئەركیّکی یەكجار قورسه و به هەموو كەسیّک راناپەری خو ئەگەر بو نموونه به هەندی دەقی عەرەبیدا كه كراون به كوردی، یان به پیچەوانەوە بچینەوە بەراوردیان بكەین، دەبی گوللەیان پیّوه بنیّین.

* دەكرى ناوى ئەو شاعىرانەمان پى بلىيت تۆ شىيعرىانت كردووە بە عەرەبى، يان بە يىچەوانەوە؟

- لەتىف ھەڵمەت، قوبادى جەلى زادە، سەلاح محەمەد، عوسمان شەيدا، سەباح رەنجدەر، تاد.. نازم حىكمەت، ئەراگۆن، نيرۆدا، لۆركا، كە لە عەرەبىيەوە كردوومن بە كوردى.

* له سهرهتادا وتت شیعرم به عهرهبی نووسیوه. ئایا ئیستا دهنووسی؟

- ساڵی ۱۹۲۱ له گرتووخانهی سهرا له بهغداد سن کوپلهی شیرین بههارهی (ئیبراهیم ئهحمهد)م کرد به عهرهبی که خهریک بووم ههموویان بکهم، به لام بارودوّخه که ریّگای نهدا ههموی تهواو بکهم بو نموونه: ئهم چهند کوپلهیهم وهرگیراوهته سهر زمانی عهرهبی به شیعر:

لا تعش للموت بل مت للحياة كيف تسمو دون لقيا النكبات لن تهاب القيد يدوي ابداً فالقيد للمعصم لا روح الأباة

يا حبيبي انا ادري اثر الجرح الدفين انت مثلى برعم المربع دوماً تبتغين

پێڕست

بەرچاوروونى	5
نۆنراوەي رەگ داكوتان و خۆشەويسىتى خاك و مرۆڤ لە كۆشىيعرى	7
برۆسىەى بە شىيعركردنى ديار و ناديارى رووداو لە جەستەى نامۆييدا	19
ئەحـمەد دڵزار و ھەنگاونان بەرەو نوێكردنەوە و نوێخـوازى.	77
پِێچکەى خـوێن، يـان رێڿکەى ژيـننامــەى ئازاد دڵزار.	
پردیک له نیوان دویننی و ئهمرو له کو شیعری ههژانی بهردی نهوزاد رهفعهتدا	96
ئاوردانهوهیهک له دیوانی عــهونی.	110
جهلالی میرزا کهریمی رابهر و نویّخواز له ناوهوه و دهرهوه <i>ی</i> شیعردا	125
تەرھەنگى خەم– فەرھەنگى ژان و ھەژانى حەسىيب قەرەداخى.	
ئەرھەنگى خەم– فەرھەنگى باۋەر و خەباتى خەسىيب قەرەداخى	161
نامۆیىي و نیگەرانى لە كۆشىيعرى مەركانە شكاوەكانى جەنگى چنوور نامیق حەسەندا	185
مەولەوى شاعىرى رەوتى نوێخوازى.	196
نهێنييەكانى ژێر لێوى حەقيقەتى ئارام ساڵح.	207
اوم بنێن ماڵەوە– كۆ شىيعرى جەلال بەرزنجى.	223
خوێندنهوهيهک بۆ ديوانى مەرگ و لەدايكبوونهوهيهكى نوێى عوسمان مستەفا خۆشناو	231
حاجی قادری کۆیی رِابەری بزاقی فیکریی رِوْشنکاری شۆرِشگێرِی.	251
ئەو شەھىدەي گۆرانى دلدارى دەلىّ- كۆ شىعرى قوباد بەھرەوەر.	271
ئەختەر ئەو شاعىرەي سنوورى لاھووتى بەزاند.	282
سیمفۆنیای خۆشەویستی له گەرووی مەرگدا	299
خوێندنەوەيەک بۆ (زريکەى زاقى دارەبەنێکى) حەمە سەعيد کەلارى	315
. و به مسته کردنی شیعر له دیوانی تاقگهی مهند و ئهوانی تری نهژاد عهزیز سورمیّدا	325
چەند سەرنجێک دەربارەی ژوانگەی ھەژان و ژانی جەمال شارباژێڕی.	354
وو چاوپێکەوتن لەگەڵ کەمال غەمباردا .	360

لي انا بحر الأماني ولك الغاية حيرى انا ان ام اتذمر كيف انت تياسين

يا حبيبي ضحك الروض لزهو السعداء لكن القيد يذل الناس في ارض الشقاء انما العيد وافراح الصبايا للربيع كلها للشعب اذ ينعم حراً بالهناء

دوا شیعریشم که به زمانی عهرهبی له سالّی ۱۹۹۶دا نووسیوه ئیتر دوای ئهوه به عهرهبی شیعرم نهوتووه ئهمهش دهقهکهیهتی.

مع نيسم الذكرى

يلفني الصمت الغريب

وحدي مع الدرب الكئيب

کم انادی

والهفتاه!

هل من مجيب؟

فاذا الصوت يردد:

ماتت الذكرى وايام السكينة.

هەڤپەيڤىنى: لەتىف ھەلمەت، عەتا قەرەداغى عبدوللا تاھىر بەرزنجى